

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE

im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

Część I

**Materiały programowe i informacyjne,
opinie i stanowiska z 2017
i początku 2018 roku**

Część II

**Niektóre dokonania
w okresie 25 lat działalności**

Nawet jeśli się mylisz, mów prawdę
Seneka

Publikacja nr 29

1918 · 2018

**wydana z okazji uroczystości 25-lecia
Polskiego Lobby Przemysłowego
odbywającej się pod Patronatem Honorowym
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej**

Andrzeja Dudy

w roku 100-lecia Odzyskania Niepodległości 1918-2018

Warszawa, marzec 2018 r.

Redakcja:
mgr inż. Edmund Misterski,
dr Krzysztof Pająk,
dr inż. Henryk Potrzebowski,
prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Zdjęcia:
dr inż. Henryk Potrzebowski, Stanisław Dominiak,
Paweł Spychalski, Jan Tarajko, Zbigniew Zaborowski

Realizacja:
Ośrodek Wydawniczo-Poligraficzny SIM
05-077 Warszawa, ul. Orzechowa 2, tel. 22 629 80 38
e-mail: owpsim@post.pl
Nakład: 375 egz.

Spis treści

Wstęp	11
Geneza, istota i dokonania Polskiego Lobby Przemysłowego oraz podmioty uczestniczące w jego pracach (1993-2018).....	13
Dokument założycielski PLP	21
Status Polskiego Lobby Przemysłowego	
Status Polskiego Lobby Przemysłowego	29
Pismo PLP do Ludwika Dorna – Wicepremiera, Ministra Spraw Wewnętrznych	30
Odpowiedź Ministra Spraw Wewnętrznych	31
List Gratulacyjny Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego do organizatorów i uczestników Jubileuszu 15-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego.....	32
List Gratulacyjny Sekretarza Stanu w Kancelarii Prezydenta RP Olgerda Dziekońskiego z okazji 20-lecia PLP.....	33
Partnerzy Polskiego Lobby Przemysłowego	
Porozumienie o współpracy pomiędzy Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich a Polskim Lobby Przemysłowym	37
Porozumienie o współpracy pomiędzy Polskim Lobby Przemysłowym a Towarzystwem Wiedzy Obronnej	40
Porozumienie o współdziałaniu w sprawie strategicznych branż polskiego przemysłu	43

Porozumienie Obywatelskie organizacji społecznych i związków zawodowych „Dla polskiej nauki, rozwoju ponad podziałami” z dnia 7 września 2004 roku.....	57
---	----

Porozumienie o współpracy zawarte 16 maja 2017 roku między Polskim Lobby Przemysłowym a Fundacją FON.....	60
---	----

Uroczystość dwudziestej czwartej rocznicy powstania PLP i V edycja Honorowego Wyróżnienia Bene Meritus pro Industria Poloniae (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu)

Uroczystość 24-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 25 marca 2017 roku w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych	67
--	----

Komunikat Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Kapituły Honorowego Wyróżnienia „Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu)	72
--	----

Laureaci dotychczasowych pięciu edycji edycji Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego „Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu)	75
---	----

Część I

Stanowiska, opinie, wystąpienia i wnioski z konferencji w 2017 i na początku 2018 roku

Uwłaszczenie i partycypacja pracowników w zarządzaniu

Jan Koziar, Projekt polskiego systemu własności pracowniczej.....	86
---	----

Przyszłość polskiej elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym

Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Przyszłość polskiej elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym” 113

Wnioski z Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Przyszłość polskiej elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym” 120

Działalność na rzecz obronności

Uwagi Polskiego Lobby Przemysłowego do projektu ustawy o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców i programie mobilizacji gospodarki – z dnia 4 lipca 2017 r 132

Zaproszenie na Ogólnopolską Konferencję Naukową „*Udział zaplecza badawczo-rozwojowego przemysłu obronnego w rozwoju i modernizacji uzbrojenia*” 133

Ramowy program Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Wyzwania i rozwój obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej-obronność RP XXI wieku” 140

Modernizacja Marynarki Wojennej RP i odbudowa polskiego przemysłu stoczniowego

Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie programu modernizacji Marynarki Wojennej RP jako rezultatu kompromisu w zakresie wymaganych zdolności operacyjnych Sił Morskich RP, możliwości krajowego przemysłu stoczniowego oraz realiów ekonomicznych państwa 148

Zaproszenie na Ogólnopolskie Forum pt. „Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stocznioowego a realiami ekonomicznymi państwa – w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju” 155

Wnioski z Ogólnopolskiego Forum pt. „Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stocznioowego a realiami ekonomicznymi państwa – w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju” 164

Pismo Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Marka Gróbarczyka w sprawie Ogólnopolskiego Forum pt. „Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stocznioowego a realiami ekonomicznymi państwa – w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju” 173

Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie pozyskania okrętów wielozadaniowych z zaawansowanymi systemami obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej – kompatybilnymi z naziemnymi systemami obrony powietrznej w programach „Wisła” i „Narew” w okresie odbudowy polskiego przemysłu stocznioowego 176

Działania PLP w dziedzinie lotnictwa

Projekt odbudowy 36 Specjalnego Pułku Lotnictwa Transportowego 186

Odpowiedź Ministra Obrony Narodowej Antoniego Macierewicza na Projekt odbudowy 36 Specjalnego Pułku Lotnictwa Transportowego 195

Pismo Dyrektora Departamentu Zwierzchnictwa nad Siłami Zbrojnymi BBN do prof. Pawła Soroki-Przewodniczącego Rady Głównej I Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemysle Lotniczym	197
Sprawozdanie z przebiegu II Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemysle	200
Hołd powstańcom Wielkopolskim w Ławicy	203
Część II	
Wybrane działania i dokonania Polskiego Lobby Przemysłowego w okresie 25 lat jego istnienia	207
Raporty i programy opracowane przez ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i Konwersatorium „O lepszą Polskę”, powołanego przez PLP	217
Działalność Polskiego Lobby Przemysłowego na rzecz polskiego lotnictwa wojskowego i przemysłu lotniczego	227
Działalność Polskiego Lobby Przemysłowego na rzecz modernizacji i rozwoju Marynarki Wojennej RP oraz odbudowy polskiego przemysłu stocznioowego	251
Wybrane odpowiedzi instytucji państwowych i decydentów na wystąpienia i propozycje Polskiego Lobby Przemysłowego w latach 1993-2017	267
Polskie Lobby Przemysłowe na łamach prasy i w Internecie (czerwiec 1993 r. – luty 2018 r.)	313
Kalendarium Polskiego Lobby Przemysłowego (marzec 1993 r. – marzec 2018 r.)	361
Bibliografia dotychczasowych Wydawnictwa PLP	449

Eugeniusz Kwiatkowski –
patron Polskiego Lobby Przemysłowego

WSTĘP

Kolejny rocznik Polskiego Lobby Przemysłowego został wydany z okazji dwudziestej piątej rocznicy powstania PLP. Składa się z dwóch części. **W części I zamieszczone zostały stanowiska, opinie, wystąpienia i opracowania, które Polskie Lobby Przemysłowe sformułowało w 2017 i na początku 2018 roku.** Zostały one przekazane najwyższym władzom w Polsce. Zawarto w niej także dokumentację pięciu edycji Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego **„Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu” (*Bene Meritus pro Industria Poloniae*)**. W części tej zamieszczono blok materiałów dotyczących m.in. sanacji polskiego przemysłu stocznioowego i Marynarki Wojennej RP, akcjonariatu pracowniczego i odbudowy 36 Specjalnego Pułku Lotnictwa Transportowego. Ponadto zawiera ona dokumentację czterech ogólnopolskich konferencji naukowych organizowanych lub współorganizowanych w 2017 roku przez Polskie Lobby Przemysłowe: 1) **„Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stocznioowego a realiami ekonomicznymi państwa – w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju”**, 2) **„Udział zaplecza badawczo-rozwojowego przemysłu obronnego w rozwoju i modernizacji uzbrojenia”**, 3) **„Przyszłość polskiej elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym”** oraz 4) **Wyzwania i rozwój obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej – obronność RP XXI wieku”**.

W części II niniejszego Rocznika znalazły się omówienia programów i raportów opracowanych i opublikowanych

w okresie 25 lat działalności Polskiego Lobby Przemysłowego, a także fragmenty opinii, ekspertyz i wystąpień PLP oraz wniosków z konferencji, poświęconych polskiemu lotnictwu i przemysłowi lotniczemu oraz Marynarce Wojennej RP i polskiemu przemysłowi stocznioowemu. Ma to miejsce z okazji 100-lecia polskiego lotnictwa i Marynarki Wojennej RP.

W publikacji znalazły się też wybrane zdjęcia z działalności Polskiego Lobby Przemysłowego w okresie dwudziestopięciolecia i kalendarium obejmujące ten sam okres oraz reprodukcje wybranych wycinków prasowych i tekstów zamieszczonych w Internecie, dotyczące naszej działalności i naszych wystąpień, opinii i niektórych konferencji w latach 1993-2018.

Z okazji dwudziestej piątej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego wszystkim uczestniczącym w jego pracach: prezesom i dyrektorom przedsiębiorstw i instytutów, działaczom naszego partnera strategicznego SIMP oraz naszym ekspertom i współdziałającym z nami działaczom związkowym, bardzo dziękuję za owocną współpracę i zaangażowanie w działania, których celem było i jest obrona interesów polskiego przemysłu i wspieranie jego rozwoju.

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego

prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Geneza, istota i dokonania Polskiego Lobby Przemysłowego oraz podmioty uczestniczące w jego pracach (1993–2018 r.)

1. Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego powstało 25 lat temu w Warszawie. Inicjatorami jego powołania byli dyrektorzy, pracownicy naukowcy współpracujący z przemysłem i związkowcy będący uczestnikami trzech ogólnopolskich seminariów, które odbyły się w 1992 roku w Świdniku oraz Warszawie i były poświęcone kondycji i przekształceniom w polskich przemysłach: elektronicznym, lotniczym i obronnym, których istnienie było w tamtym czasie bardzo zagrożone. W trakcie tych konferencji wskazano na konieczność sformułowania długofalowej polityki przemysłowej, realizowanej przez państwo, od której odżegnywał się ówczesny rząd. Obowiązywała bowiem wówczas formuła lansowana przez ówczesnego ministra przemysłu Tadeusza Syryjczyka, że *„najlepszą polityką przemysłową jest brak polityki przemysłowej”*. Uczestnicy wspomnianych seminariów wspólnie doszli do wniosku, że niezbędne jest stałe i systematyczne oddziaływanie na władze i polityków w celu obrony interesów polskiego przemysłu i stwarzania warunków dla jego rozwoju w globalizującym się świecie.

Tak zrodziła się idea powołania Polskiego Lobby Przemysłowego, które ukonstytuowało się 13 marca 1993 roku na zebraniu założycielskim, które odbyło się w Warszawie w Warszawskiej Szkole Zarządzania – Szkole Wyższej. Nadano mu formę niezależnej organizacji społecznej, będącej porozumieniem o współdziałaniu działających na rzecz polskiego przemysłu, w tym obronnego, stowarzyszeń i organizacji oraz zwią-

ków zawodowych różnych nurtów i branż. Do PLP przystąpiła także grupa dyrektorów oraz ekspertów i pracowników naukowych działających na styku z przemysłem, w tym naukowców związanych z wojskiem. Polskie Lobby Przemysłowe stało się płaszczyzną uzgadniania i wypracowania stanowisk, opinii i ekspertyz w istotnych sprawach polskiego przemysłu, zwłaszcza branż strategicznych i wysokiej techniki, w tym przemysłu obronnego i lotniczego.

W tych kwestiach upoważnieni przedstawiciele poszczególnych instytucji i stowarzyszeń podpisali listę założycieli, będącą deklaracją uczestnictwa w działalności Polskiego Lobby Przemysłowego i akceptującą jego założenia programowe. Osoby fizyczne – dyrektorzy, prezesi i eksperci – wypełniły deklaracje udziału w pracach PLP.

Polskie Lobby Przemysłowe w 1995 roku za swojego patrona wybrało wybitnego polskiego polityka gospodarczego i męża stanu Eugeniusza Kwiatkowskiego. W swojej działalności – jako nadrzędnym kryterium – PLP kieruje się polską racją stanu w gospodarce i konsekwentnie podejmuje wysiłki na rzecz suwerenności gospodarczej Polski w zglobalizowanym świecie. Nie jest związane z żadną opcją polityczną. **Należy podkreślić, że Polskie Lobby Przemysłowe nie prowadzi jakiegokolwiek działalności gospodarczej i ogranicza się wyłącznie do funkcji opiniotwórczych i opiniodawczych oraz edukacyjnych. Jest zatem organizacją non-profit. Nie jest też klasyczną zawodową organizacją lobbystyczną, działa bowiem w oparciu o pracę społeczną, choć swoją działalność – w związku z wejściem w życie Ustawy o lobbingu – zgłosiło do Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji jako przejaw lobbingu społecznego, uzyskując z jego strony tego akceptację.**

W ciągu 25 lat swojego istnienia Polskie Lobby Przemysłowe wykazywało dużą aktywność w obronie polskiego przemysłu. Podejmowało również działania interwencyjne, mające na celu ratowanie przedsiębiorstw o szczególnym znaczeniu dla gospodarki lub obronności np. Pressty Bolechowo, WZT „Ele-

mis”, Zakładów Starachowickich „STAR” SA, ZM „Łucznik” S.A. w Radomiu, Stoczni Szczecińskiej, Fabryki Kabli w Ożarowie.

W okresie 25 lat swojej działalności PLP sformułowało ponad 450 opinii, opracowań i stanowisk, wniosków z konferencji oraz ekspertyz, dotyczących całej gospodarki, poszczególnych branż polskiego przemysłu lub konkretnych jego problemów oraz obronności. Przekazane one zostały Kancelarii Prezydenta RP, poszczególnym rządowi i wybranym ministerstwom oraz komisjom sejmowym i senackim, Szefowi Sztabu Generalnego WP oraz Dowódcowi Rodzajów Sił Zbrojnych. Niejednokrotnie spotkały się one z odpowiedzią i wyjaśnieniami ze strony Kancelarii Prezydenta, władz rządowych i parlamentarnych. W niektórych sprawach przedstawiciele PLP odbywali rozmowy na szczeblu ministerialnym lub w Biurze Bezpieczeństwa Narodowego. Byli również zapraszani na posiedzenia poszczególnych komisji sejmowych i senackich. Wielokrotnie byli także przyjmowani przez Szefa Sztabu Generalnego WP.

Do największych osiągnięć Polskiego Lobby Przemysłowego w czasie 25 lat jego istnienia należy zaliczyć opublikowane w 1996 roku opracowanie pt. „Wielozadaniowy samolot bojowy dla wojsk lotniczych RP – szansa na modernizację gospodarki i rozwój ekonomiczny Polski. Opinia na temat sposobu wyboru oferty” oraz opracowanie pt. „Polska racja stanu. Elementy alternatywnego programu gospodarczego”, które w postaci książkowej zostało opublikowane w marcu 2000 roku. W 2004 roku opublikowany został „Alternatywny program naprawy PKP”, opracowany przez eksperta PLP – mgr inż. Marka Głogowskiego. Natomiast w czerwcu 2005 roku wydany został „Raport o stanie państwa i sposobach jego naprawy”, opracowany przez – powołane z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego – Konwersatorium „O lepszą Polskę”, w pracach którego uczestniczyło ponad 40 intelektualistów i ekspertów. 17 grudnia 2008 r. Konwersatorium wznowiło swoje prace w celu opracowania raportu poświęconego global-

nemu kryzysowi finansowo – gospodarczemu. Raport ten został ukończony wiosną 2011 i wydany w czerwcu 2011 roku. Zawiera on diagnozę i określenie przyczyn tego kryzysu, zarówno w wymiarze światowym jak i w warunkach polskich, a ponadto propozycje działań i narzędzi umożliwiających jego przezwycięzenie. W marcu 2012 r. został opracowany przez ekspertów PLP kolejny Raport pt. „Straty w potencjale polskiego przemysłu i jego ułomna transformacja po 1989 roku. Wizja nowoczesnej reindustrializacji Polski”, opublikowany w roczniku PLP z 2012 roku. Natomiast w roczniku PLP z 2013 roku opublikowana została Część druga Raportu „Przyczyny i konsekwencje globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego i jego przejawy w Polsce”.

Ważną formą działalności Polskiego Lobby Przemysłowego przez cały okres jego istnienia były i są ogólnopolskie konferencje problemowe i seminaria oraz fora dyskusyjne i programowe. **W ciągu 25 lat Polskie Lobby Przemysłowe – wspólnie z różnymi związkami zawodowymi i uczelniami wojskowymi lub stowarzyszeniami – zorganizowało ich prawie pięćdziesiąt.** Wszystkie one kończyły się przyjęciem uchwał, wniosków lub stanowisk, pod którymi podpisali się – oprócz PLP – przedstawiciele związków zawodowych i organizacji w nich uczestniczących. Referaty wygłaszane podczas tych konferencji były wydawane w formie książkowej lub zbindowanej.

Jako organizacji o charakterze opiniotwórczym i opiniodawczym, Polskiemu Lobby Przemysłowemu zależało na dotarciu ze swoimi opiniami i postulatami do społeczeństwa. Stąd najważniejsze jego stanowiska, opinie i opracowania przedstawiane były na konferencjach prasowych, a ponadto zamieszczane na różnych portalach internetowych. **W czasie 25 lat istnienia, PLP zorganizowało ok. 90 konferencji prasowych. Za pomocą wyszukiwarki Google można wyszukać w Internecie setki artykułów i omówień wystąpień PLP będących wynikiem tych konferencji prasowych; większość**

z nich znajduje się także na stronach internetowych PLP: www.plp.info.pl.

W celu zwiększenia swego oddziaływania i siły przebicia, a także dotarcia ze swoimi postulatami do środowisk pracowniczych, Polskie Lobby Przemysłowe doprowadziło do partnerskiej, ścisłej współpracy jego ekspertów ze środowiskami pracowniczymi, reprezentowanymi przez związki zawodowe różnych nurtów. **19 czerwca 1996 roku podpisane zostało porozumienie o współdziałaniu Polskiego Lobby Przemysłowego ze związkami zawodowymi różnych nurtów – ponad podziałami – w sprawie strategicznych branż polskiego przemysłu.** Sygnatariusze porozumienia zadeklarowali, że wspólnie będą monitorować procesy decyzyjne dotyczące przyszłości polskich branż strategicznych i przeciwstawiać się rozwiązaniom niekorzystnym dla Polski. Polskie Lobby Przemysłowe wsparło także ruch zagrożonych polskich przedsiębiorstw, których reprezentanci 13 lipca 2002 roku w Stoczni Szczecińskiej powołali istniejący dwa lata Ogólnopolski Komitet Protestacyjny. Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego Paweł Soroka wszedł wtedy do prezydium OKP. Nieco wcześniej PLP nawiązało współpracę z Komitetem Protestacyjnym Fabryki Kabli w Ożarowie i Komitetem Protestacyjnym Stoczni Szczecińskiej, dla którego przygotowało program ratowania stoczni i polskiego przemysłu stocznioowego.

10 marca 2004 roku Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego zawarło Porozumienie o Współpracy ze swoim partnerem strategicznym – Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich. 7 września 2004 roku, z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego, zawarte zostało Porozumienie Obywatelskie Organizacji Społecznych i Związków Zawodowych „Dla polskiej nauki, rozwoju ponad podziałami”. Sygnatariuszami Porozumienia są: Polskie Lobby Przemysłowe, Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” i Związek Zawodowy Pracowników Polskiej Akademii Nauk. Natomiast 17 stycznia 2007 roku podpisane zostało Porozumienie o Współpracy

pomiędzy Polskim Lobby Przemysłowym a Towarzystwem Wiedzy Obronnej, a 16 maja 2017 r. porozumienie o współpracy z Fundacją Fundusz Obrony Narodowej

2. Bieżącą działalnością Polskiego Lobby Przemysłowego kieruje Gremium Koordynacyjne w składzie: inż. Zygmunt Dębiński, prof. dr Tadeusz Gałązka, mgr inż. Jerzy Horodecki, płk Jerzy Kade, prof. dr hab. Jerzy Klamka, mgr inż. Wiesław Klimek, inż. Czesław Książek, mgr Kazimierz Łasiewicki,, mgr inż Edmund Misterski, dr inż. Henryk Potrzebowski i prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.

Koordynatorem PLP – na kolejną kadencję wybrany został przez Walne Zgromadzenie Sprawozdawczo-Wyborcze prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka, a sekretarzem dr inż. Henryk Potrzebowski. Komisję Rewizyjną PLP tworzą: mgr inż Jerzy Czeszko, i płk Franciszek Michalski.

**Adres Polskiego Lobby Przemysłowego:
00-050 Warszawa, ul. Świętokrzyska 14a, pok. 540
(ZG SIMP),
tel. (22) 827-17-68, fax: (22) 826-03-54,
tel. kom. koordynatora PLP
prof. nadzw. dr hab. Pawła Soroki 603-425-568,
e-mail:pawel@plp.info.pl**

Zebranie założycielskie Polskiego Lobby Przemysłowego
w dniu 13 marca 1993 r. w Warszawskiej Szkole Zarządzania
– Szkole Wyższej

Otwarcie uroczystości pierwszej rocznicy PLP:
Marian Migdalski – Dyrektor „Rawaru”, Paweł Soroka, Bolesław Jesionek

Uczestnicy pierwszej rocznicy Polskiego Lobby Przemysłowego
(12 marca 1994 r.)

DOKUMENT ZAŁOŻYCIELSKI

Założenia programowo-organizacyjne Polskiego Lobby Przemysłowego, przyjęte w trakcie zebrania założycielskiego w dniu 13 marca 1993 roku

Polski przemysł znalazł się w bardzo trudnej sytuacji. Brak prorozwojowej polityki przemysłowej, restrykcyjne obciążenia podatkowe i niekorzystna polityka importowa doprowadziły wiele przedsiębiorstw na skraj upadku. W takiej sytuacji znalazły się również przedsiębiorstwa nowoczesne, mające strategiczne znaczenie dla naszej gospodarki, w tym produkujące na potrzeby obronności. Szybko postępuje degradacja polskiej nauki i rośnie bezrobocie wśród inteligencji technicznej.

Dokonująca się w Polsce przebudowa gospodarki była dotąd procesem odgórnym, sterowanym przez urzędników i doradców zagranicznych. W przekształceniach nie uwzględniane są opinie i umiejętności praktyków – środowisk menedżerskich i inżynierskich, a także aspiracje i podmiotowe dążenia pracowników. Do przezwyciężenia recesji i wyprowadzenia kraju z kryzysu może przyczynić się wykorzystanie wielkiego potencjału tych środowisk. Szansą na powodzenie reform jest wykreowanie szerokiego ruchu, spełniającego funkcję lobby przemysłowego, skupiającego najlepszych fachowców. Niezbędne jest także wypracowanie długofalowej strategii zmian strukturalnych i własnościowych, wyznaczonej przez polską rację stanu i spełniającej aspiracje i oczekiwania społeczne. Dla realizacji tych celów powstało Polskie Lobby Przemysłowe.

1. Polskie Lobby Przemysłowe jest dobrowolnym porozumieniem o współdziałaniu równoprawnych i samodzielnych organizacji, związków zawodowych i stowarzyszeń związanych z przemysłem, działających na rzecz zahamowania regresu oraz pobudzenia i stymulowania procesów rozwojowych w przemyśle i poprawienia kondycji polskich przedsiębiorstw przemysłowych. Porozumienie będzie dążyć do przekształcenia się w przyszłości w ogólnopolską strukturę posiadającą osobowość prawną.

2. Lobby stanowi forum uzgadniania stanowisk i opinii oraz wspólnych działań w istotnych sprawach naszego przemysłu, zwłaszcza branż strategicznych i nowoczesnych, uwzględniających różne aspekty, charakterystyczne dla tworzących je organizacji i stowarzyszeń. Jednocześnie lobby reprezentuje uzgodnione interesy polskiego przemysłu i przedsiębiorstw wobec parlamentu i jego komisji, rządu, samorządów terytorialnych i organizacji oddziałujących na sytuację w przemyśle.

3. Lobby jest ruchem niezależnym od ugrupowań politycznych i działa na rzecz popierania fachowców i oddzielenia ideologii od gospodarki.

4. Porozumienie będzie wpływać na politykę przemysłową państwa i uczestniczyć w jej realizacji, oraz oddziaływać na kierunki przekształceń własnościowych.

5. Istotnym celem porozumienia jest wywieranie wpływu na kształt decyzji parlamentarnych, rządowych i samorządowych dotyczących polskiego przemysłu i przedsiębiorstw oraz włączenie się w ich urzeczywistnienie – przy wykorzystaniu potencjału i możliwości organizacji i związków zawodowych współdziałających w ramach lobby.

§ 1

Swoje cele lobby realizuje poprzez:

- 1) Inicjowanie, opiniowanie i uzupełnianie projektów ważnych aktów prawnych odnoszących się do przemysłu i przedsiębiorstw.

- 2) Pośredniczenie w nawiązywaniu współpracy między przedsiębiorstwami różnych branż.
- 3) Organizowanie i podejmowanie wspólnych przedsięwzięć – w tym akcji i działań w terenie.
- 4) Inspirowanie i organizowanie badań, prac projektowych i ekspertyz – we współpracy z profesjonalnymi placówkami naukowymi – dotyczących przemysłu i przedsiębiorstw, oraz upowszechnianie ich wyników.
- 5) Organizowanie seminariów, konferencji i spotkań o charakterze programowym.
- 6) Popieranie edukacji menadżerskiej, służącej podnoszeniu sprawności zarządzania przedsiębiorstwami w gospodarce rynkowej.
- 7) Nawiązywanie kontaktów i podejmowanie współpracy z organizacjami i instytucjami posiadającymi wpływ na sytuację w przemyśle i funkcjonowanie przedsiębiorstw, oraz organizacjami polonijnymi i wybitnymi polskimi specjalistami żyjącymi za granicą.
- 8) Reprezentowanie interesów skupionych w lobby organizacji w sporach z administracją państwową – z ich upoważnienia.

§ 2

Poszczególne organizacje i stowarzyszenia tworzące lobby reprezentowane są przez swoich przewodniczących lub sekretarzy albo przez upoważnionych przedstawicieli, co powinno zapewnić ścisły związek porozumienia ze środowiskami, których wyrazicielami są te organizacje i stowarzyszenia.

§ 3

Oprócz organizacji i stowarzyszeń tworzących lobby, w jego ramach działają:

- 1) Rada Dyrektorów przedsiębiorstw różnych branż i instytutów badawczo-rozwojowych, reprezentująca racje pracodawców.

- 2) Rada Związkowa złożona z przedstawicieli różnych związków zawodowych, reprezentująca racje pracobiorców.
- 3) Rada Naukowo-Doradcza, skupiająca pracowników naukowo-badawczych z uczelni i instytutów związanych z przemysłem i przedsiębiorstwami.

§ 4

Bieżąca działalność lobby – w uzgodnieniu z tworzącymi je podmiotami – prowadzi Gremium Koordynacyjne, złożone z osób deklarujących chęć aktywnego działania na rzecz całego lobby. Gremium wybiera koordynatora organizującego jego prace.

§ 5

Decyzje i stanowiska lobby przyjmuje metodą uzgodnień.

§ 6

W ramach porozumienia istnieją stałe komisje problemowe. Powoływane są także komisje zadaniowe.

§ 7

W ramach Polskiego Lobby Przemysłowego mogą tworzyć się ogniwa terenowe o zasięgu wojewódzkim lub międzywojewódzkim, które realizują cele programowe określone w niniejszych założeniach. Ogniwa terenowe mogą skupiać przedstawicieli tych środowisk z danego terenu, które zostały wymienione w pkt. 1 i § 3.

§ 8

Szczegółowe zasady funkcjonowania ogniwa terenowego Polskiego Lobby Przemysłowego określa regulamin przyjęty przez jego założycieli i uzgodniony z Gremium Koordynacyjnym PLP, które wspiera działalność ogniw terenowych.

Posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 6 grudnia 2016 roku. Od lewej: mgr inż. Jerzy Horodecki, dr Krzysztof Pajak, prof. dr hab. Jerzy Klamka, inż. Zygmunt Dębiński i prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Posiedzenie Gremium Koordynacyjnego PLP. Od prawej: płk Jerzy Kade, mgr inż. Wiesław Klimek, płk Franciszek Michalski i prof. Paweł Soroka

**STATUS
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**

STATUS POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO

W związku z wejściem w życie U S T A W Y z dnia 7 lipca 2005 r. O DZIAŁALNOŚCI LOBBINGOWEJ W PROCESIE STANOWIENIA PRAWA, Polskie Lobby Przemysłowe zwróciło się do **Ludwika Dorna – Wicepremiera Rządu RP, Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji** z pismem z dnia 24.03.2006 r., zgłaszającym swoją działalność w formie lobbingu społecznego niezawodowego (w załączeniu). Na pismo to otrzymało odpowiedź z datą 21.07.2006 r., podpisaną – z upoważnienia Ministra – przez **Sekretarza Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Jarosława Zielińskiego**, którą także tu załączamy.

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a pcz. 540
(ZG SIMP)
00-090 Warszawa

L. dz. 9/2006

Warszawa, 24 marca 2006 r.

Szanowny Pan
Ludwik Dorn
Wicepremier Rządu RP
Minister Spraw Wewnętrznych

Szanowny Panie Premierze,

W związku z wejściem w życie Ustawy o działalności lobbingsowej i z uwagi na prace nad stosownymi zmianami Regulaminu Sejmu i Senatu RP związanymi z tym faktem, pragniemy przedłożyć do Pańskiej akceptującej wiadomości co następuje:

1. Jak wiadomo, Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i jego agendy od kilkunastu lat prowadziły i nadal prowadzą swoją działalność jedynie dla dobra wspólnego, całkowicie społecznie, a więc bez jakiegokolwiek wynagrodzenia, kierując się wyłącznie najlepszym obywatelskim rozumieniem polskiej racji stanu. Jest to zatem działalność nie poddająca się zarówno wpływowi politycznym, jak i naciskom komercjalizacji.

2. W toku prac Nadzwyczajnej Komisji Sejmowej do spraw wyżej wspomnianej ustawy, w których uczestniczył nasz reprezentant, dobitnie i konsekwentnie artykułowaliśmy istnienie już w Polsce tradycji lobbingu społecznego – w odróżnieniu do wprowadzanego do naszego kraju lobbingu zawodowego, finansowanego przez zainteresowane podmioty.

3. Dalsze nasze zamierzenia, cele i pełne jawności metody działania, podporządkowujemy idei pomyślności narodu i państwa polskiego, zdolnego do skutecznego konkurowania w ramach Unii Europejskiej i globalizującego się świata.

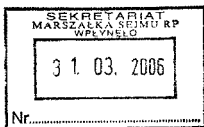
Bylibyśmy wdzięczni, jeśli zechciałby Pan Premier odpowiedzieć na ten list, akcentując zwłaszcza w nim zrozumienie dla naszych wysiłków.

Do wiadomości:

2 wyrazami' racumku

Pan Marek Jurek – Marszałek Sejmu RP

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego
Paweł Soroka
dr Paweł Soroka

Warszawa, dnia 24.07.2006 r.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

DAP/730-39/06/Am

**Pan
Paweł Soroka
Koordynator Polskiego
Lobby Przemysłowego
ul. Świętokrzyska 14a pok. 540
00 – 050 Warszawa**

Szanowny Panie

W nawiązaniu do Pana wystąpienia na temat działalności lobbingowej Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i jego agend zwracam uwagę, że wszelkie działania lobbingowe, które byłyby prowadzone w sposób zgodny z prawem i innymi normami życia społecznego, oraz – jak Pan wspomniał w wyżej wymienionym wystąpieniu – z myślą o „idei pomyślności narodu i państwa polskiego”, zasługują na uznanie i poparcie.

Pragnę zatem wyrazić nadzieję, że działalność lobbingowa Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i jego agend pomoże w wypracowaniu najważniejszych rozwiązań prawnych.

Z pozdrowieniem

MINISTER
Spraw Wewnętrznych i Administracji
[Signature]
z up. Jarosław Zieliński
Sekretarz Stanu

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 29 marca 2008 roku

Organizatorzy i Uczestnicy
Jubileuszu 15 - lecia
Polskiego Lobby Przemysłowego
Warszawa

serdecznie pozdrawiam uczestników i organizatorów uroczystych obchodów 15 - tej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego imienia Eugeniusza Kwiatkowskiego. Proszę przyjąć moje najlepsze gratulacje z okazji obchodzonego przez Państwa jubileuszu. Pragnę złożyć wszystkim osobom i instytucjom zaangażowanym w działania Polskiego Lobby Przemysłowego wyrazy uznania wobec roli, jaką organizacja odgrywa w debacie nad kondycją polskiej gospodarki i kształtem przemian ekonomicznych w naszym kraju.

Prowadzone przez Państwa przedsięwzięcie ma formułę organizacji non - profit, opiera się na pracy społecznej i nie forsuje niczych partykularnych interesów. W swoich analizach i raportach starają się Państwo prezentować szerokie, interdyscyplinarne, merytoryczne spojrzenie i kierować się najlepiej rozumianą polską racją stanu. Są Państwo wierni przśłaniu Eugeniusza Kwiatkowskiego, postaci o ogromnych zasługach dla polskiego państwa i gospodarki, jednego z głównych twórców historycznych przedsięwzięć odrodzonej Rzeczypospolitej - portu w Gdyni i Centralnego Okręgu Przemysłowego.

W swojej działalności opiniodawczej i opiniotwórczej pragną Państwo pomagać w rozwiązywaniu problemów gospodarczych, w popularyzowaniu i przyswajaniu dobrych praktyk w zarządzaniu sektorem publicznym i przedsiębiorstwami, a także kształtować postawy mentalne w środowiskach związanych z polskim przemysłem. Z uznaniem należy podkreślić liczne inicjatywy i opracowania, przygotowane przez Polskie Lobby Przemysłowe, jak *Polska racja stanu. Elementy alternatywnego programu gospodarczego* czy też *Raport o stanie państwa i sposobach jego naprawy*. Nie ulega wątpliwości, że Państwa wysiłki i aktywność, niejednokrotnie wymagające odwagi i nonkonformizmu, mają istotne znaczenie dla polskiej gospodarki i przemian cywilizacyjnych w naszym kraju, w budowanie suwerennej, demokratycznej, solidarnej Rzeczypospolitej, o wydajnej i mocnej gospodarce.

Pragnę raz jeszcze złożyć Państwu serdeczne gratulacje z okazji jubileuszu. Życzę wszystkim, którzy związali swoją wiedzę, kwalifikacje i doświadczenie z działalnością Polskiego Lobby Przemysłowego, wielu kolejnych osiągnięć oraz satysfakcji z pracy dla Polski.

KANCELARIA PREZYDENTA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Olgiard Dziekoński
Sekretarz Stanu

Warszawa, 23 marca 2013 roku

Organizatorzy i Uczestnicy
uroczystych obchodów 20-lecia powstania
Polskiego Lobby Przemysłowego
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

Proszę przyjąć serdeczne gratulacje z okazji jubileuszu dwudziestolecia powołania Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Wszystkim działaczom Państwa organizacji składam wyrazy szacunku i uznania.

Doprowadzili Państwo do szerokiego porozumienia między różnymi instytucjami i stowarzyszeniami, menedżerami, ekspertami i związkowcami, aby razem poszukiwać najlepszych dróg rozwoju dla polskiego przemysłu, a zwłaszcza jego strategicznych branż. Słusznie wskazują Państwo, że w dzisiejszym globalnym świecie przybierają na znaczeniu zarówno procesy międzynarodowej kooperacji, jak i zaostrej konkurencji. Przyszłość Polski – także jako uczestnika Unii Europejskiej – w niemalym stopniu zależy od umiejętności zdefiniowania i chronienia naszych strategicznych interesów gospodarczych.

Za patrona swej działalności wybrali Państwo Eugeniusza Kwiatkowskiego, inicjatora rozwoju przemysłu II Rzeczypospolitej, którego idee i historyczne dokonania pozostają dla nas, współczesnych, nadal inspirujące. Przyznając honorowe wyróżnienia *Bene Meritis pro Industria Poloniae – Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu* przywołują Państwo również zasługi innych wybitnych postaci, animatorów polskiej myśli technicznej i rozwiązań przemysłowych, którzy kreslili przed Polską ambitne, perspektywiczne cele.

To cenne, że starają się Państwo postrzegać obecne wyzwania gospodarcze w podobnie szerokim wymiarze, definiując swoją działalność jako promowanie opinii biorących za punkt wyjścia żywotne interesy Rzeczypospolitej. Dziękuję za tę postawę społecznikowskiej służby i nowoczesnie pojmowanego patriotyzmu.

Życzę Polskiemu Lobby Przemysłowemu, aby również w przyszłości Państwa analizy i diagnozy przyczyniały się do wypracowania dobrych rozwiązań gospodarczych i wspierały doradczym głosem rozwój nowoczesnej polityki przemysłowej. Proszę przyjąć życzenia kolejnych sukcesów, poczucia spełnienia w społecznej misji oraz wszelkiej pomyślności.

Uczestnicy posiedzenia Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego w rozszerzonym składzie w dniu 24 stycznia 2018 r.

Od lewej: Franciszek Michalski, Kazimierz Łasiewicki, Angelika Jarosławska, dr Katarzyna Rawska, Jerzy Czeszko, prof. Paweł Soroka, Zygmunt Dębiński, Wiesław Klimek, Edmund Mistowski i dr Krzysztof Pająk.

**PARTNERZY
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**

POROZUMIENIE O WSPÓŁPRACY pomiędzy Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich a Polskim Lobby Przemysłowym

Nawiązując do wieloletniej współpracy Polskiego Lobby Przemysłowego ze Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, mając na celu działania na rzecz dobra polskiej gospodarki i jej rozwoju, a także dążąc do zacieśnienia więzi między środowiskami – inżynierskimi i przemysłowymi, zawarto porozumienie pomiędzy:

Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, reprezentowanym przez prezesa SIMP – Andrzeja Ciszewskiego i wiceprezesa SIMP – Jana Salamończyka i Polskim Lobby Przemysłowym, reprezentowanym przez koordynatora PLP – Pawła Sorokę.

§ 1

Strony niniejszego porozumienia, kierując się postanowieniami zawartymi w § 9 pkt 3 statutu SIMP i założeniami programowo-organizacyjnymi PLP ustalają współpracę w zakresie formułowania opinii i ekspertyz dotyczących stanu polskiej gospodarki, a zwłaszcza przemysłu, i docierania z nimi do gremiów decydenckich i opinii publicznej.

§ 2

Współpraca pomiędzy SIMP i PLP realizowana będzie przez:

1. Organizowanie dyskusji i debat z udziałem ekspertów SIMP i PLP, poświęconych wybranym problemom ogólnym i branżowym.
2. Organizowanie wspólnych seminariów i konferencji o charakterze programowym.
3. Organizowanie wspólnych konferencji prasowych.
4. Wydawanie publikacji, prezentujących wspólne opinie i stanowiska.

§ 3

W konsekwencji postanowień określonych w § 1 i § 2 strony przyjmują następujące zakresy obowiązków:

1. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich:
 - a) wspólne występowanie z PLP na wewnątrz, w przypadkach gdy od występującego wymagane jest posiadanie osobowości prawnej,
 - b) udostępnianie nieodpłatne pomieszczeń na zebrania PLP i udzielanie mu swego adresu,
 - c) przechowywanie dokumentacji PLP.
2. Polskie Lobby Przemysłowe:
 - a) udział ekspertów PLP w opracowywaniu stanowisk, opinii i ekspertyz inicjowanych przez poszczególne sekcje i towarzystwa naukowo-techniczne SIMP,
 - b) udział w konferencjach i seminariach organizowanych przez SIMP,
 - c) pomoc w redagowaniu wspólnych wydawnictw,
 - d) promocję w środowiskach przemysłowych dorobku SIMP w zakresie postępu naukowo-technicznego.

§ 4

Strony uznają za celowe dokonywanie wymiany oficjalnych dokumentów, stanowisk, materiałów konferencyjnych wydanych przez każdą ze stron.

§ 5

Strony postanawiają, że pełnomocnikami do spraw kontaktów roboczych będą:

- ze strony SIMP – Kazimierz Łasiewicki,
- ze strony PLP – Paweł Soroka.

§ 6

Strony postanawiają, że co roku dokonywana będzie ocena realizacji niniejszego porozumienia.

§ 7

Porozumienie zawiera się na czas nieokreślony z możliwością jego wypowiedzenia przez każdą ze stron z terminem 3-miesięcznym.

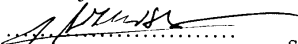
§ 8

Porozumienie zostało sporządzone w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej ze stron.

§ 9

Porozumienie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Prezes SIMP
Andrzej Ciszewski

Wiceprezes SIMP
Jan Salamończyk

STOWARZYSZENIE
Inżynierów i Techników Mechaników Polskich
Zarząd Główny
00-950 W-wa, ul. Świętokrzyska 14A

Koordinator PLP
Paweł Soroka

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a pok. 540
(ZG SIMP)
00-050 Warszawa

Warszawa, 2004-03-10.

POROZUMIENIE O WSPÓŁPRACY pomiędzy Polskim Lobby Przemysłowym a Towarzystwem Wiedzy Obronnej

Pozytywne efekty dotychczasowej doraźnej współpracy na rzecz promowania obronności i bezpieczeństwa kraju, motywują Polskie Lobby Przemysłowe i Towarzystwo Wiedzy Obronnej do nadania jej instytucjonalnej, bardziej ścisłej i dynamicznej formy. Dlatego też układające się strony:

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego (PLP), reprezentowane przez koordynatora PLP – Pawła Sorokę i Towarzystwo Wiedzy Obronnej, reprezentowane przez prezesa Zarządu Głównego TWO – Wiesława Józwicka zawierają porozumienie.

§ 1

Strony niniejszego porozumienia, kierując się postanowieniami zawartymi w założeniach programowo-organizacyjnych PLP i w statucie TWO (§ 6 pkt 3 i § 7 pkt 5), ustalają następujące płaszczyzny współpracy:

- 1) zapoznavanie i upowszechnianie dokumentów prawnych w dziedzinie obronności i gospodarki narodowej pracującej na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa;
- 2) popularyzowanie osiągnięć naukowych i technicznych, krajowych i zagranicznych związanych z obronnością;
- 3) formułowanie opinii i ekspertyz dotyczących obronności i bezpieczeństwa państwa;
- 4) współdziałanie w przedsięwzięciach promocyjnych PLP i TWO, m.in. na forum targów zbrojeniowych.

§ 2

Współpraca pomiędzy PLP i TWO realizowana będzie przez:

- 1) organizowanie wspólnych konferencji, sympozjów i warsztatów edukacyjnych o charakterze programowym;
- 2) wydawanie publikacji, prezentujących dorobek naukowy oraz opinie i stanowiska wypracowane przez oba stowarzyszenia;
- 3) wymianę informacji o najistotniejszych przedsięwzięciach PLP i TWO.

§ 3

Realizując postanowienia § 1 i § 2 niniejszego porozumienia, układające się strony przyjmują następujące zobowiązania:

1. Polskie Lobby Przemysłowe
 - a) udział w konferencjach i warsztatach edukacyjnych organizowanych przez TWO;
 - b) pomoc w redagowaniu wspólnych wydawnictw;
 - c) promowanie w środowiskach przemysłowych TWO oraz jego możliwości marketingowych za pośrednictwem wydawnictw („Wiedza Obronna”, „Zeszyt Problemowy”, „Biuletyn Informacyjny”) i płyt DVD, CD;
 - d) udział ekspertów PLP w opracowywaniu stanowisk, opinii i ekspertyz inicjowanych przez TWO.
2. Towarzystwo Wiedzy Obronnej
 - a) udział przedstawicieli TWO w przedsięwzięciach realizowanych przez PLP, dotyczących spraw obronnych i bezpieczeństwa państwa;
 - b) udział ekspertów TWO w opracowaniu stanowisk, opinii i ekspertyz inicjowanych przez PLP;
 - c) promowanie dokonań PLP w środowiskach, w których działa TWO;
 - d) udostępnienie wydawnictw TWO dla autorów publikujących materiały na temat przemysłu a przemysłu zbrojeniowego w szczególności;

- e) współudział w realizowaniu filmów promujących polski przemysł (zakłady, grupy zakładów przemysłowych).

§ 4

Strony uznają za celowe dokonywanie wymiany materiałów konferencyjnych wydawanych przez każdą ze stron.

§ 5

Porozumienie zawiera się na czas nieokreślony z możliwością jego wypowiedzenia przez każdą ze stron w terminie 3-miesięcznym.

§ 6

Porozumienie nie powoduje dla żadnej ze stron zobowiązań finansowych.

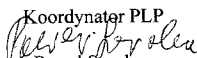
§ 7

Porozumienie zostało sporządzone w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, po jednym dla każdej strony.

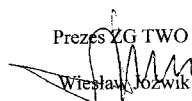
§ 8

Porozumienie wchodzi w życie z dniem podpisania.

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a pok. 540
(ZG SIMP)
00-050 Warszawa

Koordinator PLP

Paweł Soroka

TOWARZYSTWO WIEDZY GOSPODARSTWA
ZARZĄD GŁÓWNY
03-446 Warszawa
ul. 11^{go} Listopada 17/19
NIP 526-068-17-72

Prezes ZG TWO

Wiesław Jozwik

Warszawa, dnia 19.06.1996 r.

POROZUMIENIE O WSPÓŁDZIAŁANIU w sprawie strategicznych branż polskiego przemysłu

W okresie najbliższych dwóch lat zapadną zasadnicze decyzje dotyczące restrukturyzacji i przekształceń własnościowych wiodących strategicznych branż polskiego przemysłu i skupionych w nich wielkich przedsiębiorstwach oraz związanego z nimi zaplecza badawczego i rozwojowego. Koncepcje tych przekształceń powstają pod naciskiem wysoko rozwiniętych krajów świata i wielkich korporacji międzynarodowych, a w ich tworzeniu przeważnie uczestniczą zagraniczne firmy konsultingowe. Wdrażanie zaś tych koncepcji odbywa się często z zastosowaniem nieuczciwej konkurencji i monopolizacji środków pomocowych. Niżej podpisani uważają, że ze względu na znaczenie strategicznych branż przemysłu dla całej gospodarki i potrzebę zachowania suwerenności ekonomicznej Polski, decyzje dotyczące ich przyszłości powinny zapadać w parlamencie i pod kontrolą niezależnych sił społecznych, zwłaszcza Związków Zawodowych. W szczególności niezbędne są niezależne – alternatywne wobec rządowych – opracowania dotyczące kierunków przekształceń w branżach strategicznych.

Związki Zawodowe, których przedstawiciele podpisali niniejsze porozumienie, będą współdziałać z ekspertami Polskiego Lobby Przemysłowego w tworzeniu tego rodzaju opracowań oraz na rzecz ich uwzględnienia przez organy państwowe odpowiedzialne za politykę gospodarczą i przemysłową. Jednocześnie będą wspólnie monitorować procesy decyzyjne dotyczące przyszłości tych branż i przeciwstawiać się rozwiązaniom niekorzystnym dla Polski. Sygnatariusze porozumienia w swym postępowaniu kierować się będą polską racją stanu w gospodarce i kryteriami efektywności ekonomicznej, przy uwzględnieniu racji społecznych i interesów pracowniczych.

Polskie Lobby Przemysłowe
Dr Paweł Soroka

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 144, pok. 540
00-650 Warszawa
778 51117
00-650 Warszawa

Sekretariat Górnictwa i Energetyki NSZZ „Solidarność”
Władysław Remiasz

SEKRETARIAT GÓRNICICTWA I ENERGETYKI
Asob

Solidarność
V-ce PRZEWODNICZĄCY
Władysław REMIASZ

Związek Zawodowy Górników w Polsce
Lesław Jankiewicz

* V-CE PRZEWODNICZĄCY *
Związku Zawodowego Górników w Polsce
Lesław Jankiewicz

Federacja Związków Zawodowych „Metalowcy”
Krzysztof Trzosewski

VICEPRZEWODNICZĄCY
FEDERACJI „METALOWCY”
Krzysztof Trzosewski

Sekretariat Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność”
Sekcja Krajowa Górnictwa Naftowego i Gazownictwa
Andrzej Sęk

Sekcja Krajowa Pracowników Dystrybucji i Magazynowania Produktów
Naftowych CPN
Walenty Cywiński

PRZEWODNICZĄCY
Szekcji Krajowej NSZZ „Solidarność”
Prac. Dystrybucji i Magazynowania
Produktów Naftowych „CPN”
Walenty Cywiński

Federacja Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego
Tadeusz Szmit

Federacja Związków Zawodowych Przemysłu Chemicznego
Przemysłu Chemicznego i Ceramicznego
Sektora Naftowego i Gazownictwa 23
ul. Krakowska 23
40-004 KATOWICE

Związek Zawodowy Inżynierów i Techników
Zygmunt Mierzejewski

PRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU KRAJOWEGO ZW. INŻYNIERÓW I TECHNIKÓW
Zygmunt Mierzejewski

Sekcja Branżowa NSZZ „Solidarność - 80”
przy Przedsiębiorstwach Państwowych „Polmos”
Jarosław Marek Garczewski

Przewodniczący Sekcji Branżowej
NSZZ „Solidarność 80”
przy Przedsiębiorstwach „POLMOS”
Jarosław Marek Garczewski

Związek Zawodowy „Kontra”
Krzysztof Fijałkowski

SEKRETARZ
Komisji Krajowej
Związku Zawodowego „KONTRA”
Krzysztof Fijałkowski
Krzysztof Fijałkowski

Związek Zawodowy Przemysłu Elektromaszynowego
Zbigniew Wyrzykowski
ZWIĄZEK ZAWODOWY
PRZEMYSŁU ELEKTROMASZYNOWEGO
V CO PRZEWODNICZĄCY
Zbigniew Wyrzykowski
Zbigniew Wyrzykowski

Wolny Związek Zawodowy „Sierpień - 80”
Dr Gabriel Kraus

W. Kraus
W.Z.Z. **SIERPIEŃ 80**
40-006 Katowice, ul. Warszawska 11
tel. 64-84-30 fax 64-84-30

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność”
Kopalni Węgla Brunatnego „Bełchatów”
Ryszard Brzuzy

Komisja Zakładowa
NSZZ „Solidarność” KWB „Bełchatów”
Przewodniczący
Ryszard Brzuzy
Ryszard Brzuzy

WOLNY ZWIĄZEK ZAWODOWY
SIERPIEŃ 80
07.01.1991
w KWB „Bełchatów”
PRZEWODNICZĄCY KOMISJI ZAKŁADOWEJ
Ryszard Brzuzy

NSZZ „Solidarność -80” przy Centrali Produktów Naftowych S.A. *całkowicie*
Klemens Dziubiński

Komitet Założycielski NSZZ „Solidarność -80” Elektrowni „Bełchatów”
Andrzej Górajek

Andrzej Górajek
Niezależny Samorządny
Związek Zawodowy „SOLIDARNOŚĆ '80”
Elektrowni Bełchatów z/s w Rogowcu
97-400 Bełchatów 5

Konfederacja Związków Zawodowych Przemysłu
Zdzisław Tuszyński

Federacja Zakładowych Związków Zawodowych Pracowników Energetyki
Mikołaj Bernas

F E D E R A C J A
Zakładowych Związków Zawodowych
Pracowników Energetyki
ul. Dąbrowskiego 23
40-032 KATOWICE

PRZEWODNICZĄCY
Mikołaj Bernas
Mikołaj Bernas

Sekcja Krajowej Energetyki NSZZ "Solidarność - 80"
Szczepan Kędziak

Sekcja Krajowa Energetyki
NSZZ "SOLIDARNOSC - 80"
PRZEWODNICZĄCY
[Signature]
Szczepan Kędziak

Sekcja Krajowa Górnictwa Węgla
Brunatnego NSZZ „Solidarność”
Zdzisław Boles
SEKCJA KRAJOWA
GÓRNICWA WĘGLA BRUNATNEGO
NSZZ „Solidarność”
PRZEWODNICZĄCY
[Signature]
Zdzisław Boles

Sekcja Krajowa Związków
Zawodowych Pracowników "CPN" -
FZZPCH
Zdzisław Kędzierski
[Signature]

Federacja Związków Zawodowych
Górnictwa Węgla Brunatnego

Federacja Związków Zawodowych
Górnictwa Węgla Brunatnego
PRZEWODNICZĄCY
[Signature]
Lucjan Jakubowski -1-

Sekcja Krajowa Górnictwa, Energetyki i
Paliw Płynnych KNSZZ "Solidarność 80"
Przewodniczący
Szekcji Kopalnej
Energetyki i Paliw Płynnych
KNSZZ „SOLIDARNOSC 80”
Zdzisław Kędzierski
[Signature]

Federacja Związków Zawodowych Pracowników
Automatyki i Telekomunikacji PKP

FEDERACJA Zw. Zaw. Prac.
Automatyki i Telekomunikacji PKP
[Signature]
inż. Tadeusz Gawin
PRZEWODNICZĄCY

[Signature]
Ranga Krajowy OMZZTK
Przewodniczący
Szekcji Energetyki i Paliw Płynnych
KNSZZ „SOLIDARNOSC 80”
[Signature]

Związek Zawodowy Administracji PKP-SFT

PRZEWODNICZĄCY
Zarządu Górnego ZZA-PKP
[Signature]
mgr inż. Marek Bodnarczyk

WZP Dąbrowa
[Signature]
PRZEWODNICZĄCY
Szekcji Energetyki i Paliw Płynnych
KNSZZ „SOLIDARNOSC 80”
Stanisław Piwoński

Związek Zawodowy Dyspozytorów PKP

[Signature]
Włodzisław Kędziak

Z.Z. Bud. Komunikacji
Maciej Siatowski
Przewodniczący Zk. ZZB
[Signature]

SEKCJA KRAJOWA
Pracowników Związków Zawodowych
Transportu Kolejowego
76-200 SŁUPSK, ul. Główna 32

*Liściek Zwołujący
Siciby Wąq. PRZ
Zarząd Krajowy
r. le Prew. Andrzej Homera - [signature]*

* W 1999 r. Sekcja Krajowa Górnictwa Węgla Brunatnego NSZZ „Solidarność” odstąpiła od ww. porozumienia.

**SEKCJA KRAJOWA
PRZEMYSŁU TELEELEKTRONICZNEGO
SEKRETARIAT METALOWCÓW**

SIEDZIBA :BYDGOSZCZ : [adres do korespondencji : ul. Piłicka 6 85-776 Bydgoszcz]

Przewodniczący: Leszek Szmyt, tel. (0-52) 349 11 40; fax (0-52) 349 10 01

Sekretarz: Bartłomiej Soszyński, ul. Okulickiego 7/9, 05-500 Piaseczno; tel.(0-22) 757 13 21.fax(0-22) 756 70 20

Piaseczno dn. 23. 11. 1998r.

Pan Paweł Soroka
Koordynator Polskiego
Lobby Przemysłowego
ul. Świętokrzyska 14a
00-050 Warszawa

W związku z kampanią wyborczą, jaka miała miejsce w tym roku w naszym Związku, nastąpiła niezawiniona przez nas przerwa w naszych kontaktach.

Pragnę poinformować Pana, że Rada Sekcji Krajowej podjęła decyzję o kontynuowaniu naszej współpracy. Myślę, że będzie ona pożyteczna dla obu stron, a najbardziej dla rozwoju przemysłu teleelektronicznego.

Ze związkowym pozdrowieniem

**SEKRETARZ SEKCJI KRAJOWEJ
PRZEMYSŁU TELEELEKTRONICZNEGO**

NSZZ Solidarność
B. Soszyński
Bartłomiej Soszyński

OGÓLNOKRAJOWE ZRZESZENIE ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH PRACOWNIKÓW RUCHU CIĄGŁEGO

Biuro Główne Warszawa

Adres :

03 - 503 Warszawa
ul. Oszmiańska 20
Regon: 272313900

kierunkowy : 0 - 22

tel/fax; 678 - 23 - 20

NIP: 769 - 12 - 88 - 130

Konto bankowe - PKO S.A. I O/Belchatów 10801297 - 941 - 27006 - 801000 - 111

e-mail: ozzzprc@kki.pl
<http://www.kki.pl/ozzzprc/>

Warszawa, dnia 13.07.1999

BG / 7 / 07 / 99

Polskie Lobby Przemysłowe
Koordynator
Dr Paweł Soroka

W dniu 13.07.1999 Zarząd Ogólnokrajowego Zrzeszenia Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego podjął Uchwałą nr 2/13.07.99 decyzję o ratyfikowaniu treści porozumienia o współdziałaniu z Polskim Lobby Przemysłowym w/s strategicznych branż polskiego przemysłu, tym samym rozpoczynając oficjalną współpracę z PLP.

Z poważaniem

Ogólnokrajowe Zrzeszenie
Związków Zawodowych
Pracowników Ruchu Ciągłego
PRZEWODNICZĄCY

Zbigniew Stępień

Porozumienie Związków Zawodowych •KADRA•®

40-032 KATOWICE, ul. Dąbrowskiego 23 tel. 255-24-02; 255-10-17 w. 112, 160 fax: 256-12-93 tel./fax: 256-43-16

PKO BP II O/K-ce 10202326-701907-270-1-111
Nr Regon 003498822

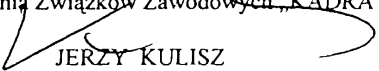
Katowice, 29 maj 2000 r.

L.Dz.222/2000/PZZ-KAD/K

Szanowny Pan
Dr PAWEŁ SOROKA
Koordynator
Polskie Lobby Przemysłowe
Warszawa

Porozumienie Związków Zawodowych „KADRA” zgodnie z uchwałą Prezydium z dnia 19 kwietnia 2000 r. postanawia przystąpić do Porozumienia o Współdziałaniu w Sprawie Strategicznych Branż Polskiego Przemysłu.

W załączeniu przesyłam odpis uchwały z posiedzenia Prezydium.

Przewodniczący
Porozumienia Związków Zawodowych „KADRA”

JERZY KULISZ

Katowice, 19 kwiecień 2000 r.

UCHWAŁA nr 4
Prezydium Porozumienia Związków Zawodowych „KADRA”

Prezydium Porozumienia Związków Zawodowych „KADRA” na posiedzeniu w dniu 19 kwietnia 2000 r. postanawia o przystąpieniu do Porozumienia o współdziałaniu w sprawie strategicznych branż polskiego przemysłu.

Two handwritten signatures in black ink. The signature on the left is more complex, with several loops and a long horizontal stroke. The signature on the right is simpler, consisting of a single continuous loop.

**ZWIĄZEK ZAWODOWY MASZYNISTÓW KOLEJOWYCH W POLSCE
BIURO RADY KRAJOWEJ**

03-734 Warszawa, ul. Targowa 74 (s. E, pok. 04)
tel./fax, (+48 022) 513-36-81, tel. PKP 336-81

RK ZZM 12/02/02

Warszawa, dnia 11.02.2002r.

**Pan
Dr Paweł Soroka
Koordynator Polskiego
Lobby Przemysłowego**

Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce potwierdza współdziałanie z PLP. Wierzymy, że w działaniach PLP na rzecz obrony polskiego przemysłu znajdzie się miejsce dla obrony polskiej kolei.

Dotychczas przygotowane wspólnie dwie konferencje nt. alternatywnych rozwiązań restrukturyzacji PKP pokazały, że jest w Polsce wielu ludzi, którym bliski jest problem ratowania polskich kolei.

Liczymy, że jak dotąd głuche na stanowisko PLP i ZZMK w P ekipy rządowe uwzględnią w swojej polityce gospodarczej przedstawiane przez nas rozwiązania i efekt naszych wspólnych działań będzie widoczny.

**ZWIĄZEK ZAWODOWY MASZYNISTÓW
KOLEJOWYCH W POLSCE
PREZYST**
Kazimierz Gontarczyk

ZWIĄZEK ZAWODOWY DYŻURNYCH RUCHU PKP

RADA KRAJOWA

03 734 Warszawa
tel/fax kol. 33 513

ul. Targowa 74
tel/fax poczta/ 0/22/51 33 513

RK ZZDR PKP Nr 153/2004

Warszawa, dnia 17.02.2004r.

Pan Paweł Soroka

Koordinator

***Polskiego Lobby Przemysłowego
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego***

***ul. Świętokrzyska 14a (pokój 540)
00 – 050 Warszawa***

Związek Zawodowy Dyżurnych Ruchu PKP po zapoznaniu się z ustną propozycją przedstawioną przez Pana o podpisaniu Porozumienia o współdziałaniu pomiędzy Polskim Lobby Przemysłowym a Związkiem Zawodowym Dyżurnych Ruchu PKP w sprawie strategicznych branż polskiego przemysłu, informuje, że Związek jest zainteresowany współpracą z Polskim Lobby Przemysłowym w temacie przyszłości transportu kolejowego.

Pragnę Pana poinformować, że Zgodnie z Uchwałą Nr 15/2004 Rady Krajowej Związku Zawodowego Dyżurnych Ruchu PKP z dnia 16.01.2004 roku, Związek zgłasza wolę nawiązania współpracy z Polskim Lobby Przemysłowym.

Myślę, że nasza współpraca będzie pożyteczna dla obu stron i przyniesie wymierne korzyści dla transportu kolejowego.

Z pozdrowieniem
Związek Zawodowy Dyżurnych Ruchu
Polskich Kolei Państwowych
PRZEWODNICZĄCY
[Signature]
Barbara Komander

Pan
Paweł Soroka
Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego
ul. Świętokrzyska 14a (pokój 540)
00 – 050 Warszawa

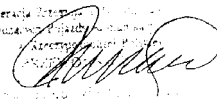
Rada Krajowa Federacji Zrzeszającej Związki Zawodowe Prowadzących Pojazdy Komunikacji Miejskiej w Rzeczypospolitej Polskiej oraz organizacje związkowe zrzeszone w Federacji, po przedstawieniu przez Pana problematyki działania Polskiego Lobby Przemysłowego są zainteresowane współdziałaniem w sprawie strategicznych branż polskiego przemysłu, a zwłaszcza tak trudnej dziedziny jaką jest komunikacja miejska w kraju i państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Pragnę Pana poinformować, że Rada Krajowa Federacji Zrzeszającej Związki Zawodowe Prowadzących Pojazdy Komunikacji Miejskiej w Rzeczypospolitej Polskiej na swym Krajowym Zjeździe podjęła jednomyślnie **Uchwałę Nr 5 / 6 / 2004** Krajowego Zjazdu Federacji do podpisania porozumień z Polskim Lobby Przemysłowym na rzecz polskiej gospodarki a także komunikacji miejskiej.

Jesteśmy przekonani, że nasza współpraca będzie pomyślna dla obu stron porozumienia na rzecz polskiej gospodarki i komunikacji miejskiej.

W załączeniu przesyłamy kserokopię uchwały oraz pieczęcie organizacji podejmujących Uchwałę Federacji

Z wyrazami szacunku

Federacja Zrzeszająca Związki Zawodowe Prowadzących Pojazdy Komunikacji Miejskiej w Rzeczypospolitej Polskiej

ADRES
ul. Głogowska 131
60 - 244 Poznań

Siedziba Federacji
Pętla Tramwajowa
Poznań - Górczyn

TEL / FAX
(061) 866 95 09

NIP
729-24-09-129
REGON
471285466

Uchwała nr5161.....2004

Federacja Zrzeszająca Związki Zawodowe Prowadzących
Pojazdy Komunikacji Miejskiej w Rzeczypospolitej Polskiej

Darłówek Zachodni 21.06.2004 r

Krajowy Zjazd Członków Federacji uchwala co następuje:

§ 1

UPOWAZNIAM PRZEWODNICZĄCEGO FEDERACJI DO
RODZAJA POROZUMIENIA O WSPÓŁPRACY FEDERACJI
I POLSKIM LOBBY PRZEMYSŁOWYM

Głosowanie przeprowadzono w trybie jawnym / tajnym

Ilość organizacji związkowych uprawnionych do głosowania17.....

Ilość głosów „za”16.....
„przeciw”1.....
„wstrzymujących się”1.....

Uchwała wchodzi w życie z dniem 21.06.2004 r

Skład Komisji Skrutacyjnej

Podpisy Komisji

Matuszak Mirosław
Jurek Mirosław
Majdacki Jan

niepotrzebne skreślić.

ZALECZNIK

DO UCHWAŁY

16/2004

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy
Kierowców MPK w Jaszczowie
Przewodniczący
Miroslaw Matuszak
Miroslaw Matuszak

PRZEWODNICZĄCY
Związku Zawodowego Kierowców i Motocyklistów
Komunikacji Miejskiej
HENRYK NACIEMCZAK

PRZEWODNICZĄCY
Związku Zawodowego Kierowców
i Motocyklistów Komunikacji Miejskiej
w Gorzowie Wlkp.
Henryk Kaiser

ZWIĄZEK ZAWODOWY KIEROWCÓW
KOMUNIKACJI MIEJSKIEJ
Sp. z o.o. w Głogowie
ul. Różnowska 20, 76-200 Głogów
tel. (076) 835-08-44 ; 834-41-39
NIP 693-19-40-576 Regon 390798055

PRZEWODNICZĄCY
Związku Zawodowego Kierowców
i Motocyklistów Komunikacji Miejskiej
w Poznaniu
Dariusz Brzozowski

PRZEWODNICZĄCY
NSZZ Kierowców Autobusowych
Pracowników Przedsiębiorstwa Komunikacji
Miejskiej Sp. z o.o. w Sosnowcu
Dariusz Brzozowski

Związek Zawodowy Kierowców
Komunikacji Miejskiej i Obsługi
w Puławach
24-100 Puławy, ul. Debliska 2
Tel. (084) 886-67-52
Nr rej. KRS 0000000000

Związek Zawodowy Kierowców
Miejscowych Zakładów Komunikacji
60-540 Kórnik, ul. Mi. Łódzkiej 10
tel. (052) 242 89 42, wew. 47, tel./fax 242 90 77
REGON 311063190

PRZEWODNICZĄCY
Niezależnego Związku Zawodowego
Kierowców i Pracowników
PKM Jastrzębie Sp. z o.o.
Matek Mielczak

Federacja
Zrzeszająca Związki Zawodowe
Prowadzących Pojazdy w Komunikacji Miejskiej
w Rzeczpospolitej Polskiej
60-244 Poznań, ul. Głogowska 131
tel./fax (061) 866 95 09
NIP 729-24-09-129 ; REGON 471285466

Niezależny Samorządny Związek Zawodowy
KIEROWCÓW
Prac. PST "TRANSION" S.A.
PRZEWODNICZĄCY
Tadeusz Wiśniewski

ZWIĄZEK ZAWODOWY PRACOWNIKÓW
W KÓRNIKU KPS "KOMBUS" Sp. z o.o.
z siedzibą w Kórniku
Gzłowo, ul. Kórnicka 1, 62-035 Kórnik
tel. (061) 8980066, tel./fax (061) 8980661
NIP 777-2750319, REGON 634539011

PRZEWODNICZĄCY
NSZZ Kierowców w KAS Sp. z o.o.
w Skarżymku-Karłowej
Ireneusz Smolinski

Z-ca Przewodniczącego
ZZKA i MTK w MPK
w Częstochowie Sp. z o.o.
Krzysztof Opalski

ZWIĄZEK ZAWODOWY KIEROWCÓW
Komunikacji Miejskiej w Lublinie
20-778 Lublin, ul. Piłsudskiego 25
NIP 712-25-90-503
Regon 430495833

Związek Zawodowy Kierowców
Komunikacji Miejskiej
w Oświęcimiu
ul. Śl. Leszczyńskiej 7

NSZZ pracowników
Pia - Krasnik.

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a.pok. 540
(ZG SIMP)
00-090 Warszawa

ZWIĄZEK ZAWODOWY PRACOWNIKÓW
POLSKIEJ AKADEMII NAUK
PAŁAC KULTURY I NAUK
skr. poczt. 24
00-901 Warszawa, tel. 620-00-24, 666-66-99

KRAJOWA SEKCJA NAUKI
NSZZ SOLIDARNOŚĆ
ul. Waryńskiego 12, p. A 221
00-431 Warszawa, tel. 825-73-63

POROZUMIENIE OBYWATELSKIE **organizacji społecznych i związków zawodowych** **„Dla polskiej nauki, rozwoju ponad podziałami”** **z dnia 7 września 2004 roku**

Wobec wyzwań przed jakimi stanęła dzisiaj polska nauka, gospodarka, społeczeństwo, a także w związku z ogólnie znanym stanem organizacyjnym, budżetowym i zadłużeniowym Państwa, strony – sygnatariusze niniejszego porozumienia:

1. Polskie Lobby Przemysłowe – reprezentowane przez dr Pawła Sorokę – Koordynatora PLP i prof. Andrzeja Janickiego – Przewodniczącego Komisji Nauki i Postępu Technicznego PLP.
2. Związek Zawodowy Pracowników Polskiej Akademii Nauk – reprezentowany przez mgr Janinę Owczarek – Przewodniczącą Związku i prof. Andrzeja Straszaka – Wiceprzewodniczącego Związku.
3. Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” – reprezentowana przez dr Janusza Sobieszczańskiego – Przewodniczącego Krajowej Sekcji i dr Piotra Lewandowskiego – Wiceprzewodniczącego Krajowej Sekcji oświadczają wolę:

§ 1

Podpisania z dniem dzisiejszym porozumienia, którego celem jest współdziałanie w wykorzystywaniu pojawiających się szans rozwojowych i w skutecznym rozwiązywaniu kluczowych problemów w obszarze wspólnym nauki, gospodarki i społeczeństwa i ich relacjach wzajemnych – z wykorzystaniem inicjatyw i potencjału strony obywatelskiej w kraju i sieciach międzynarodowych.

§ 2

W szczególności chodzi o:

- stworzenie i systematyczne funkcjonowanie obywatelskiej platformy wymiany myśli i twórczego formułowania problemów i propozycji inicjujących działania własne i odwołujących się do współdziałania strony rządowej i strony samorządowej;
- zapewnienie systematycznego funkcjonowania owej platformy dla dobra nauki, gospodarki i społeczeństwa polskiego w kontekście strategii rozwojowych Unii Europejskiej i partnerów z poza niej;
- wykorzystywanie szans i możliwości powstających w ramach współpracy europejskiej i globalnej z uwzględnieniem metod i sposobów tworzenia efektu synergii;
- opracowywanie strategii i przedłożeń w sferze nauki i rozwoju, kierowanych do organizacji i instytucji pozarządowych, a zwłaszcza przedkładanych stronie rządowej i samorządowej na mocy posiadanego autorytetu i wypracowanego uznania owych stron dla działalności Porozumienia.

§ 3

Porozumienie tworzy swój organ zwany „Radą Porozumienia”. W skład Rady Porozumienia wchodzi sygnatariusze, których podpis został złożony pod tekstem Porozumienia, zwani także założycielami, i naukowe gremium złożone z utytułowanych pracowników naukowych.

§ 4

Przewodniczących samego Porozumienia, a także Rady Porozumienia wybierają ich uczestnicy.

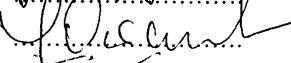
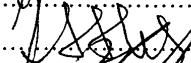
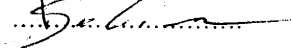
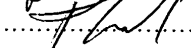
Regulaminy Porozumienia i Rady Porozumienia zostaną opracowane w terminie 2 miesięcy i zostaną zatwierdzone solidar-

nie przez sygnatariuszy tj. osoby podpisujące niniejsze Porozumienie.

§ 5

Porozumienie ma charakter otwarty, a przystąpienie do niego kolejnych uczestników wymaga uzgodnienia z jego sygnatariuszami.

Porozumienie niniejsze zostało podpisane w trzech jedno-brzmiących egzemplarzach po jednym dla każdej uczestniczącej strony.

1. 	PODPISY	
2. 		
3. 		

POROZUMIENIE

o współpracy zawarte 16 maja 2017 roku pomiędzy:

Polskim Lobby Przemysłowym, zwanym dalej „**PLP**” z siedzibą w Warszawie: 00-050 Warszawa, ul. Świętokrzyska 14 A, pok.540, którego reprezentantem jest prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka, koordynator PLP,

a

Fundacją - Fundusz Obrony Narodowej, zwanej dalej „**Fundacja FON**” z siedzibą w Gdyni: 81-113 Gdynia, ul. Zieloną 13 A/4, której reprezentantem jest mgr inż. Mściwój Jerzy Jeżewski, prezes Zarządu Fundacji FON.

Polskie Lobby Przemysłowe (**PLP**) ukonstytuowało się 13 marca 1993 roku, a więc istnieje już ponad 24 lata. Jest niezależną organizacją społeczną, będącą poziomym porozumieniem o współdziałaniu działającym na rzecz polskiego przemysłu, w tym obronnego, stowarzyszeń i organizacji oraz związków zawodowych różnych nurtów i branż. PLP nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej i ogranicza się wyłącznie do funkcji opiniotwórczych i opiniotwórczych oraz edukacyjnych. Jest zatem organizacją non – profit. Nie jest klasyczną organizacją lobbystyczną, działa bowiem wyłącznie w oparciu o pracę społeczną. Uzyskała akceptację ze strony Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, jako przejaw lobbingu społecznego (21.07.2006).

Fundacja – Fundusz Obrony Narodowej (Fundacja FON) z siedzibą w Gdyni powstała 23 marca 1994 roku, czyli istnieje już ponad 23 lata. Jest organizacją społeczną, nie prywatną, posiadającą status Organizacji Pożytku Publicznego (OPP). Fundacja FON nie prowadziła i nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej. Swoją działalność opiera wyłącznie o ofiary, jakie otrzymuje od osób fizycznych i od osób prawnych. Wszyscy członkowie Zarządu i Rady Fundacji FON pracują bezinteresownie, czyli społecznie. Jej obsługę finansową prowadzi Biuro Rachunkowe.

Za osiągnięcia, za patriotyczną oraz społeczną i humanitarną działalność Fundacja FON została odznaczona:

- Medalem Papieskim i Ryngrafem Jasnogórskiej Królowej Polski (2002 r.),
- Medalem „PRO MEMORIA” (2009 r.),
- Medalem płk. Zygmunta Miłkowskiego-Tomasza Teodora Jeża (2009 r.),

Od samego początku Fundacja FON starała się, aby swoją działalność kształtować w oparciu o:

- naukę społeczną Świętego Jana Pawła II. Jak to wyglądało, niech w skrócie zobrazują niżej wymienione fakty:
- Prorocza nobilitacja Fundacji FON przez Świętego Jana Pawła II (1999 r.),
- Pierwsze apostołskie błogosławieństwo Świętego Jana Pawła II (2001r.),
- Nadanie tytułu „Honorowego Członka Rady Fundacji FON” dla Świętego Jana Pawła II (2003 r.),
- Święty Jan Paweł II udzielił specjalnego błogosławieństwa dla Fundacji FON oraz dla wspierających ją Ofiarodawców i Dobrodziejów (styczeń 2004 r.),
- Kolejne apostołskie błogosławieństwo Świętego Jana Pawła II (maj 2004 r.),

- Święty Jan Paweł II prosił Fundację FON o szczególny sposób upamiętniania Poległych, Zaginionych, Zesłanych, a przede wszystkim za Pomordowanych, którzy swe życie oddali za Polskę (2005 r.),
- Za radą Kurii Metropolitalnej w Krakowie, Fundacja FON przesłała bezpośrednio do Watykanu swoją dokumentację, jako świadectwo do procesu beatyfikacyjnego Świętego Jana Pawła (2006 r.),
- Cały komplet materiałów przesłanych przez Fundację FON do Rzymu został uznany za wiarygodny, skoro Biuro Postulacji zapewniło: „...że zostały one dołączone do całości dokumentacji procesu kanonizacyjnego Świętego Jana Pawła II.” (maj 2014 r.).

1. W najgłębszej trosce o losy Ojczyzny, dla wzbudzenia refleksji w obecnych oraz w przyszłych pokoleniach, sygnatariusze niniejszego Porozumienia pragną w szczególny sposób przypomnieć i podkreślić pokoleniowy patriotyzm i męczeństwo naszych Ojców i Dziadów bez względu na ich przekonania polityczne i ich światopogląd, bez względu na rodzaj munduru, jaki wówczas nosili.

Czas to najwyższy, abyśmy zakopali wszelkie swary i animozje polityczne w całej Polsce. Umiejemy w końcu zakopać nienawiść, która niszczy nasze społeczeństwo, nasze Państwo, a nawet nasze rodziny.

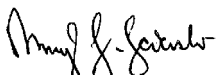
Pokochajmy w naszej Ojczyźnie – jej wartości. Pokochajmy jej czyny, jej moc oraz jej chwałę, jej cnoty i jej świętość. Ziemia ojczysta sama przez to powinna być nam szczególnie droga, że ślady Ducha pokoleń naszych Ojców i Dziadów nosi na sobie. Jest szczególne źródło z którego Naród polski przez wieki czerpał swą moc i swoją nadzieję. To wielka Wiara naszych Ojców i Dziadów, która zawstydzała mądrość mądrych i roztropność roztropnych. Ta Wiara wskrzeszała w ich duszach najszlachetniejsze cnoty polskiego żołnierza, polskiego marynarza. Niech zatiumniają - cnota nad rozprężeniem, ład nad nieprawością, serce i miłość nad nienawiścią. Niech rozpocznie się pospolite ruszenie serc miłujących Ojczyznę z takim skutkiem, aby obudził się Duch Narodu ! Bez Wiary – której się wstydzimy, bez Miłości – którą gubimy, bez Honoru – Polska zginie!

2. Sygnatariusze niniejszego Porozumienia nawiązują do najwspanialszych tradycji społecznej ofiarności w II RP:

- Komitetu Floty Narodowej, utworzonego w 1920 roku,
- Komitetu Funduszu Łodzi Podwodnej, utworzonego w 1926 roku,
- Komitetu Floty Narodowej, odtworzonego w 1927 roku,
- Funduszu Obrony Morskiej, powołanego w 1933 roku,
- Funduszu Obrony Narodowej, ustanowionego w 1936 roku, który to Fundusz przejął zadania i funkcje wyżej wymienionych Komitetów i FOM-u.

3. Celem niniejszego Porozumienia jest zainicjowanie oddolnego ruchu społecznego, działającego – wzorem przedwojennego FON-u - na rzecz zbiórki pozabudżetowych środków finansowych w różnej walucie oraz darów w naturze z metali i kamieni szlachetnych, które będą m.in. wspomagać budżet Państwa w części przewidzianej na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (SZ RP).

4. Wszelkie dary finansowe oraz dary w naturze z metali i kamieni szlachetnych otrzymywane od osób fizycznych oraz osób prawnych będą przekazywane imiennie dla Fundacji na niżej podane konta Funduszu Obrony Narodowej (Fundacji FON). Darczyńcy są wpisywani do specjalnego „Rejestru Darczyńców Fundacji FON”.

Dla darów w postaci środków finansowych istnieją poniższe konta w Banku PEKAO S.A., I Oddział w Gdyni:

(PLN) 87 1240 1239 1111 0000 1642 7220

(PLN) 32 1240 1239 1111 0010 4529 4115

(USD) 03 1240 1239 1787 0000 1642 7233

(GBP) 56 1240 1239 1789 0000 1642 7246

(EUR) 53 1240 1239 1978 0000 1642 7259

Dary w naturze muszą zawierać szczegółową metryczkę określającą:

- dane osobowe Ofiarodawcy i jego dane adresowe (tylko do wiadomości Zarządu Fundacji FON),
- nazwę daru w naturze, określenie jego próby oraz wartości.

5. W ciągu tych 23 lat działalności przeprowadzane były we Fundacji FON liczne kontrole różnego szczebla, nawet z MSWiA. Była również specjalna kontrola z Polonii, ze Szwecji. Żadna kontrola nie stwierdziła najmniejszych nadużyć, malwersacji. Dokumentacja finansowa Fundacji FON jest zachowana od samego początku działalności, czyli od marca 1994 roku. Zachowana jest od samego początku bardzo bogata dokumentacja opiniodawcza różnych środowisk społecznych, państwowych, w przeważającej większości wojskowych różnego szczebla.

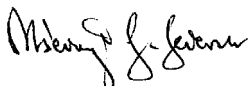
6. Sygnatariusze niniejszego Porozumienia wystąpią do Prezydenta RP dr Andrzeja Dudy o Honorowy Protektorat nad Fundacją FON przy realizacji niniejszego Porozumienia dla dobra Sił Zbrojnych RP.

7. Na podstawie Statutu Fundacji FON paragraf 36, Sygnatariusze powołają Komisję Programową FON, której zadaniem będzie odpowiednie zagospodarowanie pozyskanymi ofiarami w PLN oraz w innych walutach, jak również zagospodarowanie otrzymywanych darów w naturze, w postaci metali i kamieni szlachetnych lub innych darów w naturze (np. obrazy itp.)

Skład Komisji Programowej i sposób jej powołania za każdym razem będzie uzgodniony przez Sygnatariuszy po stosownych konsultacjach.

8. Obligatoryjnie merytoryczne i finansowe sprawozdania Fundacji FON każdego roku za rok poprzedni otrzymują:

- Minister Obrony Narodowej,
- Minister Pracy i Płac,
- Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ VIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego,
- II Urząd Skarbowy w Gdyni.

9. Sygnatariusze niniejszego porozumienia wystąpią do:

1. Wicepremiera Mateusza Morawieckiego,
2. Prezesa Banku PEKAO S.A.,

o całkowite zwolnienia Fundacji FON z obowiązkowych opłat prowizyjnych za:

- utrzymywanie wszystkich posiadanych kont Fundacji FON, walutowych i PLN,
- wszelkie wpłaty Ofiarodawców na konta PLN, jakie Fundacja FON w tym Banku posiada,
- wszelkie wypłaty z kont PLN, jakie Fundacja FON w tym Banku posiada,
- wszelkie wpłaty Ofiarodawców na konta walutowe (USD, GBP, EUR), jakie w tym Banku Fundacja FON posiada,
- wszelkie wypłaty z kont walutowych (USD, GBP, EUR), jakie w tym Banku Fundacja FON posiada.

10. Sygnatariusze niniejszego porozumienia wystąpią do:

1. Wicepremiera Morawieckiego,
2. Dyrektora Naczelnego Poczty Polskiej

w sprawach całkowitego zwolnienia Ofiarodawców z opłat prowizyjnych za wszelkie ofiary przekazywane na konta Fundacji FON za pośrednictwem wszystkich placówek Poczty Polskiej.

11. Polskie Lobby Przemysłowe poprze wystąpienie Fundacji FON do:

1. Wicepremiera Mateusza Morawieckiego,
2. Prezesa Prokuratury,

w sprawie odzyskania przez mgr inż. Mściwoja Jerzego Jeżewskiego kwoty w wysokości 10 % od sumy blisko 110 mln \$ USA (stu dziesięciu milionów dolarów amerykańskich), jakie zaoszczędziło Państwo polskie w czasie słynnej Akcji Ratowniczej „Karlino” na przełomie lat 1980/1980 przy gaszeniu płonącego szybu naftowego (udokumentowane). Mściwoj Jeżewski bezpośrednio brał aktywny udział w całej akcji ratowniczej. Za udział i dokonania w czasie Akcji Ratowniczej w Karlinie został on nagrodzony i wyróżniony następującymi medalami i nagrodami:

- 1) Srebrny Medal Za Zasługi Dla Pożarnictwa (13.01.1981),
- 2) Złota Odznaka „Zasłużony Dla Górnictwa Naftowego i Gazownictwa” (14.01.1981),
- 3) Złoty Krzyż Zasługi (14.01.1981),
- 4) Medal Za Ofiarność I Odwagę (01.04.1981),
- 5) Nagroda Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki (02.08.1984) za:

„Opracowanie technologii szybkiego wykonywania wałów ochronnych i zapory oraz wdrożenie jej podczas Akcji Ratowniczej KARLINO”,

- 6) Specjalne błogosławieństwo Prymasa Polski Ks. Kardynała Stefana Wyszyńskiego dla wszystkich uczestników Akcji Ratowniczej w Karlinie (12.01.1981),
- 7) Specjalne błogosławieństwo Świętego Jana Pawła II dla wszystkich uczestników Akcji Ratowniczej w Karlinie (19.01.1981).

12. Pieniądze za udział w Akcji Ratowniczej w Karlinie zasililiby konto (PLN) Fundacji FON z przeznaczeniem ich na potrzeby Sił Zbrojnych RP.

13. Po zakończeniu Akcji Ratowniczej w Karlinie Mściwój Jeżewski został konsultantem:

- Szefostwa Wojsk Inżynieryjnych w Warszawie (decyzja gen.bryg. mgr inż. Leopolda Raznowieckiego),
- Wojskowego Instytutu Techniki Inżynieryjnej we Wrocławiu (decyzja Komendanta Instytutu w porozumieniu z gen.bryg. Leopoldem Raznowieckim),
- Dowództwa Marynarki Wojennej w Gdyni (decyzja D-cy MW admirała Ryszarda Łukasika),
- Wojewódzkiego Komitetu Przeciwpowodziowego w Elblągu.

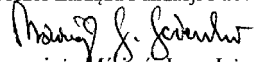

14. Porozumienie wchodzi w życie z dniem podpisania.

15. Porozumienie niniejsze zostało podpisane w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach po jednym dla każdej strony.

FUNDACJA
FUNDUSZ OBRONY NARODOWEJ
81-113 Gdynia, ul. Zielona 13A/4
tel./fax: (+48) 581 665-34-00
NIP: 958-00-01-155

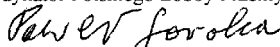
Prezes Zarządu Fundacji FON

mgr inż. Mieczysław Jerzy Jeżewski

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
ul. Świętokrzyska 14a pok. 54Q
(ZG SIMP)
00-090 Warszawa

Koordinator Polskiego Lobby Przemysłowego

prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

**UROCZYSTOŚĆ
DWUDZIESTEJ CZWARTEJ
ROCZNICY POWSTANIA PLP**

i

**V edycja Honorowego Wyróżnienia
Bene Meritus pro Industria Poloniae
(Dobrze Zasłużony dla Polskiego
Przemysłu)**

Uroczystość 24-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 25 marca 2017 roku w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych

25 marca 2017 roku w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie odbyła się uroczystość dwudziestej czwartej rocznicy powołania Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego.

W uroczystości wzięło udział dwóch posłów na Sejm RP: Kornel Morawiecki – Marszałek Senior oraz Andrzej Smirnow – reprezentujący Sejmową Komisję Obrony Narodowej, a ponadto Mateusz Sarosiek – Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Zbrojeniowej reprezentujący Ministerstwo Obrony Narodowej. Ponadto uczestniczyli w niej prezesi przedsiębiorstw i firm, dyrektorzy instytutów, prezesi i działacze organizacji społecznych i stowarzyszeń, pracownicy naukowcy i działacze związków zawodowych współpracujących z PLP oraz dziennikarze. Gości powitał Koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka, przedstawiając jednocześnie dokonania Polskiego Lobby Przemysłowego w okresie od marca 2016 roku do marca 2017 roku. Po nim głos zabrał prof. dr hab. Ryszard Szczepanik – dyrektor ITWL, który przedstawił działalność, dokonania, a także szerokie możliwości i aspiracje kierowanego przez niego Instytutu.

Następnie rozpoczęła się najważniejsza część uroczystych obchodów 24-lecia PLP, którą było wręczenie po raz piąty Wyróżnień Honorowych Polskiego Lobby Przemysłowego pt. „**Bene Meritus pro Industria Poloniae**” (**Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu**).

Kapituła Honorowego Wyróżnienia, w dniu 6 marca 2017 roku, w składzie:

1. **prof. dr hab. inż. Jerzy Klamka -przewodniczący,**
2. **prof. nadzw. dr inż. Tadeusz Gałązka,**
3. **gen. dyw. w st. spocz. prof. dr hab. inż. Jerzy Modrzewski,**

4. **prof. dr hab. inż. Ryszard Szczepanik,**
5. **płk w st. spocz. mgr inż. Jerzy Kade,**
6. **dr inż. Piotr W. Matejuk,**
7. **mgr Kazimierz Łasiewicki,**
8. **inż. Zygmunt Dębiński – sekretarz**

uwzględniając określone w Regulaminie Przyznawania Wyróżnień Honorowych PLP kryteria wyboru (całokształt dorobku zawodowego, znaczące dokonania w działalności przemysłowo-gospodarczej, osiągnięcia naukowe wdrożone do praktyki przemysłowej, oraz ich znaczenie dla społeczeństwa i gospodarki narodowej) **podjęła decyzje o przyznaniu w ramach V edycji Honorowego Wyróżnienia Bene Meritus pro Industria Poloniae – Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu następującym osobom:**

1. **płk dr inż. Jackowi Borkowskiemu.**
2. **Stanisławowi Galara.**
3. **dr inż. Piotrowi Janickiemu.**
4. **mgr Krzysztofowi Mamińskiemu.**
5. **dr inż. Ryszardowi Matusiakowi.**
6. **mgr inż. Zygmuntowi Mierzejewskiemu.**
7. **mgr inż. Andrzejowi Sajnadze.**
8. **kmdr. rez. dr inż. Jerzemu Uczciwowski.**
9. **prof. dr hab. Józefowi Żurkowi.**

Uczestniczący w uroczystości rocznicowej PLP Kornel Morawiecki – Marszałek Senior i Poseł Andrzej Smirnow oraz Pan Mateusz Sarosiek w obecności przedstawicieli instytucji nominujących do Wyróżnienia, wręczyli tegorocznym laureatom wygrawerowane w brązie tablice.

Warto w tym miejscu nadmienić, że po raz pierwszy Honorowe Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego – Bene Meritus pro Industria Poloniae – przyznano w 2013 roku. Samo PLP od 24 lat pozostaje niezależną organizacją opiniotwórczą i opiniodawczą działającą w oparciu o społeczny lobbying, która koncentruje swoje działania na premiowaniu rozwoju przemysłu w Polsce. Realizując idee swojego patrona – Eugeniusza Kwiatkowskiego – PLP skupia ekspertów ze środowisk

akademickich i biznesowych, a poprzez swoje działania przyczynia się do tworzenia pozytywnego środowiska dla rozwoju tej szczególnie ważnej dziedziny gospodarki. Działalność PLP w 2016 i na początku 2017 roku polegała między innymi na:

- opracowaniu 7 stanowisk, opinii i wniosków w sprawach systemowych lub branżowych, które zostały przesłane do resortów rządowych,
- zorganizowaniu 6 posiedzeń plenarnych, zebrań komisji problemowych i zespołów roboczych,
- współuczestniczeniu w organizacji 2 ogólnopolskich konferencji specjalistycznych,
- zorganizowaniu, wspólnie z portalem interwizja.edu.pl, I Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemysle Lotniczym.

W drugiej części uroczystości wystąpienia poruszające wybrane specjalistyczne zagadnienia przedstawili eksperci współpracujący z PLP:

- a) dr Krzysztof Pająk – Urząd ds. Uzbrojenia, Nauki i Technologii. Analiza potrzeb, koncepcja stworzenia oraz korzyści,
- b) kmdr por. rez. dr. Bohdan Pac – Konsolidacja polskiego przemysłu stocznioowego,
- c) Krzysztof Mroczkowski – Nowe bieguny światowej gospodarki.

Wszyscy uczestnicy uroczystości otrzymali rocznik Polskiego Lobby Przemysłowego – publikację nr 28 – zawierającą opinie, opracowania i stanowiska PLP z 2016 i początku 2017 roku.

Uroczystość zakończyła się częścią nieoficjalną, w której podczas obiadu udzielano wywiadów, wymieniano poglądy oraz nawiązywano kontakty i nowe znajomości.

Warto dodać, iż całą imprezę filmowały trzy ekipy telewizji internetowych: patroni medialni rocznicy PLP – Warszawa-Press i Telewizji Internetowej INTERWIZJA z Białej Podlaskiej oraz stale współpracujący z PLP filmowiec Pan Stanisław Dominiak.

Prof. dr hab. Jerzy Klamka odczytuje komunikat Komisji ds Wyróżnień Polskiego Lobby Przemysłowego o przyznaniu Honorowych Wyróżnień „Bene Meritus pro Industria Poloniae” – w dniu 23 marca 2013 (I edycja)

Gen. Waldemar Skrzypczak – wiceminister obrony narodowej wręcza Honorowe Wyróżnienie „Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu” synowi gen. prof. Sylwestra Kaliskiego (I edycja)

Laureaci V edycji Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego „*Bene Meritus pro Industria Poloniae*” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu) i przedstawiciele organizacji zgłaszających do Wyróżnienia oraz posłowie podczas uroczystości 24-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 25 marca 2017 r.

Uczestnicy uroczystości 24-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego.

Warszawa, 07.03.2017 r.

KOMUNIKAT
Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza
Kwiatkowskiego i Kapituły Honorowego
Wyróżnienia „*Bene Meritus pro Industria Poloniae*”
(*Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu*)

Na posiedzeniu władz Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 5 marca 2013 r. zostało ustanowione Honorowe Wyróżnienie przyznawane przez PLP pn. **Bene Meritus pro Industria Poloniae** (**Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu**). W dniu 6 marca 2017 roku odbyło się posiedzenie Kapituły Honorowego Wyróżnienia, w składzie: prof. dr hab. inż. Jerzy Klamka -przewodniczący, prof. nadzw. dr inż. Tadeusz Gałazka, gen. dyw. w st. spocz. prof. dr hab. inż. Jerzy Modrzewski, prof. dr hab. inż. Ryszard Szczepanik, płk w st. spocz. mgr inż. Jerzy Kade, dr inż. Piotr W. Matejuk, mgr Kazimierz Łasiewicki i inż. Zygmunt Dębiński – sekretarz.

Uwzględniając określone w Regulaminie Przyznawania Wyróżnień Honorowych PLP niżej wymienione kryteria wyboru:

- *całokształt dorobku zawodowego,*
 - *znaczące dokonania w działalności przemysłowo-gospodarczej,*
 - *osiągnięcia naukowe wdrożone do praktyki przemysłowej, oraz ich znaczenie dla społeczeństwa i gospodarki narodowej,*
- Kapituła podjęła decyzje o przyznaniu w tym roku V edycji Honorowych Wyróżnień Bene Meritus pro Industria Poloniae – Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu następującym osobom:**

1. **Płk dr inż. Jackowi Borkowskiemu** – *Dyrektorowi Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia, autorowi patentów*

oraz kierownikowi i autorowi licznych nagrodzonych prac badawczo-rozwojowych w dziedzinie uzbrojenia, w tym zamówionych przez polski przemysł zbrojeniowy, którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Sektora Obronnego.

2. **Stanisławowi Galara** – prezesowi Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego GALMET – jednego z największych polskich producentów urządzeń grzewczych i kolektorów słonecznych, eksportera do prawie 30 krajów, firmy znajdującej się w czołówce najbardziej innowacyjnych przedsiębiorstw, którego kandydaturę zgłosił Ogólnopolski Klaster Innowacyjnych Przedsiębiorstw.
3. **dr inż. Piotrowi Janickiemu** – konstruktorowi silników dla lokomotyw i statków oraz sprzęzarek w Biurze Konstrukcyjnym Silników Spalinowych H. Cegielski-Poznań S.A., autorowi wdrożonych projektów skomplikowanych urządzeń technicznych, Prezesowi Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, którego kandydaturę zgłosiło Prezydium Zarządu Głównego SIMP.
4. **mgr Krzysztofowi Mamińskiemu** – menedżerowi rozwijającemu Polską Kolej, jeszcze niedawno Prezesowi Spółki Przewozy Regionalne, a obecnie Prezesowi Zarządu Grupy PKP S.A., od wielu lat owocnie współpracującemu z zakładami przemysłowymi produkującymi tabor kolejowy, którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych.
5. **dr inż. Ryszardowi Matusiakowi** – związanemu przez wiele lat z przemysłem wytwarzającym maszyny dla przemysłu rolniczego, który zainspirował i przygotował do wdrożenia wiele projektów, wzorów przemysłowych i wynalazków, w tym opatentowanych, którego kandydaturę zgłosiło Prezydium Zarządu Głównego SIMP.
6. **mgr inż. Zygmuntowi Mierzejewskiemu** – przewodniczącemu od 1993 roku Związku Zawodowego Inżynierów i Techników, do powstania którego się przyczynił, inżynierowi w zakresie technologii leków i biochemii, który przeszedł wszystkie szczeble kariery zawodowej, od ponad 20

lat zajmującemu się rozwojem dialogu społecznego na linii rząd-pracodawcy-pracownicy, którego kandydaturę zgłosił Zarząd Krajowy Związku Zawodowego Inżynierów i Techników

7. **mgr inż. Andrzejowi Sajnadze** – posiadającemu znaczący dorobek w dziedzinie odlewnictwa w okresie zatrudnienia w ZPC „Ursus, obecnie prezesowi firmy ASMET, należącej do największych w Polsce przedsiębiorstw oferujących kompleksową obsługę w zakresie dostaw elementów złączonych i artykułów metalowych, którego kandydaturę zgłosiła Naczelna Organizacja Techniczna- Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych.
8. **kmdr. rez. dr inż. Jerzemu Uczciwkowi** – Dyrektorowi w Centrum Techniki Morskiej S.A., projektantowi i konstruktorowi technologii i systemów, które zostały wdrożone w polskich stoczniach budujących okręty wojenne, w tym na niedawno zbudowanym w Polsce niszczycielu min „Kormoran II”, którego kandydaturę zgłosiła Rada Budowy Okrętów.
9. **prof. dr hab. Józefowi Żurkowi** – inicjatorowi i współtwórcy wielu systemów związanych z budową i eksploatacją statków powietrznych, autorowi licznych publikacji z zakresu techniki lotniczej, przewodniczącemu Rady Naukowej Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, którego kandydaturę zgłosiło Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa SIMP.

za zgodność:

**Przewodniczący Kapituły
Honorowego Wyróżnienia PLP**

prof. dr hab. inż. Jerzy Klamka

**Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego**

prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

**Laureaci dotychczasowych pięciu edycji
Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby
Przemysłowego pn. „Bene Meritus pro Industria
Poloniae” – „Dobrze Zasłużony dla Polskiego
Przemysłu”**

Po raz pierwszy Honorowe Wyróżnienie PLP „**Bene Meritus pro Industria Poloniae**” – „**Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu**” zostało przyznane w 2013 roku – z okazji dwudziestej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego – pośmiertnie następującym osobom: **prof. dr hab. Janowi Czocharalskiemu, prof. dr hab. Januszowi Groszkowskiemu, gen. dr Tadeuszowi Jauerowi, gen. prof. dr hab. Sylwestrowi Kaliskiemu, inż. Marianowi Migdalskiemu, inż. Tadeuszowi Sendzimirowi i prof. dr hab. Tadeuszowi Sołtykowi.**

W 2014 roku w ramach II edycji Honorowego Wyróżnienia PLP Bene Meritus pro Industria Poloniae – Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu przyznano :

1. mgr inż. Krzysztofowi Dędkowi – Prezesowi Przedsiębiorstwa Sprzętu Ochronnego Maskpol S.A., którego kandydaturę zgłosił członek Kapituły mgr inż. Jerzy Kade.

2. dr inż. Ryszardowi Kardaszowi – Prezesowi Przemysłowego Centrum Optyki S.A. i Bumar Elektronika S.A., którego kandydaturę zgłosiło Stowarzyszenie „SIŁA i HONOR” im. Gen. Sławomira Petelickiego.

3. inż. Edwardowi Margańskiemu – założycielowi i współwłaścicielowi Zakładów Lotniczych Margański&Myśłowski Sp. z o.o., którego kandydaturę zgłosiło Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.

4. inż. Bogdanowi Tatarowskiemu – Prezesowi Zakładu Rozwoju Technicznej Ochrony Mienia „TECHOM” Sp. z o.o., którego kandydaturę zgłosiła Naczelna Organizacja Techniczna – Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych.

5. mgr Tomaszowi Zaboklickiemu – Prezesowi firmy Pojazdy Szynowe PESA Bydgoszcz S.A., którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce.

W 2015 roku w ramach III edycji, Kapituła podjęła decyzję o przyznaniu Honorowego Wyróżnienia Bene Meritus pro Industria Poloniae – Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu następującym osobom:

1. dr inż. Józefowi Jakubczykowi – wieloletniemu Prezesowi Centrum Techniki Morskiej S.A. w Gdyni, obecnie Doradcy Prezesa CTM S.A., którego kandydaturę zgłosiła Rada Budowy Okrętów.

2. mgr inż. Zdzisławowi Juchaczowi –Prezesowi Wojskowych Zakładów Uzbrojenia S.A.w Grudziądzu., którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Sektora Obronnego.

3. prof. dr hab. inż. Jerzemu Klamce, przez całe życie zawodowe związanego z branżą polskiej elektroniki profesjonalnej, którego kandydaturę zgłosił Oddział Elektroniki, Informatyki, Telekomunikacji Stowarzyszenia Elektryków Polskich.

4. mgr inż. Mieczysławowi Majewskiemu – wiceprzewodniczącemu Rady Nadzorczej PZL Świdnik S.A., którego kandydaturę zgłosił Zarząd Krajowy Związku Zawodowego Inżynierów i Techników wraz ze Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich – Oddział w Lublinie.

5. gen. dyw. w st. spocz. prof. dr hab. inż. Jerzemu Moдрzewskiemu – byłemu wiceministrowi Ministerstwa Przemysłu i Handlu, członkowi Honorowemu Rady Naukowej Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia, którego kandydaturę zgłosiło Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.

6. prof. nadzw. dr hab. inż. Tadeuszowi Pawłowskiemu – Dyrektorowi Przemysłowego Instytutu Maszyn Rolniczych w Poznaniu, którego kandydaturę zgłosiła Naczelna Organizacja Techniczna – Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych.

7. prof. dr hab. Zbigniewowi Puzewiczowi- pracownikowi naukowemu Wojskowej Akademii Technicznej, przewodniczącemu Rady Nadzorczej Centrum Rozwojowo-Wdrożeniowego TELESYSTEM-MESKO Sp. z o.o., którego kandydaturę zgłosił Instytut Optoelektroniki Wojskowej Akademii Technicznej.

8. prof. dr hab. Ryszardowi Szczepanikowi – Dyrektorowi Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, którego kandydaturę zgłosiło Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa SIMP.

W dniu 29 lutego 2016 roku Kapituła podjęła decyzje o przyznaniu w tym roku IV edycji Honorowych Wyróżnień **Bene Meritus pro Industria Poloniae – Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu** następującym osobom:

1. prof. nadzw. dr inż. Tadeuszowi Gałazce – wieloletniemu pracownikowi naukowemu Przemysłowego Instytutu Automatyki i Pomiarów, kierownikowi i współtwórcy dużych programów naukowo- badawczych oraz realizatorowi licznych prac badawczo-rozwojowych dla przemysłu z dziedziny automatyki, którego kandydaturę zgłosił Dyrektor PIAP.

2. mgr Włodzimierzowi Hausnerowi – Doradcy Prezesa Federacji NOT, przez całe życie zawodowe działającemu jako menedżer i kreator innowacji dla polskiego przemysłu, którego kandydaturę zgłosiła Naczelna Organizacja Techniczna – Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych.

3. prof. dr hab. inż. Andrzejowi Janickiemu – Konsultantowi Wojskowego Instytutu Medycyny Lotniczej, przez wiele lat sprawującemu kierownicze funkcje w jednostkach badawczo-rozwojowych współpracujących z przemysłem, zwłaszcza lotniczym, autorowi licznych opracowań naukowych o zastosowaniu praktycznym, którego kandydaturę zgłosiło Gremium Koordynacyjne Polskiego Lobby Przemysłowego.

4. mgr inż. Zbigniewowi Karpińskiemu – Prezesowi Zarządu, Dyrektorowi Naczelnemu Centrum Techniki Okrętowej S.A. w Gdańsku, od 1991 roku nieprzerwanie stojącemu na czele CTO, autorowi prac badawczo-rozwojowych dla przemysłu stocznioowego, którego kandydaturę zgłosiła Rada Budowy Okrętów.

5. gen. bryg. w st. spocz. prof. dr hab. inż. Jerzemu Lewi-towiczowi – pracownikowi naukowemu Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, za całokształt dorobku naukowego na rzecz polskiego przemysłu obronnego i lotniczego, autorowi wielu prac naukowo-badawczych wdrożonych do praktyki przemysłowej, którego kandydaturę zgłosiło Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa SIMP.

6. gen. dyw. prof. dr hab. inż. Zygmuntowi Mierczykowi – Rektorowi – Komendantowi Wojskowej Akademii Technicznej, autorowi i współautorowi licznych patentów i technologii z zakresu techniki laserowej i optoelektroniki wdrożonych w przemyśle obronnym, którego kandydaturę zgłosiło Przedsiębiorstwo Projektowo-Wdrożeniowe „AWAT”.

7. prof. dr hab. inż. Janowi Pilarczykowi – przez wiele lat Dyrektorowi Instytutu Spawalnictwa w Gliwicach, aktualnie Doradcy Dyrektora tegoż Instytutu ds. Rozwoju i Badań, autorowi prac badawczo-rozwojowych zastosowanych w przemyśle, którego kandydaturę zgłosiło Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich- SIMP.

8. prof. dr hab. Maksymilianowi Plucie (pośmiertnie), światowej sławy specjalście od mikroskopii, twórcy patentów i autorowi wielu prac badawczych zastosowanych w przemyśle optycznym i w mikroskopii, którego kandydaturę zgłosiło Polskie Towarzystwo Historii Techniki

9. mgr inż. Andrzejowi Rębaczowi – Wiceprezesowi Zarządu, Dyrektorowi Zakładu Serwisu Bombardier Transportation Polska Sp. z o.o., wieloletniemu menedżerowi i organizatorowi przemysłu taboru kolejowego i jego serwisu, zaangażowanemu w realizację projektów modernizacji taboru kolejowego w Polsce, którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce.

10. mgr inż. Krzysztofowi Trofiniakowi, byłemu – przez wiele lat – Prezesowi Huty Stalowa Wola S.A. i do niedawna członkowi Zarządu Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A., którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Inżynierów i Techników.

W dniu 6 marca 2017 roku Kapituła przyznała V edycję Honorowych Wyróżnień Bene Meritus pro Industria Poloniae – Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu o czym informujemy na stronie 72.

Uczestnicy uroczystości 24-lecia PLP w dniu 25 marca 2017 r. Od lewej: Poseł Andrzej Smirnow – reprezentujący Sejmową Komisję Obrony Narodowej, Ewa Mańkiewicz-Cudny- Prezes FSNT NOT, Kornel Morawiecki – Marszałek Senior, Poseł na Sejm RP, Mateusz Sarosiek – Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Zbrojeniowej reprezentujący Ministerstwo Obrony Narodowej i Zygmunt Dębiński.

Część I

STANOWISKA, OPINIE, WYSTĄPIENIA I WNIOSKI Z KONFERENCJI W 2017 I NA POCZĄTK 2018 ROKU

UWŁASZCZENIE I PARTYCYPACJA PRACOWNIKÓW W ZARZĄDZANIU

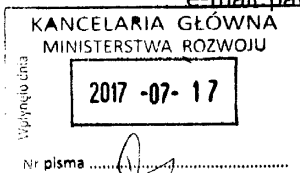
Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
00-050 Warszawa

tel: 0-22 827-17-68; **fax:** 0-22 826-03-54

tel. kom. 0603-425-568

e-mail: pawel@plp.info.pl ; www.plp.info.pl

Warszawa, 17 lipca 2017 r.

Szanowny Pan

Mateusz MORAWIECKI

Wicepremier, Minister Rozwoju

Szanowny Panie Wicepremierze,

Polskie Lobby Przemysłowe przesyła Panu w załączeniu **Projekt polskiego systemu własności pracowniczej**, opracowany przez naszego eksperta Pana Jana Koziaara.

Zał.1

Z wyrazami szacunku

Koordinator

Polskiego Lobby Przemysłowego

Paweł Soroka

prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Projekt polskiego systemu własności pracowniczej

Spis treści

- I. Wprowadzenie
- II. Amerykański system ESOP
- III. Polski, przedwojenny system „Gazoliny”
- IV. Nawiązania projektu polskiego systemu własności pracowniczej
 1. Amerykańsko – polska synteza
 2. Elementy wspólne systemów: amerykańskiego i polskiego
 3. Specyficzne elementy amerykańskie
 4. Specyficzne elementy polskie
 5. Elementy nowe
- V. Omówienie projektu polskiego systemu własności pracowniczej
 1. Dwuczłonowy „Pracowniczy Fundusz Inwestycyjny” (PFI)
 2. Człon pierwszy – Pracowniczy Fundusz Inwestycyjno-Emerytalny (PFIE) i jego finansowanie
 - a. Wariant 1 (pierwotny)
 - b. Wariant 2 (zmodyfikowany)
 3. Człon drugi – Pracowniczy Fundusz Inwestycyjny Otwarty (PFIO) i jego finansowanie
 4. Głosowanie, wybór władz PFI i jego zarządzanie
 5. Zaciąganie i spłacanie kredytu przez PFI
 6. Częściowa dywersyfikacja pracowniczego kapitału
 7. Konieczność wprowadzenia systemu partycypacyjnego zarządzania przedsiębiorstwem (rozwój kultury właścicielskiej)

8. Zabezpieczenie uprawnień decyzyjnych głównego właściciela spółki, wprowadzającego akcjonariat pracowniczy
9. Pracownicza prywatyzacja przedsiębiorstw państwowych
10. Konieczność zaangażowania związków zawodowych w akcjonariat pracowniczy
11. Niezbędna kolejność prac nad polskim akcjonariatem

I. Wprowadzenie

Obecny tekst jest skróconą i zmodyfikowaną wersją pełnego projektu, opublikowanego w Internecie w kwietniu 2017 roku i drukiem w listopadzie tego roku. Pełny projekt (o objętości 78 stron) jest dostępny pod adresem:

www.rp-gospodarna.pl/projekt_akcjonariatu.pdf oraz w postaci drukowanej w siedzibie „Miesięcznika Polityka Polska” – ul. Podwałe 11, lok. 131 (I p.),

00-252 Warszawa, tel. 22 416-92-92 (odbior na miejscu lub zamówienie wysyłki), www.politykapolska.pl .

Pełny projekt jest swego rodzaju skryptem zaznajamiającym jednocześnie z problematyką akcjonariatu pracowniczego. Dla ułatwienia zapoznania się z samym projektowanym systemem potrzebne było streszczenie, które wykonałem i zaprezentowałem w Internecie we wrześniu br. Jest ono dostępne pod adresem: www.rp-gospodarna.pl/projekt_streszczenie.pdf

Zmodyfikowanie streszczenia nastąpiło po konsultacji z twórcą National Center for Employee Ownership (Narodowego Centrum Własności Pracowniczej) w Stanach Zjednoczonych, dr Coreym Rosenem, z którym (zajmując się własnością pracowniczą) jestem w kontakcie od 1990 roku. Corey Rosen zaakceptował wprowadzenie dwuczłonowości pracowniczego funduszu inwestycyjnego, sposób finansowania akcjonariatu przez przedsiębiorstwo i wprowadzenie permanentnego, kolektywnego pakietu akcji darmowych przy pracowniczej prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych. Wyraził jednak wątpliwość czy pracownicy będą skłonni wpłacać minimum 5% swoich poborów do akcjonariatu. W związku z tym wprowadziłem dru-

gi wariant, w którym zredukowałem minimalną wielkość wpłat pracowników do 3% i podwoiłem odpowiadającą im wpłatę przedsiębiorstwa.

Ponadto, dla lepszego zrozumienia całości, dodałem skrócony opis systemu ESOP i systemu „Gazoliny”, co przybliży niniejszy tekst do pełnego tekstu projektu z kwietnia 2017 roku, zachowując jednak niewielką objętość (18 stron).

Dodałem też rozdziały: o dywersyfikacji kapitału pracowniczego, o zabezpieczeniu uprawnień decyzyjnych głównego właściciela spółki i o koniecznej kolejności prac nad wprowadzaniem akcjonariatu w skali całego kraju, czyli – najpierw projekt systemu, potem projekt ustawy.

Ponadto przeredagowałem i rozbudowałem rozdział o pracowniczym współdecydowaniu. W rozdziale o prywatyzacji pracowniczej postawiłem ścieżkę inwestycyjną nad wykupową.

Tematyka rozdziałów o współzarządzaniu i o niezbędnym zaangażowaniu związków zawodowych w akcjonariat pracowniczy nie jest potrzebna do tworzenia ustawy o akcjonariacie. W omawianiu jednak samego systemu własności pracowniczej jest konieczna.

II. Amerykański system ESOP

Przy firmie, która uruchamia system ESOP, zakładany jest tzw. ESOP-trust. Gromadzi on kapitał pracowniczy, generowany wyłącznie przez firmę (nie przez pracowników). Mechanizm jest następujący: firma wpłaca rocznie do ESOP-trustu pewną kwotę, maksymalnie do 25 % funduszu płac¹. Sumę tę firma odlicza od podstawy opodatkowania². Trust nabywa za te pieniądze akcje firmy i przydziela je bezpłatnie pracownikom. Obrazowo mówiąc, **w systemie amerykańskim właściciel firmy przekazuje**

¹ 25% funduszu płac oznacza jedynie miarę górnego pułapu wpłat firmy z funduszy własnych. Nie są to wpłaty dokonywane z funduszu płac, czyli wpłaty pracowników.

² Limit 25% funduszu płac jest limitem korzystania z ulg podatkowych w akcjonariatach amerykańskich.

zwolnioną z opodatkowania darowiznę swojemu pracownikowi, a ten obowiązkowo inwestuje ją w tejsze firmie.

Korzyść dla firmy polega na tym, że unika opodatkowania tej kwoty. Ulga podatkowa ma uzasadnienie inwestycyjne i emerytalne, jako że wpłata firmy do ESOP-u jest jednocześnie składką emerytalną płaconą pracownikowi przez zakład pracy (o czym dalej).

Korzyść dla pracowników polega na tym, że oprócz dodatkowego zabezpieczenia emerytalnego stają się właścicielami kapitału inwestowanego w ich zakład pracy.

Żelazną zasadą jest, że pracownik nie otrzymuje „do ręki” wspomnianej „darowizny”. Jest ona przekazywana bezpośrednio z funduszu firmy do ESOP-trustu. Akcje firmy są rozprowadzane w ESOP-truście na indywidualne konta pracowników, proporcjonalnie do ich zarobków – z ograniczeniem dla menedżerów, których zarobki są bardzo wysokie. Chodzi o to, by system generował akcjonariat pracowniczy, a nie menedżerski.

Przyznawane akcje są przechowywane w truście i niezbywalne w okresie zatrudnienia pracownika (drugie żelazne prawo). Staje się on ich właścicielem nie od razu, a dopiero po 5-7 latach, w których nabywa do nich prawo własności (*vesting*). Jeżeli zwolni się wcześniej, nie otrzymuje z ESOP-trustu nic. **Przy odchodzeniu pracownika z firmy, trust ma prawo pierwokupu akcji i otrzymana wówczas przez pracownika gotówka jest swego rodzaju pieniężną odprawą. Przy przechodzeniu na emeryturę kwota ta jest istotnym uzupełnieniem emerytalnego zabezpieczenia.** Prawo Stanów Zjednoczonych zastrzega, że nie może to być zabezpieczenie jedyne, ze względu na ryzyko bankructwa firmy³. Badania wykazały jednak, że firmy ESOP-owe bankrutują rzadziej (ok. 3 razy rzadziej⁴) od tradycyjnych przedsiębiorstw prywatnych.

³ Ryzyko to idzie w parze (jak w większości przedsięwzięć) z możliwością wypracowania ponad przeciętnych zarobków i zabezpieczenia emerytalnego przy dużym zaangażowaniu pracowników, do czego ESOP motywuje.

⁴ *ESOP vs. Conventional LBOs: ESOPs Doing Better*, Employee Ownership Report 1991/3, s.1.

W systemie głosowania akcjonariuszy, pracownicze akcje są zablokowane a przypadającymi na nie głosami dysponuje zarząd trustu na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy.

Zarząd trustu stanowią często osoby spoza firmy. Pracownicy nie mają zatem w wielu wypadkach wpływu na sposób głosowania zarządu, za wyjątkiem tzw. ESOP-ów demokratycznych, gdzie wpływ ten jest zagwarantowany. Takimi są spółki pracownicze (ponad 50% pracowniczych udziałów) i ESOP-y, powstające z inicjatywy związków zawodowych.

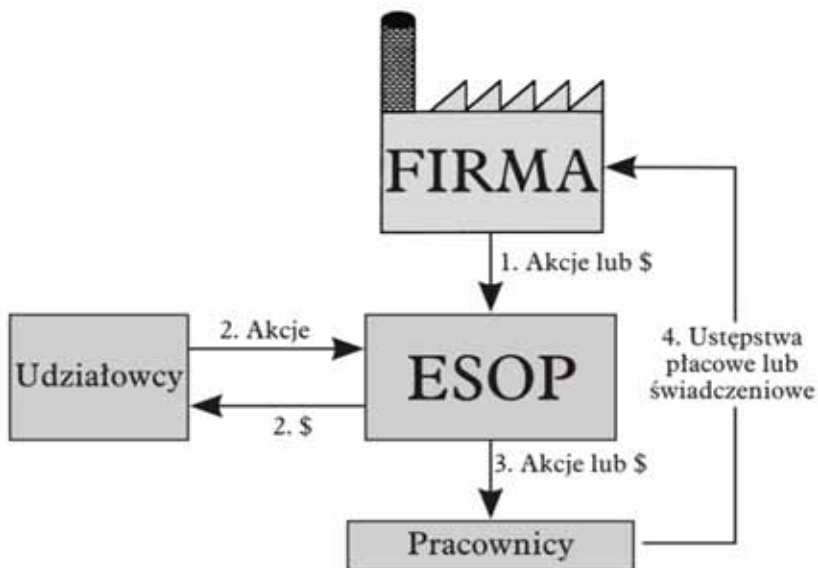
Ważną cechą ESOP-trustu jest jego zdolność zaciągania kredytów, przy pomocy których pracownicy mogą skokowo wykupić znaczną część przedsiębiorstwa lub jego całość. Jest to tak zwany wykup wspomagany (*leveraged buyout*), czyli kredytowany. Mogą też przy pomocy kredytu dokonać znacznej inwestycji. Kredyt jest gwarantowany majątkiem przedsiębiorstwa. Spłata kredytów odbywa się ze wspomnianych corocznych, nieopodatkowanych wpłat firmy do ESOP-trustu. Banki kredytujące pracownicze wykupy przedsiębiorstw płacą tylko połowę podatku od dochodów z kredytu, są zatem motywowane do uczestniczenia w kreowaniu kapitału pracowniczego.

Wspomniana wcześniej górna granica wpłaty firmy do ESOP-u równa 25% funduszu płac, jest osiągnięta przy kredytowanych wykupach przedsiębiorstw. Praktyka wykazuje, że realne średnie wpłaty mieszczą się w granicach 5-10% funduszy płac.

Jak widzimy, narastaniu kapitału pracowniczego w ESOP-ie nie towarzyszy żaden własny wkład pracowników. Ma to swoje dobre i złe strony. Dobre, bo ułatwia wprowadzenie akcjonariatu. Złe, bo mniej wiąże pracownika z akcjonariatem i z firmą, nie zmusza go do oszczędzania (niski poziom oszczędzania jest w USA problemem), mniej zasila firmę w kapitał, w końcu – dostarcza argumentów przeciwnikom akcjonariatu.

Poniżej przedstawione są schematy działania ESOP-u niewspomaganego (niekredytowanego) i wspomaganego:

ESOP NIEKREDYTOWANY

1. Przedsiębiorstwo dostarcza rocznych wkładów w gotówce lub w postaci akcji do trustu ESOP-u.

2. Gdy wpływa gotówka ESOP kupuje akcje od ich aktualnych właścicieli.

3. Pracownicy przejmują akcje lub gotówkę kiedy przechodzą na emeryturę lub opuszczają przedsiębiorstwo.

4. W niektórych przypadkach pracownicy czynią ustępstwa płacowe by pomóc wzrostowi konkurencyjności przedsiębiorstwa.

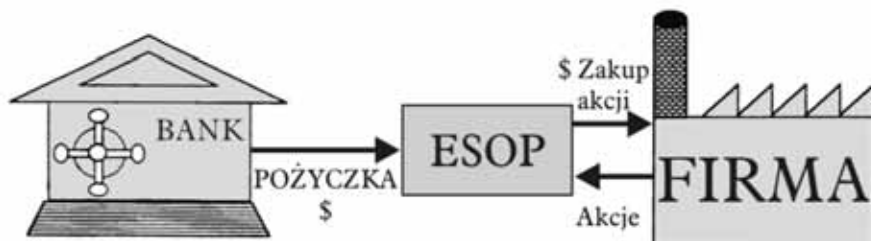
ESOP KREDYTOWANY

Dalsze działanie

ESOP KREDYTOWANY

Początek działania

Źródło: Gary B. Hansen, Frank Adams, *ESOPs, Unions, & Rank and File*, Red Sun Press, Boston, 1989.

Tłumaczenie polskie: *ESOP a związki zawodowe*, Demokracja Gospodarcza nr 12, Wrocław, 1991.

III. Polski, przedwojenny system „Gazoliny”

Statut „Gazoliny”, opracowany przez jej założyciela inż. Mariana Wieleżyńskiego, dzielił pracowników na stałych i prowizorycznych. Pracownicy stali to ci, którzy włączyli się w akcjonariat i zostali współwłaścicielami firmy. Pracownicy prowizoryczni – to zwykli pracownicy najemni. Akcjonariat nie był obowiązkowy i nikogo się do niego nie przymuszało, a tylko zachęcało.

Każdy pracownik stały, o ile już się zdecydował żeby nim być, miał obowiązek corocznie zakupić akcje Gazoliny za swą jednomiesięczną pensję. Nie był to duży wysiłek finansowy, zważywszy, że Gazolina wypłacała – jak wiele innych firm – tzw. trzynastki. Podstawowy, obligatoryjny kapitał pracownika stałego narastał więc – zgodnie z o wiele późniejszą amerykańską zasadą – proporcjonalnie do zarobków. Jednak amerykański pracownik dostaje udziały od firmy za darmo, a pracownik Gazoliny musiał je kupić! Jak jednak dalej zobaczymy, spółka rekompensowała mu ten wydatek.

Akcje pracowników stałych były imienne i niezbywalne przez cały okres zatrudnienia ich posiadaczy. Jest to żelazne prawo akcjonariatu pracowniczego, szeroko dziś w świecie stosowane. Co więcej akcje te, nie mogły być przechowywane indywidualnie, ale składane były do **wspólnego depozytu**, którym opiekował się Syndykat Pracowników Spółki Akcyjnej „Gazolina”, czyli jej związek zawodowy. **Związek nabywał akcje dla pracowników, przechowywał je i nimi zarządzał.** Wieleżyński znalazł więc nową trafną funkcję dla związku zawodowego w zmienionych relacjach między pracą a kapitałem, wyprzedzając jednocześnie o ok. pół wieku wynalazek amerykańskiego ESOP-trustu.

Oprócz akcji nabywanych obowiązkowo, pracownicy stali mogli nabyć dowolną ilość dodatkowych niezbywalnych akcji imiennych, i wielu z nich to robiło. Mogli też nabywać na giełdzie zbywalne akcje Gazoliny, ale było to prawie niemożliwe, bo mało kto je odsprzedawał ze względu na wysoką dywidendę. Poza tym nie opłacało im się to, bo cena na giełdzie była na-

wet trzykrotnie wyższa od ceny nominalnej i były to akcje zwykłe z siłą jednego głosu, akcje imienne zaś były akcjami uprzywilejowanymi, z pięciokrotną siłą głosu. Kapitał pracowników stałych był zablokowany w depozycie i zablokowana była ich (jego) siła głosu. Corocznie wszyscy pracownicy stali wybierali swego przedstawiciela, reprezentującego zbiorczo ich (i ich łączny kapitał) na corocznym Walnym Zgromadzeniu Akcjonariuszy. Dzięki swym akcjom uprzywilejowanym, pracownicy szybko uzyskali głos decydujący na tych zgromadzeniach.

Przy opuszczaniu firmy, pracownikom stałym przysługiwała specjalna, wysoka odprawa. Zagadnienie to może się wydać drugorzędne, ale właśnie sposób naliczania tej odprawy stanowi o istocie systemu akcjonariatu „Gazoliny”. Sens zasady Wieleżyńskiego jest prosty: pracownikowi stałemu przysługiwała odprawa w wysokości obowiązkowego wkładu własnego do depozytu. Innymi słowy, Gazolina dokładała odchodzącemu pracownikowi stałemu drugie tyle, ile on sam w nią obligatoryjnie zainwestował, podczas gdy zainwestowany kapitał pozostawał nadal jego własnością i odprawa nie była formą jego wykupu przez firmę. Taki prezent na rozstanie się, to dla pracownika duży zysk (i forma zabezpieczenia emerytalnego przy przechodzeniu w stan spoczynku), dlatego zasada **„tyle darmowo od firmy dostajesz, ile w nią obowiązkowo zainwestujesz”**, była główną sprężyną akcjonariatu „Gazoliny”.

Wieleżyński wprowadził istotne ograniczenie nie pozwalające korzystać z dobrodziejstwa nadzwyczajnych odpraw w sposób niezasłużony. Mianowicie, dyplomowany pracownik stały mógł korzystać z nich dopiero po przepracowaniu w Gazolinie pięciu lat w charakterze pracownika stałego, a pracownik stały, niedyplomowany – po dziesięciu latach. I tu znowu Wieleżyński wyprzedził Amerykanów, którzy też podobną zasadę wymyślili, ale o wiele później.

Odprawy były dla „Gazoliny” dużym obciążeniem, ale motywowały i nagradzały pracowniczą akumulację kapitału. Inwestowanie w przedsiębiorstwo – cudze czy swoje – to inwestycja wyższego ryzyka niż deponowanie pieniędzy w banku. Odprawa

niwelowała to ryzyko. Robiła to na zasadzie stuprocentowej lokaty terminowej w skali całego okresu zatrudnienia pracownika (niezależnie od otrzymywanych na bieżąco dywidend). Wreszcie odprawa nagradzała codzienne zaangażowanie pracownika czującego się współwłaścicielem. W sumie korzyści były obustronne.

IV. Nawiązania projektu polskiego systemu własności pracowniczej

1. Amerykańsko – polska synteza

Projekt ten jest syntezą amerykańskiego systemu ESOP i polskiego, przedwojennego systemu Gazoliny. Oprócz tego zawiera pewne nowe rozwiązania.

2. Elementy wspólne systemów: amerykańskiego i polskiego

Elementami wspólnymi są:

- zbiorczy depozyt indywidualnych akcji pracowniczych
- niemożność podejmowania akcji z depozytu przez pracownika przez cały okres jego zatrudnienia
- wkład firmy do akcjonariatu
- kilkuletni okres nabywania przez pracownika praw własności do wkładu firmy do akcjonariatu.

3. Specyficzne elementy amerykańskie

Specyficznymi elementami ESOP-u są:

- oparcie systemu na ustawowej regulacji państwowej
- ulgi podatkowe wspierające akcjonariat i sposób ustalania ich górnej granicy
- możliwość zaciągania pożyczki w banku przez depozyt kapitału pracowniczego.

4. Specyficzne elementy polskie

Specyficznymi elementami „Gazoliny” są:

- obowiązkowe i nieobowiązkowe wpłaty pracowników (w ESOP-ie wpłaty wnosi tylko firma)
- ustalenie minimalnej i zarazem obowiązkowej wielkości wpłat pracowników

- wprowadzenie stałej proporcji świadczeń firmy do obowiązkowych wpłat pracowników.

5. Elementy nowe

Elementami nowymi są:

- uzupełnienie obowiązkowego depozytu akcji pracowniczych o pomocniczy pracowniczy fundusz inwestycyjny otwarty **(PFIO)** gromadzący dobrowolne, nieograniczone i nie zwolnione z podatku wpłaty, pochodzące z różnych źródeł
- sposób pracowniczej prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych.

V. Omówienie projektu polskiego systemu własności pracowniczej

System jest wprowadzany do przedsiębiorstwa dobrowolnie przy akceptacji właściciela (właścicieli) i minimum 51 % ogółu pracowników. Pozostali pracownicy mogą do niego nie wchodzić.

1. Dwuczłonowy „Pracowniczy Fundusz Inwestycyjny” (PFI)

W przedsiębiorstwie wprowadza się (niezależny od jego struktur i zarządzany przez pracowników-akcjonariuszy) dwuczłonowy Pracowniczy Fundusz Inwestycyjny (PFI), składający się z dwóch funduszy: Pracowniczego Funduszu Inwestycyjno-Emerytalnego (PFIE) i Pracowniczego Funduszu Inwestycyjnego Otwartego (PFIO).

2. Człon pierwszy – Pracowniczy Fundusz Inwestycyjno-Emerytalny (PFIE) i jego finansowanie

Fundusz ten jest głównym elementem akcjonariatu, ograniczonym (fundusz zamknięty) tylko do wpłat firmy, pracowników i zaciąganych kredytów.

a. Wariant 1 (pierwotny)

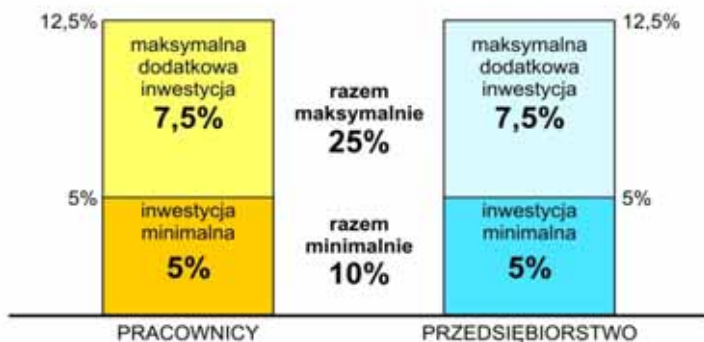
Pracownicy wpłacają do PFIE na swe konta indywidualne obowiązkowo minimum 5% swoich poborów, potrącanych bezpośrednio z funduszu płac. Tyle samo wpłaca im firma na subkonto wpłat firmy. Jedne i drugie wpłaty nie są opodatkowane. Uzasadnione jest to emerytalnym charakterem PFIE (o czym dalej) jak też istotnym wielokrotnym zwrotem środków do budżetu poprzez większą efektywność przedsiębiorstw z akcjonariatem, zachowywaniem i tworzeniem miejsc pracy i w związku z tym przekształcaniem biorców zasiłków dla bezrobotnych w płatników podatków.

Wysokość wpłat do PFIE może być corocznie dobrowolnie podnoszona (na zasadzie uzgodnienia między pracownikami-akcjonariuszami i firmą), lecz nie może łącznie przekroczyć 25% funduszu płac (12,5% wpłat pracowników i 12,5% wpłat firmy), co odpowiada limitowi zwolnień podatkowych w ESOP-ach.

Wpłaty te mogą też być w danym roku zawieszone w przypadku np. przeinwestowania.

Wariant I

Rozmiary i rodzaj inwestycji pracowników i przedsiębiorstwa w PFIE

Miara procentowa odniesiona jest do wielkości rocznego funduszu płac

Wpłaty własne pracowników i wpłaty firmy są proporcjonalne do zarobków, co bez dodatkowej regulacji powodowałoby faworyzowanie (poprzez wysokie wpłaty firmy) pracowników najlepiej zarabiających z kadry kierowniczej. Dla uniknięcia takich podwójnych „kominów” wpłat i tym samym dla zapewnienia demokratycznej struktury akcjonariatu, wprowadza się górny limit obu wpłat na konto danego pracownika, równy obowiązującemu w danym roku procentowi funduszu płac, lecz odniesionego do dwukrotnego, średniego zarobku w firmie macierzystej.

Gromadzony w powyższy sposób kapitał inwestowany jest wyłącznie we własną firmę lub służy do jej wykupu (częściowego lub całkowitego) z rąk innych współwłaścicieli.

Pracownik nie może wycofywać swojego kapitału z PFIE przez cały okres zatrudnienia (żelazne prawo akcjonariatu). Otrzymuje go tylko w przypadku zmiany miejsca zatrudnienia i przy przejściu na emeryturę. W tym drugim przypadku stanowi on jego dodatkowe zabezpieczenie emerytalne (trzeci filar). W przypadku zmiany miejsca zatrudnienia pracownik nie otrzymuje kapitału pochodzącego z wpłat firmy o ile nie przepracował 5-ciu lat od momentu jego wpłacenia. W tym czasie zachodzi tzw. nabywanie przez pracownika prawa własności (am. „vesting period”) do wpłat firmy. Przy przejściu na emeryturę ograniczenie takie nie obowiązuje.

Dodatkowe ograniczenie prawa własności pracownika do wpłat firmy ma miejsce w przypadku spłaty kredytu zaciągniętego przez PFI (o czym dalej).

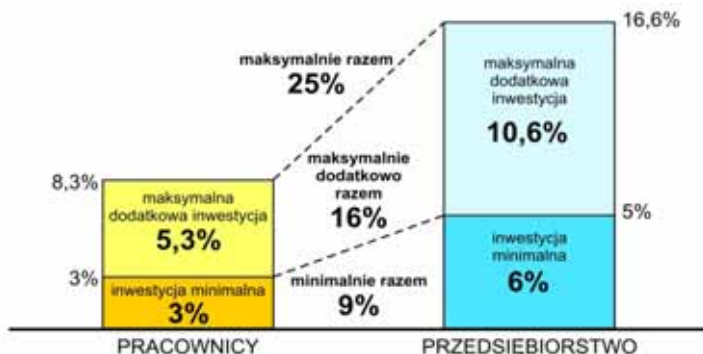
Kapitał gromadzony w PFIE daje indywidualne właścicielskie prawo głosu (o czym dalej) i uprawnia do pobierania dywidendy. Kapitałowi temu można nadawać siłę kilkukrotnego prawa głosu w stosunku do właścicieli zewnętrznych. Np. w Gazolinie akcje pracownicze miały pięciokrotną siłę głosu.

b. Wariant 2 (zmodyfikowany)

Wariant ten zachowuje wszystkie zasady wariantu pierwszego tylko zmienia się wysokość wpłat pracowniczych i przedsiębiorstwa oraz ich wzajemne proporcje. Zmiana ta została wprowadzona wyniku wspomnianych we wstępie obaw Coreya Rosena, czy pracownicy będą skłonni płacić obowiązkowo 5% swoich poborów (Corey Rosen proponował 2%). W związku z tą sugestią obowiązkowe wpłaty obniżone zostały do 3% a odpowiadające im wpłaty przedsiębiorstwa zostały podwojone (patrz poniższy schemat). W ten sposób wariant ten odbiega od systemu Gazolinie w kierunku ESOP-ów.

Wariant 2

Rozmiary i rodzaj inwestycji pracowników i przedsiębiorstwa w PFIE

Miara procentowa odniesiona jest do wielkości rocznego funduszu płac

Uwzględniając 25-procentową barierę wszystkich wpłat, pracownicy mogą wpłacać dodatkowo maksymalnie 5,3% swych dochodów a firma 10,6% ich odpowiednika. Łączna obowiązkowa (minimalna) wpłata wyniesie 9%, co jest blisko górnej granicy zakresu średniej wpłaty do ESOP-ów (5 – 10%). Maksymalna zaś wpłata pracowników wyniesie 8,3% co odpowiada jednemu zarobkowi na rok, czyli obowiązkowym wpłatom pracowników w Gazolinie. Firma zaś nigdy nie wpłaca więcej niż 16,6%, co jest dla niej korzystniejsze niż w ESOP-ach, gdzie wpłaca nawet 25%.

3. Człon drugi – Pracowniczy Fundusz Inwestycyjny Otwarty (PFIO) i jego finansowanie

Jest to element nowy, nie występujący w innych typach akcjonariatu a spełniający w stosunku do PFIE ważną funkcję pomocniczą.

W Pracowniczy Fundusz Inwestycyjny Otwarty mogą inwestować dodatkowo i w sposób nieograniczony sami pracownicy przedsiębiorstwa, ich rodziny, inni członkowie społeczności lokalnej, kooperanci. Mogą też inwestować dowolne podmioty. Wpłaty te nie podlegają ulgom podatkowym (za jednym wyjątkiem omówionym w punkcie 6) i mogą być wycofywane, co dla pracowników przedsiębiorstwa spełnia funkcję zakładowej kasy oszczędności na wypadek szczególnych sytuacji życiowych. Gromadzone w ten sposób środki inwestowane są (tak jak poprzednio) wyłącznie we własną firmę lub służą do jej wykupu z rąk innych współwłaścicieli.

Wpłaty do Pracowniczego Funduszu Inwestycyjnego Otwartego nie dają żadnych uprawnień decyzyjnych a jedynie uprawniają do pobierania dywidendy.

4. Głosowanie, wybór władz PFI i jego zarządzanie

Głosowanie i wybór władz PFI odbywa się tylko w obrębie uczestników Pracowniczego Funduszu Inwestycyjno-Emerytalnego. Jego, w miarę wyrównany skład kapitałowy, pozwala (na wzór ESOP-ów demokratycznych) na wprowadzenie spółdzielczej zasady jeden człowiek – jeden głos, z tym, że każda dekada uczestnictwa w akcjonariacie zwiększa siłę głosowania o jeden głos. To również przedkłada w sposób spółdzielczy człowieka i pracę ponad kapitał.

Zgodnie z takimi zasadami głosowania uczestnicy akcjonariatu wybierają radę nadzorczą całego Pracowniczego Funduszu Inwestycyjnego (a więc obu jego funduszy składowych), ta zaś ustanawia jego zarządcę. Przy dużych akcjonariatach może to być fachowiec wynajęty spoza firmy. Niewskazane i sprzeczne z zasadami rozwoju kultury właścicielskiej (patrz rozdz. 7) jest zarządzanie funduszami pracowniczymi przez instytucje zewnętrzne.

Corocznie, przed walnym zgromadzeniem akcjonariuszy firmy (obejmującym również współwłaścicieli zewnętrznych), uczestnicy Pracowniczego Funduszu Inwestycyjno-Emerytalnego

go zwołują własne zebranie, gdzie przegłosowują własną strategię forsowaną później przez swojego przedstawiciela na zgromadzeniu walnym. Przedstawicielem może być zarządca, ale może być też doraźnie wybrany, inny przedstawiciel pracowników akcjonariuszy. Przedstawiciel ten na zgromadzeniu walnym dysponuje siłą głosu (w stosunku do udziałowców zewnętrznych) odpowiednią do sumy kapitału zgromadzonego w obu funduszach.

5. Zaciąganie i spłacanie kredytu przez PFI

PFI jest ustawowo uprawniony (na wzór ESOP-ów) do zaciągania kredytu. Można również (na wzór amerykański) wprowadzić ustawowo ulgi podatkowe dla banków kredytujących akcjonariat pracowniczy.

Pobrany kredyt wykorzystywany jest wyłącznie na inwestycje we własne przedsiębiorstwo lub na wykup jego akcji z rąk innych współwłaścicieli.

Spłata kredytu odbywa się z opisanych wcześniej regularnych wpłat pracowników i firmy do PFIE. Prawo własności do pożyczonego kapitału, nabywa pracownik-akcjonariusz dopiero po spłacie zadłużenia.

Spłaty mogą być również dokonywane z funduszy PFIO. W sytuacjach kryzysowych może nastąpić mobilizacja pracowników, ich rodzin i całej społeczności lokalnej (sytuacje znane z praktyki) i zasilenie PFIO znacznymi doraźnymi wpłatami.

6. Częściowa dywersyfikacja pracowniczego kapitału

Amerykańskie badania wykazały, że przedsiębiorstwa z akcjonariatem bankrutują ok. 3 razy rzadziej niż przedsiębiorstwa tradycyjne. Jednakże też bankrutują. Zatem kapitał pracowni- czy skoncentrowany w jednym (własnym) przedsiębiorstwie nie może być jedynym zabezpieczeniem emerytalnym. Dlatego prawo amerykańskie wymaga by ESOP-y nie były jedynym zabezpieczeniem emerytalnym a ponadto zaleca dywersyfikację wkła-

dów kapitałowych pracowników-akcjonariuszy o dużym stażu pracy, czyli takim pracownikom, którym trudno już wypracować od nowa jakieś większe rezerwy kapitałowe. W Polsce problem ten nie istnieje ze względu na współdziałanie I-go i III-go filaru zabezpieczenia emerytalnego. Jednakże unikać należy skutków bankructwa przedsiębiorstw pracowniczych o wysokiej akumulacji kapitału pracowniczego, czyli takich, które gromadziły go blisko 25-procentowej granicy funduszu płac. W tej sytuacji granicę wiekową pracownika powinno się połączyć z wysokością (np. powyżej średnio 15% funduszu płac) gromadzonego w spółce pracowniczego kapitału. Przy osiągnięciu odpowiedniego stażu pracy, (np. 10 lat do emerytury) i ustalonej granicy wielkości gromadzonego kapitału, wpłaty do PFIE przekierowuje się do PFIO innych przedsiębiorstw z akcjonariatem (np. trzech różnych). Ten strumień kapitału byłby dalej nieopodatkowany w ramach zakładowego limitu 25% funduszu płac.

Przekierowanie kapitału do innych akcjonariatów ma charakter praktyczny a nie ideologiczny, bo przedsiębiorstwa takie bankrutują rzadziej od przedsiębiorstw tradycyjnych. Rozwiązanie takie utrzyma kapitały pracownicze wewnątrz całej grupy przedsiębiorstw akcjonariatowych. Nie obniży natomiast zaangażowania starszych pracowników we własne przedsiębiorstwo, gdyż kapitał wcześniej zgromadzony przez nich we własnym przedsiębiorstwie będzie przewyższał kapitał przekazywany do innych akcjonariatów.

Ostatnią dekadę, w której pracownik taki nie zasila już PFIE własnego przedsiębiorstwa, powinno mu się wliczać w kumulację prawa głosu (1 głos za każdą dekadę pracy w akcjonariacie).

W niedalekiej przyszłości powinien nastąpić intensywny rozwój III-ciego filaru emerytalnego, związanego z akcjonariatem pracowniczym. W związku z tym można postulować wprowadzenie podstawowej, niewysokiej i równej dla wszystkich, obywatelskiej emerytury, finansowanej z podatków (bez ZUS-u), którą każdy obywatel uzupełniałby indywidualnie poprzez obecny III-ci i II-gi filar. W tym ostatnim powinny dominować fundusze branżowe, inwestujące w swoje branże.

7. Konieczność wprowadzenia systemu partycypacyjnego zarządzania przedsiębiorstwem (rozwój kultury właścicielskiej)

Kluczowym elementem akcjonariatu pracowniczego jest system pracowniczego współzarządzania przedsiębiorstwem. Samo wprowadzenie akcjonariatu niewiele zmienia, ale jest warunkiem koniecznym rozwinięcia tzw. kultury właścicielskiej (ownership culture), która decyduje o sukcesach przedsiębiorstw pracowniczych i ich sprawdzonej już przewadze nad przedsiębiorstwami tradycyjnymi. Sam zaś akcjonariat powinien być znaczny, lub mieć w perspektywie osiągnięcie znacznych udziałów, najlepiej większościowych.

Pracownicze współdecydowanie dotyczy głównie problemów na poziomie warsztatu pracy, na których pracownicy dobrze się znają, sięga jednak dalej. Od wielu już lat działa w St. Zjednoczonych tzw. „zarządzanie jawne” (open book management), w którym pracownicy zaznajamiają się z sytuacją finansową przedsiębiorstwa i tym w jaki sposób praca ich działu wpływa na wyniki ogólne. Co jakiś czas ustalane są wspólnie cele, jakie firma ma osiągnąć i wszyscy działają w tym kierunku, kontrolując i poprawiając wyniki własnego zespołu.

Kultura właścicielska załogi nie tylko zwiększa istotnie konkurencyjność przedsiębiorstwa, ale zamienia go w miejsce, w którym chce się pracować. Z ludzkiego punktu widzenia cel ten można postawić na pierwszym miejscu a wysoką efektywność ekonomiczną jako cel pożądaný, ale uboczny. W pracy spędzamy prawie połowę swego dorosłego życia i nie może to być jedynie środek (w dodatku uciążliwy) do osiągania innych celów.

Praca w dobrej atmosferze, bez ciągłego zagrożenia jej utraty, zmniejsza ilość schorzeń wywołanych stresem. To kolejny pozytywny efekt z czysto ludzkiego punktu widzenia. Natomiast związana z tym obniżka kosztów opieki zdrowotnej, to kolejny efekt ekonomiczny, który trzeba brać pod uwagę.

Innym pozaekonomicznym efektem jest podniesienie kultury domowej (stwierdzone w St. Zjednoczonych) a na dłuższą metę – kultury obywatelskiej całego społeczeństwa, co znowu ma pozytywne przełożenie zwrotne na ekonomię.

Wykształcenie kultury właścicielskiej jest zadaniem trudnym i czasochłonnym. Każde przedsiębiorstwo pracownicze wykształca swoją specyficzną formę współzarządzania, opartą na własnej praktyce. Nie można tu narzucać i kopiować w szczegółach jednego, wypracowanego w jednym miejscu systemu.

Wykształcenie kultury właścicielskiej to duże wyzwanie i obowiązek dla inicjatorów zaprowadzających akcjonariat pracowniczy większościowy lub zbliżony do większościowego. Powinni oni korzystać z pomocy wielu publikacji i instytucji zajmujących się tą problematyką, których jest wiele w St. Zjednoczonych a w Polsce zaś powinny się dopiero rozwinąć.

Obecny projekt przewiduje, że działania w kierunku wykształcania kultury właścicielskiej będą podejmowane. Bez tego instytucja akcjonariatu pracowniczego nie może być skutecznie realizowana.

Odnosnie powyższej tematyki patrz:

www.rp-gospodarna.pl/stany_efektywnosc.htm i www.gre-atgame.com

8. Zabezpieczenie uprawnień decyzyjnych głównego właściciela spółki, wprowadzającego akcjonariat pracowniczy

Właściciel spółki, wprowadzający akcjonariat, nie może być narażony na sytuację, w której narastający kapitał pracowniczy pozbawi go (wbrew jego woli) funkcji głównego decydenta. Można więc wprowadzić następujące zabezpieczenie tej funkcji:

W sytuacji, gdy kapitał gromadzony w planie akcjonariatu pracowniczego osiąga wartość o 1% mniejszą od udziału głównego właściciela, uprawnienia decyzyjne uczestników planu na zewnętrznym walnym zgromadzeniu udziałowców są zamraża-

ne na tym poziomie jednakże kapitał pracowniczy gromadzony jest nadal. Jeżeli jednak główny właściciel odsprzedaże część lub całość swych udziałów, ograniczenie powyższe przestaje obowiązywać i spółka staje się spółką pracowniczą. Główny właściciel może też wcześniej dobrowolnie zrezygnować z przedstawionego zabezpieczenia.

9. Pracownicza prywatyzacja przedsiębiorstw państwowych

Prywatyzacja pracownicza (na wzór Słowenii) była wielką i zmarnowaną szansą Polski w czasie transformacji ustrojowej. Pozostaje jednak nadal zabiegiem aktualnym dla niektórych istniejących jeszcze przedsiębiorstw państwowych, w szczególności dla niektórych kopalń. Zachowuje również duże znaczenie w przyszłości dla odkupowanych przez państwo przedsiębiorstw (repolonizowanych lub źle zarządzanych) jak też dla tworzonych przez państwo przedsiębiorstw nowych, potrzebnych gospodarce narodowej a z różnych względów będących poza zainteresowaniem czy możliwościami kapitału prywatnego (przedwojenny przykład COP-u). Formą docelową takiej prywatyzacji powinny być spółki pracownicze.

Przy obecnie obowiązujących regulacjach prawnych wszyscy pracownicy prywatyzowanego przedsiębiorstwa państwowego (tzw. drogą kapitałową) otrzymują darmowo 15% jego wartości. Kapitał ten, jak dotąd, nie budował żadnego akcjonariatu i był regularnie wyprzedawany i wykorzystywany do celów konsumpcyjnych.

Przyznawanie puli kapitału darmowego powinno zostać ograniczone tylko do tych przedsiębiorstw państwowych i ich załóg, które zdecydowały się (decyzją ponad 50% pracowników) utworzyć spółkę pracowniczą. A w ich ramach tylko do tych pracowników, którzy większością podjęli taką decyzję. W takiej sytuacji pakiet darmowy można podwyższyć do 20% a nawet 25% wartości przedsiębiorstwa.

W przedsiębiorstwie wprowadza się, tak jak poprzednio, dwuczłonowy Pracowniczy Fundusz Inwestycyjny i cały pakiet

darmowy umieszcza się w jego PFIO. Traktowany jest on tam jako zbiorowa inwestycja pracowników w przedsiębiorstwo, zatem nie jest rozlokowywany na rachunki indywidualne. Pracownicy od razu uzyskują na jego bazie zbiorowe prawo głosu a dywidenda, jest dzielona równo między nimi, niezależnie od wysokości zarobków. Pakiet ten nigdy jednak nie staje się ich własnością w ścisłym tego słowa znaczeniu i nie bierze udziału w spłacaniu pracownika przy jego odchodzeniu z przedsiębiorstwa. Przechodzi natomiast jako własność zbiorowa (model spółdzielczy) na nowych pracowników, co ułatwia wymianę pokoleniową pracowników-właścicieli. W wyjątkowym przypadku sprzedaży przedsiębiorstwa, państwo odzyskuje prawo własności nad inicjalnym pakietem darmowym.

Indywidualną własność pracowniczą generuje tylko PFIE. Przy wykupowym przeznaczeniu kapitału pracowniczego wystarczy by osiągnął on ponad 30% (25%) wartości przedsiębiorstwa by stało się ono (w połączeniu z 20 (25) procentowym inicjalnym pakietem darmowym) spółką pracowniczą. Jednakże wskazane jest inwestycyjne uzyskiwanie przewagi kapitału pracowniczego. Po pierwsze, bo przedsiębiorstwo takie z reguły potrzebuje inwestycji, po drugie przemysłane inwestowanie doskonale współgra z rozwojem kultury właścicielskiej. Droga taka wymaga jednak większego nakładu kapitału. Przy 20-procentowym kapitale wyjściowym trzeba zainwestować dodatkowy kapitał równy 40% wyjściowej wartości przedsiębiorstwa, co jest trudno osiągalne. Natomiast przy 25-procentowym kapitale wyjściowym tylko 30% tej wartości. Zatem podniesienie wartości pakietu darmowego do 25% jest bardziej wskazane.

W związku ze wspomnianą wcześniej perspektywiczną funkcją państwa odbudowywania źle zarządzanych firm prywatnych, warto nadmienić, że w Stanach Zjednoczonych istnieją specjalne fundusze „KPS Special Situations Funds”, które wykupują zbankrutowane, ale ważne dla gospodarki narodowej przedsiębiorstwa, wymieniają zarząd, inwestują w nie, i wprowadzają

istotny akcjonariat pracowniczy. Z reguły firmy te odzyskują rentowność⁵.

Przedstawiony wyżej pracowniczy sposób prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych nawiązuje do sposobu, proponowanego w 1944 roku przez Stanisława Grabskiego dla poniemieckich przedsiębiorstw na Ziemiach Odzyskanych⁶.

10. Konieczność zaangażowania związków zawodowych w akcjonariat pracowniczy

W Polsce rozpropagowano błędną opinię, że akcjonariat pracowniczy jest sprzeczny z instytucją związku zawodowego. Tymczasem zgodnie z doświadczeniami amerykańskimi związki zawodowy, angażując się w akcjonariat, poszerza swój zakres działania. Zachowując swe funkcje ochronne, związek zawodowy wchodzi w funkcje organizacji pracowników-właścicieli. Staje się przez to bardziej pracownikom potrzebny niż w swej tradycyjnej postaci. Patrz: www.rp-gospodarna.pl/stany_zwiazki.htm i www.rp-gospodarna.pl/zwiazki_szansa.pdf.

Dla efektywnego rozwoju akcjonariatu pracowniczego w Polsce niezbędne jest zaangażowanie się w niego związków zawodowych, w pierwszym rzędzie NSZZ „Solidarność”. Z drugiej strony przejście „Solidarności” na formułę związku współzarządzającego, współdziałającego z radami pracowników i z akcjonariatem, jest koniecznym warunkiem jej odnowienia i zwiększenia swej liczebności i znaczenia.

11. Niezbędna kolejność prac nad polskim akcjonariatem

Wprowadzenie w Polsce dobrze przemyślanego systemu własności pracowniczej ma wielkie znaczenie dla dalszego rozwoju ekonomicznego naszego kraju. Dlatego należy najpierw

⁵ C. Rosen, J. Case, M. Staubus, „Własność pracownicza”, wyd. Kurhaus, Warszawa 2016, s. 52.

⁶ Stanisław Grabski „Myśli o dziejowej drodze Polski”, Książnica Polska, Glasgow, 1944.

działać zbiorowo nad wypracowaniem dobrego projektu systemu a dopiero później tworzyć, odpowiadający mu, projekt ustawy. Projekt ustawy jest już tylko stroną techniczną całego przedsięwzięcia.

Obecnie, powyższa kolejność działań została zaniedbana, jako że tworzy się projekt ustawy przy mglistym charakterze samego systemu. Trzeba zatem zrealizować najpierw etap podstawowy, prowadzący do wypracowania zasad polskiego systemu akcjonariatu pracowniczego.

**PRZYSZŁOŚĆ POLSKIEJ
ELEKTROENERGETYKI OPARTEJ
NA WĘGLU BRUNATNYM**

Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Przyszłość polskiej elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym”

Ogólnopolska Konferencja naukowa „Przyszłość polskiej elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym” zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i przez Międzyzakładową Komisję Wolnego Związku Zawodowego „Sierpień 80” PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. odbyła się 11 września 2017 roku w Bełchatowie. W jej trakcie wygłoszone zostały następujące referaty:

- dr Krzysztof Pająk – *Bezpieczeństwo państwa a bezpieczeństwo energetyczne.*
- prof. dr hab. inż. Zbigniew Kasztelewicz – *Przyszłość węgla brunatnego w Polsce.*
- mgr Adam Maksymowicz – *Przyczyny braku społecznej akceptacji węgla brunatnego.*
- dr Justyna Trubalska – *Miejsce węgla brunatnego w bilansie energetycznym Polski.*
- dr Edward Przybysz – *Pakiet energetyczno-klimatyczny Unii Europejskiej, jako czynnik hamujący rozwój energetyki na węglu brunatnym.*
- mgr Anna Wójtowicz – *Energetyka oparta na węglu brunatnym w aspekcie zrównoważonego rozwoju.*

Celem Konferencji było ukazanie znaczenia elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym w zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego Polski. Pojęcie to jako istotny element bezpieczeństwa państwa scharakteryzował w swoim referacie dr Igor Praskowicki, ukazując jego składniki i sposoby zapewnienia. Analizy miejsca węgla brunatnego w bilansie energetycznym Polski i określenia perspektyw polskiej energetyki opartej na węglu brunatnym dokonała dr Justyna Trubalska. Zdaniem dr Justyny Trubalskiej, tworzenie bilansu energetycznego sta-

nowi pewien proces związany z oceną współczesnych tendencji, możliwości oraz prognozowania przyszłych trendów zapotrzebowania na surowce energetyczne. Jednak aby proces ten był zamknięty i kompleksowy powinien wychodzić poza zakres wyliczeń oraz uwzględniać konkretny kontekst polityczny, ekonomiczny, społeczny oraz ekologiczny, w jakim dane państwo się znajduje.

Niektóre złoża węgla brunatnego w Polsce zbliżają się do wyczerpania zasobów i niezbędne jest ich zastąpienie nowymi, które są już odkryte i zbadane. Dla kontynuacji produkcji najtańszej energii jaką jest energia oparta na węglu brunatnym niezbędne jest ich zagospodarowanie, co wymaga podjęcia z odpowiednim wyprzedzeniem decyzji inwestycyjnych. Jednak z powodu braku społecznej akceptacji dla węgla brunatnego występują trudności z inwestycjami związanymi z budową nowych kopalń węgla brunatnego. Przyczyny braku akceptacji dla węgla brunatnego w swoim wystąpieniu określił mgr Adam Maksymowicz.

Barierą dla nowych inwestycji jest także Polityka energetyczno-klimatyczna Unii Europejskiej, nastawiona na redukcje emisji dwutlenku węgla i dekarbonizację, czyli ograniczenie energetyki opartej na węglu. Autor kolejnego referatu dr hab. inż. Zbigniew Kasztelewicz stwierdził w nim, iż Polska winna jednoznacznie wypracować własną doktrynę górnictwo-energetyczną opartą w pierwszej kolejności o krajowe surowce energetyczne tj. energetykę węglową w powiązaniu z ekonomiczną energetyką odnawialną i dążyć do zmiany obecnej polityki klimatyczno-energetycznej Unii Europejskiej z zasady kar i subwencji na zasadę biznesową z uwzględnieniem polityki konkurencyjnej i niskoemisyjnej, a nie tylko niskoemisyjnej. Pożądany jest zrównoważony rozwój energetyki, który – jak stwierdziła w swoim referacie mgr Anna Wójtowicz – jest znacznie szerszym zjawiskiem, zakładającym zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego, efektywności i konkurencyjności rynku energii, który będzie korzystny gospodarczo i społecznie, ale także przyjazny dla środowiska naturalnego.

Z kolei dr Edward Przybysz w swoim referacie zwrócił uwagę na fakt, iż emisja dwutlenku węgla wcale nie jest główną przyczyną ocieplenia klimatu. Do tego ocieplenia przyczyniają się przede wszystkim emitowane do atmosfery gazy cieplarniane. Wszystkich gazów antropogenicznych, obecnych w powietrzu atmosferycznym i stanowiących gazy cieplarniane jest ponad 400. Jest to rozproszona substancja składająca się z wielu różnych związków chemicznych w stanie lotnym oraz w postaci pyłów o zmiennym stanie i różnym czasie zawieszenia w powietrzu. Jednym ze źródeł emisji gazów cieplarnianych jest też spalanie odpadów komunalnych, które nie jest utylizacją.

Otwarcie Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Przyszłość polskiej elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym” zorganizowanej przez Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i przez Międzyzakładową Komisję Wolnego Związku Zawodowego „Sierpień 80” PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A., która odbyła się 11 września 2017 roku w Bełchatowie. Od prawej: Kazimierz Suchcicki i koordynator PLP prof. Paweł Soroka.

Baner na budynku Miejskiego Centrum Kultury w Bełchatowie, w którym odbywała się konferencja „Przyszłość polskiej elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym”.

Referat podczas Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Przyszłość polskiej elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym” wygłasza mgr Anna Wójtowicz.

Uczestnicy Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Przyszłość polskiej elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym” w Bełchatowie.

Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Przyszłość polskiej elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym” – referat wygłasza mgr Adam Maksymowicz.

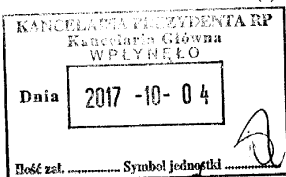
Zbiorowe zdjęcie po zakończeniu obrad uczestników Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Przyszłość polskiej elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym” w Bełchatowie w dniu 11 września 2017 r.

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego
00-050 Warszawa, ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
tel: 0-22 827-17-68; fax: 0-22 826-03-54; tel.kom. 0603-425-568
e-mail: pawel@plp.info.pl ; www.plp.info.pl

Sierpień 80

Międzyzakładowa Komisja Wolnego Związku Zawodowego
„Sierpień 80” PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A.
97-427 Rogowiec, ul Św. Barbary 3
Tel/fax 44 737 49 99 (8)

Warszawa-Belchatów, 28 września 2017 r.

Szanowny Pan
Andrzej Duda
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Prezydencie,

Polskie Lobby Przemysłowe i Międzyzakładowa Komisja Wolnego Związku Zawodowego „Sierpień 80” PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. przesyłają w załączeniu wnioski z Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. **„Przyszłość polskiej elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym”**, która odbyła się w dniu 11 września 2017 r. w Belchatowie.

Załącznik

Z wyrazami szacunku

Przewodniczący
Międzyzakładowej Komisji
WZZ „Sierpień80” PGE GiEK S.A. Belchatów

L. Skowronek
Leszek Skowronek

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego

Paweł Soroka
prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Otrzymują:

- Beata Szydło
Prezes Rady Ministrów
- Mateusz Morawiecki
Wicepremier, Minister Rozwoju i Finansów
- Krzysztof Tchórzewski
Minister Energii
- Prof. Jan Szyszko
Minister Środowiska
- Sekretarz Stanu Paweł Siołach
Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego
- Poseł Jerzy Meysztowicz
Przewodniczący Komisji Gospodarki i Rozwoju Sejmu RP
- Poseł Andrzej Maciejewski
Przewodniczący Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej Sejmu RP
- Poseł Stanisław Gawłowski
Przewodniczący Komisji Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa Sejmu RP
- Senator Andrzej Stanisławek
Przewodniczący Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności Senatu RP
- Senator Zdzisław Pupa
Przewodniczący Komisji Środowiska Senatu RP
- Gen. Broni Leszek Surawski
Szef Sztabu Generalnego WP

Wnioski z Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Przyszłość polskiej elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym”

Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. **„Przyszłość polskiej elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym”** zorganizowana została przez Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i przez Międzyzakładową Komisję Wolnego Związku Zawodowego „Sierpień 80” PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. w dniu 11 września 2017 roku w Bełchatowie. Celem Konferencji było ukazanie znaczenia elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym w zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego Polski.

1. W Polsce, jak w wielu krajach regionu, zapotrzebowanie na energię najprawdopodobniej będzie rosło w kolejnych latach. Według szacunków zawartych w „Prognozie zapotrzebowania na paliwa i energię do 2030 roku” umieszczonej w „Polityce energetycznej Polski do 2030 r.” w porównaniu z 2015 r. w 2020 r. będziemy potrzebowali 8% więcej energii, w 2025 – 18%, a w 2030 aż 25%.

Biorąc pod uwagę najnowsze dane, struktura produkcji energii elektrycznej w Polsce 2016 r. nie zmieniła się znacznie w stosunku do 2015 r. Zdecydowana większość wytwarzania oparta jest nadal na paliwach kopalnych, tj. węgla kamiennym oraz węgla brunatnym. W okresie tym spadła natomiast dynamika wzrostu produkcji energii elektrycznej z Odnawialnych Źródeł Energii (OZE) w porównaniu do lat poprzednich, przy czym liderem produkcji w tym segmencie pozostawała nadal energetyka wiatrowa. W 2016 roku produkcja energii elektrycznej w Polsce wyniosła około 162,6 TWh i była większa o 0,53% niż rok wcześniej, a jej zużycie wyniosło około 164,6 TWh i było większe o 1,97 procenta.

2. Analizując dane na temat kosztów jednostkowych wytworzenia energii elektrycznej należy stwierdzić, że węgiel brunatny jest najtańszym źródłem energii elektrycznej i ważnym czynnikiem stabilizującym jej ceny w polskim systemie elektroenergetycznym. Koszt wytworzenia energii elektrycznej z węgla kamiennego jest o ponad 30 % wyższy niż z węgla brunatnego, a koszt energii elektrycznej sprzedanej z energii z wiatru lub biomasy jest droższy ponad dwa razy od energii z węgla brunatnego. Natomiast koszt energii słonecznej jest droższy ponad 5 razy od kosztów energii z węgla brunatnego. Mimo to są upowszechniane opinie zwracające uwagę na nieekonomiczność wydobycia węgla. Są one często budowane na doświadczeniach ostatnich 5 lat, kiedy to cena węgla na światowych rynkach utrzymywała się poniżej 50 USD za tonę. Należy jednak wziąć pod uwagę fakt, że cena węgla, podobnie jak innych surowców energetycznych podlega okresowym silnym wahaniom, w związku z czym rozpatrując o zasadności jego wydobycia należy opierać się horyzont długoterminowy, uwzględniający potencjalne zagrożenia wzrostu cen surowców energetycznych jak również dostępność innych surowców energetycznych. Ostatnio ceny węgla na rynkach światowych rosną.

Energetyka z wiatru, biomasy czy słoneczna jest w znacznym stopniu dotowana. Poza tym energię odnawialną zarówno ze źródeł słonecznych, jak i wiatrowych charakteryzuje niestabilna praca, co wymaga posiadania elastycznych, to jest zdolnych do szybkiego uruchomienia rezerw mocy dla zabezpieczenia ciągłości dostaw dla odbiorców. W okresach nakładania się przestoju obu – słonecznych i wiatrowych źródeł energii odnawialnej – konieczne staje się wykorzystanie w pełni dyspozycyjnych źródeł węglowych, gazowych czy hydroenergetyki. Jak nieprzewidywalna jest produkcja energii elektrycznej z wiatru czy słońca pokazuje okres ciepłego lata 2015 roku, gdzie na 4200 MW zainstalowanej mocy w energetyce wiatrowej pracowało zaledwie 100 MW! Podobna sytuacja była w zimie 2016 roku.

Poza tym Odnawialne Źródła Energii, pomimo posiadania licznych zalet, również posiadają swój negatywny wpływ na śro-

dowisko naturalne, jednak o tym już bardzo rzadko się wspomina. Przykładowo produkcja energii wiatrowej może wiązać się z wytwarzaniem bardzo dużego hałasu emitowanego przez generatory, które są napędzane energią wiatru. Ponadto turbiny wiatrowe mogą zakłócać ekosystemy przez wibracje i hałas.

3. O bezpieczeństwie energetycznym Polski stanowi wartość wskaźnika samowystarczalności energetycznej. Jego wartość mierzy stopień bezpieczeństwa energetycznego państwa, poprzez wskazanie w jakim stopniu produkcja krajowych nośników energii pierwotnej pokrywa zapotrzebowanie na energię, a jednocześnie dostarcza informacje na temat skali uzależnienia państwa od importu nośników energii. W Polsce dla paliw kopalnych wskaźnik ten wynosi ok. 103%. Wysoki wskaźnik samowystarczalności energetycznej w sektorze paliw kopalnych przekłada się na stosunkowo dobre parametry wskaźnika zależności energetycznej państwa. Jest to jedyny dodatni wskaźnik surowców energetycznych tworzących bilans energetyczny Polski, który jednoznacznie wskazuje na posiadanie przez Polskę przewagi w zakresie paliw stałych, które w dalszym ciągu stanowią dominujący składnik bilansu energetycznego Polski. Należy przy tym zauważyć, iż przewagi w różnych sektorach energetyki są wykorzystywane przez inne państwa: Francja – energetyka jądrowa, Niemcy – odnawialne źródła energii. Dlaczego zatem Polska nie mogłaby wykorzystać przewagi w zakresie węgla brunatnego i węgla kamiennego?

4. Należy podkreślić, iż kompleksy wydobywania węgla brunatnego mają bardzo istotne znaczenie społeczne i gospodarcze w ujęciu regionalnym, m.in.:

- zapewniają trwałe i atrakcyjne miejsca pracy (bezpośrednie zatrudnienie w branży węgla brunatnego wynosi obecnie około 23,5 tysiąca osób, a po uwzględnieniu miejsc pracy w usługach towarzyszących łącznie nawet 100 tysięcy osób);
- przyczyniają się do rozwoju infrastruktury drogowej, kolejowej oraz obiektów użyteczności publicznej;

- tworzą centra przemysłowe i miejskie w rejonach rolniczych;
- stymulują popyt wewnętrzny, rozwój działalności usługowej, budownictwa, szkolnictwa itp.;
- kopalnie węgla brunatnego płacą ponad 30 różnych podatków i danin publicznych stanowiących dochody budżetu państwa, jak również budżetów jednostek samorządów terytorialnych na terenach, których prowadzą swoją działalność.

Co istotne, kompleksy paliwowo-energetyczne wykorzystujące węgiel brunatny wykazywały dotychczas dodatnią rentowność i generowały nadwyżki umożliwiające finansowanie inwestycji utrzymujących oraz rozwojowych, także w innych segmentach energetyki. W szczególności nie wymagały i nie korzystały dotychczas z pomocy publicznej w postaci np. dotacji lub ulg podatkowych. Podczas długoletniej odkrywkowej eksploatacji złóż węgla brunatnego konieczne było zaopatrzenie całego sektora nie tylko w kadrę pracowniczą ale również w wyspecjalizowane wsparcie techniczne i projektowo-techniczne istniejących i nowobudowanych kopalń czego efektem są instytuty badawczo-projektowe oraz przedsiębiorstwa pracujące na rzecz przemysłu wydobywczego, zarówno w zakresie wydobycia, jak i w zakresie projektowania kopalń oraz projektowania i produkcji maszyn i urządzeń do eksploatacji odkrywkowej. Do zaplecza naukowego należy ponadto zaliczyć między innymi: Akademię Górniczo-Hutniczą w Krakowie, Politechnikę Wrocławską we Wrocławiu, Politechnikę Śląską w Gliwicach oraz szereg uczelni technicznych kształcących kadrę inżynierską dla kopalń.

5. Niektóre złoża węgla brunatnego w Polsce zbliżają się do wyczerpania zasobów i niezbędne jest ich zastąpienie nowymi, które są już odkryte i zbadane. Pierwszy termin jest już bardzo blisko i upływa w 2020 roku, od kiedy kopalnie zaczną zmniejszać wydobycie. Po 2040 roku bez nowych inwestycji górniczych branża węgla brunatnego przestanie istnieć. Oprócz istniejących kopalń istnieje duża szansa na odkrywkowe wydobycie węgla brunatnego w Złoczewie i Gubinie (projekt PGE) oraz

Ościsławie (projekt ZE PAK), a także w Dębach Szlacheckich. Podjęcie decyzji o uruchomieniu złóż **Gubin, Złoczew**, a także złóż, które wydłużyłyby pracę jednostek wytwórczych w regionie Konina tj. **Ościsławo i Dęby Szlacheckie** umożliwiłoby produkcję energii elektrycznej z węgla brunatnego na poziomie 50-55 TWh/rok w perspektywie do roku 2050 roku i dłuższym, co przy założeniu całkowitego zapotrzebowania na energię elektryczną w wysokości 200-220 TWh/rok, zaspokoiłoby zapotrzebowania na energię elektryczną w 25%. Tym samym węgiel brunatny byłby nadal istotnym gwarantem bezpieczeństwa energetycznego Polski pozostawiając około 75% miks paliwowego dla innych technologii (węgiel kamienny, OZE, gaz, energetyka jądrowa). Dla kontynuacji produkcji najtańszej energii jaką jest energia oparta na węglu brunatnym niezbędne jest zatem zagospodarowanie wymienionych złóż, co wymaga podjęcia z odpowiednim wyprzedzeniem decyzji inwestycyjnych. Biorąc jednak pod uwagę, że inwestycje w tego rodzaju kompleksy paliwowo-energetyczne wymagają długiego okresu przygotowawczego przed rozpoczęciem właściwej eksploatacji, decyzje dotyczące uruchomienia eksploatacji strategicznych złóż węgla brunatnego powinny zapaść w jak najszybszym czasie, tak aby zapewnić dostępność surowca i możliwość produkcji z niego energii elektrycznej po 2030 roku. Jednak z powodu braku społecznej akceptacji dla węgla brunatnego występują trudności z inwestycjami związanymi z budową nowych kopalń węgla brunatnego.

6. Barierą dla nowych inwestycji jest także Polityka energetyczno-klimatyczna Unii Europejskiej, nastawiona na redukcję emisji dwutlenku węgla i dekarbonizację, czyli ograniczenie energetyki opartej na węglu. W tej sytuacji Polska winna jednoznacznie wypracować własną doktrynę górniczo-energetyczną opartą w pierwszej kolejności o krajowe surowce energetyczne tj. energetykę węglową w powiązaniu z ekonomiczną energetyką odnawialną i dążyć do zmiany obecnej polityki klimatyczno-energetycznej Unii Europejskiej z zasady kar i subwencji na

zasadę biznesową z uwzględnieniem polityki konkurencyjnej i niskoemisyjnej.

7. Niesprawiedliwe jest upowszechnianie opinii, iż elektroenergetyka jest największym wytwórcą zanieczyszczeń. Faktycznie jednak jej udział jest dużo mniejszy i za bardziej prawdopodobne należy uznać, że odpowiada za zaledwie około 10 proc. zanieczyszczeń. Należy jednak w tym miejscu nadmienić, że nowoczesne technologie mogą przyjsć w sukurs rosnącym wymaganiom co do obniżenia emisji gazów cieplarnianych i poprawie sprawności bloków energetycznych (sprawność elektrowni w Polsce wynosi 30-36%, natomiast na świecie, aż 45-50%, co stanowi znaczną różnicę). Warto zauważyć, iż Niemcy uchodzą za lidera w dziedzinie polityki zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska naturalnego, a mimo to są największym w UE producentem energii z węgla brunatnego. Godne podkreślenia jest również to, iż emisja dwutlenku węgla wcale nie jest główną przyczyną ocieplenia klimatu. Do tego ocieplenia przyczyniają się przede wszystkim emitowane do atmosfery gazy cieplarniane, których ilość w powietrzu jest stokrotnie większa od ilości CO₂ w atmosferze. Wszystkich gazów antropogenicznych, obecnych w powietrzu atmosferycznym i stanowiących gazy cieplarniane, jest ponad 400 (grup związków). Jest to rozproszona substancja składająca się z wielu różnych związków chemicznych w stanie lotnym oraz w postaci pyłów o zmiennym stanie i różnym czasie zawieszenia w powietrzu. Ponadto jednym z największych źródeł emisji gazów cieplarnianych jest spalanie odpadów komunalnych, które nie są utylizowane.

8. Światowa Rada Energetyczna wskazała trzy najważniejsze kryteria, na podstawie których będzie można uznać dane źródło energii za zrównoważone. Są to: nieustanna dostępność energii w odpowiedniej ilości i jakości, właściwie dostosowana do zmieniających się potrzeb odbiorców; wzrastająca dostępność ekonomiczna energii, gdyż musi to być energia, która pokrywa koszty zaopatrzenia oraz koszty dalszego rozwoju; akceptowalność

energii, która polega na zgodności z rozwojowymi, ekologicznymi i socjalnymi wymaganiami społeczeństw. Energia elektryczna uzyskiwana z węgla brunatnego spełnia te kryteria. Pożądany jest zatem zrównoważony rozwój energetyki opartej na węglu brunatnym, który to rozwój jest znacznie szerszym zjawiskiem, zakładającym zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego, efektywności i konkurencyjności rynku energii i który będzie korzystny gospodarczo i społecznie, ale także przyjazny środowisku naturalnemu.

9. W celu rozwoju branży górnictwa węglowego Polska winna dokonać waloryzacji różnych złóż kopalin i wytypować złoża strategiczne i uchwalić dla nich ścieżkę uproszczoną dla uzyskiwania koncesji wydobywczych. Główny Geolog Kraju powinien dokonać określenia rankingu i waloryzacji rozpoznanych złóż węgla (węgla brunatnego) i ustalić listę złóż, które z uwagi na ich strategiczny charakter winny być bezwzględnie zabezpieczone. Powyższy ranking zapewni przyszłościowe gospodarcze wykorzystanie wysoko zwaloryzowanych złóż w ustalonym horyzoncie czasowym.

Górnicy od 10 lat proszą o opracowanie listy złóż strategicznych, postulują od 20 lat o ustawowe zabezpieczenie złóż przed zabudową powierzchniową i proszą o uproszczenie zasad formalno-prawnych rozbudowy i budowy nowych kopalń. Podobna sytuacja była z budową autostrad czy obiektów na Euro 2012 – dopiero uchwalenie specjalnej Ustawy pozwoliło na budowę tych koniecznych dla kraju obiektów. Pożądane jest zniesienie wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w przypadku przedłużania koncesji na wydobywanie kopalin ze złóż bez zmiany obszaru działalności lub – jeżeli była wcześniej przeprowadzona ocena oddziaływania zakończona wydaniem takiej decyzji – to nie powinno się przeprowadzać postępowania w przedmiocie czy przedsięwzięcie może być realizowane czy nie, lecz tylko na jakich zasadach i warunkach je realizować.

10. Polska w listopadzie 2018 r. będzie organizatorem światowej konferencji klimatycznej COP24 w Katowicach. Nasz kraj powinien śladem Amerykanów i razem z nimi dać przykład budowania swojej gospodarki opartej na pełnej wiedzy o świecie materialnym. Posiadamy obecnie możliwości upowszechnienia prawdy o świecie przyrodniczym, używając do tego celu instrumentu jakim jest COP24, w oparciu o pełną wiedzę na temat CO₂ i zmian klimatu. Powinniśmy zaprosić do Polski znawców tematu i przedstawicieli dziedzin wszystkich nauk o Ziemi i w ten sposób uzyskać od badaczy przyrody potwierdzenia występowania zjawiska cieplarnianego, opisanego w powyższym punkcie 7.

Warszawa-Belchatów, 11 września 2017 r.

DZIAŁALNOŚĆ NA RZECZ OBRONNOŚCI

Warszawa, dn. ...⁴... lipca 2017 r.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

Nr 100/5/16/JM

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
KANCLERZ JAWNA NR
4832/DP
2017-07-04

według rozdzielnika

Szanowni Państwo,

W związku z postanowieniami § 36 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.), w załączeniu przedstawiam preredagowany **projekt ustawy o organizowaniu zadań na rzecz obronności państwa realizowanych przez przedsiębiorców i programie mobilizacji gospodarki** wraz z zestawieniem uwag i propozycji zgłoszonych w ramach konsultacji – z uprzejmą prośbą o zajęcie stanowiska w terminie 30 dni od dnia otrzymania przedmiotowego pisma.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że nieprzedstawienie opinii w wyżej wyznaczonym terminie zostanie uznane za rezygnację z przedstawienia stanowiska.

Załącznik: 2.

Z poważaniem,

z up. Bartosz KOWNACKI
SEKRETARZ STANU

Rozdzielnik:

- 1) **Polska Izba Producentów Na Rzecz Obronności Kraju**
Fort Wola 22, 00-961 Warszawa
- 2) **Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji**
ul. Kruczkowskiego 8, 00-380 Warszawa
- 3) **Polska Izba Komunikacji Elektronicznej**
ul. Przemysłowa 30, 00-450 Warszawa
- 4) **Polskie Lobby Przemysłowe**
ul. Świętokrzyska 14 „a”, 00-050 Warszawa
- 5) **Związek Pracodawców Przedsiębiorstw Przemysłu Obronnego i Lotniczego**
ul. Poligonowa 30, 04-051 Warszawa

**Uwagi Polskiego Lobby Przemysłowego
do projektu ustawy o organizowaniu zadań na
rzecz obronności państwa realizowanych przez
przedsiębiorców i programie mobilizacji gospodarki
– z dnia 4 lipca 2017 r.**

1. W projekcie ustawy znalazły się zapisy dotyczące ochrony ludności. W związku z tym, iż jest to poważny problem, to należy go rozwinąć w tej ustawie lub nadać mu formę oddzielnej ustawy.
2. Jeśli chodzi o przedsiębiorców zagranicznych, to w projekcie ustawy powinien znaleźć się zapis, że z chwilą podjęcia działalności w Polsce i zakwalifikowaniu ich do szczególnie ważnych dla obronności państwa, podpisują oni umowę o podporządkowaniu prawu obowiązującemu w Polsce.
3. W przypadku prywatyzacji i zmiany właściciela należy zapewnić, iż następcą-nowy właściciel kontynuuje zadania przypisane na rzecz obronności lub pokrywa koszty przeniesienia zadań do podmiotu wskazanego przez administrację rządową.

Uwagi szczegółowe:

Ad. rozdziału 3, art. 6 pkt. 2.

Umowa dotycząca zakupu uzbrojenia i sprzętu wojskowego z importu powinna zawierać klauzulę obciążającą karami w przypadku zaniedbań w dostawach kooperacyjnych z zagranicy do końca eksploatacji uzbrojenia i sprzętu zakupionego od partnera zagranicznego.

Ad. Agencji Rezerw Państwowych – w tym przypadku widzimy potrzebę uregulowania jej funkcji i zadań w odrębnej ustawie lub głębokiej nowelizacji obowiązującego dotyczącego jej prawa.

Wydział Prawa, Administracji i Zarządzania
Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach

Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa

EXHIBITION & CONFERENCE CENTRE

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

INSTYTUT POLITOLOGII
UNIWERSYTETU PEDAGOGICZNEGO
IM. KOMISJI EDUKACJI NARODOWEJ W KRAKOWIE

STAROPOLSKA
SZKOŁA WYŻSZA

**Ogólnopolska Konferencja Naukowa „*Udział zaplecza
badawczo-rozwojowego przemysłu obronnego w rozwoju
i modernizacji uzbrojenia*”**

ZAPROSZENIE

Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach i Targi Kielce S.A. wspólnie z Wyższą Szkołą Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych w Kielcach, Warszawską Szkołą Zarządzania-Szkołą Wyższą, Wyższą Szkołą Zarządzania Bezpieczeństwem w Koszycach, Staropolską Szkołą Wyższą, Instytutem Politologii Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, Instytutem Technicznym Wojsk Lotniczych, Wojskowym Instytutem Technicznym Uzbrojenia, Polską Agencją Przemysłu

słowo-Obronną i Polskim Lobby Przemysłowym zapraszają na Międzynarodową Konferencję Naukową pt. „**Udział zaplecza badawczo-rozwojowego przemysłu obronnego w rozwoju i modernizacji uzbrojenia**”, która odbędzie się w Kielcach w dniu 7 września 2017 r. o godz. 10.30 w sali konferencyjnej G2 w hali G Targów Kielce S.A. ul. Zakładowa 1 i będzie towarzyszyła XXV Międzynarodowemu Salonowi Przemysłu Obronnego.

1. Założenia programowe Konferencji

Doskonalenie cech broni ofensywnej, zwiększenie jej możliwości rażenia, zawsze wyzwalало dążenie do polepszenia parametrów broni przewidzianej do jej zwalczania. Było to możliwe dzięki opracowaniu i wdrożeniu nowych technologii produkcji broni i sprzętu wojskowego. Technologie te najpierw tworzone były w środowiskach naukowych pracujących na potrzeby wojska, a po jakimś czasie – niektóre z nich znajdowały zastosowanie także w sferze cywilnej. Na przełomie XX i XXI wieku, w związku z rewolucją informacyjną i ze skokowym rozwojem wiedzy w dziedzinie technologii i produkcji, w tym z zastosowaniem takich nowych technologii jak inżynieria materiałowa, biotechnologia, optotechnika i nanotechnologia, jakościowy rozwój systemów uzbrojenia jeszcze bardziej przyspieszył, w czym znaczący udział ma zaplecze badawczo-rozwojowe przemysłu zbrojeniowego. W nowoczesnych awangardowych technologiach upatruje się niekiedy podstawowego źródła przewagi na polu walki, sama zaś przewaga technologiczna została podniesiona do rangi jednej z zasad sztuki wojennej

Nowoczesne technologie, rozwijane przez jednostki badawczo-rozwojowe i uczelnie techniczne działające na rzecz przemysłów zbrojeniowych, umożliwiają wprowadzanie nowych generacji uzbrojenia. Pojawiła się koncepcja przeskoku generacyjnego w wyścigu zbrojeń i produkcji uzbrojenia, polegającego na tym, że siły zbrojne danego państwa powinny pozyskiwać nie tylko, jak to zazwyczaj bywa, uzbrojenie, które można uznać za nowoczesne i sprawdzone – m.in. w konfliktach zbrojnych,

w momencie jego wprowadzenia na wyposażenie wojska, lecz uzbrojenie, które dopiero znajduje się na etapie prototypu czy demonstratora technologii, mające być wdrożone do produkcji. Jeśli chodzi o opracowanie i wdrożenie nowych technologii, to pierwszeństwo należy dać rozwiązaniom, które znajdą zastosowanie także poza wojskiem, nazywanym „technologiami podwójnego zastosowania” („Dual Use Science& Technology”).

2. Cele konferencji:

1. Ukazanie roli zaplecza badawczo-rozwojowego polskiego przemysłu obronnego w rozwoju i modernizacji uzbrojenia i sprzętu wojskowego.

2. Przedstawienie nowych technologii rozwijanych przez jednostki badawczo-rozwojowe i uczelnie techniczne, umożliwiających wprowadzanie nowych generacji uzbrojenia.

3. Wskazanie kierunków przekształceń i perspektyw zaplecza badawczo-rozwojowego polskiego przemysłu obronnego w warunkach globalizacji i otwarcia europejskiego rynku uzbrojenia, w tym jego udziału w międzynarodowej współpracy gospodarczo-obronnej.

3. Program Konferencji:

1. Prof. Miroslav Krč – *Ekonomiczne i technologiczne determinanty produkcji zbrojeniowej.*
2. Mariusz Gwardencki – *Uniezależnienie i polonizacja technologii obronnych jako element bezpieczeństwa strategicznego RP.*
3. Dr Janusz Olszewski – *Wyścig zbrojeń i technologie obronne – wzajemne relacje, uwarunkowania i trendy rozwojowe.*
4. Dr Katarzyna Rawska – *Offset narzędziem pozyskiwania nowych technologii oraz sposobem modernizacji uzbrojenia.*
5. Dr Krzysztof Wątorrek – *Problematyka współpracy małych prywatnych przedsiębiorstwa z przemysłem obronnym w zakresie innowacji – studium przypadku.*

6. Dr Anna Zagórska – *Prawne uwarunkowania działalności jednostek badawczo-rozwojowych działających na rzecz obronności.*
7. Dr inż. Józef Zakrzewski – *Efektywność i racjonalność prac rozwojowych w sektorze obronnym – perspektywa interesów Państwa i podmiotów gospodarczych.*
8. Dr prof. dr hab. Andrzej Żyłuk – *Międzynarodowa współpraca Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych w rozwoju techniki lotniczej.*

4. Rada Naukowa Konferencji:

- płk dr inż. Jacek Borkowski – Dyrektor Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia,
- dr inż. Waldemar Gajda – Rektor Warszawskiej Szkoły Zarządzania – Szkoły Wyższej,
- dr Tomasz Konopka – Staropolska Szkoła Wyższa,
- prof. dr hab. Andrzej Kozera – Dziekan Uniwersytetu Pedagogicznego im. KEN w Krakowie,
- prof. dr hab. Marian Kozub – Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK,
- prof. Miroslav Krč – University of Defence w Brnie,
- prof. Stanislav Križosky – Prorektor ds. dydaktyki Wyższej Szkoły Zarządzania Bezpieczeństwem w Koszycach,
- dr hab. Paweł Soroka, prof. UJK – kierownik Zakładu Bezpieczeństwa Narodowego Instytutu Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK, koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego,
- prof. dr hab. Ryszard Szczepanik – Dyrektor Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych,
- dr Krzysztof Wątopek – Prorektor Wyższej Szkoły Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych w Kielcach,
- dr Krzysztof Zaczek Zaczyński – Dziekan Warszawskiej Szkoły Zarządzania – Szkoły Wyższej.
- dr Anna Zagórska- Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa UJK,

Ogólnopolska Konferencja Naukowa „*Udział zaplecza badawczo-rozwojowego przemysłu obronnego w rozwoju i modernizacji uzbrojenia*” podczas XXV Międzynarodowego Salonu Przemysłu Obronnego w Kielcach w dniu 7 września 2017 roku. Referat wygłasza dr Krzysztof Wątołek-Prorektor Wyższej Szkoły Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych w Kielcach.

Ogólnopolska Konferencja Naukowa „*Udział zaplecza badawczo-rozwojowego przemysłu obronnego w rozwoju i modernizacji uzbrojenia*”.
W dyskusji głos zabiera dr Anna Zagórska.

Uczestnicy Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej podczas XXV Międzynarodowego Salonu Przemysłu Obronnego w Kielcach w dniu 7 września 2017 roku. Od lewej: Prorektor WSEPiNM dr Krzysztof Wątopek, Rektor Warszawskiej Szkoły Zarządzania – Szkoły Wyższej dr inż. Waldemar Gajda, dr Tomasz Jarocki i mgr inż. Marek Bulge.

Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. *„Udział zaplecza badawczo-rozwojowego przemysłu obronnego w rozwoju i modernizacji uzbrojenia”*. Referat wygłasza dr Katarzyna Rawska.

- dr inż. Józef Zakrzewski – Polska Agencja Przemysłowo-Obronna.

5. *Komitetu Organizacyjny Konferencji:*

- dr hab. Paweł Soroka, prof. UJK – przewodniczący, tel. 603-425-568
- dr Krzysztof Wątopek – wiceprzewodniczący,
- dr Anna Zagórska-sekretarz, tel. 602-336-251
- mgr Katarzyna Prosta – Zastępca Dyrektora Wydziału Targów Kielce S.A.

**RAMOWY PROGRAM OGÓLNOPOLSKIEJ KONFERENCJI NAUKOWEJ
„WYZWANIA I ROZWÓJ OBRONY POWIETRZNEJ RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ –
OBRONNOŚĆ RP XXI WIEKU”**

I Dzień Konferencji - 18 października 2017 r.

Lp.	Temat wystąpienia (referatu)	Referent	Czas
Rejestracja uczestników			8.00-9.00
	Przywitanie gości i otwarcie konferencji	plk dr hab. Krzysztof KRAKOWSKI	9.00-9.15
PANEL I. Współczesne determinanty budowy systemu obrony powietrznej. Moderator dr hab. Adam RADOMYSKI			
1.	Rozwój WOPL w odniesieniu do zagrożeń współczesnego pola walki	gen. bryg. Stefan MORDACZ (DG RSZ)	9.15-9.30
2.	Dowodzenie i kierowanie komponentem powietrznym w operacji połączonej	gen. bryg. pil. Sławomir ŻAKOWSKI (COP-DKP)	9.30- 9.45
3.	Rozwój obrony powietrznej jako istotnego elementu koncepcji odstraszania	dr hab. Adam RADOMYSKI (WSOSP)	9.45-10.00
4.	Znaczenie przeciwnocnej techniki raketowej dla rozwoju uzbrojenia	dr hab. inż. Jan PIETRASIENSKI (WAT)	10.00-10.15
5.	Wykorzystanie nowych technologii na potrzeby perspektywicznego systemu OP	plk dr inż. Artur KUPTEL (I3TO)	10.15-10.30
Dyskusja			10.30-11.00
Przerwa kawowa			11.00-11.15
6.	Właściwości procesu i warunków walki zbrojnej podstawą konstrukcji i eksploatacji тренаżerów oraz wykorzystywania systemów rozpoznawczo-ogniowych w systemie OPL MW w obronie powietrznej	dr hab. inż. Jan KOBIERSKI dr inż. Stanisław MILEWSKI (AMW)	11.15- 11.30

7.	Współczesne oraz prognozowane zagrożenia powietrzne	ppłk dr inż. Konrad DOBIJA (ASzWoj)	11.30-11.45
8.	Podsystem rażenia perspektywicznego systemu OP RP – lotnictwo myśliwskie	ppłk pil. Grzegorz CZUPSKI (DG RSZ)	11.45-12.00
9.	Aspekty prawne systemu bezpieczeństwa powietrznego RP w czasie pokoju	ppłk mgr inż. Jarosław ROZMANOWSKI (DO RSZ)	12.00-12.15
10.	Zautomatyzowane systemy wsparcia dowodzenia i kierowania perspektywicznego systemu OP RP	ppłk mgr inż. Maciej REMKOWSKI (DG RSZ)	12.15-12.30
Dyskusja podsumowująca Panel I			12.30-13.00
Przerwa obiadowa			13.00-14.00
PANEL II. Wsparcie rozwoju systemu obrony powietrznej RP przez potencjał badawczo-rozwojowy oraz przemysł obronny.			
Moderator – prof. nadzw. dr hab. Paweł SOROKA			
1.	Programy obrony przeciwlotniczej realizowane w PGZ	Marek BOREJKO (PGZ S.A.)	14.00-14.15
2.	Nowe technologie radiolokacyjne w krajowych projektach na rzecz OP	Piotr DYDESKI (PIT-RADWAR S.A.)	14.15-14.30
3.	Rozwój artylerii plot na podstawie armaty KDA 35mm	Marian WOJCIECHOWSKI (PIT-RADWAR S.A.)	14.30-14.45
4.	Pasywacja systemów zasilania przeciwlotniczych raketowych wozów bojowych wymogiem współczesnego pola walki	Zdzisław JUCHACZ (PLP)	14.45-15.00
Przerwa kawowa			15.00-15.15
5.	Udział MESKO S.A. w programie modernizacji systemu obrony powietrznej i przeciwrakietowej	Wiesław JĘDRZEJEWSKI (MESKO S.A.)	15.15-15.30
6.	Norweski system obrony przeciwlotniczej krótkiego zasięgu	Jerzy PAŁUBIAK (Kongsberg Defence)	15.30-15.45
7.	Bezzałogowe cele powietrzne elementem szkolenia w zakresie obrony powietrznej	ppłk dr inż. Dariusz RYKACZEWSKI (ITWL)	15.45-16.00
8.	Koncepcja przeciwlotniczej rakiety krótkiego zasięgu GROT	kpt. dr inż. Witold BUŻANTOWICZ (WAT)	16.00-16.15
Dyskusja podsumowująca panel II			16.15-16.45
Spotkanie Think Tank		Kasyno ASzWoj	16.45-19.00

PANEL III. Wybrane aspekty rozwoju oraz realizacji zadań obrony powietrznej.			
Moderator - płk nawig. dr hab. Bogdan GREŃDA			
1.	Koncepcja antydostępowa (A2/AD) – implikacje dla perspektywicznego systemu OP	płk dr inż. Sebastian MAŚLANKA (ASzWoj)	9.00-9.15
2.	Podsystem rozpoznania perspektywicznej obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej	ppłk Miłosz PUTO (DG RSZ)	9.15-9.30
3.	Analiza możliwości niszczenia pocisków manewrujących przez zestawy MANPADS	prof. dr hab. inż. Bogdan ZYGMUNT (WAT)	9.30-9.45
4.	Uwarunkowania organizacji obrony przeciwlotniczej wojsk lądowych w operacjach reagowania kryzysowego	mjr dr inż. Jacek PAJĄK (WSOWL)	9.45-10.00
5.	Doskonalenie procesu planowania, organizowania i realizacji szkolenia pododdziałów OPL 12. DZ celem przygotowania do prowadzenia osłony przeciwlotniczej elementów ugrupowania bojowego osłanianego obiektu	mjr Tomasz PANEK (8ppłot)	10.00-10.15
6.	Nowy sposób wskazywania odległych celów dla pocisków raketowych dalekiego zasięgu	płk mgr inż. Marek MALAWSKI dr inż. Bogdan MACHOWSKI (WAT)	10.15-10.30
Dyskusja			10.30-11.00
Przerwa kawowa			11.00-11.15
7.	Głowica kumulacyjno-odłamkowa przeciw śmigłowcom i pojazdom opancerzonym	mjr dr inż. Paweł DOBRZYŃSKI dr inż. Bogdan MACHOWSKI (WAT)	11.15-11.30
8.	Wnioski z prowadzenia osłony przeciwlotniczej elementów ugrupowania bojowego dywizji zmechanizowanej na podstawie dotychczas przeprowadzonych szkoleń zintegrowanych.	kpt. Tomasz LISS (8ppłot)	11.30-11.45
9.	Żywotność bojowa lotnictwa taktycznego jako element pasywnej OP	ppłk dr inż. Paweł MRÓZ (ASzWoj)	11.45-12.00
10.	Obrona przeciwraketowa państwa na przykładzie Korei Południowej	płk dr inż. Dariusz ŻYŁKA (ASzWoj)	12.00-12.15
11.	Uwarunkowania rozwoju narodowego systemu OP	dr hab. Eugeniusz CIEŚLAK (UPH)	12.15-12.30
Dyskusja podsumowująca panel III			12.30- 12.45
Zakończenie konferencji			12.45-13.00

Uwaga: Organizatorzy zastrzegają możliwość zmian w programie konferencji.

Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. „Wyzwania i rozwój obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej – obronność RP XXI wieku” w dniach 18-19 października 2017 r. Otwarcie Konferencji przez Rektora Akademii Sztuki Wojennej Gen. bryg. dr inż. Ryszarda Parafricanowicza.

Ogólnopolska Konferencja Naukowa w Akademii Sztuki Wojennej w dniach 18-19 października 2017 r. Referat wygłasza Gen. bryg. Stefan Mordacz z Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych.

Uczestnicy Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej w Akademii Sztuki
Wojennej w dniach 18-19 października 2017 r.

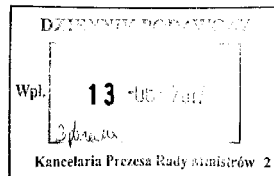

Uczestnicy Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Wyzwania i rozwój
obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej – obronność RP XXI wieku”
w dniach 18-19 października 2017 r.

**MODERNIZACJA MARYNARKI
WOJENNEJ RP I ODBUDOWA
POLSKIEGO PRZEMYSŁU
STOCZNIOWEGO**

**Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego**
ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
00-050 Warszawa
tel.: 0-22 827-17-68; **fax:** 0-22 826-03-54
tel. kom. 0603-425-568
e-mail: pawel@plp.info.pl; www.plp.info.pl

Warszawa, 12 czerwca 2017 r.

Szanowna Pani
Beata SZYDŁO
Prezes Rady Ministrów

Szanowna Pani Premier

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego przesyła swoje Stanowisko w sprawie programu modernizacji Marynarki Wojennej RP jako rezultatu kompromisu w zakresie wymaganych zdolności operacyjnych Sił Morskich RP, możliwości krajowego przemysłu stoczniowego oraz realiów ekonomicznych państwa.
Zał.1

Z wyrazami szacunku

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego
Paweł Soroka
Prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Otrzymują:

- Andrzej Duda
Prezydent RP
- Mateusz Morawiecki
Wicepremier, Minister Rozwoju
- Antoni Macierewicz
Minister Obrony Narodowej
- Marek Gróbarczyk
Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej
- Minister Paweł Siołach
Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego
- Poseł Michał Jach
Przewodniczący Sejmowej Komisji Obrony Narodowej
- Poseł Dorota Arciszewska-Mielewcyk
Przewodnicząca Sejmowej Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej
- Gen. broni Leszek Surawski
Szef Sztabu Generalnego WP
- Gen. dyw. Jarosław Mika
Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych
- Gen. dyw. Sławomir Wojciechowski
Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych
- Konrad M. Mirosław Mordel
Inspektor Marynarki Wojennej w Dowództwie Generalnym Rodzajów Sił Zbrojnych
- Błażej Wojnicz
Prezes Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A.

Stanowisko PLP otrzymuje także Pan Jarosław Kaczyński - Prezes Prawa i Sprawiedliwości

Warszawa, 12 czerwca 2017 r.

STANOWISKO POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO

W SPRAWIE PROGRAMU MODERNIZACJI MARYNARKI WOJENNEJ RP JAKO REZULTATU KOMPROMISU W ZAKRESIE WYMAGANYCH ZDOLNOŚCI OPERACYJNYCH SIŁ MORSKICH RP, MOŻLIWOŚCI KRAJOWEGO PRZEMYSŁU STOCZNIOWEGO ORAZ REALIÓW EKONOMICZNYCH PAŃSTWA.

W następstwie analizy nowopowstałych dokumentów dotyczących zdolności obronnych Rzeczypospolitej Polskiej, takich jak:

- „Strategiczna Koncepcja Bezpieczeństwa Morskiego RP” opracowana przez Biuro Bezpieczeństwa Narodowego;
- „Koncepcja Obronna Rzeczypospolitej Polskiej”, stanowiąca jawną część Strategicznego Przeglądu Obronnego (SPO), opracowanego przez Ministerstwo Obrony Narodowej,

a także na podstawie studiów nad dokumentem „Strategia na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju” oraz prowadzonych własnych analiz, Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego przyjęło następujące stanowisko, odnoszące się do ww. dokumentów w przedmiocie programu modernizacji Marynarki Wojennej RP:

1. PLP widzi konieczność utrzymania równowagi między zdolnościami operacyjnymi sił morskich a możliwościami krajowego przemysłu stocznioowego oraz priorytetami obronnymi i realiami budżetowymi państwa. W związku z tym, w naszej ocenie konieczna jest konsekwentna realizacja Programu Operacyjnego „Zwalczanie zagrożeń na morzu”, którego ewentualna aktualizacja powinna jedynie uwzględnić wymagania wynikające z przyjętej przez Rząd Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju. Aktualna sytuacja i kondycja finansów publicznych w naszym kraju jest w tej chwili relatywnie dobra (większe wpływy budżetowe niż zakładano oraz mniejszy deficyt w stosunku do zaplanowanego poziomu) i tę

sytuację należy również możliwie szybko wykorzystać, gdyż w kolejnych latach może się ona zmieniać.

2. Biorąc pod uwagę obowiązujące zapisy „Strategii na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju” w przedmiocie reindustrializacji oraz szczególnej roli przemysłu obronnego w rozwoju państwa, program modernizacji Marynarki Wojennej RP powinien być zakotwiczony zarówno w spółkach Polskiej Grupy Zbrojeniowej, jak i w przedsiębiorstwach sektora prywatnego ze sobą współpracujących na różnych poziomach integracji w zależności od rodzaju projektu i posiadanych kompetencji. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej powinien stwarzać warunki do rozwoju polskiego przemysłu stoczniowego, jednocześnie spełniając dzięki temu elementy strategii bezpieczeństwa narodowego oraz przyczyniając się do zwiększenia PKB.

3. PLP zgadza się z wnioskami płynącymi z SPO, iż pierwszoplanowym zadaniem Marynarki Wojennej RP jest obrona własnych rubieży morskich oraz polskiego wybrzeża, w tym zabezpieczenie rozbudowywanej morskiej infrastruktury gospodarczej Polski. Niemniej jednak, w czasie pokoju i kryzysu, Marynarka Wojenna RP powinna posiadać także zdolności w zakresie zabezpieczenia realizacji morskich interesów państwa poprzez ochronę transportu morskiego, szlaków żeglugowych oraz istotnych dla interesów państwa akwenów. Pozyskując zasoby obronne dla sił morskich, istotnym czynnikiem jest dokładna analiza środowiska operacyjnego, sił własnych oraz możliwości i lokalizacja posiadanego przez Marynarkę Wojenną RP systemu bazowania i wsparcia logistycznego.

4. Przemysł stoczniowy w obliczu silnej konkurencji zarówno na kontynencie, jak i w wymiarze globalnym, zawsze będzie wymagał wsparcia ze strony państwa, zwłaszcza w okresie dekonunktury. Dlatego też istotnym jest wypracowanie możliwości udzielania tego wsparcia w taki sposób, aby skutecznie unikać negatywnych decyzji i konsekwencji ze strony Komisji Europejskiej w przedmiotowym zakresie. Naturalnym sposobem wspierania tego przemysłu jest m.in. lokowanie zamówień ze strony Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, czy też podmiotów podległych Ministerstwu Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej. Ponadto, lokowanie zamówień w krajowym przemyśle, w okresie dekonunktury, pozwala utrzymać zdolności wykonawcze przemysłu okrętowego, co w efekcie końcowym kosztuje mniej niż odtwarzanie utraconych zasobów personalnych tj. specjalistów, odnawianie kompetencji przemysłowych oraz linii

technologicznych. W związku z tym, należy z wielką ostrożnością podchodzić do inicjatyw pozyskiwania zasobów obronnych dla sił morskich z „drugiej ręki” tj. okrętów wycofywanych przez inne państwa ze względu na wiek i zużycie „moralne”. W przypadku ograniczonych aktywów finansowych, środki przeznaczone na modernizację popłyną do dostawcy zagranicznego, który w przeciwnym razie musiałby takie okręty wycofać i zutylizować, generując tylko dodatkowe koszty dla siebie. Pozyskując takie zasoby dla Marynarki Wojennej RP należy brać pod uwagę fakt, iż tylko przedłuża się nieznacznie, w sztuczny sposób cykl ich życia a przez to zapewnia głównie rentowność i zyski dla potencjalnego dostawcy w wyniku uzależnienia się od niego w zakresie przedsięwzięć modernizacyjno – remontowych, dostaw części zamiennych oraz działalności szkoleniowej. Niestety, takie inicjatywy są podejmowane, czego potwierdzeniem jest propozycja pozyskania na wyposażenie Marynarki Wojennej RP wycofywanych z uzbrojenia przez Australię fregat „Adelaide”. Realizacja tej propozycji byłaby sprzeczna z rządową Strategią na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, zakładającą rozwój polskiego przemysłu stocznioowego. Co więcej, byłaby działaniem antyrozwojowym i antywzrostowym, petryfikując w Polsce model rozwoju zależnego, typowy dla krajów peryferyjnych.

5. Niezrozumiałym byłoby, z punktu widzenia polskiego interesu ekonomicznego i bezpieczeństwa narodowego, opieranie procesu modernizacji MW zasadniczo na zakupach zagranicznych produktów gotowych. Błędne jest również, jak wykazała praktyka, pokładanie nadziei się w offsecie jako złotym środku mającym skompensować wydatki towarzyszące zakupom sprzętu. Istotne jest zatem, aby oprzeć modernizację o inwestycje w polski przemysł stocznioowy, który będzie w stanie sam wypracować ROI (Return of Investment-zwrot z inwestycji). Zamiast opierać się na dobrej woli podmiotu zagranicznego w zakresie offsetu, PLP proponuje oddać inicjatywę polskim podmiotom przemysłu stocznioowego, które same najlepiej wskażą jakimi innowacjami organizacyjnymi, metodami pracy i technologiami są zainteresowane. Inaczej powrót środków w postaci offsetu będzie fikcyjny, ponieważ tak niezbędna modernizacja trafi do nieodpowiednich, bądź nieprzygotowanych zakładów lub ośrodków badawczo – rozwojowych.

6. W opinii PLP, zamiar włączenia polskich stocznii w produkcję okrętów podwodnych wymaga dokonania:

- szczegółowego przeglądu w zakresie posiadanych zasobów personalnych, produkcyjnych i logistycznych;

- określenia oczekiwanego zakresu offsetu (inwestycji w polskie zakłady) dostarczanego przez kontrahentów zagranicznych, z naciskiem na włączenie krajowych podmiotów w łańcuch dostaw, tak aby dywidenda z transferu technologii wybiegała poza ramy czasowe realizacji danego programu;
- dokładnej identyfikacji zdolności absorpcji transferowanej technologii przez rodzimy przemysł stoczniowy, przy czym w sytuacji pozyskania nowych technologii polskie stocznie powinny być w stanie przejąć określony zakres remontów okrętów podwodnych i zapewnić w porozumieniu z producentem ich użytkowanie w całym cyklu życia;
- zdefiniowania pakietu inwestycyjnego, jaki w sferze materialnej i intelektualnej musi być zrealizowany aby podołać uruchomieniu planowanej działalności produkcyjnej;
- analizy możliwości aktualnie istniejącego systemu bazowania Marynarki Wojennej RP w zakresie zapewnienia nie tylko bezpiecznego postoju i ochrony oraz zabezpieczenia logistycznego dla planowanych do wprowadzenia do linii okrętów, ale przede wszystkim uniknięcia sytuacji ich zniszczenia w „pierwszym uderzeniu” lub niemożności wprowadzenia do działania na morzu.

Należy zwrócić uwagę na fakt, że liczba zagranicznych podmiotów produkujących okręty podwodne jest ograniczona ze względu na posiadane technologie, prowadzone badania oraz posiadaną bazę badawczą – rozwojową, jak i tradycję w tym rodzaju produkcji. Dlatego może się okazać, że polski przemysł stoczniowy będzie w stanie pełnić tylko rolę podwykonawcy dla podmiotu zagranicznego, dostarczającego gotowe jednostki.

7. Wyżej wymienione przedsięwzięcia dotyczące wyboru partnerów strategicznych oraz umiejętności definiowania potrzeb w zakresie transferu technologii mają zastosowanie również przy budowie własnych nawodnych okrętów bojowych, z której w opinii PLP nie powinno się rezygnować, natomiast należy wręcz ją rozwijać. Na uwagę zasługuje możliwość uruchomienia produkcji - we współpracy z wybranym partnerem zagranicznym - okrętów wielozadaniowych o dużej dzielności morskiej, wyposażonych w systemy przeciwlotnicze i przeciwrakietowe kompatybilne z systemami, które będą wykorzystywały inne komponenty sił zbrojnych (np. programy Wisła i Narew), co również będzie miało wpływ na zwiększenie zdolności przeciwdostępowych, tak eksponowanych w ramach SPO.

8. Polski przemysł stoczniowy ma bardzo bogate tradycje nie tylko w budowie i remontach okrętów desantowych, transportowo – minowych, trałowo – minowych, hydrograficznych, ratowniczych, rozpoznawczych oraz pomocniczych jednostek pływających, ale potrafi budować inne jednostki specjalistyczne. Dlatego też istotnym przedsięwzięciem jest identyfikacja w tym zakresie aktualnych zdolności przemysłu okrętowego skupionych w Polskiej Grupie Zbrojeniowej, jak i poza nią. Taki przegląd powinien umożliwić podejmowanie właściwych i trafnych decyzji co do zawierania aliansów strategicznych, określenia poziomu i zakresu wzajemnej komplementarności poszczególnych przedsiębiorstw w celu realizacji programu modernizacji sił morskich, jak też rozszerzenia własnej oferty produkcyjnej i handlowej.

9. Do najpilniejszych zadań polskiego przemysłu stoczniowego należy zakończenie i wdrożenie do linii jednostek realizowanych w ramach programu Kormoran II oraz okrętu patrolowego ORP Ślężak, a także wyciągnięcie wniosków i wykorzystanie doświadczeń, jakie podczas realizacji tych projektów zdobyły zarówno stocznie, jak i instytucje zamawiające, aby uniknąć powielania błędów i dublowania przedsięwzięć organizacyjnych w przypadku produkcji kolejnych nowych jednostek.

10. Jeżeli chodzi o jednostki najnowszej generacji typu Kormoran II, to w opinii PLP, biorąc pod uwagę wiek i stan techniczny aktualnie będących w linii okrętów trałowo – minowych, należy rozważyć ilościowy rozwój tego programu, zwłaszcza w kontekście obrony wybrzeża (szerokie możliwości w zakresie prowadzenia wojny minowej). Wykorzystując zalety efektu skali, trzeba też podjąć próby eksportu tych jednostek. Bez względu na stosunki własnościowe podmiotów realizujących program Kormoran II, biorąc pod uwagę unikatowość tego projektu, powinien stać się on flagowym produktem eksportowym polskiego przemysłu stoczniowego, a do jego promocji należy zaangażować ataszaty wojskowe, Departament Wojskowych Spraw Zagranicznych MON oraz biura Radców Handlowych ambasad RP poprzez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, przy intensywnym wsparciu Ministerstwa Rozwoju.

11. Na podstawie dotychczasowych doświadczeń należy całościowo zidentyfikować możliwy zakres produkcji okrętów wojennych na eksport i przygotować odpowiednią strategię marketingową w tym obszarze. Eksport okrętów umożliwia bowiem tak niezbędną w

dzisiejszych realiach ekonomicznych przewagę konkurencyjną na poziomie międzynarodowym.

12. Konsolidując część podmiotów przemysłu stoczniowego w ramach Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A., zdaniem PLP należy unikać „bratobójczej walki” o zamówienia rządowe z krajowym sektorem komercyjnym (Grupa Remontowa), gdyż w tym wypadku zasadnicze finalne korzyści mogą uzyskać podmioty zagraniczne, bądź proces pozyskiwania jednostek może zostać niepotrzebnie wydłużony, w wyniku zaskarżania zrealizowanych procedur. Sektor publiczny i prywatny powinny tutaj współdziałać dzięki komplementarności posiadanych kompetencji w ramach aliansów strategicznych.

13. Zdecydowanie największe korzyści dla obronności RP daje autonomiczna, niezależna od podmiotów zagranicznych, produkcja jak najszerzego spektrum sprzętu wojskowego. Przykładem dla Polski winna być w tym względzie postawa Turcji, która z niezwykłą konsekwencją nieustannie poszerza zakres produkcji rodzimej, mądrze pozyskując własność intelektualną, nie jako źródło licencji, ale jako sposób na zaadaptowanie technologii, których samodzielne wytworzenie nadmiernie obciążałoby budżet.

14. Mając na względzie ograniczone środki finansowe na program modernizacji Marynarki Wojennej, należy dokonać przeglądu w zakładach polskiego przemysłu obronnego istniejących lub „zalegających na półkach” projektów, których wdrożenie zwiększyłoby ewentualne zdolności planowanych do pozostawienia jeszcze jakiś czas w dalszej służbie, znajdujących się aktualnie w linii okrętów.

Podsumowując, należy stwierdzić, iż zaktualizowany program modernizacji Marynarki Wojennej RP powinien być jednym z podstawowych kół zamachowych rozwoju konsolidującego się przemysłu stoczniowego, umożliwiając osiągnięcie pozytywnych rezultatów dla wszystkich interesariuszy, tj. dla sił zbrojnych, (zwłaszcza dla Marynarki Wojennej), branży stoczniowej i całej gospodarki morskiej, władz samorządowych oraz budżetu państwa. Powinien on stanowić istotny element Strategii na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju, zgodnie z którą produkcja okrętów wojennych winna mieć swój istotny udział w stymulowaniu rozwoju gospodarczego państwa.

*Opracował zespół ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego*

MINISTER
GOSPODARKI MORSKIEJ
I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ

WP.062.46.2017.AJ

Warszawa, 22 czerwca 2017 r.

**Pan
Piotr Janicki
Prezes
Stowarzyszenia Inżynierów
Techników Mechaników Polskich**

**Pan
prof. nadzw. dr. hab. Paweł Soroka
Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego**

Szanowny Panie!

uprzejmie informuję, że Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej zdecydował się objąć patronatem honorowym Ogólnopolskie Forum pn. „Odbudowa i modernizacja marynarki wojennej RP: Konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stocznioowego a realiami ekonomicznymi państwa w nawiązaniu do strategii odpowiedzialnego rozwoju”, które odbędzie się w dniu 28 czerwca br. w Gdyni.

Korzystając z okazji pragnę przekazać wszystkim uczestnikom tegorocznej uroczystości wyrazy szacunku, wraz z życzeniami dalszych sukcesów.

z pozdrowieniami

Z upoważnienia Ministra

G. Witkowski
Grzegorz Witkowski
Podsekretarz Stanu

**ZAPROSZENIE NA OGÓLNOPOLSKIE FORUM
 ODBUDOWA I MODERNIZACJA MARYNARKI WOJENNEJ RP:
 KONIECZNOŚĆ KOMPROMISU MIĘDZY JEJ ZDOLNOŚCIAMI BOJOWYMI,
 POTRZEBAMI I MOŻLIWOŚCIAMI POLSKIEGO PRZEMYSŁU STOCZNIOWEGO
 A REALIAMI EKONOMICZNYMI PAŃSTWA – W NAWIĄZANIU DO STRATEGII
 ODPOWIEDZIALNEGO ROZWOJU**

Gdynia, 28 czerwca 2017 r.

PATRONAT HONOROWY:

MGMiŻS
 Ministerstwo Gospodarki Morskiej
 i Żeglugi Śródlądowej

Minister Marek Gróbarczyk

Przewodnicząca Komisji
 Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej
 Poseł Dorota Arciszewska-Mielewicz

**MINISTERSTWO
 ROZWOJU**

Wiceminister Rozwoju
 Jerzy Kwieciński

Prezydent Miasta Gdynia
 Wojciech Szczurek

ORGANIZATORZY:

**Polskie Lobby Przemysłowe
 im. Eugeniusza Kwiatkowskiego**

**STOWARZYSZENIE INŻYNIERÓW
 I TECHNIKÓW MECHANIKÓW
 POLSKICH**

Solarmex
 SEKCJA KRAJOWA
 PRACOWNIKÓW
 CYFROWYCH
 MON

**OGÓLNOPOLSKI KLASTER
 INNOWACYJNYCH
 PRZEDSIĘBIORSTW**

POLSKA
 3.0

**POLSKI
 KLASTER
 MORSKI**

**ZWIĄZEK
 ZAWODOWY
 SEKTORA
 OBRONNEGO**

Solarmex 80
 Międzyzakładowa Organizacja
 Związków
 NSZZ „Solidarność” - 80
 w MSR „Gryfa” S.A.

**Międzyzakładowy Związek
 Zawodowy Pracowników
 Stoczni z siedzibą w
 MSR „Gryfa” S.A.
 Wydział Produkcji
 w Świnoujściu**

PATRONI MEDIALNI:

Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich oraz Stocznia Marynarki Wojennej S.A., Centrum Techniki Morskiej S.A., Polski Klaster Morski, Ogólnopolski Klaster Innowacyjnych Przedsiębiorstw, Sekcja Krajowa Przemysłu Okrętowego NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”, Wolny Związek Zawodowy Pracowników Gospodarki Morskiej, Sekcja Krajowa Pracowników Cywilnych MON NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”, Związek Zawodowy Sektora Obronnego, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „SOLIDARNOŚĆ 80” w Morskiej Stoczni Remontowej „Gryfia S. A., Międzyzakładowy Związek Zawodowy Pracowników Stoczni z siedzibą w Morskiej Stoczni Remontowej „Gryfia” S.A. – Wydział Produkcyjny w Świnoujściu i NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” w Morskiej Stoczni Remontowej „Gryfia” S.A.

zapraszają na Ogólnopolskie Forum

Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stocznioowego a realiami ekonomicznymi państwa – w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju,

które odbędzie się w środę 28 czerwca 2017 roku o godz. 10.00 w Stoczni Marynarki Wojennej S.A. w Gdyni ul. Śmidowicza 48 (zakończenie obrad o godz. 16.00).

Forum odbywa się pod Honorowym Patronatem
Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Marka Gróbarczyka,
Wiceministra Rozwoju Jerzego Kwiecińskiego,
Posel Doroty Arciszewskiej-Mielewcyk – przewodniczącej Komisji
Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Sejmu RP
oraz
Wojciecha Szczurka – Prezydenta Miasta Gdyni.

PROGRAM OBRAD

I. Wygłoszenie referatów:

1. kmdr Jacek Hamera (Inspektorat Marynarki Wojennej) – Modernizacja Sił Marynarki Wojennej – kierunki modernizacji, udział polskiego przemysłu a otoczenie rozwiązań firm zagranicznych.
2. kmdr por. Sebastian Draga (Centrum Operacji Morskich) – Zagrożenia dla bezpieczeństwa RP na obszarach morskich i ich wpływ na rozwój sił morskich RP.
3. prof. dr hab. Zbigniew Klimiuk – Zwiększone wydatki na Marynarkę Wojenną RP jako element realizacji Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju (SOR).
4. kontradm. dr Zbigniew Badeński, wiceadm. dr inż Henryk Solkiewicz – Przyszłość Marynarki Wojennej w świetle dokumentów i faktów.
5. Maciej Fularczyk – Okręt patrolowy typu Ślężak – stan bieżącej realizacji i możliwości adaptacyjne w przyszłych projektach okrętów dla Marynarki Wojennej RP.
6. prof. dr hab. Jerzy Żyżyński – Przywracanie podmiotowej roli państwa w polityce gospodarczej jako współczesna tendencja. Przerwa na lunch.
7. kontradm. Konrad Wiśniowski – A jednak można, czyli jak zbudowano polski okrętowy system misji na przykładzie nowoczesnego niszczyciela min Kormoran II.
8. kmdr Mirosław Ogrodniczek – Między Bałtykiem a oceanem. Okręt obrony wybrzeża czy fregata z demobilu.
9. dr Krzysztof Pająk – Koncepcja pozyskania nowych okrętów hydrograficznych dla MW RP.
10. kmdr dr Bohdan Pac – Koncepcja zarządzania programem modernizacji Marynarki Wojennej RP.
11. Konrad Golczak – Jak skutecznie realizować Program Operacyjny "Zwalczanie zagrożeń na morzu" i jak nim skutecznie zarządzać?
12. Angelika Jarosławska – Założenia programu Polska 3.0 a perspektywy rozwoju polskiego przemysłu stocznioowego.

II. Dyskusja.

Uczestnicy Forum otrzymają scalone wydawnictwo zawierające referaty wygłaszane w trakcie obrad.

CELE OGÓLNOPOLSKIEGO FORUM:

- Identyfikacja wymaganych i osiągalnych zdolności Marynarki Wojennej RP,
- Zdefiniowanie możliwości i potrzeb polskiego przemysłu stocznioowego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w realizacji wieloletniego programu modernizacji Marynarki Wojennej RP,
- Ukazanie możliwości efektywnej konsolidacji zakładów przemysłu stocznioowego skupionych w PGZ S.A. oraz współpracy z pozostałymi podmiotami sektora stocznioowego;
- Wskazanie partnerów strategicznych, w tym zagranicznych, koniecznych do uruchomienia produkcji nowoczesnych jednostek pływających Marynarki Wojennej RP i spełniających oczekiwania MW RP,
- Ocena możliwości ekonomicznych i finansowych Państwa Polskiego realizacji programu odbudowy i modernizacji Marynarki Wojennej RP,
- Określenie wpływu odbudowy i modernizacji Marynarki Wojennej RP i konsolidacji podmiotów branży stocznioowej na rozwój gospodarczy Wybrzeża i całego kraju oraz realizację Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju.

Prosimy o potwierdzenie udziału w Forum – tel. 603-425-568

Ogólnopolskie Forum „Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stoczniowego a realiami ekonomicznymi państwa – w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju”, które odbyło się 28 czerwca 2017 roku w Stoczni Marynarki Wojennej. Referat wygłasza kmdr Jacek Hamera z Inspektoratu Marynarki Wojennej DGRSZ.

Ogólnopolskie Forum w Stoczni Marynarki Wojennej. Referat wygłasza kierownik projektu ORP „Ślęzak” Maciej Fularczyk.

Ogólnopolskie Forum w Stoczni Marynarki Wojennej w Gdyni w dniu 28 czerwca 2017 r. Referat wygłasza kmrdr por. Sebastian Draga z Centrum Operacji Morskich.

Uczestnicy Ogólnopolskiego Forum „Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stoczniowego a realiami ekonomicznymi państwa – w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju” w dniu 28 czerwca 2017 roku w Stoczni Marynarki Wojennej w Gdyni.

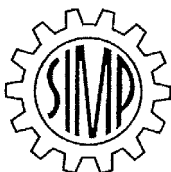
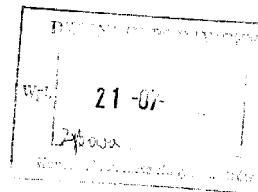
Wystąpienie w dyskusji kmdr Macieja Janiaka – przewodniczącego Rady Budowy Okrętów w trakcie Ogólnopolskiego Forum w Stoczni Marynarki Wojennej w Gdyni.

Uczestnicy Ogólnopolskiego Forum „Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stoczniego a realiami ekonomicznymi państwa – w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju”.

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego
ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (ZG SIMP)
00-050 Warszawa
tel.: 0-22 827-17-68; **fax:** 0-22 826-03-54
tel. kom.: 0603-425-568
e-mail: pawel@plp.info.pl
www.plp.info.pl

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników
Mechaników Polskich
ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540
00-050 Warszawa
tel.: 0-22 827-17-68; **fax:** 0-22 826-03-54
e-mail: sekretariat@simp.pl
www.simp.pl

Warszawa, 19 lipca 2017 r.

Szanowna Pani

Beata SZYDŁO

Prezes Rady Ministrów

Szanowna Pani Premier,

Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich przesyłają Wnioski z Ogólnopolskiego Forum pt. **„Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stoczniewego a realiami ekonomicznymi państwa - w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju”** oraz zbiór wygłoszonych podczas niego referatów.

Załącznik

Z wyrazami szacunku

Prezes

Stowarzyszenia Inżynierów
i Techników Mechaników Polskich

inż. Piotr Janicki

Koordynator

Polskiego Lobby Przemysłowego

Paweł Soroka
prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Otrzymują:

- Andrzej Duda
Prezydent RP
- Mateusz Morawiecki
Wicepremier, Minister Rozwoju
- Antoni Macierewicz
Minister Obrony Narodowej
- Marek Gróbarczyk
Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej
- Minister Paweł Sioch
Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego
- Poseł Michał Jach
Przewodniczący Sejmowej Komisji Obrony Narodowej

- Poseł Dorota Arciszewska-Mielewczyk
Przewodnicząca Sejmowej Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej
 - Przewodniczący Klubów Parlamentarnych
 - Gen. broni Leszek Surawski
Szef Sztabu Generalnego WP
 - Gen. dyw. Jarosław Mika
Dowódca Generalny Rodzajów Sił Zbrojnych
 - Gen. dyw. Sławomir Wojciechowski
Dowódca Operacyjny Rodzajów Sił Zbrojnych
 - Konradm. Mirosław Mordel
Inspektor Marynarki Wojennej w Dowództwie Generalnym Rodzajów Sił Zbrojnych
 - Błażej Wojnicz
Prezes Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A.
- Stanowisko PLP otrzymuje także Pan Jarosław Kaczyński - Prezes Prawa i Sprawiedliwości

Wnioski z Ogólnopolskiego Forum

**„Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stocznio-
wego a realiami ekonomicznymi państwa – w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju”**, które odbyło się 28 czerwca 2017 roku w Stoczni Marynarki Wojennej pod Honorowym Patronatem Marka Gróbarczyka – Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, Poseł Doroty Arciszewskiej-Mielewczyk – przewodniczącej Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Sejmu RP, Jerzego Kwiecińskiego – Wiceministra Rozwoju oraz Wojciecha Szczurka – Prezydenta Miasta Gdyni.

Organizatorami Forum byli: Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich oraz Stocznia Marynarki Wojennej S.A., Centrum Techniki Morskiej S.A., Polski Klaster Morski, Ogólnopolski Klaster Innowacyjnych Przedsiębiorstw, Sekcja Krajowa Przemysłu Okrętowego NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”, Wolny Związek Zawodowy Pracowników Gospodarki Morskiej, Sekcja Krajowa Pracowników Cywilnych MON NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”, Związek Zawodowy Sektora Obronnego, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „SOLIDARNOŚĆ-80” w Morskiej Stoczni Remontowej „Gryfia S. A., Międzyzakładowy Związek Zawodowy Pracowników Stoczni z siedzibą w Morskiej Stoczni Remontowej „Gryfia” S.A. – Wydział Produkcyjny w Świnoujściu i NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” w Morskiej Stoczni Remontowej „Gryfia” S.A.

1. Marynarka Wojenna RP posiada aktualnie w sumie obecnie 81 jednostek pływających, w tym:

- 39 okrętów ze średnią wieku 33 lata;
- 23 pomocniczych jednostek pływających i 19 bazowych środków pływających ze średnią wieku 36 lat.

Wiek jednostek służących w MW RP to średnio 34 lata. **W tej sytuacji należy konsekwentnie realizować przyjętą koncepcję modernizacji MW RP, nie stwarzając pretekstów do rewizji i wstrzymywania realizacji „Programu Operacyjnego – zwalczanie zagrożeń na morzu”.** Jeśli przyjęta przez Rząd Strategia Odpowiedzialnego Rozwoju, zakładająca rozwój przemysłu stocznioowego, ma być skuteczna w realizacji celów i zadań określonych w Rozdziale VI w obszarze bezpieczeństwa narodowego, to musi objąć wszystkie rodzaje sił zbrojnych, w tym również Marynarkę Wojenną. Zaniechanie MW jest nieracjonalne ze względów geopolitycznych i militarnych, a także ze względów ekonomicznych. Doprowadzenie do zbyt dużej luki inwestycyjno-technologicznej w rozwoju poszczególnych rodzajów sił zbrojnych w postaci poziomu zainwestowanych środków połączonych z innowacjami techniczno-organizacyjnymi spowoduje uruchomienie ujemnego mnożnika inwestycyjnego w części niedoinwestowanej, co osłabi jego efekt sumaryczny w odniesieniu do całości wydatków obronnych. Ażeby mechanizm mnożnikowy i akceleracyjny w promowaniu wzrostu gospodarczego działał sprawnie potrzebne są działania inwestycyjne utrzymujące wszystkie rodzaje sił na zbliżonym poziomie rozwoju i zaawansowania technologicznego. Tylko wtedy można liczyć na sprawny mechanizm korelacji działań wzmacniających polską gospodarkę z rozwojem polskiego przemysłu obronnego i związanym z nim potencjałem naukowo-badawczym, o czym wyraźnie mówi SOR.

2. Niezbędny import nowoczesnego uzbrojenia z zagranicy ze względu na brak możliwości wytworzenia jego w kraju, chociaż uzasadniony ze względów polityczno-militarnych, pod względem ekonomicznym jest działaniem antywzrostowym, ponieważ jak każdy import obniża poziom PKB. W tej sytuacji najbardziej sensownym rozwiązaniem jest wejście w partnerską współpracę z bardziej doświadczoną i technologicznie zaawansowaną zagraniczną firmą stocznioową polegającą na wspólnym opracowaniu projektu i jego realizacji. W ten sposób częściowy import połą-

czony zostanie z inwestycjami i eksportem proporcjonalnymi do zakresu udziału podmiotu krajowego we wspólnym projekcie, co zneutralizuje ujemne jego oddziaływanie. Można w tym przypadku liczyć również na dostęp, zapewne limitowany, do bardziej zaawansowanej wiedzy technicznej.

3. Najmniej racjonalnym ekonomicznie działaniem byłoby w strategii odbudowy i unowocześnienia Marynarki Wojennej RP zakup używanego i przestarzałego sprzętu poza granicami kraju. Niestety, takie propozycje się pojawiają, czego przykładem jest zamiar pozyskania dla Marynarki Wojennej wycofywanych przez Australię fregat typu ADELAIDE. Decyzja taka, jeśli zostanie podjęta, będzie miała negatywny wpływ na rozwój i wzrost gospodarczy Polski oraz przyczyni się na lata do powiększenia luki technologicznej naszego kraju w zakresie budowy okrętów. Nie wywoła ona również zjawiska dyfuzji innowacji w sektorze zbrojeniowym oraz między nim a sektorami cywilnymi, które należy również uwzględnić w realizacji SOR. Potencjał naukowo-techniczny, którym dysponujemy, nie tylko nie rozwinie się, ale zostanie z braku możliwości jego wykorzystania silnie okrojony, jeśli nie zlikwidowany. Decyzja taka będzie również negatywnie oddziaływać na bilans płatniczy Polski, ponieważ modernizacja, wszelkie naprawy oraz dostawa części będą dokonywane poza granicami kraju, za które będziemy musieli odpowiednio wysoko zapłacić. Pojawią się w tym przypadku wszystkie negatywne cechy i skutki rozwoju zależnego. Zewnętrzny wpływ na rozwój gospodarczy spowoduje zablokowanie krajowego mechanizmu innowacji, gdyż stosowana technika będzie pochodzić z innego systemu, gdzie nauka, badania i wdrożenia stanowią współcześnie immanentny element rozwoju. Warunkiem rozwoju innowacji i autonomicznego postępu technicznego jest istnienie pewnego, spójnego systemu technologicznego, w którym innowacja stanowi odpowiedź na trudności i wyzwania spowodowane działaniem wcześniejszych struktur. W przypadku krajów słabo i średnio rozwiniętych, a do tej grupy należy zaliczyć Polskę, skomplikowanie i „wyrafinowanie”

współczesnych technik produkcji pochodzących z krajów zaawansowanych stanowią i stanowić będą barierę dla tworzenia innowacji krajowych. Innymi słowy realizacja tego wariantu nie tylko nie wychodzi naprzeciw realizacji SOR, ale bardzo silnie w nią uderza i ogranicza. Można powiedzieć, iż stanowi wręcz jej antytezę.

4. Budowa nowych okrętów w stosunkowo krótkich seriach rozłożonych w czasie (lub tylko prototypów) powoduje znaczący wzrost kosztu jednostkowego. Potwierdzeniem tego jest budowa zaprojektowanego początkowo jako korwety „Gawrona” – obecnie patrolowca „Ślązak”. Przyjęte błędne założenia spowodowały, iż koszty budowy jednej korwety będą tożsame z zakładanymi pierwotnie siedmioma. Wskutek zmniejszania liczby przeznaczonych do produkcji jednostek, oraz przygotowania się Stoczni Marynarki Wojennej do realizacji całości zadania, powstały koszty związane z utrzymaniem pustych doków, czy koszty zakupionych w celu realizacji zadania urządzeń. Spowodowało to lawinowy wzrost kosztów wytworzenia jednej jednostki. Kryterium opłacalności budowy korwety opiewało na minimum 3 szt.

5. Niepokoi nas zamiar uszczuplenia potencjału Stoczni Marynarki Wojennej, zarówno technicznego, jak i jej infrastruktury na rzecz innych podmiotów. Posiada ona cechy i wyposażenie oraz potencjał ludzki wyróżniające ją spośród innych polskich stoczní. Szczególnie istotna jest symbioza Stoczni Marynarki Wojennej z Portem Wojennym na Oksywiu. Stocznia Marynarki Wojennej wielokrotnie wspierała Komendę Portu Wojennego w sytuacjach awaryjnych.

6. Budowa jednostek niebojowych na potrzeby MW RP może być oparta o adaptacje istniejących już projektów wykonanych przez polskie stocznie na potrzeby m.in. państwowych instytucji. Dobry przykład stanowi tutaj zbudowany niedawno statek Oceanograf na zamówienie Uniwersytetu Gdańskiego. Projekt tego nowoczesnego, dwukadłubowego statku badawczego, wy-

posażonego w najnowsze zdobycze techniki, służące do prowadzenia wielodyscyplinarnych badań morskich, może być z powodzeniem wykorzystany do budowy nowych okrętów hydrograficznych, a nawet stacji demagnetyzacyjnych dla polskiej Marynarki Wojennej. Adaptowanie sprawdzonych projektów i budowa serii podobnych statków wpływa na znaczące zmniejszenie jednostkowych kosztów produkcji, wykorzystanie tak pożądanego efektu skali, a przede wszystkim rozwój polskiego przemysłu stocznioвого i sieci przedsiębiorstw z nim kooperujących. W dalszej perspektywie działanie takie otwiera możliwości eksportowe wielokrotnie zbudowanego i sprawdzonego w różnych warunkach statku.

7. Pozyskiwane dla Marynarki Wojennej RP okręty powinny posiadać nowe, unikalne zdolności do zapewnienia bezpieczeństwa morskiego państwa, w tym m.in. ochrony szlaków komunikacyjnych i kluczowej infrastruktury portowej (np. gazoport, platformy wiertnicze, główne porty). W przyszłości zatem MW RP powinna być zdolna do wsparcia działań NATO na innych akwenach. Jednakże ze względu na możliwości ekonomiczne państwa oraz inne czynniki, nasze wsparcie powinno ograniczać się tylko do wybranych obszarów dających największy zysk w relacji koszt-efekt. Wydaje się, że najlepszym przykładem takiej działalności może być obecne uczestnictwo okrętu ORP Kontradmiral Xawery Czernicki w stałym zespole przeciwnowym NATO. Uczestnictwo o tyle znamienne, że polegające na dowodzeniu całym zespołem, a więc mającym kluczowe znaczenie dla jego efektywnej działalności.

8. Celem modernizacji sił MW jest dokonanie przeskoku generacyjnego, co wyrażać się powinno zaniechaniem procesu modernizacji przestarzałego uzbrojenia i sprzętu morskiego na rzecz wprowadzenia nowych, zaawansowanych technologicznie jednostek. Potrzebujemy okrętów na tyle dużych, aby mogły one operować głównie na Bałtyku, nawet przy niesprzyjających warunkach pogodowych. Jednocześnie powinny one posiadać

taką głębokość zanurzenia, aby mogły korzystać z większości polskich portów, a nie tylko z dwóch zespołów portowych. Powinny one być wyposażone w środki przeciwlotnicze zdolne głównie do obrony nosiciela. Przyjmując że najważniejszym zadaniem Marynarki Wojennej jest obrona terytorium Polski z kierunku morskiego oraz wsparcie nadmorskiego skrzydła wojsk lądowych na strategicznej rubieży obrony, kompletnie niezrozumiałym jest brak uwzględnienia okrętowych systemów obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej jako elementów składowych w programach WISŁA i NAREW. To samo dotyczy okrętowych systemów obserwacji powietrznej i nawodnej. Systemy te są zaawansowane technologicznie, sprawdzone operacyjnie, nie mają problemów z pokryciem obszaru 360°. Ze względu na platformę okrętową są nieustannie mobilne, a co najbardziej istotne, w warunkach środowiska morskiego są znacznie bardziej efektywne niż przy zastosowaniu na lądzie.

9. Przykładem inercji decyzyjnej instytucji centralnych może być program KORMORAN II. Pierwsza jednostka z tej serii – niszczyciel min – od ponad pół roku przechodzi pozytywne próby stoczniowe, a na dwie następne jednostki nie podjęto jakiegokolwiek decyzji, co do ich budowy. Rozciąganie budowa okrętów w czasie powoduje zerwanie łańcuchów kooperacyjnych i dostaw, co wpływa na nieuzasadnione wzrastanie koszty projektu. A przecież wszyscy, w tym również MON, optują za racjonalną minimalizacją kosztów budowy, której nie da się osiągnąć przy produkcji jednostek prototypowych. Rozpoczęta 4 lata temu realizacja pracy rozwojowej KORMORAN II wykazała, że Centrum Techniki Morskiej posiada kompetencje i zdolności do projektowania i wyposażania budowanych w kraju okrętów (w tym najnowocześniejszego okrętu polskiej Marynarki Wojennej RP) w nowoczesne Systemy Zarządzania Walką. Takie postępowanie daje gwarancje uniezależnienia się od dostawcy zagranicznego i jest ukierunkowane na ochronę podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa jednoznacznie wskazując, iż realizacja przedsięwzięcia zapewnia pełną

niezależność w zakresie utrzymania stałej gotowości technicznej nowo pozyskiwanych okrętów.

10. Zaawansowana jest budowa w Stoczni Marynarki Wojennej patrolowca „ŚLAZAK”. Przed okrętem tym najważniejszy etap w jego budowie czyli etap prób i testów, weryfikacji postawionych wymagań i założeń, a przed projektem pytanie, czy kończymy na jednej jednostce i odkładamy na półkę posiadane doświadczenie, nabytą wiedzę i umiejętności, bazę technologiczno-konstrukcyjną czy też rozwijamy to dalej w postaci realizacji kolejnych tego typu projektów. Wydaje się, iż jednym z najbardziej racjonalnych dalszych rozwiązań byłaby kontynuacja tego programu w oparciu o dane już pozyskane podczas samego okresu budowy oraz te, które pojawiają się po zakończeniu prób i ich weryfikacji dla nowego okrętu. Za takim rozwiązaniem przemawia chociażby istniejąca już baza projektowa w postaci Projektu Roboczego ŚLAZAKA, istniejąca baza dokumentacji technologicznej, zasoby ludzkie mające już kontakt z budową okrętu bojowego, stworzony łańcuch dostawców wyposażenia i podwykonawców spełniających postawione wymagania dotyczących urządzeń eksploatowanych na okrętach wojennych oraz istniejąca baza techniczna tj. hale prefabrykacyjne, spawalniczy ciąg sekcji płaskich, slipway. Ponadto sugerujemy wykorzystanie konstrukcji kadłuba ORP Ślężak przy budowie innych okrętów, ponieważ gotowy jest jego projekt techniczny i opanowana została technologia jego wykonania. Można w nim nanosić zmiany przy założeniu wykorzystania głównych elementów projektu. Tak postępują inne marynarki wojenne państw zachodnich, zatem i my powinniśmy tak działać nie zaczynając wszystkiego od początku.

11. Wydaje się, że projekt pozyskania okrętów podwodnych ORKA w ramach „Programu Operacyjnego – zwalczanie zagrożeń na morzu” powinien posiadać znaczenie kluczowe, ze względu na fakt, że okręty podwodne – jako jedyny rodzaj sił Marynarki Wojennej RP – będą zdolne do realizacji funkcji **od-**

straszania konwencjonalnego. Wbrew niektórym opiniom, głównie spoza środowiska marynarskiego, na Bałtyku prowadzenie działań przez okręty podwodne jest wyjątkowo skuteczne. Hydrologia oraz warunki atmosferyczne akwenu są w większym stopniu sprzyjające okrętom podwodnym, niż zwalczającym je siłom ZOP przeciwnika, na które ponadto – w warunkach geograficznych Bałtyku – może skutecznie oddziaływać lotnictwo oraz nadbrzeżne systemy rakietowe. Okręty podwodne mogą być jedynym rodzajem sił okrętowych MW, zdolnym do działań w sytuacji braku panowania na morzu i w powietrzu, zaś ich manewrujące pociski rakietowe mogą się stać jedynym rodzajem uzbrojenia naszego państwa, nie narażonym na wyeliminowanie przez atak powietrzny lub rakietowy z początkiem agresji. Dlatego zachowanie dyscypliny wykonawczej w odniesieniu do projektu ORKA będzie najważniejszym czynnikiem warunkującym podtrzymanie zdolności operacyjnych polskich sił podwodnych, zwłaszcza po nieuchronnym wycofaniu czterech okrętów podwodnych typu KOB BEN.

12. Polska potrzebuje integralnego lotnictwa morskiego w składzie Marynarki Wojennej RP. Wyposażonego nie tylko w statki powietrzne Zwalczania Okrętów Podwodnych(ZOP), czy też ratownictwa morskiego SAR, zdolnego do wykonywania uderzeń z poza zasięgu systemu obrony przeciwlotniczej potencjalnego przeciwnika. Nie mogą to być statki powietrzne przynależne do komponentu Sił Powietrznych, gdyż szczupłość posiadanych środków przez nie środków, będzie skutkowałą skomasowaniem realizacji zadań na pierwszoplanowym kierunku działań jakim jest i będzie kierunek lądowy.

13. Działania Marynarki Wojennej powinny opierać się na wykorzystaniu nowoczesnych i wysoce efektywnych systemów monitorowania sytuacji na akwenie Morza Bałtyckiego zintegrowanych z istniejącym systemem rozpoznania sił morskich (jednostki brzegowe i okręty rozpoznawcze) w celu zapewnienia właściwego i szybkiego przekazywania informacji o sytuacji ope-

racyjnej w obszarze zainteresowania MW RP. Systemy monitorowania, powinny także posiadać zdolność do obserwacji sytuacji podwodnej.

14. W ramach programu modernizacji technicznej Marynarki Wojennej wskazane jest dokonanie przeglądu istniejącego systemu zabezpieczenia logistycznego w celu dostosowania go do nowo wprowadzanych jednostek w zakresie systemu bazowania (zwłaszcza lokalizacji), zabezpieczenia materiałowego i technicznego. Efektem powinno być zapewnienie ciągłości operacyjnego wykorzystania wprowadzonego sprzętu i uzbrojenia wojskowego. System bazowania powinien umożliwiać w jak największym stopniu osiągnięcie zdolności w zakresie ochrony i przetrwania sił własnych. Realizacja powyższego wymaga wprowadzenia odpowiednich systemów ochrony portów i wód terytorialnych („Ostryga) zintegrowanymi z systemami monitorowania sytuacji na akwenie i rozpoznania sił morskich.

15. W opinii uczestników Ogólnopolskiego Forum potencjalna korekta Programu Operacyjnego „Zwalczanie Zagrożeń na Morzu” wymaga podejścia systemowego w formie zarządzania portfelem projektów, co umożliwi właściwe zidentyfikowanie priorytetów, odpowiedni przydział środków finansowych, realne harmonogramowanie przedsięwzięć przy optymalnym wykorzystaniu dostępnych zasobów, kierując się kryteriami kosztów i czasu.

Warszawa-Gdynia, 19 lipca 2017 r.

MINISTER
GOSPODARKI MORSKIEJ
I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ

Warszawa, dn. 1 listopada 2017r.

(BM) WPR.070.31.2017.KK

Pan
Jarosław Kaczyński
Prezes Partii
Prawo i Sprawiedliwość

w nawiązaniu do pisma z dnia 25 października 2017r. (znak: BP-517/11) przekazującego list Pana Prof. Pawła Soroki, Koordynatora Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, dotyczący programu modernizacji Marynarki Wojennej RP jako rezultatu kompromisu w zakresie wymaganych zdolności operacyjnych Sił Morskich RP, możliwości krajowego przemysłu stoczniowego oraz realiów ekonomicznych państwa, niniejszym informuję, że kwestie poruszone w przedmiotowej korespondencji należą – co do zasady – do właściwości Ministra Obrony Narodowej.

Należy przy tym wskazać, że Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej (dalej: MGMiŻS) kierunkowo popiera stanowisko przedstawione przez Polskie Lobby Przemysłowe, gdyż od momentu powstania prowadzi działania mające na celu rozwój i aktywizację przemysłu stoczniowego w kraju. Zahamowanie degradacji branży budownictwa okrętowego jest obecnie jednym z priorytetów należących do zadań resortu, co stanowi przedmiot moich dalszych wywodów.

Do tej pory udało się stworzyć bardziej przyjazne środowisko umożliwiające funkcjonowanie stoczni na zasadach komercyjnych, podejmowanie przez nie wyzwań oraz coraz większe wykorzystywanie ich potencjału. Działania prowadzone przez MGMiŻS składają się na master plan stoczniowy, który ma stanowić zbiór rozwiązań legislacyjnych i pozalegisacyjnych ułatwiających funkcjonowanie polskich stoczni.

MGMiŻS jest autorem ustawy z dnia 6 lipca 2016 r. o aktywizacji przemysłu okrętowego i przemysłów komplementarnych. Ustawa jest częścią wspomnianego master planu stoczniowego i wprowadza szereg instrumentów wsparcia przemysłu okrętowego, w tym najbardziej pożądane przez przedsiębiorców zmiany dotyczące podatku VAT. Od 1 stycznia 2017 r. rozszerzona została możliwość stosowania podatku VAT w wysokości 0 % na produkcję, import, części i wyposażenie dla szeroko określonego katalogu statków morskich zgodnie z dyrektywą nr 2006/112/WE Rady z dnia 28.11.2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i aktami wykonawczymi. Rozszerzenie preferencji podatkowej obejmie wszystkie dostawy (poprzednio: tylko na rzecz armatorów). Rozszerzając katalog statków objętych preferencyjną stawką podatku VAT umożliwia się produkcję tych statków w sposób bardziej konkurencyjny i z niższym zaangażowaniem środków finansowych na pokrycie kosztów materiałów do ich produkcji.

MGMiŻS aktywnie wspiera działania dotyczące realizacji Strategii na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju w części dotyczącej reindustrializacji: MGMiŻS zaangażowane jest w prace nad projektem strategicznym „Nowoczesne produkty przemysłu okrętowego” oraz projektem flagowym „Batory”.

Sukcesem MGMiŻS w ramach realizacji projektu flagowego „Batory” jest rozpoczęcie budowy pierwszego z serii promów przeznaczonych dla Polskiej Żeglugi Bałtyckiej.

W dniu 8 marca 2017 r. Morska Stocznia Remontowa Gryfia i Polska Żegluga Bałtycka zawarły kontrakt dotyczący zaprojektowania i wybudowania promu samochodowo-pasażerskiego RO-PAX, przeznaczonego do eksploatacji w żegludzie morskiej oraz przewozów drogą morską pasażerów i ładunków ro-ro między polskim portem Świnoujście i szwedzkim portem Ystad. Prace te prowadzone są w ramach wymiany floty polskiego armatora na jednostki nowe, zbudowane w polskiej stoczni. Zbudowane zostaną jednostki nowoczesne, wykorzystujące aktualne rozwiązania technologiczne i spełniające wymogi w zakresie ochrony środowiska naturalnego.

W dniu 23 czerwca 2017 r. odbyło się uroczyste podłożenie stępki pod budowę pierwszego z serii promów dla Polskiej Żeglugi Bałtyckiej. Z uwagi na dużą wartość dodaną związaną z zaprojektowaniem i wykonaniem jednostki tak skomplikowanej technologicznie jak prom pasażersko-samochodowy, kontrakt ten stanie się jednym z motorów napędowych odradzającego się polskiego przemysłu stocznioowego. Planowana seryjność produkcji tych jednostek przełoży się natomiast na wymierny efekt w postaci lepszych wyników finansowych, niż by to miało miejsce w przypadku budowy tylko jednej jednostki. Powrót do budowy dużych i coraz bardziej zaawansowanych technologicznie statków przez Morską Stocznnię Remontową Gryfia pozwolił zaangażować potencjał techniczny jak i kadrowy, niewykorzystywany przez ostatnie lata w sposób optymalny.

MGMiŻS w ramach realizacji projektu „Batory” zaangażowane jest również w prace związane z utworzeniem zakładu recyklingu statków.

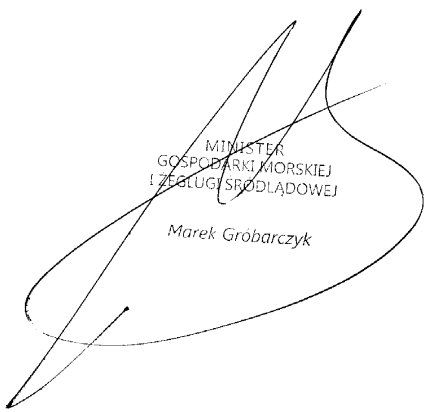
MGMiŻS wspólnie z Krajową Izbą Gospodarczą (dalej: KIG) rozpoczęło prace nad projektem dotyczącym recyklingu statków – Zielona Stocznia, w tym utworzenie pod auspicjami MGMiŻS i KIG grupy roboczej do dalszych prac nad rozwojem projektu oraz opracowanie założeń do studium wykonalności projektu i źródeł jego finansowania oraz wstępnych rekomendacji. Do tej pory odbyły się dwa spotkania grupy roboczej: pierwsze inauguracyjne spotkanie odbyło się w dniu 24 maja 2017 r., drugie 25 października 2017 r.

MGMiŻS we współpracy z KIG na podstawie obecnej i spodziewanej w przyszłości sytuacji na rynku złomowania obiektów pływających dokonało analizy i oceny w zakresie tworzenia obiektów służących do czystego, nowoczesnego, w pełni legalnego i zgodnego ze standardami UE oraz dobrymi praktykami recyklingu statków. Pod pojęciem „recyklingu statków” należy rozumieć działalność polegającą na całkowitym lub częściowym demontażu statków, przeprowadzaną w zakładzie recyklingu statków w celu odzyskania elementów i materiałów do ponownego ich przetworzenia lub do przygotowania do ponownego

ich użycia, z jednoczesnym zapewnieniem zagospodarowania odpadów niebezpiecznych i innych materiałów oraz obejmującą związane z tym działania, takie jak składowanie oraz przetwarzanie elementów i materiałów.

Ważnym powodem podjęcia realizacji omawianego projektu w Polsce jest poszukiwanie sposobów optymalnego wykorzystania posiadanych przez Polskę zasobów przemysłowych, w tym możliwość wykorzystania części istniejącej infrastruktury stoczniowej na potrzeby realizacji projektu, a w ślad za tym utworzenie nowych miejsc pracy.

Dotychczasowe działania MGMiŻS stanowią początek realizacji master planu stoczniowego, którego celem jest odbudowa i przywrócenie konkurencyjności polskiej branży budowy statków na rynku globalnym. Pozwoli to na wejście polskich podmiotów branży stoczniowej do ścisłej czołówki producentów jednostek zaawansowanych technologicznie i spełniających najnowsze wymogi w zakresie ochrony środowiska.

MINISTER
GOSPODARKI MORSKIEJ
I ŻEGLUGI ŚRODLĄDOWEJ

Marek Grobarczyk

Polskie Lobby Przemysłowe

Warszawa, 14.02. 2018 r.

**Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego
w sprawie pozyskania okrętów wielozadaniowych
z zaawansowanymi systemami obrony
przeciwlotniczej i przeciwrakietowej
– kompatybilnymi z naziemnymi systemami obrony
powietrznej w programach „Wisła” i „Narew”
w okresie odbudowy polskiego
przemysłu stocznioowego**

Polskie Lobby Przemysłowe, z uwagi na zagrożenia związane z niepewną sytuacją bezpieczeństwa w rejonie państw wschodniej flanki NATO, a także ze względu na dynamiczny rozwój środków napadu powietrznego postuluje, aby program budowy 6 okrętów typu „Miecznik” i „Czapla” zastąpić programem budowy okrętów wielozadaniowych o odpowiednim tonażu z zaawansowanymi systemami obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej, które będą zdolne do współdziałania z naziemnymi systemami obrony powietrznej, pozyskanymi w ramach programów „Wisła” i „Narew”.

Zasadniczym fundamentem w odbudowie tego rodzaju sił zbrojnych powinien być polski przemysł stocznioowy, ze szczególnym uwzględnieniem odradzających się stoczni Pomorza Zachodniego. Realizacja programów rządowych jakim jest budowa nowoczesnych jednostek nawodnych

o znaczeniu strategicznym, pozwoliłaby w przyszłości na lepszy ich start na rynku cywilnym.

Opóźnienie w realizacji programu „Miecznik / Czapla” daje zatem czas na przygotowanie infrastruktury stoczni oraz kadry, która ma ogromne tradycje w budowaniu różnego rodzaju jednostek cywilnych, poczynając od statków handlowych a na jednostkach specjalistycznych kończąc. Zaistniałe opóźnienie pozwala również na zrewidowanie zasadności przyjętych dotychczas założeń modernizacji Marynarki Wojennej RP, a co najważniejsze, daje unikalną szansę na ujednolicenie systemów uzbrojenia oraz kierowania i dowodzenia obroną powietrzną i przeciwrakietową w całych Siłach Zbrojnych RP. Ujednolicenie efektorów wykorzystywanych w wyrzutniach lądowych i okrętowych doprowadzi do uproszczenia i ujednolicenia systemu wsparcia logistycznego, a także do obniżenia kosztów jednostkowych zakupu.

Co więcej, należy pamiętać że będące na wyposażeniu Marynarki Wojennej RP okręty bojowe ,w tym unikatowy na skalę światową niszczyciel min projektu „Kormoran II”, w przypadku realnych działań bojowych pozostaną całkowicie bezbronne przed współczesnymi środkami napadu powietrznego, gdyż zagrożenie z powietrza nie zostanie zneutralizowane przez efekторы pozyskane w programach „Wisła” lub „Narew”, a tym bardziej organicznymi środkami obrony powietrznej.

Dlatego też Polskie Lobby Przemysłowe dostrzega konieczność pozyskania dla Sił Zbrojnych RP nowoczesnych wielozadaniowych okrętów o cechach fregaty, zdolnych także do realizacji zadania strefowej obrony powietrznej.

W opinii PLP do zasadniczych zadań tych okrętów należałoby zaliczyć:

- efektywną obronę przed atakiem powietrznym na terytorium RP z kierunku morskiego, realizowaną w ramach zintegrowanego systemu obrony powietrznej państwa;

- realizację funkcji odstraszenia poprzez zdolność do wykonania uderzeń raketowych w głębi ugrupowania potencjalnego przeciwnika i na jego terytorium;
- osłonę nadmorskich zgrupowań Wojsk Lądowych;
- wsparcie Wojsk Lądowych na Strategicznej Rubieży Obrony w ramach Połączonej Operacji Obronnej;
- realizację zadań czasu pokoju i kryzysu (w tym reagowania kryzysowego NATO), w składzie sił sojuszniczych i międzynarodowych.

Przy wprowadzaniu tego typu jednostek do Marynarki Wojennej RP należałoby uwzględnić wymagania operacyjne i logistyczne, jakie w kwestii uzbrojenia, wyposażenia oraz wsparcia wynikają z wielkości nowo wprowadzanych lub planowanych do wejścia do linii w najbliższej przyszłości podobnych okrętów w innych państwach członkowskich NATO. Dla przykładu, liczba fregat w wybranych państwach sojuszniczych przedstawia się następująco::

1. Siły Morskie Niemiec – 10 fregat w służbie + 4 w budowie;
2. Siły Morskie Holandii – 6 fregat;
3. Siły Morskie Danii – łącznie 9 fregat różnego typu przeznaczenia

Naszym zdaniem należy wziąć pod uwagę co najmniej trzy rozwiązania tej kwestii:

- Po pierwsze, wykorzystanie istniejącego już projektu oraz zawiązanie konsorcjum przemysłowego opartego na mechanizmach działania spółki Joint venture.
- Po drugie, wykorzystanie polskiego projektu, mimo większych kosztów związanych z badaniami i próbami, jak choćby projekt firmy BTS SYSTEM – projekt Polskiej Fregaty Obrony Przeciwlotniczej typu Generał Haller.
- Trzecie rozwiązanie to przyłączenie się do międzynarodowego projektu.

Przykład wspólnego projektu budowy fregat przez Holandię i Belgię oraz budowa następnej serii 3 niszczycieli raketowych typu KDX – III – dla Korei Południowej (w cenie naszych 3 okrę-

tów podwodnych o nieporównywalnie większej sile rażenia, np. dla porównania ilość wyrzutni dla:

- przewidzianych do pozyskania okrętach podwodnych dla Polskiej Marynarki Wojennej to 8-10 wyrzutni,
- na koreańskich okrętach typu KDX -III – ich liczba wynosi 128 wyrzutni).

Warto w tym miejscu również wspomnieć o budowie okrętów podwodnych w Polsce. Poniesienie ogromnych kosztów budowy 3-4 okrętów podwodnych, bez perspektyw na przyszłość co do uruchomienia budowy następnych okrętów podwodnych warunkuje, że współpracę mogą podjąć jedynie te polskie stocznie, które posiadają zarówno odpowiednią infrastrukturę jak i wykwalifikowaną kadrę, która jest w stanie brać udział, w pewnym bezpiecznym zakresie, w zaawansowanych pracach związanych z budową okrętów podwodnych. Stocznie powinny być również w dobrej kondycji finansowej.

Wracając do budowy okrętów obrony przeciwlotniczej klasy fregata najbardziej efektywnym kosztowo i operacyjnie byłoby opracowanie projektu okrętu bazującego na rozwiązaniach przyjętych przy budowie okrętów typu *Iver Huitfeldt*, które zostały wcielone do Duńskiej Marynarki Wojennej lub fregat zbudowanych przez Niemcy i Hiszpanię. Oznaczałoby to wykorzystanie istniejącego już projektu oraz zawiązanie konsorcjum przemysłowego opartego na mechanizmach działania spółki joint-venture.

W przypadku pozyskania przez stronę polską na przykład od Danii projektu okrętu typu *Iver Huitfeldt* (najtańszego w swojej klasie) pożądane jest ulokowanie jego realizacji w całości w polskim przemyśle stoczniowym, gdyż właścicielem projektu jest rząd Królestwa Danii, a nie prywatny przemysł. Inną możliwością to uczynienie go wspólnie realizowanym projektem polsko-duńskim, dwóch państw należących do NATO. Podobnie można postąpić w przypadku gdyby strona polska zdecydowała się na pozyskania fregaty niemieckiej lub hiszpańskiej. Wpisałoby się to również w tendencje pojawiające się w ramach Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony Unii Europejskiej.

Znane są koszty tych projektów oraz nie ma potrzeby przeznaczать ogromnych środków finansowych na liczne prace badawcze oraz testy z tym związane, a także na różnego rodzaju procedury wdrożeniowe, gdyż tzw. Studium Wykonalności Projektu zostało już wykonane i nie ma potrzeby ponosić zarówno wysokich kosztów jak i absorbować czas. Jedynie, jeśli zachodziłaby taka potrzeba, polskie biura projektowe po porozumieniu się z zagranicznym oferentem, mogłyby ewentualnie dokonać niewielkich modyfikacji.

Najmniej racjonalnym ekonomicznie działaniem byłoby w strategii odbudowy i unowocześnienia Marynarki Wojennej RP zakup używanego i przestarzałego sprzętu (jednostek) poza granicami kraju. Decyzja taka, jeśli zostanie podjęta, będzie miała negatywny wpływ na rozwój i wzrost gospodarczy Polski oraz przyczyni się na lata do powiększenia luki technologicznej naszego kraju w zakresie budowy okrętów wojennych. Nie wywoła ona również zjawiska dyfuzji innowacji w sektorze zbrojeniowym oraz między nim a sektorami cywilnymi co przewiduje Strategia Odpowiedzialnego Rozwoju premiera Morawieckiego. Potencjał naukowo-techniczny, którym dysponujemy, nie tylko nie rozwinie się, ale zostanie z braku możliwości jego wykorzystania silnie okrojony, jeśli nie zlikwidowany. Decyzja taka będzie również negatywnie oddziaływać na bilans płatniczy Polski, ponieważ modernizacja, wszelkie naprawy oraz dostawa części będą dokonywane poza granicami kraju, za które będziemy musieli odpowiednio wysoko zapłacić. Pojawia się w tym przypadku wszystkie negatywne cechy i skutki rozwoju zależnego. Zewnętrzny wpływ na rozwój gospodarczy spowoduje zablokowanie krajowego mechanizmu innowacji, gdyż stosowana technika będzie pochodzić z innego systemu, gdzie nauka, badania i wdrożenia stanowią współcześnie immanentny element rozwoju. Innymi słowy realizacja tego wariantu nie tylko nie wychodzi naprzeciw realizacji Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju, ale bardzo silnie w nią uderza i ogranicza.

Istniejącej obecnie, ale też przewidywanej w przyszłości, luki w obronie powietrznej i przeciwlotniczej państwa nie wypełnią zatem wycofywane ze służby fregaty „Adelaide” z Australii. Ewentualne pozyskanie tych okrętów, co jest rozważane, jedynie odsunie w czasie agonię naszych sił morskich. To, że możliwości systemów przeciwlotniczych fregat Adelaide pozostają na wyższym poziomie niż systemów będących na wyposażeniu Marynarki Wojennej RP nie podlega dyskusji, niemniej jednak są one dalece nieadekwatne do wymagań współczesnego pola walki i przewidywanego Teatru Działań Wojennych. Gdyby było inaczej rząd Australii nie podjąłby decyzji o budowie okrętów typu Hobarti i wycofaniu z linii fregat typu Adelaide.

Polskie Lobby Przemysłowe wyraża przekonanie, że wyżej przedstawiona propozycja jest warta rozpatrzenia i wymaga dogłębnej analizy. Licząc na pozytywne ustosunkowanie się do naszej idei, wyrażamy jednocześnie gotowość do szczegółowego przedstawienia efektów naszej dotychczasowej działalności w przedmiotowym zakresie.

**DZIAŁANIA PLP
W DZIEDZINIE LOTNICTWA**

Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

ul. Świętokrzyska 14 "a" pok. 540 (**ZG SIMP**)
00-050 Warszawa
tel: 0-22 827-17-68; **fax:** 0-22 826-03-54
tel. kom. 0603-425-568
e-mail: pawel@plp.info.pl ; www.plp.info.pl

Warszawa, 19 czerwca 2017 r.

Pani Beata Szydło
Prezes Rady Ministrów

Szanowna Pani Premier,

Polskie Lobby Przemysłowe przesyła w załączeniu opracowanie Zespołu naszych ekspertów pt. **PROJEKT ODBUDOWY 36 SPECJALNEGO PUŁKU LOTNICTWA TRANSPORTOWEGO.**

Załącznik

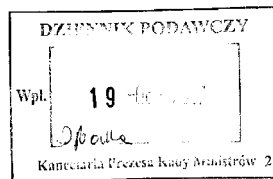
z wyrazami szacunku

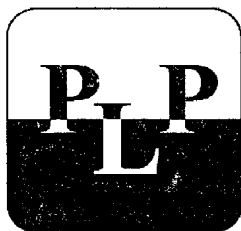
Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego
Paweł Soroka
prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Otrzymują:

Pan dr Andrzej Duda – Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Pan Jarosław Kaczyński – Prezes Prawa i Sprawiedliwości

Polskie Lobby Przemysłowe

im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

ul. Świętokrzyska 14 „a” pok. 540 (ZG SIMP)

00-050 Warszawa

tel.: 0-22 827-17-68; **fax:** 0-22 826-03-54

tel. kom. 0603-425-568

e-mail: pawel@plp.info.pl ; www.plp.info.pl

PROJEKT ODBUDOWY 36 SPECJALNEGO PUŁKU LOTNICTWA TRANSPORTOWEGO

*Projekt opracował Zespół ekspertów
Polskiego Lobby Przemysłowego*

Warszawa, czerwiec 2017 r.

PROJEKT ODBUDOWY 36 SPECJALNEGO PUŁKU LOTNICTWA TRANSPORTOWEGO

Decyzja o rozformowaniu 36 Specjalnego Pułku Lotnictwa Transportowego, która zapadła w 2011 roku, pozbawiła Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej funkcji sprawowania pieczy nad bezpieczeństwem podróży powietrznych najważniejszych osób w państwie. Tym samym postawiła Polskę w sytuacji nietypowej w porównaniu do innych dużych państw Europy i świata, gdzie przedstawiciele władz podróże służbowe odbywają samolotami pilotowanymi przez zawodowych żołnierzy ze specjalnie szkolonych eskadr.

Pierwszym przykładem, który się tu nasuwa, jest oczywiście Air Force One, będący wręcz symbolem wagi, jaką Stany Zjednoczone przywiązują do zapewnienia bezpieczeństwa swojemu prezydentowi. Gwarantem tego bezpieczeństwa jest wojsko – wysoko wyszkoleni piloci z Presidential Airlift Group, elitarniej jednostki wchodzącej w skład 89 Dywizjonu Sił Powietrznych z bazy w Andrews (89th Airlift Wing), przeznaczonego do transportowania głównych osób w państwie: prezydenta, wiceprezydenta czy sekretarzy stanu.

Podobna praktyka powierzania bezpieczeństwa najważniejszych osób w państwie siłom zbrojnym obowiązuje m.in. w Wielkiej Brytanii (32 Eskadra RAF – Eskadra Królewska), Francji (eskadra ETEC 65, podległa bezpośrednio ministerstwu obrony), Niemczech, Szwecji czy we Włoszech.

W Polsce katastrofa smoleńska dała asumpt do dywagacji na temat celowości utrzymywania wojskowej jednostki lotniczej przeznaczonej do przewozu VIP-ów. Jednak przyjęte w 2011 roku przez rząd Donalda Tuska rozwiązanie wydaje się najmniej racjonalne zarówno dla bezpieczeństwa głównych osób w państwie, jak i dla wizerunku Polski w świecie. Rozwiązanie 36 Specjalnego Pułku Lotnictwa Transportowe bez rzetelnej analizy jego stanu i przydatności w niektórych środowiskach było odebrane jako wskazanie „kozła ofiarnego” – głównego winnego za zaistniałą katastrofę.

Brak wyspecjalizowanej struktury i wysoko wyszkolonej kadry, a także jasnych instrukcji i przemyślanych procedur operacyjnych stwarza ryzyko niepowodzenia operacji przewozu przedstawicieli władz państwa statkami powietrznymi. Należy wyraźnie podkreślić fakt, który – choć oczywisty – zdaje się być nieco lekceważony: to wyszkolenie i doświadczenie dowódcy pułku w roli kapitana samolotu oraz jego załogi jest czynnikiem w znacznym stopniu zwiększającym poziom bezpieczeństwa pasażerów. Dlatego też palącą koniecznością staje się odbudowa jednostki, której głównym zadaniem byłoby przejęcie odpowiedzialności za bezpieczeństwo transportu najważniejszych osób w państwie, oraz rozpisanie dla niej konsekwentnie przestrzeganych procedur szkolenia i wypełniania zadań operacyjnych.

Nie ulega wątpliwości, że jednostka ta powinna być włączona w struktury Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej jako instytucji z definicji predestynowanej do wypełniania zadań związanych z ochroną państwa, narodu i jego przedstawicieli. Jest to wręcz kwestia honoru polskiego żołnierza.

Podstawę funkcjonowania jednostki miałyby stanowić *Instrukcja organizacji lotów oznaczonych statusem HEAD w lotnictwie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej*, określająca zasady organizacji i zabezpieczenia lotów z najważniejszymi osobami w państwie realizowanych przy użyciu statków powietrznych lotnictwa Sił Zbrojnych RP. Status HEAD nadaje się lotom wykonywanym w ramach misji oficjalnych, gdy na pokładzie statku powietrznego znajduje się prezydent, premier, marszałek Sejmu lub Senatu albo ich odpowiednicy z innych państw.

Ze względu na zakres kompetencji klucz dowództwa jednostki – dowódca, zastępca dowódcy i szef szkolenia – powinni stanowić piloci w stopniu przynajmniej pułkownika z doświadczeniem co najmniej kilku tysięcy godzin udokumentowanego nalotu życiowego, w tym na samolotach pasażerskich. Również pozostali członkowie eskadry – II piloci powinni rekrutować się spośród oficerów wyższej rangi (przynajmniej majora) o dużym udokumentowanym nalocie na samolotach odrzutowych pasażerskich. Nalot tych pilotów powinien oscylować w granicach

1500-2000 godzin. Względy bezpieczeństwa i prestiżu wymagają, by samoloty z najwyższymi władzami na pokładzie (prezydent, premier, marszałkowie Sejmu i Senatu) pilotował dowódca jednostki lub jego zastępca. Należy również zadbać o odpowiednie wysokie wynagrodzenie dowództwa i pilotów pułku specjalnego, aby nie powtórzyła się sytuacja, z jaką mieliśmy do czynienia pod koniec lat dziewięćdziesiątych i w pierwszej dekadzie XXI wieku, kiedy to z 36 Specjalnego Pułku Lotnictwa Transportowego najlepsi piloci odchodzili do PLL „LOT”. Wprost przeciwnie – należy podjąć starania, aby tych najlepszych, którzy odeszli do PLL „LOT” z powrotem odzyskać dla odrodzonego 36 Specjalnego Pułku.

W tym miejscu pojawia się pytanie o właściwy temat naszego wystąpienia, mianowicie kwalifikacje i cechy psychologiczne dowódcy jednostki odpowiedzialnej za przewóz VIP-ów. W pierwszej kolejności skupimy się na wykształceniu, kwalifikacjach i kompetencjach dowódcy jako pilota.

Podstawowym wymogiem powinno być posiadanie wykształcenia wyższego lub wyższego II stopnia (stopień magistra lub doktora). Niezbędne na tym stanowisku oprócz tego wydaje się być posiadanie umiejętności menedżerskich, umożliwiających sprawne zarządzanie specyficzną organizacją jaką jest lotniczy pułk specjalny i jego elitarnym personelem. Pożądane zatem jest ukończenie studiów podyplomowych z zakresu ekonomii i zarządzania. Warunkiem *sine qua non* jest znajomość języka angielskiego co najmniej na poziomie 5-Extended zgodnie z wymaganiami ICAO Anex 1.

Jeśli chodzi o kwalifikacje pilota, podstawę stanowi tu licencja Pilota Samolotowego Liniowego ATPL(A) zgodnie z przepisami EASA. Wymagane doświadczenie dla dowódcy pułku obejmuje udokumentowany nalot życiowy na samolotach odrzutowych powyżej 7000 godzin, z czego 5000 godzin na samolotach cywilnych, np. Boeing-737 lub Airbus 320/321.

Ze względu na specyfikę lotów dowódca pułku powinien posiadać doświadczenie w przeprowadzaniu następujących operacji:

1. MNPS (Minimum Navigation Performance Specification) – specyfikacja wymagań określających minimalne osiągi nawigacyjne do prowadzenia operacji w wyznaczonej przestrzeni powietrznej.
2. RVSM (Reduced Vertical Separation Minimum; Zredukowane Minima Separacji Pionowej) – zbiór standardów określających wymaganą zdolność wskazywania i utrzymywania wysokości przez samolot, aby mógł on operować w przestrzeni RVSM.
3. Specyfikacja Wymagań Nawigacyjnych – seria wymagań dotyczących statku powietrznego oraz załogi, mających na celu wsparcie operacji w określonej przestrzeni powietrznej, podczas której nawigacja prowadzona jest w oparciu o charakterystyki systemów. Istnieją dwa rodzaje specyfikacji wymagań nawigacyjnych:
 - RNP, specyfikacja wymaganych osiągnięć nawigacyjnych – specyfikacja wymagań nawigacyjnych w oparciu o nawigację obszarową, uwzględniającą wymagania monitorowania osiągnięć i ostrzegania, oznaczona przedrostkiem RNP-, np. RNP4, RNP APCH;
 - RNAV, specyfikacja nawigacji obszarowej – specyfikacja wymagań nawigacyjnych w oparciu o nawigację obszarową, nieuwzględniającą wymogów dotyczących monitorowania osiągnięć i ostrzegania, oznaczona przedrostkiem RNAV-, np. RNAV1, RNAV5.
4. LVO (Low Visibility Operation) – kwalifikacje do wykonywania operacji w warunkach ograniczonej widzialności. Stosowane minima RVR (Runway Visual Range; widzialność wzdłuż drogi startowej) dla CAT II/III / CAT IIIA.
5. Kwalifikacje do wykonywania operacji ETOPS (Extended Range Operation with Two-Engine Airplanes).
6. Kwalifikacje do operowania w przestrzeni NAT MNPS (NAT Minimum Navigation Performance Specification) została zmieniona na NAT HLA(NAT High Level Airspace) 4 lutego 2016 r.

Zatwierdzenie NAT MNPS pozostaje obowiązujące dla operacji NAT HLA do dnia 30 stycznia 2020 roku. Po 30 stycznia 2020 roku będzie wymagane zatwierdzenie do wykonywania operacji w przestrzeni powietrznej NAT HLA i zasadniczo będzie takie samo, jakie było wymagane do wykonywania operacji w przestrzeni powietrznej NAT MNPS.

Przestrzeń NAT MNPS – część przestrzeni powietrznej North Atlantic (NAT), ograniczona w płaszczyźnie pionowej poziomami lotu FL 285 oraz 420, a w płaszczyźnie poziomej obejmująca obszar kontroli ruchu: Gander Oceanic, New York Oceanic East, Reykiavik, Santa Maria, Shanwick z wyłączeniem obszarów Breast Oceanic Transition Area (BOTA) i Shannon Oceanic Transition Area (SOTA), Bodo Oceanic.

Zmniejszone minima separacji pionowej 1000 ft / 300 m (RVSM – Reduced Vertical Separation Minimum) obowiązują między poziomami lotu FL 290 do 410 (włącznie).

Sugerujemy powołanie specjalnej komisji złożonej z najwyższej klasy specjalistów i autorytetów z dziedziny lotnictwa pasażerskiego i wojskowego, która dokonałaby ostatecznej selekcji personelu, latającego i technicznego, służącego w odbudowanej jednostce przewożącej VIP-ów.

Przejdziemy obecnie do przeglądu cech psychologicznych, którymi powinien odznaczać się dowódca specjalnej jednostki lotnictwa transportowego.

Nie ulega wątpliwości, że powinien to być doświadczony pilot i żołnierz w randze – jak wspomniano – nie niższej niż pułkownik. Powinna to być osoba dojrzała – w wieku lat około 50 i powyżej – o stabilnej sytuacji rodzinnej, pozbawiona trosk natury osobistej i materialnej (w sytuacji wymagającej maksymalnej koncentracji na zadaniu operacyjnym nie mogą bowiem pilota rozpraszać myśli o chorobach wieku dziecięcego, problemach w związku czy ratach kredytu).

Absolutnie konieczne jest zrównoważenie emocjonalne, opamiętanie, odporność psychiczna i umiejętność radzenia sobie ze stresem, i to zarówno długotrwałym, jak i sytuacyjnym. Przydatna jest też zdolność szybkiego a zarazem spokojnego reago-

wania w sytuacjach kryzysowych i ekstremalnych, pokonywania trudności i rozczarowań.

Dowódcę musi cechować wysokie poczucie odpowiedzialności i rzetelność w przestrzeganiu przepisów prawa i procedur. Jako pierwszy pilot musi przewidywać konsekwencje swoich decyzji i wyborów, zawsze mając na względzie przede wszystkim wymogi bezpieczeństwa oraz zdrowie i życie pasażerów. Pozostając w ramach zakreślonych przez względy bezpieczeństwa, powinien wykazywać kreatywne i elastyczne podejście do rozwiązywania problemów, w tym również otwartość na racjonalne argumenty pozostałych członków załogi.

Niezbędną cechą dowódcy jest asertywność i konsekwencja, zdecydowane obstawanie przy swoich decyzjach, jeśli zostały one podjęte w oparciu o kompetencje i doświadczenie, na bazie rzetelnego rozpoznania sytuacji oraz w celu zapewnienia bezpieczeństwa.

Nastawiony na osiągnięcie celu, dowódca powinien umiejętnie godzić posiadaną wiedzę teoretyczną (np. z obszaru zarządzania) z praktyką dowódczą. Powinien harmonijnie łączyć funkcje i cechy dowódcy wojskowego, lidera podwładnych i menedżera. W tym kontekście plasują się zdolności i umiejętności interpersonalne:

- zarządzanie obowiązkami zespołu,
- zarządzanie czasem,
- zarządzanie zasobami ludzkimi,
- umiejętność stawiania zadań i tworzenia motywacji,
- gotowość wysłuchania opinii i argumentów,
- umiejętność oddzielenia osobistych emocji w stosunku do podwładnych od obiektywnej oceny ich służby,
- zdolność jasnego komunikowania poleceń, zrozumiałego i precyzyjnego formułowania wypowiedzi,
- umiejętność rozpoznawania i rozwiązywania konfliktów wewnętrznych,
- umiejętność zintegrowania się z podwładnymi przy jednoczesnym zachowaniu wszelkich cech stosunku służbowego i autorytetu dowódcy.

Dowódca powinien panować nad negatywnymi emocjami, przestrzegać norm kulturalnego zachowania i języka, okazywać pozytywne nastawienie do otoczenia. Dowódca statku powietrznego, którym podróżuje głowa państwa, również reprezentuje państwo polskie za granicą. Z tego względu każdy element jego zachowania i wyglądu musi mieć na celu budowanie pozytywnego PR Polski i jej floty powietrznej.

Na koniec chcielibyśmy podkreślić jeszcze jeden aspekt poruszanej tu tematyki – apolityczność i apartyjność. Celem odbudowy specjalnej jednostki transportu lotniczego nie jest ani realizacja poglądów jakiejkolwiek partii politycznej, ani osiągnięcie jakichkolwiek doraźnych korzyści. Jest to działanie pro-państwowe, mające na względzie wzmocnienie bezpieczeństwa najważniejszych osób w państwie oraz społecznego zaufania do wojska, a także poprawę wizerunku Polski i Polskich Sił Zbrojnych w świecie, w tym wśród naszych partnerów z NATO, niezależnie od układu sił politycznych w kraju. Racjonalne i odpowiedzialne podejście do opracowania procedur lotów, ścieżki szkolenia pilotów, ciągłości szkolenia, polityki kadrowej w omawianym obszarze stanowi element dalekosiężnej polityki bezpieczeństwa państwa.

Odbudowa 36 Specjalnego Pułku Lotnictwa Transportowego jest zadaniem trudnym i odpowiedzialnym. Uważamy zatem, że zająć się tym powinien specjalnie powołany przez Panią Premier Beatę Szydło pełnomocnik Jej podlegający. Jego zadaniem byłoby koordynowanie działań związanych z odbudową Specjalnego Pułku poprzez zapewnienie współdziałania w tej sprawie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów i Kancelarii Prezydenta, w tym Biura Bezpieczeństwa Narodowego, z Ministrem Obrony Narodowej i Inspektorem Sił Powietrznych.

Proponujemy, aby odrodzony 36 Specjalny Pułk Lotnictwa Transportowego nazwać imieniem Śp. Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego, a uroczysta inauguracja jego misji nastąpiła 10 kwietnia 2018 roku w ósmą rocznicę katastrofy smoleńskiej.

Warszawa, 19 czerwca 2017 r.

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW
MINISTER - CZŁONEK RADY MINISTRÓW

Beata Kempa

Warszawa, dnia *20* czerwca 2017 r.

SPRM.511.14.7.2017.DS.TI

Pan
Antoni Macierewicz
Minister Obrony Narodowej

Braunowy Jolcie minime,

w załączeniu przesyłam zgodnie z kompetencją, skierowane do Prezesa Rady Ministrów Pani Beaty Szydło, pismo Pana prof. nadzw. dr. hab. Pawła Soroki, Koordynatora Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego z dnia 19 czerwca 2017 r. w sprawie odbudowy 36 Specjalnego Pułku Lotnictwa Transportowego, wraz z opracowaniem przygotowanym przez Zespół ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego.

Uprzejmie proszę o udzielenie odpowiedzi Autorowi wystąpienia, z kopią do wiadomości Prezesa Rady Ministrów.

Łechy ul. Pracy Socjalnej
PM

Do wiadomości:

Pan prof. nadzw. dr. hab. Paweł Soroka, Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

Warszawa, dnia 16.10.2017 r.

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ

KANCELARIA JAWNA NR 1

Nr 5483/CO

16 PAZ 2017

**KOORDYNATOR
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego**

Pan prof. nadzw. dr hab. Paweł SOROKA

ul. Świętokrzyska 14 „a” pok. 540 (ZG SIMP)
00-500 Warszawa

Dotyczy: odbudowy 36 Specjalnego Pułku Lotnictwa Transportowego.

Szanowny Panie,

w odpowiedzi na Pana pismo z dnia 19 czerwca 2017 r. dotyczące „Projektu odbudowy 36 Specjalnego Pułku Lotnictwa Transportowego” (36. splt) pragnę podziękować za zainteresowanie i czas poświęcony problematyce obronności. Jednocześnie podkreślam, że Ministerstwo Obrony Narodowej jest otwarte na wszelkie nowatorskie rozwiązania wpływające na rozwój zdolności Sił Zbrojnych RP.

Aktualnie transport najważniejszych osób w państwie realizują 1. i 8. Baza Lotnictwa Transportowego (1. BLTr i 8. BLTr), a także na podstawie podpisanej umowy Polskie Linie Lotnicze LOT. Równocześnie realizowana przez Siły Zbrojne RP „Kompleksowa koncepcja zabezpieczenia transportu powietrznego najważniejszych osób w państwie (VIP)”¹, określa niezbędne warunki do pozyskania nowych samolotów do transportu VIP, definiuje zakres przedsięwzięć do zrealizowania w zakresie przygotowania i szkolenia personelu: latającego, inżynierijno-lotniczego oraz zabezpieczającego eksploatację tych samolotów, a także wskazuje niezbędne inwestycje budowlane związane z dostosowaniem infrastruktury lotniskowej i zabezpieczającej nowo pozyskiwane samoloty.

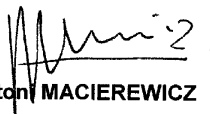
Realizując założenia ww. koncepcji podpisano umowy na dostawę dwóch samolotów Gulfstream G550 oraz trzech samolotów Boeing 737-800 do przewozu VIP. Zapisy umów precyzują również wymagania dotyczące szkolenia pilotów, personelu pokładowego, technicznego i zabezpieczającego. W celu przygotowania do przeszkolenia na nowo pozyskiwane samoloty, zostały określone wymogi

¹ Zatwierdzoną przez Ministra Obrony Narodowej w dniu 13.06.2017 r.

wstępne oraz wyselekcjonowano, spośród personelu latającego Sił Zbrojnych RP, kandydatów na dowódców załóg i drugich pilotów. Szkolenie tych kandydatów realizowane jest w cywilnych certyfikowanych ośrodkach szkolenia zgodnie z wymogami dotyczącymi komercyjnego lotnictwa transportowego, tj. wymogami Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego EASA² dla zarobkowych przewozów lotniczych CAT³ oraz Rozporządzenia⁴ Komisji (UE) 1321/2014 z dnia 26.11.2014 r. Piloci podczas przeszkolenia w USA przechodzą dodatkowe niezbędne szkolenia wymagane przepisami cywilnymi przygotowujące ich do realizacji operacji lotniczych zgodnie z możliwościami pozyskanych samolotów, w tym m.in. w wykonywaniu lotów transatlantyckich na dużych pułapach lotu, operacji w warunkach ograniczonej widzialności LVO⁵ (do kategorii II) oraz z wykorzystaniem systemu wspomagania widzenia EVS⁶.

Podsumowując, podejmowane w Ministerstwie Obrony Narodowej działania ukierunkowane są na zapewnienie najwyższych standardów realizacji lotów, szczególnie z VIP. Jednocześnie informuję Pana, że odbudowa zdolności Sił Zbrojnych RP do zapewnienia transportu powietrznego VIP jest dalece zaawansowana i w niedalekiej przyszłości, po wprowadzeniu do służby nowych samolotów dla VIP, osiągnie ona wymagany poziom wykonywania zadań, które zgodnie z podjętymi decyzjami będą realizowane obecnie przez 1. BLTr.

Z poważaniem,

Antoni MACIEREWICZ

² EASA – European Aviation Safety Agency.

³ Commercial Air Transport.

⁴ W sprawie ciągłej zdadności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zatwierdzeń udzielanych organizacjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania. Załącznik III, Dodatek III Szkolenie na typ statku powietrznego i standard egzaminacyjny (Dz.U.UE L z dnia 17 grudnia 2014 r.).

⁵ LVO – Low Visibility Operation.

⁶ EVS – Enhanced Vision System.

Biuro Bezpieczeństwa Narodowego

Dyrektor

Departamentu Zwierzchnictwa
nad Siłami Zbrojnymi

gen. bryg. dr. Jarosław Kraszewski

BBN-DZSZ.II.0054/28(3)/16/MC

392/001/16

2016-04-11

Warszawa, *06* kwietnia 2016 r.

**Pan
prof. Paweł Soroka
Przewodniczący Rady Głównej
I Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy
o Lotnictwie i Przemysle Lotniczym**

**ul. Warszawska 14 pok. 6
21-500 Biała Podlaska**

Szanowny Panie Profesorze

Dziękuję za informację dotyczącą I Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemysle Lotniczym. Odpowiadając na Pański wniosek, dotyczący objęcia patronatem honorowym tej Olimpiady przez ministra Pawła Siołcha szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego, uprzejmie proszę o przyjęcie następującego stanowiska.

Lotnictwo, znak i synonim nowoczesności, pozostawiało ogromną ilość śladów w „polskich skrzydłach”, polskim przemyśle lotniczym oraz lotniczym zapleczu badawczo-rozwojowym, gdzie nie brakuje ludzi, historii, miejsc związanych z lotnictwem i artefaktów lotniczych.

Mając powyższe na uwadze, w celu promowania wiedzy o polskim dorobku lotniczym i szeroko pojętej spuściźnie lotniczej, będących składnikiem nie tylko naszej narodowej historii, a także współczesnej gospodarki, z przyjemnością informuję, że Szef Biura obejmuje patronatem honorowym I Ogólnopolską Olimpiadę Wiedzy o Lotnictwie i Przemysle Lotniczym.

Serdecznie gratuluję tego wyróżnienia.

a. grodzami szczeniaka

Biuro Bezpieczeństwa Narodowego
Departament Zwierzchnictwa nad Siłami Zbrojnymi

gen. bryg. Jarosław Kraszewski
DYREKTOR

II Ogólnopolska Olimpiada Wiedzy o Lotnictwie i Przemśle Lotniczym

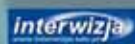

PATRONAT HONOROWY

Szef Biura Bezpieczeństwa
Narodowego – Sekretarz Stanu
Paweł Soloch

ORGANIZATORZY

WEŹ UDZIAŁ W OLIMPIADZIE

KARTY ZGŁOSZENIOWE WRAZ ZE SZCZEGÓŁAMI
ZNAJDUJĄ SIĘ NA STRONIE
WWW.INTERWIZJA.EDU.PL

Zgłoszenia należy nadsyłać do **17 września 2017 r.**

na adres:

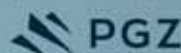
interwizja@interwizja.edu.pl

lub

ul. Warszawska 14/6

21-500 Biała Podlaska

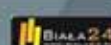
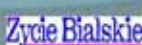
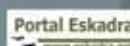
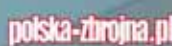
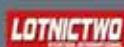
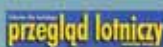
Sponsorzy:

Polska Grupa Zbrojeniowa S.A.

PATRONAT MEDIALNY

Uczestnicy oraz członkowie Rady Głównej II Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemśle Lotniczym w Białej Podlaskiej w dniu 24 października 2017 roku.

Laureaci II Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemśle Lotniczym.

Sprawozdanie z przebiegu II Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemysle Lotniczym

24 października w Białej Podlaskiej w hotelu Delfin odbył się finał II Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemysle Lotniczym. Pierwszy etap olimpiady został przeprowadzony przez Internet. Chęć uczestniczenia w olimpiadzie wyraziło 47 osób. Do II etapu zakwalifikowało się 36 uczestników. Do ostatecznej rozgrywki przystąpiło 17 uczestników. Nie dojechały grupy uczniów z Sosnowca i z Rzeszowa z powodu braku pieniędzy na przejazd.

Na zwycięzców oprócz dyplomów, efektownych statuetek i pucharów, oczekiwały bardzo wartościowe nagrody rzeczowe ufundowane przez Polską Grupę Zbrojeniową. PGZ ufundowała pięć dronów, które zostały wręczone dla najlepszej piątki finalistów. Szczególny powód do radości miał zdobywca I miejsca w tej olimpiadzie, gdyż jego dron okazał się w pełni profesjonalnym statkiem powietrznym ze świetnym wyposażeniem. Pierwsza trójka finalistów została także zaproszona na spotkanie z Ministrem Pawłem Solochem Szefem BBN.

Organizatorami Olimpiady byli: Portal internetowy www.interwizja.edu.pl, Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Stowarzyszenie Polska w Unii, Naczelna Organizacja Techniczna, Podlaska Agencja Consultingowa RECTUS-WOC sp. z o.o. oraz Stowarzyszenie Seniorów Lotnictwa Województwa RP.

Patronatem honorowym Olimpiadę objął Paweł Soloch – Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego.

Wydarzenie uświetnił występ chóru ECHO PODLASIA utworzonego w 1927 roku przy Podlaskiej Wytwórni Samolotów oraz młodzieży z IV LO im Stanisława Staszica.

Wyświetlono także film prezentujący nowy rozdział, w ponad 90 letniej historii lotniska w Białej Podlaskiej. Finalistów okłaskiwała także młodzież z Zespołu Szkół im Żwirki i Wigury.

Całe wydarzenie miało miejsce w Białej Podlaskiej w hotelu Delfin, w mieście bardzo mocno związanym z lotnictwem, a w okresie II Rzeczypospolitej, ważnym ośrodkiem przemysłu lotniczego.

Rozgrywka finałowa polegała na wypełnieniu testu przygotowanego przez jednego z członków jury. O miejsce III zarządzono dogrywkę. Zdaniem jury, finaliści wykazali się wysokim poziomem wiedzy.

Ostatecznie ustalona została następująca kolejność:

I miejsce Lucjan Wantuła (Gliwice)

II miejsce Krzysztof Melski (Poznań)

III miejsce Paweł Okonowicz (Szczecin)

IV miejsce Magdalena Gałek (Kraków)

V miejsce Bogdan Pawlak (Biała Podlaska)

W pracach jury wzięli udział m.in. gen. bryg. w st. spocz. Ryszard Dębski ITWL – przewodniczący jury, prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka – Koordynator PLP, Przewodniczący Rady Głównej Olimpiady, Red. Nacz. Skrzydlatej Polski Grzegorz Sobczak, płk dypl. Pilot Jan Smolarek, mjr mgr Wojciech Stachowicz – autor pytań.

W wydarzeniu uczestniczyli także: wójt gminy Tucznia Zygmunt Litwiniuk, Prezes Rady Regionalnej NOT w Białej Podlaskiej mgr inż. Bogdan Jachimczuk, Prezes Oddziału SIMP w Białej Podlaskiej inż. Henryk Zawistowski, Prezes Oddziału SEP w Białej Podlaskiej mgr inż. Robert Antoniewicz, Dyrektor Biura RR NOT w Białej Podlaskiej mgr inż. Tadeusz Kochanowski, Prezes Stowarzyszenia Seniorów Lotnictwa Wojskowego w Białej Podlaskiej płk dypl. Pilot Wiesław Sokołowski, Red. Nacz. Portalu www.interwizja.edu.pl mgr inż. Tadeusz Kucharuk.

Patronatem medialnym Olimpiadę objęło 21 tytułów prasowych, internetowych, radia i telewizji.

Sponsorami olimpiady byli: Polska Grupa Zbrojeniowa, Daniel i Edward Tomaszuk – EDWOOD, POLKRES, Bank Spółdzielczy w Białej Podlaskiej, Gmina Tucznia, RR NOT w Białej Podlaskiej, Stowarzyszenie Seniorów Lotnictwa Wojskowego

w Białej Podlaskiej, BB AERO, Aviation Consulting, Hotel Delphin w Białej Podlaskiej, Rad. Nacz. Portalu www.interwizja.edu.pl oraz Podlaska Agencja Consultingowa RECTUS – WOC.

Stały zespół roboczy przygotowujący Olimpiadę stanowili: Monika Pawlonka dyr. PAC RECTUS-WOC, Tadeusz Kochanowski RR NOT W Białej Podl., płk dypl. Pilot Jan Smolarek, płk. Płk dypl. Pilot Wiesław Sokołowski, Ppłk. Mgr inż. Krzysztof Demczuk, mjr mgr Wojciech Stachowicz, ppłk Stanisław Pietras, inż. Henryk Zawistowski oraz mgr inż. Tadeusz Kucharuk Red. Nacz. www.interwizja.edu.pl

Biała Podlaska 10.11.2017 r.

Tadeusz Kucharuk

Hold powstańcom Wielkopolskim w Ławicy

W nocy z 5 na 6 stycznia 1919 r. główne siły zgrupowania powstańców podeszły pod zabudowania bazy lotniczej w Ławicy. Artyleria zajęła stanowiska ogniowe w rejonie stacji kolejowej Poznań – Wola. Pluton kawalerii i oddziały ochotników ubezpieczały atakujących i pozorowały atak od strony miasta. Po godzinie czwartej niemieckiej załódze zaproponowano natychmiastową kapitulację. Niemcy propozycję odrzucili. Kilka minut przed godziną 4.30 rozpoczęło się natarcie. Silny ostrzał karabinowy nie wyrządził dużych strat wojskom powstańczym. Wkrótce po czterech strzałach armatnich, które uszkodziły m. in. wieżę lotniska walkę zakończono.

W trakcie walk zginął jeden powstaniec, a trzech zostało rannych. Po szybkim szturmie koszary, hangary i całe lotnisko zostało zajęte. Niemiecką załogę wzięto do niewoli. W polskie ręce dostało się nie tylko lotnisko, ale sprzęt lotniczy szacowany na około milionów marek.

A tak pisał w roku 1928 w swoich wspomnieniach jeden ze współorganizatorów grupy uderzeniowej urodzony 5 grudnia 1891 roku w Kłecku Wiktor Pniewski – pilot wojskowy , pierwszy komendant polskiej stacji lotniczej w Ławicy: *„musieliśmy zwyciężyć, albowiem przed przemocą wroga szły nasze święte prawa do ziemi polskiej i wspólnie z mieczem szedł duch narodu”*.

Widomym tego znakiem dla Poznaniaków był przelot polskich samolotów z białą – czerwoną szachownicą na skrzydłach nad stolicą Wielkopolski w dniu 7 stycznia 1919.

Z okazji przypadającej 99. Rocznicy zdobycia Ławicy (6 styczeń 1919) oraz rozpoczynającego się Roku Odzyskania Niepodległości w samo południe przed pomnikiem Powstańców Wielkopolskich zdobywców lotniska Ławica odbyła się podniosła uroczystość upamiętniająca czyn zbrojny oddziałów powstańczych i w konsekwencji przechwycenie tego bardzo ważnego obiektu militarnego, który przyczynił się ostatecznie do przechylenia szali losów i następujących po nim wydarzeń narodowo – wyzwoleniczych Powstania Wielkopolskiego.

Pośród licznych pocztów sztandarowych, władz samorządowych, organizacji, stowarzyszeń wojskowych, cywilnych, młodzieży wielkopolskich szkół i mieszkańców Poznania składających wiązanki kwiatów z białą – czerwoną szarfą, tradycyjnie jak co roku pamięć czynu powstańczego uczcili miłośnicy lotnictwa z Gnieźnieńskiego Stowarzyszenia Sportów Lotniczych im. Ludwika Szajdy z przewodniczącym delegacji członkiem zarządu Tomaszem Karskim i Krzysztof Borowiak reprezentujący na uroczystości Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego z Warszawy, w imieniu którego zapalił i złożył na postumencie pomnika wielki znicz symbolicznie oddający najwyższy hold i pamięć zwycięskim Powstańcom Wielkopolskim.

Obchodom rocznicowym przewodniczyła pil. instr. Barbara Grześkowiak – Bocian, prezes Klubu Seniorów Lotnictwa Aeroklubu Poznańskiego im. Wandy Modlibowskiej.

(obk)

6 stycznia 2018 r. – uroczystość 99 Rocznicy zdobycia stacji lotniczej w Ławicy.

6 stycznia 2018 r. – miłośnicy lotnictwa z Gnieźnieńskiego Stowarzyszenia Sportów Lotniczych im. Ludwika Szajdy, w tym Krzysztof Borowiak reprezentujący Polskie Lobby Przemysłowe, uczestniczący w uroczystości 99 Rocznicy zdobycia stacji lotniczej w Ławicy.

Przemarsz pocztów sztandarowych przez Dębicę z okazji Europejskiego Dnia Maszynisty w dniu 15 września 2017 r.

Poczty sztandarowe Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych przed mszą św. z okazji Europejskiego Dnia Maszynisty w Dębicy w dniu 15 września 2017 r.

Akademia z okazji Europejskiego Dnia Maszynisty
w dniu 15 września 2017 r.

Akademia z okazji Europejskiego Dnia Maszynisty w dniu 15 września
2017 r. Wystąpienie Prezydenta Związku Zawodowego Maszynistów
Kolejowych Leszka Miętka.

Część II

WYBRANE DZIAŁANIA I DOKONANIA POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO W OKRESIE 25 LAT JEGO ISTNIENIA

Uczestnicy Ogólnopolskiego Forum pt. „Modernizacja polskiej armii i przemysłu obronnego a przyszłość polskiej gospodarki” w dniu 12 grudnia 2001 r., zorganizowanego przez Polskie Lobby Przemysłowe.

Uczestnicy ogólnopolskiej Konferencji pt. „Czyja będzie polska kolej? Alternatywne koncepcje przekształceń PKP”, zorganizowanej przez Polskie Lobby Przemysłowe i Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych.

Konferencja prasowa zwołana przez Polskie Lobby Przemysłowe poświęcona modernizacji polskiej armii – 3 listopada 1999 r.

Posiedzenie Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie budżetu MON na rok 2001. Od lewej: mgr inż. Tomasz Hypki, koordynator PLP Paweł Soroka i przewodniczący Komisji prof. Jerzy Klamka.

Posiedzenie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i przedstawicieli rolniczych związków zawodowych w sprawie przemysłu rolno-spożywczego. Od lewej: Andrzej Lepper i Roman Wierzbicki.

Spotkanie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego z prof. Jadwigą Staniszkis.

Uczestnicy Ogólnopolskiego Forum „Kierunki przekształceń strategicznych dziedzin polskiej gospodarki a suwerenność Polski (w warunkach globalizacji) – 9 stycznia 2001 r.

Ogólnopolskie Forum. Wystąpienie Anny Walentynowicz.

Wystąpienie doc. Tadeusza Muszkieta.

Uczestnicy Ogólnopolskiego „Kierunki przekształceń strategicznych dziedzin polskiej gospodarki a suwerenność Polski (w warunkach globalizacji) w dniu 9 stycznia 2001 r.

Ogólnopolska Konferencja pt. „Spółdzielczość i akcjonariat pracowniczy jako elementy bezpieczeństwa społecznego i trwałego rozwoju”. Od prawej: Jerzy Jankowski – Przewodniczący Zgromadzenia Ogólnego Krajowej Rady Spółdzielczej, Waldemar Pawlak – Wicepremier, minister gospodarki, dr hab. Paweł Soroka – koordynator PLP

Uczestnicy Ogólnopolskiej Konferencji pt. „Spółdzielczość i akcjonariat pracowniczy jako elementy bezpieczeństwa społecznego i trwałego rozwoju” w dniu 12 października 2009 r. w Warszawie

Otwarcie Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego” w Klubie WAT w dniu 18 listopada 2015 roku. Wystąpienie Rektora-komendanta Wojskowej Akademii Technicznej Gen. dyw. dr hab. inż. Zygmunta Mierczyka. Z prawej: prof. nadzw. dr hab. Ryszard Woźniak i prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka

Otwarcie Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego” w Klubie WAT w dniu 18 listopada 2015 roku. Wystąpienie prof. nadzw. dr hab. Pawła Soroki – koordynatora PLP.

Ogólnopolska Konferencja Naukowa w dniu 18 listopada 2015 r.
pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił
Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu
obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”. Wystąpienie
gen. broni dr inż. Anatola Wojtana – I Zastępcy Szefa Sztabu
Generalnego WP.

Ogólnopolska Konferencja Naukowa w dniu 18 listopada 2015 r.
pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił
Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu
obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”. Referat wygłasza płk
dr Jarosław Kraszewski – Szef Zarządu Wojsk Rakietowych i Artylerii
Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych

**RAPORTY I PROGRAMY OPRACOWANE PRZEZ
EKSPERTÓW POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO
I KONSERWATORIUM „O LEPSZĄ POLSKĘ”,
POWOŁANE PRZEZ PLP**

Dynamiczne zmiany zachodzące w Polsce na przełomie wieków: perspektywa akcesji do Unii Europejskiej, skutki realizowanych reform społeczno-gospodarczych, problemy ważnych dziedzin działalności państwa, jego wycofywanie się ze strategicznych obszarów gospodarki i przemysłu oraz sektora bankowego był dla grupy ekspertów PLP okazją do opracowania **Elementów alternatywnego programu gospodarczego**. Publikacja, która została wydana pod redakcją mgr inż. Jerzego Horedeckiego, dr Henryka Potrzebowskiego

i dr Pawła Soroki w 2000 r. i zaprezentowała stanowisko PLP w sprawie programu rozwoju społeczno-gospodarczego Polski. Przedstawiono w niej podstawowe zagrożenia dla społeczeństwa i gospodarki polskiej, po czym wskazano na elementy postulowanego programu rozwoju społeczno-gospodarczego i postulowane narzędzia polityki przemysłowej państwa.

Ważnym etapem walki w obronie integralności polskich kolei i zachowania ich narodowego charakteru była Ogólnopolska konferencja „**Polska potrzebuje narodowych kolei**”, zorganizowana przez Krajowy Komitet Protestacyjno-Strajkowy i PLP. Głównym celem konferencji było ukazanie zagrożeń wynikających z realizacji Ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji i restrukturyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe”. Zawarte w publikacji wystąpienia pokonferencyjne krytycznie odnosiły się do

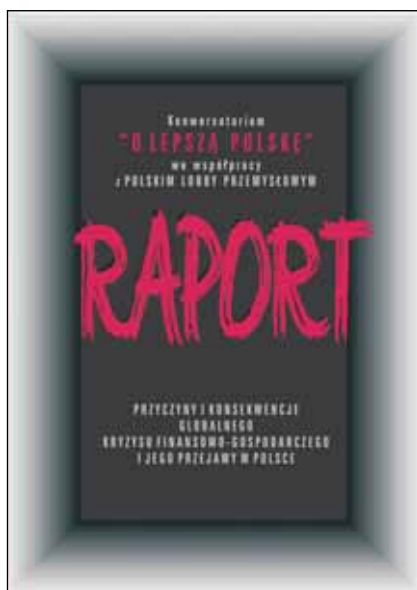
koncepcji podziału kolei na spółki i regionalizacji przewozów lokalnych. Wśród autorów publikacji znaleźli się mgr inż. Marek Głogowski, prof. dr hab. Włodzimierz Bojarski, Stanisław Kogut i Mike Cash. Publikację zwieńcza „**Alternatywny program naprawy PKP**”, przygotowany w ramach eksperckiego opracowania Marka Głogowskiego.

Symptomy kryzysu i osłabienia zdolności rozwojowych Polski w połowie I dekady XXI wieku wzbudzały szeroki niepokój. W związku z tym powołano w 2003 r. z inicjatywy Ogólnopolskiego Komitetu Protestacyjnego i PLP Konserwatorium „O lepszą Polskę”, które miało na celu opracować raport o stanie państwa i sposobach jego naprawy. Wsparcia udzielili: NSZZ „Solidarność 80” Szczecińskiej Stoczni Remontowej Gryfia” S.A., Związek Zawodowy Inżynierów i Techników oraz Konsorcjum Gastronomiczne Paweł Golema i Part-

nerzy. Wśród ekspertów uczestniczących w pracach Komitetu znalazł się szereg wybitnych osób: prof. Włodzimierz Bojarski, dr Krzysztof Borowiak, płk w st. spocz. Ryszard Chwastek, dr Lucyna Deniszczuk, doc. dr Tadeusz Gałązka, Marek Głogowski, doc. dr Ryszard Grabowiecki, Hanna Gutowska, Andrzej Gwiazda, Sławomir Gzik, Jerzy Horodecki, Józef Janik, gen. w st. spocz. dr Tadeusz Jauer, dr Ryszard Kalbarczyk, prof. Eugeniusz Kośmicki, doc. dr Marcin Kowalski, prof. Romuald Kułłowicz, dr Krzysztof Lachowski, prof. Aleksander Legatowicz, mec. Andrzej Litwak, Marek Łukaniuk, płk w st. spocz. Stanisław Mańka, red. Wiesława Mazur, prof. Tadeusz Mrzygłód, Aleksander Nawrocki, red. Lech Niekrasz, prof. Stanisław Piasecki, dr Henryk Potrzebowski, dr Paweł Soroka, prof. Janusz D. Siemiński, prof. Artur Śliwiński, prof. Jadwiga Staniszkis, dr Ludwik Staszyński, Anna Superson, dr Krzysztof Szewczak, Andrzej Tchórzewski, dr Eugeniusz Tomaszewski, Edward Warych, dr Piotr Warych, Bogusław Zacharjasiewicz, Andrzej Zaniwski, prof. Jerzy Żyżyński. Materiały z Konserwatorium

opracował Marek Głogowski, a prace koordynował dr Paweł Soroka. W pracach Konserwatorium wykorzystano również materiały przekazane przez prof. Witolda Kieżuna i prof. gen. Stanisława Kozieja. Raport **„O stanie państwa i sposobach jego naprawy”** został wydany w 2005 r. To obszerny, 13-rozdziałowy materiał analityczny podejmujący polityczne, społeczne i ekonomiczne aspekty rozwoju Polski oraz rolę państwa jako organizatora rozwoju gospodarczego, społecznego, gwaranta bezpieczeństwa fizycznego, materialnego i socjalnego, a także regulatora standardów działalności, arbitra i rozjemcy.

Pod koniec 2008 roku w celu opracowania Raportu poświęconego globalnemu kryzysowi gospodarczemu prace wznowiło Konserwatorium „O lepszą Polskę”. W trakcie kolejnych debat swoje poglądy na temat kryzysu zaprezentowało wielu ekonomistów i politologów. Raport oparto na przekazanych opracowaniach i tekstach autorów Konserwatorium: prof. dr hab. Jana Dzięwulskiego, prof. dr hab. Kazimierza Fiedorowicza, dr Ryszarda Grabowieckiego, dr Zbigniewa Klimiuka, dr Bohdana Kosińskiego, dr Krzyszto-

fa Lachowskiego, Lesława Michnowskiego, prof. dr hab. Tadeusza Mrzyglóda, prof. dr hab. Jadwigi Staniszkis, dr Ludwika Staszyńskiego, prof. dr hab. Artura Śliwińskiego, prof. dr hab. Andrzeja Zawiślaka, prof. dr hab. Jerzego Żyżyńskiego. Ostatecznie opracowanie zbiorowe powstało pod redakcją Jerzego Horodeckiego i Pawła Soroki.

Posiedzenie Konwersatorium „O lepszą Polskę” w sprawie opracowania Raportu o globalnym kryzysie gospodarczym w dniu 14 czerwca 2009 r.
Od lewej: dr Zbigniew Klimiuk, prof. dr hab. Artur Śliwiński, prof. dr hab. Jerzy Żyżyński i prof. dr hab. Paweł Soroka

Posiedzenie Konwersatorium „O lepszą Polskę” w sprawie opracowania Raportu o globalnym kryzysie gospodarczym w dniu 2 czerwca 2009 r.
Wystąpienie prof. dr hab. Jadwigi Staniszkis

Istotną wartość w debatę o polskiej transformacji wniósł raport Polskiego Lobby Przemysłowego pt.: **„Straty w potencjale polskiego przemysłu i jego ułomna transformacja po 1989 roku. Wizja nowoczesnej reindustrializacji Polski”** pod redakcją mgr inż. Jerzego Horodeckiego, dr Henryka Potrzebowskiego i prof. nadzw. dr hab. Pawła Soroki. W Raporcie opisano budowę nowych przedsiębiorstw przemysłowych w latach 1949-1988 i transformację polskiego przemysłu w latach 1889-2009,

nowe trendy w światowej sytuacji przemysłowej oraz wizję nowoczesnej reindustrializacji Polski. Wśród ekspertów pracujących nad raportem znaleźli się prof. dr hab. Andrzej Karpiński, dr Ryszard Grabowiecki, prof. dr hab. Tadeusz Gałązka, dr Ryszard Ślęzak, dr inż. Tomasz Babul, dr Henryk Potrzebowski i prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka. Uwzględniono również uwagi mgr inż. Mariana Bardeckiego, mgr inż. Marka Głogowskiego, mgr inż. Jerzego Horodeckiego i Stowarzyszenia na Rzecz Rozwoju Ursusa.

Część druga Raportu „*Przyczyny i konsekwencje globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego i jego przejawy w Polsce*” pod redakcją Krzysztofa Mroczkowskiego, prof. nadzw. dr hab. Pawła Soroki i dr Krzysztofa Ludwiniaka została opublikowana w 2013 r. W raporcie opisano przyczyny i konsekwencje globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego i jego przejawy w Polsce. Przedstawiono trendy w polityce gospodarczej, zwrócono uwagę, że świat znajduje się u progu rewolucji technolo-

gicznej i wskazano szanse na uprzemysłowienie kraju zgłaszając postulaty długofalowej strategii rozwoju kraju. W raporcie wskazano pożądane działania i rekomendacje PLP w zakresie nowoczesnej reindustrializacji Polski, Modernizacji Sił Zbrojnych RP, perspektyw dla polskiej energetyki i przemysłu stoczniowego. Przy opracowaniu Raportu uwzględniono szereg opinii i uwag: prof. dr hab. Włodzimierza Bojarskiego, dr Dariusza Grabowskiego, dr hab. Zbigniewa Klimiuka, mgr inż. Wiesława Klimka, Lesława Michnowskiego i prof. dr hab. Artura Śliwińskiego.

W oparciu o główne tezy wymienionych powyżej raportów, w wyniku Konferencji Naukowej zorganizowanej w dniach 27-28.06.2012 r. przez Warszawską Szkołę Zarządzania-Szkołę Wyższą i Krajową Radę Spółdzielczości i Polskie Towarzystwo Ekonomiczne pt. „Systemy finansowe na rzecz Społecznej gospodarki Rynkowej Świat-Europa-Polska”, opracowany został raport pt. **„Wyzwania gospodarcze przed Polską i propozycje ich rozwiązania”**. Raport, ze względu na swój uniwersalny charakter i aktualność kwestii

w nim podnoszonych został opublikowany w styczniu 2017 r. Przy sporządzaniu Raportu wykorzystano fragmenty opracowań prof. dr hab. Włodzimierza Bojarskiego, dr Ryszarda Grabowieckiego, prof. dr hab. Andrzeja Karpińskiego, dr Jana Kozia, dr Krzysztofa Lachowskiego, Krzysztofa Mroczkowskiego, Krzysztofa Ludwiniaka, prof. nadzw. dr hab. Pawła Soroki i dr Ryszarda Ślázaka. Autorzy raportu argumentują, że kryzys finansowy z 2008 r. nie jest jedynie następstwem koniunkturalnego załamania, lecz objawem dużo bardziej fundamentalnych problemów o charakterze ustrojowych dysfunkcji. Wskazują ułomności metod, które służyły do łagodzenia skutków kryzysu oraz zagrożenia wynikające z dominacji świata finansów nad realną gospodarką. Odsłaniają również tajniki zmiany *modus operandi* sektora finansów w ostatnich latach. W tym kontekście zaprezentowana zostaje sytuacja Polski, która choć przez pierwszą fazę kryzysu przeszła łagodnie to jednak boryka się z szeregiem innych problemów. Ostatecznie zostaje omówiona potrzeba implementacji strategii antykryzysowej zapewniającej

rozwój gospodarczy, a zwłaszcza nowoczesna reindustrializacja mająca na celu wprowadzić nasz kraj w erę cywilizacji informacyjnej. Autorzy przedstawiają pożądane kierunki działań Rządu RP na rzecz nowoczesnej reindustrializacji oraz korekty stosunków własnościowych.

Posiedzenie Społecznej komisji do określenia kryteriów wyboru samolotu wielozadaniowego, powołanej z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego w dniu 6 lutego 1997 roku.

DZIAŁALNOŚĆ POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO NA RZECZ POLSKIEGO LOTNICTWA WOJSKOWEGO i PRZEMYSŁU LOTNICZEGO

6 lutego 1996 r.

WNIOSKI I PROPOZYCJE DO DYSKUSJI

**z inauguracyjnego zebrania Społecznej Komisji, po-
wołanej do określenia kryteriów wyboru wielozada-
niowego myśliwca ponaddźwiękowego
dla polskiego lotnictwa wojskowego**

W dniu 6 lutego 1996 r. w WSK „PZL-Warszawa II” odbyło się inauguracyjne zebranie społecznej komisji, powołanej z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego do określenia kryteriów wyboru wielozadaniowego myśliwca ponaddźwiękowego dla polskich Wojsk Lotniczych. W zebraniu – oprócz członków Polskiego Lobby Przemysłowego – wzięli udział przedstawiciele Departamentów – Rozwoju i Wdrożeń oraz Bezpieczeństwa Międzynarodowego MON, Biura Bezpieczeństwa Narodowego, Szefostwa Wojsk Obrony Przeciwlotniczej Sztabu Generalnego WP, Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, Wydziałów – Strategiczno-Obronnego oraz Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej Akademii Obrony Narodowej, Wydziału Uzbrojenia i Lotnictwa WAT, Politechniki Warszawskiej, Instytutu Lotnictwa, WSK „PZL-Warszawa II”, PZL Warszawa-Okęcie, Centrum Kooperacji Przemysłowej, Przemysłowego Instytutu Telekomunikacji, Sekcji Krajowej Przemysłu Lotniczego NSZZ „Solidarność”, redakcji Magazynu Lotniczego „Skrzydłata Polska”, Redakcji Wojskowej Polskiego Radia i Polskiej Agencji Prasowej.

I. Uczestnicy zebrania poparli inicjatywę powołania niezależnej społecznej komisji i zgodzili się brać udział w jej pracach. W dyskusji wyrazili pogląd, że decyzja o zakupie określonego typu wielozadaniowego myśliwca ponaddźwiękowego dla pol-

skich Wojsk Lotniczych będzie miała charakter strategiczny i przesądzi na kilkadziesiąt lat kształt naszego lotnictwa wojaskowego oraz może za decydować o przyszłości, a nawet losach polskiego przemysłu lotniczego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego. Stąd warunki zawarte w kontrakcie z firmą – producentem myśliwca, na którego zakup Polska się zdecyduje, mogą stanowić punkt wyjścia do wytyczenia strategii określającej kierunki rozwoju branży lotniczej w Polsce i związanego z nią zaplecza badawczo-rozwojowego. Realizacja tej strategii może stworzyć warunki dla integracji i technologicznego unowocześnienia rodzimego przemysłu lotniczego, w którym ostatnio mamy do czynienia z daleko posuniętą niezgodnością interesów. Oczywiście będzie to możliwe wtedy, gdy przy podejmowaniu decyzji o wyborze określonego typu samolotu w maksymalnym stopniu zostaną uwzględnione możliwości i perspektywy rozwoju wszystkich podmiotów tworzących polski przemysł lotniczy. Sprawa nadrzędną w wytyczeniu tej strategii – zdaniem uczestników zebrania inauguracyjnego – będzie pogodzenie potrzeb i oczekiwań Wojska z interesami i możliwościami polskiego przemysłu lotniczego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego. Kontrakt na zakup nowego wielozadaniowego myśliwca powinien uwzględniać dotychczasowy dorobek polskich biur konstrukcyjnych, a więc doświadczenia z realizacji programu „Iryda” oraz znane trzy projekty szturmowego samolotu wsparcia pola walki. Na ten temat godne uwagi jest opracowanie Sekcji Lotniczej SIMP. Ten typ samolotu w przyszłości powinien być uzupełnieniem dla ponaddziesięciowego samolotu wielozadaniowego, który będzie podstawowym rodzajem sprzętu znajdującego się na wyposażeniu naszych Wojsk Lotniczych

II. W dyskusji podczas zebrania, które zapoczątkowało działalność społecznej komisji, przeważał pogląd, że komisja powinna opracować kilkunastostronicowy profesjonalny materiał, określający w sposób syntetyczny jasne kryteria, które należy uwzględnić w procesie decyzyjnym, w efekcie którego zostanie wyraźnie określony typ samolotu. Chodzi o to, aby ostateczna decyzja była optymalna z punktu widzenia wymogów polityki

bezpieczeństwa Polski, potrzeb i oczekiwań Wojsk Lotniczych czyli przyszłego użytkownika, interesów i możliwości przemysłu oraz możliwości ekonomicznych kraju.

Ekspertyza Polskiego Lobby Przemysłowego **„Wielozadaniowy Samolot Bojowy dla Wojsk Lotniczych RP – Szansa na modernizację gospodarki i rozwój ekonomiczny Polski. Opinia na temat wyboru sposobu oferty.”**

W „Gazecie Targowej Pomorza i Kujaw”, we współpracy z magazynem Lotniczym „Skrzydłata Polska”, w sierpniu 1996 roku, opublikowano ekspertyzę Polskiego Lobby Przemysłowego „Wielozadaniowy Samolot Bojowy dla Wojsk Lotniczych RP – Szansa na modernizację gospodarki i rozwój ekonomiczny Polski. Opinia na temat wyboru sposobu oferty.” Z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego powstała społeczna komisja, która postanowiła przeanalizować uwarunkowania towarzyszące

zakupowi nowoczesnego samolotu wielozadaniowego dla polskiej armii. W jej skład weszli specjaliści cywilni z przemysłu, jednostek badawczo-rozwojowych i naukowych, oraz wojskowi z różnych zainteresowanych instytucji. Ekspertyza była wynikiem trwających kilka miesięcy prac komisji. W opracowaniu przeanalizowano uwarunkowania strategiczne podejmowania decyzji o wyposażeniu Sił Zbrojnych w uzbrojenie i pomocniczy

sprzęt techniczny, omówiono operacyjne i taktyczne uwarunkowania działań lotnictwa w kontekście pożądanych właściwości samolotów bojowych. Omówiono także aspekty techniczno-eksploatacyjne związane z zakupem nowego typu samolotu bojowego. Dokładnie przeanalizowano także kryteria ekonomiczne oraz offsetowe. Jak podkreśliło w swym dokumencie Polskie Lobby Przemysłowe, decyzja o zakupie określonego typu wielozadaniowego samolotu naddźwiękowego dla polskich Wojsk Lotniczych będzie miała charakter strategiczny i przesadzi na kilkadziesiąt lat o kształcie naszego lotnictwa wojskowego, a także zadecyduje o losach polskiego przemysłu lotniczego i obronnego oraz jego zaplecza badawczo-rozwojowego. Może stać się niezwykle silnym impulsem dla rozwoju całej polskiej gospodarki. Stąd warunki zawarte w kontrakcie z producentem nabywanego samolotu mogą stanowić punkt wyjścia do wytyczenia strategii rozwoju wielu gałęzi przemysłu. Oczywiście będzie to możliwe pod warunkiem uwzględnienia w procesie negocjacyjnym ich potrzeb, co wiąże się z koniecznością stworzenia nowych, odpowiednich do zakresu pojawiających się problemów struktur organizacyjnych i decyzyjnych.

W ekspertyzie napisano, że „Przygotowywany kontrakt musi uwzględniać na równi interesy armii i gospodarki. Musi dzięki niemu zostać zachowany i wzmocniony potencjał lotniczych biur konstrukcyjnych, powinny też zostać wykorzystane istniejące już doświadczenia w realizacji programów budowy samolotów dla wojska. Być może efektem realizacji zakupu samolotu wielozadaniowego powinno stać się także opracowanie, z wykorzystaniem uzyskanych technologii, nowego samolotu poddźwiękowego, tańszego niż typ podstawowy i uzupełniającego jego możliwości operacyjne”.

Jak podkreślono w dokumencie przygotowanym przez komisję powołaną przez Polskie Lobby Przemysłowe, „rzadko w historii zdarza się okazja tak poważnego unowocześnienia sił zbrojnych, a jednocześnie nadania silnego impulsu dla rozwoju ekonomicznego kraju. Dla Polski kontrakt na dostawy samolotów bojowych jest też okazją do zrestrukturyzowania systemów

zarządzania gospodarką na wszystkich poziomach i opanowania metod koordynacji dużych, interdyscyplinarnych programów przemysłowych. Wobec braku doświadczeń w tym zakresie będzie to wymagało odważnych decyzji, ale i rozważnej koniecznej dla uniknięcia nieodwracalnych błędów. Tym bardziej, że brakuje w naszym kraju precyzyjnych rozwiązań ustawowych regulujących omawiane kwestie. A powinny one powstać jak najszybciej, w czym Polskie Lobby Przemysłowe i współpracujące z nim organizacje będą chciały mieć swój inspirujący i merytoryczny udział. W efekcie tych działań, kontrakt powinien zostać zawarty po uczciwie przeprowadzonym konkursie ofert”.

(...) W tak dużych programach kluczową rolę odgrywają decyzje podjęte już w pierwszej fazie ich przygotowywania i realizacji. Nawet niewielkie błędy popełnione na początku powodują, że uzyskany efekt jest daleki od optymalnego. a pożądane korzyści występują w ograniczonej skali. Dlatego potrzebne są szybkie działania z udziałem szerokiego grona specjalistów w fazie przygotowawczej, i trafne decyzje specjalnie dobranej grupy decyzyjnej o szerokich kompetencjach i odpowiedzialności, nadzorowanej na najwyższym możliwym szczeblu, najlepiej parlamentarnym, którą należy niezwłocznie powołać. Ważne będzie też odwołanie się do opinii publicznej, bowiem społeczeństwo musi być możliwie najlepiej poinformowane o sprawach, które będą od niego wymagać znacznego wysiłku i – być może – rezygnacji z innych, doraźnych celów ekonomicznych(...).

„Polska, znajdująca się ciągle w trudnej fazie zasadniczych przemian gospodarczych, potrzebuje silnych bodźców dla przyspieszenia rozwoju ekonomicznego. Takim bodźcem może stać się program związany z zakupem nowoczesnego samolotu bojowego dla naszej armii. Jest to szansa, której nie wolno zmarnować. Nawet niepełna analiza pokazuje, że przeprowadzenie procedury zakupu samolotu dla polskich wojsk lotniczych w sposób, który zagwarantuje maksimum korzyści polskiej gospodarce jest kwestią szczególnej odpowiedzialności. – stwierdzili w ekspertyzie członkowie komisji powołanej przez PLP.

23-24.08.1996 r.

Seminarium pt. **„Wielozadaniowy samolot bojowy dla polskiego lotnictwa wojkowego. Szanse dla wojska i gospodarki”**

Ekspertyza **„Wielozadaniowy Samolot Bojowy dla Wojsk Lotniczych RP – Szansa na modernizację gospodarki i rozwój ekonomiczny Polski. Opinia na temat wyboru sposobu oferty”** zaprezentowana została podczas Seminarium pt. **Wielozadaniowy samolot bojowy dla polskiego lotnictwa wojkowego. Szanse dla wojska i gospodarki.** Seminarium to-

warzyszyło Festynowi Lotniczemu Bydgoszcz 96' i Targom Aero-InterLot i zostało zorganizowane 1w dniach 23-24 sierpnia 1996 roku pod patronatem Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Dowództwa Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej, Krajowej Rady Lotnictwa. Jego organizatorami byli: Agencja Lotnicza ALTAIR Sp. z o.o., Międzynarodowe Targi Pomorza i Kujaw, przy współpracy redakcji *Przeglądu Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej* i Polskiego Lobby Przemysłowego.

Podczas seminarium wygłoszono następujące referaty:

gen. bryg Roman Iwaszkiewicz	– Konieczność zmian techniki lotniczej na przełomie wieków w wojskach lotniczych RP,
dr Paweł Soroka	– Główne kryteria wyboru wielozadaniowego samolotu bojowego dla lotnictwa wojskowego RP, na podstawie prac Polskiego Lobby Przemysłowego,
płk prof. Wacław Świątnicki	– Porównanie i ocena współczesnych samolotów wielozadaniowych,
płk dr Stanisław Zajas	– Pożądane własności operacyjne i taktyczne samolotu wielozadaniowego dla lotnictwa polskiego,
płk dr Antoni Milkiewicz	– Tradycje współpracy wojska i przemysłu w Polsce,
doc dr inż. Konrad Tott, dr inż. Witold Wiśniowski	– Zagadnienia restrukturyzacji przemysłu lotniczego w aspekcie przygotowań do kontraktu na dostawy samolotów wojskowych,
ppłk dr Maciej Łuczak	– Ekonomiczne uwarunkowania modernizacji technicznej wyposażenia polskiego lotnictwa wojskowego,
mgr inż Ryszard Jaxa Małachowski	– Zagadnienia ekonomiczne uruchomienia licencyjnego samolotu bojowego w polskim przemyśle lotniczym,
mgr inż Wojciech Staszek	– Polskie doświadczenia w przygotowywaniu kontraktów offsetowych w lotnictwie,
Tomasz Hypki	– Rola mediów w propagowaniu zagadnień związanych z przygotowaniem kontraktu na dostawy samolotów bojowych dla polskiego lotnictwa wojskowego.

Warszawa, 10 czerwca 1996 r.

Pan Stanisław Dobrzański
Minister Obrony Narodowej

Szanowny Panie Ministrze,

Polskie Lobby Przemysłowe przesyła Panu Ministrowi opracowanie pn. „Wielozadaniowy samolot bojowy dla Wojsk Lotniczych RP – szansa na modernizację gospodarki i rozwój ekonomiczny Polski”, określające sposób wyboru oferty. Jest ono efektem pracy Społecznej Komisji, w której uczestniczyli uznani specjaliści z uczelni i instytutów wojskowych oraz z przemysłu lotniczego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego. Polskie Lobby Przemysłowe będzie monitorować proces decyzyjny dotyczący wyboru samolotu pod kątem uwzględnienia kryteriów określonych w naszym opracowaniu.

Z wyrazami szacunku

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego
dr Paweł Soroka

Otrzymują:

- Aleksander Kwaśniewski, Prezydent RP
- Włodzimierz Cimoszewicz, Prezes Rady Ministrów
- Jerzy Milewski, Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego
- Prof. dr hab. Mirosław Pietrewicz, Wiceprezes Rady Ministrów,
Przewodniczący Komitetu Spraw Obronnych Rady Ministrów
- Andrzej Karkoszka, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej
- Prof. dr hab. Dariusz Rosati, Minister Spraw Zagranicznych
- Jerzy Szmajdziński, Przewodniczący Sejmowej Komisji Obrony Narodowej
- Rajmund Szwonder, Przewodniczący Senackiej Komisji Obrony Narodowej
- Gen. broni Tadeusz Wilecki, Szef Sztabu Generalnego WP
- Gen. dyw. Kazimierz Dziok, Dowódca Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej

Warszawa, 14 kwietnia 1997 r.

Pan Krzysztof WĘGRZYN
Wiceminister Obrony Narodowej

Szanowny Panie Ministrze,

Polskie Lobby Przemysłowe przesyła swoje opracowanie, określające kryteria wyboru systemu integrującego i rakiety przeciwpancernej dla śmigłowca uderzeniowego HUZAR. Jest ono efektem pracy społecznej komisji, w której uczestniczyli uznani specjaliści wojskowi i przedstawiciele przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego. Polski Lobby Przemysłowe będzie monitorować proces decyzyjny dotyczący wyboru systemu i rakiety pod kątem uwzględnienia kryteriów określonych w naszym opracowaniu.

Z wyrazami szacunku

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego
dr Paweł Soroka

Otrzymują:

- Aleksander Kwaśniewski – Prezydent RP
- Włodzimierz Cimoszewicz – Prezydent Rady Ministrów RP
- prof. dr hab. Mirosław Pietrewicz – Wicepremier, Przewodniczący KSORM
- Wiesław Kaczmarek – Minister Gospodarki
- Jerzy Szmajdziński – Przewodniczący Sejmowej Komisji Obrony Narodowej
- gen. broni Henryk Szumski – Szef Sztabu Generalnego WP

Styczeń 1997 roku-Polskie Lobby Przemysłowe powołało społeczną komisję ekspertów, którzy w kwietniu 1997 r. opracowali ekspertyzę *pn. „Kryteria wyboru systemu integrującego i rakiety przeciwpancernej dla śmigłowca HUZAR”*, projektowanego przez WSK Świdnik. Została ona przekazana do Ministerstwa Obrony Narodowej i innych ważnych decydentów. Ostatecznie jednak śmigłowiec HUZAR nie wszedł do produkcji.

9 maja 2000 r.

UCHWAŁA

Ogólnopolskiej Konferencji zorganizowanej przez Polskie Lobby Przemysłowe i Krajową Radę Lotnictwa **pt. „Militarne i ekonomiczne aspekty modernizacji polskiego lotnictwa wojskowego”**

W dniu 9 maja 2000 r. w Warszawie odbyła się Ogólnopolska Konferencja **Militarne i ekonomiczne aspekty modernizacji polskiego lotnictwa wojskowego**, zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Krajową Radę Lotnictwa. Uczestniczący w niej przedstawiciele organizacji działających na rzecz obronności, przemysłu obronnego i lotniczego oraz związków zawodowych, uchwalili co następuje:

1. Doświadczenia ostatnich konfliktów zbrojnych potwierdzają rysującą się od wielu lat tendencję wzrostu znaczenia lotnictwa wojskowego. Dlatego też wyposażenie polskiego lotnictwa wojskowego w nowoczesne wielozadaniowe samoloty i śmigłowce bojowe oraz zbudowanie skutecznego systemu obrony powietrznej jest naszą racją stanu, a także testem wiarygodności wobec sojuszników.
2. Do dziś żaden polski rząd nie podjął ostatecznych decyzji o przyszłym kształcie polskiego lotnictwa wojskowego. Dzieje

się to w sytuacji, gdy szybko starzeje się dotychczas używany sprzęt i każdego roku wycofywane są z uzbrojenia kolejne samoloty. Jeśli tej niebezpiecznej tendencji nie przerwie odpowiednio szybko zrealizowany zakup odpowiedniej liczby możliwie najnowszej generacji wielozadaniowych samolotów bojowych, to w latach 2005-2008 Polska zostanie pozbawiona własnego lotnictwa wojskowego. Brak decyzji o wyborze samo lotu i harmonogramie dostaw powoduje chaos w wojskach lotniczych, odchodzenie najlepszej kadry i oznaczający regres zastój w przemyśle zbrojeniowym.

3. Przemysł obronny i lotniczy znajdują się w krytycznej sytuacji. Brakuje programów rozwojowych, zamówień ze strony armii, a także koncepcji udziału w programach międzynarodowych. Jego dalsze osłabianie spowoduje, że nie będzie on w stanie nawet wziąć udziału w ewentualnym programie offsetowym związanym z zakupami sprzętu wojskowego.
4. Przywrócenie normalności i stabilności w polskim przemyśle lotniczym wymaga wielorakich działań i szybkich decyzji. Najważniejsze z nich jest określenie strategii jego rozwoju i polityki państwa w stosunku do rodzimego rynku lotniczego, który w Polsce jest potencjalnie bardzo duży. Restrukturyzacja przemysłu zbrojeniowego powinna uwzględniać współpracę międzynarodową i ewentualne transakcje kompensacyjne związane z importem uzbrojenia. Powinny być one zawierane z pełnym zagwarantowaniem polskich interesów gospodarczych. Pożądane jest też wynegocjowanie z partnerami zagranicznymi polskiej specjalizacji w ramach podziału międzynarodowego rynku zbrojeniowego.
5. Istotną rolę we wzmacnianiu polskiego lotnictwa wojskowego powinny odgrywać programy modernizacyjne. Jest to najtańsza droga do posiadania uzbrojenia odpowiadającego wymaganiom współczesnego pola walki. Odpowiednio głęboka modernizacja wybranych typów samolotów i śmigłowców to nie tylko możliwość pozyskania nowoczesnej technologii, ale i zapewnienia zatrudnienia dla wielu specjalistów z branży lotniczej i zbrojeniowej. W obecnej sytuacji z korzyścią dla

wojska i gospodarki modernizowane mogą być samoloty Su-22, MiG-29 i śmigłowce Mi-24, czego dowodzi skuteczna modernizacja samolotów M-28 Bryza i śmigłowców Mi-14 przez rodzimy przemysł.

6. Trzeba wreszcie wyciągnąć konsekwencje wobec decydentów odpowiedzialnych za zaniechania działań modernizacyjnych polskiego lotnictwa wojskowego, a także brak transakcji kompensacyjnych przy zakupach importowanych dla PLL LOT S.A. Należy też wyciągnąć odpowiednie wnioski z tej sytuacji na przyszłość. Jednym z nich powinno być powołanie odpowiednio wysoko umocowanego urzędu, który koordynowałby sprawy zakupów sprzętu specjalnego i uzbrojenia dla MON i MSWiA oraz związany z nimi offset.
7. Losy polskiej obronności, wojska i przemysłu zbrojeniowego zależą przede wszystkim od woli politycznej rządu i parlamentu. Mamy nadzieję, że ludzie decydujący o tej krytycznej dla zachowania suwerenności sferze funkcjonowania państwa, podejmą wreszcie odpowiednie decyzje, które wzmocnią armię i przywrócą należne miejsce związanemu z nią przemysłowi. Dla dobra Rzeczypospolitej.

Pawel Soroka
Polskie Lobby Przemysłowe
POLSKIE LOBBY PRZEMISLOWE
ul. Świętokrzyska 14a pok. 540
koordynator (ZG SIMP)
dr Paweł Soroka 00-050 Warszawa

Tomasz Hypek
Krajowa Rada Lotnictwa
v-ce przewodniczący Zarządu
Tomasz Hypek

Sekcja Lotnicza Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich

przewodniczący Tadeusz Kurcyk

Tadeusz Kurcyk
PRZEWODNICZĄCY

STOWARZYSZENIE
Inżynierów i Techników Mechaników Polskich
SEKCJA LOTNICZA
Warszawa, ul. Świątokrzyska-14a

Sekcja Uzbrojenia Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich

z-ca przewodniczącego Zbigniew Zaborowski

Zbigniew Zaborowski

Związek Zawodowy Przemysłu Elektromaszynowego

wiceprzewodniczący Zbigniew Wyrzykowski

ZWIĄZEK ZAWODOWY PRZEMYSŁU ELEKTROMASZYNOWEGO
V-CE PRZEWODNICZĄCY
Zbigniew Wyrzykowski
Zbigniew Wyrzykowski

Związek Zawodowy Metalowcy WSK PZL-Świdnik SA

wiceprzewodniczący Jan Borys

Jan Borys

Klub Inżynierów i Techników Wojskowych SIMP

przewodniczący Leszek Pinkosz

Leszek Pinkosz

Fundacja Wspierania Obronności Kraju

prezes dr Hubert Królikowski

Hubert Królikowski

FUNDACJA WSPIERANIA OBRONNOŚCI KRAJU
ul. Szolc-Rogozińskiego 8 m. 2
02-777 Warszawa
Tel./fax 643 36 32 REGON 012908730

Stowarzyszenie Nowa Armia

sekretarz Wojciech Fondaliński

Wojciech Fondaliński

POLSKA IZBA PRODUCENTÓW
na Rzecz Obronności Kraju
00-951 Warszawa, ul. Fon-Wila 7
Regon 012908730

PREZES IZBY

Wojciech Fondaliński

Ogólnopolska Konferencja pt. „Militarne i ekonomiczne aspekty modernizacji polskiego lotnictwa wojskowego”. Prowadzący Konferencję – mgr inż. Tomasz Hypki i dr Paweł Soroka

Uczestnicy Konferencji. W środku gen. broni pil. Jerzy Gotowała

3 lutego 2003 r.

STANOWISKO
Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie realizacji
Programu IRYDA, zachowania potencjału polskiego
przemysłu lotniczego i jego zaplecza
naukowo-badawczego
(omówienie, skrót)

Polskie Lobby Przemysłowe w swoim stanowisku stwierdziło, że nierzetelne informacje o programie „IRYDA” wprowadziły w błąd opinię publiczną, działały na niekorzyść kraju i osób zaangażowanych w program. Polska może produkować i eksportować samoloty IRYDA.

Po dokładnym przedstawieniu sporu dotyczącego „IRYDY”, Polskie Lobby Przemysłowe wskazało na potrzebę wznowienia programu i zaznaczyło w Stanowisku iż błędem była decyzja o wycofaniu samolotów z użytkowania w Wyższej Oficerskiej Szkole Sił Powietrznych w Dęblinie. Podkreślono, iż niezbędne jest wdrożenie IRYDY na wyposażenie Lotnictwa Marynarki Wojennej, gdzie rozwiązano formację jednosilnikowych MiGów-21bis. Wycofywane w tym czasie były także ISKRY z bazy w Siemierowicach. Zaznaczono także, dlaczego nie jest potrzebny dwukrotnie droższy od polskiego silnik VIPER. Sugerowano także wznowienie programu przy współpracy z firmą amerykańską, która w ramach offsetu na samolot wielozadaniowy mogłaby wprowadzić w polskim przemyśle lotniczym najwyższe technologie projektowania i produkcji systemów sterowania i diagnostyki silników turbinowych. Zaznaczono, że IRYDY mogą być z powodzeniem serwisowane i remontowane w Polsce. Podkreślono także między innymi, powołując się na szereg argumentów, że egzemplarze IRYDY mogą być zmodernizowane do wersji wymaganych przez MON.

Polskie Lobby Przemysłowe przedstawiając powyższe stanowisko miało na względzie minimalizowanie kosztów ponoszo-

nych na obronność państwa oraz utrzymanie i rozwijanie narodowego zaplecza naukowo-badawczego i produkcyjnego, a tym samym zapewnienie miejsc pracy i rozwój gospodarczy kraju.

**MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
PODSEKRETARZ STANU
DS. UZBROJENIA I MODERNIZACJI**

Warszawa, 24. lipca 2008 r.

ZAKŁAD OBSŁUGI
MINISTERSTWA OBRONY NARODOWEJ
KANCELARIA JAWNA NR 8

Nr

609/ PWT

2.3.1.P. 7000

**KOORDYNATOR
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego**

Pan dr hab. Paweł SOROKA

Warszawa

Do wiadomości: **DOWÓDCA
Sił Powietrznych**

Pan gen. broni pł. Andrzej BŁASIK

Warszawa

Dotyczy: zorganizowania seminarium w sprawie polskiego samolotu szkolno-bojowego nowej generacji.

Szanowny Panie Pułkowniku,

Ministerstwo Obrony Narodowej jest zainteresowane wzięciem udziału w proponowanym seminarium dotyczącym możliwości wyprodukowania polskiego samolotu szkolno-bojowego nowej generacji w oparciu o polski przemysł lotniczy.

W związku z powyższym proponuję nawiązać kontakt z Dowódcą Sił Powietrznych w celu uzgodnienia szczegółów seminarium. Na miejsce spotkania proponuje się Wyższą Szkołę Oficerską Sił Powietrznych w Dęblinie.

W planowanym spotkaniu proszę uwzględnić następujące zagadnienia:

- koncepcję zaprojektowania i produkcji samolotu szkolenia zaawansowanego;
- harmonogram realizacji przedsięwzięcia z kosztami poszczególnych etapów i źródłami ich finansowania;
- możliwości budowy samolotu szkolenia zaawansowanego przez wytypowanych producentów.

Ponadto, proszę o zarezerwowanie czasu w trakcie seminarium dla Dowódcy Sił Powietrznych który przedstawi zaakceptowaną przez Ministra Obrony Narodowej w dniu 08.11.2007 r. „Koncepcją szkolenia personelu latającego Sił Zbrojnych RP” oraz wymagania stawiane przed samolotem szkolenia zaawansowanego.

z poważaniem

Zenon KOSINIAK-KAMYSZ

Otrzymuje: Szef Sztabu Generalnego WP

Seminarium „Możliwość wyprodukowania polskiego samolotu szkolno-bojowego nowej generacji we współpracy międzynarodowej”, które 29 października 2008 roku odbyło się w Wyższej Szkole Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie.

Seminarium pt. „Możliwości wyprodukowania polskiego samolotu szkolno-bojowego nowej generacji we współpracy międzynarodowej”, zorganizowane przez Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego w porozumieniu z polskim przedsiębiorstwami

i organizacjami lotniczymi, było okazją do przedyskutowania uwarunkowań, zarówno krajowych jak i międzynarodowych, związanych z zaprojektowaniem i wyprodukowaniem samolotu szkolno-bojowego nowej generacji – w skrócie LIFT. Jak zaznaczono, uwarunkowania te w okresie kilkunastu lat znacznie się zmieniły, z jednej strony z powodu niezwykle szybkiego postępu technologicznego, który wymaga coraz większych nakładów finansowych, z drugiej – z uwagi na rosnące umiędzynarodowienie nowoczesnej produkcji przemysłowej. Szczegółowo zagadnienia te zostały przedstawione w referatach, wygłoszonych podczas seminarium i wydanych w formie zbindowanej. Po zakończeniu seminarium opracowano wnioski, które zostały przekazane najwyższym władzom

Komendant – rektor Wyższej Oficerskiej Szkoły Sił Powietrznych w Dęblinie, gen. bryg. dr pil. Jan Rajchel, otwiera Seminarium pt. „Możliwości wyprodukowania polskiego samolotu szkolno-bojowego nowej generacji we współpracy międzynarodowej” w dniu 29 października 2008 r.

Uczestnicy Seminarium pt. „Możliwości wyprodukowania polskiego samolotu szkolno-bojowego nowej generacji we współpracy międzynarodowej” w Dęblinie. Od lewej: asystent Szefa Sztabu Generalnego WP gen. broni pil. Lech Majewski, gen. bryg. dr pil. Anatol Czaban – Szef Szkolenia w Dowództwie Sił Powietrznych i gen. bryg. dr pil. Jan Rajchel – komendant, rektor WOŚSP

Luty 2011 r.

Propozycje Polskiego Lobby Przemysłowego dotyczące ustanowienia strategicznego programu rządowego związanego z pozyskaniem dla Sił Powietrznych samolotu szkolenia zaawansowanego (LIFT) pod nazwą: „Pozyskanie samolotu szkolenia zaawansowanego – I etap. Rozwinięcie tego samolotu do wersji szkolno-bojowej nowej generacji wraz z systemami wspomagającymi – II etap”.

Zawarte w tym dokumencie propozycje i rekomendacje były rozwinięciem i aktualizacją wniosków i propozycji z Seminarium pt. „Możliwości wyprodukowania polskiego samolotu szkolno – bojowego nowej generacji we współpracy międzynarodowej”, które 29 października 2008 roku Polskie Lobby Przemysłowe zorganizowało w Wyższej Szkole Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie.

W wielostronicowym dokumencie, mającym charakter ekspertyzy, szczegółowo przedstawiono potrzeby Sił Powietrznych RP w interesie polskiej obronności i gospodarki, udział polskiego przemysłu w realizacji programu rozwinięcia samolotu LIFT do wersji uderzeniowej najnowszej generacji i jego produkcji. Stwierdzono, że udział partnera zagranicznego – producenta samolotu szkolenia podstawowego – na zasadach wspólnego przedsięwzięcia zminimalizuje ryzyko niepowodzenia polskiego projektu budowy samolotu nowej generacji. Wskazano na sens strategiczno-ekonomiczny przedsięwzięcia. Włączenie polskiego przemysłu lotniczo-zbrojeniowego w zaprojektowanie rozwoju konstrukcji – na bazie pozyskanego nowego samolotu LIFT, a także w produkcję finalną samolotu szkolno-bojowego nowej generacji, byłoby szczególnie pożądane w warunkach globalnego kryzysu gospodarczego, ponieważ takie wieloletnie przedsięwzięcie – oparte na nowoczesnych podstawach naukowych i wysokiej technice – stymulowałoby, wywołując efekty mnożnikowe, polską gospodarkę zagrożoną globalnym kryzysem (co jest realne z uwagi na duże skoooperowanie przemysłu zbrojeniowo-lotniczego i postępującą tendencję rozwijania w nich technolo-

gii podwójnego zastosowania). Polska, tranzytowo i strategicznie położona w Europie, powinna zachowywać niezbędny, wysoki poziom samowystarczalności obronnej i wzorem pozostałych państw Europy, modernizować własne siły zbrojne w oparciu o nowoczesne technologie podwójnego zastosowania.

Na zakończenie ekspertyzy Polskiego Lobby Przemysłowego przedstawiono **Harmonogram prac nad programem pozyskania i wdrożenia do eksploatacji w Polsce samolotu szkolenia zaawansowanego – I etap, oraz zaprojektowania i budowy samolotu szkolno-bojowego nowej generacji – II etap**

09.2010 – ogłoszenie przez Ministerstwo Obrony Narodowej procedury wyboru samolotu szkolenia zaawansowanego i głównego partnera zagranicznego przedsięwzięcia,

Do 31 marca 2011 – powołanie przez ministra obrony narodowej interdyscyplinarnego (przedstawiciele rządu, polskich przedsiębiorstw, ośrodków badawczych, niezależni eksperci) zespołu ds. realizacji programu,

04.2011 – 06.2011 – analiza przez zespół możliwości technologicznych polskich przedsiębiorstw lotniczo-zbrojeniowych, a także określenie wymagań wobec potencjalnych partnerów zagranicznych, oszacowanie kosztów programu, wskazanie optymalnych rozwiązań przejściowych dla spełnienia potrzeb polskiego lotnictwa wojskowego;

07.2011 – 10.2011 – zakładając, iż w tym okresie nastąpi rozstrzygnięcie przetargu na samolot szkolenia zaawansowanego dla Sił Powietrznych i wybór oferenta LIFTA, dokonanie analizy możliwości rozwojowych wybranego samolotu w kontekście potrzeb polskiego lotnictwa wojskowego i zakresu udziału strony polskiej w pracach rozwojowych,

11.2011 – 02.2012 – rozpoczęcie przygotowania podstaw organizacyjnych i prawnych wieloletniego przedsięwzięcia związanego z rozwinięciem – we współpracy z producentem LIFTA – wybranego samolotu szkolenia zaawansowanego do poziomu samolotu szkolno-bojowego najnowszej generacji o rozwiniętych właściwościach uderzeniowych, wspartego systemami wspomagającymi. Następnie: wybór formuły re-

alizacyjnej; negocjacji z państwami, które zechcą przyłączyć się do programu rozwoju samolotu szkolenia zaawansowanego do unowocześnionej wersji samolotu szkolno-bojowego o rozwiniętych właściwościach uderzeniowych i do projektów rozwoju systemów wspomagających wykorzystywanie tego samolotu do różnorodnych zadań.

02.2012 – 03.2012 – zatwierdzenie formuły przedsięwzięcia i harmonogramu przez Ministerstwo Obrony Narodowej i Radę Ministrów, wyznaczenie głównych realizatorów oraz określenie środków przeznaczonych na tak zintegrowany program,

10.2010 – rozpoczęcie montażu pierwszych egzemplarzy samolotu szkolenia zaawansowanego w oparciu o podzespoły dostarczone przez wybranego kontrahenta zagranicznego,

04.2012 – 06.2012 – tworzenie struktury organizacyjnej i zarządzającej międzynarodowego przedsięwzięcia związanego z rozwinięciem pozyskanego samolotu szkolenia zaawansowanego do samolotu szkolno-bojowego nowej generacji, analizy techniczne, wstępne projekty inwestycyjne, podpisanie umów o udziale w programie z krajami zainteresowanymi tym samolotem oraz systemami wspomagającymi.

06.2012 – rozpoczęcie: dostaw do Polski samolotów szkolenia zaawansowanego od wybranego oferenta, prac nad modernizacją infrastruktury w Bazie Lotniczej w Dęblinie i w Wyższej Oficerskiej Szkole Sił Powietrznych (Akademii Lotniczej) w celu dostosowania do pozyskanego samolotu i do systemów wspomagających, a także negocjacji w sprawie utworzenia Międzynarodowego Ośrodka Szkolenia Lotniczego w Dęblinie,

08.2012 – rozpoczęcie w Polsce montażu pierwszych egzemplarzy samolotu szkolenia zaawansowanego w oparciu o podzespoły dostarczone przez wybranego kontrahenta zagranicznego,

09.2012 – rozpoczęcie realizacji programu rozwoju LIFTA do poziomu samolotu szkolno-bojowego o rozwiniętych właściwościach uderzeniowych wraz z rozwojem systemów wspo-

magających, formowanie zespołów badawczych i konstrukcyjnych, budowa podstawowej infrastruktury, poszukiwanie wykonawców niższego poziomu, zawieranie umów kooperacyjnych,

10.2012 – 04.2014 – prace rozwojowe nad zmodyfikowaną, zgodnie z potrzebami, konstrukcją samolotu w kierunku samolotu szkolno-bojowego, uderzeniowego nowej generacji,

12.2012 – 04.2013 – testowanie i próbne użytkowanie opracowywanych systemów wspomagających wraz ze szkoleniem kompletowanego personelu,

01.2013 – 04.2013 – rozpoczęcie eksploatacji w Polsce pozyskanego samolotu szkolenia zaawansowanego, otwarcie Międzynarodowego Ośrodka Szkolenia Lotniczego w Dęblinie,

05.2014 – rozpoczęcie, we współpracy z dostawcą samolotu LIFT, budowy prototypu zmodyfikowanego samolotu jako samolotu szkolno-bojowego nowej generacji,

01.2015 – 03.2015 – próby prototypu samolotu szkolno-bojowego nowej generacji o rozwiniętych właściwościach uderzeniowych,

04.2015 – 09.2015 – próby weryfikacyjne dwóch prototypów wraz z testowanymi systemami wspomagającymi, prowadzone w jednostkach szkolno – bojowych,

10.2015 – decyzja o uruchomieniu produkcji seryjnej zmodyfikowanego samolotu,

11.2015 – decyzja o sukcesywnym wprowadzaniu zmodyfikowanego samolotu wraz z systemami wspomagającymi na wyposażenie jednostek bojowych,

01.2016 – rozpoczęcie prac nad dalszymi modyfikacjami samolotu, wersją bezpilotową, systemem działania zespołowego (sieciocentrycznego nowej generacji), wersjami eksportowymi,

01.2016 – 12.2018 – produkcja seryjna samolotów szkolno-bojowych nowej generacji,

01.2019 – 12.2024 – produkcja eksportowa i prace badawczo- rozwojowe nad kolejnymi modyfikacjami powstałej konstrukcji,

01.2025 – 12.2028 – modernizacja samolotów wyprodukowanych wcześniej na potrzeby polskiego lotnictwa wojskowego i partnerów uczestniczących w programie,

01.2027 – uruchomienie produkcji bezpilotowej wysokomanewrowej bojowej platformy latającej – w oparciu o doświadczenie i technologie uzyskane przy rozwijaniu pozyskanego samolotu szkoleni a zaawansowanego do wersji samolotu uderzeniowego nowej generacji.

Przez cały czas, od momentu pozyskania samolotu szkolenia zaawansowanego, podejmowane będą prace projektowo-wdrożeniowe dotyczące konstrukcji polskiego samolotu „GROT-2” i bezpilotowej wysoko-manewrowej bojowej platformy latającej.

Lipiec 2013

– Stanowisko
Polskiego Lobby
Przemysłowego i Rady
Budowy Okrętów
w sprawie polonizacji
śmigłowca, który ma
być pozyskany dla Sił
Zbrojnych RP

W rezultacie spotkań zorganizowanych przez PLP w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych oraz w Instytucie Lotnictwa, poświęconych kwestiom przemysłowym związanym z pozyskaniem śmigłowców dla Sił Zbrojnych RP, w którym uczestniczyli przedstawiciele polskich przedsiębiorstw sektora obronnego (Polskiego Holdingu Obronnego, Wojskowych Zakładów Lotniczych nr 1 S.A., Wojskowych Zakładów Lotniczych nr 4 S.A., Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, Instytutu Lotnictwa oraz OBR Centrum Techniki Morskiej S.A), posiadający potencjał produkcyjno – badawczy umożliwiający udział w procesie polonizacji śmigłowca, stwierdzono, iż przetarg na śmigłowiec wielozadaniowy dla Sił Zbrojnych RP będzie jednym z największych kontraktów po zakupie samolotów F -16. Wśród zamawianych 70 śmigłowców ma się znaleźć 12 śmigłowców dla Marynarki Wojennej RP (6 w wersji SAR i 6 w wersji ZOP). W związku z powyższym, negocjowany kontrakt powinien zapewnić maksymalne korzyści dla polskiego przemysłu, które zrekompensują poniesione wydatki. W ocenie PLP i RBO może to umożliwić polonizacja pozyskanego sprzętu, umieszczenie na platformie pierwotnej systemów, w tym uzbrojenia, któ-

re jest w stanie wyprodukować polski przemysł obronny i lotniczy wspólnie z jego zapleczem badawczo-rozwojowym.

Dlatego też niezbędna jest spójna, uzgodniona z polskimi firmami i instytucjami, koncepcja wyposażenia śmigłowca. Bezwzględnie należy zapewnić zainstalowanie standardowego systemu awioniki w oparciu o program „Głuszec” oraz systemu wyświetlania parametrów lotu. Należy także zagwarantować integrację z wdrożonymi polskimi systemami dowodzenia. Ponadto elementem polonizacji powinny być łączność, kryptografia oraz polskie uzbrojenie. Łączność oraz elementy wyposażenia „morskiego” (ZOP i SAR) powinien zapewnić OBR CTM S.A.. Warunki zakupu powinny obejmować pozyskanie odpowiednich licencji na produkcję, modyfikacje i serwisowanie śmigłowców w oparciu o polskie zaplecze przemysłowe i polskie zaplecze badawczo-naukowe.

Stwierdzono konieczność zapewnienia możliwości serwisowania pozyskanych maszyn w Polsce, łącznie z naprawami i remontami silników, co wymaga odpowiednich inwestycji krajowych w tym zakresie. Podkreślono konieczność uczestnictwa polskich instytucji i placówek badawczych w pracach badawczo-rozwojowych, związanych z pozyskaniem nowego śmigłowca lub konstrukcjami i technologiami, nad którymi pracuje wybrany producent w ramach przyszłego offsetu. Ponadto polskie podmioty produkcyjne i zaplecze badawczo-rozwojowe powinny zostać włączone w układ kooperacyjny wyrobu finalnego, zarówno w zakresie produkcji specjalnej, jak i cywilnej.

Zauważono też, iż w przyszłości Skarb Państwa powinien odkupić od obecnego właściciela wytwórnię śmigłowców w Świdniku, która przez kilkadziesiąt lat była czołowym polskim producentem i eksporterem śmigłowców w Europie Środkowo-Wschodniej.

Opracowała Angelika Jarosławska

DZIAŁALNOŚĆ POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO NA RZECZ MODERNIZACJI i ROZWOJU MARYNARKI WOJENNEJ RP ORAZ ODBUDOWY POLSKIEGO PRZEMYSŁU STOCZNIOWEGO

**2002 – 2003 –
Działania Polskiego
Lobby Przemysłowego
w zakresie ratowania
Stoczni szczecińskiej.**

W obliczu zagrożenia upadłością przed jaką stanęła Stocznia Szczecińska będąca częścią holdingu Port – Stocznia Szczecińska S.A., Polskie Lobby Przemysłowe zgłosiło szereg propozycji mających na celu ratowanie produkcji stoczniowej, rekomendując określone działania rządu dotyczące naprawy firmy ukierunkowane na utrzymanie produkcji, udzielenie niezbędnych gwarancji w celu zapewnienia kredytowania produkcji przez banki wierzycieli oraz szereg innych przedsięwzięć mających na celu odłużenie zakładu w celu jego dalszego funkcjonowania.

**Październik 2009
– Ogólnopolska
Konferencja Naukowa
pt. Modernizacja
Marynarki Wojennej
a przezwyciężanie
kryzysu gospodarczego
w Polsce.**

W dniu 20.10.2009, w sali Senatu Akademii Marynarki Wojennej im. Bohaterów Westerplatte w Gdyni, odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. Modernizacja Marynarki Wojennej a przezwyciężanie kryzysu gospodarczego w Polsce.

Organizatorami konferencji było Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego oraz Wydział Dowodzenia i Operacji Morskich AMW.

W ramach konferencji przedstawiono siedem referatów, których zakres tematyczny obejmował m.in:

- priorytety modernizacyjne Marynarki Wojennej RP;
- konieczność zrównoważonego rozwoju Marynarki Wojennej RP;
- kondycję polskiego przemysłu w obliczu światowego kryzysu;
- działania państwa na rzecz stymulowania

- rozwoju i przeciwdziałania kryzysowi;
- koncepcje Narodowego Programu Morskiego;
- udział jednostek badawczo – rozwojowych w modernizacji Marynarki Wojennej RP;
- zaangażowanie krajowego przemysłu w modernizacji lotnictwa Marynarki Wojennej RP.

Na zakończenie konferencji uczestnicy przyjęli wspólne stanowisko w ramach którego:

- wyrażono niepokój w związku ze spadającym zainteresowaniem Państwa sprawami związanymi z szeroko rozumianą gospodarką morską oraz zanikiem potencjału Marynarki Wojennej;
- wskazano na konieczność uruchomienia i konsekwentnej realizacji Narodowego Programu Budowy Okrętów, angażując rodzimy przemysł stoczniowy i obronny;
- podkreślono konieczność zapewnienia ciągłości i płynności finansowania takiego programu za pomocą odpowiednich rozwiązań ustawowych;
- wskazano zagrożenia związane z utratą zdolności operacyjnych przez MW RP, w wypadku braku stosownych decyzji modernizacyjnych oraz konieczności wycofania wyeksploatowanego wyposażenia w perspektywie nadchodzących 10 lat.

**Czerwiec 2012 rok –
Stanowisko Polskiego
Lobby Przemysłowego
w sprawie sanacji
i odbudowy potencjału
Marynarki Wojennej RP**

Postępująca degradacja potencjału Marynarki Wojennej RP oraz malejący potencjał rodzimego przemysłu stoczniowego stały się przesłanką do zajęcia stanowiska przez Polskie Lobby Przemysłowe w sprawie konsekwentnej realizacji wieloletniego programu budowy oraz pozyskiwania okrętów nawodnych i podwodnych oraz śmigłowców dla lotnictwa MW RP, opierając się na krajowych przedsiębiorstwach sektora obronnego i ich zapleczu badawczo-rozwojowym, który w dłuższej perspektywie powinien przynieść korzyści polskiej gospodarce, przyczyniając się do pobudzenia jej zdol-

ności rozwojowych. Mając na względzie ówczesne wyzwania stojące przez UE i NATO, a w tym Polska, jako członkiem obydwu tych organizacji, zidentyfikowano szereg zadań przed którymi staje Marynarka Wojenna RP, a mianowicie:

- obrona i ochrona polskiego wybrzeża oraz zdolność do współdziałania z innymi rodzajami sił zbrojnych w operacjach obrony własnego terytorium na kierunku morskim;
- ochrona szlaków żeglugowych przed piractwem, terroryzmem morskim oraz zwalczanie zorganizowanej przestępczości na morzu;
- udział w misjach stabilizacyjnych, związanych z wymuszaniem i przywracaniem pokoju, we współpracy z NATO, Unią Europejską oraz innymi państwami ONZ;
- udział w operacjach zwalczania zagrożenia minowego na szlakach żeglugowych i torach wodnych oraz torach podejściowych do portów morskich, a także w basenach i kanałach portowych;
- ochrona platform wiertniczych, nabrzeżnych terminali gazowych i terminali przeładunku ropy naftowej oraz innych instalacji infrastruktury morskiej o strategicznym znaczeniu dla państwa;
- udział w akcjach ratowniczych;
- prezentacja bandery i dyplomacja morską.

Na podstawie wyżej wymienionych potrzeb i zadań, stwierdzono konieczność budowy przez polski przemysł stoczniowy we współpracy z partnerami zagranicznymi nowych okrętów przeciwminowych i rozpoznania radioelektronicznego, a także serii 3 do 5 okrętów wielozadaniowych, zdolnych m.in. do zwalczania okrętów podwodnych, celów nawodnych i powietrznych oraz walki elektronicznej. Zasugerowano, także pozyskanie co najmniej dwóch nowych okrętów podwodnych, w budowie których, jako

kooperanci, powinny uczestniczyć polskie stocznie. Jednostki te winny charakteryzować się takimi walorami, jak układ napędowy niezależny od dopływu powietrza atmosferycznego oraz możliwość uzbrojenia w pociski kierowane.

W stanowisku podkreślono, iż dla utrzymania i rozwoju zdolności Marynarki Wojennej RP, niezbędne jest utrzymanie odpowiedniego potencjału stoczniowego, w tym Stoczni Marynarki Wojennej w Gdyni oraz Szczecińskiej Stoczni Remontowej „Gryfia”.

Dnia 30 listopada 2013 r. z inicjatywy inż. Sylwestra Pietrzaka i prof. Pawła Soroki, na spotkaniu zwołanym przez Polskie Lobby Przemysłowe w Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni, powstała Rada Budowy Okrętów, jako społeczna inicjatywa o charakterze opiniotwórczym i opiniodawczym, której zadaniem jest opracowywanie opinii i ekspertyz w zakresie potrzeb modernizacyjnych Marynarki Wojennej RP. Działania tego podmiotu mają na celu pomoc w odbudowie potencjału polskich sił morskich oraz wzmocnienie krajowego przemysłu stoczniowego. Pierwszym przewodniczącym Rady został Kontradmiral rezerwy Stefan Tandecki. Aktualnym przewodniczącym jest kmdr rez. Maciej Janiak. Polskie Lobby Przemysłowe aktywnie uczestniczy w pracach Rady za pośrednictwem swoich przedstawicieli tj. koordynatora Polskiego Lobby Przemysłowego prof. nadzw. dr hab. Pawła Soroki.

Uczestnicy zebrania założycielskiego Rady Budowy Okrętów
w dniu 30 listopada 2012 r. w Akademii Marynarki Wojennej. Od lewej:
posłanka na Sejm RP Dorota Arciszewska Mielewczyk i poseł na Sejm RP
Michał Jach

Członkowie nowo ukonstytuowanej Rady Budowy Okrętów
– 30 listopada 2012 r. na terenie Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni

**Czerwiec 2015 rok –
Stanowisko Polskiego
Lobby Przemysłowego
w sprawie sanacji
i odbudowy potencjału
Marynarki Wojennej RP**

Niepokojące symptomy destabilizacji systemu bezpieczeństwa w rejonie Bałtyku, stały się przesłanką do przeprowadzenia analiz, które zaowocowały wspólnym stanowiskiem PLP i RBO dotyczącym konieczności zatrzymania degradacji oraz odbudowy potencjału MW RP w celu wzmocnienia poziomu bezpieczeństwa państwa na kierunku północno – wschodnim. RBO i PLP, uwzględniając znaczenie obrony przestrzeni powietrznej kraju z kierunku północnego zajęło stanowisko, iż okrętowe systemy obrony przeciwlotniczej i przeciwrakietowej (OPL i OPRak) powinny stanowić nierozłączny element systemu obrony powietrznej Państwa, funkcjonując w oparciu o jednolity system obserwacji przestrzeni powietrznej, identyfikacji celów i kierowania ogniem, a także okrętowe środki pociski przeciwlotnicze średniego zasięgu, zdolne także do zwalczania pocisków balistycznych i manewrujących. W związku z tym, ze względu na wymagania w zakresie obrony kraju oraz zapewnienie ochrony morskich linii komunikacyjnych, stwierdzono konieczność posiadania przez Polskę minimum 3-4 okrętów wielozadaniowych z silną obroną przeciwlotniczą i przeciwrakietową. Mając powyższe na względzie, zasugerowano konieczność weryfikacji wymagań w zakresie konstrukcji i wyporności dla jednostek typu Miecznik i przystosowania ich do przyjętych i sprawdzonych standardów w NATO, umożliwiając instalację wymaganych systemów uzbrojenia.

**Luty 2017 – Stanowisko
Polskiego Lobby
Przemysłowego
w sprawie odbudowy
i konsolidacji
polskiego przemysłu
stoczniowego.**

W odpowiedzi na treści zawarte w Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju, Polskie Lobby Przemysłowe przyjęło z pełną aprobatą inicjatywę w zakresie procesu konsolidacji i rozwoju przemysłu stoczniowego. PLP w swoim stanowisku dostrzegło konieczność dokapitalizowania Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A. przez Agencję Rozwoju Przemysłu, działającą w ramach Polskiego

Funduszu Rozwoju, umożliwiając zakupienie Szczecińskiego Parku Przemysłowego przez Fundusz MARS, jako działanie niezbędne do rewitalizacji Stoczni Szczecińskiej. Konsolidacja polskiego przemysłu stocznioowego oparta m.in. o podmioty funkcjonujące w województwie zachodniopomorskim, tj. rewitalizowaną Stocznę Szczecińską i Morską Stocznę Remontową „Gryfia”, a także stocznie Trójmiasta, takie jak Stocznia „Nauta” i Stocznia Marynarki Wojennej oraz inne podmioty z tej branży, byłaby istotnym krokiem z punktu widzenia rozwoju gospodarczego tych regionów oraz zwiększania zatrudnienia w zawodach wymagających wysokich kwalifikacji technicznych i inżynierskich, a także pozyskiwania profesjonalistów z dziedziny zarządzania strategicznego grupami kapitałowymi, co ma kluczowy wpływ na poziom intelektualny i cywilizacyjny społeczności.

W ocenie PLP konsolidacja przemysłu stocznioowego winna być narzędziem, które ułatwi m.in. osiągnięcie takich celów jak reindustrializacja kraju (odbudowa i modernizacja rodzimego przemysłu), rozwój innowacyjnej gospodarki, ekspansja krajowych produktów wysoko przetworzonych na rynki zagraniczne, wzrost popytu wewnętrznego na krajowe wyroby przemysłowe, rozwój ekonomiczny i edukacyjny w wymiarze regionalnym i ogólnokrajowym, co będzie się przekładać na rozwój demograficzny; ogólny wzrost dobrobytu i poziomu życia społeczeństwa.

Przedmiotowa inicjatywa powinna być zdaniem Polskiego Lobby Przemysłowego oparta na czterech zasadniczych filarach, do których można zaliczyć:

- celowość działania, wynikająca z konieczności odtworzenia własnego przemysłu, mając na względzie osiągnięcie efektów finansowych, związane z realizacją programów rządowych, ze szczegól-

- nym uwzględnieniem zamówień płynących z Ministerstwa Obrony Narodowej, w ramach Planu Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych, a także przedsięwzięć związanych ze Strategią Odpowiedzialnego Rozwoju. Takie podejście ma umożliwić wspomnianą już produkcję wyrobów wysoko przetworzonych, opatrzonych polską marką, poprawienie innowacyjności rodzimej gospodarki, rozwój regionów i społeczności lokalnych, wzrost zatrudnienia, tworzenie perspektyw dla młodego pokolenia, a także promowanie takich wartości jak nowoczesny patriotyzm i poczucie dumy narodowej;
- trafność realizowanych inicjatyw, wynikająca z ekonomicznego uzasadnienia realizowanych inwestycji, poparta rzetelnym rozpoznaniem rynku potencjalnych odbiorców dalszych i bliższych, inwentaryzacją posiadanego potencjału produkcyjnego, logistycznego, a przede wszystkim ludzkiego, umożliwiającą tworzenie dóbr oczekiwanych przez rynek zewnętrzny oraz odbiorców krajowych. Kluczową sprawą jest też dokonanie przeglądu systemu edukacyjnego, w jakim stopniu spełnia on wymagania konsolidującego się przemysłu stoczniowego;
 - skuteczność działania w zakresie zapewnienia właściwych rozwiązań legislacyjnych oraz wsparcia finansowego dla realizowanych inicjatyw najlepiej przez krajowe podmioty bankowe oraz z Polskiego Funduszu Rozwoju w sposób ciągły i w akceptowalnym czasie;
 - efektywność, poprzez działania mające na celu zapewnienie zbytu na wytwarzane produkty na warunkach rynkowych, wykorzystanie komplementarności potencjałów produkcyjnego, logistycznego i ludzkiego, konsolidowanych podmiotów, rozwijanie pokrewnych rodzajów produkcji, umożliwiających rozszerzenie

oferty rynkowej, racjonalizację i rozwijanie zdolności wytwórczych, wzmacnianie struktur organizacyjnych, integrację produkcji stoczniowej z resztą krajowego przemysłu tam gdzie jest to uzasadnione i konieczne, dywersyfikację niepokrewną poprzez inwestowanie w nowe technologie (nie tylko ściśle wytwórcze), stworzenie sprawnych łańcuchów dostaw w obszarze zaopatrzenia wytwarzanych produktów w oparciu o podmioty krajowe i zagraniczne.

Podsumowując należy stwierdzić, iż konsolidacja przemysłu stoczniowego powinna przynieść efekt synergii, skutkujący nie tylko progresem gospodarczym na Polskim Wybrzeżu (zwłaszcza w jego zachodniej części), ale również rozwojem branż przemysłowych kooperujących, komplementarnych i pełniących rolę usługową na rzecz stoczni w wymiarze całego kraju. Przedsięwzięcie to powinno doprowadzić w konsekwencji do wzrostu PKB oraz dochodów budżetowych z jednej strony, z drugiej zaś zapewnić skok technologiczny, naukowy i cywilizacyjny w perspektywie następnych dziesięciu lat.

Czerwiec 2017 –
stanowisko Polskiego
Lobby Przemysłowego
w sprawie programu
modernizacji Marynarki
Wojennej RP jako
rezultatu kompromisu
w zakresie wymaganych
zdolności operacyjnych
Sił Morskich RP,
możliwości krajowego
przemysłu stoczniowego
oraz realiów
ekonomicznych państwa.

W następstwie analizy nowopowstałych dokumentów dotyczących zdolności obronnych Rzeczypospolitej Polskiej, takich jak: – “Strategiczna Koncepcja Bezpieczeństwa Morskiego RP” opracowana przez Biuro Bezpieczeństwa Narodowego; – “Koncepcja Obronna Rzeczypospolitej Polskiej”, stanowiąca jawną część Strategicznego Przeglądu Obronnego (SPO), opracowanego przez Ministerstwo Obrony Narodowej, a także na podstawie studiów nad dokumentem “Strategia na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju” oraz prowadzonych własnych analiz, Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego przyjęło spójne stanowisko, odnoszące się do ww. dokumentów w przedmiocie programu modernizacji Marynarki Wojennej RP:

PLP dostrzegło m.in. konieczność utrzymania równowagi między zdolnościami operacyjnymi sił morskich a możliwościami krajowego przemysłu stocznioowego oraz priorytetami obronnymi i realiami budżetowymi państwa. W opinii PLP, biorąc pod uwagę obowiązujące zapisy "Strategii na Rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju" w przedmiocie reindustrializacji oraz szczególnej roli przemysłu obronnego w rozwoju państwa, program modernizacji Marynarki Wojennej RP powinien być zakotwiczony zarówno w spółkach Polskiej Grupy Zbrojeniowej, jak i w przedsiębiorstwach sektora prywatnego ze sobą współpracujących na różnych poziomach integracji w zależności od rodzaju projektu i posiadanych kompetencji. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej powinien stwarzać warunki do rozwoju polskiego przemysłu stocznioowego, jednocześnie spełniając dzięki temu elementy strategii bezpieczeństwa narodowego oraz przyczyniając się do zwiększenia PKB. Należy zauważyć, iż przemysł stocznioowy w obliczu silnej konkurencji zarówno na kontynencie, jak i w wymiarze globalnym, zawsze będzie wymagał wsparcia ze strony państwa, zwłaszcza w okresie dekonunktury. Dlatego też istotnym jest wypracowanie możliwości udzielania tego wsparcia w taki sposób, aby skutecznie unikać negatywnych decyzji i konsekwencji ze strony Komisji Europejskiej w przedmiotowym zakresie. Naturalnym sposobem wspierania tego przemysłu jest m.in. lokowanie zamówień ze strony Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, czy też podmiotów podległych Ministerstwu Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej. Ponadto, lokowanie zamówień w krajowym przemyśle, w okresie dekonunktury, pozwala utrzymać zdolności wykonawcze przemysłu okrętowego, co w efekcie końcowym kosztuje mniej niż odtwarzanie utraconych

zasobów personalnych tj. specjalistów, odnawianie kompetencji przemysłowych oraz linii technologicznych. W związku z tym, należy z wielką ostrożnością podchodzić do inicjatyw pozyskiwania zasobów obronnych dla sił morskich z „drugiej ręki” tj. okrętów wycofywanych przez inne państwa ze względu na wiek i zużycie „moralne”.

W przypadku ograniczonych aktywów finansowych, środki przeznaczone na modernizację popłyną do dostawcy zagranicznego, który w przeciwnym razie musiałby takie okręty wycofać i zutylizować, generując tylko dodatkowe koszty dla siebie. Pozyskując takie zasoby dla Marynarki Wojennej RP należy brać pod uwagę fakt, iż tylko przedłuża się nieznacznie, w sztuczny sposób cykl ich życia a przez to zapewnia głównie rentowność i zyski dla potencjalnego dostawcy w wyniku uzależnienia się od niego w zakresie przedsięwzięć modernizacyjno – remontowych, dostaw części zamiennych oraz działalności szkoleniowej.

W opinii PLP, zamiar włączenia polskich stoczni w produkcję okrętów podwodnych wymaga dokonania m.in. szczegółowego przeglądu w zakresie posiadanych zasobów personalnych, produkcyjnych i logistycznych, określenia oczekiwanego zakresu offsetu (inwestycji w polskie zakłady) dostarczanego przez kontrahentów zagranicznych, z naciskiem na włączenie krajowych podmiotów w łańcuch dostaw, tak aby dywidenda z transferu technologii wybiegała poza ramy czasowe realizacji danego programu, dokładnej identyfikacji zdolności absorpcji transferowanej technologii przez rodzimy przemysł stoczniowy, przy czym w sytuacji pozyskania nowych technologii polskie stocznie powinny być w stanie przejąć określony zakres remontów okrętów podwodnych i zapewnić w porozumieniu z producentem ich użytkowanie w całym cyklu życia, zdefiniowania pakietu inwesty-

cyjnego, jaki w sferze materialnej i intelektualnej musi być zrealizowany aby podolać uruchomieniu planowanej działalności produkcyjnej, analizy możliwości aktualnie istniejącego systemu bazowania Marynarki Wojennej RP w zakresie zapewnienia nie tylko bezpiecznego postępu i ochrony oraz zabezpieczenia logistycznego dla planowanych do wprowadzenia do linii okrętów, ale przede wszystkim uniknięcia sytuacji ich zniszczenia w „pierwszym uderzeniu” lub niemożności wprowadzenia do działania na morzu. Należy zwrócić uwagę na fakt, że liczba zagranicznych podmiotów produkujących okręty podwodne jest ograniczona ze względu na posiadane technologie, prowadzone badania oraz posiadaną bazę badawczą – rozwojową, jak i tradycje w tym rodzaju produkcji. Dlatego może się okazać, że polski przemysł stoczniowy będzie w stanie pełnić tylko rolę podwykonawcy dla podmiotu zagranicznego, dostarczającego gotowe jednostki.

Na uwagę zasługuje możliwość uruchomienia produkcji – we współpracy z wybranym partnerem zagranicznym – okrętów wielozadaniowych o dużej dzielności morskiej, wyposażonych w systemy przeciwlotnicze i przeciwrakietowe kompatybilne z systemami, które będą wykorzystywały inne komponenty sił zbrojnych (np. programy Wisła i Narew), co również będzie miało wpływ na zwiększenie zdolności przeciwdostępowych, tak eksponowanych w ramach SPO.

Polski przemysł stoczniowy ma bardzo bogate tradycje nie tylko w budowie i remontach okrętów desantowych, transportowo – minowych, trałowo – minowych, hydrograficznych, ratowniczych, rozpoznawczych oraz pomocniczych jednostek pływających, ale potrafi budować inne jednostki specjalistyczne. Dlatego też istotnym przedsięwzięciem jest identyfikacja w tym zakresie aktualnych zdolności przemysłu okrętowe-

go skupionych w Polskiej Grupie Zbrojeniowej, jak i poza nią. Taki przegląd powinien umożliwić podejmowanie właściwych i trafnych decyzji co do zawierania aliansów strategicznych, określenia poziomu i zakresu wzajemnej komplementarności poszczególnych przedsiębiorstw w celu realizacji programu modernizacji sił morskich, jak też rozszerzenia własnej oferty produkcyjnej i handlowej.

Do najpilniejszych zadań polskiego przemysłu stocznioowego należy zakończenie i wdrożenie do linii jednostek realizowanych w ramach programu Kormoran II oraz okrętu patrolowego ORP Ślężak, a także wyciągnięcie wniosków i wykorzystanie doświadczeń, jakie podczas realizacji tych projektów zdobyły zarówno stocznie, jak i instytucje zamawiające, aby uniknąć powielania błędów i dublowania przedsięwzięć organizacyjnych w przypadku produkcji kolejnych nowych jednostek.

Mając na względzie ograniczone środki finansowe na program modernizacji Marynarki Wojennej, należy dokonać przeglądu w zakładach polskiego przemysłu obronnego istniejących lub „zalegających na półkach” projektów, których wdrożenie zwiększyłoby ewentualne zdolności planowanych do pozostawienia jeszcze jakiś czas w dalszej służbie, znajdujących się aktualnie w linii okrętów.

Czerwiec 2017
– Ogólnopolskie
Forum: „Odbudowa
i modernizacja
Marynarki Wojennej
RP: konieczność
kompromisu między
jej zdolnościami
bojowymi, potrzebami
i możliwościami
polskiego przemysłu
stoczniego
a realiami
ekonomicznymi
państwa –
w nawiązaniu
do Strategii
Odpowiedzialnego
Rozwoju

28 czerwca 2017 roku w Stoczni Marynarki Wojennej, odbyło się Ogólnopolskie Forum **„Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stocznego a realiami ekonomicznymi państwa – w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju** pod Honorowym Patronatem Marka Gróbarczyka – Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, Poseł Doroty Arciszewskiej-Mielewczuk – przewodniczącej Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Sejmu RP, Jerzego Kwiecińskiego – Wiceministra Rozwoju oraz Wojciecha Szczurka – Prezydenta Miasta Gdyni.

Organizatorami Forum byli: Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich oraz Stocznia Marynarki Wojennej S.A., Centrum Techniki Morskiej S.A., Polski Klaster Morski, Ogólnopolski Klaster Innowacyjnych Przedsiębiorstw, Sekcja Krajowa Przemysłu Okrętowego NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”, Wolny Związek Zawodowy Pracowników Gospodarki Morskiej, Sekcja Krajowa Pracowników Cywilnych MON NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”, Związek Zawodowy Sektora Obronnego, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „SOLIDARNOŚĆ-80” w Morskiej Stoczni Remontowej „Gryfia S. A., Międzyzakładowy Związek Zawodowy Pracowników Stoczni z siedzibą w Morskiej Stoczni Remontowej „Gryfia” S.A. – Wydział Produkcyjny w Świnoujściu i NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” w Morskiej Stoczni Remontowej „Gryfia” S.A.

Wnioski z tego Forum, jego program i i dokumentację zdjęciową zamieszczono w I części niniejszego Rocznika.

Opracował kmdr dr inż. Bohdan Pac

Gość uroczystości dziewiątej rocznicy powstania PLP
Poseł Janusz Piechociński (23 marca 2002 r.).

Wystąpienie Posła Gabriela Janowskiego podczas dziewiątej
rocznicy PLP.

Uroczystość 10 rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego. Gen. dyw. Tadeusz Jauer wręcza medale „Za Zasługi dla Obronności kraju” ekspertom PLP: Tomaszowi Hypkiemu, prof. Stanisławowi Piaseckiemu oraz Zygmuntowi Mogiła-Lisowskiemu.

Jedenasta rocznica PLP. Wystąpienie Posła Dariusza Grabowskiego.

**WYBRANE ODPOWIEDZI INSTYTUCJI
PAŃSTWOWYCH I DECYDENTÓW
NA WYSTĄPIENIA I PROPOZYCJE
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO
W LATACH 1993-2017**

MINISTER PRZEKSZTAŁCEN WŁASNOŚCIOWYCH

SL26/931/93

Warszawa, dnia .28. kwietnia 93r.

Pan
dr Paweł Soroka
Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego
01-221 Warszawa
ul. Kasprzaka 18/20

W odpowiedzi na pismo z dnia 31 marca 1993r. dotyczącego komunikatu informacyjnego o powstaniu i składzie Polskiego Lobby Przemysłowego uprzejmie informuję Pana, że Ministerstwo Przekształceń Własnościowych rozważa możliwość współpracy z Waszą organizacją.

Celem omówienia tych zagadnień zapraszam Pana na spotkanie z Podsekretarzem Stanu w Ministerstwie Przekształceń Własnościowych Panem Wojciechem Góralczykiem.

W związku z tym uprzejmie proszę o nawiązanie bezpośredniego kontaktu z Ministrem W. Góralczykiem - telefon 628 29 11.

z wyrazami szacunku

Janusz Lewandowski

MINISTERSTWO PRZEKSZTAŁCEŃ WŁASNOŚCIOWYCH

00-525 WARSZAWA, ul. Krucza 36/Wspólna 6; tel. 6280281; fax 213361, 6251114; tlx 816521

Warszawa 21.06.1993 r

Podsekretarz Stanu
Wojciech Góralczyk
SWG/1430 193

Pan dr Paweł Soroka
Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego

Uprzejmie dziękuję za przekazanie dokumentu p.t.: "Ocena strategii przekształceń własnościowych w Polsce wraz z elementami programu alternatywnego". Jednocześnie zapewniam, że opracowanie to zostanie poddane wnikliwej analizie w Ministerstwie Przekształceń Własnościowych i – jak sądzę – będzie stanowiło podstawę do dalszej wymiany poglądów.

2 wygenerami naczeka

PODSEKRETARZ STANU
Wojciech Góralczyk
Wojciech Góralczyk jr

Dyrektor Gabinetu
Prezesa Rady Ministrów
Andrzej Piwowarczyk
gkP 216-4/94

Warszawa 1994.01.19.

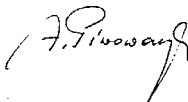
Pan Paweł Soroka

Koordinator
Polskiego Lobby
Przemysłowego

W nawiązaniu do Pana pisma /l.dz. 9/94/ skierowanego na ręce Prezesa Rady Ministrów Waldemara Pawlaka uprzejmie dziękuję za zawarte w nim założenia programowo-organizacyjne oraz opracowania programowe dotyczące polskiej gospodarki.

Jednocześnie informuję, że zostaną one uwzględnione w pracach Rządu w tych sektorach gospodarczych, których dotyczą.

Z poważaniem

MARSZAŁEK SEJMU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

JO-150-170/94

Warszawa, 15 listopada 1994 r.

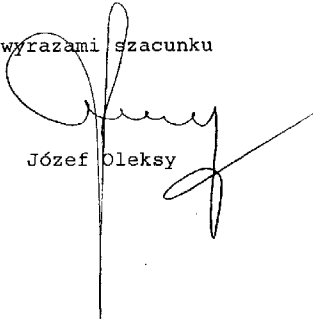
Pan
dr PAWEŁ SOROKA
Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego

Szanowny Panie

Dziękuję uprzejmie za przesłane stanowisko dotyczące przemysłu obronnego. Skierowałem je do wykorzystania w pracach sejmowej Komisji Obrony Narodowej.

Z wyrazami szacunku

Józef Oleksy

MINISTERSTWO FINANSÓW

Podsekretarz Stanu
PP1-7208/119/95/BL

Warszawa, 1995-05-17

**Szanowny Pan
prof dr hab. Jerzy HAUSNER
Dyrektor Generalny
w Urzędzie Rady Ministrów**

W związku z pismem z dnia 6 kwietnia 1995 r. znak: DSG-213-15(2)/95 uprzejmie informuję, iż uwzględnienie wniosku Polskiego Lobby Przemysłowego z dnia 3 kwietnia 1995 r. znak: L.dz. 16/95 o ustalenie stawki podatku od towarów i usług w wysokości 0% dla usług badawczo-rozwojowych (KWiU-73) nie jest obecnie możliwe.

Podstawową zasadą obowiązującą w systemie podatku od towarów i usług jest zasada powszechności i neutralności opodatkowania tym podatkiem. Oznacza to, że docelowo powinno się zmierzać, we wdrożonym systemie do jednakowego obciążenia podatkiem wszystkich towarów i działalności usługowej, i nie dopuszczać, aby poszczególne grupy odbiorców miały uprawnienia do nabywania usług z różnym obciążeniem podatkowym.

Wprowadzenie stawki podatku od towarów i usług w wysokości 0% dla ww. usług naruszyłoby podstawowe zasady systemu VAT.

Jednocześnie pragnę zaznaczyć, że realizacja wniosku Polskiego Lobby Przemysłowego jest niemożliwa również z punktu widzenia formalno-prawnego.

Podstawowy zakres stosowanego zwolnienia od podatku VAT został wprowadzony w drodze ustawowej (art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym) i Minister Finansów nie ma kompetencji do ustalenia 0% stawki VAT w miejsce ustawowego zwolnienia.

Zgodnie z poz. 7 załącznika Nr 2 do ustawy o podatku towarów i usług, usługi badawczo-rozwojowe KWiU-73 (do 31 marca KU-77-78) są zwolnione z podatku VAT.

W świetle przepisów powyższej ustawy stawkę 0% Minister Finansów może ustalić tylko dla towarów i usług objętych opodatkowaniem w wysokości 22% i 7%, a nie dla towarów i usług zwolnionych z podatku VAT, w tym dla usług badawczo-rozwojowych.

Rozszerzenie zakresu stawki preferencyjnej podatku VAT - w wysokości 0%, o której mowa we wniosku Polskiego Lobby Przemysłowego prowadziłoby do zwiększenia stawki podstawowej (22%).

Biorąc powyższe pod uwagę nie widzę możliwości do zastosowania zerowej stawki podatku od towarów i usług dla usług badawczo-rozwojowych, o których mowa we wniosku.

Do wiadomości:

~~1. Szanowny Pan~~

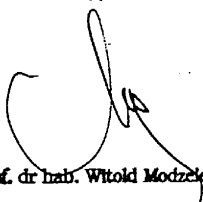
~~Tadeusz Milewski~~

~~Wicedyrektor Gabinetu Prezesa
Rady Ministrów~~

...Polskie Lobby Przemysłowe

ul. Świętokrzyska 14a

00-950 Warszawa

prof. dr hab. Witold Modzelewski

MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU

Warszawa, 23.05.1995 r.

KLEMENS ŚCIERSKI

DO/1862/95

Pan dr Paweł SOROKA
Koordinator Polskiego Lobby Przemysłowego
Warszawska Szkoła Zarządzania – Szkoła Wyższa
Plac Żelaznej Bramy 2
00-136 W A R S Z A W A

Szanowny Panie,

W odpowiedzi na pismo Polskiego Lobby Przemysłowego z dnia 11 maja br. uprzejmie informuję, że w świetle wniosków Komisji powołanej przez Podsekretarza Stanu w MPiH do oszacowania majątku wydziału produkcji wojskowej i wypracowania sposobu jego zagospodarowania, najbardziej uzasadnione wydawało się wydzielenie tego majątku jako całości zorganizowanej wraz z budynkiem, gdyż demontaż, fizyczne przeniesienie maszyn, urządzeń i uzbrojonych stanowisk produkcyjno-pomiarowych oraz ich ponowny montaż w nowym miejscu (np. w Z.E. "WAREL"), poza dodatkowymi, znacznymi kosztami, nie gwarantował odtworzenia wymaganej jakości produkcji. Opcja ta wymagała jednak zapewnienia odpowiedniego poziomu zamówień. MON gwarantował średnioroczny poziom zamówień w wysokości ok. 0,4 mln. NZ przez kolejnych kilka lat. Szacunkowa wartość majątku przedstawiona w Protokóle Komisji wynosi ok. 13 mln NZ.

Wobec braku możliwości zdobycia zadowalającego portfela zamówień przeniesienie ww potencjału produkcyjnego do Z.E. "WAREL" spowodowałoby znaczny wzrost majątku trwałego tego przedsiębiorstwa i wygenerowałoby

dodatkowe koszty związane z jego utrzymaniem. Skala zamówień jest nieproporcjonalnie niska w stosunku do wartości i kosztów utrzymania tego majątku, co przy uwzględnieniu i tak już trudnej sytuacji ekonomicznej Z.E. "WAREL" spowodowałoby konieczność dotowania produkcji części zamiennych dla potrzeb MON, na co MPiH nie posiada odpowiednich środków, lub nawet, w skrajnym przypadku, upadłość tego zakładu w niedalekiej przyszłości. Dlatego też wariant przeniesienia produkcji do Z.E. "WAREL" w obecnych uwarunkowaniach należy uznać za ekonomicznie nieuzasadniony.

Informuję ponadto, że upadłość ZRK została ogłoszona prawomocnym wyrokiem sądu i wszelkie decyzje związane ze zmianą tego stanu są wyłącznie w gestii tego organu.

Z poważaniem

A stylized, handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke at the end.

Do wiadomości:

1. Minister Obrony Narodowej,
2. Szef Sztabu Generalnego,
3. Sejmowa Komisja Obrony Narodowej.

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
PODSEKRETARZ STANU
DS. UZBROJENIA I INFRASTRUKTURY WOJSKOWEJ
Krzysztof WĘGRZYN

Warszawa,1.7.1996

1412/S.L.V

**KOORDYNATOR
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**
Pan dr Paweł SOROKA

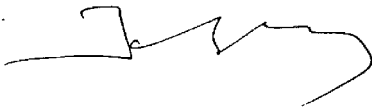
Szanowny Panie

Dziękuję bardzo za przesłane opracowanie pn. "Wielozadaniowy samolot bojowy dla wojsk lotniczych RP - szansa na modernizację gospodarki i rozwój ekonomiczny Polski".

Zaprezentowana opinia na temat sposobu wyboru oferty zostanie wzięta pod uwagę przez stosowne zespoły biorące udział w pracach komisji ds. wyboru samolotu.

W tym miejscu chciałbym podkreślić, że jednym z najważniejszych celów naszych działań związanych z modernizacją Sił Zbrojnych RP jest rozwój polskiego przemysłu, a co za tym idzie rozwój ekonomiczny Polski. Uważam, iż Polskie Lobby Przemysłowe ma tu istotną rolę do spełnienia poprzez aktywny udział w wyrażaniu swych opinii odnośnie strategicznych programów podjętych przez resort obrony narodowej.

Dziękując za dotychczasową współpracę liczę na jej kontynuację w przyszłości.

Z wyrazami szacunku

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 18 października 1995 r.

Komisja Systemu Gospodarczego
i Przemysłu
SGP-150-78-95

Pan Paweł Soroka
Polskie Lobby Przemysłowe

Prezydium Komisji Systemu Gospodarczego i Przemysłu zawiadamia, że wyjazdowe posiedzenie Komisji odbędzie się w dniu 7 listopada br. (wtorek) w Ośrodku Sportu i Rekreacji "Wawrzkowizna" k/Belchatowa.

Początek o godz. 10.00.

Porządek dzienny:

- I. Założenia polityki energetycznej Polski do 2010 r.
- II. Sytuacja obecna i prognozy zaopatrzenia Polski w energię na tle Unii Europejskiej i świata.
- III. Bieżąca sytuacja sektora elektroenergetycznego.
- IV. Przyjęcie programu prac nad prawem energetycznym.

Przewodniczący Komisji

/-/ Józef Łochowski

W załączeniu przesyłamy ramowy program posiedzenia oraz plan dojazdu do miejsca spotkania.

MINISTER GOSPODARKI

Janusz Steinhoff

Warszawa, dn. 19.11.97

ES-3|MF|104|97|1036W

Pan

dr Paweł Soroka

Koordinator

Polskiego Lobby Przemysłowego

Szanowny Panie Doktorze,

Uprzejmie informuję, że otrzymałem przesłane Prezesowi Rady Ministrów panu prof. dr hab. Jerzemu Buzkowi Pana wystąpienie dotyczące zagadnień związanych z budową gazociągu tranzytowego Jamał - Europa Zachodnia.

Niezależnie od powyższego otrzymałem również wystąpienie pana Witolda Michałowskiego oraz List Otwarty Polskiego Stowarzyszenia Budowniczych Gazociągów w tej samej sprawie.

Poruszone w materiałach problemy dotyczące strategicznych aspektów polskiej gospodarki, w tym długookresowej polityki energetycznej, będą jednymi z najważniejszych tematów rozważanych przez Rząd Rzeczypospolitej Polskiej.

Doceniając zaangażowanie organizacji społecznych i zawodowych w problematykę polityki energetycznej państwa pragnę Pana zapewnić, że opinie tych środowisk zostaną wykorzystane w pracach resortu gospodarki.

Z wyrazami szacunku,

DYREKTOR ZESPOŁU
GABINETU PREZYDENTA
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, 18 maja 1998 roku

Pan

Paweł Soroka

Polskie Lobby Przemysłowe

Szanowny Panie,

Z przyjemnością informuję, iż Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Aleksander Kwaśniewski przyjął podarowaną przez Pana najnowszą publikację „Polskie Lobby Przemysłowe”. Pan Prezydent znajdzie z pewnością chwilę, by zapoznać się z opiniami członków PLP na temat przekształceń własnościowych w branży przemysłowej.

Korzystając z okazji przekazuję Panu życzenia pomyślności w pracy zawodowej i życiu osobistym.

2 wyrażeni szanunku

Waldemar Dubaniowski

Waldemar Dubaniowski

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 16 kwietnia 1999 roku

Pan
dr Paweł Soroka
Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego

Szanowny Panie,

Uprzejmie dziękuję za nadesłaną publikację pt. *„Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego”*, wydaną z okazji 6. rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego. Jestem przekonany, że praca ta, zawierająca zbiór materiałów informacyjnych oraz opinie i stanowiska dotyczące różnych gałęzi przemysłu i niektórych zakładów, stanowi cenną informację na temat działalności PLP.

Korzystając z okazji przekazuję Panu życzenia pomyślności w życiu osobistym i pracy zawodowej.

z poważaniem

Aleksander Kwaśniewski

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
DYREKTOR SEKRETARIATU
PREZESA RADY MINISTRÓW
Gabriel Beszlej

Warszawa, dnia 3 września 1999r.

SJB-910-18(52)/99

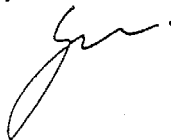
~~Pan~~
~~Tadeusz Syryjczyk~~
~~Minister Transportu i Gospodarki Morskiej~~

Szanowny Panie Ministrze,

z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów przekazuję w załączeniu wystąpienie Polskiego Lobby Przemysłowego oraz różnych związków zawodowych, przedstawiające stanowisko w sprawie restrukturyzacji i prywatyzacji Polskich Kolei Państwowych.

Z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów zwracam się z uprzejmą prośbą o zajęcie - w uzgodnieniu z właściwymi resortami - stanowiska wobec przedstawionych uwag i wniosków oraz o przekazanie odpowiedzi Koordynatorowi PLP i Sekretariatowi Premiera do wiadomości.

Z wyrazami szacunku.

Do wiadomości:

- 1/ Pan Jan Buczkowski*
Podsekretarz Stanu w MSP
- 2/ Pan Piotr Kołodziejczyk*
Podsekretarz Stanu w MPiPS
- 3/ Pan Rafał Zagórny*
Podsekretarz Stanu w MF
- 4/ Pan Kazimierz Marcinkiewicz*
Sekretarz Stanu w KPRM
- 5/ Pan Paweł Soroka*
Koordynator PLP

Załącznik 1.

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Komisja
Skarbu Państwa
Uwłaszczenia i Prywatyzacji

SUP-0150-110-99

Warszawa, dnia 1 września 1999 r.

Pem Paweł Soroka
Polskie Lobby Przemysłowe

Prezydium Komisji Skarbu Państwa, Uwłaszczenia i Prywatyzacji zawiadamia, że posiedzenie Komisji odbędzie się w dniu 7 września 1999 r. (wtorek) w sali 14 (bud. G) w gmachu Sejmu przy ul. Wiejskiej 4/6 w Warszawie.

Początek posiedzenia o godz. 11⁰⁰

Porządek dzienny:

Rozpatrzenie sprawozdania podkomisji nadzwyczajnej o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych oraz niektórych ustaw (druk nr 498) - c.d.

Przewodniczący Komisji

/-/ Tomasz Wójcik

MINISTER ROLNICTWA
I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

Warszawa, 1999.09.29

Ipr(eh)-076/15/525 /99

Pan
Janusz Steinhoff
Minister Gospodarki

Szanowny Panie Ministrze.

Przesyłam w załączeniu wg kompetencji przekazane przez koordynatora Polskiego Lobby Przemysłowego *Stanowisko Lobby Przemysłowego, Federacji Związków Przemysłu Chemicznego oraz rolniczych związków zawodowych w sprawie barier hamujących rozwój przemysłu nawozów azotowych* z uprzejmą prośbą o udzielenie zainteresowanym odpowiedzi na zgłoszone postulaty.

Jednocześnie informuję, że w ramach postulatu 3.4. przedłożyłem Panu Pawłowi Soroce Koordynatorowi Polskiego Lobby Przemysłowego obszerną informację na temat działań podejmowanych przez Rząd w zakresie poprawy sytuacji dochodowej w rolnictwie.

Do wiadomości :

Pan Paweł Soroka
Koordynator Polskiego
Lobby Przemysłowego

Z poważaniem

Z up. MINISTRA ROLNICTWA
I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ
Leszek Kuciński
PODSEKRETARZ STANU

Rzeczpospolita Polska
MINISTER TRANSPORTU
i GOSPODARKI MORSKIEJ

Warszawa, 1999.10. 25

Tadeusz Syryjczyk

TK2 - 420/ 293 /99

Pan Paweł SOROKA

Koordinator Polskiego
Lobby Przemysłowego

W związku z przesłanym przy piśmie z dnia 01.09.1999 r. L.dz.24/99 stanowiskiem Polskiego Lobby Przemysłowego i różnych związków zawodowych w sprawie restrukturyzacji i prywatyzacji Polskich Kolei Państwowych uprzejmie informuję, że podzielam w nim zawarte poglądy w odniesieniu do zasadniczych kwestii związanych z restrukturyzacją PKP.

Jednocześnie przekazuję niżej informację i wyjaśnienia w sprawach zawartych w ww. stanowisku.

Ad.1 Realizowana polityka transportowa Państwa, uwzględniająca uwarunkowania międzynarodowe oraz aktualną sytuację przedsiębiorstwa PKP powodują konieczność głębokiej reformy przedsiębiorstwa.

Do uwarunkowań tych należą:

1/ stan Przedsiębiorstwa, wyrażający się m.in. w:

- nieuregulowanym stanie prawnym nieruchomości,
- zdekapitalizowanym oraz nadmiernym majątku,
- pogarszającej się sytuacji finansowej,
- przerostach zatrudnienia;

2/ niekorzystna wieloletnia spadkowa tendencja w przewozach kolejowych,

3/ wzmożona konkurencja ze strony transportu samochodowego oraz związana z tym konieczność wyspecjalizowania się przedsiębiorstwa w przewozach kwalifikowanych i aglomeracyjnych,

4/ konieczność konkurowania nie tylko z podmiotami gospodarczymi działającymi w innych rodzajach transportu, ale – ze względu na wolny dostęp do sieci kolejowej – także z innymi podmiotami działającymi w sferze transportu kolejowego;

Prace nad koncepcją restrukturyzacji PKP uwzględniły w szczególności osiągnięcie podstawowego celu jakim jest utrzymanie w pierwszej kolejności - z uwzględnieniem możliwości budżetu państwa - równowagi finansowej umożliwiającej przetrwanie PKP.

Opracowany program restrukturyzacji jest więc praktycznie programem ochrony kolei przed degradacją, a jego celem jest takie ukształtowanie stosunków w tej gałęzi transportu oraz jej otoczeniu, aby pozyskać kapitał dla dalszego rozwoju. Takie zadanie mają spełnić dokumenty: program restrukturyzacji Polskich Kolei Państwowych oraz projekt ustawy o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji Polskich Kolei Państwowych oraz o zmianie niektórych ustaw.

Ad 2. Obecny Rząd RP widzi potrzebę doprowadzenia do sprawnie działającej kolei a także stwarzania warunków dla jej rozwoju. Zakładane cele reformy przedsiębiorstwa Polskie Koleje Państwowe, uwzględniają również sprawy realizacji nowych inwestycji w oparciu o opracowywane prognozy przewozów pasażerskich.

Ad 3. Wewnętrzny proces restrukturyzacji PKP trwa od kilku lat. Działania te jednak nie przyniosły oczekiwanych rezultatów.

W ramach działań objętych programem restrukturyzacji PKP przewidywane jest m.in. oddłużenie przedsiębiorstwa, a także restrukturyzacja majątkowa uwzględniająca uporządkowanie stanu prawnego nieruchomości oraz doprowadzenie do rozwiązania problemów mienia nadmiernego i zbędnego.

W celu właściwego przygotowania i przeprowadzenia procesu restrukturyzacji i prywatyzacji zostaną zatrudnione firmy doradcze, które m.in. oszacowałyby wartość PKP S.A. oraz spółek przez nią utworzonych.

Sprzedaż akcji ww. spółek zostanie poprzedzona opracowaniem przez PKP S.A. programu ich prywatyzacji. Programy te będzie zatwierdzało Walne Zgromadzenie PKP S.A. Elementem przygotowania procesu prywatyzacji będą ich biznes plany.

Ad 4 i 5. W ramach restrukturyzacji organizacyjno - prawnej, która jest zasadniczo zbieżna z sugestiami zawartymi w przesłanym w ww. stanowisku, w pierwszym etapie przewiduje się skomercjalizowanie PKP. W wyniku komercjalizacji przedsiębiorstwa PKP powstanie jednoosobowa spółka Skarbu Państwa, w której wykonywanie uprawnień Walnego Zgromadzenia PKP S.A. przewidziano dla Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej. Oznacza to zachowanie merytorycznego nadzoru nad procesami sanacyjnymi PKP oraz decydowanie w sprawach strategicznych spółki.

Przyjmuje się, że po komercjalizacji jednoosobowa spółka Skarbu Państwa PKP S.A. utworzy spółki do prowadzenia działalności w zakresie kolejowych przewozów pasażerskich, kolejowych przewozów towarowych oraz spółkę zarządzającą liniami kolejowymi. Spółki te następnie zamierza się prywatyzować, przy czym przewiduje się, że PKP S.A. zachowa w spółce zarządzającej liniami kolejowymi co najmniej 51 % sumy głosów służących całemu kapitałowi, a w przypadku likwidacji lub prywatyzacji PKP S.A., akcje w spółce zarządzającej liniami kolejowymi przejmie Skarb Państwa.

Sprzedaż akcji ww. spółek zostanie poprzedzona opracowaniem przez PKP S.A. programu ich prywatyzacji. Programy te będzie zatwierdzało Walne Zgromadzenie PKP S.A. Elementem przygotowania procesu prywatyzacji będą ich biznes plany.

Ponadto w odniesieniu do prywatyzacji PKP S.A. w projekcie ustawy przyjęto, że w okresie, gdy mniej niż połowa akcji tej spółki będzie należała do Skarbu Państwa, a więc nawet jednej akcji, zgody ministra właściwego do spraw transportu wymaga:

- 1/ zbycie i wydzierżawienie przedsiębiorstwa PKP S.A.,
- 2/ likwidacja PKP S.A.,
- 3/ zastawianie i umarzanie akcji PKP S.A.,
- 4/ podwyższanie lub obniżanie kapitału akcyjnego PKP S.A.

Ad 6. W obowiązującym stanie prawnym istnieje możliwość tworzenia spółek PKP z zakładami zaplecza kolei. Sprawa ta nie wymaga dodatkowych regulacji w projekcie ustawy o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji PKP oraz o zmianie niektórych ustaw.

Także w sprawach uprawnień emerytalnych obowiązują ogólnie obowiązujące przepisy.

W odniesieniu do uprawnień pracowników zakładów zaplecza technicznego kolei do akcji Skarbu Państwa w PKP S.A. ww. projekcie ustawy przewiduje objęcie tymi uprawnieniami osoby, które po okresie zatrudnienia co najmniej 10 lat w PKP zostały przejęte przez innych

pracodawców w trybie art. 23¹ Kodeksu pracy, pod warunkiem, że osoby te nie korzystały z prawa do nabycia nieodpłatnie akcji Skarbu Państwa na podstawie odrębnych przepisów.

Ad 7. Proponowany w projekcie ustawy nowy system finansowania przewozów pasażerskich ma na celu zmianę systemu dotowania tych przewozów. W aktualnym systemie każdorazowa podwyżka cen biletów powoduje odpływ klientów, którzy dokonując wyboru środka transportu, kierują się oferowaną przez przewoźników ceną usługi.

Ubytek wpływów z tytułu honorowania ustawowych ulg przejazdowych jest przez państwo refundowany przewoźnikom.

W nowym systemie proponuje się, aby organizowanie i dofinansowywanie przewozów o zasięgu wojewódzkim należało do zadań własnych samorządu województwa, aglomeracyjnych - do gmin lub związku gmin. Dofinansowywanie przewozów o zasięgu międzyregionalnym, za wyjątkiem przewozów kwalifikowanych działających na zasadach komercyjnych, należałoby do zadań ministra właściwego do spraw transportu, działającego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

Środki finansowe na powyższe zadania określałyby ustawa budżetowa i budżety samorządów terytorialnych.

Ad 8. W związku z obecną bardzo trudną sytuacją finansową przedsiębiorstwa PKP, która wpływa na przedsiębiorstwa działające w jego otoczeniu, w tym również zakładów naprawczych taboru kolejowego, w programie restrukturyzacji przedsiębiorstwa PKP - w celu poprawy tego stanu - zakłada się:

- oddłużenie PKP,
- płynny dopływ dotacji budżetowej na modernizację infrastruktury kolejowej,
- uzyskanie, na dostępnych dla PKP warunkach, kredytów ze strony zewnętrznych instytucji i organizacji finansowych.

Przyjmuje się, że instrumentem, który ustabilizuje sytuację przedsiębiorstw zaplecza technicznego kolei będzie przyjęcie przez przyszłe PKP S.A i spółki utworzone przez PKP S.A. jako zasadę - ogłaszanie przetargów na świadczenie wieloletnich / np. 3 letnich / usług.

Ad 9. Restrukturyzacja zatrudnienia należy do kluczowych zadań z uwagi na to, że koszty wynagrodzeń, pochodnych oraz świadczeń pracowniczych stanowią ponad 50 % kosztów działalności przedsiębiorstwa PKP. Ma ona doprowadzić do racjonalizacji zatrudnienia, w tym zwłaszcza do zlikwidowania problemu zatrudnienia nadmiernego.

W odniesieniu do spraw dotyczących obronności, projekt ustawy zawiera postanowienie zobowiązujące PKP S.A. i utworzone przez nią spółki do wykonywania - na zasadach określonych w odrębnych przepisach - zadań w zakresie powszechnego obowiązku obrony, w szczególności w zakresie przygotowania obszaru kolejowego, linii kolejowych i taboru do realizacji zadań obronnych.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że omawiany projekt ustawy był przekazany do opinii związków zawodowych działających w przedsiębiorstwie PKP.

Do wiadomości

Sekretariat Prezesa Rady Ministrów

Z

przebiec
w/z MINISTRA
SEKRETARZ KANCELII
GOSPODARSTWA
KRAJOWEJ

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
WICEDYREKTOR SEKRETARIATU
PREZESA RADY MINISTRÓW
Krzysztof Gołaszewski

Warszawa, dnia 13 grudnia 1999r.

SJB-904-1(116)99

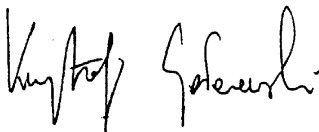
~~Pan~~
~~Janusz Steinhoff~~
~~Minister Gospodarki~~

Szanowny Panie Ministrze,

z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów przekazuję według kompetencji pismo Koordynatora Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie zawarcia kontraktu na zakup wielozadaniowego samolotu dla Wojsk Lotniczych RP z załączoną opinią na temat sposobu wyboru oferty.

Z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów zwracam się z uprzejmą prośbą o zajęcie stanowiska w poruszonych sprawach zakupu samolotu wielozadaniowego oraz o spowodowanie przekazania odpowiedzi Koordynatorowi PLP i Sekretariatowi Premiera do wiadomości.

Z wyrazami szacunku

Zał. plik.

Do wiadomości:

- 1/ Pan Leszek Balcerowicz
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Finansów*
 - 2/ Pan Janusz Onyszkiewicz
Minister Obrony Narodowej*
 - 3/ Pan Waldemar Kuczyński
Główny Doradca Prezesa RM*
 - 4/ Pan Paweł Soroka*
-
- Koordynator PLP*

Warszawa, 1 MAR. 2000

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

218

Pan Paweł SOROKA

KOORDYNATOR POLSKIEGO
LOBBY PRZEMYSŁOWEGO

ul. Świętokrzyska
00-050 Warszawa

Do wiadomości:

Pan Krzysztof GOŁASZEWSKI

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW
WICEDYREKTOR SEKRETARIATU
PREZESA RADY MINISTRÓW

Al. Ujazdowskie 1/3
00-383 Warszawa

Dotyczy: finansowania modernizacji SZ RP
i polskiego przemysłu obronnego

Nawiązując do skierowanego na ręce Prezesa Rady Ministrów stanowiska w sprawie finansowania Sił Zbrojnych RP (pismo z dnia 27.10.1999r.) pragnę Panu uprzejmie podziękować - jako przedstawicieli Polskiego Lobby Przemysłowego - za obywatelską postawę. W pełni podzielam pogląd, że budżet Ministerstwa Obrony Narodowej w bieżącym roku nie pozwala na znaczącą poprawę sytuacji i rok 2000 jest kolejnym rokiem niedofinansowania potrzeb w zakresie intensywnej modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP. Sytuację tę staramy się poprawić przeznaczając na zakupy uzbrojenia i sprzętu wojskowego środki finansowe uzyskane przez Agencję Mienia Wojskowego ze sprzedaży zbędnego Siłom Zbrojnym RP mienia, ale ciągle jest to zbyt małe wsparcie w stosunku do potrzeb.

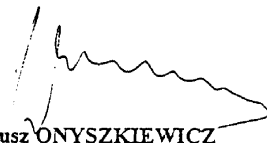
Zgadzam się z Panem, że należy dążyć do uzyskania gwarancji, co do wielkości przyznanego Ministerstwu Obrony Narodowej budżetu zapewniając tym samym możliwość opracowania stabilnych wieloletnich planów, a nawet programów zbrojeniowych, co w obecnej sytuacji jest co najmniej trudne. Gwarancje, o których mowa umożliwiłyby Ministerstwu Obrony Narodowej zawieranie umów wieloletnich z przemysłem, a przemysłowi wieloletnich umów kooperacyjnych. Do takiego modelu

dążymy. Nie mogę jednak zgodzić się z wypowiedzią o marnotrawieniu środków na potrzeby Sił Zbrojnych RP, które są w tej trudnej sytuacji tym bardziej racjonalnie zagospodarowywane.

Bieżące możliwości Ministerstwa Obrony Narodowej dotyczące poprawy sytuacji w polskim przemyśle są ograniczone i sprowadzają się głównie do dążenia, aby jak największą ilość zadań przewidywanych w planach rzeczowo-finansowych zaspokoić krajową produkcją w ramach przydzielonych środków finansowych z jednoczesnym spełnieniem wymagań jakościowych na uzbrojenie i sprzęt wojskowy. Rzeczywiste podniesienie poziomu wydatków obronnych Polski z 2,07% do 3% PKB pozwoliłoby na przyspieszenie tempa modernizacji Sił Zbrojnych RP i pełne zabezpieczenie programu szkolenia oraz osiągnięcie stanów zapasów zbliżonych do wymagań NATO. Nie wydaje się to jednak realne, a ponadto nie rozwiązałoby problemu pozyskania np. samolotu wielozadaniowego dla Sił Powietrznych RP.

Poruszone przez Pana problemy powracają ciągle na obradach Komitetu Spraw Obronnych Rady Ministrów i następnie Rady Ministrów.

Z poważaniem

Janusz ONYSZKIEWICZ

Warszawa, dnia 26 kwietnia 2000 r.

SEJMY
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Komisja Spraw Zagranicznych

SZA-0150-111-2000

Komisja Gospodarki

GOS-0150- -2000

Pan Paweł Sawha
Polskie Lobby Przemysłowe

Prezydium Komisji Gospodarki oraz Komisji Spraw Zagranicznych zawiadamiają, że wspólne posiedzenie Komisji odbędzie się w dniu 11 maja 2000 r. (czwartek) w sali 106 w gmachu Sejmu w Warszawie, przy ul. Wiejskiej 4/6.

Początek posiedzenia o godz. 14.00.

Porządek dzienny:

Kontynuacja pierwszego czytania rządowego projektu ustawy o ratyfikacji Traktatu Karty Energetycznej oraz Protokołu Karty Energetycznej dotyczącego Efektywności Energetycznej i Odnośnych Aspektów Ochrony Środowiska (druk nr 1573)

- uzasadnia Minister Spraw Zagranicznych oraz Minister Gospodarki.

Przewodniczący Komisji
Spraw Zagranicznych

/-/Czesław Bielecki

Przewodniczący Komisji
Gospodarki

/-/Zbigniew Kaniewski

Pan dr Paweł SOROKA
KOORDYNATOR POLSKIEGO
LOBBY PRZEMYSŁOWEGO

Szanowny Panie,

z dużą uwagą zapoznałem się z treścią wystąpienia Polskiego Lobby Przemysłowego dotyczącego licznych publicznych wypowiedzi Dyrektora Departamentu Spraw Obronnych Ministerstwa Skarbu Państwa Pułkownika Józefa NAWOLSKIEGO.

Ponieważ osobiście nie zetknąłem się z wypowiedziami Pułkownika Józefa NAWOLSKIEGO w poruszanych przez Pana sprawach, trudno jest mi odnieść się do nich w sposób merytoryczny.

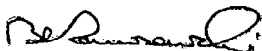
Trudno jest mi się też zgodzić z twierdzeniem o pospiesznej wyprzedaży przedsiębiorstw sektora przemysłu obronnego. Jak Panu zapewne wiadomo Ministerstwo Obrony Narodowej jest żywotnie zainteresowane uzdrowieniem sytuacji w sektorze na gruncie ustawy o restrukturyzacji przemysłu obronnego z września ubiegłego roku.

Przygotowywany w komórkach organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej „Program Rozwoju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w latach 2001 – 2006” obejmuje w znaczącym stopniu zakupy sprzętu i wyposażenia przede wszystkim od producentów krajowych.

Chciałbym Pana zapewnić, że wszelkie działania podejmowane w kierowanym przeze mnie resorcie mają i będą miały na uwadze właściwie pojęte interesy obronności państwa, w tym krajowego przemysłu zbrojeniowego.

Łączę wyrazy szacunku,

Bronisław KOMOROWSKI

Warszawa, dnia 18 grudnia 2001 r.

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych

BPS/KGFP – 1802/ 6 /V/01

Pan dr Paweł Soroka
Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

Pan Paweł Soroka

Uprzejmie dziękuję za materiały z Ogólnopolskiej Konferencji pt. „Ustawa o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji PKP: naprawa czy destrukcja polskiej kolei?”. Przedstawione opracowanie i uchwała będą rozpatrzone przez Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych w trakcie prac legislacyjnych nad w/wym ustawą gdy zostanie ona przekazana do Senatu.

Pragnę także zapewnić, że chętnie będziemy kontynuować współpracę z Państwem. O posiedzeniu Komisji w powyższej sprawie powiadomimy odrębnym pismem.

*2 kolumnami
i podany w całości,
konkretnie*

Przewodniczący Komisji

[Signature]
Jerzy Markowski

Warszawa, dnia 16 lutego 2009 r.

MINISTERSTWO INFRASTRUKTURY
PODSEKRETARZ STANU

Juliusz Engelhardt

TK-2p-500-4/09

Pan Leszek Miętek

Przewodniczący
Konfederacji Kolejowych
Związków Zawodowych

Pan Paweł Soroka

Koordynator
Polskiego Lobby Przemysłowego
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

Szanowni Panowie,

odnosząc się do stanowiska Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Konfederacji Kolejowych Związków Zawodowych wyrażonego podczas ogólnopolskiej konferencji poświęconej przekształceniom polskich kolei w warunkach globalnego kryzysu gospodarczego, uprzejmie informuję, co następuje.

Jednym ze skutków kryzysu finansowego panującego na rynkach światowych jest znaczny spadek zapotrzebowania na usługi transportowe. W szczególny sposób spadek przewozów towarowych w Polsce odczuł sektor kolejowy. Zachodzi zatem konieczność podjęcia wszelkich działań zmierzających do złagodzenia skutków kryzysu, który oddziałuje na podmioty z branży kolejowej.

Biorąc pod uwagę zastrzeżenia zgłoszone do *Master Planu dla transportu kolejowego w Polsce do 2030 roku*, uprzejmie informuję, że dokument ten został przyjęty Uchwałą Nr 277/2008 Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2008 r., stając się obowiązującą narodową polityką kolejową. Niezależnie od powyższego, uprzejmie informuję, że omawiane stanowisko zostało przedstawione po upływie ustawowego terminu 35-cio dniowych konsultacji społecznych, który w odniesieniu do *Master Planu dla transportu kolejowego w Polsce do 2030 roku* minął 22 września 2008 r. Termin ten jest określony w ustawie z dnia 6 grudnia 2006 r. o *zasadach prowadzenia polityki rozwoju*. Zgodnie z ww. ustawą, nieprzedstawienie opinii w terminie oznacza rezygnację z prawa jej wyrażania. O dacie zakończenia konsultacji informowały, między innymi, komunikaty dostępne na oficjalnej stronie internetowej Ministerstwa Infrastruktury.

Odnosząc się do zastrzeżeń zgłoszonych pod adresem *Strategii dla transportu kolejowego do roku 2013*, uprzejmie informuję, że planowane jest wprowadzenie zmian, które dostosują rozwiązania zawarte w tym dokumencie do nowych realiów rynku kolejowego.

Z poważaniem

Do wiadomości:

Pan Dariusz Daniluk, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów.

SENAT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Komisja Obrony Narodowej
i Bezpieczeństwa Publicznego

BPS-KONBP-24 /2003

Warszawa, dnia 7 marca 2003 r.

Pan
dr Paweł Soroka
Koordynator Polskiego
Lobby Przemysłowego

Szanowny Panie Doktorze,

W imieniu Marszałka Senatu Pana Longina Pastusiaka oraz swoim własnym pragnę podziękować za przekazanie do Senatu uwag Polskiego Lobby Przemysłowego dotyczących modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz wydatków obronnych z budżetu Państwa na 2003 rok oraz innych opinii. Państwa. Znaczna część Państwa opinii została wykorzystana w pracach Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego, m. in. budżetu państwa na 2003 rok.

Łączę wyrazy szacunku

Przewodniczący
Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego

Senator Wiesław Pietrzak

11-03/2009

08:35

SYGNAL
KANCELARIA JAWNA 2

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ KANCELARIA JAWNA NR 2	
Nr. 1232/11/09	NR 652
Wpłynęło 11 MAR 2009	
Mk/Str 2	

NR 652

DP

„AKCEPTUJE”
Szef Sztabu Generalnego WP

gen. bryg. Franciszek GĄGOR

ZAKŁAD OBSŁUG
MINISTERSTWA OBRONY NARODOWEJ
KANCELARIA JAWNA NR 2

Nr. 56298/09

11 MAR 2009

Warszawa, 11. marca 2009 r.

NOTATKA INFORMACYJNA

ze spotkania szefa SG WP¹ z przedstawicielami polskiego lobby i przemysłu lotniczego²
w dniu 25 lutego 2009 r.

Spotkanie odbyło się na prośbę przedstawicieli polskiego przemysłu lotniczego. Goście przedstawili argumentację, iż w interesie państwa polskiego leży zaangażowanie polskiego przemysłu lotniczego w projekt pozyskania przez Siły Zbrojne RP samolotu szkoleniowo-bojowego LIFT³. Przedstawili następujące argumenty i propozycje:

- W dobie obecnego kryzysu gospodarczego należy szukać nowych form inwestycji. Zakup i współprodukcja samolotu LIFT, a także wspólne projektowanie z zagranicznymi firmami samolotu LIFT nowej generacji, są dla polskiego przemysłu lotniczego ostatnią szansą, aby przetrwać i zachować się w ścisłym gronie kilku państw w świecie posiadających zdolności produkcji samolotów odrzutowych.
- W czasie przygotowania dokumentacji przetargowej i negocjacji należy zadbać o zaangażowanie polskiego przemysłu w taki sposób, aby przejął on technologie i w pełni mógł wykorzystać swoją bazę technologiczną i potencjał ludzki. Jako wzorcowy przykład podano niedawny hinduski kontrakt na dostawę samolotów Hawk od brytyjskiego koncernu BAE, w którym Indie tak długo negocjowały umowę z brytyjskim koncernem, aż uzyskały – niespotykany do tej pory w tej branży – niemalże całkowity transfer technologii produkowanych samolotów w ramach offsetu. W rezultacie indyjskie samoloty kosztują ponad 20% mniej od tych samolotów z brytyjskich zakładów.
- Polski przemysł jeszcze posiada potencjał do produkcji samolotów odrzutowych, o ile zostanie zasilony technologiami z zagranicy. Zakup używanych samolotów starszej generacji pozbawi polski przemysł obronny możliwości pozyskania znaczących technologii, co spowoduje upadek tej branży przemysłu obronnego i znaczną utratę miejsc pracy. Natomiast pozyskanie nowych technologii będzie również wykorzystywane do budowy przyszłych bezpilotowców UAV.
- W ocenie gości strona polska nie powinna powtórzyć błędu z 2003 r., kiedy nie zadbanio wystarczająco o zaangażowanie polskiego przemysłu lotniczego w realizację kontraktu na dostawę samolotów F-16. Obecnie serwisowanie i zaopatrwanie w części zamienne samolotów F-16 w minimalnym stopniu jest

Otrzymują:

p. Bogdan Klich, MON 371-034
p. Zenon Kosiniak-Kamysz, MON 824-383
gen. broni Andrzej Blasik, DSP 825-158
gen. broni Lech Majewski, SG WP
gen. dyw. Zbigniew Tłok-Kosowski, IW 416-236

gen. bryg. Macyszlaw Gocul, P5 820-534
gen. dyw. Marek Tomaszewski, P7
gen. dyw. Bogusław Samol, P8 820-534
p. Ewa Trojanowska, DNISW 824-135
płk Andrzej Wasiewicz, Biura F-16 840-100

¹ SG WP: gen. bryg. Franciszek Gągor, gen. broni Lech Majewski (ASGGWPus.SP), gen. dyw. Bogusław Samol (P8), płk Piotr Pertek (P7), płk Tomasz Kowalik (Sekretariat).

² Goście: p. Tomasz Hypek (Krajowa Rada Lotnictwa i Polskie Lobby Przemysłowe – PLP), p. Stanisław Janas (Związek Zawodowy Metalowców), p. Paweł Soroka (PLP), p. Andrzej Janicki (PLP), p. Ryszard Szczepaniak (ITWL), p. Zbigniew Motuszczyk (WZL).

³ LIFT – Lead-In Fighter Trainer.

realizowane przez polski przemysł lotniczy, a polskie podmioty (zarówno MON jak i przemysł obronny) występują w wobec amerykańskich kontrahentów w roli petentów, gdyż Amerykanie skrupulatnie udostępniają tylko te technologie i prace które zostały spisane wynegocjowane i spisane w umowie offsetowej.

- Przy rozpatrzeniu zakupu samolotu LIFT niezbędna jest kompleksowa analiza uwzględniająca nie tylko cenę, ale także koszty użytkowania samolotu w perspektywie 20-30 lat (*life cycle costs*), oraz korzyści/koszty społeczne wynikające z zaangażowania (lub braku) polskiego przemysłu w współprodukcję oraz z tego wynikające podatki zasilające kasę państwową i rozwój gospodarki krajowej.

Szef Sztabu Generalnego WP poinformował, iż z perspektywy SZ RP najlepiej byłoby użytkować samolot rodzimej produkcji, spełniający wymogi obowiązujące na współczesnym polu walki, który można serwisować w Polsce. Pozostałe aspekty prezentowane przez gości wykraczają jednak poza kompetencje SG WP. Zapropował, aby goście podjęli próbę podjęcia podobnej rozmowy na szczeblu ponadresortowym (np. Komitet Stały Rady Ministrów), gdyż projekt dotyczy kompetencji kilku resortów.

Wnioski

- Sztab Generalny WP gotowy jest do wzięcia udziału w ewentualnych przyszłych spotkaniach ponadresortowych poświęconych tej tematyce.
- Niezbędne jest docelowe rozwiązanie przygotowywania polskich pilotów do samolotów wielozadaniowych. Na chwilę obecną SZ RP mają zabezpieczone szkolenie pilotów do końca 2012 r. Brak decyzji o pozyskaniu dla SZ RP samolotu LIFT spowoduje, iż trzeba będzie znaleźć kolejną przejściową formę szkolenia naszych pilotów po 2012 r.
- W negocjacjach z zagranicznymi kontrahentami trzeba wymóc taki stopień transferu technologii, który włączy polski przemysł lotniczy do dalszych prac rozwojowych w lotnictwie odrzutowym.
- Zasadne wydaje się rozpatrzenie możliwości w formułowaniu warunków przetargowych na samoloty typu LIFT uwzględniania stanowiska polskiego przemysłu lotniczego, najlepiej znającego obszary transferu technologii, które polskie zakłady są w stanie zaabsorbować i które opłaca się wdrożyć.
- Przy ewentualnej pozytywnej decyzji w sprawie zakupu samolotu LIFT w ramach ponadresortowego przedsięwzięcia angażującego polski przemysł lotniczy, niezbędne wydaje się uwzględnienie wniosków z analiz nad programami budowy samolotów odrzutowych dotychczas realizowanych w Polsce.

płk Tomasz KOWALIK (870-481)

DIP-III- 0780-5/13/2214

Warszawa, 10.05. 2013 r.

Prof. Paweł Soroka
Polskie Lobby Przemysłowe
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego
Warszawa

Stanowisko Pani Profesorze,

W odpowiedzi na pismo z dnia 16 kwietnia br. oraz nawiązując do pisma skierowanego do Prezesa Rady Ministrów, Pana Donalda Tuska, przy których przesłane zostało Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie podjęcia działań na rzecz ochrony i rozwoju przemysłu polskiego w kontekście redukcji w Fabryce Fiata w Tychach uprzejmie informuję, co następuje:

Przemysł odgrywa w polskiej gospodarce kluczową rolę (jest gwarantem stabilności gospodarczej, ważnym pracodawcą, nośnikiem innowacyjności), dlatego też w warunkach kryzysu finansowo-gospodarczego niezmiernie ważne jest jego sprawne i efektywne funkcjonowanie. Najważniejszym czynnikiem w budowaniu przewagi konkurencyjności jest wzrost nakładów na badania i rozwój, innowacje, inwestycje oparte na wiedzy oraz na rozwój wysoko wykwalifikowanej kadry.

Zdaniem rządu polskiego, wyrażonym w stanowisku do komunikatu Komisji Europejskiej pt. „Silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego”, niezbędna jest zmiana w prowadzeniu polityki przemysłowej z horyzontalnej na mieszaną „hybrydową”, łączącej podejście horyzontalne oraz sektorowe. Nowe podejście do polityki przemysłowej powinno uwzględniać zarówno proponowane w komunikacie cztery filary działań służące pobudzeniu inwestycji, tj. regulacje, otwarcie rynku wewnętrznego i międzynarodowego, dostęp do finansowania oraz rozwój kapitału

Ministerstwo Gospodarki
Pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa

tel +48 22 693 50 00
fax +48 22 693 40 46

email mg@mj.gov.pl
web www.mj.gov.pl

ludzkiego, jak również skutecznie rozwiązywać konkretne problemy poszczególnych sektorów przemysłu, w tym kwestie legislacyjne. Ponadto polityka wspierająca rozwój przemysłu nie powinna być nadmiernie i w nieuzasadniony sposób ograniczana polityką klimatyczno-energetyczną, ale rozwój przemysłu powinien być wspierany poprzez politykę klimatyczno-energetyczną.

Pragnę poinformować, że w Ministerstwie Gospodarki, w celu poprawy długookresowej sytuacji gospodarczej, w tym polskiego przemysłu, trwają prace nad przygotowaniem „Programu Rozwoju Przedsiębiorstw” (PRP), który jest programem wykonawczym, do przyjętej w styczniu br. przez Radę Ministrów, Strategii Innowacyjności i Efektywności Gospodarki (SfiEG).

Program ma pomóc przedsiębiorcom w uzyskaniu korzystnej pozycji konkurencyjnej i stawianiu czoła globalnym wyzwaniom, przy jednoczesnym zapewnieniu zrównoważonego rozwoju kraju i wysokiego poziomu zatrudnienia. W dokumencie tym zostaną zaprezentowane z jednej strony instrumenty wspierające przedsiębiorstwa we wszystkich fazach ich rozwoju, z drugiej zaś ukierunkowane na dalszą poprawę ich otoczenia. PRP stanie się też podstawą przy opracowywaniu nowego programu operacyjnego w obszarze przedsiębiorczości finansowanego ze środków funduszy strukturalnych na lata 2014-2020.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że w oparciu o opracowany w 2011 roku *Foresight technologiczny przemysłu – InSight 2030* zidentyfikowane zostały obszary przemysłowe i technologie o największym potencjale rozwoju, które stanowią będą podstawę do określenia krajowych inteligentnych specjalizacji

Obecnie prowadzone są prace nad *Programem wdrażania wyników projektu InSight 2030*, który ma na celu identyfikację instrumentów finansowych i pozafinansowych, które pozwolą wdrożyć wyniki projektu, a także wskazać podmioty odpowiedzialne za podjęcie przedmiotowych działań. Program wdrażania będzie także wykorzystywał mapy drogowe, wskazujące horyzont czasowy rozwoju danych technologii, a także odniesie się do zaprezentowanych rekomendacji. Działania wskazane w dokumencie będą stanowiły integralną część Programu Rozwoju Przedsiębiorstw.

Ministerstwo Gospodarki na bieżąco śledzi sytuację w sektorze przedsiębiorstw. Wyniki ostatniego badania wskazują, że przedsiębiorcy coraz bardziej odczuwają skutki spowolnienia wzrostu gospodarczego. W związku z powyższym przystąpiono do opracowania

kompleksowego systemu wsparcia dla tych podmiotów. Założenia do budowy tego systemu znajdują się w projekcie dokumentu „Polityka Nowej Szansy”. Podstawowym celem polityki nowej szansy, obok konkretnych instrumentów pomocowych dla przedsiębiorców w sytuacji kryzysowej, ma być ułatwianie ponownego rozpoczynania działalności gospodarczej osobom, które poniosły porażkę.

Pragnę podzielić opinię, wyrażoną w „Stanowisku...”, odnośnie do zasadności kooperacji produkcyjnej z zapleczem technologicznym i badawczo-rozwojowym w celu wsparcia w inwestowaniu i wdrażaniu postępu technologicznego. Klastry postrzegane są jako jedno z najbardziej efektywnych narzędzi wzrostu konkurencyjności i innowacyjności firm i regionów w których funkcjonują. Przykładem takiej współpracy może być utworzony klaster technologiczny Dolina Lotnicza, obejmujący firmy głównie z terenu południowo-wschodniej Polski.

Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości (PARP) wspiera klastry i politykę klastrową poprzez wsparcia dotacyjne oraz szkoleniowe i doradcze w ramach projektów z Programu Innowacyjna Gospodarka i Programu Operacyjnego „Polska Wschodnia”. Wspólnie z Ministerstwem Gospodarki oraz przy współpracy organizacji pracodawców i samorządów, PARP przygotował raport pt. „Kierunki i założenia polityki klastrowej w Polsce do 2020 roku”. Raport ten wypracowany został w oparciu o dotychczasowe wnioski i założenia polityki finansowej.

Dziękując za przesłane propozycje ukierunkowania polityki gospodarczej uprzejmie informuję, że Rząd RP mając świadomość, że zwiększenie konkurencyjności i innowacyjności gospodarki jest kluczowym zadaniem warunkującym rozwój kraju, podejmuje szereg działań, zarówno na szczeblu Komisji Europejskiej, jak i krajowym. Odbudowanie istotnej roli przemysłu w gospodarce Polski było, jest i powinno pozostać kluczowym czynnikiem dla budowania dobrobytu i mocnej pozycji UE.

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

2 porażka

MINISTER
z up. *Grażyna Mieniewska*
Grażyna Mieniewska
PODSEKRETARZ STANU

Warszawa, dnia 21 marca 2014 r.

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
SEKRETARZ STANU
Czesław MROCZEK

KOORDYNATOR
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO
im. Eugeniusza Kwiatkowskiego

Pan prof. Paweł SOROKA

ul. Świętokrzyska 14a pok. 540 (ZG SIMP)
00 – 050 Warszawa

fax. (22) 826-03-54

1408/55
21 MAR 2014

Dotyczy: *stanowiska resortu obrony narodowej do „Stanowiska Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie powołania Polskiej Grupy Zbrojeniowej” z lutego 2014 r.*

Stanowcy Państwa Profesora

W nawiązaniu do „Stanowiska Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego w sprawie powołania Polskiej Grupy Zbrojeniowej” przesłanym 17.02.2014 r. przez Koordynatora PLP, przedstawiam stanowisko resortu obrony narodowej do spraw i postulatów poruszonych w ww. *Stanowisku*.

Kieruję serdeczne słowa podziękowania za przejawioną troskę o los polskiego przemysłu obronnego, za wieloletnie monitorowanie procesu konsolidacji w tak ważnym dla obronności Państwa sektorze gospodarki narodowej.

Dziękuję za cenne uwagi, spostrzeżenia i postulaty, z których szereg jest zasadnych, w szczególności do oceny efektów dotychczas zrealizowanych przedsięwzięć konsolidacji i restrukturyzacji podmiotów polskiego przemysłu obronnego.

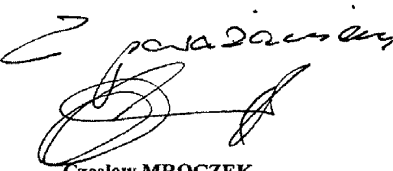
Niestety część z nich nie uwzględnia realiów powszechnie obowiązującego prawa krajowego i wspólnotowego oraz przyjętych standardów międzynarodowych w ramach OECD. Stąd, polemiczne wydają się Państwa postulaty odnoszące się do zwiększenia roli Ministra Obrony Narodowej, w tym jego rzeczywistych kompetencji wobec grupy kapitałowej Polskiej Grupy Zbrojeniowej.

Intencją Rządu Rzeczypospolitej Polskiej wyrażoną w licznych deklaracjach najwyższych jego przedstawicieli było i jest stworzenie silnego krajowego przemysłu obronnego, który w powiązaniu z polską nauką, zdolny będzie do konkurowania na europejskim i światowych rynkach wyrobów obronnych. Służyć temu winny mechanizmy „wzmocnione” nadzoru nad bieżącą, krótko i długofalową strategią działania i rozwoju Polskiej Grupy Zbrojeniowej. Minister Obrony Narodowej, choć nie uzyskał uprawnień reprezentowania Skarbu

Państwa w PGZ S.A., to został wyposażony w szereg uprawnień opiniodawczych o charakterze stanowiącym – wszak statut Spółki jest jego swoistą konstytucją. Resort obrony narodowej będzie z determinacją wymuszał respektowanie tych uprawnień, gdyż to Siły Zbrojne RP będą głównym beneficjentem efektów działalności grupy. Wielkość środków finansowych przewidzianych do 2022 r. do realizacji „*Priorytetowych Zadań Modernizacji Technicznej Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach programów operacyjnych*” winna zmobilizować organy administracji rządowej, ale także – przede wszystkim – spółki do większej kreatywności i zaangażowania w realizację tych programów, także w układzie powiązań biznesowych z krajowymi podmiotami prywatnymi oraz światowymi liderami przemysłu zbrojeniowego. Tylko taka „optyka” może zapewnić nie tylko przetrwanie, ale i harmonijny rozwój ich potencjału techniczno-produkcyjnego i naukowego – skorelowany z wieloletnimi potrzebami Sił Zbrojnych RP.

Rozważamy także koncepcję poszukiwania polskich „specjalności” w wyrobach obronnych, by w powiązaniach kapitałowych zapewnić naszemu przemysłowi obronnemu dominującą rolę w regionie oraz stworzenie warunków do efektywnego rozwijania eksportu.

Doceniamy troskę Polskiego Lobby Przemysłowego o przyszłość wojskowych przedsiębiorstw remontowo-produkcyjnych, których nadrzędnym zadaniem było, jest i winno być racjonalne zabezpieczenie logistyczne sprzętu wojskowego w całym cyklu jego eksploatacji przez Siły Zbrojne RP.

Czesław MROCZEK

Warszawa, dnia 27 sierpnia 2014 r.

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO FINANSÓW**

**Podsekretarz Stanu
Hanna Majszczyk**

FS8/065/3/BOG/2014/RWPD-79782
RD-70270/14

Pan

prof. nadzw. dr hab. Paweł SOROKA

Koordinator

Polskiego Lobby Przemysłowego

W związku z pismem z dnia 10 lipca 2014 r., przy którym przesłano *Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego w sprawie udziału polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w realizacji programu budowy nowego systemu obrony powietrznej „Tarcza Polski”*, uprzejmie informuję, iż podzielam stanowisko zmierzające do jak największego zaangażowania polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w program budowy nowego systemu obrony powietrznej Polski. Rozwiązania mające na celu rozwój polskiego przemysłu obronnego, ochronę rynku pracy, zwiększenie ilości zatrudnionych, a także zwiększenie wpływów do budżetu państwa z tytułu podatków zasługują na poparcie.

Jednakże jak słusznie zauważono, w tym przypadku, należy mieć na uwadze przede wszystkim podstawowy interes bezpieczeństwa państwa i ta kwestia zadecyduje o wyborze właściwej drogi realizacji programu budowy nowego systemu obrony powietrznej Polski.

Jednocześnie uprzejmie informuję, iż organem właściwym do podejmowania decyzji w powyższych kwestiach jest Minister Obrony Narodowej.

Do wiadomości:

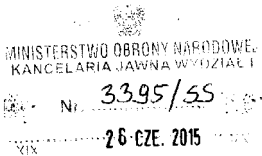
Pan Tomasz Siemoniak

Minister Obrony Narodowej

Warszawa, dn. 24.06. 2015 r.

**MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
SEKRETARZ STANU**

**REKTOR – KOMENDANT
WOJSKOWEJ AKADEMII TECHNICZNEJ**

Pan gen. bryg. prof. dr hab. inż. Zygmunt MIERCZYK

SIARCUS

**✓ KOORDYNATOR
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**

Pan prof. nadzw. dr hab. Paweł SOROKA

ul. Świętokrzyska 14a, p. 540 (ZG SIMP)

00-050 Warszawa

Dotyczy: konferencji naukowej

Szanowny Panie Generale,

Uprzejmie informuję, że przyjmuję zaproszenie do udziału w ogólnopolskiej konferencji naukowej pt. „Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”, która odbędzie się w dniu 18 listopada 2015 r.

Organizatorom gratuluję cennej inicjatywy i wyrażam nadzieję, że obrady konferencji przyczynią się do rozwoju polskiego przemysłu zbrojeniowego, wspierającego pozyskanie zdolności obronnych przez Siły Zbrojne RP oraz wzrostu roli polskich podmiotów w tym procesie.

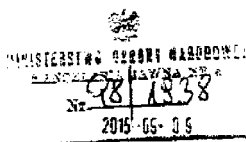
z wyrazami szacunku

Czesław MROCZEK

SZEF

SZTABU GENERALNEGO WP

KOORDYNATOR
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO
im. Eugeniusza KWIATKOWSKIEGO

Pan prof. nadzw. dr hab. Paweł SOROKA

fax 0 22 826-03-54Dotyczy: sprzedaży PKP Energetyka S.A.*Szanowny Panie Profesorze!*

Bardzo dziękuję za przesłane stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego i Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce w sprawie sprzedaży PKP Energetyka S.A.

Zgadzam się z Panem, że PKP Energetyka S.A. ma kluczowe znaczenie dla prawidłowego funkcjonowania infrastruktury kolejowej w Polsce. Dlatego PKP Energetyka S.A. została umieszczona na wykazie przedsiębiorców, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wykazu przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym. Prawidłowo funkcjonująca infrastruktura kolejowa jest jednym z zasadniczych elementów sprawnego systemu transportowego kraju, z którego korzystają również siły zbrojne. Sygnalizowana przez Pana sprzedaż PKP Energetyka S.A., może skutkować utratą przez Polskę wpływu na działalność jednego z zasadniczych elementów krajowej infrastruktury kolejowej.

Jednakże należy zauważyć, że organem organizującym i nadzorującym wykonywanie zadań w odniesieniu do przedsiębiorstwa PKP Energetyka S.A. jest minister właściwy do spraw transportu.

Jeszcze raz dziękuję za przesłany materiał, który zostanie wykorzystany w działalności Zarządu Logistyki – P4 oraz Szefostwa Transportu i Ruchu Wojsk – Centrum Koordynacji Ruchu Wojsk Inspektoratu Wsparcia SZ.

general Mirosław GOCUL

KOMISJA EUROPEJSKA

Dyrekcja Generalna ds. Mobilności i Transportu

Dyrekcja B - Europejska Sieć Mobilności

B.2 - Jednolity Europejski Obszar Kolejowy

Naczelnik wydziału

Bruksela, dnia
MOVE B2/EG/sy

23 OCT. 2015

ARCS (2015) 4534037

Polskie Lobby Przemysłowe
ul. świętokrzyska 14a pok. 540
ZG SIMP
PL -00-050 Warszawa

Szanowny Panie Profesorze, Szanowny Panie Prezydencie,

Dziękuję za Panów pisma z dnia 24 sierpnia i 14 września 2015 roku, w których Panowie formułują szereg zastrzeżeń dotyczących sprzedaży prywatnym inwestorom spółki energetycznej PKP Energetyka S.A., jak i również przekazują stanowisko Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego oraz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w tej sprawie.

Na wstępie pragnę zwrócić uwagę, że decyzja o prywatyzacji spółki PKP Energetyka S.A., czy też pozostawieniu jej w rękach publicznych znajduje się w gestii państwa polskiego. Traktat o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej jest neutralny w odniesieniu do własności prywatnej lub publicznej (Artykuł 345 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej). Z orzecznictwa Trybunału wynika, że Traktaty nie wykluczają co do zasady ani nacjonalizacji ani prywatyzacji przedsiębiorstw (sprawa C 244/11, Komisja przeciwko Grecji; sprawy C-105/12 do C -107/12 Essent i inni).

Jednakże z uwagi na fakt, iż proponowana prywatyzacja stanowi koncentrację o wymiarze wspólnotowym, podlega ona notyfikacji do Komisji Europejskiej. Polskie władze prawidłowo dokonały zawiadomienia o transakcji, a Komisja Europejska ją zatwierdziła na mocy Rozporządzenia Rady (WE) 139/2004 (Rozporządzenie w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw) w dniu 9 września 2015 roku, wskazując, że operacja nie wywołuje budzić obaw, co do ochrony konkurencji. Wszystkie istotne informacje w tej sprawie dostępne są tutaj:
http://ec.europa.eu/competition/colj/ade/case_details.cfm?proc_code=2_M_77511.

Rozumiem, że zgodnie ze stanowiskiem Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, sprzedaż PKP Energetyka S.A. może mieć wpływ na funkcjonowanie infrastruktury o znaczeniu strategicznym. Jednak, jak słusznie zostało zauważone, organem organizującym i nadzorującym wykonywanie zadań w odniesieniu do przedsiębiorstwa Energetyka S.A. jest minister właściwy do spraw transportu, i to on winien wziąć pod uwagę wszelkie konsekwencje prywatyzacji spółki.

Commission européenne/Europese Commissie, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË - Tel. +32 22991111
Biuro: DM 28 4/50 - Tel. Linia bezpośrednia +32 229-68240 - Faks +32 229-90262

sian.prout@ec.europa.eu

Linie energetycznych na kolei są, jak słusznie Panowie wskazują, naturalnym monopolem. Zgodnie z prawem UE monopole nie muszą jednakże pozostać w rękach publicznych, mimo że Państwo Członkowskie może zdecydować się na taką strukturę własności. Jednak monopole, czy publiczne czy prywatne są, co do zasady regulowane. W szczególności infrastruktura energetyczna na kolei podlega przepisom ramowym UE ustanowionym na mocy dyrektywy 2012/34 w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (wersja przekształcona).

Odpowiednie przepisy mają zastosowanie do wszystkich usług kolejowych i infrastruktury, w tym w szczególności wszystkich urządzeń niezbędnych do dostarczenia prądu trakcyjnego, niezależnie od tego, kto jest właścicielem lub podmiotem obsługującym dany element infrastruktury. Co więcej, po prywatyzacji PKP Energetyka S.A. będzie nadal podlegać nadzorowi przez jej organ regulacyjny zgodnie z art 56 Dyrektywy 2012/34/UE.

Zwracają Panowie również uwagę na ryzyko nadmiernego wzrostu opłat stawek. Rozumiemy, że zarządca infrastruktury kolejowej w Polsce, PKP PLK, pozostanie odpowiedzialny za "podstawowe funkcje" związane z dostarczaniem energii elektrycznej, na przykład zapewniając, że przedsiębiorstwa kolejowe ponoszą opłaty zgodnie z przepisami dyrektywy 2012/34. Z tego względu ryzyko nakładania nadmiernych opłat za dostarczanie energii elektrycznej, które mogłyby zagrozić konkurencyjności kolei względem innych rodzajów transportu, winno zostać wykluczone.

Inna ważna kwestia podniesiona w liście dotyczy dalszego udziału PKP Energetyka S.A. w programie rozwoju infrastruktury kolejowej w Polsce. Jak rozumiemy, PKP Energetyka S.A. będzie zobowiązana przyczyniać się do rozwoju infrastruktury kolejowej w Polsce, niezależnie od ostatecznego właściciela. Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 przewiduje szereg inwestycji mających na celu budowę i modernizację systemu dostarczania prądu trakcyjnego. PKP Energetyka S.A. będzie zatem odgrywać kluczową rolę w tych projektach współfinansowanych z funduszy strukturalnych.

Mam nadzieję, że te wyjaśnienia pozwolą rozwiązać Panów obawy. Pozostaje do Panów usług, jeśli życzą sobie Panowie dalszych wyjaśnień.

Sian Prout

SEKRETARZ STANU
ZASTĘPCA SZEFKA KANCELARII PREZESA
RADY MINISTRÓW

Paweł Szrot

Warszawa, dnia 21 stycznia 2016 r.

SPRM.230.5.1.2016.DS

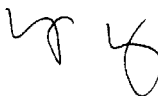
~~Pan~~
Antoni MACIEREWICZ
Minister Obrony Narodowej

Szanowny Panie Ministrze,

w załączeniu uprzejmie przekazuję według kompetencji, skierowane do Prezesa Rady Ministrów Pani Beaty Szydło, Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie realizacji projektów obrony przeciwlotniczej „Wisła” i „Narew”.

Będę zobowiązany za przekazanie do Sekretariatu Prezesa Rady Ministrów kopii odpowiedzi udzielonej Autorom ww. wystąpienia.

Z wyrazami szacunku

Do wiadomości:

Pan Paweł SOROKA

Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego

Warszawa, dn. 07. 02.2016 r.

**MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
SEKRETARZ STANU**MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
KANCELARIA JAWNA WYDZIAŁ INr. 482/165
2016-02-05**KOORDYNATOR
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO**

Pan prof. nadzw. dr hab. Paweł SOROKA

Fax: (22) 826-03-54*Dotyczy: stanowiska Polskiego Lobby Przemysłowego (PLP) – WISŁA i NAREW.**Szanowny Panie Profesorze*

W nawiązaniu do pisma z dnia 18.01.2016 r. w sprawie *Stanowiska Polskiego Lobby Przemysłowego* dotyczącego pozyskania nowoczesnych technologii w zakresie obrony przeciwlanczy i przeciwrakietowej i realizacji programów „WISŁA” i „NAREW” informuję, że pozyskanie zestawów rakietowych obrony powietrznej traktowane jest jako zadanie priorytetowe w ramach modernizacji Sił Zbrojnych RP, także pod względem maksymalizacji udziału polskiego przemysłu obronnego (PPO) w realizacji tego zadania.

Należy przy tym zauważyć, że nadrzędnym celem działań podejmowanych w resorcie obrony narodowej jest zabezpieczenie potrzeb SZ RP poprzez pozyskanie sprzętu wojskowego spełniającego Wymagania Operacyjne, wynikające m.in. z analizy zagrożeń. W związku z tym, należy wskazać, że decyzje w sprawie pozyskania zestawów WISŁA będą podejmowane na podstawie analiz wielokryterialnych, także z uwzględnieniem korzyści wynikających z oferowanej współpracy przemysłowej.

W odniesieniu do budowy zdolności PPO w ramach pozyskania zestawów WISŁA, które to zdolności mogłyby zostać w późniejszym czasie wykorzystane w trakcie realizacji zadania NAREW, powinno to nastąpić poprzez realizację założeń offsetowych, które opracowane zostały w ścisłej współpracy z przedstawicielami PPO.

Decyzja resortu o pozyskaniu w pierwszej kolejności zestawów WISŁA wynika z analizy potencjalnych scenariuszy zagrożeń i braku zdolności w tym obszarze, czyli zwalczania zagrożeń na dużych wysokościach oraz rakiet balistycznych. Zestawy NAREW, bez wsparcia zestawów średniego zasięgu, nie zapewnią wymaganej osłony ważnym obiektom oraz ugrupowaniom wojsk. Propozycja zmiany priorytetów SZ RP, poprzez

pozyskanie w pierwszej kolejności zestawów NAREW, nie uwzględnia potrzeb operacyjnych SZ RP, natomiast, co zrozumiale, odzwierciedla interes przemysłowy (biznesowy).

W odniesieniu do zestawów NAREW ostateczne rekomendacje dotyczące osoby ich pozyskania będą mogły być przedstawione po zakończeniu trwającej fazy analityczno-koncepcyjnej oraz oceny występowania podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa. Rozstrzygnięcia oraz decyzji na poziomie politycznym wymaga kwestia zakresu zaangażowania PPO w realizację tego zadania, z uwzględnieniem potrzeb SZ RP, zdolności przemysłowych, harmonogramu dostaw, a także ryzyka z tym związanego. W tym względzie wolą resortu jest, aby zestawy NAREW pozyskiwane były z jak największym udziałem PPO, który mógłby także pełnić także rolę głównego realizatora programu. Niewątpliwie wymagało to będzie współpracy pomiędzy MON i PPO, jednakże niedopuszczalną w świetle obowiązujących przepisów jest sytuacja, kiedy to PPO jest kreatorem potrzeb obronnych, podczas gdy odpowiedzialność związana z wydatkowaniem środków publicznych pozostaje po stronie resortu obrony narodowej.

Na zakończenie informuję, że propozycje organizacyjne przedstawione w piśmie będą przedmiotem dalszych analiz i konsultacji.

z pismem
Bartosz KOWNACKI

Do wiadomości:

1. Sekretariat Prezesa Rady Ministrów – fax: 22 694-70-53
2. Minister Obrony Narodowej – SI ARCUS
3. Inspektorat Uzbrojenia – SI ARCUS

R. Maksymiuk (tel. 261-873-353)
Dnia 03.02.2016 r.

SEKRETARZ STANU
ZASTĘPCA SZEFKA KANCELARII PREZESA
RADY MINISTRÓW

Paweł Szrot

Warszawa, dnia 16 lutego 2016 r.

SPRM.2125.2.1.2016.GG

Pan
Mateusz MORAWIECKI
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Rozwoju

Główny Panie Premierze!

w załączeniu uprzejmie przesyłam według kompetencji, skierowane m.in. do Prezesa Rady Ministrów Pani Beaty Szydło, wspólne stanowisko przedstawicieli Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego oraz NSZZ „Solidarność” z dnia 2 lutego 2016 r. w sprawie odbudowy polskiego przemysłu elektronicznego.

Uprzejmie proszę o analizę ww. wystąpienia, udzielenie – ewentualnie z innymi właściwymi organami – odpowiedzi jego Autorom i przekazanie jej kopii do wiadomości Prezesa Rady Ministrów.

2 powołanien

Otrzymują:

Pan Jarosław Gowin
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Pani Anna Streżyńska
Minister Cyfryzacji

Do wiadomości:

Pan prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka
Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego
Pan Krzysztof Andraszewicz
Przewodniczący Sekcji Krajowej Przemysłu Teleelektronicznego NSZZ „Solidarność”
Pan Bogdan Szozda
Przewodniczący Sekretariatu Metalowców NSZZ „Solidarność”

Warszawa, 11 grudnia 2016 r.

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
SEKRETARZ STANU

MINISTERSTWO OBRONY NARODOWEJ
 KANCELARIA JAWNA

Nr. 8704/SS

2016-12-12

KOORDYNATOR
POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO

Pan prof. nadzw. dr hab. Paweł SOROKA

Fax: 22 826 03 54

Dotyczy: koncepcji utworzenia Urzędu ds. Uzbrojenia, Nauki i Technologii Obronnych

Szanowny Panie Profesorze

W odpowiedzi na pismo z dnia 21 lipca 2016 roku w sprawie koncepcji utworzenia Urzędu ds. Uzbrojenia, Nauki i Technologii Obronnych informuję, że resort obrony narodowej dostrzega potrzebę optymalizacji systemu pozyskiwania, eksploatacji i wycofywania sprzętu wojskowego (PEiW). W ramach podejmowanych przez resort działań w tym obszarze, m.in. zaplanowano do końca 2017 roku opracowanie Narodowej Polityki Zbrojeniowej oraz koncepcji nowego systemu PEiW. W trakcie prac związanych z ww. dokumentami prowadzone są analizy rozwiązań stosowanych w innych państwach oraz rozważane są różne warianty organizacyjne i proceduralne. Prowadzone w resorcie prace ukierunkowane są na optymalizację rozwiązań systemowych, co powinno przełożyć się na usprawnienie procesu modernizacji technicznej SZ RP. Jednym z możliwych wariantów optymalizacji systemu PEiW jest m.in. proponowana przez Pana Profesora integracja kompetencji w ramach jednej instytucji.

Pragnę zaznaczyć, że właściwa kondycja potencjału naukowo-badawczego i przemysłowego, stanowiącego nierozłączne filary narodowego systemu obronnego oraz zapewnienie im jak najszerszego udziału w procesie zaspokajania potrzeb Sił Zbrojnych RP, stanowi ważny element polityki zbrojeniowej państwa.

Dziękując za cenne uwagi chciałbym zapewnić, że w resorcie obrony narodowej na bieżąco analizowane są rozwiązania systemowe (strukturalne) funkcjonujące w innych krajach, oraz że zaproponowane przez Pana Profesora rozwiązania zostaną wzięte pod uwagę w trakcie prac koncepcyjnych nad opracowaniem nowego systemu PEiW sprzętu wojskowego.

Bartosz KOWNACKI

Do wiadomości:

1. Sekretarz Stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego – Fax: 22 529 26 21
2. Dyrektor Centrum Operacyjnego Ministerstwa Obrony Narodowej – SI ARCUS
3. Dyrektor Departamentu Polityki Zbrojeniowej – SI ARCUS

DPZ/OAIP/M.Sapiński/tci. 261-874-550

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE
na łamach prasy i w Internecie
(czerwiec 1993 r. – luty 2018 r.)

PRYWATYZACJA. STANOWISKO POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO

Uwłaszczanie tak, ale nie oligarchiczne

Przed przystąpieniem do prywatyzacji należy zbliżać majątek narodowy — postuluje Polskie Lobby Przemysłowe. Wypracowany przez cały naród, nie może pozostać w rękach wąskiej grupy.

MARIA NOWAK

„Planowa prywatyzacja kompromituje reformy”. „Jest to oddawanie majątku narodowego w ręce małej grupy ludzi”. „Przeprowadzanie prywatyzacji w warunkach krajowej i światowej recesji przyniesie tylko szkodę krajowi” itd. itd.

Ostre słowa krytyki pod adresem strategii przekształceń

dr Paweł Soroka, koordynator lobby

własnościowych padły wczoraj na konferencji prasowej Polskiego Lobby Przemysłowego. Wystepuje ono przeciwko prywatyzacji oligarchicznej, preferującej wąskie elity a opowiadając się za modelem demokratycznym, w

którym dokonuje się uwłaszczanie szerokich rzesz społeczeństwa. Udział zwykłych obywateli w tym procesie będzie niewielki — zdaniem ekspertów Lobby. Wielu posiadaczy świadectw udziałowych z powodu biedy będzie się ich pozbywać, a wtedy wykupią je bogaci, w tym kapitał zagraniczny.

Prof. Andrzej Janicki uważa, że całkowite sprywatyzowanie polskiego przemysłu, gdy nie istnieje instytucja Skarbu Państwa, jest nie do przyjęcia. Bo tylko Skarb Państwa właściwie chroni interes majątkowy państwa. Doc. Ryszard Grabowicz podawał przykłady znakomicie prosperującego przemysłu państwowego w krajach zachodnich jako dowód, że nie struk-

tura własnościowa w otoczeniu rynkowym jest najważniejsza lecz efektywne zarządzanie.

W sytuacji, gdy większość przedsiębiorstw państwowych ma ogromne długi, stworzenie przymusu prywatyzacyjnego może, wobec braku kapitału krajowego, doprowadzić do masowego wykupu ich majątku przez kapitał zagraniczny. Lobby nie oponuje przeciwko obcym inwestorom jako takim. Uważa jedynie, że cudzoziemcy nie mogą mieć pakietu kontrolnego a najwyżej do 30% akcji. Niedopuszczalne jest też, by przejmowali pakiety większościowe w najlepszym przedsiębiorstwie danej branży, lub w głównych przedsiębiorstwach branż strategicznych.

Z ostrą krytyką spotkało się zaniżanie rzeczywistej wartości sprzedawanych przedsiębiorstw. Przykładem mogą być zakłady Celulozowo-Papiernicze w Kwidzynie, które zdanieniem Cato Ealy, dyrektora International Paper, były co najmniej 4 razy więcej warte od ceny, za jaką je sprzedano temu koncernowi.

foto: GETTORO BOGUSZAKO

„Życie Warszawy” – 4 czerwca 1993 r.

Kontrowersje

Ile państwa w gospodarce?

Brak prorządowej polityki przemysłowej, restrykcyjne obciążenia podatkowe i niekorzystna polityka importowa doprowadziły wiele przedsiębiorstw na skraj upadku. W takiej sytuacji znalazły się również przedsiębiorstwa nowoczesne, mające strategiczne znaczenie dla naszej gospodarki, w tym produkujące na potrzeby obronności – tak rok temu pisali w swym programie założyciele Polskiego Lobby Przemysłowego. Uważali, że tę sytuację można uzdrowić uwzględniając opinie i korzystając z umiejętności praktyków z kręgów menedżerskich i inżynierskich oraz respektując aspiracje i dążenia pracowników.

Program ten – jak twierdzą uczestnicy ruchu – jest aktualny także obecnie mimo zmian na politycznej scenie i nieco innego rozłożenia akcentów w programie reformowania kraju. Polski przemysł, stanowiący o sile gospodarki, nadal znajduje się w złej sytuacji, różnie bezrobocie, także w środowiskach inteligencji technicznej, słabnie oddziaływanie nauki na życie gospodarcze.

Więzi poziome

Lobby przemysłowe nie jest ani organizacją, ani instytucją, stowarzyszeniem, związkami czy też grupą interesu – jest ruchem społecznym, działającym w szerokim społecznym interesie. Nie ma w nim jakiegokolwiek etatowej struktury i nie jest tu zatrudniony bodaj jeden pracownik.

Jest ruchem opartym na więziach poziomych. Jako dobre wolne porozumienie równoprawnych i samodzielných organizacji, związków zawodowych, stowarzyszeń twórczych, naukowych i zawodowych stanowi forum uzgadniania stanowisk i opinii oraz podejmowania wspólnych działań. Są też na tym forum wspólnie działające menedżerowie, związkowcy, naukowcy, technicy. Lobby zdecydowanie się odcina od wszelkich związków z grupowaniem i partiami politycznymi, organizacjami rządowymi i ministerialnymi agendami; oeni sobie natomiast wysoko swą niezależność. Bieżąca działalność, w uzgodnieniu z twórcami, jest podmiotami, prowadzi Gremium Koordynacyjne, z którego to grona koordynatorem został wybrany dr Paweł Sorka.

Co dalej z przemysłem?

Rok temu, gdy powstawało Polskie Lobby Przemysłowe (13 narać) niektórzy politycy – członkowie rządu lansowali hasło – że najlepsza polityka gospodarcza jest brak polityki. Jej funkcję miała spełniać „nie-widzialna ręką rynku”. Praktyka natomiast dowodziła, że efekty jej stosowania nie są zbyt zachęcające. O zbyt wysokich kosztach realizacji mówi dzisiaj m.in. kandydat na wicepreziera od gospodarki Dariusz Rosati.

System obciążeń podatkowych, szczególnie doklanych dla przedsiębiorstw państwowych, a następnie – bardzo wysokie oprocentowanie kredytów złożyły się na postępującą degradację państwowego przemysłu. Doszło do tego, że obsługa zadłużenia była w przypadku niektórych przedsiębiorstw dwukrotnie wyższa niż koszty produkcji – w takiej sytuacji trudno oprzeć się mówić o zysku, inwestycjach, nowoczesnych technologiach. Takie przedsiębiorstwa na pewno nie są w stanie konkutować na rynkach międzynarodowych. Ale nie tylko – fala importu, praktycznie eliminuje je również z rynku wewnętrznego. A przecież nie jest prawdą – dowodzą specjaliści PLP – że polski przemysł to jedynie przedsiębiorstwa przetrzałe, że zarządzane, mało wydajne. Sugerowali, żeby opierać się na faktach, na analizach fachowców, ocenach praktyków. A tego brakowało. Brakowało zaś przede wszystkim polityki przemysłowej.

Gdy wreszcie powstały w Ministerstwie Przemysłu i Handlu „Założenia polityki przemysłowej” okazało się, że nie jest to dokument, na jaki oczekiwano, ale stanowił przełom. Polskie

Lobby Przemysłowe opracowało „Tezy do programu polityki przemysłowej w Polsce”, polemizując w stosunku do „założeń”. Proponują one rozwiązania zarówno wynikające, jak i całkowicie. Wskazują na rolę państwa i instytucji rządowych w ratowaniu przemysłu, potrzebę zagwarantowania wpływu na przemysł strategiczne, rozwijanie działalności inwestycyjnej, wspieranie ośrodków naukowo-badawczych, stworzenie nowej struktury przemysłu, a także – powołanie Ministerstwa Gospodarki, w miejsce resortów: przekształceń własnościowych, przemysłu i handlu oraz współpracy gospodarczej z zagranicą.

Prywatyzować?

– Rozsądnie!

Prywatyzacja jest nie tylko częścią procesu reform, ale w istocie warunkiem niezbędnym do ich przeprowadzenia. Negowanie prywatyzacji można by porównać do zawracania kijem Widy. Polskie Lobby Przemysłowe popiera przekształcenia własnościowe, jeśli służą one unowocześnianiu i zwiększaniu efektywności gospodarki. Natomiast obecny ich kształt budzi wiele wątpliwości.

Przekształcenia własnościowe – uważają działacze PLP – nie mogą być przede wszystkim celem samym w sobie. Są one jedynie środkiem, który ma być wykorzystywany w procesie modernizacji gospodarki i dostosowywania jej do warunków rynkowych. Dyskutujemy się od doktrynalnego podejścia do prywatyzacji – powiedział dr Paweł Sorka – według którego przedsiębiorstwa prywatne ze swej istoty są bardziej efektywne od podmiotów o innej formie własności. Nie widzimy po-

treby prywatyzowania dobrze prosperujących zakładów państwowych, które przynoszą zyski. Naszym zdaniem, należy wyodrębnić sektor państwowy, który powinien obejmować przemysł obronny i lotnictwo, energię, podstawowy trzon przemysłu stoczniowego, przemysł miedziowy, przedsiębiorstwa użyteczności publicznej oraz zapewnić wpływ państwa na inne strategiczne branże gospodarcze.

Lobby przemysłowe stoi na stanowisku, że państwo pozbawiając się kontroli nad 2-3 ważnymi zakładami danej branży traci nad nią kontrolę w sensie strategicznym. Często największe i najnowocześniejsze zakłady są prywatyzowane w pierwszej kolejności, mimo że przynoszą zyski; przejmują je w całości kapitał zagraniczny lub zapewnia sobie kontrolny pakiet akcji. A właśnie te przedsiębiorstwa, funkcjonujące w oparciu o nowoczesne technologie, mogłyby sprostać zagranicznej konkurencji. Dlatego też lobby przywiązuje wielką wagę do stworzenia głęboko przemysłowej i uzasadnionej strategicznie interesami państwa polityki przemysłowej i szerzej: gospodarczej kraju; jej założenia powinny określać charakter, tempo i zakres przekształceń własnościowych. Powinna ona wskazać, które gałęzie przemysłu mogą być konkurencyjne i będą rozwijane, a które można sprzedać.

Sprzeżać! Sprzeżać!...

Wychodząc z takich założeń Polskie Lobby Przemysłowe zdecydowanie oprestowało sprzedać 30% akcji największej i najnowocześniejszej polskiej cementowni Górażdże belgijskiej firmie CBR. Zdaniem lobby, prywatyzacja w tym sektorze niezało po przedzie utworzeniem klubu holdingu, w których udziałowcami byłyby cementownie oraz kooperujące z nimi przedsiębiorstwa i banki. Protest nie wpłynął na wstrzymanie transakcji ani jej uści, ale dalszy bieg wypadków

zrodził wątpliwości, czy min. J. Janusz Lewandowski może ten kontrakt uznać za sukces.

Takich wątpliwych sukcesów – zdaniem lobby – ma kilka przynajmniej na swym koncie Ministerstwo Przekształceń Własnościowych. Ale nie chodzi przecież o to, by wymóc krytyczne głosy, a o to, by w praktycznej realizacji przekształceń własnościowych został zachowany interes społeczny i państwa. Jeden z ekspertów lobby wskazał jako przykład negatywny poczynania Siemens, który burzy zakłady zakupione w Polsce. Jako właściciel ma on do tego prawo, tym bardziej, że wypłacił z góry uposażenia pracownikom i okres zatrudnienia, jaki przewidywał kontrakt. Formalnie więc wszystko jest w porządku. Ale co się stanie z pracownikami, gdy minie okres, za jaki z góry otrzymali uposażenie? Jako bezrobotni przejdą na garnek państwa.

Metody i skutki

Polskie Lobby Przemysłowe zapisało w swoim programie, że będzie wpływać na politykę przemysłową państwa, uczestnicząc w jej realizacji oraz oddziaływując na kierunki przekształceń własnościowych. Zdania te rucha stara się wypełnić poprzez inicjowanie, opiniowanie i uzupełnianie aktów prawnych odnoszących się do przedsiębiorstw państwowych i całego przemysłu, pośredniczenie w nawiązywaniu współpracy między przedsiębiorstwami różnych branż, organizowanie wspólnych przedsięwzięć. Lobby organizuje też badania naukowe, seminaria, konferencje na temat sytuacji w przemysle oraz publikuje opinie i ekspertyzy naukowe.

Praktycznie rzecz biorąc swoje cele programowe realizuje poprzez wyrażanie swych opinii wobec władz i oddziaływanie na opinie publiczną. Po rocznym uczestnictwie w życiu kraju działaczom tego ruchu udało się nawiązać stały dialog z kilkoma ministerstwami i komisjami sejmowymi, a ich opinie nie mogą być lekceważone. Przede wszystkim jednak za sukces uważają zintegrowanie różnych środowisk polskiego przemysłu i zapoczątkowanie ich wspólnych działań.

ZBIGNIEW KOZAKIEWICZ

Przekształcenia dla efektywności gospodarowania

Nie należy na siłę prywatyzować przedsiębiorstw państwowych, jeśli ich działalność jest efektywna - to jedno z podstawowych założeń Polskiego Lobby Przemysłowego pod adresem rządu. Dyktando przedsiębiorstw i działalność gospodarczą skupieni w PLP przygotowują szereg innych pomiarów dotyczących żywotnych problemów zakładów przemysłowych.

Wszyscy są zgodni, że istnieje pilna potrzeba wycofania się z sektora państwa w branżach strategicznych, w tym w takich jak energetyka, przemysł chemiczny, metalurgia, przemysł maszynowy, zakłady, których status umożliwiłby podjęcie działań do stworzenia w naszym kraju mieszanej struktury własnościowej, co oznacza, że obok dominującego sektora prywatnego na równoprawnych zasadach winny istnieć przedsiębiorstwa spółdzielcze, państwowe, samorządowe i kołowe. W tym celu konieczne jest ich ocenę m.in. pod kątem efektywności działania gospodarczego.

W tym kontekście Paweł Sroka - jeden z czołowych działaczy PLP dość krytycznie postrzega Pakt o przedsiębiorstwach. Jest w nim m.in. zapis o przymusie przeważania państwa w przedsiębiorstwach, co jest dla niego wadą. To jakby komunistyczny atrybut. Prywatyzację przypiszoną i powołującą na potrzebę reformy gospodarki, co powinno decydować raczej o tym, czy dane przedsiębiorstwo ma celowo funkcjonować w warunkach państwa, czy w warunkach przedsiębiorstwa.

Jaka winna być strategia przekształceń własnościowych? Prywatyzacja ma być jedynie środkiem prowadzącym do głównego celu jakim w całej reformie jest poprawa efektywności gospodarczej i powstawanie nowych własnych efektywnych podmiotów gospodarczych z przeważającym udziałem kapitału krajowego, nie chodzi przecież o wycofanie państwa z gospodarki i przedsiębiorstwa. W związku z tym oczekuje się na większe zaangażowanie przy tzw. prywatyzacji zaobycielkiej, tworzenie funduszy powierniczych finansujących zakupy akcji przez pracowników, prywatyzowanie przedsiębiorstwa itp.

Polskie lobby przemysłowe za inną prywatyzacją

Państwowe jest piękne

Prywatyzacja nie może być celem samym w sobie, lecz środkiem budowania nowoczesnej gospodarki - twierdzą przedstawiciele powstałego w marcu Polskiego Lobby Przemysłowego.

W jego skład wchodzi m.in. przedsiębiorstwa przemysłu obronowego (w tym Bumar Łabędy, Radwar, WSK PZL itd.), stowarzyszenia inżynierów i techników maszynistów, fundacje przemysłowe, związki zawodowe.

PLP zgłasza rozwiązania tematu i zakresu prywatyzacji, wyłączenia z prywatyzacji państw, w których wdrażanie nowego prawa

Za niedopuszczalne uważa PLP oddawanie inwestycji zagranicznym najlepszym polskim firm, zakładów wiodących w branżach, sprzedawanie obywatelom nowoczesnych przedsiębiorstw za ułamek ich wartości katęgowej.

PLP postuluje szerze tworzenie holdingów grupujących firmy państwowe, uproszczenie funduszy inwestycyjnych państwowych do kredytowania spółek prywatnych, większą kontrolę nad firmami zarządzającymi Narodowymi Funduszami Inwestycyjnymi.

Dom

„Sztandar Młodych”

— 4 czerwca 1993 r.

Przemysłowcy przeciw „Paktowi”

Polskie Lobby Przemysłowe uważa, że sprzytowanie zgodzie z „Paktem o przedsiębiorstwach” w sprawie prywatyzacji państwowych jest nie do przyjęcia. Woląc braku kapitału krajowego może to doprowadzić do masowej sprzedaży majątku — powołując się na przykład na historię państw, które miały podobne konflikty państwa z państwami. Opowiada się za wyłączeniem sektora państwowego z prywatyzacji. Powołuje na przykład m.in. przemysł obronny, lotniczy, medyczny, ciężki, stoczniowy, energetykę i zakłady użyteczności publicznej. Do prywatyzacji nie powinien być zmuszane przedsiębiorstwa państwowe, które nie są w stanie przetrwać. Uważa, że państwowe przedsiębiorstwa państwowe, które nie są w stanie przetrwać, nie powinny być zmuszane do prywatyzacji. Uważa, że państwowe przedsiębiorstwa państwowe, które nie są w stanie przetrwać, nie powinny być zmuszane do prywatyzacji.

„Rzeczpospolita” — 4 czerwca 1993 r.

Skąd znajdująca się w trudnej sytuacji finansowej przedsiębiorstwa mają wziąć środki na modernizację? Prof. Stanisław Flasecki z PAN uważa, że konieczne jest obniżenie oprocentowania kredytów na inwestycje oraz wysokości marż poświadczanych przez banki. Kredyty mają być — jak twierdzi — symulatorem rozwoju gospodarczego, a nie jak dotąd, pompą wypychającą pieniądze z rynku.

Eliminacja nauki

Lobby przemysłowe trzynajle ościsła założenia polityki Ministerstwa Przemysłu i Handlu oraz wyraża. Opowiada się za powołaniem Ministerstwa Gospodarki.

Lobby powołało w tym roku i zresztą naukowców, dyrektorów zakładów pracy, stowarzyszenia inżynierskie i związki zawodowe. Uważają oni, że popór powinien stać się jedynym wyznacznikiem przemian w przemyśle. Przy wyborze sposobu przekształceń należy koniecznie powinien być stopień przewrzenia surowców. Spełnia ją — w ocenie lobby — przemysł elektromaszynowy, obronny i che-

miczny. Do nich powinien być skierowany interwencjonalizm państwa.

Stowarzyszenie opowiada się za rozciągnięciem, przynajmniej prywatyzacją. Dalsze rozdzieranie kompetencji pomiędzy kłótnia ministerstw jest nie do przyjęcia. Lobby domaga się powołania jednego resortu — Ministerstwa Gospodarki — z szerokimi uprawnieniami.

Zie oceniło założenia rządowej polityki prywatyzacyjnej. Eliminuje ona rozwój polskiej myśli technicznej i naukowców z zakładów pracy. Musi to doprowadzić: twierdzą, przedstawiciele lobby — do „paraliżu rozwoju nowoczesnych, wiodących branż przemysłowych”.

„Sztandar Młodych” — 13.07.1993 r.

Gospodarka według Polskiego Lobby Przemysłowego

W przemiale dzieje się że twierdzą przedstawiciele uwiecznionego w nru tego roku Polskiego Lobby Przemysłowego (PLP). Prywatyzacja przeprowadzana przez MPW przynosić może korzyści, ale nie rozwiązuje problemów. Podatki prowadzą do upadku przedsiębiorstw, otwierając naszemu rynkowi eliminuje polskie towary a brak polityki przemysłowej państwa degraduje gospodarkę. Polskie Lobby Przemysłowe skupia dyrektorów dużych przedsiębiorstw państwowych, głównie z przemysłu obronnego. PLP charakteryzuje niechęć do inwestycji zagranicznych w przedsiębiorstwa o znaczeniu strategicznym, negatywny stosunek do prywatyzacji PLP proponuje wprowadzenie zwolnień podatkowych dla kwot wydawanych przez przedsiębiorstwa na likwidację parku technicznego i na inwestycje. Dalszy postulat o oddzieleniu polityki gospodarczej od polityki budżetowej (PLP uważa, że polityka budżetowa powinna być niezależna od polityki gospodarczej). PLP uważa, że też wprowadzenia ograniczeń dla towarów zagranicznych. Konkurencja zagraniczna — powinna być umiarkowanie dozwolona za pomocą cel i podatków. PLP uważa, że powinna zostać przyjęta zasada proporcjonalności tzn. „Im bardziej przestarzały przemysł, tym większa musi być ochrona rynku”.

„Rzeczpospolita” — 13.07.1993 r.

Polityka przemysłowa powinna wspierać i promować rozwój ośrodków badawczo-rozwojowych, zwłaszcza o profilach uznawanych za strategiczne dla krajowego przemysłu. Jest to o tyle ważne — jak mówiono — że obserwujemy się zjawisko przenoszenia do Polski z Zachodu produkcji montażowej prostszej lub uciążliwej. Upowszechnienie tej praktyki może oznaczać degradację rodzimych instytucji naukowo-badawczych.

Lobby uważa też, że prywatyzacja nie powinna obejmować wszystkich przedsiębiorstw państwowych, a Ministerstwo Przekształceń Własnościowych winno swą strategię uzgodnić z resortem przemysłu.

„Życie Warszawy” — 13.07.1993 r.

„Azjatyckie tygrysy” nie osłabnęły budzącego dziś podziwu rozwoju, gdyby nie miały polityki przemysłowej. Polsce jest ona także potrzebna. Takiego zdania są członkowie Polskiego Lobby Przemysłowego.

MARIA NOWAK

— W Japonii polityka przemysłowa zajmuje się jedno z najważniejszych ministerstw (MITI), sukcesy „azjatyckich tygrysów” są także rezultatem konsekwentnej realizacji polityki przemysłowej, a u nas cięgi jej nie ma, i dlatego Polskie Lobby Przemysłowe przystąpiło do akcji, która winna być jej podstawą — powiedział wczoraj na konferencji prasowej koordynator Lobby Paweł Soroka.

W okresie przejścia do gospodarki rynkowej, konieczny jest interwencjonalizm państwowy. Aby przemysł nasz mógł być konkurencyjny, musi być nowoczesniejszy. Tymczasem od trzech lat spada tempo nakładów inwestycyjnych. W 1992 r. wyniosło ono 7,9%, co jest bardzo niepokojące w związku z dekapitalizacją maszyn i urządzeń w przemyśle państwowym, wynoszącą aż 75%. Im bardziej przestarzały majątek przemysłowy, tym większa musi być ochrona rynku. Lobby powołuje się na zasadę stosowaną przez japończyków — otwarcie rynku winno być proporcjonalne do stopnia rozwoju gospodarki.

Prywatyzacja – tak, ale...

Brak prorozwojowej polityki przemysłowej, niekorzystna polityka importowa, a także obciążenia podatkowe spowodowały, że przemysł polski znalazł się w trudnej sytuacji. Środowiska menedżerskie i inżynierskie coraz bardziej zanępkowane są degradacją polskiej nauki i myśli technicznej. Niezbędne stało się powstanie szerokiego ruchu – lobby przemysłowego – który weźmie pod uwagę opinie i umiejętności praktyków, a także aspiracje pracowników przemysłu i opracuje długofalową strategię zmian strukturalnych i własnościowych uwzględniając polską rację stanu i oczekiwania społeczne.

PRYWATYZACJA nie może być celem samym w sobie – mówi dr Paweł Soroka, koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego. Rozważenia wymaga tempo i zakres prywatyzacji. Jesteśmy przeciwni przymusowi prywatyzacyjnemu. Powinna być ona jedynie jednym ze sposobów tworzenia efektywnych podmiotów gospodarczych i środkiem do zbudowania nowoczesnej gospodarki. Przekształcenia własnościowe należy oceniać także z punktu widzenia efektywności społecznej (np. zapewnienie miejsc pracy, udział różnych grup społecznych we własności i w zarządzaniu). Dyskusujemy się więc o doktrynalnym podejściu do prywatyzacji, według którego prywatne przedsiębiorstwa, ze swej istoty są bardziej efektywne od podmiotów o innej formie własności. Zgodnie z podejściem doktrynalnym należy za wszelką cenę, jak najszybciej sprywatyzować państwowe podmioty gospodarcze. W sytuacji, w której liczne przedsiębiorstwa są zadłużone i niemal ubezwłasnowolnione za pomocą mechanizmów ekonomicznych, stworzenie dodatkowo przymusu prywatyzacyjnego, może wobec braku kapitału krajowego doprowadzić do masowej ich wyprzedaży kapitałowi zagranicznemu.

A taki właśnie przymus prywatyzacyjny ma stworzyć Pakt o Przedsiębiorstwie Państwowym. Mówi się w nim np. o tym, że jeśli w ciągu pół roku 4,5 tys. przedsiębiorstw nie wybierze odpowiedniej ścieżki prywatyzacyjnej, to zrobią to za nich urzędnicy MPW. My wychodzimy z założenia, że zespołem ludzi najbliższym majątku przedsiębiorstwa, najlepiej zorientowanym w tym, co się w przedsiębiorstwie dzieje jest jego zarząd.

Stąd w koncepcji przedsiębiorstwa pracowniczego zakładamy, że władanie przedsiębiorstwem zostanie jednoznacznie przekazane zespołowi pracowniczemu na warunkach zapewniających efektywność działania. Jesteśmy za demokratyzmem, a nie elitarnym właszczeniem. Stworzony wobec przemysłu represyjny system podatkowy spowodował upadek wielu przedsiębiorstw. Te jednak, które znajdują się w dobrej kondycji, potrafiły się przystosować do wymogów rynku i wypracowały zyski oraz posiadają rynki zbytu nie powinny być prywatyzowane. „Pakt” służy – naszym zdaniem – doktrynie całkowitego sprywatyzowania polskiego przemysłu.

Ponadto jeśli chcemy, aby prywatyzacja wpłynęła na efektywność gospodarowania musimy ją dostosować do możliwości two-

żenia rynku menedżerskiego i kapitałowego, musi być ona częścią polityki gospodarczej i przemysłowej państwa. Naszym zdaniem należy wyodrębnić sektor państwowy, który powinien obejmować przemysł obronny i lotniczy, przemysł miedziowy, podstawowy trzon przemysłu stocznioowego, energetykę i przedsiębiorstwa użyteczności publicznej. Wbrew zapisom Paktu o Przedsiębiorstwie, należy przyznać załogom prawo wyboru statusu przedsiębiorstwa państwowego – pod pewnymi warunkami – m.in. fachowego zarządzania.

W „Ocenie strategii przekształceń własnościowych” PLP stwierdza, że prywatyzacja jest procesem długofalowym, wymagającym w początkowej fazie wysokich nakładów i przynoszącym efekty, jeśli zostanie ona dobrze i fachowo przeprowadzona, za 5, a nawet 10 lat – jest to czas potrzebny na przekształcenia systemowe i przygotowanie kadry.

Przy prywatyzacji kapitałowej konieczna jest zmiana faktycznej sprawności przedsiębiorstwa, a potem zmiana jego statusu własnościowego. Jest to istotne wtedy, gdy rozważana jest jego sprzedaż inwestorom zagranicznym. Polepszenie wartości rynkowej przedsiębiorstwa zwiększa jego siłę przetargową. Nie ulega wątpliwości, że nasza gospodarka i przemysł potrzebują kapitału na modernizację i inwestycje, w tym kapitału zagranicznego. Jego pozyskiwanie i udział w prywatyzacji kapitałowej powinien wynikać z konsekwentnie stosowanej strategii, respektującej także suwerenność ekonomiczną Polski.

Zdaniem PLP należy kierować się m.in. takimi zasadami:

- ★ inwestor zagraniczny nie powinien przejmować pakietu większościowego w najlepszym i wiodącym przedsiębiorstwie danej branży, gdyż wtedy stanie się ono filią partnera zagranicznego.

- ★ decyzja o sprzedaży znaczącego pakietu akcji inwestorowi zagranicznemu powinna być poprzedzona analizą ekonomiczną, mającą zbadać: wpływ skutków wykupu dla sytuacji gospodarczej kooperantów, zachowanie konkurencyjności i pozycji eksportowej oraz marki wyrobów polskich na rynku zagranicznym, wpływ wykupu dla rynku pracy, regionu.

- ★ w sprzedaży majątku narodowego zagranicznym nabywcą nie można upatrywać jedynego źródła zasilania naszej gospodarki w kapitał.

- ★ przy formułowaniu strategii pozyskiwania inwestorów zagranicznych należałoby sprawdzić,

jak się ma ogólna wartość kapitału zagranicznego zainwestowanego w Polsce, do wartości majątku narodowego (wiarogodnie wyliczonego) przejętego we władanie przez ten kapitał.

PLP uważa, że jednym ze sposobów tworzenia silnych podmiotów może być powoływanie holdingów. Utworzenie holdingu wymaga jednak przygotowania. Młodzi przedsiębiorstwa, przed wejściem w jego skład, powinny być odciążone i zrestrukturyzowane.

W przekształcaniach przedsiębiorstw na zasadach akcyjności pracowniczego można skorzystać z doświadczeń amerykańskiego ESOP-u (plan pracowniczy własności akcji), uwzględniając jednak specyfikę polskich przedsiębiorstw państwowych i naszej sytuacji gospodarczej. „Lobby” widzi tu potrzebę uruchomienia Funduszy Powierniczych.

„Ustawa o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji” lansowana jako program powojennego uwiąznięcia obywateli – zdaniem PLP – ma mało wspólnego z demokratycznym modelem przekształceń własnościowych. W wyniku bardzo znacznego zredukowania nominalnej wartości kapitału akcyjnego udział obywateli we własności sprywatyzowanych w ramach tego programu przedsiębiorstw będzie niewielki.

KRYSTYNA BUKOWSKA

„Rynki Zagraniczne”
– 10.07.1993 r.

Czy "Centertel" kupi "Kasprzaka"?

Firma na sprzedaż

Wczoraj minęły dwa tygodnie od założenia rewizji wyroku Sądu Gospodarczego o upadłość Zakładów Radiowych Im. Marcina Kasprzaka. Do tej pory nie wiadomo, kiedy w Sądzie Wojewódzkim odbędzie się rozprawa. Tymczasem mocno zaawansowane są starania o sprzedaż majątku zadłużonego przedsiębiorstwa. Podobno liczącym się klientem jest "Centertel".

Zaloga "Kasprzaka" trwa w marazmie. Wiele pracowników już tylko czeka na odprawy pieniężne. Mówią, że zarabiali niewiele, więc tym mniejszy żal odczuć. W administracyjnych gabinetach nie

jest jednak tak spokojnie. Podobno syndyk masy upadłościowej Tomasz Palaszek pościelił wstrzymanie pensji dyrektorowi zakładów Markowi Łotockiemu, dyrektor zaś zarzuca syndykowi, że konsekwentnie rozkłada fabrykę lekceważąc program sanacyjny.

Wczoraj Polskie Lobby Przemysłowe zorganizowało konferencję prasową w obronie "Kasprzaka" i innych firm znajdujących się w podobnej sytuacji. Żąda zawieszenia postępowania upadłościowego prowadzonego wobec firm państwowych oraz sprawdzenia prawidłowości orzekania upadłości w ciągu ostatnich 4 lat. (12)

„Sztandar Młodych” – 26-28.08.1994 r.

Polskiej elektronice grozi całkowite unicestwienie, chociaż jest to branża, na której — po produkcji alkoholu — najlepiej się zarabia — przestrzegają członkowie Polskiego Lobby Przemysłowego oraz dyrektorzy największych zakładów elektronicznych.

Stopniowy upadek polskiego przemysłu elektronicznego rozpoczął się w 1991 r. po załamaniu eksportu na rynki dawnego Związku Radzieckiego, Bułgarii, Rumunii, Węgier i Jugosławii. Jednocześnie na rynku krajowym pojawiła się bogata oferta firm zagranicznych. Konkurencja szybko przejmowała rodzimych klientów. Liczące się dotąd polskie przedsiębiorstwa tj. „Policolor”, „Kasprzak”, CEMI, ELTRA, FONIKA czy BIAZET nie mając zbytu na swoje wyroby, zaczęły zmniejszać produkcję, a następnie bankrutować.

Winą za doprowadzenie do upadku polskich przedsiębiorstw elektronicznych członkowie Lobby Przemysłowego obarczają urzędy państwowe, które nie tylko nie pomogły tej branży w dostosowaniu się do wymogów gospodarki rynkowej, ale wręcz przeciwnie, „od 5 lat starają się ją dobić”.

Najwięcej zarzutów dotyczy polityki celnej, dopuszczającej ceny dumpingowe (koreański telewizor 20" sprzedawany był w Polsce za 200 USD, podczas gdy w kraju produkcyjnym kosztował 550 USD) i zwolnienia z opłat przy imporcie gotowych wyrobów (na przełomie lutego i marca 1991 r.), przy jednoczesnym utrzymywaniu opłat na komponenty do tych wyrobów. Jeszcze trzy lata temu na rynek polski trafiały wyroby koreańskie obłożone zaledwie 3,5-proc. cłem. W tym samym czasie

Elektronika zagrożona

w Korei obowiązywało 150-proc. zarporowe cło na importowane wyroby elektroniczne.

Warto jednak zauważyć, że obecnie w Polsce obowiązuje 30-proc. podstawowa stawka celna na importowane wyroby elektroniczne.

Zdaniem Lobby polską elektronikę pogrążają także sądy, a szczególnie sposób prowadzenia przez nie postępowań upadłościowych. W obowiązującym od 1934 r. prawie upadłościowym istnieje wiele luk, które pozwalają na dowolność interpretacyjną i w efekcie przyczyniają się do konfliktów. „Postępowania sądowe są zazwyczaj szybkie i pozbawione, zaś działalność syndyków wskazuje raczej na chęć likwidacji niż sanacji przedsiębiorstw” — twierdzą dyrektorzy zakładów elektronicznych.

Według Marka Łotockiego, dyrektora „Kasprzaka”, sąd ogłosił — na polecenie Ministerstwa Przemysłu i Handlu — upadłość zakładu w momencie, gdy po 3 latach restrukturyzacji był on o krok od podpisania kontraktu z „Optimusem”. Z kolei dyrektor CEMI, Wiktor Ledóchowski, zarzuca amerykańskiej firmie „Motorola” na produkcję diod wykorzystywanych w telekomunikacji. Wartość kontraktu wynosiła 2 mln USD. Istniała także możliwość przedłużenia go i uzyskania dodatkowych 5 mln USD. Tymczasem przedsiębiorstwo będzie musiało zapłacić karę za zerwanie umowy. (11)

„Trybuna” – 09.09.1994 r.

LOBBY PRZECIWKO RURZE

Zdaniem Polskiego Lobby Przemysłowego, opracowane przez resort przemysłu i Zakożenia polityki energetycznej Polski do 2010 r. oraz znajdujące się we Sejmie projekty prawa energetycznego (rządowy i poselski), zawierają przepisy „sprzeczne z polską racją stanu”.

Dotyczy to zwłaszcza tzw. zasady TPA, czyli „dostępu stron trzecich do krajowych systemów energetycznych”. Jest to przepis korzystny dla eksportu, lecz szkodliwy dla importera energii, zwłaszcza jeśli aż 80 proc. dostarczanego do Polski gazu, pochodzić by miało od jednego dostawcy – rosyjskiego Gazpromu, który zamierza bezpośrednio sprzedawać go dużym odbiorcom przemysłowym.

– We wszystkich krajach Unii Europejskiej (z wyjątkiem Wielkiej Brytanii), z żelazną konsekwencją przestrzegana jest zasada dywersyfikacji dostaw głównych nośników energetycznych. Nie więcej niż 30 proc. importu może pochodzić z jednego kierunku, ponieważ przekroczenie tej granicy mogłoby zagrozić bezpieczeństwu państwa i jego niezależności gospodarczej. Polska nie powinna

więc eksperymentować – przekonują przedstawiciele lobby przemysłowego.

Ich zdaniem przesadza się też prognozy naszych przyszłych potrzeb importu gazu. Należałoby konsekwentnie dążyć do ograniczenia energochłonności gospodarki i zrestrukturizować krajowe górnictwo węglowe, a nie skokowo zwiększać import gazu i na nim bazować produkcję energii elektrycznej. Grozi to bowiem umocnieniem monopolistycznej pozycji jedyne go dostawcy, dyktatem cenowym oraz drastycznym ograniczeniem wydobycia węgla (o 13 do 15 mln ton rocznie), z przykrymi konsekwencjami społecznymi dla górników.

W polityce energetycznej i w kształtowaniu poziomu cen nośników energii, rząd powinien kierować się przede wszystkim uwarunkowaniami krajowymi, a nie sugestiami i naciskami Banku Światowego oraz interesami ponadnarodowych korporacji – przekonują eksperci PLB. Postulują też, by do czasu opracowania zasad i strategii funkcjonowania przedsiębiorstw sektora energetycznego, prywatyzacja tej branży została czasowo wstrzymana.

J. SIER.

Obawy lobby przemysłowe ostrzega przed nowym prawem

Polskie Lobby Przemysłowe obawia się uzależnienia kraju od Gazpromu.

Projekty ustawy Prawo energetyczne i Założeń polityki energetycznej Polski zostały we wtorek (27 bm.) skrytykowane przez PLP. Opublikowane stanowisko Lobby głośno, że rząd pogodził się z uzależnieniem Polski od dostawców, głównie ze Wschodu. Mogą oni osiągnąć nawet 80 proc. udziału w rynku gazu ziemnego. Odpowiednie regulacje państw UE przewidują jako najwyższy (30 proc.) udział jednego dostawcy, choć prawa szczególnie norweskie zakładają odstępstwa od tej zasady.

Lobby widzi konieczność zmiany projektowanej ustawy o zapisy zmniejszające energochłonność produkcji, zapewniające obniżenie udziału kosztów energii w cenie produktu.

PLP jest stanowczo przeciwnie dopuszczeniu obcego kapitału do uczestnictwa we wspólnej prywatyzacji najnowocześniejszych elektrowni Bełchatów i Opole, których łączna moc stanowi aż 20 proc. krajowej produkcji. Przeciucie produkujących najtaniej energii zakładów może naruszyć równowagę dostaw w kraju.

„Nowa Europa” – 28.02.1996 r.

Zdaniem przedstawicieli Polskiego Lobby Przemysłowego za 15 lat będziemy zużywać 17 mld metrów sześciu gazu rocznie. Tadeusz Muszkieta ostrzega, że w 2010 r. zużycie gazu w Polsce będzie o ok. 10 mld m sześciu, mniejsze niż zakłady import z Rosji. Krajowe wydobycie tego surowca powinno przekroczyć 5 mld m sześciu.

Członkowie Lobby krytycznie oceniają uzależnienie Polski od dostaw gazu z Rosji. Twierdzą, że bezpieczeństwo energetyczne kraju nakazuje bezwzględnie przestrzeganie zasady, żeby import gazu z jednego kierunku nie przekraczał 30 proc. Jako przykład podają Francję, która po 30 proc. tego surowca importuje z Algierii, Rosji i M. Północnego. W Niemczech również przyjęto zasadę, że dostawy rosyjskiego gazu nie mogą przekraczać 30 proc. potrzeb kraju. Podpisane przez Polskę umowy na budowę gazociągu całkowicie uzależnią nasz kraj od dostaw rosyjskich – co zdaniem Lobby – jest „gazowym samobójstwem”. (a)

„Sztandar Młodych” – 28.02.1996 r.

Polskie Lobby Przemysłowe krytykuje politykę energetyczną

Brak w prawie energetycznym mechanizmów nakładających do oszczędzania energii, nadmierne uzależnienie Polski od dostaw gazu z Rosji oraz zagrożenia związane z proponowaną w projekcie prawa energetycznego zasadą dostępu stron trzecich do sieci (tzw. TPA), to główne zarzuty kierowane przez ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego pod adresem Ministerstwa Przemysłu.

„Rzeczpospolita” – 28.02.1996 r.

OBAWY POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO

Czy „wielka rura” oznacza dla nas droższy gaz?

— Jeśli Sejm zatwierdzi projekt Prawa Energetycznego i przyjmie proponowane przez Ministerstwo Przemysłu założenia polityki energetycznej do roku 2010, będziemy mieli kolejny rozbiór Polski — straszył na wczorajszej konferencji zorganizowanej przez Polskie Lobby Przemysłowe Tadeusz Mu-

szkieta, niezależny ekspert z Centrum Usług i Doradztwa Ekonomicznego.

Przedstawiciele PLP obawiają się, że proponowane przez rząd rozwiązania uzależnią naszą gospodarkę od gazu rosyjskiego i doprowadzą do ruiny krajowy przemysł węglowy. Zakontraktowanie 14 mld metrów sześciu-

nych gazu z „wielkiej rury” spowoduje, ich zdaniem, spadek rocznego wydobycia o 13-15 mln ton węgla i zwolnienie z pracy około 25 tys. górników.

— To nieprawda, że trzeba naszą energikę przestawiać na gaz — przekonywał Muszkieta. — Wystarczy instalowanie urządzeń odsiarczających w elektrowniach węglowych, by środowisko naturalne nie odniosło żadnego uszczerbku.

Według Muszkieta, uruchomienie gazociągu Jamal-Europa Zachodnia sprawi, że aż 80% gazu będziemy zmuszeni kupować od rosyjskiej firmy Gazprom. Jeżeli po podpisaniu wieloletniej umowy Polska będzie chciała uniezależnić się od niego, i tak będzie musiała zapłacić 75% ceny

niewykorzystanego surowca. Takie warunki postawił Rosjanie.

Polscy przemysłowcy najbardziej obawiają się istniejącego w nowym prawie energetycznym zapisu o dostępie tzw. stron trzecich do naszych systemów energetycznych.

— Umożliwi to Rosjanom sprzedawanie gazu bezpośrednio do odbiorców, czyli do największych zakładów przemysłowych. Doprowadzi to niechybnie do bankructwa Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa — rodzimego dystrybutora — tłumaczy inżynier Muszkieta. — Innym rozwiązaniem może być znaczny wzrost cen gazu dla gospodarstw domowych, ponieważ PGNiG, chcąc się ratować, podniesie ceny drobnym odbiorcom. EWES

Związki będą strzec

Koncepcje przekształceń własnościowych w strategicznych branżach polskiego przemysłu i w reprezentujących je wielkich przedsiębiorstwach powstają pod naciskiem wysoko rozwiniętych krajów i wielkich korporacji międzynarodowych – twierdzi Polskie Lobby Przemysłowe oraz 14 innych sygnatariuszy "Porozumienia o współdziałaniu w sprawie strategicznych branż polskiego przemysłu". Porozumienie podpisali w śróde przedstawiciele związków zawodowych – branżowych i "S" – działających w przemysłach: energetycznym, chemicznym, metalowym, elektromaszynowym, górnym, naftowym, spirytusowym, a także "Solidarność 80" i "Kontra".

„Nowa Europa” – 20.06.1996 r.

Zdaniem sygnatariuszy, wdrażanie koncepcji prywatyzacyjnych w strategicznych branżach odbywa się z zastosowaniem nieuczciwej konkurencji i monopolizacji środków pomocowych. Dlatego ze względu na potrzebę zachowania suwerenności ekonomicznej Polski, decyzje dotyczące przyszłości przemysłów strategicznych powinny zapadać w parlamencie i pod kontrolą niezależnych sił społecznych, zwłaszcza związków zawodowych. Zarówno PLP jak i związki będą przeciwstawiać się rozwiązaniom niekorzystnym dla Polski.

Lobby o strategii dla przemysłu

19 czerwca br. w Warszawskich Zakładach Radiowych „Rarar” podpisano porozumienie o współdziałaniu w sprawie strategicznych branż polskiego przemysłu. Jego sygnatariuszami są Polskie Lobby Przemysłowe oraz kilka organizacji związkowych działających w zakładach mających największe znaczenie dla stanu bezpieczeństwa państwa.

Ze względu na znaczenie strategicznych branż przemysłu dla całej gospodarki i potrzebę zachowania suwerenności ekonomicznej Polski, decyzje dotyczące ich przyszłości powinny zapadać w parlamencie i pod kontrolą niezależnych sił społecznych, zwłaszcza związków zawodowych – czytamy m.in. w zawartym porozumieniu.

Eksperti PLL zwracają uwagę na plany

prywatyzacji takich sektorów przemysłu jak energetyka, zbrojeniówka, branża lotnicza, przemysł chemiczny czy paliwowy. Niepokoi nas, że decyzje w tak ważnych sprawach przygotowuje się w tajemnicy, w zaciszu urzędniczych gabinetów, bez jakichkolwiek konsultacji – obawiają się sygnatariusze porozumienia.

Za jedno z najważniejszych obecnie zagrożeń dla polskiej gospodarki związkowcy i reprezentanci PLL uważają „przepychany obecnie przez Sejm projekt nowego prawa energetycznego, zawierającego m.in. zasadę dostępu strony trzeciej.” Ich zdaniem grozi to ogromnymi stratami, czego przykładem są doświadczenia brytyjskie po wprowadzeniu rozwiązań, podobnych do tych, jakie zawiera polski projekt.

AXW

„Polska Zbrojna” – 20.06.1996 r.

Prywatyzować, ale rozważnie

Polskie Lobby Przemysłowe podpisało porozumienie z organizacjami związkowymi w sprawie przekształceń własnościowych w strategicznych branżach naszej gospodarki. Zdaniem przedstawicieli lobby, koncepcje tych przekształceń powstają w ministerialnych gabinetach pod naciskiem wielkich korporacji międzynarodowych, a w ich tworzeniu biorą zwykle udział zagraniczne firmy konsultingowe.

Według PLP, wdrażanie koncepcji przekształceń własnościowych zbyt często odbywa się z zastosowaniem nieuczciwej konkurencji i monopolizacji środków pomocowych. Ze względu na znaczenie strategicznych branż przemysłowych dla całej gospodarki, decyzje dotyczące ich prywatyzacji powinny zapadać w parlamencie i pod kontrolą niezależnych sił społecznych. Potrzebne są też niezależne, alternatywne wobec rządowych, opracowania ekspertów. Podpisana umowa przewiduje m.in. monitorowanie procesów decyzyjnych dotyczących przyszłości tych branż.

jano

„Słowo – dziennik Katolicki”
– 20.06.1996 r.

Martwa cisza

Kto i kiedy wybierze nowy samolot bojowy dla polskiej armii? – pyta lobby przemysłowe

Szybkiego wprowadzenia do uzbrojenia polskich sił zbrojnych nowoczesnego samolotu bojowego oczekuje Polskie Lobby Przemysłowe, które właśnie rozstrzygało kilkunastu decydentów swoją opinią na temat wyboru oferty.

– Stan techniczny większość polskich pułków lotnictwa

Europejskiej, „możliwość powiększenia zakupu z kierunku rosyjskiego” (Rosja oferuje Polakom nową wersję MiG-29) stoi pod znakiem zapytania. Według lobby, także strażnicze porozumienie ze Szwecją (Göppen JAS 39), jako państwem neutralnym, może stwarzać „problemy z kompa-

tybilnością i ciągłością dostaw w sytuacjach kryzysowych”.

Zalecamy Francji (Mirage 2000) – zdaniem członków PLP – są m.in. bliskie geograficznie i jej znaczenie w politycznych i gospodarczych strukturach Europy, w których chemii się zna- leży. Należałoby Stany Zjednoczone (F-16 Falcon i F-18 Hornet) mają znaczenie globalne i dominującą rolę w NATO, ale „interesy Ameryki coraz bardziej są ukierunkowane na region Pacyfiku, a nie na Europę”.

Według dyrektora Agencji Lotniczej Alzard, Tomasa Hypki, który biał udział w reko-

wyplynie na gospodarcze i poli- tyczne miejsce Polski w Europie i świata, a także na kilkadziesiąt lat przesiadki o karancie naszego lotnictwa, losach polskiego przemysłu lotniczego i obron- nego oraz jego zaplecza budow- czo-remontowego – przekonuje dyr. Hypki. Mimo że dyscyplina- tyczne i biznesowe rozmowy Polski na temat zakupu samolo- tu trwają od kilku lat, ciągle nie ma ostatecznych decyzji.

Przygotowaliśmy, że pod ko- niec maja „Życie Warszawy” dowiedziało się niedługo, że komenda generalna Mariusza Ro- beka, szefa planowania strate- gicznego Sztabu Generalnego wybrała amerykański F-16 i szwedzki JAS-39 Gripen.

Potrzebne dobre samoloty

Właściwości bojowe sa- molotu, sposób finan- sowania jego zakupu, strate- gia geopolityczna – to pod- stawowe kryteria, jakie wy- znaczyło Polskie Lobby Prze- mysłowe na zakup wielozad- aniowego samolotu bojowe- go dla polskiego lotnictwa.

Dotychczas używane przez polskie wojsko samolo- ty stają się coraz bardziej przestarzałe, w wielu pul- kach sytuacja staje się wręcz tragiczna. Potrzebne są nie tylko samoloty bojowe, ale i systemy dowodzenia, bez których samolot ten jest praktycznie bezużyteczny,

potrzebne są także śmigłow- ce bojowe i transportowe, oraz samoloty dla polskich VIP-ów.

To, jakie firmy zakupimy samolot, zadecyduje o rozwo- ju polskiego lotnictwa, zaple- czu rozwojowo-badawczym, a nawet może zadecydować o strategii rozwoju wielu gałęzi przemysłu. Polskie Lobby Przemysłowe oparte za ofertami zachodnich firm. Inwe- stycja będzie kosztować bu- dżet państwa kilka miliard- ów dolarów, dlatego też ważne jest, aby pieniądze przeznaczane na ten cel zwróciły się.

(sz.s2)

„Słowo – dziennik katolicki”
– 13 czerwca 1996 r.

Polskie Lobby Przemysłowe Nie chcą MiG-29

Opracowania na temat kryteriów wy- boru samolotu wielozadaniowego dla polskiej armii przedstawił wczoraj Polskie Lobby Przemysłowe (są w nim przedstawiciele przemysłu lotniczego, eksperci wojskowi i naukowcy). O za- mowienia na taki samolot rywalizują producenci amerykańskich F-16, F-18, szwedzkiego JAS-39 Gripen, francuskiego Mirage 2000 i rosyjskiego MiG-29. Tomasz Hypki, dyrektor Agencji Lot- niczej ALTAIR i członek Lobby, poin- formował, że jesienią mogą być goto- we zapytania ofertowe rządu. Samolot może być wybrany do końca roku.

Powstaje konsorcjum zakładów lotni- czych, by w przyszłości produkować je- go podzespoły. Zdaniem Lobby kon- trakt na budowę nowoczesnego samolo- tu musi być taki, aby polski przemysł przejmował produkcję coraz większej części samolotu.

Lobby jest przeciw ofercie rosyjskiej jako uzależniającej nas od partnera ze Wschodu. Woli samoloty powszechnie używane w NATO: amerykańskie i francuskie.

pw

„Gazeta Wyborcza”
– 13 czerwca 1996 r.

„Życie Warszawy”
– 13 czerwca 1996 r.

Kto zapewni „Huzarowi” najlepszą rakietę

Przetarg na uzbrojenie i integrację „Huzara” wciąż trwa. Trzeciocy zastreśli, że sprzedadzą nam rakietę pod warunkiem, że zainają się też integracją. Amerykanie twierdzą, że zintegrują ze swoim systemem każdą raketę.

DOROTA NOWICKA

Rok temu miało już być wiadomo: kto uzbroi naszego „Huzara”. Na początku bieżącego roku, a po 6 miesiącach miało się wznieść w niebo prototyp. Pierwsze rakiety powinny być dostarczone w 1999 r., zaś dostawy śmigłowców seryjnych mogłyby wtedy rozpocząć się

na przełomie 1999 i 2000 roku. Mogłyby, gdyby MCN trzymało się harmonogramu, które samo przyjęło w styczniu 1996 r. Minister obrony Stanisław Dobrzański tłumaczy, że komisja analizująca oferty na uzbrojenie i integrację maszyny już zakończyła prace, ale nie znaczy to, że szybko zostanie podjęte ostateczne decyzje, bowiem trzeba jeszcze przeanalizować ekonomiczne aspekty ofert.

— Konkretna jest szybka decyzja w sprawie „Huzara”, wybór rakiety i systemu integracyjnego. Opóźnienia w realizacji programu wywołują już po nad 1,5 roku — przekonyują członkowie Polskiego Lobby Przemysłowego. — Pogarsza się sytuacja ekonomiczna za-

kładów polskiej zbrojeniówki, w tym także producenta „Huzara” — WSK PZL Świdnik. Polskie Lobby Przemysłowe, w czymś społecznym, zapraszając ekspertów przemysłu obronnego i lotniczego, przygotowało kryteria wyboru rakiety i awioniki dla śmigłowca. —

Nie wskazujemy firmy, która powinna wygrać przetarg, jedynie warunki, jakie powinna spełniać rakietą i system integracyjny — podkreśla Paweł Soroka, koordynator PLP.

Oczywiście, rakietą powinna być jak najbardziej nowoczesna — IV generacji typu „wystrzał i zapomnij”. Spodój jej naprowadzania na cel powinien być najmniejszym stopniu ograniczać precyzję i manewrowość

jak najkrótszy. Autorzy opracowania uważają, że rakietą powinna nadawać się również do integrowania z wyrzutniami naziemnymi i montowanymi na pojazdach opancerzonych, a nawet powinno się ją odpalać z lekkiej wyrzutni przenośnej. Również uniwersalny powinien być system integrujący. Np. powinien łączyć urządze-

nia wykrywania i identyfikacji celów i kierowanych rakiet przeciwpancernych, a także kierowanych pocisków rakietowych klasy powietrze-powietrze oraz uzbrojenia artylerii sko-strzałecznego. System musi oczywiście być kompatybilny z systemami, które są na wyposażeniu armii NATO. Kryteria w tym względzie są bardzo precyzyjne.

PLP podkreśla również, jak ważne w wyborze oferty jest kryterium finansowe. Uważa, że tzw. ofert powinien być 100-procentowy, czyli że firma musi zaoferować różne przedsięwzięcia przemysłowe i inwestycyjne o takiej wartości, jak ma kontrakt. Istotne jest zapewnienie Polsce prawa sprządaży wyprodukowanych w naszym kraju rakiet i śmigłowca z pełnym wyposażeniem na rynki zagraniczne, łącznie z wykorzystaniem sieci marketingowej oferenta.

Uzbrojeniem i wyposażeniem „Huzara” zainteresowana jest izraelska firma Elbit oraz konsorcjum Boeinga, w skład którego wchodzi największe firmy zachodnie.

W sobotę 21 marca, w Warszawskich Zakładach Radiowych RA-WAR, miała miejsce uroczystość piątej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego.

Przybyli przede wszystkim uczestnicy PLP: różne organizacje i stowarzyszenia, wiele związków zawodowych, dyrektorzy i prezesi przedsiębiorstw i jednostek badawczo-rozwojowych (w tym przemysłu obronnego), eksperci instytutów cywilnych i wojskowych, wielu profesorów i generałów, wśród gości znaleźli się m.in. parlamentarzyści, dziennikarze, handlarze bronią.

Okazją skłania do oseny dotychczasowej działalności. Pozwolił sobie przytoczyć fragmenty Założeń Programowo-Organizacyjnych PLP przyjętych w dniu 13 marca 1993 roku, czyli w czasie realizacji, jak te raz, byśmy powiedzieli, tzw. pierwszego planu Balcerowicza.

„Polski przemysł znalazł się w bardzo trudnej sytuacji. Brak prorozwojowej polityki przemysłowej, restrykcyjne obciążenia podatkowe i niekorzystna polityka importowa doprowadziły wiele przedsiębiorstw na skraj upadku. W takiej sytuacji znalazły się również przedsiębiorstwa nowoczesne mające strategiczne znaczenie dla naszej gospodarki, w tym produkujące na potrzeby obronności. Szybko postępuje degradacja polskiej nauki i rośnie bezrobocie wśród inteligencji technicznej...”

Dokonyując się w Polsce przebudowa gospodarki była procesem odgórnym, sterowanym przez urzędników i doradców zagranicznych. Szansą na powodzenie reform jest wypracowanie długofalowej strategii zmian strukturalnych i własnościowych, wyznaczonej **przez polską rację stanu**...[moje podkreślenia]

Nic dodając nie ująć. Od tego czasu poza tym, że prawie wszystkie przedsiębiorstwa, których obroną zajęło się Polskie Lobby Przemysłowe, upadły. Przy dźwiękach cymbałów brzmiających, powtarzających „Prywatyzacja, prywatyzacja, prywatyzacja!” proces redukcji strategicznych dla suwerenności gospodarczej wielkich zakładów i całych gałęzi gospodarki narodowej będzie przyspieszony i z całą bezwzględnością realizowany. Dotyczy to wszystkiego co ważne dla nas, lub co ma jakąkolwiek wartość. I tak, dla przykładu, produkcję stali pancerniej oddzielny już zakładom Kruppa. Upadła bardzo ważna dla całej gospodarki przemysł chemiczny, z wyjątkiem farmakologicznego przejmowanego już przez międzynarodowe firmy. Kolejny rok uboższe rolnictwo. Nowoczesny zakład „Ursus” został skazany na bankructwo - Zawsze mamy tu do czynienia z „procesami odgórnymi” i często, cytujemy raz jeszcze, „sterowanym przez urzędników i doradców zagranicznych”.

Zadane duże przedsiębiorstwo państwowe skazane na niebyt przez Ministerstwo Finansów RP nie ma szansy na ratunek. Używając frazologii liberalnej prowadzą się w Polsce odmienne gospodarki nakazowo-rozdziałowej. Ministerstwo Finansów, używając instrumentów „budżetu” i systemu podatkowego, wspólnie z NBP, niepodzielnie i uznanio kontroluje rozdział finansów. Instytucje te działają na zasadach nie zmienionych od pół wieku. Prowadzone są czesza przez ludzi tej samej szkoły. Musimy uświadomić sobie, że w Polsce rynek kapitałowy i rynek kredytowy nie istnieją. Póki co, wszelkie nasze działania realizują stalinowska dyktando, zachęcającą do tworzenia wielu stowarzyszeń rozpraszających nasze siły.

WŁODZIMIERZ RYDZ

„Głos” – 23.03.1998 r.

Polskie lobby przemysłowe

Bronić polskiego przemysłu

Kilka dni temu minęła piąta rocznica powstania Polskiego Lobby Przemysłowego, skupiającego menadżerów, reprezentantów środowisk inżynierii-technicznych, pracowników nauki związanych z przemysłem oraz przedstawicieli różnych związków zawodowych. Głównym jego celem jest obrona strategicznych branż polskiego przemysłu i działanie na rzecz ich rozwoju.

Według PLP rozpoczęty w 1989 r. proces transformacji nie przyczynił się dotychczas ani do znaczącego wzrostu potencjału przemysłowego kraju, ani też do jego unowocześnienia czy zrekonstruowania zgodnie ze standardami europejskimi i wymogami gospodarki rynkowej. Wiodącą tendencją przekształceń polskiego przemysłu po 1989 r., jak dotąd nie stała się konkurencyjność polskich przedsiębiorstw, lecz ich rozbijanie, upadłość oraz przekazywanie najlepszych i najnowocześniejszych z nich w posiadanie inwestorów zagranicznych.

Zjawiska te i fakty wskazują – w opinii PLP – na potrzebę podjęcia przez Rząd RP zdecydowanej, aktywnej polityki gospodarczej na rzecz poprawy kondycji ekonomicznej polskich przedsiębiorstw oraz stworzenia im warunków do inwestowania, wprowadzania innowacji i modernizacji.

Zdaniem członków PLP konieczne jest tworzenie możliwości sprzyjających formowaniu polskich grup przemysłowych i koncernów z udziałami banków, podobnych do zachodnich oraz zdolnych do współpracy i konkurowania z nimi. Udział kapitału zagranicznego w modernizacji i rozwoju przemysłu polskiego nie powinien ograniczać się jedynie do przejmowania przedsiębiorstw najbardziej rentownych i nowoczesnych, a często i strategicznych. Nie powinien on ograniczać się też tylko do budowania zagranicznych montowni, opartych o zagraniczne koncepcje technologiczne, co utrudnia rozwój a nawet eliminuje polską myśl technologiczną.

KK

„Nasz Dziennik” – 27.03.1998 r.

Polskie Lobby Przemysłowe apeluje do rządu

Powstrzymać degradację

Wiodącą tendencją przekształceń polskiego przemysłu nie stała się konkurencyjność naszych przedsiębiorstw, lecz ich rozbicie, upadłość oraz przekazywanie najlepszych i najnowocześniejszych z nich w posiadanie inwestorów zagranicznych – twierdzą członkowie Polskiego Lobby Przemysłowego.

Rozpoczęty w 1989 r. proces transformacji, zdaniem PLP nie przyczynił się dotychczas ani do znaczącego wzrostu potencjału przemysłu krajowego, ani też do jego unowocześnienia czy zrekonstruowania, odpowiednio do warunków konkurencyjności, dyktowanych przez gospodarkę rynkową i ostatnio zintensyfikowany proces integracji Polski z krajami Unii Europejskiej. Udział kapitału zagranicznego w modernizacji i rozwoju przemysłu polskiego nie powinien ograniczać się jedynie do przejmowania najbardziej rentownych i nowoczesnych, a często strategicznych przedsiębiorstw, rozwijania zagranicznych montowni, opartych o zagraniczne koncepcje

projektowo-technologiczne oraz eliminowania z rynku krajowego polskiej myśli technicznej i wyrobów wytwarzanych uprzednio w polskich fabrykach.

Dlatego też PLP nawołuje rząd do podjęcia zdecydowanej, aktywnej polityki gospodarczej na rzecz poprawy kondycji ekonomicznej polskich przedsiębiorstw przemysłowych oraz stworzenia im warunków do inwestowania, wprowadzania innowacji i do modernizacji aparatu wytwórczego. Konieczne jest kreowanie możliwości sprzyjających formowaniu polskich grup przemysłowych i koncernów z udziałem banków, podobnych do zachodnich i zdolnych do współpracy i konkurowania z nimi.

Polskie Lobby Przemysłowe, obchodząc 5 rocznicę powstania, skupia reprezentantów środowisk inżynierii-technicznych, pracowników nauki związanych z przemysłem oraz przedstawicieli różnych związków zawodowych. Głównym celem działalności jest obrona strategicznych branż polskiego przemysłu i działanie na rzecz ich rozwoju. (EP)

„Trybuna” – 24.03.1998 r.

Negocjacje z UE ■ Uzdrawienie hutnictwa - tak, wyprzedaż - nie Zanim przyjdzie restrukturyzacja

Według Pawła Soroki, koordynatora Polskiego Lobby Przemysłowego, „firmy z Unii miałyby objąć pakiet kontrolny akcji polskich hut, co dałoby im pełną kontrolę nad tą gałęzią polskiego przemysłu”.

Lobby przemysłowe reprezentujące interesy starej kadry zarządzającej hutnictwem od dawna występuje o utrzymanie niezmienionej struktury polskiego hutnictwa. Ostatnio PLP wystąpiło z propozycją naprawy hutnictwa poprzez konsolidację poszczególnych hut w duże holdingi, w skład których weszłyby także polskie banki. Niezbędne jest także zapewnienie przez rząd gwarancji na kredyty inwestycyjne dla hutnictwa, a także wykorzystanie dla potrzeb tej branży części rezerw dewizowych państwa w formie niskoprocentowanych kredytów. Wypowiedź Pawła Soroki wiąże się z przekazaniem przez Polskę napierw Komisji Europejskiej a następnie przedstawicielom państw „piętnastki” rządowy program restrukturyzacji hutnictwa. Komisja Europejska pochwala rząd za „bezprecedensowy wysiłek i punktualność” w opracowaniu programu, ale zastrzegła, że ostateczna ocena

nastąpi dopiero w listopadzie. Komisja opracowała własną wstępną ocenę rządowego programu, wedle której program ten wprowadzie „wychodzi naprzeciw sugestiom Unii, ale wymaga dalszego rozwinięcia”.

Dyplomaci państw UE w Brukseli wstrzymują się z zasadniczymi ocenami, zaznaczając, że ich rady otrzymały program dopiero w końcu tygodnia i nie miały dołączyć czasu, aby go przeanalizować (nie mówiąc o konsultacjach z własnymi lobby hutniczymi).

Przewiduje się, że „piętnastka” na w listopadzie wyrazi zgodę na wyższe niż zapisano w układzie stowarzyszeniowym cło na stal unijną wwożoną do Polski. Przypomnijmy, że program zał. 3 proc. cła w całym roku przewiduje cło w wysokości 6 proc. w pierwszym półroczu 1998 i 4 proc. w drugim. Natomiast w 1999 roku, zamiast stawki zarowej od 1 stycznia przyszłego roku, miałoby obowiązywać jeszcze cło w wysokości 3 proc. Niestosowanie ograniczeń celnych grozi zastosowaniem przez Unię restrikcji w postaci karnych cel itp.

Rząd polski spodziewa się, że dzięki przyjęciu programu restrukturyzacji hutnictwa przez UE można będzie uzyskać ok.

30 mln ECU (33 mln dolarów), z funduszu PHARE na wsparcie strony socjalnej programu (działań łagodzących redukcję zatrudnienia), z czego część mogłaby zostać przesunięta na wsparcie restrukturyzacji górnictwa.

UE: więcej szczegółów

Według Komisji, z całą pewnością rząd polski będzie musiał dokonać uzupełnień w zakresie „analizy zdolności poszczególnych przedsiębiorstw do przetrwania na rynku”, na którym obowiązują „europejskie” reguły konkurencji, pomocy państwa i księgowości. Trudno określić, na ile troska o zdolność przetrwania polskich przedsiębiorstw jest rzeczywista, na ile zaś podsytkowana interesem unijnego przemysłu hutniczego.

Komisja domaga się też „większej jasności co do terminów i szczegółów krytycznych”, zwłaszcza dwóch przywytacji” mających zakończyć się przed 2002 rokiem. Wreszcie, prawnicy Komisji prześladują sformułowania, w których Polska zobowiązała się do udzielania pomocy publicznej, wychodzącej poza dopuszczalne

w UE wsparcie prac badawczo-rozwojowych i inwestycji sprzyjających ochronie środowiska oraz ochrony socjalnej osób zwalnianych z pracy.

Samy inwestują w hutnictwo

Polski program tzw. restrukturyzacji należy postrzegać w kontekście europejskich a także światowych trendów w hutnictwie. W ostatnich latach utrzymuje się tendencja do wzrostu inwestycji w tej dziedzinie, i to pomimo spadku produkcji, która jeśli chodzi o stal surową w 1986 roku wyniosła 147 mln ton wobec 156 mln rok wcześniej. Ale nie towarzyszy temu aż tak wyraźna obniżka mocy produkcyjnych, które w 1995 roku wykorzystywano je w 76 proc., a w następnym roku już tylko w 73 proc.

Jednak unijne koncerny nadal nie redukują mocy produkcyjnych. Wręcz przeciwnie, ponownie intensywniej inwestują, modernizując i zmieniając profil produkcji, wskutek czego poziom inwestycji w europejskim hutnictwie utrzymał się w 1997 roku na znów bardzo wysokim poziomie blisko 4 mld eu z poprzedniego roku. W samym tylko 1994 r., nałogowym dla hutnictwa w ostatnich latach, koncerny hutnicze zainwestowały 2,7 mld eu. Wydaje się, iż celem tak wysokich nakładów na hutnictwo jest wysięg na one połączone w celu konsolidacji przed prywatyzacją, mającej zakończyć się przed 2002 rokiem. Wreszcie, prawnicy Komisji prześladują sformułowania, w których Polska zobowiązała się do udzielania pomocy publicznej, wychodzącej poza dopuszczalne

Jubileusz Polskiego Lobby Przemysłowego

Niedawno minęła szósta rocznica założenia Polskiego Lobby Przemysłowego. Organizacja ta powstała 13 marca 1993 roku i grupuje zarówno związki zawodowe różnych nurtów, naukowców jak i pracodawców. Koordynatorem jej działalności jest dr Paweł Soroka. PLP opowiada się za takim kierunkiem przekształceń gospodarki, który stworzyłby możliwości dla realizacji podmiotowych dążeń obywateli i wielkich grup społecznych, a nie tylko partykularnych interesów wąskiej oligarchii. W ciągu kilku lat działalności PLP powstało kilkaset niezależnych opracowań i stanowisk, skierowanych do najwyższych władz RP. Do głównych pól aktywności Lobby należy walka o przyszłość polskiego przemysłu, głównie zbrojeniowego, paliwowo-energetycznego czy hutniczego, ale także innych branż. Polskie Lobby Przemysłowe współuczestniczy w Społecznym Komitecie Wspierania Obronności Narodowej, na którego czele stanął Generał Tadeusz Wilecki. Komitet stał się niezależnym gremium, stawiającym sobie za cel polepszanie stanu obronności Polski oraz kształtowanie w społeczeństwie świadomości obronnej.

Z okazji rocznicy w Warszawie odbyła 13 marca uroczysta konferencja, w której wzięli udział również przedstawiciele naszego związku. Wkład naszego Związku został uhonorowany przez PLP, poprzez wręczenie dyplomu z podziękowaniami na ręce Przewodniczącego Komisji Krajowej WZZ „Sierpień 80” Daniela Podrzyckiego.

Red.

„Kurier Związkowy”
– 30.03.1999 r.

Sześć lat w obronie polskiego przemysłu

Świdnik ostrzega

W minioną sobotę szóstą rocznicę istnienia obchodziła pozarządowa organizacja Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Z tej okazji w warszawskim „Rawarze” odbyła się uroczystość, na którą przybyli przedstawiciele świata polityki, związków zawodowych, wojska i nauki.

Spotkanie prowadzone przez koordynatora PLP dr. Pawła Sorokę było okazją do przypomnienia dotychczasowego dorobku stowarzyszenia. Do najważniejszych działań należały wystąpienia w obronie polskich przedsiębiorstw. Przyjmowano stanowiska w sprawie przemysłu obronnego, przekształceń w kompleksie paliwo-energetycznym i hutniczym, sytuacji w przemyśle lekkim i rolno-spożywczym. Występowano w obronie nauki polskiej i zapiecha badawczo-rozwojowego przemysłu.

Tak było i tym razem. Członek Rady Nadzorczej PZL WSK Świdnik Andrzej Słowiński zwracając się do wojskowych, polityków, posłów i senatorów obecnych na sali apelował:

„Mówicie jednym głosem w obronie naszego przemysłu zbrojeniowego i lotniczego. On umiera, a nasza suwerenność i bezpieczeństwo zależy od niego. Jeśli w najbliższych dniach nie zostanie podjęta decyzja, kolejne zakłady będą paść. Mielec czy Świdnik to pościł łonice, a wkrótce może ich nie być. Czy naprawdę tego chcemy? Ostrzegam w imieniu załogi Świdnika!”

Wiele wystąpień i przedstawionych analiz było krytycznych w stosunku do programów rządowych, jak ta dotycząca restrukturyzacji przemysłu zbrojeniowego. Pierwotne założenia dotyczące tego sektora gospodarki mówiły o konsolidacji i podniesieniu wartości firm tej branży, a dopiero w następnej kolejno-

ści przewidywano prywatyzację. Rząd zmienił tę koncepcję, zostawiając pod parasolem ochronnym 9 zakładów. Pozostałe podzielił na małe spółki, aby następnie część z nich sprzedać za nieduże pieniądze.

Mówiono także o aktualnej sytuacji w kraju, między innymi o braku ustaw dotyczących instytutów badawczych i ośrodków rozwoju. Przestrzegano, że likwidacja tych placówek to początek końca krajowego przemysłu. Wspomniano o dziwnej praktyce nagemnego pomijania w umowach międzynarodowych spraw zamówień kooperacyjnych – tzw. offsetu – o którym się mówi dopiero po podpisaniu kontraktu.

Przewodniczący „Solidarności 80” Marian Jurczyk podniósł fakt, że 80 proc. mediów jest już w rękach kapitału zagranicznego, co może mieć wpływ na rzetelność informacji. Mówił także o negatywnych skutkach dla społeczeństwa planowanego podatku katastralnego.

Uczestniczący w zebraniu szef rollniczej „Samobrony” Andrzej Lepper powiedział, że rollnicy są pierwszą grupą, która wstąpiła z kolan, a Zachód uprawy zdrowej żywności powinien się uczyć u naszych chłopów, którym się stać na zakup nawozów.

Generał Tadeusz Wilecki zwrócił uwagę na to, że 10 proc. elit zabiera 85 proc. środków przeznaczonych na płace, natomiast 90 proc. społeczeństwa otrzymuje tylko 15 proc. tych środków (2x)

„Dziennik Wschodni”
– 23.03.1999 r.

Lobby ze związkowcami

Polskie Lobby Przemysłowe i część związków zawodowych uważają, że koncepcja restrukturyzacji hutnictwa przyjęta w programie opracowanym przez Ministerstwo Gospodarki, „jest całkowicie chybiona i powinna być odrzucona”. Dyskusja o tym dokumencie, przyjętym przez rząd 30 czerwca 1998 r., odbyła się wczoraj w Hucie Katowice SA. Uczestniczyli w niej eksperci Polskiego Lobby Przemysłowego i przedstawiciele związków zawodowych: „Kontra”, „Sierpień 80”, „Solidarność 80”. W przyjętym stanowisku zarzuca się rządowi, że program zakłada „przyporządkowanie i wyprzedaż polskiego hutnictwa zagranicznym inwestorom strategicznym”, co pozbawi państwo wpływu na rozwój tej branży. Dlatego eksperci PLP i związkowcy proponują, aby skarb państwa zachował w prywatyzowanych hutach kontrolny pakiet akcji. Chcą tak-

że, aby powołane zostało konsorcjum banków krajowych i zagranicznych, które finansowałoby restrukturyzację hutnictwa. Inną propozycją PLP i związków zawodowych jest konsolidacja tego sektora poprzez utworzenie konsorcjum polskich hut. Eksperci PLP i związkowcy podpisani pod wypracowanym wczoraj w Hucie Katowice stanowiskiem ostrzegają, że nieuwzględnienie zawartych w nim postulatów „może się spłakać z ostrą formą protestu”.

„Trybuna Śląska” – 13 lipca 1999 r.

SAMOLOT WIELOZADANIOWY

Publikujemy apel Polskiego Lobby Przemysłowego Im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, podpisanego przez koordynatora PLP Pawła Sorokę, przesłany najwyższym władzom państwowym, parlamentarnym oraz dowódcom wojskowym i przekazany przedstawicielom mediów podczas konferencji prasowej 16 grudnia 1999.

Polskie Lobby Przemysłowe Im. Eugeniusza Kwiatkowskiego wyraża wielkie zaniepokojenie przedłużającą się procedurą prowadzącą do zawarcia kontraktu na zakup wielozadaniowego samolotu bojowego dla Wojsk Lotniczych RP. Co prawda do różnych producentów skierowane zostały wstępne zapytania ofertowe, ale do ostatecznego zakończenia przetargu jest jeszcze bardzo daleko. Opóźnienie niepokoi tym bardziej, że od dawna istnieją fachowe opracowania dotyczące kryteriów wyboru samolotu, wystarczy wspomnieć choćby opracowanie sporządzone kilka lat temu przez Zespół pod przewodnictwem gen. dyw. Mariana Robelka.

Kolejne opóźnienia, a także fakt, że środki na zakup nowych samolotów nie są przewidziane w żadnych znanych perspektywicznych projektach budżetu budzą obawy, że prowadzona obecnie procedura wyboru samolotu zakończy się fiaskiem. Podobny niepokój zdają się odczuwać potencjalni dostawcy sprzętu, którzy tracą zainteresowanie formułowanymi kompleksowymi ofertami korzystnymi dla polskiej gospodarki. Co gorsze, Polska coraz bardziej traci wiarygodność jako partner umów dotyczących dostaw sprzętu wojskowego.

Sprawa staje się bardzo poważna w kontekście szybko postępującej degradacji technicznej polskiego lotnictwa wojskowego. Każdego roku wycofywane są z uzbrojenia kolejne stare typy samolotów. Kasowane są także samoloty, których rezerw techniczny mógłby być znacznie przedłużony, gdyby zamiast rezerwu kalendaryzowego uwzględniono ich rezerwy godzinowe. Biorąc pod uwagę brak części zamiennych, należy się spodziewać, że starzenie się sprzętu poradzieckiego będzie szybsze od spodziewanego. Jeżeli tej tendencji nie przerwie odpowiednio szybko realizowany zakup niezbędnej liczby nowych samolotów, to ok. 2005–2008 roku Polska zostanie pozbawiona własnego Lotnictwa Wojskowego, co w naszym pojęciu geostrategicznym będzie tragicznym dla Państwa polskiego.

Te katastrofalną perspektywę coraz bardziej przybliża fakt, że zniechęceni panującą sytuacją najbardziej doświadczeni piloci w rosnącej liczbie odchodzą ze służby.

Zakup samolotu wielozadaniowego najnowszej generacji, połączony z korzystnie wyregulowanym offsetem bezpośrednim, to także

praktycznie jedyna szansa dla znajdującego się w bardzo trudnej sytuacji polskiego przemysłu lotniczego, a także szansa na wprowadzenie Polski w międzynarodowe programy budowy samolotów bojowych.

Dlatego Polskie Lobby Przemysłowe oczekuje przyspieszenia procedury związanej z wyborem samolotu wielozadaniowego, czemu powinna sprzyjać niedawno przyjęta przez Sejm RP Ustawa i Umowach kompensacyjnych. Jeżeli ze względów finansowych zakup i dostawa nowych samolotów musiałaby być rozłożona na wiele lat, to wówczas należy rozważyć możliwość szybkiej i głębokiej modernizacji pewnej liczby najlepszych samolotów znajdujących się aktualnie na wyposażeniu Wojsk Lotniczych RP.

Jednocześnie przypominamy, że również Polskie Lobby Przemysłowe kilka lat temu opracowało nadal w pełni aktualny dokument, zawierający opinię na temat sposobu wyboru samolotu wielozadaniowego, z uwzględnieniem potrzeb obronności i gospodarki Polski. Jego autorami są uznani specjaliści cywilni i wojskowi.

SKRZYDLATA POLSKA – MAGAZYN LOTNICTWA 39

Przemysł motoryzacyjny bez programu

Nie ma żadnego programu dla przemysłu motoryzacyjnego w Polsce – tak skwitował działania rządu, a raczej ich brak, Marek Dyżakowski, przewodniczący Związku Zawodowego Inżynierów i Techników w Daewoo-FSO na spotkaniu z Polskim Lobby Przemysłowym.

Dodał, że zwolnienie pracownika w branży motoryzacyjnej powoduje utratę pracy 7 innych w sieci sprzedaży pojazdów, na stacjach obsługi i w zakładach kooperujących, a nawet stacjach paliw. Według lobbyistów i związkowców, rząd zaniechał egzekwowania zobowiązań inwestycyjnych koncernu Daewoo Motor w Polsce.

Umowa, którą zawarto przed kilkoma laty, przewidywała, że inwestor strategiczny, którym jest koncern Daewoo Motor, do lipca 2000 r. zainwestuje w lubelskiej fabryce w montaż nowych samochodów dostawczych LD-100 co najmniej 300 mln dolarów. Tak się jednak nie stało i teraz mamy problemy – powiedział „GP” Włodzimierz Martyna z Lublina, zarazem wiceprzewodniczący Związku Zawodowego Inżynierów i Techników. Dodał, że obecnie w fabryce toczą się negocjacje z Pol-Mot Holding SA, który może stać się inwestorem strategicznym dla zakładu. Rozstrzygnięcie może nastąpić już 28 lutego. Rząd obiecał gwarancje kredytowe na 50 mln dolarów niezbędnych do dokończenia inwestycji.

Nie mniejsze emocje wywołuje sytuacja w Daewoo-FSO.

– Jesteśmy w przededniu podjęcia drastycznych decyzji o zwolnieniach grupowych. Całą odpowiedzialnością za tę sytuację obciążamy rząd, który nie potrafił przez kilka miesięcy wypracować żadnego programu ratowania Daewoo-FSO – powiedział M. Dyżakowski. Przyznał, że fabryka ma jeszcze zapas części do końca marca br. i sprzedaje miesięcznie 6 tys. aut, jednak aby mogła zachować płynność finansową, powinno ich być 10 tys. sztuk.

Związkowcy i przedstawiciele Lobby zaproponowali rządowi ograniczenie importu samochodów używanych i powypadkowych, przyznania preferencji podatkowych i korzystnych kredytów eksportowych dla producentów aut, a zwłaszcza tych, których wyroby zawierają co najmniej 50 proc. części krajowych.

Zbigniew Żukowski

„Gazeta Prawna” – 23-25 lutego 2001 r.

Obrona w jednym ręku

Polskie Lobby Przemysłowe (PLP) zaproponowało utworzenie jednolitego systemu zarządzania sferą rozwoju i zakupów sprzętu wojskowego.

Kompetencje kilku obecnie funkcjonujących i konkurujących struktur z różnych ministerstw miałyby przejąć Urząd Zakupów Uzbrojenia i Przemysłu Obronnego. O podjęcie inicjatywy zmierzającej do jego powstania PLP wystąpił do prezydenta.

– Odpowiednia agenda rządowa o szerokich kompetencjach decyzyjnych musi tworzyć stabilne plany i kierować ich wieloletnią realizacją – uważają przedstawiciele PLP. W urzędzie funkcje byłyby obejmowane wyłącznie w wyniku konkursów. Ze względu na małą liczbę specjalistów,

którzy już dziś mogliby w nim pracować, pierwszy okres działalności musiałby zostać poświęcony intensywnym szkoleniom.

Do zadań UZUIPO powinno należeć, według PLP, zarządzanie i koordynowanie wszelkiej działalności obejmującej zakupy i rozwój sprzętu związanego z bezpieczeństwem kraju oraz organizacja i nadzór nad krajowymi i międzynarodowymi programami badawczo-rozwojowymi w zakresie obronności. Urząd miałby również sprawować nadzór nad krajowym przemysłem obronnym, zarówno pozostającym w polskich rękach, jak i przedsiębiorstwami i zagranicznymi działającymi na naszym terenie. Zdaniem PLP, powinien on podlegać premierowi, a w przyszłości resortowi obrony.

– Nasza propozycja nie zmniejsza do zwiększenia biurokracji. Chodzi nam o to, by w jednym

ROC DAMIAN RUTKOWSKI

reku skupiały się wszystkie kompetencje związane z przemysłem zbrojeniowym – wyjaśniał Paweł Soroka, koordynator PLP. Nie trzeba w tym celu tworzyć od podstaw nowych struktur, można bowiem skoryzystać z gotowych modeli, funkcjonujących w krajach zachodnich.

PLP zgłosiło również uwagi do przyjętej przez Sejm ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu

sił zbrojnych RP w latach 2001–2006. Zdaniem jego członków największą zaletą ustawy jest próba zwiększenia udziału tzw. wydatków majątkowych, czyli zakupów uzbrojenia, do poziomu przyjętego w krajach NATO, tj. co najmniej do 20 proc. budżetu MON. Jest jednak mało prawdopodobne, aby zamiar ten został zrealizowany – według ostatnich prognoz w br. wydatki majątkowe ponownie spadną. (AZ)

„Trybuna” – 20.07.2001 r.

Realnie o modernizacji

Za porównaniem wszystkich sił politycznych w sprawie wyboru sankcji wielozadaniowego i urealnienia wydatków na modernizację armii opowiedziało się 20 bm. Polskie Lobby Przemysłowe. Zdaniem PLP, przyjęta przez parlament ustawa o finansowaniu programu modernizacji sił zbrojnych ma „wybitnie resortowy charakter”, gdyż powstała przy znikłym zainteresowaniu innych ministerstw. Program ten jest także słabo powiązany z możliwościami i potrzebami polskiej gospodarki, w tym przemysłu obronnego. W wielu

obszarach potrzeby armii będą zaspokojone w minimalnym stopniu (np. w zakresie kolowego transportera jedynie w 7 proc.). Niepokojący jest stan finansów państwa, który – według PLP – może zagrozić realizacji programu. – *Pomimo tych słabości powinien on być jednak konsekwentnie realizowany, w tym, w pierwszej kolejności w zakresie prac badawczo-rozwojowych* – uważa Paweł Soroka, koordynator PLP. Lobby opowiedziało się także za powołaniem urzędu, który zintegruje wydatki związane z planowaniem, zakupami,

uzbrojeniem, rozwojem technicznym i zarządzaniem przemysłem obronnym. Urząd ten początkowo miałby podlegać premierowi, a później szefowi MON. W tym celu wystarczyłoby dotychczasowe etaty istniejące w ministerstwach. Jednocześnie PLP opowiada się za tym, aby Szef Armii Generalny WP koordynował plany modernizacyjne rodzajów sił zbrojnych. Konieczne jest przyjęcie zasady „personalnej odpowiedzialności za podejmowane decyzje i ich skutki”, a także uporzędkowanie spraw zaplecza armii. Takie działania w dłuższej perspektywie mogą być korzystne nie tylko dla wojska, ale również dla „zbrojeniostwa” i budżetu państwa. (Ch)

„Polska Zbrojna” – 29 lipca 2001 r.

Batalia o restrukturyzację PKP

Osiem związków zawodowych działających na kolei oraz Polskie Lobby Przemysłowe przeciwstawiają się podziałowi spółki PKP Przewozy Regionalne na kilkanaście mniejszych firm regionalnych oraz prywatyzacji PKP Cargo z udziałem inwestora strategicznego. Podobne są opinie części posłów i kadry zarządzającej PKP. Na wczorajszej konferencji poświęconej restrukturyzacji PKP, zorganizowanej przez związki, przewodniczący Sejmowej Komisji Infrastruktury Janusz Piechociński (PSL) twierdził, że samorządy województw nie są przygotowane do tworzenia lokalnych spółek przewozowych. Ponadto mówił, że z szacunków przychodów województw z PIT i CIT po dwóch miesiącach tego roku wynika, że dotacja samorządowa do kolejowych przewozów regionalnych może w tym roku wynieść około 200 — 220 mln zł, a nie 538 mln zł, jak szacował rząd. Gdy w listopadzie ubiegłego roku grożący strajkiem kolejarze negocjowali z wicepremierem Jerzym Hausnerem wielkość dotacji do przewozów, wicepremier deklarował gotowość do nowelizacji budżetu, gdyby okazało się, że samorządy otrzymają za mało środków na dotację do przewozów. Według Piechocińskiego taka nowelizacja będzie konieczna.

A.B.U.

„Rzeczpospolita”
– 3 marca 2004 r.

Alternatywny program dla kolei

Przeprowadzana obecnie restrukturyzacja polskich kolei nie wpłynęła na poprawę ich sytuacji finansowej czy też na zwiększenie jakości świadczonych przez nie usług. Zwolnienie kilkudziesięciu tysięcy kolejarzy nie skutkowało poprawą efektywności kolei, lecz wręcz przeciwnie – skala zadłużenia jeszcze wzrosła. Brak perspektyw rozwoju narodowych kolei stał się inicjatywą dla stworzenia alternatywnego wobec rządowego planu naprawy PKP.

Effekty realizowanego przez rząd programu restrukturyzacji i prywatyzacji spółek grupy PKP budzą głęboki niepokój środowiska kolejarskiego. Obecna restrukturyzacja pogłębia bowiem kryzys finansowy kolei. Sytuacja ta przyczyniła się do sformułowania alternatywnego wobec rządowego programu naprawy naszych kolei, który powstał z inspiracji Krajowego Komitetu Protestacyjno-Strajkowego Kolejarzy przy współpracy z Polskim Lobby Przemysłowym.

Według Marka Głogowskiego, eksperta PUP, ustawa o restrukturyzacji i prywatyzacji PKP, która była kontestowana przez lewicę w momencie jej uchwalenia, ostatecznie była forsowana jako panaceum na problemy naszej kolei. Nie wpłynęła jednak na poprawę sytuacji finansowej kolei ani na wzmocnienie jej pozycji konkurencyjnej. Zdaniem Głogowskiego, na skutek bezmyślnego podziału PKP na szereg spółek problemy jeszcze wzrosły. Ostatecznie mimo redukcji kosztów wynikających m.in. ze zwolnienia 50 tys. kolejarzy PKP nie odzyskały rentowności. Cały czas obserwowany jest też brak poprawy jakości usług kolei oraz perspektyw na przerwanie procesu jej ciągłego zadłużania się. W opinii Głogowskiego, błędne jest opieranie reformy PKP na modelu brytyjskim oznaczającym podział i prywatyzację kolei. Kilka lat takiej restrukturyzacji kosztuje bowiem brytyjski rząd dodatkowe dziesiątki miliardów funtów. Alternatywny program rozwoju polskich kolei zakłada m.in. utworzenie jednolitej struktury na wzór kolei francuskich, tak aby wszyscy kolejarze zatrudnieni byli

w jednej firmie przewozowej, zarazem obsługującej i eksploatującej linie kolejowe. Wariantem minimalistycznym, bez którego kolej popadnie w jeszcze większe kłopoty, jest utworzenie ze spółek kolejowych grupy kapitałowej o spójnym kierownictwie i polityce. Program przewiduje również weryfikację kadry kierowniczej w wyniku rozliczenia kierownictwa z realizacji stawianych przed nim zadań. Zdaniem Stanisława Koguta, przewodniczącego Sekcji Krajowej Kolejarzy NSZZ „Solidarność”, powodzenie restrukturyzacji polskich kolei w dużej mierze zależy od tego, na ile zostanie ona zaakceptowana lub przynajmniej zrozumiana przez pracowników. Brak takiego zrozumienia skazuje wszelką restrukturyzację na niepowodzenie. Kogut zaznaczył, że po wyborach parlamentarnych w 2001 r. doszło do załamania dialogu społecznego. Brak dialogu i partnerskiego traktowania związków zawodowych stał się natomiast źródłem ubiegłorocznych protestów kolejarzy.

Nieobecnością na konferencji przedstawicieli rządu zawiedzeni byli związkowcy. Zdaniem rzecznika protestujących kolejarzy Leszka Miętka, rząd jest nastawiony na konfrontację, nie wykazuje chęci do dyskusji na temat przyszłości kolei i przewozów regionalnych.

– Jeśli to się nie zmieni, bardzo prawdopodobny jest strajk generalny – poinformował Miętek. Podjęcie decyzji w tej sprawie zostanie w trybie pilnym rozważone przez Krajowy Komitet Protestacyjno-Strajkowy w ciągu najbliższych dni.

Artur Kowalski

„Nasz Dziennik” – 3 marca 2004 r.

Niby-offset

Bilans naszego uczestnictwa w offsecie jest ujemny, a umowy kompensacyjne stały się sposobem na omijanie przez Amerykanów obowiązujących procedur przetargowych – uważają eksperci Polskiego Lobby Przemysłowego.

Magdalena Janczewska
magdalena.janczewska@parkiet.com

Poprzedni rząd podjął decyzję o zakupie za ponad 5 mld USD samolotów F-16. W zamian za to USA miało zainwestować w Polsce ok. 6 mld USD. Amerykanie mieli transferować do Polski nowoczesne technologie, ułatwiać wejście z polskimi produktami na swój rynek oraz inwestować w upadające branże. Tymczasem zdaniem Polskiego Lobby Przemysłowego, korzyści dla polskich przedsiębiorstw jak nie było – tak nie ma, a bilans jest wręcz ujemny. – *Jak dotąd nie rozmawiałem jeszcze z nikim z władz „obdarowanych” technologiami firm, kto przewidywałby jakieś zyski czy przyjmowanie nowych pracowników – uważa Tomasz Hypki, prezes Agencji Lotniczej Altair, ekspert PLP. Wykorzystanie szans płynących z obiecanych inwestycji okazało się bardzo trudne. A spo-*

sobów na „wyłganie” się z umów Amerykanie znaleźli kilka.

Sztuczne podwyższanie wartości

Na poczet wartości offsetu zaliczyli swoje wcześniejsze inwestycje w polski przemysł zbrojeniowy. Tak stało się np. w przypadku zobowiązań prywatyzacyjnych w stosunku do Wytwórni Sprzętu Komunikacyjnego Rzeszów. Pod koniec 2001 roku Amerykanie zapowiedzieli, że w ciągu 5 lat zainwestują w zakład 70 mln USD, co pozwoli podwoić dotychczasową wartość sprzedaży (miała osiągnąć poziom 100 mln USD). Tymczasem w ubiegłym roku sprzedaż spadła, a wykazujące wcześniej zyski przedsiębiorstwo straciło ponad 40 mln złotych. To jednak, zdaniem Zbigniewa Zaborowskiego, wiceprezesa Sekcji Techniki Uzbrojenia SIMP, nie koniec, a Amerykanie także w inny sposób próbują zwiększyć wartość offse-

tu. Zakłady w Rzeszowie miały bowiem produkować silniki do F16. Okazało się jednak, że będzie to jedynie montaż, czyli będzie się je składać z zakupionych w Stanach Zjednoczonych modułów, a do offsetu zaliczy się wartość całego silnika.

Omijanie procedur przetargowych

Kolejnym sposobem na zwiększenie poziomu offsetu jest podwyższanie wartości usługi. – *Doskonalem na to przykładem jest umowa na stworzenie systemu specjalnej łączności TETRA, który ma zostać wykonany przez Motorola – powiedział Tomasz Hypki. Wartość TETRY amerykański koncern wycenił na 700 mln USD i trwa właśnie finalizacja umowy. – To skandal. Nie odbył się żaden przetarg. Wiem, że na przykład Nokia wyceniła tę usługę na 260 mln USD – powiedział T. Hypki. ■*

„Parkiet” – 06.08.2004 r.

Lobbing z ukrycia

Z dr. hab. **PAWŁEM SOROKĄ**

koordynatorem Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego
rozmawia Damian A. Zaczek

Od 15 lat do dzisiaj Polskie Lobby Przemysłowe jest jedyną organizacją, która ma w nazwie lobbingu?

Pragnę podkreślić, iż Polskie Lobby Przemysłowe nie jest organizacją stricte lobbingową. Nie jesteśmy zarejestrowani w MSWiA. Nie działamy komercyjnie. Nasza działalność lobbingowa ma charakter opiniotwórczy i edukacyjny, opiera się na pracy społecznej. Nasz lobbing prowadzimy jawnie i zawsze występujemy w imieniu całej branży lub całego polskiego przemysłu, a nie poszczególnych przedsiębiorstw. Nie działamy na zlecenie. Zabieramy głos tam, gdzie uważamy, że dzieje się istotne sprawy w gospodarce, w przemyśle, gdzie szukają się jakieś zmiany i na ten temat nasi eksperci wypowiadają swoje opinie. Staramy się nasze stanowiska nagłaśniać, wpływać na opinie decydentów, a więc także na podejmowane przez nich decyzje. Po sformułowaniu naszego stanowiska czy ekspertyzy zawsze przesyłamy je do różnych ogniw władzy ustawodawczej i wykonawczej. Czasami spotykamy się z decydentami.

Jak znajdujecie tematy godne lobbowania?

Sami śledzimy procesy gospodarcze, a więc zawsze widzimy niepokojące zjawiska, a czasem zgłaszają się do nas środowiska gospodarcze czy grupy przedsiębiorstw. Jesteśmy organizacją niezależną i dlatego łatwiej nam, niż konkretnym jednostkom gospodarczym uzależnionym od polityki lub nadzoru właścicielskiego właściwego ministerstwa, zwrócić uwagę na ewentualne zagrożenia mogące pojawić się po przyjęciu określonego zapisu w projektowanej ustawie lub przygotowywanym programie restrukturyzacji. Współpracujemy także ze związkami zawodowymi, oczywiście nie w sprawach typowo związkowych, czyli socjalnych lub rewindykacyjnych, ale w zakresie polityki przemysłowej. Raz lub dwa razy do roku organizujemy konferencje tematyczne najczęściej dotyczące przekształceń w danej branży. Niedawno taką konferencję zorganizowaliśmy np. w sprawie oceny realizacji offshetu związanego z zakupem samolotu wielozadaniowego F-16. Tematem jednej z konferencji była „Konsolidacja pol-

skiego przemysłu obronnego w warunkach otwartego europejskiego rynku uzbrojenia”. Nasi eksperci często wypowiadają się krytycznie, nie zajmujemy się chwaleniem i przymi-aniem komukolwiek. Po każdej konferencji wydajemy w formie książkowej lub zblindowanej wygłoszone podczas niej referaty i przyjętą na zakończenie obrad uchwałę. Wydawnictwo rozsyłamy do decydentów.

15 lat na rynku to szmat czasu, ale PLP nie jest powszechnie znane, jak np. BCC.

Nasza organizacja powstała wcześniej niż Business Centre Club, ale BCC jest organizacją typowo lobbingową, a my nie. PLP nie jest stowarzyszeniem, mamy formułę porozumienia poziomego o charakterze opiniotwórczym i opiniotwórczym. Zawsze staraliśmy się występować ponad jakimkolwiek podziałami politycznymi. Polskie Lobby Przemysłowe zrodziło się z potrzeby rynku, a nie jako organizacja biznesowa. Po tylu latach działalności musimy powiedzieć, że umieszczenie w nazwie słowa lobby nie było najszczęśliwszym pomysłem,

*Politycznie nie wiążemy
się z żadną opcją*

DECYDENT
październik 2008

Miesięcznik „Decydent” z października 2008 r.

gdyż lobbying – dzięki niektórym lobbystom – ma negatywne znaczenie w Polsce. A powinien być trwałym elementem demokracji parlamentarnej i systemu demokratycznego, tak jak to jest na przykład w USA. Dzięki otwarciu na Europę lobbying nabiera należnego mu pozytywnego znaczenia. Bez przerw słyszy się i czyta o polskim lobbyingu w Brukseli, Strasburgu. Słowo lobbying ma pozytywne znaczenie w Europie i świecie, a w Polsce odbierane jest podejrzliwie. Na początku lat 90. transformacja polskiego przemysłu następowała w niezwykle szybkim tempie, metodą szokową. Nie myśleliśmy jeszcze wtedy o członkostwie w Unii Europejskiej, ale nasza gospodarka od razu znalazła się w polu zainteresowania europejskich i światowych konkurentów i inwestorów. Nasze socjalistycznie przedtem zarządzane przedsiębiorstwa poczuły się zagrożone

trudno, ale w niektórych zapisach w ustawach oraz w programach restrukturyzacyjnych były uwzględniane nasze postulaty. Byliśmy szczególnie aktywni w sprawach przemysłu zbrojeniowego i sektora paliwowo-energetycznego. Byliśmy jedną z pierwszych organizacji, która analizowała problem offsetu i jego realizację oraz wielokrotnie sygnalizowała – od 1996 roku – kwestię bezpieczeństwa energetycznego Polski.

Czy PLP reprezentuje tylko trzy wspomniane przez Pana branże: zbrojeniową, lotniczą i elektroniczną?

Nie, ale od nich rozpoczynaliśmy. W naszym gronie mamy ekspertów zdolnych wypowiadać się na temat specyfiki niemal każdej gałęzi narodowej gospodarki. Ale na samym poc-

myślów tradycyjnych, ale nie pojawił się – na odpowiednią skalę – przemysł wysokich technologii. Dlatego PLP popiera przemysł lotniczy i zbrojeniowy, gdyż są to branże o dużym nasyceniu nowymi technologiami, jest to produkcja wyspecjalizowana.

Jak wygląda członkostwo w PLP, skąd macie pieniądze na działalność? Pan pełni społecznie funkcję koordynatora.

Organizacje i przedsiębiorstwa oraz związki zawodowe podpisują listy intencji o współdziałaniu, a osoby indywidualne – deklaracje uczestnictwa w naszych pracach. Wszyscy pracujemy społecznie, jesteśmy więc organizacją non profit. Konferencje finansują nasi partnerzy dając nam bezpłatnie salę i skromny poczęstunek.

Takie relacje mamy np. z Instytutem Technicznym Wojsk Lotniczych czy CNPEP „Radwar”. Nasze roczniki i wydawnictwa pokonferencyjne finansują reklamy i dofinansowują związki zawodowe.

Czy myśli Pan o przekształceniu PLP w prawdziwą organizację lobbyingową?

Nie, gdyż wtedy straciłbyśmy charakter niezależnej organizacji społecznej. Stalibyśmy się organizacją, która działa na zlecenie i za pieniądze. My nade wszystko cenimy sobie niezależność i możliwość krytycznych wypowiedzi. Politycznie nie wiążemy się z żadną opcją. Nam to formuła wystarczy, a nasi członkowie są z takiego status quo zadowoleni.

Dziękuję za rozmowę.

Lobbujemy jawnie w imieniu branży lub całego przemysłu

ze strony zagranicznej konkurencji lub wykupieniem za grosze. Polskie Lobby Przemysłowe opracowywało ekspertyzy i opinie wskazujące na zagrożenia i pokazywało możliwości ich ograniczenia lub zneutralizowania. Szczególnie aktywnie wspomagalismy branżę zbrojeniową, lotniczą, hutniczą i elektroniczną. Ta ostatnia nie obroniła się pod naporem innowacyjności nadciągającej z Zachodu i Azji.

Czy argumenty, które dostarczacie decydom, trafiają do ich umysłów, przekładają się na decyzje?

Przez 15 lat wygenerowaliśmy kilkadziesiąt różnych stanowisk, opinii i ekspertyz, na które uzyskaliśmy – od decydentów różnego szczebla – mnóstwo odpowiedzi od bardzo zdawkowych po pogłębione. Wokół wielu naszych opinii toczył się żywy dialog w środowiskach decyzyjnych. W ich efekcie byliśmy zapraszani do rozmów na szczeblu ministrów, wiceministrów oraz w komisjach sejmowych. O bezpośrednich efektach naszych starań mówić

zżółknęliśmy przyjęliśmy założenie, iż skoncentrujemy się na branżach strategicznych. Publikowaliśmy stanowiska na temat elektroenergetyki, gazownictwa, sektora naftowego, górnictwa węgla kamiennego i brunatnego. Wielokrotnie wypowiadaliśmy się na temat przekształceń na kolei oraz przemysłów stoczniowego i hutniczego. Jak widać, są to w większości branże związane z bezpieczeństwem energetycznym i ekonomicznym państwa.

Patrząc z Pana perspektywy, jaki jest stan polskiej gospodarki?

Uważam, że się poprawił. Jest koniunktura umożliwiająca dość wysoki rozwój gospodarczy. Umocniły się przedsiębiorstwa produkujące na eksport, a były obawy, że większość z nich nie wytrzyma unijnej konkurencji. Najlepiej radzi sobie branża rolno-spożywcza. Natomiast bilans handlowy Polski jest jeszcze daleki od zadowalającego. W gospodarce narodowej zmalało znaczenie przemysłu wydobywczego i ciężkiego, prze-

Dr. hab. PAWEŁ SOROKA

Wysłuchajmy prawdziwych ekspertów

Dodano: poniedziałek, 05 stycznia 2009 - 17:30

 Strona do wydruku

Polskie Lobby Przemysłowe ogłosiło swoje stanowisko w sprawie polityki państwa wobec przemysłu stoczniowego. Udowadnia w nim, że jest ona niezgodna z interesami polskiej gospodarki – i proponuje konkretne alternatywy.

Organizacja pisze, że wprowadzone tzw. specustawą stoczną „postępowanie kompensacyjne” jest sposobem na ukrycie planu likwidacji stoczni. Zaprzestanie produkcji statków spowoduje szereg niekorzystnych efektów gospodarczych, jak zagrożenie bankructwem dla 1793 dostawców i kooperantów stoczni. Zdaniem PLP w treści specustawy *nie widać zainteresowania tworzeniem warunków sprzyjających podtrzymaniu i rozwijaniu potencjału przemysłu stoczniowego, ani ochroną związanych z tym przemysłem kooperantów i zaplecza badawczo-rozwojowego.*

PLP udowadnia, że likwidacja stoczni, będąca nieuniknioną konsekwencją obecnej polityki, nie ma uzasadnienia ekonomicznego. Zwraca uwagę, że specustawa nie zawiera rachunku korzyści i strat, uzasadniającego decyzję o sprzedaży majątku stoczni w Gdyni i Szczecinie. Przywołuje **raport** opracowany przez Instytut Globalizacji, z którego wynika, że w związku z zaniechaniem produkcji stoczniowej polska gospodarka może do roku 2012 ponieść straty rzędu 30 mld zł.

Organizacja stawia ponadto pytanie, dlaczego sprzedany ma być majątek stoczni w Szczecinie, skoro ma ona nieporównywalnie mniejsze zobowiązania finansowe niż Stocznia Gdynia S.A., oraz dlaczego w specustawie ustanowiono odwrotną niż przewidziana w prawie upadłościowym kolejność zaspokajania roszczeń wierzycieli (najpierw prywatni wierzyciele, nawet ci, którzy nie mieli żadnych zabezpieczeń na majątku stoczni, dopiero na końcu – skarb państwa i pracownicy).

Eksperci z Lobby wskazują możliwy sposób na rozwiązanie problemów polskiej branży stoczniowej. Postulują przekształcenie pomocy publicznej dla stoczni we współudział własności publicznej w ich majątku. *Możliwość taką stwarza forma joint-venture kapitału państwowego z kapitałem prywatnym stoczni. Udział kapitału joint-venture w kapitale prywatnym stoczni powinien być wystarczający dla uregulowania zobowiązań stoczni. Rozwiązanie to uwzględnia interes gospodarki narodowej Polski i równocześnie żądania Komisji Europejskiej.*

Oświadczenie w całości przeczytać można **tutaj**.

Przedruk za <http://lewicowo.pl/>

Strona internetowa magazyn „Obywatel” z 5.01.2009 r.

Stanowisko konferencji „Modernizacja Marynarki Wojennej RP a przewyższanie kryzysu gospodarczego w Polsce”

Konferencja odbyła się 20 października 2009 roku w Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni. Została zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego oraz Wydział Dowodzenia i Operacji Morskich Akademii Marynarki Wojennej wspólnie z NSZZ Pracowników Wojska i NSZZ „Solidarność” w Stoczni Marynarki Wojennej S.A. w Gdyni oraz NSZZ „Solidarność 80”, WZZ Pracowników Gospodarki Morskiej i NSZZ „Solidarność” w Szczecińskiej Stoczni Remontowej „Gryfia” S.A.

W konferencji wzięli udział m.in. przedstawiciele Dowództwa Marynarki Wojennej RP, menedżerowie stoczni i polskich zakładów zbrojeniowych, dyrektorzy i pracownicy naukowcy jednostek badawczo-rozwojowych działających na rzecz Marynarki Wojennej, eksperci i działacze związkowi. W efekcie przeprowadzonej dyskusji, jej uczestnicy wypracowali następujące, wspólne stanowisko końcowe.

1. Uczestnicy Konferencji wyrażają wielki niepokój, iż Polska odwraca się od morza. Reaktywowane w 1918 roku Państwo Polskie, wielkim wysiłkiem wybudowało miasto, port handlowy i wojenny w Gdyni, Stocznie Marynarki Wojennej, Stocznie Gdynia oraz flotę handlową i Marynarkę Wojenną. Dziś dopuszczamy praktycznie do likwidacji polskiego przemysłu stoczniowego, po zlikwidowaniu już wcześniej polskiej floty handlowej i rybołówstwa. Gwałtownie postępuje proces zaniku potencjału bojowego Marynarki Wojennej RP, która bez radykalnych działań sanacyjnych, w perspektywie kilku lat, nie będzie w stanie zapewnić bezpieczeństwa morskiego naszego państwa.

Dziesięcioletni okres funkcjonowania Marynarki Wojennej w strukturach NATO obrazuje bilans:

- z linii wycofano w tym okresie ponad 62% okrętów bojowych i pomocniczych jednostek pływających;
- lotnictwo morskie zredukowane o ponad 50%;
- stan osobowy Marynarki Wojennej zmniejszono o 36%.

W najbliższych latach ponad dwadzieścia z pozostałych okrętów bojowych, w tym cztery okręty podwodne (na wyposażeniu pozostanie tylko jeden!), będzie musiało zostać wycofane z linii ze względu na czas ich eksploatacji. Zostanie także wycofana większość śmigłowców znajdujących się na wyposażeniu MW.

Zadania Marynarki wojennej wykraczają poza akwen Morza Bałtyckiego. To nie tylko obrona morskiej granicy Polski (na rubieży NATO i Unii Europejskiej), jej strefy ekonomicznej, zwłaszcza bardzo ważne dla bezpieczeństwa energetycznego (w dobie terroryzmu) zabezpieczenie dostaw surowców energetycznych drogą morską (gazu, ropy). To również misje międzynarodowe wynikające ze zobowiązań sojuszniczych.

2. Uczestnicy Konferencji uważają, że konsekwentnie realizowany — w znacznym stopniu w oparciu o polski przemysł stoczniowy i lotniczy, przedsiębiorstwa zbrojeniowe i ich zaplecze badawczo-rozwojowe — wieloletni Narodowy Program Budowy Okrętów (NPBO), wykorzystujący nowoczesne rozwiązania techniczne i najnowsze technologie, w dłuższej perspektywie przyniesie korzyści polskiej gospodarce i przyczyni się do pobudzenia jej zdolności rozwojowych. Zamówienia publiczne w rodzimym przemyśle zawsze bowiem ożywiają koniunkturę, poprzez efekty mnożnikowe zwiększają dochody budżetu. Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP przyczyni się także do pozyskania, w tym z zagranicy, nowoczesnych technologii, w tym również takich, o których można mówić, że są podwójnego zastosowania (mogą być wykorzystywane także w sferze cywilnej). Bardzo ważnym dla podtrzymania zdolności operacyjnych Marynarki Wojennej, oprócz zbudowania nowych okrętów i zakupów nowego sprzętu i uzbrojenia, są modernizacje i remonty posiadanych jednostek. Dla utrzymania i rozwoju Marynarki niezbędne jest zatem utrzymanie odpowiedniego potencjału stoczniowego, w tym na Zachodnim Wybrzeżu. Stocznia Marynarki Wojennej w Gdyni oraz pozostała jeszcze we względnie dobrej kondycji Szczecińska Stocznia Remontowa „Gryfia” powinny zostać trwałym elementem zaplecza MW. Agencja Rozwoju Przemysłu nie sprawdziła się w zadaniu naprawy stoczni. Należy poszukać rozwiązań trwale pozbawiających ARP wpływu na sanację tych stoczni.

3. Narodowy Program Budowy Okrętów wymaga zapewnienia długoterminowego finansowania, bez względu na wielkość budżetu MON. Powinno on uzyskać poparcie Rady Ministrów i być bezwzględnie przyjęty przez Sejm RP w formie ustawy. Na Narodowy Program Budowy Okrętów należałoby przeznaczyć poza budżetem MON dodatkowo 0,05% PKB. W przeciwnym wypadku Marynarka Wojenna RP po 2018 roku wskutek konieczności wycofania całkowicie wyeksploatowanych okrętów i statków powietrznych, utraci zdolność bojową pozwalającą wypełniać zobowiązania sojusznicze i możliwości skutecznej obrony integralności i suwerenności naszego kraju na akwenach morskich. Finansowanie Narodowego Programu Budowy Okrętów należałoby przeprowadzić analogicznie jak program wyposażenia Sił Powietrznych w samoloty wielozadaniowe F-16, a główne przedsięwzięcia realizować po zakończeniu realizacji programu lotniczego.

Uczestnicy Konferencji mają nadzieję, iż kwestia odbudowy potencjału i modernizacja Marynarki Wojennej RP, powiązana z odbudową i unowocześnieniem polskiego przemysłu stoczniowego i zbrojeniowego oraz ich zaplecza badawczo-rozwojowego, zjednoczy ponad podziałami różne środowiska, którym leży na sercu odbudowa polskiego potencjału morskiego oraz gospodarki morskiej, a tym samym umocnienie pozycji Polski na arenie międzynarodowej.

Gdynia, 20 października 2009 r.

Dezintegracja czy nowy system?

Odpowiedzieć na to pytanie próbowali przedstawiciele rządu, parlamentu, świata nauki i związkowcy podczas dyskusji panelowej na temat usamorządowienia kolejowych przewozów regionalnych. Zorganizowało ją Polskie Lobby Przemysłowe wraz z Konfederacją Kolejowych Związków Zawodowych i Sekcją Krajową Kolejarzy NSZZ „Solidarność”.

W Warszawskiej Szkole Zarządzania spotkali się więc 10 marca zarówno teoretycy, jak i praktycy. Omawiali bieżącą sytuację w spółce Przewozy Regionalne i jej otoczeniu, czyli w segmencie kolejowych przewozów pasażerskich, a także szukali rozwiązań naprawczych. Wydają się one potrzebą chwili, bo w rok po usamorządowieniu przyszłość spółki PR jawi się jako wielką niewiadomą, ku wielkiemu rozczarowaniu drżące o miejsca pracy załogi. Bezwzględna rywalizacja w przewozach międzywojewódzkich sprawia, że spać spokojnie nie mogą zresztą także pracownicy PKP Intercity. Panel był zatem dobrą okazją, żeby poznać różne punkty widzenia na bieżące problemy, ale nie tylko. – Ta synergia pozwoli na wypracowanie wspólnego stanowiska, które będzie ważnym głosem w dyskusji na temat przyszłości kolejowych przewozów regionalnych

w Polsce – zapowiedział koordynator PLP Paweł Soroka.

Wystąpienia panelistów zainaugurował Juliusz Engelhardt, podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury, minister ds. kolei. Przedstawił informację o dotychczasowym przebiegu procesu usamorządowienia. Przekonywał m.in., że decyzja wpisywała się w politykę Unii Europejskiej oraz wynikała z potrzeby decentralizacji państwa i przeniesienia niektórych obowiązków – jak np. przewozy regionalne – ze szczebla centralnego na lokalny. Przypominał pierwsze trudne lata działalności PKP PR, zmianę formuły finansowania tych przewozów wprowadzone ustawą o transporcie kolejowym, rosnące zadłużenie spółki, nie zrealizowane obietnice poszczególnych rządów, a w efekcie – umowę restrukturyzacyjną ze spółkami Grupy PKP. I dalej: – żmudne negocjacje z samorządami województw w sprawie przejęcia

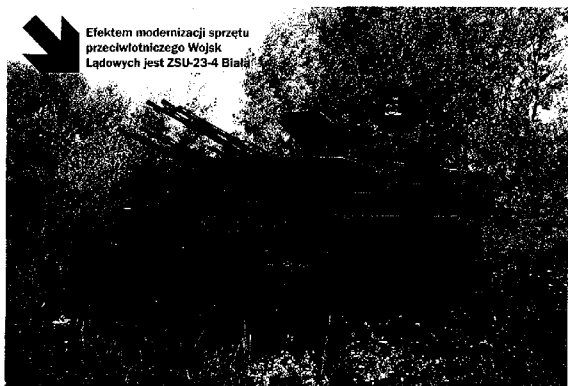
udziałów w spółce Przewozy Regionalne zakończono zawarciem porozumienia. Przypomniał o oddłużeniu PKP PR, gwarancjach finansowych na kwotę 1,5 mld zł do 2020 roku i zwiększeniu o 0,75 proc. odpisu z podatku CIT dla samorządu na pokrycie bieżących kosztów funkcjonowania spółki PR. Wyjaśnił, że segment przewozów międzywojewódzkich trafił do spółki PKP Intercity, bo zadaniem własnym samorządów województw jest finansowanie i organizowanie kolejowych przewozów regionalnych.

Profesor Kazimierz Fiedorowicz z Warszawskiej Szkoły Zarządzania ustosunkował się do stanowiska KKZZ w sprawie sytuacji w spółce Przewozy Regionalne z 14 stycznia 2010 roku. Jego zdaniem postulaty za mało odnoszą się do spraw pracowniczych, a niektóre wręcz wykraczają poza uprawnienia związków zawodowych. Profesor pochylił się także nad projektem ustawy o publicznym transporcie zbiorowym. Zwrócił uwagę na zapisy wynikające z konieczności wdrożenia unijnego prawa: konkurencji regulowanej, zakazu przyznawania operatorowi wyłącznego prawa organizowania przewozów oraz rozsądnego zysku tam, gdzie przewozy nie są opłacalne i związane z tym rekompensaty. Ich wdrożenie pozwoli – zdaniem prof. Fiedorowicza – na przezwyciężenie trudności. Uznał, że obecny status PR nie pasuje do formuły prawnych zawartych w projekcie ustawy. Przyszłość spółki widzi albo w zakładzie budżetowym wszystkich samorządów wojewódzkich, któremu można będzie zlecić wykonywanie przewozów bez przetargu, albo w przedsiębiorstwie

Głos Maszynisty 3/2010

„Głos Maszynisty” nr 3/2010, marzec 2010

MAREK JAGODA

Modernizacja 2011

O najważniejszych programach modernizacyjnych realizowanych przez polską armię rozmawiali uczestnicy konferencji naukowej zorganizowanej przez Polskie Lobby Przemysłowe Imienia Eugeniusza Kwiatkowskiego i Wojskową Akademię Techniczną.

Na konferencji „Modernizacja Wojsk Lądowych impulsem rozwojowym dla polskiej gospodarki” stawili się niemal wszyscy, od których zależy rozwój Wojsk Lądowych w najbliższych latach. W klubie WAT nie pojawił się tylko odpowiedzialny w MON za uzbrojenie i modernizację minister **Marcin Łazek**. Odczytano za to jego referat. W konferencji wzięli udział: dowódca Wojsk Lądowych generał broni **Zbigniew Głowienka**; szef sztabu, zastępca dowódcy operacyjnego SZRP generał dywizji **Jerzy Michałowski**; przewodniczący senackiej Komisji Obrony Narodowej **Henryk Górski**; zastępca przewodniczącego sejmowej Komisji Obrony Narodowej **Andrzej Bętkowski**; dyktorzy departamentów MON, szefowie Sztabu Generalnego Wojska Polskiego i Dowództwa Wojsk Lądowych, dyktorzy departamentów ministerstw oraz dyktorzy i prezesi największych zakładów przemysłu obronnego.

Profesor dr hab. **Paweł Soroka** z Polskiego Lobby Przemysłowego w wystąpieniu rozpoczynającym konferencję podkreślał szczególne znaczenie modernizacji wojska dla całej gospodarki, nie tylko przemysłu obronnego. „Właściwości i następstwa procesów moderni-

zacji uzbrojenia nabierają szczególnego znaczenia w warunkach globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego, którego istotą jest całkowite oderwanie się rynków finansowych od realnej gospodarki, czego konsekwencją są między innymi tendencje recesyjne w gospodarkach wielu państw. Są to zagrożenia coraz bardziej dotykające także polską gospodarkę. W takich warunkach nakłady z budżetu państwa na modernizację – z dużym udziałem rodzimego przemysłu – Sił Zbrojnych RP, w tym Wojsk Lądowych, w dłuższej perspektywie stanowią inwestycję w polską gospodarkę, przyczyniającą się do jej pobudzenia i unowocześnienia. Są również szansą na wywołanie i pobudzenie działań innowacyjnych, niezbędnych, by naszą gospodarkę uczynić bardziej konkurencyjną”, powiedział.

Na konferencji, poza wspomnianym już referatem ministra **Łazka**, wygłoszono następujące wykłady: „Perspektywy osiągnięcia nowych zdolności przez Wojska Lądowe w aspekcie realizacji zasadniczych programów modernizacji technicznej” – generał broni **Zbigniew Głowienka**; „Wnioski z użycia Wojsk Lądowych poza granicami kraju w kontekście osiągnięcia nowych zdolności bojowych oraz zaanga-

żowania przemysłu obronnego w procesie modyfikacji, modernizacji i przebrojenia SZRP” – generał broni **Edward Gruska**; „Technologie podwójnego zastosowania” – rektor WAT generał brigady prof. dr hab. inż. **Zygmunt Mierczyk**; „Wydatki zbrojeniowe a wzrost gospodarczy” – doktor **Zbigniew Klimiuk** z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego; „Program «Tytan» kluczem do innowacji gospodarki” – prezes Przemysłowego Centrum Optyki SA **Ryszard Kardasz**; „HSW – Wojskom Lądowym dziś i jutro w dziedzinie artylerii i inżynierii wojskowej” – prezes Huty Stalowa Wola SA **Krzysztof Trofiniak**; „Wpływ posiadania własnych technologii z dziedziny obronności na wzrost potencjału obronnego kraju i zdolności ekonomicznych podmiotów na przykładzie Radmor SA i WB Electronics SA” – WB Electronics SA i Radmor SA; „Propozycja budowy podstaw kompleksowego systemu obrony przeciwlotniczej w oparciu o ofertę Bumar dla OPL Wojsk Lądowych” – Bumar; „Modernizacja przeciwlotniczych zestawów rakietowych krok po kroku jako istotny element wsparcia programu «Tarcza Polski» i droga do odnowy uzbrojenia OPL Wojsk Lądowych” – prezes Wojskowych Zakładów Uzbrojenia w Grudziądzu **Zdzisław Juchacz**; „Możliwość wykorzystania polskiego zintegrowanego systemu awionicznego w procesie technicznej modernizacji lotnictwa Wojsk Lądowych” – Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych; „Wiedozadaniowa platforma bojowa Anders” – OBRUM sp. z o.o. w Gliwicach; „Wykorzystanie polskiego potencjału naukowo-przemysłowego przy pozyskiwaniu hełpilotowych platform powietrznych dla Wojsk Lądowych” – Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych; „Wizja technicznej rewitalizacji sprzętu polskich Wojsk Lądowych na tle planów modernizacji technicznej Bundeswehry, armii francuskiej i rewolucji w US Army” – wiceprezes Agencji Lotniczej „Altair” **Wojciech Łuczak**.

Wszyscy prelegenci, bez względu na temat swoich referatów, podkreślali zgodnie, że modernizacja Wojsk Lądowych jest szansą dla polskiego przemysłu i gospodarki nie tylko ze względu na prosty rachunek ekonomiczny, lecz także jako bodziec do rozwoju i badań, które będą procentowały za lat pięć, dziesięć czy piętnaście.

O tym, że firmy starają się wychodzić naprzeciw wojskowemu potrzebom, świadczy przykład HSW. W czasie konferencji prezes huty **Krzysztof Trofiniak** zapowiedział, że jego firma za własne pieniądze przystępuje do dowodzenia i kierowania ogniem dywizjonu Langust, aby wojsko mogło go kupować już od 2013 roku, oraz że opracowuje (również na własny koszt) nowe pływające podwozie gasienicowe o masie do 25 ton. ■

POLSKA ZBROJNA I PREZENTUJ BROŃ NR 3/2011 25

„Polska Zbrojna” – dodatek „Prezentuj broń” nr 3/2011

niedziela, 26 maja 2011

Strona

Menu witryny

Start
Dowództwo
Rodzaje wojsk
Barwy i symbole
Komunikaty
Fotogaleria
Archiwum
Dla mediów
Mapa strony
Kontakt

Wydarzenia

Aktualności
Kultura
Sport
Personalia

Służba
Miaje
Jednostki wojskowe
Centra Szkolenia
Nasze święta
Pliki do pobrania

Dołącz do nas
Reklamacja
NSR

Przetargi 8

NSR

ASOCIACJA SMT BEZPIECZENSTWA

Stara Strona

Start • Aktualności • Wojska Łądowe: impuls dla gospodarki

Wojska Łądowe: impuls dla gospodarki

piątek, 27 maja 2011 11:37

O wyzwaniach rozwojowych polskiej gospodarki w kontekście modernizacji Wojsk Łądowych rozmawiali naukowcy, przedstawiciele przemysłu obronnego oraz wojska podczas konferencji zorganizowanej w Wojskowej Akademii Technicznej im. Jarosława Dąbrowskiego w Warszawie.

Klubi Wojskowej Akademii Technicznej gościł 26 maja 2011 roku przedstawicieli środowisk związanych z obronnością. Obecni byli przedstawiciele parlamentu, Biura Bezpieczeństwa Narodowego oraz Ministerstwa Obrony Narodowej. Uczelnia wspólnie z Polskim Lobby Przemysłowym im. Eugeniusza Kwiatkowskiego zorganizowała ogólnopolską konferencję pod tytułem „Modernizacja Wojsk Łądowych impulsem rozwojowym dla polskiej gospodarki”. Do udziału w przedsięwzięciu zaproszono przedstawicieli polskich Wojsk Łądowych. Wśród gości konferencji pojawili się Dowódca Wojsk Łądowych generał broni Zbigniew Głowienka, któremu towarzyszył szef szkolenia Wojsk Łądowych generał dywizji Paweł Lania oraz szefowie rodzajów wojsk i służb Wojsk Łądowych. Gospodarzami konferencji naukowej byli rektor Wojskowej Akademii Technicznej generał brygady profesor doktor habilitowany Zygmunt Mierczyk oraz koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego profesor nadzwyczajny doktor habilitowany Paweł Soroka.

Dyskusja o wyzwaniach modernizacyjnych została wzbogacona o głos wojska. Dowódca Wojsk Łądowych generał broni Zbigniew Głowienka wygłosił referat poświęcony „Perspektywom osiągnięcia nowych zdolności przez Wojska Łądowe w aspekcie realizacji zasadniczych programów modernizacji technicznej”. Wyzwania, zadania i wynikające z nich potrzeby stojące przed Wojskami Łądowymi stanowią sens wszelkich działań. General Głowienka przedstawił w swoim wystąpieniu kierunki zmian Wojsk Łądowych do 2018 roku i związane z nimi aspekty modernizacji technicznej. Zapoznał uczestników konferencji z realizowanymi programami operacyjnymi. Jednym z najważniejszych pozostaje program związany z wdrażaniem do Wojsk Łądowych kolowego transportera opancerzonego „Rosomak jest największym programem operacyjnym realizowanym w Wojskach Łądowych i podstawową platformą stosowaną w konstruowaniu różnych wersji kolowego transportera opancerzonego”, podkreślił Dowódca Wojsk Łądowych. General Zbigniew Głowienka zapoznał uczestników konferencji między innymi ze sposobami osiągania nowych zdolności do rażenia potencjalnego przeciwnika poza zasięgiem jego broni na szczeblu taktycznym.

Prelegenci poświęcili swoje wystąpienie różnym aspektom modernizacji Wojsk Łądowych w kontekście rozwoju polskiej gospodarki. Mówiono między innymi o technologiach podwojnego zasłużowania oraz wydatkach zbrojeniowych i ich wpływie na wzrost gospodarczy. Przedstawiciele przedsiębiorstw związanych z obronnością przedstawiali charakterystyki realizowanych projektów w aspekcie innowacyjności. Dyskutowano o wpływie posiadania własnych technologii z dziedziny obronności na wzrost potencjału obronnego kraju. Przedstawiono możliwości wykorzystania polskich systemów technicznych do modernizacji Wojsk Łądowych. Poruszono kwestie perspektyw technicznej rewitalizacji sprzętu polskich Wojsk Łądowych na tle planów modernizacyjnych armii innych państw. W zgodnej opinii uczestników, konferencja służyć ma dialogowi na rzecz wzmocnienia potencjału obronnego państwa.

Konferencji naukowej towarzyszyły stoiska promocyjne prezentujące ofertę firm, których przedstawiciele wystąpili z referatami.

Tekst: ppk Tomasz Szulicki
Zdjęcia: chor. Grzegorz Litwin

18-LECIE POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO

26 marca 2011 w Centrum Konferencyjnym KOARA EXPO w Warszawie odbyła się uroczystość 18 rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego – społecznej organizacji opiniotwórczej i opiniodawczej, wyrażającej interesy strategicznych branż polskiego przemysłu, m.in. przemysłu obronnego i lotniczego, oraz strategicznych dziedzin gospodarki, takich jak kolej czy energetyka. W uroczystości uczestniczyli m.in.: posłowie – wiceprzewodniczący Sejmowej Komisji Infrastruktury Janusz Piechociński i Jerzy Polaczek, przedstawiciel Sztabu Generalnego Wojska Polskiego gen. dyw. Andrzej Wasilewski – szef Zarządu Organizacji i Uzupelnieni, przedstawiciel Dowództwa Wojsk Lądowych – gen. bryg. Andrzej Danielewski, przedstawiciel Biura Bezpieczeństwa Narodowego – płk Witold Lewandowski, płk Janusz Chwiejczak – dziekan Sił Powietrznych, prezesi polskich firm zbrojeniowych i dyrektorzy instytutów działających na rzecz obronności, eksperci i pracownicy naukowcy wyższych uczelni oraz prezesi stowarzyszeń i działacze różnych związków zawodowych współpracujących z PLP, w tym Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych. Spotkanie było okazją do podsumowania działalności Polskiego Lobby Przemysłowego w roku ubiegłym, co uczynił jego koordynator prof. dr hab. Paweł Soroka.

W czasie oficjalnej części uroczystości swoją analizę globalnego kryzysu gospodarczego przedstawił Lesław Michnowski z Polskiej Akademii Nauk, natomiast ekspert Jacek Rossakiewicz scharakteryzował istotę obecnego światowego kryzysu finansowego. Z kolei ekspert PLP dr Ryszard Grabowiecki przedstawił stan wewnętrznego i zewnętrznego zadłużenia Polski, jego wpływ na polską gospodarkę i sposoby jego zminimalizowania.

Dyrektor Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych dr hab. Ryszard Szczepanik przedstawił swój pogląd w kwestii pozyskania dla Sił Powietrznych samolotu szkolenia zaawansowanego, w tym możliwość jego zbudowania z udziałem polskiego przemysłu lotniczego. Stanowisko Klubu Generałów Lotnictwa w sprawie pozyskania samolotu LIFT omówił jego prezes gen. pł. Roman Harmoza. Do ich wystąpień nawiązał prof. dr hab. Andrzej Janicki, który mówił o programach wspomagających wdrożenie samolotu szkolenia zaawansowanego.

W końcowej części uroczystości Paweł Soroka wręczył dyplomy najbardziej zasłużonym ekspertom PLP i współpracującym z Lobby działaczom związkowym. Wśród wyróżnionych był dyrektor ITWL dr hab. Ryszard Szczepanik. Spotkaniu tradycyjnie towarzyszyła wystawa wydawnictw PLP i promocja kolejnego rocznika Polskiego Lobby Przemysłowego, zawierającego opinie, stanowiska i opracowania z roku ubiegłego oraz z początku 2011, a także bogatą dokumentację zdjęciową, kalendarium i wycinki prasowe oraz teksty z Internetu o dokonaniach PLP w okresie od marca 2010 do marca 2011. (PS)

„Skrzydłata Polska” nr 5/2011

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE

Co z Marynarką Wojenną RP?

I. Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza

Książkowskiemu wyraża wielki niepokój, iż Polska odwraca się od morza i problematyki morskiej. Reaktywowane tu 1915 roku Państwo Polskie wielkim wysiłkiem wybudowało miasto, port handlowy i twójemy tu Gdynię, Stocznię Marynarki Wojennej, Stocznice Gdynia oraz flotę handlową i Marynarkę Wojenną.

Żas doczujemy do likwidacji większości potencjału polskiego przemysłu stoczniowego, po wyczerpaniu deprecji i likwidacji znacznego potencjału polskiej floty handlowej i rybackiej. Gwałtownie postępujący proces zaniku potencjału bojowego Marynarki Wojennej RP sprawi, iż bez radykalnych działań sanacyjnych, w niedługiej perspektywie (4-5 lat), będzie ono w stanie zapewnić bezpieczeństwo morskiego naszego państwa.

W najbliższych latach ponad dwadzieścia z pozostałych okrętów bojowych, w tym przede wszystkim fregaty rakietowe oraz cztery okręty podwodne (w służbie pozostanie tylko jeden), będzie musiał zostać wycofany z eksploatacji. Zostanie także wycofana większość śmigłowców znajdujących się na wyposażeniu MW. Co więcej, pojawiają się pomysły pozbowania Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni statusu samodzielnego Akademii i włączenia jej do struktury innej Uczelni. W konsekwencji Polska stanie się jedynym państwem Szwajcarii, NATO, bez floty wojennej, które nie będzie posiadać potencjału bojowego umożliwiającego skuteczną obronę wybrzeża i ochronę naszych interesów morskich.

Ze wszystkich rodzajów sił zbrojnych Marynarka Wojenna RP jest najbardziej zaniedbana. Na jej służbę nie znajduje zrozumienia wśród elit politycznych, również opinia publiczna nie ma świadomości, jak jest stan Marynarki Wojennej. Koncepcja przyjęcia przez Parlament Narodowego Programu Budowy Okrętów, pomimo poparcia jej przez Komisję Obrony Narodowej dwóch ostatnich kadencji Sejmu RP, nie doczekała się realizacji.

Błano ostatniej dekadzie w odniesieniu do Marynarki Wojennej przedstawia się następująco:

1. Ponad 62% okrętów bojowych i pomocniczych jednostek wpływających wycofano z linii, 2. Lotnictwo morskie zredukowano o ponad 50%, 3. Stan obwoy Marynarki Wojennej zmniejszono ponad 50%.

II. Uwazamy, iż we współczesnych realiach postępująca globalizacja i integracja europejska, której Polska jest aktywnym uczestnikiem, nie można postrzegać roli Marynarki Wojennej RP wyłącznie przez pryzmat obrony wybrzeża i zamknięcia jej na akwie Morza Bałtyckiego. Realizacja naszych żywotnych interesów narodowych, w tym gospodarczych i zobowiązań sojuszniczych, wymaga obecności polskich okrętów również na innych akwenach. Polska Marynarka Wojenna powinna zatem posiadać taki potencjał bojowy, aby mogła razeni z siłami morskimi innych państw europejskich i NATO przeciwdziałać zagrożeniom, mającym wpływ zarówno na naszą europejską, jak i światową gospodarkę.

Przemawia za tym także koncepcja „smart defense”, promowana na ostatnim szczycie NATO w Chicago, zgodnie z którą wydzielono sły Marynarki Wojennej RP mogłyby w przyszłości wchodzić w skład wielonarodowych zespołów okrętów należących do różnych państw członkowskich NATO.

Ze względu na istotne interesy naszego kraju, należy rozpatrywać Marynarkę Wojenną jako główne narzędzie do zapewnienia Polsce bezpieczeństwa dostaw surowców i wymiany handlowej drogą morską. Zaż zapewnienie bezpieczeństwa przebiega sił weterański wyzwanie ewentualnego kryzysu, czy wojny. Stąd wynika konieczność obecności polskiej floty na wrażliwych akwenach transportu morskiego. Obecnie Unia Europejska zmagaa się z niedostateczną liczbą okrętów niezbędnych do zabezpieczenia bezpieczeństwa szlaków morskich. Wystarczy przypomnieć, iż straty dla gospodarki światowej z tytułu zablokowania portu sięgają kilkunastu miliardów USD.

Przyszłość UE i NATO wymuszają będzie, oprócz głównego zadania, jakim jest obrona polskiego wybrzeża, realizację następujących zadań:

1. Ochronę szlaków żeglownych przed piractwem, terroryzmem morskim oraz zwalczanie zorganizowanej przestępczości na morzu (w tym nielegalną emigrację drogą morską i przemyt);

2. Prowadzenie misji stabilizacyjnych, zwalczanie wyeliminowania przestępczości, we współpracy z NATO, Unią Europejską oraz innymi państwami ONZ, w ramach misji podobnych do tych, które były realizowane w Iraku, a obecnie prowadzone są w Afganistanie; co więcej – zaistniała również możliwość zastąpienia polskiego korpulentu wespół lądowych przez Marynarkę Wojenną RP.

3. Ewaluacja ludności i terenów zagrożonych, (w tym obwoy

chorych i rannych) oraz operacje humanitarne.

4. Udział w operacjach zwalczania i integracji europejskiej (poszukiwanie i oczyszczanie z min) na szlakach żeglownych i torach wodnych oraz torach podejściowych do portów morskich, a także w basenach i kanałach portowych.

5. Ochronę platform wiertniczych, nabrzeżnych terminali gazowych i terminali przeładunku ropy naftowej, oraz innych hydrodynamów o strategicznym znaczeniu dla państwa.

6. Udział w akcjach ratowniczych.

7. Prezentację bandery i dyplomacji morskiej.

Poza tym nowoczesna Marynarka Wojenna powinna stanowić wsparcie dla Wzrostu Ładowych i Sił Powietrznych, będąc gwarantem bezpieczeństwa granic morskich.

W ostatnim okresie rosła zainteresowanie Aktyką (ze względu na odkrycie na jej obszarze znaczne bogactwa naturalne i szybko postępujące topnienie lodu ze strony różnych państw, nie tylko położonych na jej obszarze. Policy naukowy od dawna prowadzi badania na jej obszarze, a Polska posiada status obserwatora w Radzie Arktycznej, której ranga systematycznie umniejsza się. W ramach Polskiej Akademii Nauk aktywną działalność prowadzi Komitet Badat Polarycznych. W przyszłości polskie firmy energetyczne (ORLEN, PGNiG) mogłyby nawiązać współpracę z firmami innych państw – np. w formie joint venture – w realizacji przedsięwzięć mających na celu wydobycie surowców energetycznych leżących pod dnem Arktyki i na wodach międzynarodowych, na wzór podjęty niedawno wspólnie przez firmy amerykańskie i norweskie z firmami rosyjskimi przy wydobyciu ropy naftowej zalegających na obszarze mórz arktycznych. Stąd w przyszłości okręty Marynarki Wojennej RP, w tym okręty podwodne, powinny przenosić nań bandierę również na Oceanie Arktycznym. Umocniłoby to także prestiż Polski w stosunkach międzynarodowych.

III. Na podstawie wyżej wymienionych potrzeb i zadań, wyłania się w najbliższych latach pilna konieczność budowy przez polski przemyśle stoczniowy we współpracy z partnerami zagranicznymi, oprócz nowych okrętów przeciwnowynowych i rozpoznania radioelektronicznego – serii 3 do 5 okrętów wielozadaniowych, zdolnych m.in. do zwalczania okrętów podwodnych, celów nawodnych i powietrznych, celów awiacyjnych i powietrznych oraz walki elektronicznej. Nowoczesne okręty wielozadaniowe umożliwiają ponadto realizację istotnych zadań w zakresie obrony terytorium państwa, a mianowicie obrony przestrzeni powietrznej krajowej przez środki przeciwlotnicze i przeciwrakietowe zamontowane na okrętach, jak również skuteczne wsparcie sił lądowych, dzięki wykorzystaniu okrętowych sił i środków do zwalczania celów lądowych i desantowania. Nie bez znaczenia jest również konieczność przystosowania fregat lub korwet nowej generacji do zaokrętowania sił specjalnych, jak to jest w przypadku nowo budowanych okrętów dla Sił Morskich Danii i Niemiec, oraz niezbędnego ich wyposażenia w postaci łodzi hybrydowych oraz śmigłowców. Ponadto należy wyposażyć wszystkie okręty uderzeniowe Marynarki Wojennej RP w jeden rodzaj pocisków rakietowych typu RBS-15 (MK3 i MK 2).

Niezbędne jest także pozyskanie co najmniej dwóch nowych okrętów podwodnych, w budowie których – jako istotni kooperanci – powinni uczestniczyć polskie stocznie. Ich walory – silownie niezależne od dopływu powietrza atmosferycznego, w połączeniu z możliwością użycia w najnowsze zamontowane pososi samosterujące – mogą sprawić, iż uzyskamy za możliwe do wydania kwoty liczącej się w skali europejskiej potencjał odstraszania, będący naszą polną bezpieczeństwa na przyszłość. Najbardziej – kwentą są zawsze rene możliwości finansowe, dające możliwość pozyskania okrętów bez konieczności „korzystania skali” serynego zamówienia (pozyskując więcej niż jednego okrętu, zmniejsza koszty jednostkowe ich budowy).

Polskie Lobby Przemysłowe uważa, że konsekwentnie realizowany – w znacznym stopniu w oparciu o polski przemysł stoczniowy, rodzące przedsiębiorstwa zbrojeniowe i ich zaplecze badawczo-rozwojowe – wieloletni program budowy okrętów i pozyskania nowych łodzi podwodnych, wykorzystujący nowoczesne rozwiązania techniczne i najnowsze technologie, w tym podwodnego – wojskowego i cywilnego – zastosowania, w dłuższej perspektywie przyniesie korzyści polskiej gospodarce i przyczyni się do pobudzenia jej zdolności rozwojowych. Zamówienia publiczne w rodzimym przemyśle zawsze bowiem ożywiają koniunkturę, a poprzez efekty mnożnikowe zwiększają dochody budżetu. Bardzo ważnym okolicznością zdolności operacyjnej Marynarki Wojennej RP, oprócz budowania nowych okrętów i zakupów nowo generacji i użycia, jest modernizacja i remonty posiadanych okrętów, samolotów i śmigłowców. Dla utrzymania i rozwoju potencjału naszej Marynarki niezbędne jest zatem utrzymywanie odpowiedniego potencjału stoczniowego, w tym na Zachodnim Wybrzeżu. Stocznia Marynarki Wojennej w Gdyni oraz jego zaplecze jeszcze w najbliższej dobie

kondycji Szczecińska Stocznia Remontowa „Gryfia” powinny zostać twójwym elementem zaplecza MW.

IV. Program sanacji i odbudowy Marynarki Wojennej RP wymaga zapewnienia długoterminowego finansowania, bez względu na wielkość budżetu MO. Powinno on uzyskać poparcie Rady Ministrów i być bezwzględnie przyjęty przez Sejm RP – najlepiej w formie ustawy, co przezwyciężyłaby Narodowego Programu Budowy Okrętów. W przeciwnym wypadku Marynarka Wojenna RP po 2016 roku, wskutek konieczności wycofania całkowicie wyeksploatowanych okrętów i statków powietrznych, utraci zdolność bojową pozwalającą skutecznie bronić integralności i suwerenności naszego kraju na akwenach morskich oraz wypełniać przyjęte zobowiązania sojusznicze.

V. Potrzebny Marynarkę Wojenną RP powinny być ponadto odpowiednio uwzględniane przy okazji realizacji innych programów modernizacji Sił Zbrojnych RP. Dotyczy to zwłaszcza lotnictwa i obrony powietrznej. W przypadku lotnictwa okażą do tego może być program pozyskania samolotu szkolenia zaawansowanego (LFT). Zakupem Polskiego Lobby Przemysłowego, na bazie jego konstrukcji, możliwe jest zbudowanie z udziałem polskiego przemysłu lotniczego i obronnego, samolotu szkolno-bojowego o rozwinętych właściwościach uderzeniowych najnowszej generacji, który uzupełniłby potrzebę zapewnienia wycofanych z eksploatacji samolotów z wycofania z użycia samolotów Su-22, jednostek eskadry tor lotów nad morzem, powinna stać dlań na rzecz Marynarki Wojennej RP i bawować na wybrzeżu. Potrzebny Marynarkę Wojenną RP powinny także zostać uwzględnione w programie pozyskania nowych śmigłowców dla Sił Zbrojnych RP. również przy okazji modernizacji Systemu Obrony Powietrznej Polski niezbędne będzie uwzględnienie potrzeb Marynarki Wojennej RP jako istotnego elementu tego systemu, łącznie z możliwością zastąpienia środków przeciwrakietowych antyrakietowymi najnowszej generacji na polskich okrętach.

Wyrzamy nadzieję, iż kwestia odbudowy potencjału i modernizacji Marynarki Wojennej RP, powiązana z odbudową i umocnieniem polskiego przemysłu stoczniowego i zbrojeniowego oraz ich zaplecza badawczo-rozwojowego, zjednoczą ponad podziałami różne środowiska, którym leży na sercu odbudowa polskiego potencjału morskiego oraz gospodarki morskiej, a tym samym umocnienie bezpieczeństwa i pozycji Polski oraz jej przetrwanie na arenie międzynarodowej.

Warszawa, 1 czerwca 2012 r.

„Myśl Polska” 17-24.06.2012

Międzynarodowa konferencja "Wojska Specjalne w systemie obronnym"

17777
 więcej

Bogdan Węgrzynek Data dodania: 2012-10-07 14:38 i

24 października 2012 roku o godzinie 10.00 w warszawskim Centrum Konferencyjnym MON odbędzie się międzynarodowa konferencja - "Wojska Specjalne w systemie obronnym RP - aspekty organizacyjne, doktrynalne i modernizacyjne".

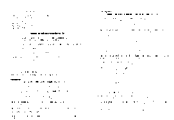
W warszawskim Centrum Konferencyjnym MON odbędzie się międzynarodowa konferencja, której hasłem przewodnim będzie sytuacja Wojsk Specjalnych w systemie RP i związane z nią aspekty organizacyjne, doktrynalne i modernizacyjne.

Program konferencji obejmuje zagadnienia dotyczące roli sił specjalnych

Obrady prowadzone będą w formie referatów i komunikatów wygłoszonych w części plenarnej i w trakcie sesji. Po części plenarnej odbędą się równolegle dwie sesje: wojskowa i przemysłowa. W trakcie obrad wystawione będą stoiska promocyjne prezentujące ofertę firm, których przedstawiciele wystąpią z referatami. Uczestnicy konferencji otrzymają wydawnictwo zawierające wygłaszane referaty i komunikaty.

Na konferencję zapraszają Rektor-Komendant Akademii Obrony Narodowej gen. dyw. dr hab. Bogusław Pacek, Dowódca Wojsk Specjalnych i Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego prof. dr hab. Paweł Soroka i dowódca wojsk specjalnych gen. bryg. Piotr Patalong.

Najpopularniejsze

Cywilizacja - ostatni dzień

Harlem Shrike nowym tłem internetu.
 (odkryj: +6837)

Mrucze, więc jestem. Zdjęcia matki i
 dużych kucyków (odkryj: +129)

Podniebni drapieżcy cz.1: Inkludert Martin
 F-35 Lightning II (odkryj: +110)

Czy stać nas na prawdę o Westerplatte?
 (odkryj: +82)

W24: seria artykułów o wierze i nauce
 (odkryj: +73)

Rodzina szuka świadków wypadku
 (odkryj: +67)

Telefon do zedań specjalnych? Test
 smartfonu Runda Sony Xperia T (odkryj: +67)

Napisz własny artykuł

Obserwuj artykuł w rankingu

WIADOMOŚCI24.pl, 07.10. 2012

Przemysł do reanimacji

Rozmowa z prof. PAWEŁM SOROKĄ, politologiem i ekonomistą

ANGORA

– Produkcja przemysłowa spada, zakłady ograniczają produkcję. W płatek TVN24 podaje informacje, że w najbliższych dniach jest możliwe złożenie wniosku o upadłość Stoczni Gdańskiej. Warto jednak zdawać sobie sprawę, że wiele problemów naszej gospodarki wynika z błędów i zaniedbań po 1989 roku.

– Nie ulega wątpliwości, że po 1989 r. możemy mówić o zjawisku postępującej deindustrializacji. Według różnych szacunków przez ponad 20 lat, jakie minęły od zmiany ustroju, przestało istnieć około 50 proc. dużych zakładów przemysłowych, które budowano w poprzednim systemie.

– A może nasze zakłady były po prostu przestarzałe i niedostosowane do rywalizacji na wolnym rynku?

– Najważniejszą przyczyną kłopotów było to, że polski przemysł nie był przygotowany do terapii szokowej zastosowanej przez Balcerowicza, polegającej na zbyt szybkim otwarciu naszego rynku dla zagranicznych firm. Przemysł lekki chociaż nie był przestarzały, a wiele fabryk miało zachodni park maszynowy, upadł, gdy znalazł się rynek wchodni. Stało się tak nie tylko z powodu kryzysu w Rosji, ale przede wszystkim dlatego, że w kontaktach z krajami dawnego ZSRR popełniliśmy wiele błędów, zwłaszcza w kwestii wzajemnych relacji. To, co jeszcze zostało, zlikwidowano w kolejnych latach i przemysł lekki w pewnym momencie właściwie przestał istnieć.

– Władza często wymuszała prywatyzację przez upadłość.

– W wielu miastach powstały „matie” syndyków. W Warszawie była też taka grupa, na jej czele stał sędzia z sądu gospodarczego, który doprowadził do upadku bardzo wielu przedsiębiorstw na

Woli. Dobrym przykładem są Zakłady Radiowe im. Kasprzaka. Jak większość państwowych przedsiębiorstw Kasprzak miał kłopoty finansowe, ale gdy zaczął już z nich wychodzić, utoczył się z głównymi wierzycielami. Wówczas syndyk jednego z najmniejszych wierzycieli wystąpił z wnioskiem o upadłość, a wspomniany sędzia ją orzekł. Wprowadził do zakładów syndyka, który wtөрw zapewnieniem szybko doprowadził do likwidacji przedsiębiorstwa, łącznie z tzw. produkcją specjalną na potrzeby wojska.

– Czy to nie jest dziwne, że procentowo najwięcej państwowych przedsiębiorstw upadło w branży elektronicznej, która przecież zalicza się do tzw. wysokich technologii.

– W PRL-u zbudowano 95 zakładów przemysłu elektronicznego, z których po 1989 zlikwidowano 84! W tym trzy największe zakłady elektroniki użytkowej i sprzętu telekomunikacyjnego, które należały do największych w Europie. W tej branży mieliśmy też do czynienia z tzw. wrogimi przejęciami. Wrocławskie Elwro było jednym z głównych producentów komputerów w RWPG, które w latach osiemdziesiątych ubiegłego wieku były całkiem nowoczesne. Zakłady kupił Siemens, po jakimś czasie zlikwidował produkcję, co wagało się ze zwolnieniem wielu pracowników. Ten sam Siemens kupił w stolicy Zakłady Wytwórcze Urządzeń Telefonicznych, na owe czasy duże i nowoczesne przedsiębiorstwo. Tak jak w przypadku Elwro zlikwidowano produkcję i stworzono centrum dystrybucji.

– Zlikwidowano produkcję, gdyż Siemens produkował nowoczesniejsze urządzenia.

– Po pierwsze – rząd sprzedając zakłady, powinien to przewidzieć, a po drugie – oba wymienione przedsiębiorstwa dysponowały doświadczoną dobrą kadra,

kłóła bez trudu potrafiłaby się przestawić na produkcję wysokiej technologii. Czeszy inżynierowie ze Stokcy pokazali, że nie są gorsi od kolegów z Volkswagena.

– Przejęcie państwowych zakładów były udziałem także polskich prywatnych firm.

– Najlepszym przykładem są zakłady w Ożarowie (wykupione przez Tele-Fonikę), które przez lata były dostawcą kabli dla Telekomunikacji Polskiej. Ktoś jednak postanowił sprzedać TP SA francuskiej państwowej spółce (France Telecom), która na dodatek była wówczas w złej kondycji. Francuzi przestali kupować kable w zakładach pana Cuoiata i zaczęli je sprowadzać ze siebie. Ożarów zbankrutował. Ze można było inaczej prywatyzować polskie firmy, najlepiej widąc na przykładzie przemysłu lotniczego, który także był zagrożony upadkiem. Na szczęście, zakłady w Mielcu kupił amerykański koncern Sikorsky, a Świdnik wosko-brytyjska AgustaWestland. Uratowano także produkujące silniki lotnicze duże zakłady w Rzeszowie, które kupił Amerykanie.

– Na nasz model prywatyzacji ogromny wpływ miały zagraniczne firmy doradcze nazywane przed dwudziestą laty brydami Mariotta (większość zagranicznych ekspertów mieszkała wówczas w tym hotelu).

– W Szkole Głównej Handlowej, na Uniwersytecie Warszawskim, Uniwersytecie Jagiellońskim w stowarzyszeniach naukowo-technicznych (NOT) nie mieliśmy wielu fachowców, którzy znali świat, pracowali na zachodnich uczelniach lub w zagranicznych korporacjach. Jednak ówczesne władze nie chciały korzystać z ich wiedzy. Bain and Compagne zarobił 7,3 mln za doradztwo przy prywatyzacji zakładów telekomunikacyjnych. Creditanstalt Investment – 4,5 mln zł, Habros Bank doradzał przy prywatyzacji piguły

zakładów papierniczych – na czym zarobił 4,4 mln zł. Price Waterhouse – 1,9 mln. Samuel Montagu ponad 1,5 mln zł, International Finance Corporation ponad milion, podobnie Arthur Andersen. W pierwszej połowie lat dziewięćdziesiątych koszty doradztwa firm zagranicznych wynosiły około 20 milionów złotych rocznie. Niektóre z firm doradczych proponowały rozwiązania, które były korzystne dla zagranicznej konkurencji.

– Na stożczewie tereny w Szczecinie czy Trójmieście lakowym okien patrzy deweloperzy.

– Wiele zakładów prywatyzowano, a następnie zlikwidowano, dlatego żeby uzyskać atrakcyjne grunty, na których się znajdowały. Potem nowy właściciel lub syndyk sprzedawał ziemię deweloperom. Tymczasem tereny, na których budowano duże fabryki, były uboższe w specjalne drogie systemy, które budownictwo mieszkaniowemu są niepotrzebne. Takie grunty są kilka razy droższe niż normalnie działki budowlane i stawianie na nich bloków mieszkaniowych jest zwykłym marauderstwem. Obiecanie toczy się batalią o tereny po zakładzie Unus. Powstało kilkadziesiąt prywatnych firm, głównie produkujących, dla których takie mocno uzbrojone działki to prawdziwy skarb. Niewiele osób wie, że znajduje się tam rzeźnia, i to w dobrym stanie, podziemna fabryka, która zbudowano na wypadek wojny. Tymczasem deweloperzy wspierani przez ratusz chcą przejąć te ziemie po budownictwo mieszkaniowe.

– Zlikwidowano też wiele polskich kopalni węgla kamiennego, a chładcę zamknął prawie wszystkie. Spółki, w których ceny węgla poszły w górę i spółki węglowe przyniosły wielkie zyski.

– Wągiel daje nam bezpieczeństwo energetyczne. Jesteli energetyka węgla wa jest mało ekologiczna, to przecież są technologie pozwalające przerabiać węgiel na gaz lub ropę. Za czasów rządów premiera Buzka nieodwrocnie zlikwidowano 26 kopalni, z których 18 nada wało się do rentownej eksploatacji. Państwami też, że Polska ma także wielkie złoża węgla brunatnego w tym nieeksploatowane jeszcze w okolicach Legnicy i Gubina, a energia elektryczna pozyskiwana z węgla brunatnego jest tańsza niż ta gazowa. Ale, niestety, pakiet klimatyczny skłóca rozwój naszej energetyki węglowej.

– Co powinniśmy zrobić, żeby z kraju zagranicznych monitorni stał się państwem nowoczesnych technologii?

– Stworzyć program (na minimum 15 lat) reindustrializacji Polski. Określić dziedziny, na które chcemy postawić. Zapewnić odpowiednie instrumentarium, tak jak to miało miejsce przed wojną w czasach ministra Kwiatkowskiego i Centralnego Okręgu Przemysłowego. Być może zaproponowany przez rząd program „Inwestycje Polskie” jest właśnie pierwszym krokiem w tym kierunku.

Rozmawiały:

KRZYSZTOF KRZYCKI

Śmigłowce dla polskiej armii

Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego i Rady Budowy Okrętów w sprawie polonizacji śmigłowca, który ma być pozyskany dla Sił Zbrojnych RP

W dniu 18 czerwca 2013 r. w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych oraz w dniu 8 lipca 2013 r. w Instytucie Lotnictwa odbyły się spotkania zorganizowane przez Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, poświęcone kwestiom przemysłowym związanym z pozyskaniem śmigłowca dla Sił Zbrojnych RP.

Uczestniczyli w nim m.in. przedstawiciele polskich firm, które ze względu na swój potencjał i możliwości produkcyjno-naukowe mogą brać udział w procesie polonizacji śmigłowca, który ma być pozyskany, a mianowicie: Polskiego Holdingu Obronnego, Wojskowych Zakładów Lotniczych nr 1 S.A., Wojskowych Zakładów Lotniczych nr 4 S.A., Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, Instytutu Lotnictwa oraz OBR Centrum Techniki Morskiej S.A. Uczestnicy tych spotkań w trakcie dyskusji przedstawili poniższe propozycje i postulaty:

1. Przetarg na nowy śmigłowiec dla Sił Zbrojnych RP dotyczy pozyskania 70 śmigłowców wielozadaniowych (wspólna platforma bazowa), w tym:

- 48 szt. w wersji wielozadaniowo-transportowej dla Wojsk Lądowych,
- 10 szt. w wersji poszukiwawczo-ratowniczej (SAR) dla Sił Powietrznych,
- 6 szt. w wersji Zwalczenia Okrętów Podwodnych (ZOP) dla Marynarki Wojennej RP;
- 6 szt. w wersji poszukiwawczo-ratowniczej (SAR) dla Marynarki Wojennej RP.

Biorąc pod uwagę nie tylko wartość śmigłowców, ale także pakiet logistyczny i szkoleniowy można stwierdzić, iż pod względem wysokości wydatków będzie to największy kontrakt zbrojeniowy po zakupie samolotów wielozadaniowych F-16 i budowie systemu obrony powietrznej Polski. Dlatego strona polska – nabywca nowego śmigłowca – powinna tak wynegocjować kontrakt, aby zapewnić maksymalne korzyści dla polskiego przemysłu, które zrekompensują poniesione wydatki. Umożliwi to zwłaszcza polonizacja pozyskanego sprzętu, umieszczenie na platformie pierwotnej systemów, w tym uzbrojenia, które jest w stanie wyprodukować polski przemysł obronny i lotniczy wspólnie z jego zapleczem badawczo-rozwojowym.

2. Potrzebna jest zatem spójna, uzgodniona z polskimi firmami i instytucjami, koncepcja wyposa-

żenia śmigłowca. Strona polska powinna wyspecyfikować w warunkach i zawrzeć w podpisanym kontrakcie, jakie elementy zainstalowane w śmigłowcu będą wytwarzane przez polskie firmy. A po zawarciu kontraktu твердо i konsekwentnie to wyegzekwować.

3. Bezwzględnie należy zapewnić zainstalowanie standardowego systemu awionicznego w oparciu o program „Gluszek” oraz systemu wyświetlania parametrów lotu. Należy także zagwarantować integrację z wdrożonymi polskimi systemami dowodzenia. Ponadto elementem polonizacji powinny być łączność, kryptografia oraz polskie uzbrojenie. Powyższe wymaga pozyskania od oferenta śmigłowca oprogramowania i know how. Umożliwi to pełne i samodzielne operacyjne wykorzystanie zakupionych śmigłowców. Polskie firmy, takie jak Polskie Holding Obronny, WZL i S.A. i Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych, są w stanie zapewnić wiele elementów do kabiny pilotów wykonanej w technologii glasscockpit i awioniki śmigłowca, w tym optoelektroniczne, czy też komputer misji, łączność oraz elementy wyposażenia „morskiego” (ZOP i SAR) powinien zapewnić OBR CTM S.A. W procesie polonizacji zakupionego śmigłowca w znacznym stopniu można skorzystać z doświadczeń przy produkcji polskiego śmigłowca W-3 PL „Gluszek”.

4. Warunki zakupu powinny obejmować pozyskanie odpowiednich licencji na produkcję, modyfikację i serwisowanie śmigłowców w oparciu o polskie zaplecze przemysłowe i polskie zaplecze badawczo-naukowe. Należy podkreślić, że ustalenie takich warunków na etapie przygotowania i opublikowania dokumentacji przetargowej jest znacznie prostsze, niż próba ustalenia ich w trakcie trwania kontraktu, czego spektakularnym przykładem są trudności z przedłużeniem kontraktu na produkcję i modyfikację KTO Rosomak. Należy zatem bardzo szczegółowo przesiedlić proces pozyskania KTO Rosomak oraz wyogłosić wnioski, które pozwolą uniknąć popełnionych błędów w odniesieniu do śmigłowców. Wartość przyszłego kontraktu predestynuje MON do postawienia wysokich wymagań w zakresie transferu technologii, produkcji podzespołów i wyposażenia śmigłowców i ich rozwijania w firmach Polskiego Holdingu Obronnego, w Wojskowych Zakładach Lotniczych nr 1 S.A., Wojskowych Zakładach Lotniczych nr 4 S.A., w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych, w Instytucie Lotnictwa oraz w OBR Centrum Techniki Morskiej S.A.

5. Należy także zapewnić unifikację wyposażenia załóg śmigłow-

ców poprzez wprowadzenie sprawdzonych w realnych warunkach bojowych polskich helmwów, gogli dla pilotów oraz systemów wyświetlania parametrów lotu. Montowanie tych i wyżej wymienionych systemów na platformie pierwotnej obniży koszty nabywania i funkcjonowania śmigłowców podczas ich eksploatacji w Siłach Zbrojnych RP.

6. Również ich serwisowanie możliwe jest w Polsce, łącznie z naprawami i remontami głównymi silników, co wymaga stworzenia odpowiedniej bazy serwisowej. Dotyczy to także systemu szkolenia i doskonalenia załóg oraz obsługi naziemnej pozyskanych śmigłowców, który powinien być oparty o potencjał posiadany przez Wyższą Oficerską Szkołę Sił Powietrznych w Dęblinie, zwiększony w wyniku realizacji umowy na dostawę dla SZ RP 70 śmigłowców oraz o potencjał Akademii Marynarki Wojennej.

7. Należy włączyć polskie instytucje i placówki badawcze w prace badawczo-rozwojowe związane z rozwojem nowego śmigłowca lub konstrukcjami i technologiami, nad którymi pracuje wybrany producent w ramach przyszłego offsetu. Ponadto polskie podmioty produkcyjne i zaplecze badawczo-rozwojowe powinny zostać włączone w układ kooperacyjny wyrobu finalnego, zarówno w zakresie produkcji specjalnej, jak i cywilnej.

8. Zakup nowego śmigłowca powinien być połączony ze zbyciem polskich wyrobów specjalnych i cywilnych w sieciach dystrybucji oferenta.

9. W przyszłości Skarb Państwa powinien odkupić od obecnego właściciela wytwórnię śmigłowców w Świdniku, która przez kilkadziesiąt lat była czołowym polskim producentem i eksporterem śmigłowców w Europie Środkowo-Wschodniej.

10. Uważamy za pożądane ustawowe uregulowanie udziału polskich instytucji naukowo-badawczych, polskich producentów uzbrojenia i zakładów remontowych w określaniu wymagań dla pozyskiwanych zagranicznych produktów na potrzeby Wojska Polskiego. Ustawa powinna zobowiązywać zagranicznych oferentów do zastosowania wskazanych polskich rozwiązań technicznych, systemów uzbrojenia, wspomagania pola walki, serwisowania i szkolenia. Prace nad postulowaną ustawą powinien bezwzględnie podjąć Rząd RP.

Warszawa-Gdynia,
18 lipca 2013 r.

„Myśl Polska”,
4-11 sierpnia 2013 r.

XXI-LECIE POLSKIEGO LOBBY PRZEMYSŁOWEGO

22 marca 2013 roku w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie odbyła się uroczystość dwudziestą pierwszą rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Przybyli na nią prezesi przedsiębiorstw i firm, dyrektory instytutów- cywilnych i wojskowych, prezesi i działacze organizacji społecznych i stowarzyszeń, przedstawiciele Wojska Polskiego, pracownicy naukowcy i działacze związków zawodowych współpracujących z PLP oraz dziennikarze.

Powitał ich Koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka, przedstawiając dokonania Polskiego Lobby Przemysłowego w okresie od marca 2013 roku do marca 2014 roku. Jego wystąpienie poprzedziła prezentacja multimedialna przedstawiająca sylwetkę Patrona PLP Eugeniusza Kwiatkowskiego – wybitnego polityka gospodarczego i męża stanu, budowniczego Gdyni i Centralnego Okręgu Przemysłowego. Następnie wystąpił prof. nadzw. dr hab. Ryszard Szczepaniak – Dyrektor Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, który także przywitał przybyłych na uroczystości i przedstawił – za pomocą prezentacji multimedialnej i krótkiego filmu – działalność i dorobek naukowy, a także produkty ITWL.

W uroczystości wzięli udział m.in.: Grażyna Henclewska- Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Poseł na Sejm RP Jerzy Polaczek, Gen. bryg. Włodzimierz Nowak – Dyrektor Departamentu Polityki Zbrojeniowej w Ministerstwie Obrony Narodowej, płk Witold Lewandowski – przedstawiciel Biura Bezpieczeństwa Narodowego, kontradmirał Marek Kurzyk – reprezentujący Sztab Generalny Wojska Polskiego, oraz przedstawiciel Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych.

Najważniejszą częścią uroczystości XXI-lecia PLP było wręczenie II edycji Wyróżnień Honorowych Polskiego Lobby Przemysłowego pt. „Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobre Zasluszone dla Polskiego Przemysłu). Kapituła Honorowego Wyróżnienia w składzie: prof. dr hab. inż. Jerzy Klamka (przewodniczący), prof. dr hab. Andrzej Janicki, Gen. dyw. w st. spocz. prof. dr hab. Jerzy Modrzewski, prof. nadzw. dr hab. inż. Ryszard Szczepaniak, dr inż. Andrzej Ciszewski, dr inż. Piotr Matejuk, płk w st. spocz. mgr inż. Jerzy Kade, inż. Zygmunt Dębiński i Marek Łukaniuk, uwzględniając wcześniej ustalone niżej wymienione kryteria wyboru osób zasługujących na Honorowe Wyróżnienie PLP:

- całokształt dorobku zawodowego,
 - znaczące dokonania w działalności przemysłowo-gospodarczej,
 - osiągnięcia naukowe wdrożone do praktyki przemysłowej,
- oraz ich znaczenie dla społeczeństwa i gospodarki narodowej.

podjęła decyzję o przyznaniu w tym roku Honorowego Wyróżnienia **Bene Meritus pro Industria Poloniae – Dobre Zasluszone dla Polskiego Przemysłu** następującym osobom:

1. **Mgr inż. Krzysztofowi Dędkowi – Prezesowi Przedsiębiorstwa Sprzętu Ochronnego Maskpol S.A.**, którego kandydaturę zgłosił członek Kapituły mgr inż. Jerzy Kade.
2. **Dr inż. Ryszardowi Kardaszowi – Prezesowi PCO S.A. i Bumar**

Elektronika S.A., którego kandydaturę zgłosiło Stowarzyszenie „Siła i HONOR” im. Gen. Stanisława Petelickiego.

3. **Mgr inż. Edwardowi Margańskiemu – założycielowi i współwłaścicielowi Zakładów Lotniczych Margański&Mysłowski Sp. z o.o.**, którego kandydaturę zgłosiło Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.
4. **Inż. Bogdanowi Tatarowskiemu – Prezesowi Zakładu Rozwoju Technicznej Ochrony Mienia „TECHOM” Sp. z o.o.**, którego kandydaturę zgłosiła Naczelna Organizacja Techniczna – Federacja Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych.
5. **Mgr Tomaszowi Zaboklickiemu – Prezesowi firmy Pojazdy Szybowe PESA Bydgoszcz S.A.**, którego kandydaturę zgłosił Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce.

Wygrawerowane w brązie tablice Honorowego Wyróżnienia PLP

„Bene Meritus pro Industria Poloniae” tegorocznym laureatem wręczali: Grażyna Henclewska – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Gen. Włodzimierz Nowak – Dyrektor Departamentu Polityki Zbrojeniowej MON i przewodniczący Kapituły prof. dr hab. inż. Jerzy Klamka. Towarzyszyli im przedstawiciele instytucji, które zgłosiły kandydatów do Honorowego Wyróżnienia. Warto dodać, iż po raz pierwszy Honorowe Wyróżnienie „Bene Meritus pro Industria Poloniae” – „Dobre Zasluszone dla Polskiego Przemysłu” zostało przyznane rok temu – z okazji dwudziestą rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego – pośmiertnie następującym osobom: prof. Janowi Czocharskiemu, prof. Januszowi Groszkowskiemu, gen. dr Tadeuszowi Jauerowi, gen. prof. Sylwestrowi Kaliskiemu, inż. Marianowi Migdalskiemu, inż. Tadeuszowi Sendziemirowi i prof. Tadeuszowi Sołtykowi.

Po wręczeniu tablic Honorowych Wyróżnień zaprezentowano prezentację multimedialną przedsiębiorstw i firm kierowanych przez laureatów tegorocznej edycji Wyróżnienia. Wręczono także dyplomy najaktywniejszym ekspertom Polskiego Lobby Przemysłowego.

Potem wystąpił współpracujący z PLP ekonomista prof. dr hab. Artur Śliwiński, którego krótki referat poświęcony był globalnemu kryzysowi finansowo-gospodarczemu i ocenie jego wpływu na polską gospodarkę, a także możliwym scenariuszom rozwoju tego kryzysu. Po nim głos zabrali goście imprezy: Poseł na Sejm RP Jerzy Polaczek, Jan Guz – Przewodniczącą Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, Leszek Miętek – Prezydent Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce i inż. Witold St. Michałowski – redaktor naczelny miesięcznika „Rurociągi”.

Ponadto uczestnicy uroczystości otrzymali kolejny rocznik Polskiego Lobby Przemysłowego – publikację nr 25, zawierającą opinie, opracowania i stanowiska PLP z roku ubiegłego i początku 2014 roku.

Warto dodać, iż całą imprezę filmowała ekipa Telewizji Internetowej INTERWIZJA z Białej Podlaskiej.

Uroczystość zamknęła część nieoficjalna, przy stole szwedzkim, podczas której udzielano wywiadów, wymieniano poglądy oraz nawiązywano kontakty i nowe znajomości.

Nie popełnić starych błędów

Maciej Walaszczyk

Budowa nowego systemu obrony powietrznej powinna uwzględniać interesy polskich firm zbrojeniowych – przekonują przedstawiciele Polskiego Lobby Przemysłowego. Ich zdaniem, zarówno prawo, jak i zachodni oferenci nie dają takich gwarancji.

Polskie Lobby Przemysłowe wspiera działania Konsorcjum OPL, które tworzą polskie firmy mogące uczestniczyć w programie budowy polskiej tarczy (to 10 polskich przedsiębiorstw i jednostek badawczo-rozwojowych). Obie strony uważają, że budowa systemu obrony powietrznej powinna się odbyć z uwzględnieniem „najgłębszej polonizacji”, co oznacza szeroką kooperację zachodniego oferenta z krajowymi firmami zbrojeniowymi. Zdaniem ekspertów PLP, Konsorcjum OPL posiada niezbędny potencjał, by wejść w zaawansowaną kooperację z zachodnim producentem. Chodzi oczywiście o dostęp do najnowocześniejszych technologii, ale również o to, aby wielkie pieniądze wydane na modernizację tarczy antyrakietowej pozostały w Polsce. – Poza zwiększeniem możliwości obronnych jest to wyjątkowa szansa na modernizację przemysłu, a także uzyskanie dostępu do technologii podwójnego zastosowania nie tylko w dziedzinie wojskowości, ale także dla celów cywilnych – podkreśla Paweł Soroka z PLP. – Te środki powinny zostać wykorzystane nie tylko na zakup sprzętu, ale również na rozwój kraju – dodaje.

Wykorzystać offset

Jak wiadomo, zakończony został etap tzw. dialogu technicznego do pozyskania zestawów rakietowych średniego zasięgu Wisła. Zdaniem Inspektoratu Uzbrojenia MON, zakup zestawów powinien m.in. uwzględnić największy możliwy udział polskiego przemysłu obronnego w produkcji, serwisowaniu i jego dalszej modernizacji. W grę wchodzi obecnie dwie firmy: francuskie konsorcjum EUROSAM skupiające francuskie firmy Thales i MBDA oraz amerykański Raytheon. Pierwsi oferują rakietę Aster 30, drudzy zestaw Patriot.

W ocenie PLP, firmy te jednak nie gwarantują spełnienia wspomnianego kryterium uwzględniającego udział polskich firm zbrojeniowych w tym przedsięwzięciu. Nie gwarantuje tego również MON i przepisy prawne. Pułkownik Marian Wojciechowski, były dowódca Wojsk Obrony Przeciwlotniczej Dowództwa Wojsk Lądowych, uważa, że nie ma pewności, czy zobowiązania offsetowe będą realizowane. – Czy docelowo stopień „polonizacji” elementów tarczy będzie się zmniejszał na korzyść naszej produkcji przez 30-50 lat lub czy tylko będziemy partycypowali w produkcji, która zakończy się po kilku latach – mówi Wojciechowski.

Polska obecnie potrzebuje około 8 baterii rakiet średniego zasięgu dla systemu Wisła oraz 19 baterii rakiet krótkiego zasięgu dla systemu Narew. Ich modernizacja ma przede wszystkim wzmacnić uwerowocnić i zdolności obronne Polski, ale też bardziej zintegrować nas z sojusznikami

w NATO. „Wszystkie konflikty końca XX i początku XXI wieku rozpoczynały się uderzeniem sił powietrznych. I te właśnie realne zagrożenia z powietrza wymuszają zbudowanie takiego systemu obrony powietrznej Polski” – czytamy w uzasadnieniu do stanowiska Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie udziału polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w realizacji programu budowy nowego systemu obrony powietrznej „Iarcza Polski”.

Obrona powietrzna jest kluczowa

Jak wskazują przedstawiciele zbrojeniówki, program modernizacji obrony powietrznej jest jednym wśród wszystkich pozostałych programów modernizacyjnych wpływającym bezpośrednio na bezpieczeństwo państwa, a nie tylko na poprawę zdolności bojowych wojsk obrony powietrznej. – Irak, Afganistan, operacje na Bałkanach i ostatnie wydarzenia na Ukrainie dowodzą, że kluczową sprawą jest atak i obrona powietrzna. Ze konieczna jest obrona infrastruktury krytycznej państwa – mówili eksperci PLP. Dobrze sporządzona umowa z zagranicznym kontrahentem dałaby Polsce także dodatkowe miejsca pracy w okresie 10 lat realizacji programu, a armii łatwą dostępność do serwisu czy łatwość dokonywania modernizacji i wprowadzania nowych funkcji. Jak się okazuje, jedno miejsce pracy w przemyśle obronnym generuje około 4,5 miejsca pracy w sektorze z nim kooperującym.

Zdaniem polskich producentów, nasz przemysł obronny posiada liczący się dorobek przede wszystkim w zaprojektowaniu i produkcji przeciwlotniczych zestawów rakietowych i artyleryjskich bliskiego zasięgu VSHORAD (Very Short Range Air Defense). Są to zestawy przeciwlotniczej osłony bezpośredniej, których produkcja jest w toku. Spełniają one wymagania współczesnego pola walki. Według PLP, w obecnej sytuacji geopolitycznej sprzęt VSHORAD powinien być produkowany na dużo większą niż dotąd skalę, co umożliwiłoby zwiększenie tempa jego rotacji w pododdziałach przeciwlotniczych i dostarczenie im nowych zdolności bojowych.

Tem dla konieczności modernizacji systemu obrony powietrznej są oczywiście wydarzenia na Ukrainie. Eksperci PLP podkreślają, że w ostatnich latach obserwujemy szybką militaryzację Federacji Rosyjskiej i Białorusi. Wydatki zbrojeniowe w Rosji wzrosły dwukrotnie, wyniosły za 2013 rok ponad 85 mld dolarów i były wyższe od wydatków Niemiec o 40 mld dolarów. W najbliższej dekadzie Moskwa chce wydać na zbrojenia ponad 700 mld dolarów (do tego dochodzą wydatki na bieżące utrzymanie wojska). Prezydent Władimir Putin deklaruje, że do 2020 roku tylko potencjał Sił Powietrznych wzrośnie o 1000 śmigłowców i 600 samolotów najnowszej generacji. W obwodzie kaliningradzkim zgromadzone znaczne siły lotnicze, morsko-desantowe i lądowe, a planuje się rozmieścić taktyczne rakiety balistyczne Iskander, których zasięg praktycznie obejmuje prawie cały obszar Polski. A stan polskiej obrony powietrznej jest coraz gorszy: wycofywane są stare zestawy rakietowe jeszcze z lat siedemdziesiątych, w większości postradziejkie, a nie ma nowego sprzętu. Dlatego ilość brygad obrony powietrznej zredukowana została z czterech do jednej, a pułków rakiet przeciwlotniczych z sześciu do trzech. Jednak największym problemem jest brak zdolności do zwalczania pocisków balistycznych i manewrujących. ■

„Nasz Dziennik”, 26-27 lipca 2014 r.

Z MIASTA

Mieczysław Majewski

Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu

21 marca, w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie, odbyły się uroczystości dwudziestej drugiej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego.

Najważniejszą częścią uroczystości 22-lecia PLP, która prowadził koordynator Lobby, prof. Paweł Soroka, było wręczenie Wyróżnień Honorowych Polskiego Lobby Przemysłowego - Bene Meritus pro Industria Poloniae (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu). Wśród uhonorowanych wyróżnieniem, za całokształt dorobku zawodowego i znaczące dokonania w działalności przemysłowo-gospodarczej, znalazł się Mieczysław Majewski, wieloletni prezes zarządu PZL-Świdnik, obecnie wiceprzewodniczący rady nadzorczej spółki.

Mieczysław Majewski odbiera gratulacje od płk. Marka Malawskiego, szefa Inspektoratu Implementacji Innowacyjnych Technologii Obronnych MON

„Głos Świdnika”, 19/2015

Wyścig zbrojeń mogłaby wygrać specjalna agencja

PRZEMYSŁ | W krajach NATO rozwojem uzbrojenia zajmują się specjalne urzędy.

ZBIGNIEW LEWENTOWICZ

Liczone w dziesiątkach miliardów złotych kontrakty na tarczę powietrzną, zamówienia na okręty podwodne czy wielkie transakcje śmigłowcowe powinien w Polsce negocjować nowy Urząd ds. Uzbrojenia – twierdzą eksperci.

Wzorowana na francuskiej agencji ds. wojskowych zakupów DGA czy programującej badania obronne amerykańskiej Defense Advanced Research Projects Agency (DARPA) instytucja musi łączyć kompetencje do badania światowego rynku uzbrojenia, organizowania przetargów i zlecania badań oraz rozwoju nowych konstrukcji – postulują niezależne Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego.

– Nie chodzi o to, aby powieścić francuski model z prawie 10 tys. urzędników, bo nie jesteśmy nuklearnym mocarstwem o globalnych ambicjach. W Polsce chodzi o czas i koordynację skomplikowanych procesów pozyskiwania, rozwoju technologicznego i wymiany wojskowego sprzętu, na który wydamy w tej dekadzie prawie 100 mld zł – mówi prof. Paweł Soroka, koordynator Lobby.

Janusz Steinhoff, były minister gospodarki w rządzie Jerzego Buzka, przekonuje, że sprawa jest pilna, a przyszły Urząd Uzbrojenia najlepiej byłoby podporządkować premierowi. Wojciech Łuczak, wiceprezes agencji Altair wydającej pismo Raport WTO, podkreśla, że postulat utworzenia urzędu uzbrojenia środowiska związane z obronnością zgłaszają już od ponad dekady.

– Nie da się podejmować racjonalnych decyzji dotyczących wielomiliardowych zamówień na broń bez państwowego źródła analiz rynkowych, które rzetelnie ocenia ofertę sprzętowa producentów. Nie da się też planować ekspansji eksportowej własnych fabryk broni bez wiarygodnego rozeznania potrzeb poszczególnych rynków – twierdzi Łuczak.

Obecnie zakupami wojskowego sprzętu i negocjowa-

niem sprzętu – mówił niedawno wiceminister obrony ds. modernizacji Bartosz Kownacki.

W tym tygodniu wiceminister informował posłów o przygotowaniach do najważniejszych inwestycji w armii.

Ujawnił, iż MON prowadzi konsultacje z rządem Norwegii w sprawie wspólnego zakupu okrętów podwodnych o klasycznym napędzie, uzbrojonych w pociski manewrujące.

peniał, że w programie zakupu zestawów obrony powietrznej i przeciwrakietowej „Wista” (inwestycja ta warta jest ok. 40 mld zł), w którym poprzedni rząd PO-PSL wskazał zestawy Patriot produkcji amerykańskiego Raytheon, na szczepu przemysłowym trwają rozmowy dotyczące transferu technologii. Rakietowy koncern obiecuje, że połowa wartości zamówienia trafi do polskich firm.

• **Zamówienie karakali wciąż zależy od rezultatu negocjacji offsetowych**

• **WYDATKI NA BROŃ ROSNĄ**

nieniem kontraktów z producentami zajmuje się w MON liczący ok. 400 specjalistów Inspektorat Uzbrojenia. Szczupłe siły Inspektoratu z trudem nadążają z organizowaniem przetargów i realizacją transakcji. Potrzeby sprzętowe armii określa Sztab Generalny, mają one służyć osiągnięciu przez Siły Zbrojne określonych zdolności bojowych.

– Zdamy sobie sprawę z niedostatków obecnych procedur pozyskiwania uzbrojenia. Potrzebujemy jednak czasu i pieniędzy na nową organizację kontraktowania

– Jeśli plan wspólnych zakupów uda się uzgodnić, liczymy na korzystniejsze ceny producentów (chcemy kupić trzy jednostki za ok. 10 mld zł) i otwarcie drogi do zaangażowania polskich stoczni w budowę strategicznej broni – mówi Kownacki.

Wiceminister podkreślał, że MON podejmie decyzję w sprawie śmigłowców wielozadaniowych, dopiero gdy uzgadniany przez Ministerstwo Rozwoju program offsetowy w maksymalnym stopniu wykorzysta potencjał polskich fabryk.

Gen. Adam Duda, szef Inspektoratu Uzbrojenia, uzu-

pełnia MON rozmawia też z konkurencyjnym konsorcjum MEADS (wykluczonym z postępowania w 2014 r.).

– Równolegle w resorcie obrony trwają analizy uwzględniające możliwość pozyskania alternatywnych przeciwnielicznych systemów oferowanych przez francuski koncern MBDA, czyli zestawów SAMP/T – z najnowszą wersją antybalistycznego pocisku Aster-30 – stwierdził gen. Duda. ☺

@ masz pytanie, wyślij e-mail do autora
z.lewentowicz@rp.pl

Rzeczpospolita – Ekonomia & rynek, 22 lipca 2016 r.

Oprócz Ministerstwa Obrony Narodowej wpływ na podejmowanie decyzji w sferze obronności i bezpieczeństwa RP mają również inne resorty, m.in. rozwój i spraw wewnętrznych. Rodzi to wiele nieścisłości natury kompetencyjnej i proceduralnej. Rozwiązaniem problemu mogłoby być powołanie specjalnego Urzędu ds. Uzbrojenia, Nauki i Technologii Obronnych. Z taką propozycją wyszli niedawno eksperci Polskiego Lobby Przemysłowego (PLP).

Obstają pewne wątpliwości co do uczynienia w tym potężnego obojczyka. Wskazywano, że w ramach NATO występującej do tej pory nie ma koncepcji, która mogłaby być podstawą do wypracowania wspólnego systemu zarządzania przemyślnymi produkcjami i usługami. Wskazywano, że nie ma koncepcji, która mogłaby być podstawą do wypracowania wspólnego systemu zarządzania przemyślnymi produkcjami i usługami. Wskazywano, że nie ma koncepcji, która mogłaby być podstawą do wypracowania wspólnego systemu zarządzania przemyślnymi produkcjami i usługami.

Założenia przyr. Sorokot, Urząd mógłby powstać na bazie Inspektoratu Implementacji Innowacyjnych Technologii Ochrony (IITOT). Jest to jednostka powołana do życia w lipcu 2013 r. Zgarnęła się głównie identyfikacja i ocena różnorodności biologicznej. Innowacje jednak w technologicznych aspektach nie miały. W tym celu należało wydzielić z IITOT oddział, który będzie zajmował się badaniem i monitorowaniem zmian w środowisku naturalnym, w tym w szczególności w ekosystemach. W tym celu należało wydzielić z IITOT oddział, który będzie zajmował się badaniem i monitorowaniem zmian w środowisku naturalnym, w tym w szczególności w ekosystemach. W tym celu należało wydzielić z IITOT oddział, który będzie zajmował się badaniem i monitorowaniem zmian w środowisku naturalnym, w tym w szczególności w ekosystemach.

tor - Polskiego Lobby Przemysłowego w rozmowie z „GP”. Przez pierwsze 2-3 lata istnienia Urząd podlegał ministrowi obrony narodowej. Następnie prze-

Współpraca z zaobserwowanymi (Krzysztof W. Mroczka z Uniwersyteku Warszawskiego) - Wskazywanie na znaczący wzrost efektywności w przemyśle i rolnictwie, a także w usługach, jest dowodem na to, że wdrażanie reform gospodarczych przynosiło już pewne efekty. Wskazywanie na to, że wdrażanie reform przynosiło już pewne efekty, jest dowodem na to, że wdrażanie reform przynosiło już pewne efekty.

W ciągu ostatnich kilkunastu lat państwa europejskie zmierzały do podjęcia problemu z rozpraszaniem kwestii związanych z ochronnością i siłą klauzuli strategicznych patentów, m.in. Stany Zjednoczone, Francja i Niemcy. W 1957 r. powstała w USA funkcjonalna komisja ds. Patentów, która po przeprowadzeniu szeregu projektów badawczych (DGA), zażądała się właśnie takich zmian jak rozwój technologii na potrzeby Pentagonu i koordynacja programów innowacyjnych w armii Stanów Zjednoczonych. Obecnie DGA, mająca siedzibę w Virginia, jest odpowiedzialna za nadzór i zakres technologiczny taktycznych i strategicznych, mikrosystemów i biotechnologii. Z kolei we Francji działa od 1961 r. Dyrekcja Generalna de Uzbrojenia (Direction Générale de l'Armement, DGA). Jej głównym zadaniem jest zapewnienie armii francuskiej w braku własnej technologii i wsparcie produkcji obornych. Buduje DGA na inwe-

stycie zbiorcze oscyfuje wokół 10,7 mld euro. Na tznawczych postawiono również w Niemczech, gdzie od 1988 r. funkcjonuje Centrum Badań nad Sztuczną Inteligencją (DFKI). Pod tą nazwą kryje się szereg projektów, z których korzystają m. in. Bundeswehra. Związane są one z dostarczaniem rozwiązań w zakresie nowocześniejszych systemów produkcyjnych i analizy danych masowych.

Konsepce i utworzenie Urzędu ds. Ubezpieczenia społecznego, przesłanie m.in. prezydentowi RP Andrzejnemu Dudzie, ministrowi obrony narodowej Antoniemu Macierzejewskiemu, dowódcy generalnym i operacyjnym ARS i prezesowi Polisiej Gruz Zbrojownictwa SA Arkadiuszowi Szwaj. Jak nieoficjalnie dowiedziawsia się „GP”, przynast utworzenia wspólnej agencji obronnej z aurobata przysięgła, także część posłów, w tym Andrzej Przewodny, członek Sejmu RP i Odr. Odr. Przewodny, który miał być Niewydzikowski, ze Jednostki z następujących posiedzeń KON zastąpienie powołanie władnie koncepcji ujednolicenia spraw związanych z polską obronnością i silami zbrojnymi.

FINAŁ I OGÓLNOPOLSKIEJ OLIMPIADY WIEDZY O LOTNICTWIE

21 listopada 2016 w siedzibie Studium Celnego w Białej Podlaskiej odbył się finał I Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemysle Lotniczym, w którym rywalizowało prawie 40 uczestników nie tylko z Polski. Na zwycięzców czeka wizyta w BBN oraz zwiedzanie Pałacu Prezydenckiego jak również lot widokowy nad Białą Podlaską.

Organizatorami Olimpiady byli: portal interwizja.edu.pl, Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Stowarzyszenie Polska w Unii, Naczelna Organizacja Techniczna w Białej Podlaskiej oraz Podlaska Agencja Consultingowa RECTUS – WOC Sp. z o.o. Patronat honorowy objął Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego, Sekretarz Stanu – Paweł Słoch. Patronatem medialnym objęło 18 tytułów prasowych, internetowych, radia i telewizji.

Olimpiada odbyła się w dwóch etapach. Do pierwszego etapu, którym był test internetowy, zgłosiło się prawie 70 osób i to nie tylko z Polski, ale również z Białorusi, Czech a nawet Irlandii Północnej. Wśród uczestników byli uczniowie gimnazjów, szkół średnich ale również studenci Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie, Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie czy też Politechniki Rzeszowskiej. Nie zabrakło także osób, które po prostu pasjonują się lotnictwem. Najmłodszy uczestnik miał zaledwie 13 lat a najstarszy 63.

Do drugiego etapu zakwalifikowało się 52 uczestników z czego bezpośrednio na finał przyjechało 37 z nich. Uczestnicy musieli odpowiedzieć na 40 pytań testowych z zakresu lotnictwa cywilnego, wojskowego, osiągnięć sportowych, przemysłu lotniczego oraz historii lotnictwa.

Po zmaganiach I miejsce zajął Krzysztof Melski z Poznania, II miejsce Lucjan Wantuła z Radosławic a III miejsce Maciej Rękawek z Ciechanowa – na co dzień student Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie. Nagrodzona została również Beata Rotuska, która jako jedna z trzech kobiet biorących udział w Olimpiadzie zajęła najwyższe miejsce i w nagrodę będzie mogła odbyć lot widokowy nad Białą Podlaską. Najmłodszy uczestnik Wiktor Oczkowski także został wyróżniony, puchar dla najmłodszego uczestnika ufundował Janusz Kawka szef firmy KONCEPT. Nagrody dla uczestników ufundowali: Sekretarz Stanu Paweł Słoch, szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego; Sławomir Sosnowski, marszałek Województwa Lubelskiego; Zygmunt Litwiniuk, wójt gminy Tucznia; Edward Tomaszuk, Bank Spółdzielczy w Białej Podlaskiej; Janusz Korniliuk, KOBEX z Białej Podlaskiej; Janusz Kawka, FHUP Koncept. Puchar za I miejsce ufundował Dariusz Stefanik – prezydent Miasta Biała Podlaska oraz redaktor naczelny portalu interwizja.edu.pl, za II miejsce Rada Regionalna NOT Biała Podlaska, a za III miejsce prezes PAC RECTUS – WOC Sp. z o.o.. Loty nad Białą Podlaską ufundowali: Waldemar Gronostajski prezes Białskiego Klubu Lotniczego oraz Janusz Korniliuk, KOBEX. Wszyscy uczestnicy otrzymali dyplomy, skromne upominki oraz pamiątkowe zdjęcie.

Finał Olimpiady uświetnił występ młodzieży z IV LO im. Stanisława Staszica w Białej Podlaskiej, która recytowała wiersze związane z lotnictwem oraz chór Echo Podlaskie, pod kierownictwem Leszka Domańskiego, założonego w 1927 przez Podlaską Wytwórnię Samolotów. Podczas finału wyświetlony został również krótki film o historii lotnictwa w Białej Podlaskiej.

W pracach jury wzięli udział m.in. gen. bryg. w st. spocz. Ryszard Dębski – przewodniczący jury, prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka – koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego oraz prof. dr hab. inż. Artur Rusowicz – prodziekan MEL na Politechnice Warszawskiej.

Obecni podczas olimpiady członkowie Rady Głównej oraz organizatorzy wystąpili

Jurorzy i nagrodzeni
w I Ogólnopolskiej Olimpiadzie
Wiedzy o Lotnictwie
i Przemysle Lotniczym
Zdjęcie: interwizja.edu.pl

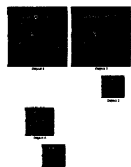
z petycją do władz miasta Biała Podlaska o nadanie jednej z ulic imienia Antoniego Ponikowskiego, dwukrotnego rektora Politechniki Warszawskiej, dwukrotnego premiera oraz współtwórcy Podlaskiej Wytwórni Samolotów.

Olimpiada nie odbyła by się gdyby nie wsparcie wielu osób. Nad organizacją olimpiady w Radzie Głównej pracowali m.in. prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka – koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego, Przewodniczący Rady Głównej oraz Grzegorz Sobczak – redaktor naczelny *Skrzydlatej Polski*. W zespole organizacyjnym w Białej Podlaskiej pracowali Tadeusz Kuchanuk – redaktor naczelny *Interwizja.edu.pl*, Tadeusz Kochanowski z Zarządu NOT z Białej Podlaskiej, Małgorzata Mierko – prezes Stowarzyszenia Polska w Unii, plk dypl. pil. Jan Smolarek, Monika Pawłowska – dyrektorka Spółki RECTUS-WOC Sp. z o.o., plk pil. Krzysztof Demczuk oraz mjr pil. Jerzy Trudzik.

MONIKA PAWLONKA
interwizja.edu.pl

O odbudowie i modernizacji Marynarki Wojennej RP

30 czerwca 2017 | AL / REL

Dnia 28 czerwca w Stoczni Marynarki Wojennej SA odbyło się ogólnopolskie forum pt. "Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stocznioowego a realiami ekonomicznymi państwa - w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju".

W seminarium udział wzięli: poseł Dorota Arciszewska-Mielewczyk, dowódca 3. Flotyli Okrętów Kontradmiral Krzysztof Jaworski, admirałowie w stanie spoczynku, jak też przedstawiciele Związków Zawodowych. W prezentowanych referatach poruszano istotne kwestie dotyczące Programu Operacyjnego "Zwalczanie zagrożeń na morzu w latach 2013-2022/30", możliwości rozwoju polskich Zakładów Stocznioowych, jak również perspektyw na odbudowę i modernizację Marynarki Wojennej RP.

Forum odbyło się pod honorowym patronatem Marka Gróbarczyka - ministra gospodarki morskiej i żeglugi śródlądowej, poseł Doroty Arciszewskiej-Mielewczyk - przewodniczącej Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Sejmu RP, Jerzego Kwiecińskiego - wiceministra Rozwoju oraz Wojciecha Szczurka - prezydenta Gdyni. Głównym organizatorem konferencji było m.in. Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Kwiatkowskiego. Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich oraz Stocznia Marynarki Wojennej SA.

DISKUSJA NA TEMAT ODBUDOWY I MODERNIZACJI MARYNARKI WOJENNEJ RP

W Stoczni Marynarki Wojennej S.A. w Gdyni odbyło się ogólnopolskie forum z udziałem posłów, przedstawicieli rządu oraz byłych i obecnych dowódców jednostek MW, poświęcone omówieniu sytuacji polskich sił morskich.

Obecny stan uzbrojenia Marynarki Wojennej RP i perspektywy na przyszłość, taktyka działań bojowych na morzu oraz selekcja zagrożeń – to najważniejsze wątki forum, zorganizowanego trzy tygodnie temu w Gdyni m.in. przez Polskie Lobby Przemysłowe (PLP) oraz Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich. Wśród zaproszonych gości w Stoczni Marynarki Wojennej S.A. pojawili się m.in. przewodnicząca sejmowej Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Dorota Arciszewska-Mielewicz, wiceminister rozwoju Jerzy Kwieciński, a ponadto dowódca 3. Floty i Okrętów kontradm. Krzysztof Jaworski oraz przedsta-

wiciele Inspektoratu MW, Centrum Operacji Morskich oraz Rady Budowy Okrętów. Patronat honorowy nad wydarzeniem objął minister gospodarki morskiej i żeglugi śródlądowej Marek Gróbarczyk.

W głównej części uczestnicy forum skupili się na ocenie realizowanego przez Ministerstwo Obrony Narodowej programu operacyjnego pt. „Zwalczanie zagrożeń na morzu w latach 2013–2022/30”. Jak przyznał w swoim wystąpieniu kmr Jacek Hamera z Inspektoratu Marynarki Wojennej RP (podległego Dowództwu Generalnemu RSZ), duża część uzbrojenia dla sił morskich może być produkowana w kraju, przez co sukcesywnie zwiększać się będzie potencjał podmiotów w sekto-

rze obronnym – zarówno tych prywatnych, jak i zrzeszonych w Polskiej Grupie Zbrojeniowej. Część panelistów zwróciła jednak uwagę na duże opóźnienia w omawianym programie. Z danych przytoczonych przez wiceadm. Henryka Sołkiewicza (byłego szefa sztabu MW) wynika, że około 32 proc. ogółu zadań programowych nie zostało jeszcze opublikowanych, zaś kolejne 60 proc. posiada opóźnienia wynoszące od roku do pięciu lat. O tym, jakie skutki mogą nieść opóźnienia w uzbrajaniu sił morskich, ostrzegł kmr por. Sebastian Draga z Centrum Operacji Morskich, który w swoim wystąpieniu skupił się na postępującej militarzacji obwodów kaliningradzkiego i sukcesywnym rozwoju rosyjskiej Floty Bałtyckiej. – Po-

PATRON DZIAŁU OBRONA NARODOWA

POLSKA GRUPA ZBROJENIOWA

POLSKI POTENCJAŁ na morzu:

2 fregaty rakietowe funkcjonują w Siłach Zbrojnych RP. Są to ORP „Gen. Tadeusz Kościuszko” oraz ORP „Gen. Kazimierz Pułaski”.

5 okrętów podwodnych (Orzeł, Sokół, Sep, Biełk, Kondor) znajduje się na wyposażeniu Marynarki Wojennej RP. W ramach realizowanego przez MON programu „Orka” planuje się zakup trzech nowych jednostek podwodnych.

39 okrętów bojowych różnego rodzaju posiada Marynarka Wojenna RP. Średnia ich wieku to 33 lata. Oprócz nich w służbie są jeszcze 23 jednostki pomocnicze i 19 bazowych środków pływających.

2001 to rok wprowadzenia ostatniego nowego okrętu do służby w MW RP. Chodzi o okręt dowodzenia siłami obrony przeciwninowej – ORP „Konradzina Xawery Czernicki”.

Przez ostatnie pół roku jednostka dowodziła Stalym Zespołem Sił Obrony Przeciwminowej NATO (SNMCMG-2), realizując zadania na Morzu Czarnym, Egejskim i Śródziemnym.

2030 do tego roku (według założeń ujętych w zaktualizowanym programie modernizacyjnym) Marynarka Wojenna powinna otrzymać sumarycznie 21 nowych okrętów (podwodnych, obrony wybrzeża, patrolowych, niszczycieli, zabezpieczenia działających).

CZAS NIE ZAWSZE GRA NA KORZYŚĆ

wolne, acz nieuchronne starzenie się potencjału Marynarki Wojennej RP doprowadzi do zaniku tego rodzaju sił zbrojnych. Dlatego niezbędna jest odpowiednia wola polityczna rządzących i zrozumienie całego społeczeństwa, aby MW RP ponownie zaczęła odgrywać należną jej rolę w systemie bezpieczeństwa państwa – przyznał kmr por. Draga.

Sporo rozbieżności wśród zgromadzonych ekspertów wywołał również temat działań Marynarki Wojennej na wodach Bałtyku oraz skalowanie potencjalnych zagrożeń na wybrzeżu. Zdaniem wspomnianego kmr. por. Sebastiana Dragi, polskie okręty powinny skupić się wyłącznie na zadaniach bojowych, po-

zostawiając sferę patrolowo-monitorującą Straży Granicznej. Zaproszeni na forum byli przedstawiciele MW przekonywali jednak, że siły morskie w czasie pokoju powinny zabezpieczać wszystkie interesy państwa na Bałtyku, nawet te wyłamujące się z konwencji zadań przydzielanych armii. Gdyńskie forum, choć z założenia miało nakreślić najbardziej palące problemy Marynarki Wojennej RP i wskazać miejsca (a właściwie konkretne działania modernizacyjne), w których wymagana jest niemal natychmiastowa reakcja, tylko utwierdziło w przekonaniu, że pełne wdrożenie programu operacyjnego „Zwalczanie zagrożeń na morzu” to perspektywa nieco dłuższa, niż zakładany 2030 r.

PATRON DZIAŁU OBRONA NARODOWA

POLSKA GRUPA ZBROJENIOWA

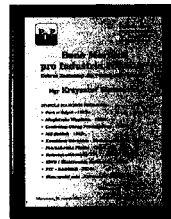
Jubileusz i nagroda PLP

Laureatem Honorowego Wyróżnienia Bene Meritus pro Industria Poloniae (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu) został Krzysztof Mamiński. Współpracującą z ZZM organizacją obchodzi w tym roku swoje 24-lecie.

Jak napisała w uzasadnieniu swojej decyzji Kapituła Odznaczenia, cyt.: „menedżer rozwijający Polską Kolej, jeszcze niedawno prezes spółki Przewozy Regionalne, a obecnie prezes zarządu Grupy PKP, od wielu lat owocnie współpracujący z zakładami przemysłowymi produkującymi tabor kolejowy”. Kandydaturę rekomendował Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce. Kapituła dokonuje wyboru na podstawie całokształtu dorobku zawodowego, znaczących dokonań w działalności przemysłowo-gospodarczej, osiągnięć naukowych wdrożonych do praktyki przemysłowej oraz ich znaczenia dla społeczeństwa i gospodarki narodowej.

Honorowe Wyróżnienie PLP Bene Meritus pro Industria Poloniae przyznawane jest od 2013 r. W poprzednich latach jego laureatami zostawali m.in.: Tomasz Zaboklicki, prezes producenta taboru szynowego Pesa Bydgoszcz i Andrzej Rębaczy, wiceprezes zarządu, dyrektor zakładu serwisu Bombardier Transportation Polska.

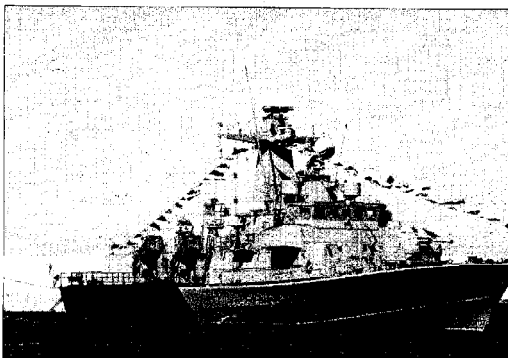
Tegorocznymi oprócz prezesa Mamińskiego zostali natomiast: płk dr inż. Jacek Borkowski – dyrektor Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia, Stanisław Galar – prezes Przedsiębiorstwa P-U-H Galmet, dr inż. Piotr Janicki – konstruktor silników dla lokomotyw i statków oraz sprzężarek w Biurze Konstrukcyjnym Silników Spalinowych H. Cegielski-Poznań S.A. oraz prezes zarządu SIMP, mgr inż. Zygmunt Mierzejewski – przewodniczący Związku Zawodowego Inżynierów i Techników, mgr inż. Andrzej Sajnaga – prezes firmy ASMET, kmdr. rez. dr inż. Jerzy Uzcziwek – dyrektor w Centrum Techniki Morskiej S.A. i prof. dr hab. Józef Żurek – przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych. ■

„Głos Maszynisty”, kwiecień 2017 r.

POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE

Co dalej z Marynarką Wojenną RP?

Wnioski z Ogólnopolskiego Forum „Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stoczniowego a realiami ekonomicznymi państwa – w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju”.

Spotkanie odbyło się 28 czerwca 2017 roku w Stoczni Marynarki Wojennej pod Honorowym Patronatem Marka Gróbarczyka – Ministra Gospodarki Morskiej i Żegludki Śródlądowej. Posał Doroty Ardzyszewskiej-Miedewicz – przewodniczącej Komisji Gospodarki Morskiej i Żegludki Śródlądowej Sejmu RP, Jarosła Kwiatkowskiego – Wiceprzewodniczącego Komisji Morskiej i Żegludki Śródlądowej Senatu RP, Józefa Kwiatkowskiego – Wiceprzewodniczącego Komisji Morskiej i Żegludki Śródlądowej Senatu RP, Józefa Kwiatkowskiego – Wiceprzewodniczącego Komisji Morskiej i Żegludki Śródlądowej Senatu RP, Józefa Kwiatkowskiego – Wiceprzewodniczącego Komisji Morskiej i Żegludki Śródlądowej Senatu RP.

Organizatorami Forum byli: Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich oraz Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich oraz Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich oraz Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.

NOŚĆ. Związek Zawodowy Sektora Obronnego, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „SOLIDARNOŚĆ 80” w Morskiej Stoczni Remontowej „Gryfia” S.A., Międzyzakładowy Związek Zawodowy Pracowników Stoczni z siedzibą w Morskiej Stoczni Remontowej „Gryfia” S.A., Wydział Produkcji w Świnoujściu i NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” w Morskiej Stoczni Remontowej „Gryfia” S.A.

1. Marynarka Wojenna RP posiada aktualnie w sumie obecnie 81 jednostek pływających, w tym:

- * 39 okrętów ze średniej wieku 33 lata;
- * 23 pomocniczych jednostek pływających i 19 bazowych środków pływających ze średniej wieku 36 lat.

Wiek jednostek służących w MW RP to średnio 34 lata. W tej sytuacji należy konsekwentnie realizować przyjętą koncepcję modernizacji MW RP, nie stwarzając pretekstów do rewizji i wstrzymywania realizacji „Programu Operacyjnego – zwalczanie zagrożeń na morzu”. Jeśli przyjęta przez Rząd Strategia Odpowiedzialnego Rozwoju, zakładająca rozwój przemysłu stoczniowego, ma być skuteczna w realizacji celów i zadań określonych w Rozdziale VI w obszarze bezpieczeństwa narodowego, to musi objąć wszystkie rodzaje sił zbrojnych, w tym również Marynarkę Wojenną. Zamiędywanie MW jest nieracjonalne ze względu na geo-

politycznych i militarnych, a także ze względów ekonomicznych.

Doprowadzenie do zbyt dużej luki inwestycyjno-technologicznej w rozwoju poszczególnych rodzajów sił zbrojnych w postaci poziomu zainwestowanych środków połączonych z innowacjami technicznymi organizacyjnymi spowoduje ich uruchomienie ujemnego mnożnika inwestycyjnego w części nie doinwestowanych, co osłabi jego efekt sumaryczny w odniesieniu do całości wydatków obronnych. Aby mechanizm mnożnikowy i akceleracyjny w promowaniu wzrostu gospodarczego działał sprawnie potrzebne są działania inwestycyjne utrzymujące wszystkie rodzaje sił na zbliżonym poziomie rozwoju i zaawansowania technologicznego. Tylko wtedy można liczyć na sprawną mechanizm korelacji działań wzmocniających polską gospodarkę z rozwojem polskiego przemysłu obronnego i związanym z nim potencjałem naukowo-badawczym, o czym wyraźnie mówi SOR.

2. Niezbędny import nowoczesnego uzbrojenia z zagranicy ze względu na brak możliwości wytworzenia jego w kraju, chociaż uzasadniony ze względów polityczno-militarnych, pod względem ekonomicznym jest działaniem antyzłotowym, ponieważ jak każdy import obniża poziom PKB. W tej sytuacji najbardziej sensownym rozwiązaniem jest wejście w partnerską współpracę z bardziej doświadczoną i technologicznie zaawansowaną zagranicą firm stoczniową polegającą na współ-

nym opracowaniu projektu i jego realizacji. W ten sposób częściowy import połączony zostanie z inwestycjami i eksportem proporcjonalnymi do zakresu udziału podmiotu krajowego we wspólnym projekcie, co neutralizuje ujemne jego oddziaływanie. Można w tym przypadku liczyć również na dalszy, zapowiadany, do bardziej zaawansowanej wiedzy technicznej.

3. Najmniej racjonalnym ekonomicznie działaniem byłoby w strategii odbudowy i unowocześnienia Marynarki Wojennej RP zakup używanego i przestarzałego sprzętu poza granicami kraju. Niestety, takie propozycje się pojawiają, czego przykładem jest zamiar pozyskania dla Marynarki Wojennej wycofanych przez Australię fregat typu ADELAIDE. Decyzja taka, jeśli zostanie przyjęta, będzie miała negatywny wpływ na rozwój i wzrost gospodarki państwa.

Wzrost gospodarki państwa przyczyni się na lata do powiększenia luki technologicznej naszego kraju w zakresie budowy okrętów. Nie wywola ona również zjawiska dyfuzji innowacji w zakresie zbrojeniowym oraz między nim a sektorami cywilnymi, które należy również uwzględnić w realizacji SOR. Potencjał naukowo-techniczny, którym dysponujemy, nie tylko nie rozwiniemy, ale zostanie z braku możliwości jego wykorzystania i silnie okrojony, jeśli nie zlikwidowany. Decyzja taka będzie również negatywnie oddziaływać na bilans płatniczy Polski, ponieważ modernizacja, wszelkie naprawy oraz dostawa części będą dokonywane poza granicami kraju, za które będziemy musieli odpowiednio wysoko zapłacić. Pojawia się w tym przypadku wszystkie negatywne cechy i skutki rozwoju zależnego. Zewnętrzny wpływ na rozwój gospodarki spowoduje zablokowanie krajowego mechanizmu innowacji, gdyż stosowana technika będzie pochodzić z innego systemu, gdzie nauka, badania i wdrożenia stanowią współzależne, immanentny element rozwoju. Warunkiem rozwoju innowacji i autonomicznego postępu technicznego jest istnienie pewnego, sprawnego systemu technologicznego, w którym innowacja stanowi odpowiedź na trudności i wyzwania spowodowane działaniem wewnętrznych struktur. W przypadku krajów słabych i średnio rozwiniętych, a do tej grupy należy także Polskę, skomplikowanie i „wyrafinowanie” współczesnych techn-

produkcji pochodzących z krajów zaawansowanych stwarza i stanowi bariery dla tworzenia innowacji krajowych. Inny sposób realizacji tego wariantu nie tylko nie wychodzi naprzeciw realizacji SOR, ale bardzo silnie w nią uderza i ogranicza. Można powiedzieć, iż stanowi więc jej antytezę.

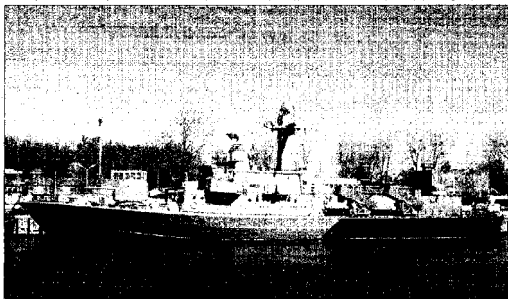
4. Budowa nowych okrętów w stosunkowo krótkich seriach rozłożonych w czasie (lub tylko prototypów) powoduje znaczny wzrost kosztu jednostkowego. Potwierdzeniem tego jest budowa zaprojektowanego początkowo jako korweta „Gawrona” – obecnie patrolowca „Ślązak”. Przyjęte błędne założenia spowodowały, iż koszty budowy jednej korwety będą tażsame z zakładanymi pierwotnie siedmioma. Wskutek zmniejszania liczby przeznaczonych do produkcji jednostek, oraz przygotowania się Stoczni Marynarki Wojennej do realizacji całości zadania, powstały koszty związane z utrzymaniem pustych doków, czy koszty zakupionych w celu realizacji zadania urządzeń. Spowodowało to lawinowy wzrost kosztów wytworzenia jednej jednostki. Kryterium opłacalności budowy korwety opiewało na minimum 3:1.

5. Niepokoi nas zmniejszenie udziału potencjału Stoczni Marynarki Wojennej, zarówno technicznego, jak i jej infrastruktury na rzecz innych podmiotów. Posiada ona cechy i wyposażenie oraz potencjał i możliwości wyprzedzające je spośród innych polskich stoczni. Szczególnie istotna jest symbioza Stoczni Marynarki Wojennej z Portem Morskim na Oksywie. Stoczni Marynarki Wojennej wielokrotnie wspierała Komendę Portu Morskiego w sytuacjach awaryjnych.

6. Budowa jednostek nieobjętych potrzebą MW RP może być oparta o adaptację istniejących już projektów wykonanych przez polskie stocznie na potrzeby m.in. państwowych instytucji. Dobry przykład stanowi tutaj zbudowany niedawno statek Oceanograf na zamówienie Uniwersytetu Gdańskiego. Projekt tego nowoczesnego, dwukadłubowego statku badawczego, wyposażonego w najnowsze zdobycze techniki, służące do prowadzenia wielodyscyplinarnych badań morskich, może być z powodzeniem wykorzystany do budowy nowych okrętów hydrograficznych, a nawet stacji demagnetyzacyjnych dla polskiej Marynarki Wojennej. Adaptowanie sprawdzonych projektów i budowa serii podobnych statków wpływa na znaczące zmniejszenie jednostkowych kosztów produkcji, wykorzystanie tak pożądanego efektu skali, a przede wszystkim rozwój polskiego przemysłu stoczniowego i sieci przedsiębiorstw

z nim kooperujących. W dalszej perspektywie działania takie otwierają możliwości eksportowe wielokrotnie zbudowanego i sprawzonego w różnych warunkach statku.

7. Pozyskiwane dla Marynarki Wojennej RP okręty powinny posiadać nowe, unikalne zdolności do zapewnienia bezpieczeństwa

morskiego państwa, w tym m.in. ochrony szlaków komunikacyjnych i kluczowej infrastruktury portowej (np. gazoport, platformy wiertnicze, główne porty). W przyszłości zatem MW RP powinna być zdolna do wspierania działań NATO na innych akwenach. Jednakże ze względu na możliwości ekonomiczne państwa oraz inne czynniki, nasze wsparcie powinno ograniczać się tylko do wybranych obszarów dających największy zysk w relacji koszt/efekt. Wydaje się, że najlepszym przykładem takiej działalności może być obecne uczestnictwo okrętu ORP Komandor Adam Czerwinski w stałym zespole przeciwnawrotnym NATO. Uczestnictwo o tyle znamienne, że polegające na dowodzeniu całym zespołem, a więc mającym kluczowe znaczenie dla jego efektywnej działalności.

8. Celem modernizacji sił MW jest dokonanie przeskoku generacyjnego, co wyrażać się powinno zamianami procesu modernizacji przestarzałego uzbrojenia i sprzętu, morskiego na rzecz wprowadzenia nowych, zaawansowanych technologicznie jednostek. Potrzebujemy okrętów na tyle dużych, aby mogły one operować głównie na Bałtyku, nawet przy niesprzyjających warunkach pogodowych. Jednocześnie powinny one posiadać taką głębokość zanurzenia [DZ], aby mogły korzystać z większości polskich portów, a nie tylko z dwóch zespołów portowych. Powinny one być wyposażone w środki przeciwniezbójne zdolne głównie do obrony nosisi. Przyjmując, że najważniejszym zadaniem Marynarki Wojennej jest obrona terytorium Polski z kierunku morskiego oraz wsparcie nadmorskiego skrzydła wojsk lądowych na strategicznej

nabieży obrony, kompletnie nie rozumiemy, jak brak uwzględnienia okrętów systemów obrony przeciwniezbójnej i przeciwrakietowej jako elementów składowych w programach WISLA i NAREW. To samo dotyczy okrętów systemów obserwacji powietrznej i nawodnej. Systemy te są zaawansowane technologicznie, nie są programach WISLA i NAREW. To samo dotyczy okrętów systemów obserwacji powietrznej i nawodnej. Systemy te są zaawansowane technologicznie, nie są programach WISLA i NAREW.

mają problemów z pokryciem obszaru 360°. Ze względu na platformę okrętową są niestabilne, a to, co najbardziej istotne, w warunkach środowiska morskiego są znacznie bardziej efektywne niż przy zastosowaniu na lądzie.

9. Przykładem inercji decyzyjnej instytucji centralnych może być program KOMORA II. Pierwsza jednostka z tej serii – nieznacznie – od ponad pół roku przechodzi pozytywne próby stożkowe, a na dwie następne jednostki nie podjęto jakiegokolwiek decyzji, co do ich budowy. Rozciąganie budowy okrętów w czasie powoduje zerwanie łańcuchów kooperacyjnych i dostaw, co wpływa na nieuzasadnione wzrastanie kosztów projektu. A przecież wszyscy, w tym również MON, uprzedzają o racjonalnej minimalizacji kosztów budowy, które nie da się osiągnąć przy produkcji jednostek prototypowych. Rozpoczęta 4 lata temu realizacja pracy rozwojowej KOMORA II wykazała, że Centrum Techniki Morskiej posiada kompetencje i zdolności do projektowania i wyposażania budowanych w kraju okrętów (w tym najnowocześniejszego okrętu polskiej Marynarki Wojennej RP) w nowoczesne Systemy Zarządzania Walką. Takie postępowanie daje gwarancję uniezależnienia się od dostawcy zagranicznego i jest ukierunkowane na ochronę podstawowych interesów bezpieczeństwa państwa, jednoznacznie wskazując, iż realizacja przedsięwzięcia zapewni pełną niezależność w zakresie utrzymania stałej gotowości technicznej nowo pozyskiwanych okrętów.

10. Zawłaszczanie się budowa w Stoczni Marynarki Wojennej prototypowa „ŚLĄZAK”. Przed okrę-

tem tym najważniejszy etap w jego budowie, czyli etap prób i testów, weryfikacji postawionych wymagań i założeń, a przed projektem pytanie, czy kończymy na półkach posiadane doświadczenia, nabytą wiedzę i umiejętności, bazę technologiczno-konstrukcyjną czy też rozwijamy to dalej w postaci realizacji kolejnych tego typu projektów. Wydaje się, iż jednym z najbardziej racjonalnych dalszych rozwiązań byłaby kontynuacja tego programu w oparciu o dane już pozyskane podczas samego okresu budowy oraz te, które pojawią się po zakończeniu prób i ich weryfikacji dla nowego okrętu. Za takim rozwiązaniem przemawia chociażby istniejąca już baza projektowa w postaci Projektu Robotniczego ŚLĄZAK, istniejąca baza dokumentacji technologicznej, zasoby ludzkie mające już kontakt z budową okrętu bojowego, stworzony łańcuch dostawców wyposażenia i podwykonawców spełniających postawione wymagania dotyczące urządzeń eksploatowanych na okrętach wojennych oraz istnieją-

ca baza techniczna tj. hale prefabrykacyjne, spawalnicy ciąg sekcji płaskich, slipway. Ponadto sugerujemy wykorzystanie konstrukcji kadłuba ORP Ślężak przy budowie innych okrętów, ponieważ gotowy jest jego projekt techniczny i oparowanie została technologia jego wykonania. Można w nim nałożyć zbudowany przy założeniu wykorzystania głównych elementów projek-

tu. Tak postępując inne marynarki wojenne państw zachodnich, a zatem i my powinniśmy tak działać, nie zaczynając wszystkiego od początku.

11. Wydaje się, że projekt pozyskania okrętów podwodnych ORKA w ramach „Programu Operacyjnego – zwalczanie zagrożeń na morzu” powinien posiadać znaczenie kluczowe, ze względu na fakt, że okręty podwodne – jako jedyny rodzaj sił Marynarki Wojennej RP – będą zdolne do realizacji funkcji odstraszania konwencjonalnego. Wbrew niektórym opiniom, głównie spoza środowiska marynarskiego, na Bałtyku prowadzenie działań przez okręty podwodne jest wyjątkowo skuteczne. Hydrologia oraz warunki atmosferyczne akweny są w większym stopniu sprzyjające okrętom podwodnym, niż zważyłoby się siłom ZOP przeciwnika, na które ponadto – w warunkach geograficznych Bałtyku – może skutecznie oddziaływać lotnictwo oraz radarskie systemy rakietowe. Okręty podwodne mogą być jedynym rodzajem sił okrętowych MW, zdolnym do działań w sytuacji braku panowania na morzu i w powietrzu, zaś ich manewrowe pociski rakietowe mogą się stać jedynym rodzajem uzbrojenia naszego państwa, nie narazającym na wyeliminowanie przez atak powietrzny lub rakietowy z początkiem agresji. Dlatego zachowanie dyscypliny wykonawczej w odniesieniu do projektu ORKA będzie najważniejszym czynnikiem warunkującym podwyższenie zdolności operacyjnych pocisków i podwodnych okrętów po nieuchronnym wycofaniu czterech okrętów podwodnych typu KOBLEN.

12. Polska potrzebuje integralnego lotnictwa morskiego w składzie Marynarki Wojennej RP. Wyposażonego nie tylko w statki po-

stawienia realizacji zadań na prowizorycznym kierunku działań, jakim jest i będzie kierunek lądowy.

13. Działania Marynarki Wojennej powinny opierać się na wykorzystaniu nowoczesnych i wysoce efektywnych systemów monitorowania sytuacji na akwenie Morza Bałtyckiego zintegrowanych z istniejącym systemem rozpoznania sił morskich jednostki brzegowej i okręty rozpoznawcze – na celu zapewnienia właściwego i szybkiego przekazywania informacji o sytuacji operacyjnej w obszarze zainteresowania MW RP. Systemy monitorowania powinny także posiadać zdolność do obserwacji sytuacji podwodnej.

14. W ramach programu modernizacji technicznej Marynarki Wojennej wskazane jest dokonanie przeglądu istniejącego systemu zabezpieczenia logistycznego w celu dostosowania go do nowych wprowadzanych jednostek w zakresie systemu bazowania (ławizacja lokalizacji), zabezpieczenia materialowego i technicznego. Efektem powinno być zapewnienie ciągłości operacyjnego wykorzystania wprowadzonego sprzętu i uzbrojenia wojennego. System bazowania powinien umożliwiać, jak największym stopniem, osiągnięcie zdolności w zakresie ochrony i przetwarzania sił własnych. Realizacja powyższego wymaga wprowadzenia odpowiednich systemów ochrony portów i wód terytorialnych, Ostrygaj, antyminowy i systemów monitorowania sytuacji na akwenie i rozpoznania sił morskich.

15. W opinii uczestników Ogólnopolskiego Forum potencjalna korekta Programu Operacyjnego „Zwalczanie Zagrożeń na Morzu” wymaga podjęcia systemowego w formie zarządzania portfelem projektów, co umożliwi właściwe

zidentyfikowanie priorytetów, odpowiedni przydział środków finansowych, realne harmonogramy wyprzedzające przy optymalnym wykorzystaniu dostępnych zasobów, kierując się kryteriami kosztów i czasu.

Warszawa – 1 grudnia 2017 r.

Polska to jeden z niewielu krajów NATO, aspirujących do utrzymywania znaczącego potencjału obronnego, który nie ma systemu zarządzania przemysłem zbrojeniowym, remontami sprzętu, zapleczem naukowo-badawczym, a także zakupami i realizacją umów offsetowych. Do takich wniosków doszło POLSKIE LOBBY PRZEMYSŁOWE. Nie jest to konkluzja szkoląca poznawczo. Problem poruszamy w każdej edycji PARABELLUM. Profesor PAWEŁ SOROKA, koordynator PLP, podejmuje próbę skonkretyzowania potrzeb.

Strategiczne rozproszenie

Bezpieczeństwo nie jest tylko domeną sił zbrojnych. To sprawa całego państwa

przypomina
PAWEŁ SOROKA

Racjonalnych decyzji dotyczących wielomiliardowych zamówień na broń nie da się podejmować bez państwowego źródła analiz rynkowych, które rzetelnie oceni ofertę producentów. Nie da się też planować ekspansji eksportowej bez wiarygodnego rozeznania rynków.

W Polsce, zamiast jednej agencji rządowej wyposażonej w duże kompetencje, wpływ na decyzje w sferze szeroko pojętego bezpieczeństwa ma kilka ministerstw (obrony narodowej, rozwoju, spraw wewnętrznych, rodziny, pracy i polityki społecznej, cyfryzacji, nauki i szkolnictwa wyższego), o często o rozbieżnych interesach. Rezultat? Bałagan kompetencyjny, konfrontacje międzyresortowe, przedłużanie procedur decyzyjnych, chaos w planowaniu i kupowaniu, a także nieracjonalna prywatyzacja.

Nie istnieje długofalowa wizja kształtowania zintegrowanego systemu bezpieczeństwa państwa. Dominuje rozproszone planowanie badań i prac rozwojowych. Zajmują się tym różne struktury według odmiennych procedur. Zdecydowana większość programów rozwojowych jest współfinansowana z budżetu państwa – przez Narodowe Centrum Badań lub Rozwoju oraz Narodowe Centrum Nauki. Niestety bez nadzoru gestorów.

Wszystko to powoduje, że modernizacja polskiej armii przebiega wolno, łatwo podlega wpływowi lobbingu, nie służy budowaniu stabilnego zaplecza gospodarczo-financego i produkcyjnego. Przedsiębiorstwa i instytuty właściwie nie uczestniczą w programach międzynarodowych. Umowy offsetowe, zwłaszcza związane z zakupem samo-

lotów F-16, zostały źle wynegocjowane i są nieudolnie realizowane.

Wiele państw rozwiązało te problemy, tworząc dedykowane agencje rządowe do koordynacji: ■ projektowania uzbrojenia ■ monitorowania jego stanu ■ kupowania

Nie istnieje
długofalowa wizja
kształtowania
zintegrowanego
systemu
bezpieczeństwa
państwa.
Dominuje
rozproszone
planowanie badań
i prac rozwojowych

■ rozwoju technologii strategicznych ■ wspierania przemysłu i eksportu. My także powinniśmy powołać (nazwijmy go) Urząd Uzbrojenia, Nauki i Technologii Obronnych. Jego ustanowienie pozwoli na klarowne definiowanie wymagań dla zamówień, a także długofalowe planowanie, czyli efektywne i racjonalne wydawanie pieniędzy budżetowych. Na uwzględnianie całego cyklu życia uzbrojenia. Zapewni serwisowanie, naprawy, części zamienne oraz szkolenie żołnierzy. Zintegrowany system powinien wiązać inwestycje badawczo-rozwojowe z rzeczywistymi potrzebami.

Urząd Uzbrojenia, Nauki i Technologii Obronnych powinien powstać od podstaw, ale w oparciu o etaty z różnych resortów. Część z nich można nawet zaoszczędzić dzięki efektowi synergii struktury zintegrowanej. Urząd powinna wspierać stała grupa ekspercka. W czasie rozruchu (trzy lata) urząd powinien być podporządkowany MON, a po jego pełnym ukształtowaniu – bezpośrednio premierowi. Jego struktura powinna składać się z czterech głównych wydziałów: ■ badania i rozwój ■ prawno-financego ■ zamówień ■ sprzedaży.

Powinien być kompatybilny z podobnymi strukturami państw Unii Europejskiej i NATO. To pomoże w realizacji europejskich programów uzbrojenia. Zapewni rów-

niez lepsze wydawanie pieniędzy publicznych i pozwoli na skuteczniejsze włączenie przemysłu w struktury obrony państwa. Dodatkowo pozwoli na lepszą komunikację między armią a firmami zbrojeniowymi w kwestiach rozwoju, zakupu i pełnego cyklu eksploatacji. To zaś umożliwi efektywniejsze projektowanie, produkcję i wdrożenia nowego uzbrojenia, a także zapewni wsparcie eksportu.

Godnym rozważenia wydaje się także utworzenie zintegrowanego poligonu badawczego, umożliwiającego testowanie kluczowych systemów, wypracowywanie zasad ich operacyjnego użycia, a także szkolenie obsługujących je specjalistów. Zintegrowany Ośrodek Szkolenia mógłby powstać na poligonie Drawsko z możliwością wykorzystania znajdującego się w granicach poligonu lotniska Ziemięsko.

Dzięki koordynowaniu równoczesnych działań na wielu polach potencjał militarny Polski będzie wzrastać. Kluczowy w warunkach ciągłego powiększania się luki technologicznej jest czas. Stworzenie urzędu pozwoli na szybsze decyzje. Liczone w dziesiątkach miliardów złotych kontrakty na tarczę powietrzną, zamówienia na okręty podwodne

czy wielkie transakcje śmigłowcowe – powinien w Polsce negocjować nowy urząd.

Instytucja wzorowana na francuskiej agencji DGA czy amerykańskiej DARPA powinna łączyć kompetencje badania światowego rynku uzbrojenia, organizowania przetargów oraz rozwoju nowych konstrukcji. Nie chodzi o powiedzenie francuskiego modelu (z prawie dziesięcioma tysiącami urzędników), bo nie jesteśmy nuklearnym mocarstwem o globalnych ambicjach. Chodzi o koordynację skomplikowanych procesów pozyskiwania, rozwoju i wymiany wojskowego sprzętu, na który wydamy w tej dekadzie prawie 100 miliardów złotych.

Zakupami i negocjowaniem kontraktów zajmuje się dziś liczący czterystu specjalistów Inspektorat Uzbrojenia MON. Z trudem nadążają z organizowaniem przetargów i realizacją transakcji. „Zdajemy sobie sprawę z niedostatków obecnych procedur pozyskiwania uzbrojenia. Potrzebujemy jednak czasu i pieniędzy na nową organizację kontraktowania sprzętu” – mówił niedawno wiceminister obrony **Bartosz Kownacki**. Oby stało się to jak najszybciej.

„Parabellum”, zima 2017 r.

KALENDARIUM
Polskiego Lobby Przemysłowego
(marzec 1993 r. – marzec 2018 r.)

1993

- 13 marca 1993 r. – w Warszawskiej Szkole Zarządzania – Szkole Wyższej ukonstytuowało się Polskie Lobby Przemysłowe. Uczestnicy zebrania założycielskiego wybrali Gremium Koordynacyjne i Koordynatora PLP, którym został dr Paweł Soroka.
- 19 marca 1993 r. – odbyło się rozszerzone posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego, w trakcie którego przyjęto plan pracy do końca 1993 roku.
- 2 kwietnia 1993 r. – odbyło się kolejne posiedzenie Gremium Koordynacyjnego.
- 23 kwietnia 1993 r. – odbyło się posiedzenie Rady Związkowej Polskiego Lobby Przemysłowego, poświęcone problematyce przekształceń własnościowych.
- 10 maja 1993 r. – sprawy oceny strategii przekształceń własnościowych w Polsce były tematem spotkania konsultacyjnego z dyrektorami warszawskich zakładów przemysłowych.
- 3 czerwca 1993 r. – w Zakładach Radiowych im. Kasprzaka odbyła się konferencja prasowa poświęcona zaprezentowaniu stanowiska Polskiego Lobby Przemysłowego, będącego oceną strategii przekształceń własnościowych w Polsce.
- 8 czerwca 1993 r. – odbyła się sesja nt. „Przekształcenia własnościowe w przemyśle obronnym”, zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe i Centrum Naukowo-Produkcyjne Elektroniki Profesjonalnej „RADWAR”. W czasie sesji powołano Radę Dyrektorów Przemysłu Obronnego.
- 30 czerwca 1993 r. – w Przemysłowym Instytucie Automatyki i Pomiarów odbyła się dyskusja nad тезami Polskiego Lobby Przemysłowego do programu polityki przemysłowej w Polsce. Udział w dyskusji wzięli dyrektorzy przedsiębiorstw, przedsta-

- wiciele związków zawodowych, organizacji społecznych i inżynierskich, skupionych w Polskim Lobby Przemysłowym.
- 12 lipca 1993 r. – w Zakładach Radiowych im. Kasprzaka odbyła się konferencja prasowa, podczas której zaprezentowane zostało stanowisko PLP w sprawie polityki przemysłowej w Polsce.
 - 2 sierpnia 1993 r. – na posiedzeniu w WSK „PZL-Warszawa II” Gremium Koordynacyjne PLP podjęło decyzję o powołaniu Funduszu Polskiego Lobby Przemysłowego.
 - 8 września 1993 r. – z przedstawicielami Polskiego Lobby Przemysłowego spotkał się minister przemysłu i handlu Wacław Niewiarowski. Przedstawiciele PLP przedstawili ministrowi swoją ocenę „Założeń polityki przemysłowej”, opracowanych przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu. W drugiej części spotkania odbyła się zaimprovizowana konferencja prasowa.
 - 15 września 1993 r. – za pośrednictwem prasy codziennej i PAP, Polskie Lobby Przemysłowe zwróciło się do przyszłych parlamentarzystów z posłaniem dotyczącym przyszłości polskiego przemysłu.
 - 22 października 1993 r. – w Stalowej Woli powstało pierwsze ogniwo terenowe Polskiego Lobby Przemysłowego. Ogniwo zamierza nawiązywać do tradycji COP i dokonań jego twórcy Eugeniusza Kwiatkowskiego oraz wpływać na regionalną politykę przemysłową.
 - 4 listopada 1993 r. – w PZL „Okęcie” odbyło się spotkanie Gremium Koordynacyjnego PLP z dyrektorami zakładów przemysłowych i jednostek badawczo-rozwojowych oraz przedstawicielami organizacji i stowarzyszeń wchodzących w skład Polskiego Lobby Przemysłowego. Zaopiniowali oni projekt dokumentu programowego PLP pt. „Ocena funkcjonowania i perspektywy zaplecza badawczo-rozwojowego polskiego przemysłu”.
 - 19 listopada 1993 r. – w Sejmie RP odbyło się spotkanie przedstawicieli Polskiego Lobby Przemysłowego z członkami

prezydium Sejmowej Komisji Systemu Gospodarczego i Przemysłu. Uzgodniono tryb stałej współpracy PLP z tą komisją.

- 28 listopada 1993 r. – przedstawiciele PLP spotkali się w Sejmie RP z członkami prezydium Sejmowej Komisji Obrony Narodowej w celu ustalenia trybu współpracy.
- 8 grudnia 1993 r. – podczas konferencji prasowej, która odbyła się w Zakładach Radiowych im. Kasprzaka, zaprezentowane zostało stanowisko PLP w sprawie funkcjonowania i perspektyw zaplecza badawczo-rozwojowego polskiego przemysłu.

1994

- 14 stycznia 1994 r. – wiceminister przemysłu i handlu Edward Nowak spotkał się z ekspertami Polskiego Lobby Przemysłowego. Celem spotkania była wymiana poglądów na temat polityki przemysłowej w Polsce.
- 18 stycznia 1994 r. – na posiedzeniu w Przemysłowym Instytucie Telekomunikacji ukonstytuowała się Komisja Nauki i Postępu Technicznego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 28 stycznia 1994 r. – w Centrum Techniki Okrętowej w Gdańsku odbyło się zebranie założycielskie, w trakcie którego powstało ogniwo terenowe Polskiego Lobby Przemysłowego Regionu Gdańskiego.
- 1 lutego 1994 r. – na posiedzeniu w Zakładach Radiowych im. Kasprzaka ukonstytuowała się Komisja Polityki Gospodarczo-Obronnej Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 11 lutego 1994 r. – w Zakładach Radiowych im. Kasprzaka odbyło się zebranie, w trakcie którego ukonstytuowała się Komisja Przekształceń Własnościowych Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 17 lutego 1994 r. – w Zakładach Radiowych im. Kasprzaka odbyła się konferencja prasowa poświęcona prywatyzacji Stoczni Szczecińskiej i polityce przemysłowej wobec branży stoczniowej. W konferencji wzięli udział przedstawiciele Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność-80”, Komisji Zakładowej NSZZ

„Solidarność 80” Stoczni Szczecińskiej i eksperci Polskiego Lobby Przemysłowego.

- 23 lutego 1994 r. – w Instytucie Organizacji i Zarządzania w Przemśle „Orgmasz” odbyło się zebranie konstytuujące Komisję Systemu Gospodarczego i Przemysłu Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 10 marca 1994 r. – członkowie Komisji Przekształceń Własnościowych Polskiego Lobby Przemysłowego zostali przyjęci przez przedstawicieli prezydium Sejmowej Komisji Przekształceń Własnościowych – jej przewodniczącego Bogdana Pęka i Grażynę Staniszewską. Celem spotkania było ustalenie trybu współpracy.
- 12 marca 1994 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „Rawar” odbyła się uroczystość pierwszej rocznicy powołania Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 17 marca 1994 r. – Szef Sztabu Generalnego WP gen. broni Tadeusz Wilecki przyjął koordynatora Polskiego Lobby Przemysłowego Pawła Sorokę. Tematem rozmowy były perspektywy polskiego przemysłu obronnego.
- 7 kwietnia 1994 r. – minister przemysłu i handlu Marek Pol spotkał się z delegacją Polskiego Lobby Przemysłowego. Spotkanie było poświęcone zagadnieniom polityki przemysłowej w Polsce i funkcjonowaniu zaplecza badawczo-rozwojowego przemysłu. W drugiej części spotkania odbyła się zaimprovizowana konferencja prasowa.
- 14 kwietnia 1994 r. – koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego Paweł Soroka spotkał się w Jastrzębiu Zdrój ze Związkiem Pracodawców Rybnicko-Jastrzębskiego Okręgu Węglowego. Omówiono możliwości nawiązania współpracy PLP ze Związkiem.
- 19 kwietnia 1994 r. – w Zakładach Radiowych im. Kasprzaka odbyło się wspólne posiedzenie komisji problemowych PLP w celu wymiany doświadczeń i wspólnego rozwiązywania niektórych problemów.
- 22 kwietnia 1994 r. – przewodniczący Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Postępu Technicznego dr Jan Zaciura spotkał

się z członkami Komisji Nauki i Postępu Technicznego Polskiego Lobby Przemysłowego. Uzgodniono tryb stałej współpracy obu Komisji.

- 24 kwietnia 1994 r. – w Biurze Projektowym „Naftoprojekt” odbyła się konferencja prasowa, w trakcie której zaprezentowane zostało stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie restrukturyzacji i prywatyzacji sektora naftowego w Polsce.
- 5 maja 1994 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego PLP.
- 30 czerwca 1994 r. – Centrum Techniki Okrętowej i Polskie Lobby Przemysłowe Regionu Wybrzeża Gdańskiego zorganizowały w Gdańsku konferencję pt. „System jakości – proeksportowa polityka państwa w gospodarce morskiej”.
- 5 lipca 1994 r. – w Przemysłowym Instytucie Telekomunikacji odbyło się spotkanie członków Komisji Nauki i Postępu Technicznego PLP i grupy dyrektorów jednostek badawczo-rozwojowych z grupą posłów z Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Postępu Technicznego, które poświęcone było kondycji i perspektywom zaplecza badawczo-rozwojowego polskiego przemysłu, w tym obronnego.
- 10 sierpnia 1994 r. – członkowie Komisji Przekształceń Własnościowych Polskiego Lobby Przemysłowego zostali przyjęci przez wiceministra przemysłu i handlu Romana Czerwińskiego, któremu przedstawili swoją opinię w sprawie projektu „Programu przekształceń sektora naftowego”, opracowanego przez Zespół Międzyresortowy.
- 11 sierpnia 1994 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego PLP.
- 11 sierpnia 1994 r. – minister przemysłu i Handlu Marek Pol spotkał się z przedstawicielami Polskiego Lobby Przemysłowego. Rozmowa dotyczyła mapy prywatyzacji polskiego przemysłu, koncepcji przekształceń sektora naftowego i wniosków wynikających z upadłości NPCP „Cemi” i ZR im. Kasprzaka.
- 12 sierpnia 1994 r. – w „Naftoprojekcie” odbyła się konferencja prasowa, w czasie której PLP przedstawiło swoją koncepcję przekształceń sektora naftowego w Polsce.

- 25 sierpnia 1994 r. – w WZR „Rawar” odbyła się konferencja prasowa, zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe i Krajową Sekcję Elektroniki NSZZ „Solidarność”, w trakcie której zaprezentowano wspólne stanowisko w sprawie okoliczności wygaszania polskiej elektroniki.
- 2 września 1994 r. – w Zakładach Mechanicznych „PZL-Wola” odbyło się plenarne posiedzenie Polskiego Lobby Przemysłowego, w którym uczestniczyli przedstawiciele przedsiębiorstw, stowarzyszeń, fundacji i związków zawodowych uczestniczących w PLP.
- 9 września 1994 r. – przedstawiciele PLP prof. dr hab. Andrzej Janicki i dr Paweł Soroka spotkali się z Arkadiuszem Krężłem – prezesem Agencji Rozwoju Przemysłu w sprawie upadłości NPCP „Cemi”.
- 27 września 1994 r. – w Instytucie „Orgmasz” Polskie Lobby Przemysłowe zwołało konferencję prasową, w trakcie której przedstawiło swoją koncepcję prywatyzacji sektora tytoniowego.
- 12 października 1994 r. – w Zarządzie Głównym SIMP Polskie Lobby Przemysłowe zorganizowało konferencję prasową, w trakcie której zaprezentowało swoją propozycję strategii i mapy przekształceń własnościowych w polskim przemyśle.
- 29 listopada 1994 r. – PLP przedstawiło swoje „Stanowisko w sprawie przemysłu obronnego jako jednego z podstawowych elementów systemu obronnego RP” – podczas konferencji prasowej, która odbyła się w „WSK PZL-Warszawa II”.
- 19 grudnia 1994 r. – szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego Henryk Goryszewski przyjął przedstawicieli PLP – prof. Andrzeja Janickiego, gen. dyw. Tadeusza Jauera i płk. prof. Leszka Oleksyna. Rozmowa dotyczyła strategicznych programów rządowych w sferze obronności. W spotkaniu uczestniczył także przedstawiciel Dowództwa Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej.

1995

- 14 stycznia 1995 r. – w Olsztynie, na spotkaniu zorganizowanym przez tamtejszy Oddział Wojewódzki SIMP, zawiązała się grupa inicjatywna ogniwa terenowego Polskiego Lobby Przemysłowego regionu Warmińsko-Mazurskiego.
- 18 stycznia 1995 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego PLP.
- 7 lutego 1995 r. – koordynator PLP Paweł Soroka spotkał się z kierowniczą kadrą Sztabu Generalnego WP w ramach spotkań pn. „Zbliżenia”. Tematem spotkania były perspektywy strategicznych branż polskiego przemysłu, w tym przemysłu obronnego. Paweł Soroka przedstawił także działania Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie strategicznych programów rządowych w sferze obronności.
- 14 lutego 1995 r. – w Przemysłowym Instytucie Telekomunikacji członkowie Komisji Nauki i Postępu Technicznego oraz Komisji Systemu Gospodarczego i Przemysłu PLP spotkali się z Szefem Zespołu Doradców wicepremiera Grzegorza Kołodki profesorem Jerzym Hausnerem. Spotkanie było poświęcone problemom innowacyjności.
- 22 lutego 1995 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 8 marca 1995 r. – nowopowołany minister przemysłu i handlu Klemens Ścierański przyjął przedstawicieli Polskiego Lobby Przemysłowego dr Pawła Sorokę i prof. Andrzeja Janickiego.
- **11 marca 1995 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „Rawar” odbyła się uroczystość drugiej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego. Z tej okazji PLP przybrało imię Eugeniusza Kwiatkowskiego, budowniczego COP-u i Gdyni.**
- 21 marca 1995 r. – w Zakładach Radiowych im. Kasprzaka odbyło się spotkanie przedstawicieli przedsiębiorstw przemysłu elektronicznego z terenu Warszawy, poświęcone wypracowaniu programu ratowania polskiej elektroniki.

- 22 marca 1995 r. – z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego grupa posłów-członków Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Postępu Technicznego spotkała się w Wojskowym Instytucie Technicznym Uzbrojenia w Zielonce z przedstawicielami instytutów i jednostek badawczo-rozwojowych pracujących na rzecz obronności.
- 9 maja 1995 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego PLP.
- 15 maja 1995 r. – eksperci Polskiego Lobby Przemysłowego i grupa dyrektorów przedsiębiorstw przemysłu obrabiarkowego spotkali się z wiceministrem przemysłu i handlu Tadeuszem Soroką. Rozmowa dotyczyła sytuacji w polskim przemyśle obrabiarkowym.
- 20 maja 1995 r. – przedstawiciele Polskiego Lobby Przemysłowego prof. Andrzej Janicki i dr Paweł Soroka uczestniczyli w Gdańsku w obradach krajowego zjazdu Sekcji Krajowej Przemysłu Teleelektronicznego NSZZ „Solidarność”.
- 23 maja 1995 r. – w Zarządzie Głównym SIMP odbyła się konferencja prasowa Polskiego Lobby Przemysłowego poświęcona przyszłości polskiego przemysłu obrabiarkowego.
- 30 maja 1995 r. – przedstawiciele Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej Polskiego Lobby Przemysłowego uczestniczyli w wyjazdowym posiedzeniu Sejmowej Komisji Obrony Narodowej, które odbyło się w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Maszyn Ziemnych i Transportowych w Stalowej Woli.
- 3 czerwca 1995 r. – w PZL „Okęcie” w Warszawie eksperci Polskiego Lobby Przemysłowego spotkali się z przedstawicielami następujących związków zawodowych współdziałających z PLP: NSZZ „Solidarność-80”, Związku Zawodowego Przemysłu Elektromaszynowego, Sekcji Krajowej Branży Metalowców NSZZ „Solidarność”, Sekcji Krajowej Przemysłu Teleelektronicznego NSZZ „Solidarność” i Związku Zawodowego Inżynierów i Techników. Tematem spotkania były wybrane problemy polityki przemysłowej i partycypacja pracownicza.
- 12 czerwca 1995 r. – odbyło się kolejne posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.

- 13–16 czerwca 1995 r. – przedstawiciele Polskiego Lobby Przemysłowego prof. Andrzej Janicki i prof. Aleksander Legatowicz wzięli udział w posiedzeniu sejmowej Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektów ustaw dotyczących komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych.
- 13 czerwca 1995 r. – odbyło się zebranie założycielskie Polskiego Lobby Przemysłowego Mazowsza – ogniwa terenowego PLP.
- 7 lipca 1995 r. – miało miejsce spotkanie członków Polskiego Lobby Przemysłowego z prezesem Centrum Kooperacji Przemysłowej prof. Konradem Tottem, poświęcone opracowanemu przez CKP programowi restrukturyzacji polskiego przemysłu zbrojeniowego i lotniczego.
- 12 lipca 1995 r. – w Szczecinie odbyło się zebranie założycielskie kolejnego ogniwa terenowego Polskiego Lobby Przemysłowego Pomorza Zachodniego.
- 14 lipca 1995 r. – w Wojskowych Zakładach Mechanicznych w Siemianowicach Śląskich odbyło się zebranie założycielskie Polskiego Lobby Przemysłowego Regionu Śląsko-Dąbrowskiego.
- 29 sierpnia 1995 r. – w Biurze Projektów „Naftoprojekt” odbyła się konferencja prasowa, w trakcie której zaprezentowano oświadczenie Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie sektora naftowego.
- 13 września 1995 r. – zastępca Szefa Sztabu Generalnego WP, Szef Inspektoratu Logistyki gen. dyw. Zbigniew Zalewski przyjął koordynatora Polskiego Lobby Przemysłowego Pawła Sorokę. Przedmiotem rozmowy były działania Polskiego Lobby Przemysłowego, mające na celu obronę interesów polskiego przemysłu obronnego i innych strategicznych branż przemysłu.
- 19–22 września 1995 r. – podczas V Międzynarodowych Targów Techniki Wojskowej „Military Arms '95” w Gdyni Polskie Lobby Przemysłowe wystawiło swoje stoisko informacyjne.
- 23 października 1995 r. – w Instytucie Organizacji i Zarządzania w Przemysle „Orgmasz” odbyła się konferencja prasowa, w trakcie której Polskie Lobby Przemysłowe zaprezentowało

swoje propozycje w sprawie finansowania postępu naukowo-technicznego oraz stanowisko w sprawie projektu ustawy o utworzeniu Agencji Techniki i Technologii.

- 20 listopada 1995 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 8 grudnia 1995 r. – Sekretarz Stanu w Komitecie Badań Naukowych dr Jan Krzysztof Frąckowiak spotkał się z przedstawicielami Polskiego Lobby Przemysłowego i skupionych w nim jednostek badawczo-rozwojowych. Tematem spotkania były Strategiczne Programy Rządowe w dziedzinie obronności oraz finansowanie postępu naukowo-technicznego.
- 9 grudnia 1995 r. – w Zarządzie Głównym SIMP odbyło się kolejne spotkanie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego z przedstawicielami następujących związków zawodowych: Sekcji Krajowej Przemysłu Teleelektronicznego NSZZ „Solidarność”, Federacji Związków Zawodowych „Metalowcy”, Sekcji Krajowej Zakładów Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność”, NSZZ „Solidarność-80”, Związku Zawodowego Przemysłu Elektromaszynowego, Związku Zawodowego Inżynierów i Techników, Związku Zawodowego „Budowlani” oraz Związku Zawodowego Pracowników PAN.
- 15 grudnia 1995 r. – odbyło się zebranie założycielskie ogniw terenowego Polskiego Lobby Przemysłowego w Mragowie.
- 19 grudnia 1995 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „RAWAR” odbyła się konferencja prasowa, w trakcie której Polskie Lobby Przemysłowe zaprezentowało swoje stanowisko w sprawie Strategicznych Programów Rządowych w dziedzinie obronności i finansowania technicznej modernizacji Polskich Sił Zbrojnych.
- 19 grudnia 1995 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego PLP.

1996

- 19 stycznia 1996 r. – ogniw terenowe: Polskie Lobby Przemysłowe Mazowska zorganizowało konferencję prasową, w cza-

sie której zaprezentowało opracowanie pn. „Uwarunkowania ogólnogospodarcze państwa dla polityki przemysłowej Regionu Mazowsza i innych regionów”.

- 2 lutego 1996 r. – w Przemysłowym Instytucie Automatyki i Pomiarów w Warszawie odbyło się plenarne posiedzenie Polskiego Lobby Przemysłowego, w którym wzięli udział przedstawiciele przedsiębiorstw, stowarzyszeń, fundacji i związków zawodowych uczestniczących w PLP.
- **6 lutego 1996 r. – odbyło się inauguracyjne posiedzenie – powołanej z inicjatywy PLP – komisji społecznej ekspertów cywilnych i wojskowych do określenia kryteriów wyboru wielozadaniowego myśliwca ponaddźwiękowego dla polskiego lotnictwa wojskowego.**
- 27 lutego 1996 r. – Polskie Lobby Przemysłowe zwołało konferencję prasową, w trakcie której przedstawiło swoje stanowisko w sprawie restrukturyzacji energetyki, zmian w Prawie Energetycznym i budowy rurociągu gazowego Wschód-Zachód.
- 28 lutego 1996 r. – w WSK „PZL-Warszawa II” odbyło się kolejne posiedzenie Społecznej Komisji, powołanej przez Polskie Lobby Przemysłowe do określenia kryteriów wyboru wielozadaniowego samolotu bojowego dla Wojsk Lotniczych RP.
- 6 marca 1996 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 13 marca 1996 r. – w Instytucie Organizacji i Zarządzania w Przemśle „Orgmasz” odbyła się konferencja prasowa zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe, wspólnie z Sekcją Krajową Przemysłu Teleelektronicznego NSZZ „Solidarność”, poświęcona sytuacji w polskiej elektronice.
- 16 marca 1996 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „RAWAR” odbyła się uroczystość trzeciej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 26 marca 1996 r. – w Instytucie Lotnictwa odbyło się trzecie posiedzenie Społecznej Komisji do określenia kryteriów wyboru wielozadaniowego samolotu bojowego dla Wojsk Lotniczych RP.

- 29–30 marca 1996 r. – koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego Paweł Soroka uczestniczył w Krajowym Zjeździe NSZZ „Solidarność 80” w Łukęcinie.
- 2 kwietnia 1996 r. – w siedzibie Federacji Związków Zawodowych „Metalowcy” odbyło się seminarium zorganizowane przez tę Federację poświęcone ocenie sytuacji w zapleczu badawczo-rozwojowym polskiego przemysłu i w przemyśle obrabiarkowym, w którym uczestniczyli eksperci Polskiego Lobby Przemysłowego, dyrektorzy fabryk obrabiarek i jednostek badawczo-rozwojowych. Rząd reprezentowali wiceminister przemysłu i handlu Stanisław Padykuła i sekretarz stanu w KBN Jan Krzysztof Frąckowiak.
- 24 kwietnia 1996 r. – w Przemysłowym Instytucie Telekomunikacji odbyło się spotkanie przedstawicieli środowisk związanych z handlem i ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego na temat handlu wewnętrznego.
- 11 maja 1996 r. – z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego odbyło się spotkanie przedstawicieli różnych organizacji społecznych i związków zawodowych działających w energetyce i górnictwie, w trakcie którego podpisali oni wspólne stanowisko w sprawie polityki energetycznej i projektu Prawa Energetycznego.
- 21 maja 1996 r. – odbyło się kolejne posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 24 maja 1996 r. – w Instytucie Lotnictwa odbyło się czwarte posiedzenie Społecznej Komisji do określenia kryteriów wyboru wielozadaniowego samolotu bojowego dla polskich Wojsk Lotniczych.
- 24 maja 1996 r. – przewodniczący Komitetu Badań Naukowych prof. Aleksander Łuczak spotkał się z przedstawicielami związków zawodowych działających w nauce i związków pracodawców. W trakcie spotkania wynegocjowano tekst komunikatu z tych rozmów. Polskie Lobby Przemysłowe reprezentowane było w nich przez dr Pawła Sorokę.
- 12 czerwca 1996 r. – w WSK „PZL-Warszawa II” odbyła się konferencja prasowa Polskiego Lobby Przemysłowego, w trak-

cie której dziennikarzom przedstawiono sformułowane przez Społeczną Komisję PLP opracowanie pn. „Wielozadaniowy samolot bojowy dla Wojsk Lotniczych RP. Szansa na modernizację gospodarki i rozwój ekonomiczny Polski”.

- 19 czerwca 1996 r. – w Warszawskich zakładach Radiowych „RAWAR” odbyło się spotkanie przedstawicieli związków zawodowych różnych nurtów ze strategicznych przemysłów z ekspertami Polskiego Lobby Przemysłowego. Na zakończenie obrad podpisano „Porozumienie o współdziałaniu w sprawie strategicznych branż polskiego przemysłu”. Przedstawiono je dziennikarzom w czasie konferencji prasowej kończącej spotkanie.
- 25 lipca 1996 r. – Marszałek Senatu RP Adam Struzik przyjął grupę ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego. Tematem rozmowy był projekt nowego Prawa Energetycznego.
- 31 lipca 1996 r. – w siedzibie Geomaxx S.A. odbyło się pierwsze spotkanie zespołu roboczego PLP do opracowania stanowiska w sprawie sytuacji w polskim przemyśle telekomunikacyjnym.
- 13 sierpnia 1996 r. – wiceminister obrony narodowej Krzysztof Węgrzyn spotkał się z grupą przedstawicieli Polskiego Lobby Przemysłowego. Rozmowa dotyczyła sposobu zawarcia kontraktu na zakup wielozadaniowego samolotu bojowego dla polskiego lotnictwa wojskowego oraz Strategicznych Programów Rządowych w dziedzinie obronności.
- 21 sierpnia 1996 r. – odbyło się kolejne spotkanie przedstawicieli różnych organizacji społecznych, w tym Polskiego Lobby Przemysłowego i różnych związków zawodowych, poświęcone sformułowaniu wspólnego stanowiska na odpowiedź Ministerstwa Przemysłu i Handlu w sprawie przekształceń w elektroenergetyce. Na zakończenie obrad odbyła się konferencja prasowa.
- 24–25 sierpnia 1996 r. – w Bydgoszczy odbyło się seminarium towarzyszące Festynowi Lotniczemu '96 i Targom AeroInterLot na temat: „Wielozadaniowy samolot bojowy dla polskiego lotnictwa wojskowego. Szansa dla wojska i gospo-

darki”. Współorganizatorem tego seminarium było Polskie Lobby Przemysłowe.

- 30 sierpnia 1996 r. – Polskie Lobby Przemysłowe, wspólnie z Sekcją Krajową Przemysłu Teleelektronicznego NZSS „Solidarność”, zwołało konferencję prasową poświęconą ocenie sytuacji w polskim przemyśle telekomunikacyjnym.
- 4 września 1996 r. – Szef Sztabu Generalnego WP gen. broni Tadeusz Wilecki spotkał się z koordynatorem PLP Pawłem Soroką. Rozmowa dotyczyła przekształceń w elektroenergetyce i sytuacji w polskim przemyśle obronnym.
- 19 września 1996 r. – w siedzibie „Geomaxx S.A.” odbyło się drugie posiedzenie zespołu roboczego PLP, opracowującego stanowisko w sprawie przyszłości polskiego przemysłu telekomunikacyjnego.
- 24–27 września 1996 r. – w Gdyni odbyły się VI Międzynarodowe Targi Techniki Wojskowej, w trakcie których funkcjonowało stoisko informacyjne Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 9 października 1996 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „RAWAR” Polskie Lobby Przemysłowe zorganizowało spotkanie poświęcone finansowaniu Strategicznych Programów Rządowych w dziedzinie obronności. W spotkaniu wzięli udział przedstawiciele MON, BBN, Sztabu Generalnego WP, KBN, 25 Dywizji Kawalerii Powietrznej oraz producentów systemów „LOARA” i „Huzar”.
- 29 października 1996 r. – w Instytucie Lotnictwa odbyło się spotkanie przedstawicieli różnych związków zawodowych, które podpisały porozumienie z Polskim Lobby Przemysłowym o współdziałaniu w sprawie strategicznych branż polskiego przemysłu. Spotkanie było poświęcone monitorowaniu przekształceń w tych branżach.
- **14 listopada 1996 r. – odbyło się rozszerzone posiedzenie Gremium Koordynacyjnego z udziałem przedstawicieli komisji problemowych PLP, w czasie którego przyjęto dokument określający „Zasady podziału funkcji w strukturze organizacyjnej Polskiego Lobby Przemysłowego”.**

- 20 listopada 1996 r. – w Instytucie „Orgmasz” odbyła się konferencja prasowa, w czasie której Polskie Lobby Przemysłowe i Sekcja Krajowa Przemysłu Teleelektronicznego NSZZ „Solidarność” przedstawiły wspólne stanowisko w sprawie przemysłu telekomunikacyjnego.
- 26 listopada 1996 r. – w siedzibie spółki „AWAT” odbyło się posiedzenie Społecznej Komisji PLP, poświęcone przeanalizowaniu stanu przygotowań do ogłoszenia przetargu na wielozadaniowy samolot bojowy dla Wojsk Lotniczych RP.
- 26 listopada 1996 r. – przedstawiciele Polskiego Lobby Przemysłowego wzięli udział w konferencji w Senacie RP nt. „Nowe Prawo Energetyczne. Szanse i zagrożenia”.
- 18 grudnia 1996 r. – w Instytucie „Orgmasz” odbyło się spotkanie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i dyrektorów ekonomicznych wybranych przedsiębiorstw z terenu Warszawy w celu opracowania stanowiska dotyczącego systemu finansowo-podatkowego i bankowego w Polsce i jego wpływu na funkcjonowanie przedsiębiorstw i jednostek badawczo-rozwojowych.

1997

- 7 stycznia 1997 r. – eksperci Polskiego Lobby Przemysłowego, spotkali się z Klubem Poselskim PSL i odbyli z posłami dyskusję na temat treści projektu ustawy Prawo Energetyczne.
- 9 stycznia 1997 r. – w Instytucie „Orgmasz” odbyła się konferencja prasowa Polskiego Lobby Przemysłowego i Sekcji Krajowej Przemysłu Teleelektronicznego NSZZ „Solidarność”, poświęcona upadkowi polskiej elektroniki i WZT „Elemis”.
- 23 stycznia 1997 r. – w Przemysłowym Instytucie Telekomunikacji odbyło się drugie spotkanie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i dyrektorów ekonomicznych wybranych warszawskich firm, poświęcone systemowi podatkowo-finansowemu i bankowemu w Polsce i jego wpływowi na funkcjonowanie przedsiębiorstw i jednostek badawczo-rozwojowych.

- 29 stycznia 1997 r. – eksperci Polskiego Lobby Przemysłowego spotkali się z Klubem Senackim PSL. Dyskusja z senatorami dotyczyła poprawek w ustawie Prawo Energetyczne.
- 30 stycznia 1997 r. – Marszałek Senatu RP Adam Struzik przyjął ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego. Rozmowa dotyczyła ustawy Prawo Energetyczne.
- 5 marca 1997 r. – PLP zorganizowało konferencję prasową, w trakcie której przedstawiło argumenty za przyjęciem poprawek Senatu do ustawy Prawo Energetyczne.
- 15 marca 1997 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „RAWAR” odbyło się uroczyste spotkanie z okazji czwartej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 3 kwietnia 1997 r. – członkowie PLP spotkali się z francuskim ekonomistą Mathisem Bortnerem.
- 11 kwietnia 1997 r. – odbyło się posiedzenie zespołu ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie sformułowania kryteriów wyboru systemu integrującego i rakiety dla śmigłowca uderzeniowego „Huzar”.
- 15 kwietnia 1997 r. – w PZL „Warszawa-Okęcie” odbyła się konferencja prasowa, w trakcie której PLP przedstawiło swoje opracowanie, określające kryteria wyboru systemu integrującego i rakiety przeciwpancernej dla „Huzara”.
- 20 maja 1997 r. – Polskie Lobby Przemysłowe, wspólnie z Komisją Krajową WZZ „Sierpień 80” i Komisją Zakładową WZZ „Sierpień 80” w KWB „Bełchatów” zorganizowało w Rząsawie k. Bełchatowa ogólnopolską konferencję pn. **„Zagrożenia dla interesów pracowniczych, konsumenckich i narodowych, wynikające z przekształceń w sektorze paliwowo-energetycznym. Człowiek przed kapitałem”**.
- 4 czerwca 1997 r. – w Przemysłowym Centrum Optyki w Warszawie odbyło się spotkanie dyskusyjne poświęcone sytuacji w polskim przemyśle obronnym.
- 19 czerwca 1997 r. – w Instytucie „Orgmasz” odbyło się posiedzenie w sprawie przekształceń własnościowych w Polsce.
- 15 lipca 1997 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego PLP.

- 30 lipca 1997 r. – w WSK „PZL-Warszawa II” odbyło się kolejne posiedzenie przedstawicieli różnych związków zawodowych ze strategicznych branż polskiego przemysłu i ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego. W posiedzeniu uczestniczył wiceminister gospodarki Jerzy Markowski.
- 25 sierpnia 1997 r. – w Instytucie Lotnictwa odbyła się konferencja prasowa PLP poświęcona restrukturyzacji polskiego przemysłu obronnego i lotniczego.
- 4 września 1997 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego PLP.
- 16 września 1997 r. – Polskie Lobby Przemysłowe, wspólnie z Komisją Zakładową KNSZZ „Solidarność 80” Elektrowni „Pątnów”, zorganizowało w Koninie ogólnopolską konferencję pn. **„Perspektywy przekształceń polskiej energetyki”**.
- 1 października 1997 r. – zawarte zostało porozumienie o współpracy pomiędzy Warszawską Szkołą Zarządzania – Szkołą Wyższą a Polskim Lobby Przemysłowym.
- 2 października 1997 r. – odbyło się kolejne posiedzenie Gremium Koordynacyjnego PLP.
- 3 października 1997 r. – wiceminister gospodarki Zbigniew Nita spotkał się z przedstawicielami Polskiego Lobby Przemysłowego – dr. Romanem Dufrené, dr. Witoldem Wiśniewskim i dr. Pawłem Soroką. Tematem spotkania były sprawy restrukturyzacji polskiego przemysłu obronnego.
- 10–11 października 1997 r. – przedstawiciele Polskiego Lobby Przemysłowego: dr Roman Dufrené – dyrektor Przemysłowego Instytutu Telekomunikacji, dr Witold Wiśniowski – dyrektor Instytutu Lotnictwa i dr Paweł Soroka wzięli udział w międzynarodowej konferencji w Budapeszcie pn. „Przemysły obronne a przystąpienie do NATO”, zorganizowanej przez węgierski Instytut Studiów Strategicznych i Obronnych. W konferencji uczestniczyli także przedstawiciele przemysłów obronnych z Czech, Słowacji i Węgier.
- 18 listopada 1997 r. – odbyło się wspólne posiedzenie Komisji Systemu Gospodarczego i Przemysłu oraz Komisji Przekształceń Własnościowych Polskiego Lobby Przemysłowego.

- 17 grudnia 1997 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „RAWAR” odbyła się konferencja prasowa Polskiego Lobby Przemysłowego, w trakcie której przedstawione zostało stanowisko PLP w sprawie finansowania zakupów techniki wojskowej i prac badawczo-rozwojowych na potrzeby polskiej armii.

1998

- 7 stycznia 1998 r. – odbyło się kolejne spotkanie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego z przedstawicielami różnych związków zawodowych ze strategicznych branż polskiego przemysłu. Na zakończenie obrad zebrani uchwalili i podpisali wspólne stanowisko w sprawie nowelizacji ustawy Prawo Energetyczne.
- 28 stycznia 1998 r. – Polskie Lobby Przemysłowe, wspólnie z Komisją Krajową Wolnego Związku Zawodowego „Sierpień 80” i Krajową Sekcją Górnictwa, Energetyki i Paliw Płynnych KNSZZ „Solidarność 80”, zorganizowało w Kopalni „Wujek” w Katowicach **Ogólnopolskie Forum Dyskusyjne poświęcone perspektywom polskiego górnictwa węgla kamiennego**. W Forum wzięli udział eksperci i przedstawiciele wszystkich związków zawodowych w górnictwie węgla kamiennego. Po zakończeniu imprezy odbyła się konferencja prasowa, w czasie której dziennikarzom przedstawiono uchwałę Forum.
- 11 lutego 1998 r. – w Instytucie „Orgmasz” odbyła się konferencja prasowa Polskiego Lobby Przemysłowego, w trakcie której przedstawione zostało opracowanie PLP zawierające propozycje zmian w systemie podatkowo-finansowym i bankowym w Polsce, sprzyjających międzynarodowej konkurencyjności polskiego przemysłu.
- 10 marca 1998 r. odbyło się kolejne posiedzenie Gremium Koordynacyjnego PLP.
- 21 marca 1998 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „RAWAR” odbyła się uroczystość szóstej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego. W uroczystości wzięli udział parlamentarzyści, generalicja i przedstawiciele instytucji i jed-

nostek wojskowych, prezesi i dyrektorzy wielu firm, przedsiębiorstw i jednostek badawczo-rozwojowych, reprezentanci środowiska naukowego i związków zawodowych różnych nurtów, a także dziennikarze.

- 26 marca 1998 r. – koordynator PLP Paweł Soroka został przyjęty przez Marszałka Senatu RP Alicję Grześkowiak i zapoznał ją ze stanowiskiem Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie kluczowych problemów polskiego przemysłu. Tego samego dnia odbył również rozmowę z senatorem Kazimierzem Kleiną – przewodniczącym Senackiej Komisji Gospodarki Narodowej.
- 1 kwietnia 1998 r. – kierownictwo Ministerstwa Gospodarki w składzie: minister – Janusz Steinhoff, wiceministrowie – Jan Szlązak i Dariusz Klimek oraz dyrektorzy pięciu departamentów, spotkało się z ekspertami Polskiego Lobby Przemysłowego oraz przedstawicielami różnych związków zawodowych działających w kompleksie paliwowo-energetycznym. Tematem rozmów były przekształcenia w energetyce, górnictwie węgla kamiennego i brunatnego oraz sektorze gazownictwym.
- 23 kwietnia 1998 r. – koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr Paweł Soroka wziął udział i zabrał głos na spotkaniu przedstawicieli polskich zakładów azotowych, które odbyło się w Kędzierzynie-Koźlu. Było ono poświęcone kryzysowej sytuacji polskiego przemysłu nawozów azotowych.
- 30 kwietnia 1998 r. – w Instytucie „Orgmasz” odbyło się posiedzenie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i przedstawicieli górniczych związków zawodowych. Na zakończenie obrad przyjęto wspólne oświadczenie, oceniające rządowy program restrukturyzacji polskiego górnictwa węgla kamiennego.
- 30 kwietnia 1998 r. – Polskie Lobby Przemysłowe zwołało konferencję prasową poświęconą sytuacji w górnictwie węgla kamiennego.
- 5 maja 1998 r. – w Hucie „Katowice” w Dąbrowie Górniczej odbyło się wyjazdowe posiedzenie Sejmowej Komisji Gospo-

darki, poświęcone problemom polskiego hutnictwa. Na posiedzeniu tym Polskie Lobby Przemysłowe reprezentowali: prof. Aleksander Legatowicz i Mieczysław Siarkowicz. Prof. A. Legatowicz w dyskusji przedstawił główne tezy stanowiska PLP w sprawie przekształceń w polskim hutnictwie.

- 11 maja 1998 r. – w Szczyrku odbyło się wyjazdowe posiedzenie Sejmowej Komisji Gospodarki, poświęcone sytuacji w polskim górnictwie węgla kamiennego, w czasie którego przedstawiciel Polskiego Lobby Przemysłowego prof. Stanisław Piasecki przedstawił w dyskusji opinię PLP na temat uzdrowienia polskiego górnictwa węgla kamiennego.
- 6 czerwca 1998 r. – w Zakładzie Doświadczalnym Instytutu Spawalnictwa w Gliwicach odbyło się wspólne posiedzenie Polskiego Lobby Przemysłowego i związków zawodowych posiadających swoje organizacje w hutnictwie. W jego trakcie przyjęto wspólne stanowisko w sprawie kierunków przekształceń i sytuacji w polskim hutnictwie żelaza i stali.
- 9 czerwca 1998 r. – Koordynator PLP Paweł Soroka wziął udział w posiedzeniu Senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, poświęconym Wielostronnemu Porozumieniu Inwestycyjnemu.
- 17 czerwca 1998 r. – na kolejnym posiedzeniu Sejmowej Komisji Gospodarki, Polskie Lobby Przemysłowe reprezentował prof. Andrzej Janicki. Zabrał on głos na temat międzynarodowej konkurencyjności polskiej gospodarki.
- 18 czerwca 1998 r. – w Kopalni Węgla Brunatnego „Adamów” w Turku odbyła się konferencja pt. **„Węgiel brunatny” – sytuacja ekonomiczna dnia dzisiejszego i przyszłość**, zorganizowana przez Sekcję Krajową Górnictwa Węgla Brunatnego NSZZ „Solidarność”, Polskie Lobby Przemysłowe i Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego. Wzięli w niej udział dyrektorzy i przewodniczący rad pracowniczych kopalń węgla brunatnego, przedstawiciele związków zawodowych działających w tej branży oraz eksperci PLP.
- 23 czerwca 1998 r. – Polskie Lobby Przemysłowe zwołało konferencję prasową poświęconą sytuacji w polskim hutnictwie.

- 24–26 czerwca 1998 r. – Polskie Stowarzyszenie Budowniczych Rurociągów, przy współpracy Polskiego Lobby Przemysłowego i Biura „Egeria”, zorganizowało w Jastrzębiej Górze I Ogólnopolskie Sympozjum „LNG Poland ’98”.
- 26–27 czerwca 1998 r. – w Bydgoszczy odbyło się II Spotkanie Przedstawicieli Przemysłów Obronnych i Lotniczych Krają Europy Środkowo-Wschodniej, którego współorganizatorem było Polskie Lobby Przemysłowe. Na zakończenie obrad powołana została Stała Grupa Konsultacyjna tych przemysłów.
- 1 lipca 1998 r. – przewodniczący Komisji Systemu Gospodarki i Przemysłu PLP prof. Stanisław Piasecki uczestniczył w posiedzeniu Sejmowej Komisji Gospodarki, poświęconemu przemysłowi motoryzacyjnemu i ciągnikowemu, zabierając głos w dyskusji.
- 9 lipca 1998 r. – odbyło się kolejne posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 19 sierpnia 1998 r. – w WSK „PZL-Warszawa II” odbyło się rozszerzone posiedzenie Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej PLP, w którym – oprócz członków komisji – wzięli udział niektórzy dyrektorzy przedsiębiorstw obronnych oraz przedstawiciele wojska. Posiedzenie było poświęcone krytycznej sytuacji w polskim przemyśle obronnym.
- 15 września 1998 r. – w Instytucie „Orgmasz” odbyło się spotkanie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego z przewodniczącymi rolniczych związków zawodowych, poświęcone wypracowaniu wspólnego stanowiska w sprawie przemysłów rolno-spożywczych w Polsce.
- 19 września 1998 r. – w Instytucie Nauk Systemowych PAN odbyło się wspólne posiedzenie Polskiego Lobby Przemysłowego i związków zawodowych różnych nurtów w sprawie Wielostronnego Porozumienia Inwestycyjnego (MAI). Przyjęto w tej sprawie wspólne stanowisko.
- 1 października 1998 r. – Polskie Lobby Przemysłowe zwołało konferencję prasową, w trakcie której przedstawione zostało

stanowisko w sprawie Wielostronnego Porozumienia Inwestycyjnego.

- 13 października 1998 r. – w WZR „RAWAR” Polskie Lobby Przemysłowe zorganizowało konferencję prasową w sprawie krytycznej sytuacji w polskim przemyśle obronnym.
- 4 listopada 1998 r. – w warszawskim „RAWARZE” odbyła się ogólnopolska konferencja pt. **„Stan i perspektywy systemu obronnego Polski i polskiego przemysłu zbrojeniowego”**, zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe i CN-PEP „RADWAR” SA. Wzięli w niej udział przedstawiciele MON i Sztabu Generalnego WP, wojskowych instytutów i uczelni, dyrektorzy wojskowych zakładów remontowych, prezesi i dyrektorzy przedsiębiorstw przemysłu obronnego i zaplecza badawczo-rozwojowego tego przemysłu oraz związkowcy z tej branży. Na zakończenie obrad przyjęto uchwałę.
- 18 listopada 1998 r. – Szef Sztabu Generalnego WP gen. broni Henryk Szumski przyjął koordynatora Polskiego Lobby Przemysłowego dr Pawła Sorokę, który przekazał mu postulaty zawarte w uchwale konferencji „Stan i perspektywy systemu obronnego Polski i polskiego przemysłu zbrojeniowego”.
- 17, 18 i 19 listopada 1998 r. – odbyło się posiedzenie Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży, w którym brało udział dwóch przedstawicieli Polskiego Lobby Przemysłowego – prof. Andrzej Janicki i Ryszard Wieczorkowski.
- 5 grudnia 1998 r. – w Katowicach odbyło się spotkanie przedstawicieli hutniczych związków zawodowych i Polskiego Lobby Przemysłowego, w trakcie którego przyjęto wspólne oświadczenie w sprawie sytuacji w polskim hutnictwie.

1999

- 16 stycznia 1999 r. – koordynator PLP Paweł Soroka spotkał się ze Społecznym Komitetem Obrony Zakładu przy ZOZ „Cotex” w Płocku. Przyjęto wspólne oświadczenie PLP i Społecznego Komitetu.
- 28 stycznia 1999 r. – odbyła się konferencja prasowa Polskiego Lobby Przemysłowego poświęcona przyczynom konfliktu w ZPDz „Cotex” i kryzysowej sytuacji w polskim przemyśle lek-
kim.
- 28 stycznia 1999 r. – odbyło się kolejne posiedzenie Gremium Koordynacyjnego PLP.
- 10 lutego 1999 r. – przedstawiciele Polskiego Lobby Przemysłowego prof. Aleksander Legatowicz i dr Paweł Soroka wzięli udział w negocjacjach Sekretariatu Hutnictwa, Koksownictwa i Przeróbki Metali NSZZ „Solidarność 80” ze stroną rządową, reprezentowaną przez wiceministrów: pracy i polityki socjalnej – Piotra Kołodziejczyka i gospodarki – Jana Szlązaka. Negocjacje poświęcone były restrukturyzacji polskiego hutnictwa.
- 13 lutego 1999 r. – w Przemysłowym Instytucie Automatyki i Pomiarów w Warszawie odbyło się Walne Zgromadzenie Sprawozdawczo-Wyborcze Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 18 lutego 1999 r. – w Instytucie Lotnictwa odbyło się kolejne posiedzenie Społecznego Komitetu Wspierania Obronności Narodowej, w trakcie którego przyjęto stanowisko Komitetu w sprawie kondycji systemu obronnego Polski, w tym sił zbrojnych RP. W posiedzeniu tym wzięli udział przedstawiciele PLP.
- 23 lutego 1999 r. – odbyło się kolejne spotkanie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego z przedstawicielami związków zawodowych różnych nurtów, poświęcone kryzysowej sytuacji w niektórych branżach polskiego przemysłu. Na zakończenie obrad w tej sprawie przyjęto wspólne stanowisko.
- 20 marca 1999 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „RAWAR” odbyła się tradycyjna już uroczystość szóstej rocz-

nicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego. W uroczystości wzięli udział parlamentarzyści, przedstawiciele ministerstw, generalicja i przedstawiciele instytucji i jednostek wojskowych, prezesi i dyrektorzy wielu firm, przedsiębiorstw i jednostek badawczo-rozwojowych, reprezentanci świata nauki i różnych związków zawodowych oraz dziennikarze.

- 8 kwietnia 1999 r. – w WZR „RAWAR” odbyła się kolejna konferencja prasowa Polskiego Lobby Przemysłowego, w trakcie której przedstawiona została opinia PLP w sprawie rządowego programu prywatyzacji polskiego przemysłu obronnego.
- 8 kwietnia 1999 r. – w Instytucie Organizacji Zarządzania w Przemśle „Orgmasz” odbyło się pierwsze posiedzenie zespołu ekspertów PLP odpowiedzialnych za opracowanie alternatywnego programu gospodarczego dla Polski.
- 12 kwietnia 1999 r. – koordynator PLP dr Paweł Soroka jako gość uczestniczył w XI Krajowym Zjeździe Krajowego Związku Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych.
- 16 kwietnia 1999 r. – koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr Paweł Soroka spotkał się z działaczami związków zawodowych i przedstawicielami Rady Nadzorczej WSK „PZL-Świdnik” SA. Tematem spotkania był stan i perspektywy oraz zagrożenia dla polskiego przemysłu zbrojeniowego i lotniczego, wynikające z rządowego programu restrukturyzacji.
- 20 kwietnia 1999 r. – odbyło się drugie spotkanie zespołu ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego, pracujących nad alternatywnym programem gospodarczym.
- 21 kwietnia 1999 r. – w WZR „RAWAR” odbyła się konferencja prasowa Społecznego Komitetu Wspierania Obronności Narodowej, w której wzięli także udział eksperci Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 5 maja 1999 r. – Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego uczestniczył w Krajowym Zjeździe Związku Zawodowego Rolników „Samoobrona” i zabrał głos jako gość.
- 22 maja 1999 r. – w budynku NOT w Warszawie odbyło się spotkanie ekspertów PLP z przedstawicielami związków zawodowych różnych nurtów z energetyki i górnictwa, w trakcie

którego przyjęto wspólne stanowisko w sprawie przekształceń polskiej elektroenergetyki.

- 8 czerwca 1999 r. – odbyło się zebranie zespołu ekspertów, przygotowujących stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie rządowych koncepcji restrukturyzacji PKP.
- 15 czerwca 1999 r. – odbyło się wspólne posiedzenie ekspertów PLP i przedstawicieli niektórych związków zawodowych działających na kolei, poświęcone wypracowaniu wspólnego stanowiska w sprawie restrukturyzacji i prywatyzacji Polskich Kolei Państwowych.
- 18 czerwca 1999 r. – koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr Paweł Soroka uczestniczył w Zjeździe Krajowym Delegatów KNZZ „Solidarność-80” w Ustce.
- 24 czerwca 1999 r. – w Instytucie „Orgmasz” odbyła się konferencja prasowa Polskiego Lobby Przemysłowego, poświęcona przekształceniom w polskiej energetyce.
- 28 czerwca 1999 r. – w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych odbyło się posiedzenie ekspertów cywilnych z PLP i wojskowych, w trakcie którego oceniono sytuację związaną z zawarciem kontraktu na wielozadaniowy samolot bojowy dla Wojsk Lotniczych RP.
- 12 lipca 1999 r. – w Dąbrowie Górniczej na terenie Huty Katowice odbyło się posiedzenie przedstawicieli niektórych hutniczych związków zawodowych z ekspertami PLP, zorganizowane z inicjatywy Krajowej Sekcji Hutnictwa i Koksownictwa Związku Zawodowego „Kontra”. Na zakończenie obrad przyjęto wspólne stanowisko w sprawie rządowego programu restrukturyzacji przemysłu hutnictwa żelaza i stali w Polsce. Odbyła się także konferencja prasowa, w czasie której przedstawiono dziennikarzom wspomniane stanowisko.
- 21 lipca 1999 r. – w posiedzeniu Senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, poświęconym handlowi zagranicznemu artykułami rolno-spożywczymi w 1998 roku, uczestniczył przedstawiciel Polskiego Lobby Przemysłowego prof. dr hab. Stanisław Piasecki, który zabrał głos.

- 28 lipca 1999 r. – w Instytucie „Orgmasz” odbyło się zebranie ekspertów skupionych w Komisjach Problemowych Polskiego Lobby Przemysłowego, poświęcone ocenie aktualnej sytuacji w polskim przemyśle.
- 24 sierpnia 1999 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „RAWAR” odbyło się posiedzenie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i przedstawicieli związków zawodowych różnych nurtów z przemysłu i rolnictwa, poświęcone zagrożonym branżom polskiego przemysłu. W czasie posiedzenia uzgodniono i podpisano wspólne stanowisko na ten temat, a na zakończenie obrad przedstawiono je dziennikarzom na specjalnie zwołanej konferencji prasowej.
- 1 września 1999 r. – przedstawiciele Polskiego Lobby Przemysłowego prof. dr hab. Aleksander Legatowicz i prof. dr hab. Stanisław Piasecki wzięli udział w posiedzeniu Sejmowej Komisji Skarbu Państwa, Uwłaszczenia i Prywatyzacji, w trakcie którego przedstawili posłom uwagi PLP do rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych oraz niektórych ustaw.
- 23 września 1999 r. – w Instytucie „Orgmasz” eksperci Polskiego Lobby Przemysłowego spotkali się z socjologiem z Uniwersytetu Warszawskiego prof. dr hab. Jadwigą Staniszkis. Tematem spotkania i dyskusji były główne tendencje transformacji w Polsce.
- 5 października 1999 r. – Polskie Lobby Przemysłowe, wspólnie ze Związkiem Zawodowym Maszynistów Kolejowych w Polsce, zorganizowało konferencję prasową, w trakcie której przedstawiono cele nowopowołanego Forum na Rzecz Obrony Narodowego Transportu Kolejowego oraz wspólne stanowisko w sprawie restrukturyzacji i prywatyzacji PKP.
- 7 października 1999 r. – w WSK „PZL-Warszawa II” odbyło się posiedzenie Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej Polskiego Lobby Przemysłowego, poświęcone sytuacji w polskim przemyśle obronnym oraz ocenie rządowego projektu budżetu MON na rok 2000.

- 3 listopada 1999 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „RAWAR” Polskie Lobby Przemysłowe zwołało konferencję prasową, w czasie której dziennikarzom przedstawiono stanowisko PLP w sprawie finansowania modernizacji Sił Zbrojnych RP i polskiego przemysłu obronnego.
- 18 listopada 1999 r. – w Zakładzie Energetycznym w Legnicy Polskie Lobby Przemysłowe, wspólnie z Ogólnokrajowym Zrzeszeniem Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego, zorganizowało ogólnopolską konferencję pt. **„Strategia przekształceń polskiej energetyki”**, w której wzięli udział eksperci Polskiego Lobby Przemysłowego, przedstawiciele różnych związków zawodowych z energetyki i górnictwa oraz grupa pracodawców z energetyki. Na zakończenie obrad przyjęto i podpisano uchwałę.
- 1 grudnia 1999 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 16 grudnia 1999 r. – w Instytucie Lotnictwa odbyła się kolejna konferencja prasowa zwołana przez Polskie Lobby Przemysłowe, tym razem poświęcona sytuacji w polskim lotnictwie wojskowym i polskim przemyśle lotniczym.

2000

- 4 stycznia 2000 r. – podczas posiedzenia połączonych sejmowych komisji: Spraw Zagranicznych oraz Gospodarki, przedstawiciel Polskiego Lobby Przemysłowego prof. dr hab. Andrzej Kłos przedstawił posłom stanowisko PLP w sprawie Traktatu Karty Energetycznej.
- 17 stycznia 2000 r. – odbyło się kolejne posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 15 lutego 2000 r. – koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr Paweł Soroka spotkał się z Dowódcą Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej gen. dyw. pil. Andrzejem Dulebą. Tematem rozmowy był udział polskiego przemysłu lotniczego w modernizacji polskiego lotnictwa wojskowego.

- 16 lutego 2000 r. – gen. broni Henryk Szumski – Szef Sztabu Generalnego WP przyjął koordynatora Polskiego Lobby Przemysłowego dr. Pawła Sorokę. Tematem rozmowy była sytuacja w strategicznych dziedzinach polskiej gospodarki, ze szczególnym uwzględnieniem przemysłu zbrojeniowego i Polskich Kolei Państwowych.
- 3 marca 2000 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „RAWAR” odbyło się posiedzenie Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej Polskiego Lobby Przemysłowego, poświęcone ocenie aktualnej sytuacji przedsiębiorstw przemysłu obronnego.
- 7 marca 2000 r. – w Katowicach, Polskie Lobby Przemysłowe, wspólnie z Porozumieniem Związków Zawodowych „Kadra” i Związkiem Zawodowym Górników w Polsce, zorganizowało ogólnopolską konferencję pt. **„Perspektywy kompleksu paliwowo-energetycznego w Polsce”**. Wzięli w niej udział eksperci i pracodawcy oraz przedstawiciele różnych związków zawodowych z górnictwa i energetyki.
- 18 marca 2000 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „RAWAR” odbyła się tradycyjna już uroczystość siódmej rocznicy ukonstytuowania się Polskiego Lobby Przemysłowego. Wzięli w niej udział parlamentarzyści, generalicja i przedstawiciele instytucji, jednostek i uczelni wojskowych, prezesi i dyrektorzy firm, przedsiębiorstw i jednostek badawczo-rozwojowych, przedstawiciele świata nauki i różnych związków zawodowych, głównie ze strategicznych dziedzin polskiej gospodarki, oraz dziennikarze. **W czasie uroczystości rocznicowej miała miejsce promocja najnowszej publikacji Polskiego Lobby Przemysłowego pt. „Polska racja stanu. Elementy alternatywnego programu gospodarczego”, opracowanego przez ekspertów PLP.**
- 4 kwietnia 2000 r. – w siedzibie Federacji Związków Zawodowych „Metalowcy” odbyło się spotkanie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego z reprezentantami różnych związków zawodowych z całego kraju. W czasie spotkania przedyskutowano założenia i główne tezy alternatywnego programu gospodarczego dla Polski, zawarte w publikacji PLP pt. „Polska

racja stanu”. Po dyskusji odbyła się konferencja prasowa, w trakcie której dziennikarzom przedstawiono główne tezy publikacji pt. „Polska racja stanu. Elementy alternatywnego programu gospodarczego” .

- 14 kwietnia 2000 r. – koordynator PLP dr Paweł Soroka spotkał się we Włocławku z Zarządem Krajowym Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pielęgniarek i Położnych. Spotkanie poświęcone było procesom restrukturyzacji i prywatyzacji w Polsce, w tym w służbie zdrowia.
- 5 maja 2000 r. – dowódca Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej gen. dyw. pil. Andrzej Duleba przyjął koordynatora PLP dr Pawła Sorokę. Tematem rozmowy była sprawa modernizacji polskiego lotnictwa wojskowego we współpracy z polskim przemysłem obronnym i lotniczym.
- 9 maja 2000 r. – Polskie Lobby Przemysłowe, wspólnie z Krajową Radą Lotnictwa, zorganizowało Ogólnopolską Konferencję pt. **„Militarne i ekonomiczne aspekty modernizacji polskiego lotnictwa wojskowego”**. Wzięli w niej udział parlamentarzyści, przedstawiciele wojsk lotniczych i wojsk aeromobilnych, przemysłu obronnego i lotniczego, wojskowych i cywilnych placówek naukowo-badawczych działających na rzecz polskiego lotnictwa wojskowego. Na zakończenie obrad przyjęto uchwałę.
- 25 maja 2000 r. – przewodniczący Komisji Nauki i Postępu Technicznego Polskiego Lobby Przemysłowego prof. dr hab. Andrzej Janicki – na zaproszenie ministra nauki, przewodniczącego KBN prof. Andrzeja Wiszniewskiego – wziął udział w konferencji uzgodnieniowej dotyczącej dokumentu pt. „Cele i kierunki rozwoju społeczeństwa informacyjnego w Polsce”.
- 30 maja 2000 r. – Polskie Lobby Przemysłowe, wspólnie ze Związkiem Zawodowym Maszynistów Kolejowych w Polsce, zorganizowało Ogólnopolską Konferencję pt. **„Czyja będzie polska kolej? Alternatywne koncepcje przekształceń PKP”**. Wzięli w niej udział eksperci PLP, przedstawiciele związków zawodowych działających w PKP oraz dziennikarze. Na zakończenie obrad przyjęto uchwałę.

- 15 czerwca 2000 r. – w Instytucie „Orgmasz” odbyło się posiedzenie robocze ekspertów i działaczy Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 28 czerwca 2000 r. – w Instytucie Lotnictwa odbyło się posiedzenie Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 2 lipca 2000 r. – koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr Paweł Soroka w Łosiu spotkał się z członkami Komitetu Strajkowego Rolników-Plantatorów Buraka Cukrowego, protestującymi przeciwko sprzedaży cukrowni wchodzących w skład Śląskiej Spółki Cukrowej.
- 13 lipca 2000 r. – Krajowa Sekcja Hutnictwa i Koksownictwa Związku Zawodowego „KONTRA”, Krajowy Sekretariat Hutnictwa, Koksownictwa i Przeróbki Metali NSZZ „Solidarność 80” i Polskie Lobby Przemysłowe zorganizowali Ogólnopolską Konferencję pt. **„Perspektywy polskiego hutnictwa”**, która odbyła się w Hucie Katowice w Dąbrowie Górniczej. Na zakończenie obrad przyjęto uchwałę.
- 2 sierpnia 2000 r. – odbyło się kolejne posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 8 sierpnia 2000 r. – w Instytucie Lotnictwa odbyło się spotkanie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego z przedstawicielami związków zawodowych różnych nurtów w sprawie sytuacji w strategicznych branżach polskiego przemysłu. Przyjęto na ten temat wspólne stanowisko. Na zakończenie obrad odbyła się konferencja prasowa.
- 9 sierpnia 2000 r. – koordynator PLP dr Paweł Soroka złożył wizytę w 3 Brygadzie Zmechanizowanej Legionów im. Romuła Traugutta w Lublinie i w Chełmie. W rozmowach z kadry brygady poruszył sprawy współpracy wojska z polskim przemysłem obronnym.
- 24 sierpnia 2000 r. – koordynator PLP dr Paweł Soroka złożył wizytę w Gdyńskiej Brygadzie Lotnictwa Marynarki Wojennej, gdzie został zapoznany z udziałem polskiego przemysłu obronnego w modernizacji śmigłowca Mi-14 PL.

- 2 września 2000 r. – koordynator PLP dr Paweł Soroka na poligonie w Wicku Morskim odbył konsultacje z szefem Wojsk Obrony Przeciwlotniczej Wojsk Lądowych gen. bryg. Andrzejem Lewandowskim oraz przedstawicielami kadry wojsk obrony przeciwlotniczej Korpusu Powietrzno-Zmechanizowanego w sprawie współpracy polskiego przemysłu obronnego z wojskami OPL.
- 19 września 2000 r. – w Przemysłowym Centrum Optyki odbyło się posiedzenie Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej PLP w sprawie wypracowania stanowiska Polskiego Lobby Przemysłowego dotyczącego budżetu MON na rok 2001 i wysokości zamówień w polskim przemyśle obronnym.
- 18 października 2000 r. – w Instytucie „Orgmasz” odbyło się spotkanie dyskusyjne ekspertów i działaczy Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 25 października 2000 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „RAWAR” odbyła się konferencja prasowa Polskiego Lobby Przemysłowego, w trakcie której przedstawione zostało stanowisko PLP w sprawie budżetu Ministerstwa Obrony Narodowej na rok 2001 i zamówień w polskim przemyśle obronnym.
- 14 listopada 2000 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „RAWAR” odbyła się Ogólnopolska Konferencja pt. **„Alternatywne koncepcje przekształceń polskiego systemu gazowniczego”**, zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe i Związkową Komisję Koordynacyjną Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. Na zakończenie obrad konferencji jej uczestnicy przyjęli uchwałę.
- 19 grudnia 2000 r. – przedstawiciele Polskiego Lobby Przemysłowego: mgr inż. Marek Głogowski i dr Paweł Soroka wzięli udział w spotkaniu wiceministra gospodarki Andrzeja Karbownika i przedstawicieli Ministerstwa Skarbu Państwa z członkami Związkowej Komisji Koordynacyjnej PGNiG S.A., poświęconym restrukturyzacji i prywatyzacji sektora gazowniczego w Polsce.

- 9 stycznia 2001 r. – w Warszawie odbyło się **Ogólnopolskie Forum pt. „Kierunki przekształceń strategicznych dziedzin polskiej gospodarki a suwerenność Polski (w warunkach globalizacji)”**, zorganizowane przez Polskie Lobby Przemysłowe, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, Ogólnokrajowe Zrzeszenie Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego i Porozumienie Związków Zawodowych „KADRA”. **W Forum wzięło udział ponad 350 osób – prezesi i dyrektorzy firm, niezależni eksperci oraz przedstawiciele różnych związków zawodowych działających w górnictwie węgla kamiennego i brunatnego, elektroenergetyce, przemyśle obronnym, hutnictwie, gazownictwie i Polskich Kolejach Państwowych.** W końcowej fazie obrad uczestnicy Forum przyjęli uchwałę.
- 17 stycznia 2001 r. – grupa ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego, działająca w ramach Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej PLP, spotkała się z Sekretarzem Stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Aldoną Kamela-Sowińską. Tematem rozmów była przyszłość i prywatyzacja polskiego przemysłu obronnego.
- 18 stycznia 2001 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 1 lutego 2001 r. – Polskie Lobby Przemysłowe zwołało w Instytucie „Orgmasz” konferencję prasową, w trakcie której przedstawione zostało stanowisko PLP w sprawie kontraktu na dostawy gazu z Rosji do Polski i umowy na budowę gazociągu jamalskiego.
- 21 lutego 2001 r. – w budynku NOT w Warszawie Polskie Lobby Przemysłowe wspólnie ze Związkiem Zawodowym Inżynierów i Techników zwołało kolejną konferencję prasową, poświęconą sytuacji i przyszłości polskiego przemysłu motoryzacyjnego.
- 28 lutego 2001 r. – Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego gen. broni Czesław Piątas przyjął koordynatora Polskiego

Lobby Przemysłowego dr Pawła Sorokę. Tematem rozmowy była: sytuacja i przyszłość strategicznych dziedzin i branż polskiej gospodarki, ze szczególnym uwzględnieniem przemysłu obronnego, energetyki, gazownictwa i kolejnictwa, a także współpraca Polskiego Lobby Przemysłowego ze Sztabem Generalnym WP.

- 13 marca 2001 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 17 marca 2001 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „RAWAR” odbyła się uroczystość ósmej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego, w której uczestniczyli parlamentarzyści, generalicja i przedstawiciele instytucji, jednostek i uczelni wojskowych, prezesi i dyrektorzy przedsiębiorstw i jednostek badawczo-rozwojowych, reprezentanci środowiska naukowego i związków zawodowych różnych nurtów, głównie ze strategicznych dziedzin polskiej gospodarki, oraz dziennikarze.
- 19 kwietnia 2001 r. – w Częstochowie Polskie Lobby Przemysłowe, wspólnie ze Związkiem Zawodowym Inżynierów i Techników, Ogólnokrajowym Zrzeszeniem Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego, Porozumieniem Związków Zawodowych „Kadra”, Wolnym Związkiem Zawodowym „Sierpień 80”, NSZZ „Solidarność 80” i Związkiem Zawodowym „Kontra”, zorganizowało Ogólnopolskie Forum pt. **„Sposoby ratowania polskiego hutnictwa”**. Na zakończenie obrad przyjęto uchwałę.
- 22 maja 2001 r. – odbyło się posiedzenie Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej Polskiego Lobby Przemysłowego, poświęcone perspektywom „Programu przebudowy i modernizacji technicznej Sił Zbrojnych RP w latach 2001–2006”.
- 13 czerwca 2001 r. – w Tychach odbyło się Ogólnopolskie Forum pt. **„Zagrożenia dla polskiego przemysłu samochodowego”**, zorganizowane przez Polskie Lobby Przemysłowe wspólnie z Federacją Związków Zawodowych „Metalowcy”, Związkiem Zawodowym Inżynierów i Techników oraz Wolnym

Związkiem Zawodowym „Sierpień 80”. Na zakończenie Forum jego uczestnicy przyjęli uchwałę.

- 10 lipca 2001 r. – odbyło się kolejne posiedzenie Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej PLP, w trakcie którego zaakceptowano treść stanowiska Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie realizacji Ustawy o przebudowie i modernizacji technicznej oraz finansowaniu Sił Zbrojnych RP w latach 2001–2006, a także stanowisko w sprawie reformy systemu zaopatrywania armii i zarządzania przemysłem obronnym.
- 19 lipca 2001 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „RAWAR” odbyła się konferencja prasowa zwołana przez Polskie Lobby Przemysłowe, w trakcie którego przedstawiono dziennikarzom wyżej wymienione stanowiska dotyczące obronności.
- 25 lipca 2001 r. – w Instytucie Organizacji i Zarządzania w Przemśle „Orgmasz” odbyło się posiedzenie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego poświęcone ocenie sytuacji polskiego przemysłu. Punktem wyjścia do dyskusji było wystąpienie dr Ryszarda Grabowieckiego pt. „Propozycje działań na rzecz zatrzymania upadku oraz stworzenia warunków do rozwoju przemysłu polskiego”. W trakcie spotkania wyłoniono Zespół Roboczy, który w oparciu o to wystąpienie miał przygotować opracowanie będące stanowiskiem Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 27 lipca 2001 r. – koordynator PLP dr Paweł Soroka został przyjęty przez I Zastępcę Szefa Sztabu Generalnego WP gen. dyw. Józefa Flisa. Tematem rozmowy była inicjatywa Polskiego Lobby Przemysłowego zorganizowania Ogólnopolskiego Forum poświęconego modernizacji polskiej armii i przemysłu obronnego.
- 8 sierpnia 2001 r. – na ten sam temat dr Paweł Soroka odbył rozmowę z Dowódcą Wojsk Lotniczych i Obrony Powietrznej gen. broni pil. Andrzejem Dulębą.
- 13 sierpnia 2001 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „RAWAR” odbyło się kolejne spotkanie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego z przedstawicielami związków zawodo-

- wych różnych nurtów. Tematem posiedzenia były zagrożenia wynikające z postępującej recesji dla strategicznych dziedzin i branż polskiej gospodarki. W tej sprawie uczestnicy posiedzenia przyjęli uchwałę. Po zakończeniu obrad odbyła się konferencja prasowa, zwołana przez Polskie Lobby Przemysłowe.
- 31 sierpnia 2001 r. – na zaproszenie Dowódcy Wojsk Lądowych i Dowódcy Pomorskiego Okręgu Wojskowego koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr Paweł Soroka obserwował ćwiczenia „Jantar-2001”, które odbyły się na poligonie w Wicku Morskim k. Ustki.
 - 19 września 2001 r. – koordynator PLP dr Paweł Soroka został przyjęty przez Dowódcę Wojsk Lądowych gen. broni Edwarda Pietrzyka. W rozmowie uczestniczyli także gen. dyw. Aleksander Poniewierka, gen. bryg. Krzysztof Skarbowski i gen. bryg. Brunon Herrmann. Jej przedmiotem były przygotowania do Ogólnopolskiego Forum pt. „Modernizacja polskiej armii i przemysłu obronnego a przyszłość polskiej gospodarki”.
 - 9 października 2001 r. – dowódca Marynarki Wojennej RP admirał Ryszard Łukasik – w obecności Szefa Logistyki Marynarki Wojennej RP kontradmirała Zbigniewa Popka – przyjął w Gdyni koordynatora Polskiego Lobby Przemysłowego dr Pawła Sorokę. Przedmiotem rozmowy były przygotowania do Ogólnopolskiego Forum pt. „Modernizacja polskiej armii i przemysłu obronnego a przyszłość polskiej gospodarki”, organizowanego przez Polskie Lobby Przemysłowe.
 - 22 października 2001 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
 - 6 listopada 2001 r. – Polskie Lobby Przemysłowe i Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce zorganizowały w Warszawie Ogólnopolską Konferencję pt. **„Ustawa o restrukturyzacji i prywatyzacji PKP: naprawa czy destrukcja polskiej kolei?”**, na którą przybył Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Mieczysław Muszyński. Na zakończenie obrad przyjęto uchwałę.

- 12 grudnia 2001 r. – w sali konferencyjnej Warszawskich Zakładów Radiowych „RAWAR” odbyło się zorganizowane przez Polskie Lobby Przemysłowe – pod patronatem medialnym miesięcznika „RAPORT WTO” – Ogólnopolskie Forum pt. **„Modernizacja polskiej armii i przemysłu obronnego a przyszłość polskiej gospodarki”**. W Forum wzięło udział ponad 200 osób: parlamentarzyści, przedstawiciele ministerstw, generałowie i wyżsi oficerowie reprezentujący MON, Sztab Generalny WP i Dowództwa Rodzajów Sił Zbrojnych, prezesi i dyrektorzy przedsiębiorstw obronnych i remontowo-produkcyjnych, jednostek badawczo-rozwojowych i wojskowych instytutów, związkowcy z branży obronnej, a także dziennikarze. Na zakończenie Forum przyjęto uchwałę.

2002

- 29 stycznia 2002 r. – odbyło się posiedzenie Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej PLP, w trakcie którego oceniono koncepcje konsolidacji polskiego przemysłu obronnego.
- 31 stycznia 2002 r. – Polskie Lobby Przemysłowe zwołało w Instytucie „Orgmasz” konferencję prasową, w czasie której przedstawiło dziennikarzom swoje opracowanie pt. „Propozycje działań na rzecz zatrzymania upadku oraz stworzenia warunków do rozwoju przemysłu polskiego”.
- 2 lutego 2002 r. – w Warszawie odbyło się kolejne wspólne posiedzenie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i reprezentantów różnych związków zawodowych, poświęcone sytuacji w polskim przemyśle. Na zakończenie posiedzenia uzgodniono tekst „Wezwania do pilnego podjęcia działań na rzecz zatrzymania upadku przemysłu polskiego oraz stworzenia warunków do rozwoju przemysłu krajowego”.
- 26 lutego 2002 r. – w Zakładach Azotowych „Puławy” S.A. odbyło się spotkanie przedstawicieli związków zawodowych działających w zakładach przemysłu nawozowego, ceramicznego, szklarskiego oraz Polskiego Lobby Przemysłowego.

Na zakończenie obrad przyjęto wspólne stanowisko w sprawie opłat za gaz ziemny.

- 5 marca 2002 r. – ekspert Polskiego Lobby Przemysłowego mgr inż. Marek Głogowski wziął udział w posiedzeniu Podkomisji Transportu obradującej w ramach Sejmowej Komisji Infrastruktury.
- 23 marca 2002 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „RAWAR” odbyła się uroczystość dziewiątej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego. Wzięli w niej udział parlamentarzyści, przedstawiciele wojska, prezesi i dyrektorzy przedsiębiorstw, firm i jednostek badawczo-rozwojowych, reprezentanci środowiska naukowego i różnych związków zawodowych, głównie ze strategicznych dziedzin i branż polskiej gospodarki oraz dziennikarze.
- 6 kwietnia 2002 r. – w Hucie im. T. Sendzimira odbyła się ogólnopolska debata na temat sytuacji polskiego hutnictwa, zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe, Krajowy Sekretariat Hutnictwa, Koksownictwa i Przeróbki Metali NSZZ „Solidarność 80” i Krajową Sekcję Hutnictwa Związku Zawodowego Inżynierów i Techników. W debacie wzięli udział eksperci Polskiego Lobby Przemysłowego i przedstawiciele różnych związków zawodowych działających w hutnictwie. Na zakończenie obrad uczestnicy debaty przyjęli wspólne stanowisko i spotkali się z grupą dziennikarzy.
- 9 kwietnia 2002 r. – eksperci Polskiego Lobby Przemysłowego wysłuchali wystąpienia prof. dr. hab. Włodzimierza Bojarskiego na temat efektywności systemowej przedsięwzięć gospodarczych. Było ono wprowadzeniem do dyskusji na temat transformacji polskiej gospodarki.
- 10 kwietnia 2002 r. – odbyło się spotkanie grupy ekspertów PLP – specjalistów z dziedziny gazownictwa, w czasie którego opracowano tekst listu otwartego w sprawie kontraktu na dostawę gazu z Rosji do Polski.
- 20 kwietnia 2002 r. – koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr Paweł Soroka na poligonie w Nowej Dębie spotkał się z kadrą 3 Brygady Zmechanizowanej Legionów im.

R. Traugutta. Tematem spotkania była sytuacja i perspektywy polskiego przemysłu obronnego i jego udział w modernizacji polskiej armii.

- 15 maja 2002 r. – odbyło się posiedzenie Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej Polskiego Lobby Przemysłowego poświęcone ocenie rządowej strategii restrukturyzacji zakładów przemysłowego potencjału obronnego.
- 16 maja 2002 r. – Szef Sztabu Generalnego WP gen. broni Czesław Piątas przyjął koordynatora PLP dr Pawła Sorokę. Tematem rozmowy była sytuacja i przekształcenia polskiego przemysłu obronnego oraz sytuacja innych strategicznych sektorów polskiej gospodarki.
- 20 maja 2002 r. – odbyło się posiedzenie grupy ekspertów PLP w sprawie aktualizacji alternatywnego programu gospodarczego pt. „Polska racja stanu”.
- 4 czerwca 2002 r. – odbyła się druga część posiedzenia poświęconego ocenie rządowej strategii restrukturyzacji zakładów przemysłowych potencjału obronnego.
- 13 czerwca 2002 r. – Polskie Lobby Przemysłowe zwołało kolejną konferencję prasową, w czasie której przedstawiło swoje stanowisko w sprawie anulowania kontraktu na dostawy gazu z Rosji do Polski.
- 6 lipca 2002 r. – koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr Paweł Soroka spotkał się w Szczecinie z członkami Komitetu Protestacyjnego Stoczni Szczecińskiej. W trakcie tego spotkania podjęto decyzję o zwołaniu w Stoczni Szczecińskiej I Zgromadzenia Przedstawicieli Zagrożonych Polskich Przedsiębiorstw.
- 13 lipca 2002 r. – w Stoczni Szczecińskiej odbyło się I Ogólnopolskie Zgromadzenie Przedstawicieli Zagrożonych Polskich Przedsiębiorstw i Grup Pracowniczych. W trakcie tego Zgromadzenia powołany został Ogólnopolski Komitet Protestacyjny. Do Prezydium OKP wybrany został m.in. dr Paweł Soroka – koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 19 lipca 2002 r. – odbyło się posiedzenie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego, w trakcie którego dokonana została

ocena programu gospodarczego nowego wicepremiera, ministra finansów – prof. Grzegorza Kołodki. W posiedzeniu wzięli także udział członkowie Komitetu Protestacyjnego Fabryki Kabli w Ożarowie.

- 9 sierpnia 2002 r. – Polskie Lobby Przemysłowe zwołało konferencję prasową, w trakcie której przedstawiło swoje uwagi do rządowej strategii restrukturyzacji zakładów przemysłowego potencjału obronnego.
- 10 sierpnia 2002 r. – koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr Paweł Soroka spotkał się w Kopalni Węgla Kamiennego „JAS-MOS” w Jastrzębiu Zdroju z przedstawicielami komisji zakładowych niektórych górniczych związków zawodowych. W trakcie spotkania przedstawił stanowisko PLP w sprawie rządowego Programu Reformy Górnictwa Węgla Kamiennego.
- 12 września 2002 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego, w czasie którego jego członkowie zaakceptowali udział dr Pawła Soroki – koordynatora PLP – w Prezydium Ogólnopolskiego Komitetu Protestacyjnego.
- 2 października 2002 r. – odbyło się zebranie Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej PLP. Jego celem było wypracowanie stanowiska w sprawie budżetu MON na rok 2003 i realizacji programu modernizacji polskiej armii.
- 14 listopada 2002 r. – w Auli Kolumnowej Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego odbyło się Ogólnopolskie Forum Programowe pt. „Alternatywne koncepcje przezwyciężenia kryzysu gospodarczego w Polsce”, zorganizowane przez Polskie Lobby Przemysłowe i Ogólnopolski Komitet Protestacyjny wspólnie z Forum Związków Zawodowych, Związkiem Zawodowym Inżynierów i Techników, Związkiem Zawodowym Maszynistów Kolejowych w Polsce, Ogólnokrajowym Zrzeszeniem Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego, Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność 80”, Porozumieniem Związków Zawodowych „Kadra” i Wolnym Związkiem Zawodowym „Sierpień 80”. W Forum wzięli

udział posłowie, eksperci PLP, przedstawiciele wymienionych związków zawodowych i zagrożonych polskich zakładów pracy skupionych w OKP oraz dziennikarze. Na zakończenie obrad przyjęto uchwałę zawierającą główne tezy z wygłoszonych referatów i z przeprowadzonej dyskusji.

- 4 grudnia 2002 r. – odbyło się posiedzenie zespołu problemowego Polskiego Lobby Przemysłowego ds. energetyki w celu wypracowania stanowiska PLP w sprawie polityki energetycznej.
- 10 grudnia 2002 r. – Ogólnokrajowe Zrzeszenie Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego, Polskie Stowarzyszenie Budowniczych Rurociągów i Polskie Lobby Przemysłowe zorganizowały w Puławach Konferencję Naukowo-Techniczno-Społeczną pt. „Gaz dla wielkiej syntezy”. Na zakończenie obrad przyjęto memorandum.
- 17 grudnia 2002 r. – Polskie Lobby Przemysłowe i Ogólnopolski Komitet Protestacyjny wspólnie zwołali konferencję prasową w sprawie oceny rządowego Programu reformy górnictwa węgla kamiennego.

2003

- 12 lutego 2003 r. – w Wojskowych Zakładach Lotniczych nr 4 Polskie Lobby Przemysłowe zwołało posiedzenie z udziałem przedstawicieli przedsiębiorstw obronnych oraz cywilnych i wojskowych instytutów, poświęcone negocjacjom i realizacji umów offsetowych.
- 20 lutego 2003 r. – odbyła się konferencja prasowa Polskiego Lobby Przemysłowego, w czasie której przedstawione zostało dziennikarzom opracowanie PLP pt. „Sektor paliwowo-energetyczny w Polsce w okresie 1990–2002: transformacja, stan faktyczny i perspektywy”.
- 24 lutego 2003 r. – przedstawiciel Polskiego Lobby Przemysłowego doc. dr Marcin Kowalski wziął udział w konferencji w Sejmie RP, poświęconej samolotowi szkolno-bojowemu dla Wojsk Lotniczych RP.

- 25 lutego 2003 r. – Polskie Lobby Przemysłowe zwołało konferencję prasową, w czasie której przedstawiło swoje stanowisko w sprawie toczących się obecnie negocjacji offsetowych związanych z zakupami uzbrojenia dla polskiej armii.
- 10 marca 2003 r. – przedstawiciele Polskiego Lobby Przemysłowego: prof. Andrzej Janicki, doc. dr Tadeusz Gałązka i mgr Stanisław Szałapak wzięli udział w spotkaniu kierownictwa Komitetu Badań Naukowych z przedstawicielami związków zawodowych ze środowiska naukowego.
- 22 marca 2003 r. – w sali konferencyjnej Warszawskich Zakładów Radiowych „RAWAR” odbyła się uroczystość 10-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego, w której uczestniczyli parlamentarzyści, dowódcy i przedstawiciele jednostek, instytucji i uczelni wojskowych, prezesi i dyrektorzy przedsiębiorstw, firm i jednostek badawczo-rozwojowych, reprezentanci środowiska naukowego i związków zawodowych różnych nurtów, zwłaszcza ze strategicznych sektorów polskiej gospodarki oraz dziennikarze.
- 15 maja 2003 r. – odbyło się spotkanie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i przedstawicieli związków zawodowych działających na kolei, poświęcone ocenie „Programu dalszej restrukturyzacji i prywatyzacji spółek PKP do 2006 roku”, opracowanego przez Zarząd PKP.
- 27 maja 2003 r. – Polskie Lobby Przemysłowe i Komitet Obrony Belchatowa wspólnie zorganizowali Ogólnopolską Konferencję pt. „Zagrożenia wynikające z rządowej koncepcji tworzenia holdingu BOT”. Na zakończenie obrad przyjęto uchwałę.
- 12 czerwca 2003 r. – odbyło się posiedzenie Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 16 lipca 2003 r. – w CNPEP „RADWAR” odbyło się wspólne posiedzenie członków Polskiego Lobby Przemysłowego i Związku Pracodawców Przedsiębiorstw Przemysłu Obronnego i Lotniczego, dotyczące koncepcji powołania Rady ds. Rozwoju Uzbrojenia, w którym m.in. wzięł udział gen. dyw. dr. Roman Iwaszkiewicz – Dyrektor Departamentu Polityki Zbrojeniowej Ministerstwa Obrony Narodowej.

- 23 lipca 2003 r. – odbyło się posiedzenie ekspertów PLP poświęcone ocenie sytuacji gospodarczej Polski, w którym uczestniczyli także przedstawiciele Ogólnopolskiego Komitetu Protestacyjnego.
- 19 sierpnia 2003 r. – na zaproszenie Dowódcy Wojsk Lądowych i Dowódcy 1 Korpusu Zmechanizowanego, koordynator PLP dr Paweł Soroka wziął udział w obserwacji rakietowych strzelań bojowych na poligonie w Wicku Morskim w ramach ćwiczeń „Zielony Świerk – 2003”.
- 1 września 2003 r. – w Cedynie k. Kielc odbyło się drugie wspólne posiedzenie Polskiego Lobby Przemysłowego i Związku Pracodawców Przedsiębiorstw Przemysłu Obronnego i Lotniczego na temat: **„Polski przemysł obronny w Europie. Co dalej?”**. W czasie tego spotkania Dyrektor Departamentu Polityki Zbrojeniowej MON – gen. dyw. dr Roman Iwaszkiewicz przedstawił koncepcję Europejskiej Agencji Uzbrojenia, Badań i Zdolności Militarnych.
- 8 października 2003 r. – Polskie Lobby Przemysłowe zwołało konferencję prasową, w trakcie której przedstawiło swoje stanowisko na temat sytuacji w polskim górnictwie.
- 23 października 2003 r. – odbyło się posiedzenie Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej PLP, poświęcone realizacji transakcji offsetowych, w którym oprócz przedstawicieli przedsiębiorstw obronnych i instytutów, uczestniczył Dyrektor Departamentu Programów Offsetowych Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej – Wojciech Kade.
- 30 października 2003r. – odbyło się posiedzenie ekspertów PLP, poświęcone opracowaniu alternatywnego programu sanacji PKP.
- **12 listopada 2003 r. – z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego i Ogólnopolskiego Komitetu Protestacyjnego, w Ożarowie odbyło się zebranie założycielskie, w trakcie którego grupa kilkudziesięciu intelektualistów i niezależnych ekspertów podpisała deklarację o powołaniu Konwersatorium pn. „O lepszą Polskę”, którego celem jest opracowanie raportu o stanie i sposobach naprawy**

państwa polskiego i upowszechnienie go w szerokich kręgach społecznych.

- 17 listopada 2003 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „RAWAR” odbyło się wspólne posiedzenie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i przedstawicieli różnych związków zawodowych, w trakcie którego dokonano oceny sytuacji gospodarczej kraju oraz przedyskutowano projekt wspólnego stanowiska w sprawie programu gospodarczego rządu.
- 16 grudnia 2003 r. – Polskie Lobby Przemysłowe zwołało konferencję prasową, w trakcie której przedstawiło opracowanie pt. „Kierunki naprawy PKP”.
- W dniach 17–19 grudnia 2003 r. – w okresie protestów w obronie integralności i narodowego charakteru PKP, koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr Paweł Soroka brał udział w negocjacjach z rządem jako ekspert Krajowego Komitetu Protestacyjno-Strajkowego Kolejarzy.
- 20 grudnia 2003 r. – koordynator PLP dr Paweł Soroka wziął udział w konferencji prasowej zwołanej przez Krajowy Komitet Protestacyjno-Strajkowy Kolejarzy, w czasie której przedstawione zostało stanowisko Komitetu w sprawie zawieszenia protestu na kolei.

2004

- 7 stycznia 2004 r. – odbyło się posiedzenie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i reprezentantów związków zawodowych różnych nurtów, w trakcie którego przyjęto wspólne stanowisko w sprawie rządowego programu pn. „Plan działań pro wzrostowych w latach 2003–2004”, stanowiącego kolejną wersję rządowego programu „Przedsiębiorczość, rozwój, praca”. Na zakończenie tego posiedzenia odbyła się konferencja prasowa, w czasie której dziennikarzom zaprezentowano wyżej wymienione wspólne stanowisko PLP i różnych związków zawodowych.
- 14 stycznia 2004 r. – gen. broni Mieczysław Cieniuch – I Zastępca Szefa Sztabu Generalnego WP przyjął koordynatora

PLP dr Pawła Sorokę, który przekazał mu stanowisko i Polskiego Lobby Przemysłowego dotyczące polskiego przemysłu obronnego oraz kierunków naprawy PKP.

- 21 stycznia 2004 r. – w Instytucie „Orgmasz” odbyło się drugie posiedzenie członków Konwersatorium „O lepszą Polskę”, w czasie którego omówiono podstawy programowe i organizacyjne konserwatorium oraz strukturę przyszłego raportu.
- 25 lutego 2004 r. – odbyło się spotkanie ekspertów – znawców problemów sektora paliwowo-energetycznego, poświęcone opracowaniu skargi do Trybunału Konstytucyjnego, która ma być wniesiona przeciwko Ministerstwu Skarbu Państwa – w związku z „Programem prywatyzacji majątku Skarbu Państwa do 2006 roku”, przyjętym przez Radę Ministrów 18 listopada 2003 roku.
- 2 marca 2004 r. – Krajowy Komitet Protestacyjno-Strajkowy Kolejarzy i Polskie Lobby Przemysłowe wspólnie zorganizowali Ogólnopolską Konferencję pt. **„Polska potrzebuje narodowych kolei. Alternatywne propozycje funkcjonowania i rozwoju Polskich kolei”**. Uczestniczyli w niej parlamentarzyści, członkowie zarządu PKP, eksperci z dziedziny kolejnictwa, reprezentanci Związków Zawodowych działających na kolei i jej zapleczu. W czasie konferencji zaprezentowany został **„Alternatywny program naprawy PKP”** – przygotowany przez eksperta PLP mgr. inż. Marka Głogowskiego, oraz przyjęta została uchwała.
- 4 marca 2004 r. – w Instytucie „Orgmasz” odbyło się trzecie posiedzenie członków Konwersatorium „O lepszą Polskę”, w trakcie którego przedyskutowano kilka kluczowych problemów, których diagnoza i propozycje naprawy znajdują się w przyszłym raporcie o stanie państwa i sposobach jego naprawy.
- 10 marca 2004 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego, w trakcie którego podpisane zostało porozumienie o współpracy pomiędzy Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Mechaników Polskich a Polskim Lobby Przemysłowym.

- 12 marca 2004 r. – Polskie Lobby Przemysłowe, wspólnie z Polskim Stowarzyszeniem Budowniczych Rurociągów, zwołało konferencję prasową na temat warunków bezpieczeństwa dostaw gazu.
- 24 marca 2004 r. – w WZR „RAWAR” odbyło się posiedzenie Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej Polskiego Lobby Przemysłowego, poświęcone opracowaniu założeń i koncepcji Urzędu ds. Uzbrojenia. W posiedzeniu wzięli udział prezesi firm zbrojeniowych i instytutów oraz jednostek badawczo-rozwojowych z terenu Warszawy, działających na rzecz obronności.
- 27 marca 2004 r. – w sali konferencyjnej Warszawskich Zakładów Radiowych „RAWAR” odbyła się uroczystość 11-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego. Na spotkanie rocznicowe przybyli m.in. parlamentarzyści, przedstawiciele Sztabu Generalnego WP i jednostek wojskowych, przedsiębiorstw i jednostek badawczo-rozwojowych, reprezentanci środowiska naukowego i działacze związków zawodowych współpracujących z PLP, zwłaszcza ze strategicznych branż polskiego przemysłu, przedstawiciele stowarzyszeń inżynierskich i gospodarczych oraz dziennikarze.
- 6 kwietnia 2004 r. – odbyło się kolejne posiedzenie członków powołanego z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego i Ogólnopolskiego Komitetu Protestacyjnego Konwersatorium „O lepszą Polskę”.
- 22 kwietnia 2004 r. – w Instytucie „Orgmasz” odbyło się czwarte plenarne posiedzenie Konwersatorium „O lepszą Polskę”, którego tematem była sytuacja w polskim rolnictwie i propozycje jego reformy.
- 11 maja 2004 r. – w Instytucie „Orgmasz” odbyło się piąte posiedzenie plenarne Konwersatorium „O lepszą Polskę”.
- 9 czerwca 2004 r. – w Instytucie „Orgmasz” w Warszawie odbyło się szóste plenarne posiedzenie członków Konwersatorium „O lepszą Polskę”, powołanego przez Polskie Lobby Przemysłowe i OKP.

- 21 czerwca 2004 r. – Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr P. Soroka wziął udział w Krajowym Zjeździe Federacji Zrzeszającej Związek Zawodowy Prowadzących Pojazdy Komunikacji Miejskiej w RP, który odbył się w Darłównku.
- 24 czerwca 2004 r. – w Instytucie „Orgmasz” odbyło się kolejne plenarne posiedzenie Konwersatorium „O lepszą Polskę”.
- 30 czerwca 2004 r. – przewodniczący Komisji Nauki i Postępu Technicznego Polskiego Lobby Przemysłowego prof. dr hab. Andrzej Janicki uczestniczył w posiedzeniu Komisji Nadzwyczajnej Sejmu RP do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o działalności lobbingowej, przedstawiając stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego w tej sprawie.
- 6 lipca 2004 r. – Polskie Lobby Przemysłowe zorganizowało w WSK „PZL-Warszawa II” SA drugie spotkanie grupy prezesów i dyrektorów przedsiębiorstw obronnych i jednostek badawczo-rozwojowych oraz ekspertów, poświęcone wypracowaniu szczegółowej koncepcji Urzędu ds. Uzbrojenia.
- 20 lipca 2004 r. – w budynku NOT odbyło się wspólne posiedzenie Polskiego Lobby Przemysłowego i Sekcji Uzbrojenia SIMP w sprawie oceny realizacji umów offsetowych.
- 5 sierpnia 2004 r. – Polskie Lobby Przemysłowe i Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich zwołały konferencję prasową, w trakcie której eksperci obu organizacji przedstawili wspólne stanowisko w sprawie realizacji umów offsetowych związanych z zakupem uzbrojenia dla polskiej armii.
- 19 sierpnia 2004 r. – Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr Paweł Soroka został zaproszony na poligon w Wiccu Morskim, gdzie obserwował ćwiczebne strzelania rakiet przeciwlotniczych typu „Osa”, zmodernizowanych przez Wojskowe Zakłady Uzbrojenia nr 2 w Grudziądzu.
- 7 września 2004 r. – zawięzało się Porozumienie Obywatelskie Organizacji Społecznych i Związków Zawodowych „Dla polskiej nauki, rozwoju ponad podziałami”, które powołały: Polskie Lobby Przemysłowe, Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” i Związek Zawodowy Pracowników PAN.

- 17 września 2004 r. – Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr Paweł Soroka wziął udział w obchodach 15-lecia reaktywowania Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce, które odbyły się w Koszęcinie.
- 23 września 2004 r. – odbyło się posiedzenie członków Konwersatorium „O lepszą Polskę”.
- 1 października 2004 r. – Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr Paweł Soroka wziął udział w Nadzwyczajnym Zjeździe Delegatów Związku Zawodowego Inżynierów i Techników, który z okazji 15-lecia Związku odbył się w Muszynie.
- 7 października 2004 r. – Polskie Lobby Przemysłowe zwołało konferencję prasową poświęconą bezpieczeństwu energetycznemu Polski.
- 18 października 2004 r. – odbyło się kolejne posiedzenie członków Konwersatorium „O lepszą Polskę”, poświęcone reformie ustroju i systemu politycznego RP.
- 21 października 2004 r. – w Domu Technika NOT odbyło się pierwsze posiedzenie Porozumienia Obywatelskiego Organizacji Społecznych i Związków Zawodowych „Dla polskiej nauki, rozwoju ponad podziałami”.
- 26 października 2004 r. – w WZR „RAWAR” odbyło się wspólne posiedzenie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i przedstawicieli różnych związków zawodowych, w trakcie którego przyjęto wspólne stanowisko zawierające „Pięć tez Polskiego Lobby Przemysłowego i Związków Zawodowych wobec procesu prywatyzacji gospodarki polskiej”.
- 9 listopada 2004 r. – w Przemysłowym Centrum Optyki odbyło się kolejne posiedzenie Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej PLP” poświęcone wypracowaniu stanowiska PLP w sprawie budżetu MON na rok 2005 i zakupów uzbrojenia na potrzeby Sił Zbrojnych RP.
- 16 listopada 2004 r. – ekspert Polskiego Lobby Przemysłowego Tomasz Hypki i koordynator PLP dr Paweł Soroka wzięli udział w posiedzeniu Senackiej Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego, poświęconemu realizacji umów

offsetowych i przedstawili na forum Komisji swoje opinie na ten temat.

- 25 listopada 2004 r. – przewodniczący Komisji Nauki i Postępu Technicznego PLP prof. dr hab. Andrzej Janicki wziął udział w posiedzeniu Sejmowej Komisji Nadzwyczajnej do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o działalności lobbingsowej.
- 25 listopada 2004 r. – z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego zebrał się Zespół redagujący Raport o stanie realizacji umów offsetowych.
- 22 grudnia 2004 r. – w Przemysłowym Centrum Optyki, Polskie Lobby Przemysłowe zwołało konferencję prasową, w trakcie której przedstawiło dziennikarzom swoje stanowisko w sprawie budżetu MON na rok 2005 i zakupów uzbrojenia na potrzeby Sił Zbrojnych RP oraz koncepcję utworzenia Urzędu ds. Uzbrojenia.

2005

- 6 stycznia 2005 r. – prof. Andrzej Janicki – przewodniczący Komisji Nauki i Postępu Technicznego Polskiego Lobby Przemysłowego uczestniczył w posiedzeniu Sejmowej Nadzwyczajnej Komisji do rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o działalności lobbingsowej.
- 11 stycznia 2005 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 16 lutego 2005 r. – odbyło się drugie posiedzenie Porozumienia Obywatelskiego Organizacji Społecznych i Związków Zawodowych „Dla polskiej nauki, rozwoju ponad podziałami”.
- 24 lutego 2005 r. – w Domu Polonii w Warszawie odbyło się spotkanie zorganizowane przez Forum Kobiet Katolickich, w którym wzięli udział przedstawiciele Konwersatorium „O lepszą Polskę”: mgr inż. Marek Głogowski, mec. Andrzej Litwak i dr Paweł Soroka, którzy przedstawili „Raport o stanie państwa polskiego i sposobach jego naprawy”.

- 2 marca 2005 r. – w Instytucie „Orgmasz” w Warszawie odbyło się posiedzenie podsumowujące działalność Konwersatorium „O lepszą Polskę”, w trakcie którego mgr inż. Marek Głogowski przedstawił główne elementy ukończonego „Raportu o stanie państwa i sposobach jego naprawy”.
- 10 marca 2005 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 14 marca 2005 r. – odbyła się dyskusja ekspertów PLP nad opracowaniem pt. „Tezy PLP w sprawie przeciwdziałania regresowi w rozwoju społeczno-gospodarczym Polski”.
- 19 marca 2005 r. – w sali konferencyjnej WZR „RAWAR” odbyła się uroczystość 12-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego. Na spotkanie rocznicowe przybyli m.in. parlamentarzyści, przedstawiciele Sztabu Generalnego WP i instytucji wojskowych, przedsiębiorstw i jednostek badawczo-rozwojowych, członkowie Konwersatorium „O lepszą Polskę”, reprezentanci organizacji społecznych i stowarzyszeń oraz działacze związków zawodowych współdziałających z PLP.
- 7 kwietnia 2005 r. – w budynku NOT w Warszawie odbyła się ogólnopolska konferencja pt. „Funkcjonowanie i przyszłość spółek pracowniczych w Polsce”, zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe, Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich oraz Związek Zawodowy Inżynierów i Techników. Na zakończenie konferencji przyjęto uchwałę.
- 1 czerwca 2005 r. – odbyło się posiedzenie Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 8 czerwca 2005 r. – koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr Paweł Soroka wziął udział w V Krajowym Zjeździe Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce, który odbył się w Krynicy.
- 2 września 2005 r. – odbyło się wspólne posiedzenie Polskiego Lobby Przemysłowego i Porozumienia Obywatelskiego Organizacji Społecznych i Związków Zawodowych „Dla polskiej nauki, rozwoju ponad podziałami”, które poświęcone było przyszłości Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych i utworzeniu Międzynarodowego Ośrodka Bezpiecznego Lot-

nictwa, Ochrony Zdrowia, Kształcenia i Szkolenia Personelu Lotniczego.

- 16 września 2005 r. – koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr Paweł Soroka na zaproszenie Rady Krajowej Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych w Polsce wziął udział w Ogólnopolskich Obchodach Europejskiego Dnia Maszynisty Kolejowego, które odbyły się w Skarżysku Kamiennej.
- 22 września 2005 r. – odbyło się drugie posiedzenie Porozumienia Obywatelskiego i Polskiego Lobby Przemysłowego na temat WSOSP w Dęblinie.
- 29 listopada 2005 r. – odbyło się posiedzenie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i Konwersatorium „O lepszą Polskę”, poświęcone ocenie programu gospodarczego rządu Premiera Kazimierza Marcinkiewicza.
- 19 grudnia 2005 r. – w Instytucie „Orgmasz” odbyła się konferencja prasowa Polskiego Lobby Przemysłowego, w trakcie której przedstawiony został dokument PLP pt. „Tezy postulujące działania niezbędne dla zrównoważenia i przyspieszenia rozwoju społeczno-gospodarczego Polski”, skierowane do rządu Premiera Kazimierza Marcinkiewicza.
- 20 grudnia 2005 r. – w Przemysłowym Centrum Optyki odbyło się posiedzenie Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej Polskiego Lobby Przemysłowego.

2006

- 11 stycznia 2006 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego PLP.
- 27 stycznia 2006 r. – w WSK „PZL-Warszawa II” w Warszawie odbyła się konferencja prasowa Polskiego Lobby Przemysłowego, w czasie której przedstawione zostało stanowisko PLP w sprawie budżetu MON na rok 2006 i zakupów uzbrojenia na potrzeby polskiej armii.

- 13 lutego 2006 r. – eksperci Polskiego Lobby Przemysłowego mgr inż. Marek Głogowski i dr Paweł Soroka – na zaproszenie Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność-80” – spotkali się z przedstawicielami załogi Szczecińskiej Stoczni Remontowej „Gryfia” S.A. Spotkanie poświęcone było przekształceniom własnościowym Stoczni.
- 21 lutego 2006 r. – koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr Paweł Soroka wziął udział w odbywającym się w Oleśnicy posiedzeniu Rady Krajowej Związku Zawodowego Dyżurnych Ruchu PKP, w czasie którego oceniana była przygotowana przez Ministerstwo Transportu i Budownictwa „Strategia dla transportu kolejowego do 2009 roku”.
- 22 lutego 2006 r. – w Przemysłowym Instytucie Telekomunikacji odbyło się spotkanie zorganizowane przez Polskie Lobby Przemysłowe, dotyczące otwarcia europejskiego rynku uzbrojenia. Obok prezesów przedsiębiorstw obronnych, dyrektorów instytutów, ekspertów i związkowców, wzięli w nim udział przedstawiciele MON, Ministerstwa Gospodarki oraz Ministerstwa Skarbu Państwa.
- 13 marca 2006 r. – koordynator PLP dr Paweł Soroka wziął udział w spotkaniu zorganizowanym przez Departament Spraw Obronnych Ministerstwa Gospodarki, w czasie którego przedstawił uwagi Polskiego Lobby Przemysłowego do propozycji Ministerstwa Gospodarki dotyczących instrumentów wspierających polski przemysł obronny.
- 15 marca 2006 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 25 marca 2006 r. – w sali konferencyjnej KOARA EXPO (dawna sala WZR „Rawar”) odbyła się uroczystość 13-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego. Na uroczystość przybyli m.in. przedstawiciele Biura Bezpieczeństwa Narodowego, Sztabu Generalnego WP, prezesi i dyrektorzy przedsiębiorstw, instytutów i jednostek badawczo-rozwojowych, reprezentanci różnych stowarzyszeń i związków zawodowych współpracujących z Polskim Lobby Przemysłowym oraz członkowie Konwersato-

rium „O lepszą Polskę” i animatorzy Ruchu Społecznego „O lepszą Polskę”.

- 26 kwietnia 2006 r. – prof. dr hab. Andrzej Janicki – przewodniczący Komisji Nauki i Postępu Technicznego PLP wziął udział w posiedzeniu Sejmowej Komisji Obrony Narodowej poświęconym działalności jednostek badawczo-rozwojowych w MON.
- 10 maja 2006 r. – w Przemysłowym Centrum Optyki w Warszawie odbyła się konferencja prasowa Polskiego Lobby Przemysłowego, w trakcie której przedstawione zostało stanowisko PLP w sprawie przystąpienia Polski do otwartego europejskiego rynku uzbrojenia.
- 11 maja 2006 r. – w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych odbyło się posiedzenie Porozumienia Obywatelskiego Organizacji Społecznych i Związków Zawodowych „Dla polskiej nauki, rozwoju ponad podziałami” z udziałem przedstawicieli Polskiego Lobby Przemysłowego. Tematem posiedzenia była przyszłość Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie.
- 24 maja 2006 r. – w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie odbyła się druga część posiedzenia Porozumienia Obywatelskiego Organizacji Społecznych i Zawodowych dotycząca przyszłości WSOSP w Dęblinie.
- 25 maja 2006 r. – w Wojskowych Zakładach Lotniczych nr 4 w Warszawie odbyło się posiedzenie zwołane przez Polskie Lobby Przemysłowe z udziałem menadżerów i związkowców z przedsiębiorstw polskiego przemysłu zbrojeniowego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego, w trakcie którego powołany został Społeczny Zespół Zadaniowy do opracowania koncepcji konsolidacji polskiego przemysłowego potencjału obronnego.
- 29 czerwca 2006 r. – w WSK „PZL-Warszawa II” S.A. odbyło się drugie posiedzenie powołanego z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego – Społecznego Zespołu Zadaniowego ds. opracowania koncepcji konsolidacji polskiego przemysłowego potencjału obronnego.

- 16 lipca 2006 r. – koordynator PLP dr Paweł Soroka wziął udział w uroczystości 15. rocznicy powstania Związku Zawodowego Dyżurnych Ruchu, które odbyło się w Częstochowie.
- 20 lipca 2006 r. – przewodniczący Komisji Nauki i Postępu Technicznego PLP prof. dr hab. Andrzej Janicki wziął udział w posiedzeniu Sejmowej Komisji Obrony Narodowej poświęconym perspektywom polskiego przemysłu obronnego po wprowadzeniu w życie Kodeksu Dobrych Praktyk Europejskiej Agencji Obrony.
- 15 września 2006 r. – na zaproszenie Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr Paweł Soroka wziął udział w ogólnopolskich obchodach Europejskiego Dnia Maszynisty Kolejowego, które odbyły się w Spale k. Tomaszowa Mazowieckiego.
- 27 września 2006 r. – na zaproszenie Dowódcy 61 Brygady Rakietowej Obrony Powietrznej dr Paweł Soroka – koordynator PLP obserwował na poligonie w Wicku Morskim ćwiczenia sił zbrojnych RP pn. „Anakonda”.
- 17 października 2006 r. – w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych odbyła się Ogólnopolska Konferencja pt. „Konsolidacja polskiego przemysłu obronnego w warunkach otwartego europejskiego rynku uzbrojenia”, zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe wspólnie z Towarzystwem Wiedzy Obronnej oraz Sekcją Krajową Przemysłu Zbrojeniowego NSZZ „Solidarność”, Sekcją Krajową Przemysłu Zbrojeniowego Związku Zawodowego Przemysłu Elektromaszynowego, Sekcją Krajową Zakładów Przemysłu Obronnego Związku Zawodowego Inżynierów i Techników, Zarządem Okręgowym Przedsiębiorstw Wojskowych i Działalności Pozabudżetowej NSZZ Pracowników Wojska i Komisją Międzyzakładową NSZZ „Solidarność-80” w ZM „Bumar-Łabędy” S.A. W konferencji uczestniczyli prezesi i dyrektorzy przedsiębiorstw zbrojeniowych i wojskowych przedsiębiorstw remontowo-produkcyjnych, dyrektorzy instytutów i jednostek badawczo-rozwojowych pracujących na rzecz obronności, działacze związków

zawodowych działających w polskim przemyśle obronnym i jego zapleczu badawczo-rozwojowym oraz dziennikarze. Na zakończenie obrad uczestnicy konferencji przyjęli wspólne stanowisko.

- 29 listopada 2006 r. – w Senacie RP odbyło się posiedzenie seminaryjne Senackiej Komisji Obrony Narodowej na temat „Stan aktualny i perspektywy rozwoju polskiego przemysłu obronnego po przystąpieniu Polski do międzyrządowego reżimu stymulującego konkurencyjność Europejskiego Rynku Uzbrojenia”. Do udziału w tym posiedzeniu zaproszony został koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr Paweł Sorka, który przedstawił opinię PLP na powyższy temat.
- 13 grudnia 2006 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.

2007

- 11 stycznia 2007 r. – prof. dr hab. Andrzej Janicki wziął udział w posiedzeniu Sejmowej Komisji Obrony Narodowej poświęconym reformie wyższego szkolnictwa wojskowego.
- 18 stycznia 2007 r. – odbyło się posiedzenie Porozumienia Obywatelskiego Organizacji Społecznych i Związków Zawodowych „Dla polskiej nauki, rozwoju ponad podziałami”, poświęcone reformie szkolnictwa wojskowego.
- 25 stycznia 2007 r. – odbyło się zebranie grupy ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego, poświęcone ocenie przekształceń w polskiej elektroenergetyce.
- 13 lutego 2007 r. – w siedzibie NOT w Warszawie odbyło się wspólne posiedzenie Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej Polskiego Lobby Przemysłowego i Sekcji Techniki Uzbrojenia Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, które poświęcone było ocenie realizacji umów offsetowych związanych z zakupem nowych rodzajów uzbrojenia dla sił zbrojnych RP.

- 15 lutego 2007 r. – prof. dr hab. Andrzej Janicki – przewodniczący Komisji Nauki i Postępu Technicznego Polskiego Lobby Przemysłowego wziął udział w posiedzeniu Sejmowej Komisji Edukacji i Nauki, poświęconym nowelizacji Ustawy o Jednostkach Badawczo-Rozwojowych.
- 16 lutego 2007 r. – eksperci PLP mgr inż. Marek Głogowski i dr Paweł Soroka spotkali się w Pogorzeliczy k. Kołobrzegu z prezesami i działaczami związków zawodowych polskich stoczni remontowych. Spotkanie dotyczyło prywatyzacji tych stoczní.
- 28 lutego 2007 r. – w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych odbyło się posiedzenie Polskiego Lobby Przemysłowego, dotyczące sprzedaży wytwórni lotniczej „PZL-Mielec” i przyszłości polskiego przemysłu lotniczego. Przedyskutowana została także koncepcja reformy polskiego szkolnictwa wojskowego.
- 31 marca 2007 r. – w Sali Konferencyjnej „KOARA EXPO” w Warszawie odbyła się uroczystość 14 rocznicy Polskiego Lobby Przemysłowego. W uroczystości wzięli udział przedstawiciele ministerstw, instytucji wojskowych, prezesi i dyrektorzy firm, przedsiębiorstw i jednostek badawczo-rozwojowych, reprezentanci świata nauki, reprezentanci różnych związków zawodowych oraz dziennikarze, a także organizatorzy i koordynatorzy terenowi Ruchu Społecznego „O lepszą Polskę”.
- 23 maja 2007 r. – odbyła się wspólna konferencja prasowa Polskiego Lobby Przemysłowego i Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich poświęcona ocenie realizacji umów offsetowych.
- 31 maja 2007 r. – na zaproszenie Dowódcy Sił Powietrznych gen. broni pil. Andrzeja Błasika, koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego dr Paweł Soroka na poligonie w Wicku Mor skim obserwował strzelania bojowe lotnictwa i Wojsk Obrony Przeciwlotniczej, odbywające się w ramach ćwiczeń „Orzeł 2007”.
- 12 czerwca 2007 r. – odbyło się posiedzenie Porozumienia Obywatelskiego „Dla polskiej nauki, rozwoju ponad podziałami”.

mi”, poświęcone wypracowaniu stanowiska w sprawie przyszłości wyższego szkolnictwa wojskowego.

- 21 czerwca 2007 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 26 czerwca 2007 r. – odbyła się dyskusja panelowa pt. „Szanse i zagrożenia dla polskich kolei wynikające z otwarcia europejskiego rynku kolejowego”, zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe i Konfederację Kolejowych Związków Zawodowych.
- 7 września 2007 r. – na zaproszenie Rady Krajowej Związku Zawodowego Maszynistów Kolejowych koordynator PLP dr Paweł Soroka wziął udział w obchodach Europejskiego Dnia Maszynisty Kolejowego, które odbyły się w Olsztynie.
- 27 września 2007 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 15 listopada 2007 r. – Polskie Lobby Przemysłowe i firma Meetings Management zorganizowały konferencję pt. „Innowacje i inwestycje w transporcie w Polsce”, odbywającą się w ramach II Środkowoeuropejskich Dni Otwartych Inicjatyw Gospodarczych.
- 12 grudnia 2007 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 17 grudnia 2007 r. – odbyło się posiedzenie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego poświęcone opracowaniu memoriału skierowanego do rządu RP w sprawie podjęcia działań niezbędnych dla osiągnięcia celów rozwoju społeczno-gospodarczego Polski przedstawionych w ekspozycji Premiera Donalda Tuska.

2008

- 6 lutego 2008 r. – w Przemysłowym Centrum Optyki odbyło się posiedzenie Polskiego Lobby Przemysłowego poświęcone sytuacji w polskim przemyśle obronnym i jego zapleczu badawczo-rozwojowym.

- 29 lutego 2008 r. – w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych odbyła się Ogólnopolska Konferencja pt. „Ocena i propozycje doskonalenia systemu zawierania i realizacji umów offsetowych związanych z zakupem uzbrojenia dla Sił Zbrojnych RP”, której organizatorami byli: Polskie Lobby Przemysłowe, Polska Izba Producentów na Rzecz Obronności Kraju i Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.
- 9 marca 2008 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 29 marca 2008 r. – w Centrum Konferencyjnym KOARA EXPO odbyła się uroczystość 15-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego. W uroczystości uczestniczyli m.in.: Dariusz Grabowski – Poseł do Parlamentu Europejskiego, przedstawiciele kierownictwa Departamentu Polityki Zbrojeniowej Ministerstwa Obrony Narodowej, prezesi polskich firm zbrojeniowych i dyrektorzy instytutów działających na rzecz obronności, eksperci i pracownicy naukowcy wyższych uczelni, w tym Wojskowej Akademii Technicznej, oraz prezesi stowarzyszeń i szefowie różnych związków zawodowych współpracujących z PLP.

Koordinator PLP dr Paweł Soroka odczytał pismo, które do uczestników uroczystości skierował Prezydent RP Lech Kaczyński. Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Zbrojeniowej MON płk dr inż. Józef Makuchowski udekorował grupę działaczy Polskiego Lobby Przemysłowego Medalem „Za zasługi dla obronności kraju”, nadanym przez Ministra Obrony Narodowej. Kilkunastu członkom PLP Prezes Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich dr inż. Andrzej Ciszewski wręczył Odznaki im. prof. Henryka Mierzejewskiego i Złote Honorowe Odznaki SIMP. W trakcie uroczystości sytuację gospodarki światowej przedstawił ekspert PLP Marek Głogowski, zaś prof. Stanisław Piasecki zanalizował aktualną sytuację polskiej gospodarki. Spotkaniu towarzyszyła wystawa wydawnictw PLP i promocja kolejnego rocznika Polskiego Lobby Przemysłowego, zawierającego opinie, stanowiska

i opracowania z roku ubiegłego oraz bogatą dokumentację zdjęciową, kalendarium i wycinki prasowe oraz teksty z Internetu o dokonaniach PLP z lat 1993–2008.

- 12 kwietnia 2008 r. – na zaproszenie posła Aleksandra Chłopka grupa ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego wzięła udział w konferencji pt. „Aktualne problemy energetyczne w Polsce” w Gliwicach, wygłaszając referaty.
- 13 maja 2008 r. – w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych odbyło się spotkanie PLP poświęcone wnioskowi wynikającemu z realizacji programu samolotu I-22 „Iryda”.
- 10 czerwca 2008 r. – odbyło się spotkanie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego poświęcone ocenie rządowego programu prywatyzacji na lata 2008–2011. W oparciu o dyskusję, którą przeprowadzono w czasie spotkania, sformułowana została opinia PLP na ten temat.
- 2 lipca 2008 r. – w Warszawskich Zakładach „Rawar” odbyło się posiedzenie Polskiego Lobby Przemysłowego poświęcone problemom polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego.
- 27 sierpnia 2008 r. – odbyło się posiedzenie PLP w sprawie możliwości zbudowania we współpracy międzynarodowej polskiego samolotu szkolno-bojowego nowej generacji.
- 1 października 2008 r. – odbyło się zebranie zespołu przygotowującego Seminarium poświęconego możliwości wyprodukowania polskiego samolotu szkolno-bojowego nowej generacji.
- 17 września 2008 r. – ponownie zebrał się zespół przygotowujący Seminarium dotyczące możliwości wyprodukowania polskiego samolotu szkolno-bojowego nowej generacji.
- 29 października 2008 r. – w Wyższej Oficerskiej Szkole Sił Powietrznych w Dęblinie odbyło się zorganizowane przez Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego Seminarium pt. „Możliwości wyprodukowania polskiego samolotu szkolno-bojowego nowej generacji we współpracy międzynarodowej”. Dowództwo Sił Powietrznych podczas Seminarium reprezentowali: Szef Szkolenia Sił Powietrznych gen. bryg. dr pil. Anatol Czaban, Szef Wojsk Lotniczych w Dowództwie Sił

Powietrznych gen. bryg. pil. Ryszard Hać i Komendant-Rektor WOŚSP gen. bryg. dr pil. Jan Rajchel. Sztab Generalny Wojska Polskiego reprezentowali gen. broni pil. Lech Majewski i gen. bryg. dr pil. Leszek Cwojdzński. W seminarium uczestniczyli m.in. prezesi polskich firm lotniczych, dyrektorzy instytutów działających na rzecz lotnictwa i przedstawiciele Politechniki Warszawskiej i Rzeszowskiej.

- 30 października 2008 r. – Polskie Lobby Przemysłowe zwołało konferencję prasową poświęconą zagrożeniom dla polskiego przemysłu, wynikających z wprowadzenia przez Unię Europejską systemu regulacji uprawnieniami do emisji dwutlenku węgla.
- 10 grudnia 2008 r. – w Warszawskiej Szkole Zarządzania – Szkole Wyższej odbyła się Ogólnopolska Konferencja pt. „Przekształcenia polskich kolei w warunkach globalnego kryzysu ekonomicznego”, zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe wspólnie z Konfederacją Kolejowych Związków Zawodowych. Na zakończenie obrad przyjęto Stanowisko Konferencji.
- 17 grudnia 2008 r. – w Warszawie, po trzech latach przerwy, zebrali się członkowie Konwersatorium „O lepszą Polskę”, specjalizujący się w sprawach gospodarczych. Zadecydowali oni o wznowieniu prac Konwersatorium. Ostatnie posiedzenie Konwersatorium odbyło się 2 marca 2005 roku na zakończenie prac, które doprowadziły do opracowania *Raportu o stanie państwa i sposobach jego naprawy*, który w nakładzie 5000 egzemplarzy został opublikowany w czerwcu 2005 roku. Konwersatorium wznowiło swoją działalność w celu opracowania raportu poświęconego globalnemu kryzysowi gospodarczemu. Ma on zawierać diagnozę i określenie przyczyn tego kryzysu, zarówno w wymiarze światowym jak i w warunkach polskich, a ponadto propozycje działań i narzędzi umożliwiających jego przezwyciężenie. W trakcie posiedzenia ustalono zakres tematyczny nowego raportu oraz metodologię pracy nad nim. Przy opracowaniu raportu, Konwersatorium „O lepszą Polskę” będzie współpracowało z Polskim Lobby Przemysłowym.

2009

- 15 stycznia 2009 r. – odbyło się drugie posiedzenie Konwersatorium „O lepszą Polskę” w sprawie określenia przyczyn światowego kryzysu gospodarczego i sposobów jego przezwyciężenia. Referat na ten temat wygłosił prof. dr hab. Jerzy Żyżyński.
- 28 stycznia 2009 r. – w Warszawskich Zakładach Radiowych „Rawar” odbyło się posiedzenie Polskiego Lobby Przemysłowego poświęcone sytuacji w polskim przemyśle obronnym i programowi modernizacji polskiej armii na lata 2010–2018.
- 10 lutego 2009 r. – odbyło się trzecie posiedzenie Konwersatorium „O lepszą Polskę” dotyczące globalnego kryzysu gospodarczego. Referat na ten temat wygłosił prof. dr hab. Andrzej Zawisław.
- 24 lutego 2009 r. – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej ds. Uzbrojenia i Modernizacji Zenon Kosiniak-Kamysz przyjął grupę przedstawicieli Polskiego Lobby Przemysłowego i polskiego przemysłu lotniczego, którzy zapoznali go z propozycjami i wnioskami z Seminarium pt. „Możliwości wyprodukowania polskiego samolotu szkolno-bojowego nowej generacji we współpracy międzynarodowej”, które 29 października 2008 odbyło się w Dęblinie.
- 25 lutego 2009 r. – Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego gen. Franciszek Gągor przyjął grupę przedstawicieli Polskiego Lobby Przemysłowego i polskiego przemysłu lotniczego, którzy zapoznali go z propozycjami i wnioskami z Seminarium pt. „Możliwości wyprodukowania polskiego samolotu szkolno-bojowego nowej generacji we współpracy międzynarodowej”.
- 4 marca 2009 r. – odbyło się czwarte posiedzenie „Konwersatorium „O lepszą Polskę” poświęcone globalnemu kryzysowi gospodarczemu. Referat na ten temat wygłosił prof. dr hab. Jan Dziewulski.
- 6 marca 2009 r. – Polskie Lobby Przemysłowe zwołało konferencję prasową, w trakcie której przedstawiło swoje stanowisko w sprawie sytuacji w polskim przemyśle obronnym i finanso-

wania modernizacji Sił Zbrojnych RP. W konferencji prasowej, oprócz ekspertów PLP, wzięli także udział przedstawiciele związków zawodowych działających w polskim przemyśle obronnym.

- 10 marca 2009 r. – Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Konfederacja Kolejowych Związków Zawodowych i Sekcja Krajowa Kolarzy NSZZ „Solidarność” zorganizowały dyskusję panelową z udziałem parlamentarzystów, ekspertów i praktyków na temat: **„Usamorządowienie polskich kolei – dezintegracja czy nowy system ? Diagnoza i propozycje naprawy”**. W panelu uczestniczyli m.in. prof. Juliusz Engelhardt – wiceminister infrastruktury oraz Poseł Janusz Piechociński – wiceprzewodniczący sejmowej komisji infrastruktury.
- 23 marca 2009 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 28 marca 2009 r. – w Centrum Konferencyjnym KOARA EXPO odbyła się uroczystość 16-lecia powstania Polskiego Lobby Przemysłowego, w której wzięli udział m.in. Poseł na Sejm RP Janusz Piechociński, Poseł do Parlamentu Europejskiego Dariusz Grabowski, prezesi polskich firm zbrojeniowych, dyrektorzy instytutów naukowych, eksperci i pracownicy naukowcy wyższych Uczelni, prezesi i działacze stowarzyszeń oraz działacze różnych związków zawodowych współpracujących z Polskim Lobby Przemysłowym, a także dziennikarze. Spotkaniu towarzyszyła wystawa wydawnictw Polskiego Lobby Przemysłowego oraz promocja najnowszego rocznika PLP.
- 6 kwietnia 2009 r. – odbyło się kolejne posiedzenie członków – powołanego z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego – Konwersatorium „O lepszą Polskę”, przygotowujących Raport o globalnym kryzysie finansowo-gospodarczym. Swoje stanowisko na temat kryzysu przedstawił Lesław Michnowski.
- 7 kwietnia 2009 r. – Dariusz Bogdan – wiceminister gospodarki odpowiedzialny za przemysł obronny przyjął przedstawicieli Polskiego Lobby Przemysłowego. Tematem spotkania były propozycje PLP dotyczące możliwości wyprodukowania

- przez polski przemysł obronno-lotniczy samolotu szkolno-bojowego nowej generacji we współpracy międzynarodowej.
- 28 kwietnia 2009 r. – odbyło się posiedzenie Konwersatorium „O lepszą Polskę, prowadzącego prace nad Raportem o globalnym kryzysie gospodarczym. Historyczne odniesienia do obecnego kryzysu przedstawił prof. dr hab. Jan Dziewulski.
 - 20 maja 2009r. – miało miejsce kolejne spotkanie członków Konwersatorium „O lepszą Polskę”, pracujących nad Raportem o globalnym kryzysie finansowo-gospodarczym. Swoje stanowisko w sprawie przyczyn i przebiegu globalnego kryzysu gospodarczego przedstawił prof. dr hab. Andrzej Zawisław.
 - 27 maja 2009 r. – Gen. broni pil. Andrzej Błasik – Dowódca Sił Powietrznych przyjął koordynatora PLP dr hab. Pawła Sorokę. Rozmowa dotyczyła możliwości wyprodukowania przez polski przemysł samolotu szkolno-bojowego nowej generacji we współpracy międzynarodowej.
 - 5 czerwca 2009 r. – Dowódca Marynarki Wojennej RP Wiceadmiral Andrzej Karweta przyjął w Gdyni koordynatora PLP dr hab. Pawła Sorokę. Rozmowa była poświęcona zorganizowaniu przez Polskie Lobby Przemysłowe Ogólnopolskiej Konferencji dotyczącej modernizacji Marynarki Wojennej RP przy wykorzystaniu potencjału polskiego przemysłu stoczniowego, obronnego i ich zaplecza badawczo-rozwojowego.
 - 10 czerwca 2009 r. – ponownie zebrali się członkowie Konwersatorium „O lepszą Polskę”, przygotowujący Raport o globalnym kryzysie finansowo-gospodarczym. Tym razem referentem był dr Krzysztof Lachowski.
 - 22 czerwca 2009 r. – w trakcie posiedzenia członków – powołanego z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego – Konwersatorium „O lepszą Polskę”, wystąpiła prof. dr hab. Jadwiga Staniszkis, która przedstawiła własną interpretację przyczyn i przebiegu globalnego kryzysu gospodarczego.
 - 2 lipca 2009 r. – w czasie posiedzenia Konwersatorium „O lepszą Polskę” dr Zbigniew Klimiuk przedstawił przyczyny kryzysu międzynarodowego systemu finansowego oraz możliwe scenariusze jego przebiegu i sposoby jego przezwyciężenia.

- 6 lipca 2009 – odbyło się wspólne posiedzenie Komisji Nauki i Postępu Technicznego PLP i członków Oddziału Warszawskiego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, poświęcone ocenie stanu innowacyjności w polskiej gospodarce.
- 23 lipca 2009 r. – Polskie Lobby Przemysłowe zwołało konferencję prasową, w trakcie której przedstawiło swoje Stano-wisko w sprawie zagrożeń dla obronności Polski i polskiego przemysłu lotniczo-zbrojeniowego.
- 25 lipca 2009 r. – przedstawiciele Polskiego Lobby Przemysłowego: prof. dr Andrzej Janicki, doc. dr Tadeusz Gałązka i dr Andrzej Żyluk – zastępca Dyrektora Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych zostali przyjęci przez ministra Aleksandra Szczygło – Szefa Biura Bezpieczeństwa Narodowego.
- 12 października 2009 r. – Krajowa Rada Spółdzielcza i Pol-skie Lobby Przemysłowe – pod patronatem Wicepremiera, Mi-nistra Gospodarki Waldemara Pawlaka – zorganizowały Ogól-nopolską Konferencję pt. **„Spółdzielczość i akcjonariat pracowniczy jako elementy bezpieczeństwa społecznego i trwałego rozwoju”**. W Konferencji wziął udział Wicepre-mier Waldemar Pawlak oraz działacze związkowi i spółdzielcy z całego kraju oraz eksperci zajmujący się problematyką ak-cjonariatu pracowniczego i spółdzielczości.
- 20 października 2009 r. – w Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni odbyła się Ogólnopolska Konferencja pt. **„Moderni-zacja Marynarki Wojennej RP a przewyższanie kryzy-su gospodarczego w Polsce”**, która została zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkow-skiego oraz Wydział Dowodzenia i Operacji Morskich Aka-demii Marynarki Wojennej wspólnie z NSZZ Pracowników Wojska i NSZZ „Solidarność” w Stoczni Marynarki Wojennej S.A. w Gdyni oraz NSZZ „Solidarność 80”, WZZ Pracowników Gospodarki Morskiej i NSZZ „Solidarność” w Szczecińskiej Stoczni Remontowej „Gryfia” S.A. W konferencji wzięli udział m.in. przedstawiciele Biura Bezpieczeństwa Narodowego, Dowództwa Marynarki Wojennej RP, menedżerowie stoczni

- i polskich zakładów zbrojeniowych, dyrektorzy i pracownicy naukowcy jednostek badawczo – rozwojowych działających na rzecz Marynarki Wojennej, eksperci i działacze związkowi.
- 10 grudnia 2009 r. – w Wojskowych Zakładach Lotniczych nr 4 w Warszawie odbyło się spotkanie zorganizowane przez Polskie Lobby Przemysłowe poświęcone konsolidacji polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego. Wzięli w nim udział przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Obrony Narodowej i Biura Bezpieczeństwa Narodowego, prezesi przedsiębiorstw zbrojeniowych, dyrektorzy instytutów działających na rzecz obronności, związkowcy oraz eksperci.

2010

- 12 stycznia 2010 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego, w czasie którego dokonano podsumowania działalności PLP w roku 2009 oraz określono najważniejsze zadania i zamierzenia na rok 2010.
- 11 lutego 2010 r. – Polskie Lobby Przemysłowe zwołało konferencje prasową, w trakcie której przedstawiło swoje stanowisko w sprawie restrukturyzacji i konsolidacji potencjału polskiego przemysłu obronnego.
- 20 marca 2010 r. w sali Konferencyjnej KOARA EXPO odbyła się uroczystość siedemnastej rocznicy Polskiego Lobby Przemysłowego, w której uczestniczyli menedżerowie przemysłu, dyrektorzy instytutów i jednostek badawczo-rozwojowych, przedstawiciele wojska, eksperci, działacze różnych związków zawodowych współpracujących z Polskim Lobby Przemysłowym oraz dziennikarze.
- 1 czerwca 2010 r. – odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 24 czerwca 2010 r. – w Gdańsku z okazji **Bałtyckich Targów Militarych BALT-MILITARY-EXPO 2010** odbyła się II Konferencja Naukowa pt. „Stan obecny oraz perspektywy rozwoju

Marynarki Wojennej RP”. W jej trakcie Koordynator PLP prof. dr hab. Paweł Soroka wygłosił referat pt. „Modernizacja Marynarki Wojennej RP a przezwyciężenie kryzysu gospodarczego w Polsce”.

- 12 lipca 2010 r. – Dowódca Sił Powietrznych gen. broni pil. Lech Majewski przyjął prof. dr hab. Pawła Sorokę – Koordynatora Polskiego Lobby Przemysłowego. Rozmowa dotyczyła oferty przemysłowej związanej z pozyskaniem dla Sił Powietrznych nowego samolotu szkolenia zaawansowanego.
- 14 września 2010 r. – Szef Sztabu Generalnego Wojska Polskiego General Maciej Cieniuch przyjął koordynatora Polskiego Lobby Przemysłowego prof. dr hab. Pawła Sorokę. Rozmowa dotyczyła współpracy PLP z Wojskiem Polskim w sprawie modernizacji technicznej sił zbrojnych RP oraz przyszłości wojskowych przedsięwzięć remontowo-produkcyjnych.
- 22 września 2010 r. w Przemysłowym Centrum Optyki S.A. odbyło się robocze spotkanie członków Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej PLP, poświęcone projektowi budżetu MON na rok przyszły oraz Dyrektywie nr 81 Unii Europejskiej, dotyczącej liberalizacji europejskiego rynku uzbrojenia.
- 6 października 2010 r. – Koordynator PLP prof. dr hab. Paweł Soroka na zaproszenie Dowódcy Operacyjnego Sił Zbrojnych RP gen. broni Edwarda Gruszki na poligonie w Wicku Mor skim obserwował Połączone Ćwiczenie Sił Zbrojnych i Układu Pozamilitarnego „Anakonda 2010”.
- 12 listopada 2010 r. Dowódca Wojsk Lądowych gen. broni Zbigniew Głowienka spotkał się z Koordynatorem Polskiego Lobby Przemysłowego prof. dr hab. Pawłem Soroką w celu omówienia celów i założeń Ogólnopolskiej Konferencji pt. „Modernizacja wojsk lądowych impulsem rozwojowym dla polskiej gospodarki”.
- 19 listopada 2010 w Przemysłowym Centrum Optyki S.A. odbyła się konferencja prasowa zwołana przez Polskie Lobby Przemysłowe poświęcona budżetowi MON na rok 2011 r.

- 8 grudnia 2010 r. – w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych odbyło się posiedzenie zespołu zadaniowego do opracowania oferty przemysłowej związanej z pozyskaniem samolotu szkolenia zaawansowanego dla Sił Powietrznych.
- 9 grudnia 2010 r. – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej ds. Uzbrojenia i Modernizacji Marcin Idzik przyjął Małgorzatę Kucab – przewodniczącą Zarządu Okręgu Przedsiębiorstw Wojskowych i Sfery Pozabudżetowej NSZZ Pracowników Wojska i prof. dr hab. Pawła Sorokę – koordynatora PLP. Tematem spotkania był program Ogólnopolskiej Konferencji pt. „Modernizacja wojsk lądowych impulsem rozwojowym dla polskiej gospodarki”, którą Polskie Lobby Przemysłowe zamierza zorganizować wspólnie z Wojskową Akademią Techniczną.

2011

- 19 stycznia 2011 r. w klubie Wojskowej Akademii Technicznej odbyło się wspólne posiedzenie Klubu Generałów Lotnictwa i Polskiego Lobby Przemysłowego poświęcone kryteriom pozyskania dla Sił Powietrznych samolotu szkolenia zaawansowanego (samolotu LIFT). Wprowadzenia do dyskusji dokonali Gen. broni prof. dr hab. pil. Jerzy Gotowała i prof. dr hab. Paweł Soroka.
- 24 stycznia 2011 r. – odbyło się kolejne posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 1 lutego 2011 r. – w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych odbyło się drugie posiedzenie zespołu zadaniowego do opracowania oferty przemysłowej związanej z pozyskaniem samolotu szkolenia zaawansowanego dla Sił Powietrznych. Na zakończenie obrad przyjęto uzgodnioną treść propozycji PLP, które zostaną skierowane do decydentów odpowiedzialnych za tę transakcję.
- 11 lutego 2011 r. – zebrał się zespół zadaniowy PLP do opracowania stanowiska w sprawie przekształceń polskiej elektroenergetyki.

- 9 marca 2011 r. – Dowódca Operacyjny Sił Zbrojnych RP Gen. broni Edward Gruszka przyjął Koordynatora Polskiego Lobby Przemysłowego prof. dr hab. Pawła Sorokę. Rozmowa dotyczyła przygotowań do Ogólnopolskiej Konferencji pt. „Modernizacja wojsk lądowych impulsem rozwojowym dla polskiej gospodarki”.
- 26 marca 2011 r. w Sali Konferencyjnej KOARA EXPO odbyła się uroczystość osiemnastej rocznicy Polskiego Lobby Przemysłowego, w której uczestniczyli posłowie do Sejmu RP, menedżerowie przemysłu, dyrektorzy instytutów i jednostek badawczo-rozwojowych, przedstawiciele Sztabu Generalnego Wojska Polskiego i Dowództwa Wojsk Lądowych, eksperci, działacze różnych związków zawodowych współpracujących z Polskim Lobby Przemysłowym oraz dziennikarze.
- 19 kwietnia 2011 r. Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka spotkał się z Ewą Mankiewicz-Cudny – prezesem Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT w sprawie zorganizowania wspólnej konferencji dotyczącej globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego.
- 26 maja 2011 r. w sali Konferencyjnej Wojskowej Akademii Technicznej odbyła się Ogólnopolska konferencja pt. „Modernizacja Wojsk Lądowych impulsem rozwojowym dla polskiej gospodarki”, zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe i Wojskową Akademię Techniczną we współpracy z Dowództwem Wojsk Lądowych.
- 15 czerwca 2011 r. w sali konferencyjnej Domu Technika NOT odbyła się Ogólnopolska Konferencja pt. „Globalny kryzys finansowo-gospodarczy”, zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe, Komitet Naukowo-Techniczny Polityki Techniczno-Gospodarczej Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT oraz Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich, podczas którego miała miejsce promocja Raportu pt. „Przyczyny i konsekwencje globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego i jego przejawy w Polsce”, opracowanego przez Konwersatorium „O lepszą Polskę”.

- 30 czerwca 2011 r. przedstawiciele Polskiego Lobby Przemysłowego prof. dr hab. Andrzej Janicki i prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka wzięli udział w posiedzeniu Sejmowej Komisji Obrony Narodowej, w trakcie którego omawiana była przyszłość Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych.
- 16 września 2011 r. Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka wziął udział w Centralnych Obchodach Europejskiego Dnia Maszynisty Kolejowego w Mielnie Koszalińskim, zorganizowanych przez Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce.
- 19 września 2011 r. w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych odbyła się Ogólnopolska Konferencja pt. „Przyszłość Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych”, zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe i Zarząd Okręgu Przedsiębiorstw Wojskowych i Działalności Pozabudżetowej Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Pracowników Wojska.
- 9 października 2011 r. Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka wziął udział w Regionalnym Świecie Maszynistów Kolejowych PKP CARGO S.A. w Piotrkowie Trybunalskim.
- 16 listopada 2011 r. w redakcji czasopisma RAPOT WTO odbyło się posiedzenie zespołu zadaniowego, powołanego przez Polskie Lobby Przemysłowe, w celu opracowania Strategii budowy nowoczesnych wojsk pancernych i zmechanizowanych RP przy wykorzystaniu możliwości i potencjału polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego.
- 8 grudnia 2011 r. odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.

2012

- 18 stycznia 2012 r. odbyło się posiedzenie w rozszerzonym składzie Gremium Koordynacyjnego PLP, w trakcie którego omówiono przygotowania do Walnego Zgromadzenia Sprawo-

zdawczo-Wyborczego Polskiego Lobby Przemysłowego i uroczystości dziewiętnastej rocznicy PLP.

- 2 lutego 2012 r. w siedzibie Zarządu Głównego SIMP odbyła się konferencja prasowa zwołana przez Polskie Lobby Przemysłowe, w trakcie której zaprezentowało swoją Ekspertyzę w sprawie zadłużenia i oddłużania gospodarki polskiej.
- 3 marca 2012 r. w sali konferencyjnej Dywizji „Bumar Elektronika” S.A. odbyło się Walne Zgromadzenie Sprawozdawczo-Wyborcze Polskiego Lobby Przemysłowego, w trakcie którego przedłużono na kolejne lata kadencję Gremium Koordynacyjnego i jego koordynatora oraz Komisji Rewizyjnej PLP, a także powołano nowych członków tych organów.
- 13 marca 2012 r. w sali konferencyjnej Dywizji BUMAR Elektronika S.A. odbyło się posiedzenie Komisji Nauki i Postępu Technicznego Polskiego Lobby Przemysłowego poświęcone programowi „Tarcza Polski”.
- 28 marca 2012 w Centrum Konferencyjnym MON odbyło się Czesko-polskie forum współpracy przemysłów obronnych, pod patronatem Honorowym Ministra Obrony Republiki Czeskiej Aleksandra Vondry oraz Ministra Obrony Narodowej RP Tomasza Siemoniaka. Organizatorami Forum byli: Ambasada Republiki Czeskiej w Polsce, Czeska Agencja Wspierania Handlu Czech Trade, Polskie Lobby Przemysłowe i Stowarzyszenie Euro-Atlantyckie. Forum, w którym wzięli udział przedstawiciele polskich i czeskich przedsiębiorstw obronnych, poświęcone było możliwościom współpracy technologicznej i przemysłów obronnych obu państw.
- 31 marca 2012 roku w Centrum Konferencyjnym KOARA EXPO w Warszawie odbyła się uroczystość 19 lat istnienia Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. W uroczystości uczestniczyli posłowie na Sejm RP, przedstawiciele Dowództwa Operacyjnego Sił Zbrojnych RP i Dowództwa Sił Powietrznych, prezesi przedsiębiorstw i firm, dyrektorzy instytutów, prezesi i działacze organizacji społecznych i stowarzyszeń, pracownicy naukowcy i działacze związków zawodowych oraz dziennikarze. W czasie spotkania rocz-

nicowego zaprezentowany został najnowszy Raport Polskiego Lobby Przemysłowego pt. **„Straty w potencjale polskiego przemysłu i jego ułomna transformacja po 1989 roku. Wizja nowoczesnej reindustrializacji Polski”**.

- 15 maja 2012 r. w Sali Kolumnowej Sejmu RP odbyła się Konferencja pt. „Centralny Okręg Przemysłowy wczoraj-dziś-jutro” – w 75 rocznicę rozpoczęcia budowy COP-u, zorganizowana przez Wicemarszałku Sejmu RP Eugeniusza Grzeszczaka pod patronatem honorowym Wicepremiera i Ministra Gospodarki Waldemara Pawlaka. W dyskusji m.in. zabrał głos zaproszony na tę Konferencję prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka – Koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 21 czerwca 2012 r. odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 26 czerwca 2012 r. w Ustce odbyła się Ogólnopolska Konferencja poświęcona obronie powietrznej Wojsk Lądowych, zorganizowana przez Dowództwo Wojsk Lądowych. W trakcie konferencji miało miejsce wystąpienie Koordynatora PLP prof. nadzw. dr hab. Pawła Soroki.
- 5 września 2012 roku w czasie XX Międzynarodowego Salonu Przemysłu Obronnego w Kielcach, na terenie Targów Kielce, odbyła się Ogólnopolska Konferencja pt. „Organizacja i struktura polskiego przemysłu zbrojeniowego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego jako istotnego elementu systemu obronnego państwa”, zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe, Zarząd Okręgu Przedsiębiorstw Wojskowych i Działalności Pozabudżetowej NSZZ Pracowników Wojska i Polska Izbę Producentów na Rzecz Obronności Kraju. Na jej zakończenie przyjęto wspólne stanowisko.
- 14 września 2012 r. w Malborku odbyły się obchody Europejskiego Dnia Maszynisty, zorganizowane przez Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, w których brali udział maszyniści z całej Polski oraz ze Słowacji, Niemiec i Hiszpanii. W czasie uroczystej akademii głos zabrał Koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.

- 26 września 2012 r. przedstawiciele Polskiego Lobby Przemysłowego Marek Łukaniuk i prof. Paweł Soroka – na zaproszenie Dowódcy Operacyjnego Sił Zbrojnych RP Gen. broni Edwarda Gruszki - wzięli udział w ćwiczeniach „Anakonda 2012”, które odbyły się na poligonie Centrum Szkolenia Sił Powietrznych w Ustce.
- 24 października 2012 r. w Centrum Konferencyjnym MON odbyła się Międzynarodowa Konferencja pt. „Wojska Specjalne w systemie obronnym RP-aspekty organizacyjne, doktrynalne i modernizacyjne”, zorganizowana przez Akademię Obrony Narodowej, Dowództwo Wojsk Specjalnych i Polskie Lobby Przemysłowe, złożona z trzech sesji: plenarnej, wojskowej i przemysłowej.
- 30 listopada 2012 r. na terenie Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni odbyło się zwołane z inicjatywy Polskiego Lobby Przemysłowego zebranie założycielskie, w trakcie którego ukonstytuowała się Rada Budowy Okrętów.
- 5 grudnia 2012 r. w sali konferencyjnej BUMAR ELEKTRONIKA S.A. odbyło się posiedzenie Komisji Polityki Gospodarczo-Obronnej Polskiego Lobby Przemysłowego.

2013

- 8 stycznia 2013 r. odbyło się noworoczne rozszerzone posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 5 marca 2013 r. odbyło się kolejne posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego, podczas którego ustanowiono Honorowe Wyróżnienie PLP Bene Meritum pro Industrie Poloniae i powołano jego Kapitułę.
- 31 marca 2013 roku w Centrum Konferencyjnym KOARA EXPO w Warszawie odbyła się uroczystość dwudziestej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Przybyli na nią prezesi przedsiębiorstw i firm, dyrektorzy instytutów, prezesi i działacze organizacji społecznych i stowarzyszeń, przedstawiciele Wojska Polskie-

go, pracownicy naukowcy i działacze związków zawodowych współpracujących z PLP oraz dziennikarze. Najważniejszą częścią uroczystości XX-lecia PLP było wręczenie po raz pierwszy przyznanych Wyróżnień Honorowych Polskiego Lobby Przemysłowego pt. **„Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu)**. W czasie uroczystości wiceminister obrony narodowej Waldemar Skrzypczak dokonał także wręczenia **Medali Honorowych „Za zasługi dla obronności kraju”**, przyznanych na wniosek Polskiego Lobby Przemysłowego przez ministra obrony narodowej Tomasza Siemoniaka. Z okazji XX-rocznicy ukazał się kolejny rocznik Polskiego Lobby Przemysłowego, w którym m.in. Zamieszczono opracowaną przez ekspertów PLP i Konwersatorium „O lepszą Polskę” **Część drugą Raportu „Przyczyny i konsekwencje globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego i jego przejawy w Polsce”**.

- W dniach 13-15 maja 2013 r. w Centrum Konferencyjnym Wojska Polskiego w Warszawie odbyła się Ogólnokrajowa Konferencja Naukowa pt. **„System Obrony Powietrznej Polski**. Organizatorami Konferencji byli: Akademia Obrony Narodowej, Wojskowa Akademia Techniczna i Polskie Lobby Przemysłowe wspólnie z Akademią Marynarki Wojennej, Instytutem Technicznym Wojsk Lotniczych i Wojskowym Instytutem Technicznym Uzbrojenia.
- 27 maja 2013 r. w Centrum Konferencyjnym Wojska Polskiego odbyło się I Ukraińsko-Polskie Forum Współpracy Przemysłów Obronnych – pod Patronatem Honorowym Ministra Obrony Ukrainy Pawła Lebediewa oraz Ministra Obrony Narodowej Rzeczypospolitej Polskiej Tomasza Siemoniaka. Organizatorami Forum byli: Ambasada Ukrainy w Rzeczypospolitej Polskiej, Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Stowarzyszenie Euro-Atlantyckie.
- 18 czerwca 2013 r. w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych oraz w dniu 8 lipca 2013 r. w Instytucie Lotnictwa odbyły się spotkania zorganizowane przez Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, poświęcone

kwestiom przemysłowym związanym z pozyskaniem śmigłowca dla Sił Zbrojnych RP. Uczestniczyli w nim m.in. przedstawiciele polskich firm, które ze względu na swój potencjał i możliwości produkcyjno-naukowe mogą brać udział w procesie polonizacji śmigłowca, który ma być pozyskany, a mianowicie: Polskiego Holdingu Obronnego, Wojskowych Zakładów Lotniczych nr 1 S.A., Wojskowych Zakładów Lotniczych nr 4 S.A., Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych oraz Instytutu Lotnictwa. W oparciu o dyskusję i postulaty zgłoszone w trakcie tych spotkań opracowane zostało Uczestnicy tych spotkań w trakcie dyskusji opracowali Stanowisko Polskiego Lobby Przemysłowego i Rady Budowy Okrętów w sprawie polonizacji śmigłowca, który ma być pozyskany dla Sił Zbrojnych RP.

- 24 czerwca 2013 r. odbyło się spotkanie zespołu roboczego Polskiego Lobby Przemysłowego mającego opracować Stanowisko PLP w sprawie polityki energetyczno-klimatycznej Unii Europejskiej.
- 28 czerwca w Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog” w Warszawie odbyła się Ogólnopolska Konferencja pt. **„Polityka przemysłowa w Polsce na tle sytuacji w Unii Europejskiej”**, wspólnie zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe oraz Sekretariat Metalowców NSZZ „Solidarność”.
- 4 września 2013 r. podczas XXI Międzynarodowego Salonu Przemysłu Obronnego w Kielcach odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. **„Szanse i zagrożenia wynikające z otwarcia europejskiego rynku uzbrojenia dla polskich przedsiębiorstw obronnych na terenie dawnego Centralnego Okręgu Przemysłowego”** Organizatorami Konferencji byli: Wydział Zarządzania i Administracji oraz Instytut Nauk Politycznych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, Akademia Obrony narodowej, Wyższa Szkoła Handlowa im. Bolesława Markowskiego w Kielcach, Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych, Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia, Targi Kielce S.A. i Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego.

- 13 października 2013 r. w Piotrkowie Trybunalskim odbyło się Regionalne Święto Polskich Maszynistów Kolejowych PKP CARGO S.A. zorganizowane przez tamtejsze Koło Związku Zawodowego Maszynistów, w którym wziął udział koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.
- 17 października 2013 roku w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych Warszawie odbyło się wspólne posiedzenie przedstawicieli i ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Zarządu Okręgu Przedsiębiorstw Wojskowych i Działalności Pozabudżetowej NSZZ Pracowników Wojska w sprawie wypracowania Stanowiska dotyczącego nowej formuły konsolidacji polskiego przemysłu obronnego.
- W dniach 13-15 listopada 2013 r. w Kijowie odbyło się II *Ukraińsko-Polskie Forum Współpracy* Przemysłów Obronnych. Organizatorami Forum byli: Ambasada Polski na Ukrainie, Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Stowarzyszenie Euro-Atlantyckie.

2014

- 8 stycznia 2014 roku w siedzibie Zarządu Głównego SIMP, tradycyjnie już, odbyło się noworoczne spotkanie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego w rozszerzonym składzie. Prowadzący spotkanie koordynator PLP prof. Paweł Soroka podziękował swoim kolegom za aktywną działalność w poprzednim 2013 roku i życzył sukcesów i wszelkiej pomyślności w nowym roku. Podczas noworocznego spotkania miała miejsce dyskusja o planach i zamierzeniach Polskiego Lobby Przemysłowego w nowym 2014 roku. Ustalono również datę uroczystości XXI-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego, która odbędzie się 22 marca br. w sali konferencyjnej Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych. Z okazji rocznicy zostanie wręczona II edycja Honorowych Wyróżnień Polskiego Lobby Przemysłowego pt. „**Bene Meritus pro Indu-**

stria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu).

- 30 stycznia 2014 r. gen. dr Lech Konopka – Dyrektor Departamentu Zwierzchnictwa nad Siłami Zbrojnymi Biura Bezpieczeństwa Narodowego przyjął delegację Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego Pracowników Wojska – Zarządu Okręgu Przedsiębiorstw Wojskowych i Działalności Pozabudżetowej oraz Polskiego Lobby Przemysłowego. Tematem rozmowy były kwestie związane z konsolidacją polskiego przemysłu obronnego, w tym szanse i zagrożenia wynikające z tworzenia Polskiej Grupy Zbrojeniowej.
- 6 lutego 2014 r. odbyło się posiedzenie Komisji Gospodarczo-Obronnej Polskiego Lobby Przemysłowego poświęcone opracowaniu Stanowiska Polskiego Lobby Przemysłowego w sprawie pozyskania okrętów podwodnych nowej generacji dla Marynarki Wojennej RP.
- 24 lutego 2014 r. odbyło się posiedzenie Kapituły Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego pt. „Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu) w celu wyłonienia laureatów II edycji tego Wyróżnienia.
- 22 marca 2014 roku – w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie odbyła się uroczystość dwudziestej pierwszej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Przybyli na nią prezesi przedsiębiorstw i firm, dyrektorzy instytutów– cywilnych i wojskowych, prezesi i działacze organizacji społecznych i stowarzyszeń, przedstawiciele Wojska Polskiego, pracownicy naukowci i działacze związków zawodowych współpracujących z PLP oraz dziennikarze.

W uroczystości wzięli udział m.in.: Grażyna Henclewska–Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Poseł na Sejm RP Jerzy Polaczek, Gen. bryg. Włodzimierz Nowak – Dyrektor Departamentu Polityki Zbrojeniowej w Ministerstwie Obrony Narodowej, płk Witold Lewandowski – przedstawiciel Biura Bezpieczeństwa Narodowego, kontradmirał Marek Ku-

ryzyk – reprezentujący Sztab Generalny Wojska Polskiego, oraz przedstawiciel Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych.

Najważniejszą częścią uroczystości XXI-lecia PLP było wręczenie II edycji Wyróżnień Honorowych Polskiego Lobby Przemysłowego pt. **„Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu).**

- 4 czerwca 2014 r. – w Warszawie w siedzibie Związku Zawodowego Przemysłu Elektromaszynowego odbyło się posiedzenie zorganizowane przez Polskiego Lobby Przemysłowe z udziałem przedstawicieli Polskiego Holdingu Obronnego, Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia i Wojskowych Zakładów Uzbrojenia w Grudziądzu, poświęcone opracowaniu stanowiska w sprawie udziału polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w realizacji programu budowy nowego systemu obrony powietrznej „Tarcza Polski”.
- 17 czerwca 2014 roku – w Warszawie odbyło się pierwsze posiedzenie powołanego przez Polskie Lobby Przemysłowe Społecznego Zespołu ds. Monitorowania Konsolidacji Polskiego Przemysłu Obronnego. W trakcie tego posiedzenia jego członkowie określili cele i formy działalności Zespołu. Dokonano także wstępnej oceny procesów konsolidacji polskiego przemysłu obronnego, dokonującej się w ramach Polskiej Grupy Zbrojeniowej.
- 24 lipca 2014 r. – w Warszawie odbyła się konferencja prasowa zwołana przez Polskie Lobby Przemysłowe, podczas której przedstawiło ono dziennikarzom swoje Stanowisko w sprawie udziału polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w realizacji programu budowy nowego systemu obrony powietrznej „Tarcza Polski” wraz z uzasadnieniem.
- 4 września 2014 r. podczas XXII Międzynarodowego Salonu Przemysłu Obronnego w Kielcach odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. **„Szanse i zagrożenia wynikające z otwarcia europejskiego rynku uzbrojenia dla polskich**

przedsiębiorstw obronnych na terenie dawnego Centralnego Okręgu Przemysłowego

Organizatorami Konferencji byli: Wydział Zarządzania i Administracji oraz Instytut Nauk Politycznych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, Akademia Obrony Narodowej, Wyższa Szkoła Handlowa im. Bolesława Markowskiego w Kielcach, Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych, Wojskowy Instytut Techniczny Uzbrojenia, Targi Kielce S.A. i Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego.

- 13 października 2014 r. w Piotrkowie Trybunalskim odbyło się Regionalne Święto Polskich Maszynistów Kolejowych PKP CARGO S.A. zorganizowane przez tamtejsze Koło Związku Zawodowego Maszynistów, w którym wziął udział koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.
- 12 listopada 2014 r. – odbyło się rozszerzone posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 19 listopada 2014 r. – w Warszawie, w Klubie WAT, odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. ***„Modernizacja połączonych rodzajów Sił Zbrojnych RP w nowych uwarunkowaniach geopolitycznych”***, zorganizowana przez Wojskową Akademię Techniczną i Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego wspólnie z Akademią Obrony Narodowej, Akademią Marynarki Wojennej, Wyższą Szkołą Oficerską Wojsk Lądowych i Wyższą Szkołą Oficerską Sił Powietrznych. Była ona kontynuacją wcześniejszych konferencji i seminariów organizowanych przez Polskie Lobby Przemysłowe, we współpracy z uczelniami wojskowymi. W konferencji wzięli udział parlamentarzyści, przedstawiciele MON, kadra kierownicza Sztabu Generalnego WP i Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Rektorzy – Komendanci uczelni wojskowych i menadżerowie polskich firm zbrojeniowych, zarówno państwowych skupionych w Polskiej Grupie Zbrojeniowej oraz w Polskim Holdingu Obronnym, jak i przedstawiciele firm prywatnych. W trakcie konferencji zaprezentowano szereg stanowisk, ocen i propozycji długofalowych działań ważnych dla rozwoju zdolności operacyjnych Sił Zbrojnych Rzecz-

pospolitej (SZ RP) oraz efektywnej modernizacji z udziałem krajowego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego. Znalazły one swoje odzwierciedlenie w wydanej z tej okazji monografii konferencyjnej.

2015

- 8 stycznia 2015 roku w siedzibie Zarządu Głównego SIMP, tradycyjnie już, odbyło się noworoczne spotkanie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego w rozszerzonym składzie. Prowadzący spotkanie koordynator PLP prof. Paweł Soroka podziękował swoim kolegom za aktywną działalność w poprzednim 2014 roku i życzył sukcesów i wszelkiej pomyślności w nowym roku. Podczas noworocznego spotkania miała miejsce dyskusja o planach i zamierzeniach Polskiego Lobby Przemysłowego w nowym 2015 roku. Ustalono również datę uroczystości XXII-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego, która odbędzie się 21 marca 2015 r. w sali konferencyjnej Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych. Z tej okazji zostanie wręczona III edycja Honorowych Wyróżnień Polskiego Lobby Przemysłowego pt. „Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu).
- 27 lutego 2015 r. – odbyło się posiedzenie Kapituły Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego pt. „Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu) w celu wyłonienia laureatów III edycji tego Wyróżnienia.
- 21 marca 2015 roku w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie odbyła się uroczystość dwudziestej drugiej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Przybyli na nią Doradca Prezydenta RP Jan Lityński, Doradca Ministra Obrony Narodowej dr Janusz Onyszkiewicz i płk Marek Malawski – Szef Inspektoratu Implementacji Innowacyjnych Technologii Obronnych MON, oraz posłowie na Sejm RP – Jerzy Pola-

czek i prof. Jerzy Żyżyński, a ponadto prezesi przedsiębiorstw i firm, dyrektorzy instytutów, prezesi i działacze organizacji społecznych i stowarzyszeń, przedstawiciele Wojska Polskiego, pracownicy naukowcy i działacze związków zawodowych współpracujących z PLP oraz dziennikarze. Najważniejszą częścią uroczystości XXII-lecia PLP było wręczenie III edycji Wyróżnień Honorowych Polskiego Lobby Przemysłowego pt. **„Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu)**.

- 27 maja 2015 r. w Warszawskiej Szkole Zarządzania-Szkole Wyższej wznowione zostały spotkania powołanego przez Polskie Lobby Przemysłowe Konwersatorium „O lepszą Polskę” w sprawie opracowania trzeciej części Raportu dotyczącego globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego. Swoją pogląd na ten temat przedstawił prof. nadzw. dr hab. Zbigniew Klimiuk.
- 25 czerwca 2015 r. w Warszawskiej Szkole Zarządzania-Szkole Wyższej odbyło się drugie spotkanie powołanego przez Polskie Lobby Przemysłowe Konwersatorium „O lepszą Polskę” w sprawie opracowania trzeciej części Raportu dotyczącego globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego. Swoją pogląd na ten temat przedstawił mgr Stanisław Adamczyk.
- 20 lipca 2015 roku w Warszawskiej Szkole Zarządzania – Szkole Wyższej odbyła się debata zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe o losach polskiego przemysłu w okresie transformacji po 1989 roku. Wystąpili w niej autorzy książki wydanej w 2015 roku przez wydawnictwo MUZA S.A. pt. „Od uprzemysłowienia w PRL do deindustrializacji kraju”: prof. Andrzej Karpiński, prof. Paweł Soroka i Wiesław Żółtkowski.
- 2 września 2015 r. – podczas XXIII Międzynarodowego Salonu Przemysłu Obronnego w Kielcach odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. **„Konsolidacja polskiego przemysłu obronnego w warunkach konkurencyjnego europejskiego rynku uzbrojenia”**, zorganizowana przez Instytut Nauk Politycznych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach i Targi Kielce S.A. wspólnie z Wyższą Szkołą Handlową im. Bolesława Markowskiego w Kielcach, Warszawską

Szkołą Zarządzania – Szkołą Wyższą, Wyższą Szkołą Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych w Kielcach im. prof. Edwarda Lipińskiego, Instytutem Technicznym Wojsk Lotniczych i Polskim Lobby Przemysłowym. Eksperci PLP dr Janusz Olszewski i prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka podczas tej konferencji wygłosili wspólnie napisany referat pt. **„Wpływ konsolidacji przemysłowego potencjału obronnego na jego zdolności zaspokajania potrzeb modernizacyjnych Sił Zbrojnych RP.**

- 11 września 2015 r. w Olsztynie odbyły się obchody Europejskiego Dnia Maszynisty, zorganizowane przez Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, w których braли udział maszyniści z całej Polski oraz z zagranicy. W czasie uroczystej akademii głos zabrał Koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.
- 18 października 2015 r. w Piotrkowie Trybunalskim odbyło się Regionalne Święto Polskich Maszynistów Kolejowych PKP CARGO S.A. zorganizowane przez tamtejsze Koło Związku Zawodowego Maszynistów, w którym wzięli udział koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.
- 17 listopada 2015 r. w siedzibie PIT-Radwar S.A. odbyło się robocze spotkanie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i przedstawicieli Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A. poświęcone wypracowaniu Stanowiska PLP dotyczącego udziału polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w realizacji programów obrony powietrznej i przeciwrakietowej „WISŁA” i „NAREW”.
- W dniu 19 listopada 2015 r. w Klubie Wojskowej Akademii Technicznej odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. **„Odtworzenie Wojsk Rakietowych w świetle modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego”**, której organizatorami byli Wojskowa Akademia Techniczna i Polskie Lobby Przemysłowe, przy współpracy z: Zarządem Wojsk Rakietowych i Artylerii Inspektoratu Wojsk Lądowych Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbroj-

nych, Akademią Obrony Narodowej, Akademią Marynarki Wojennej, Wyższą Szkołą Oficerską Sił Powietrznych, Wyższą Szkołą Oficerską Wojsk Lądowych i Wojskowym Instytutem Technicznym Uzbrojenia. W konferencji wzięli udział przedstawiciele MON, kadra kierownicza Sztabu Generalnego WP i Dowództwa Generalnego Rodzajów Sił Zbrojnych, Rektorzy – Komendanci uczelni wojskowych i menadżerowie polskich firm zbrojeniowych, zarówno państwowych skupionych w Polskiej Grupie Zbrojeniowej oraz przedstawiciele firm prywatnych. Zamiarem organizatorów konferencji było skoncentrowanie uwagi autorów referatów na analizy dotyczące miejsca i roli Wojsk Rakietowych i Artylerii (WRiA) w ramach połączonego wsparcia ogniowego (na bazie wniosków wynikających z analizy współczesnych konfliktów zbrojnych, w tym na Ukrainie) oraz na możliwościach odbudowy Wojsk Rakietowych w oparciu o potencjał polskiego przemysłu zbrojeniowego przy współudziale zaplecza naukowo-badawczego i dydaktycznego. Warto dodać, iż wygłoszone referaty zostały zamieszczone w monografii wydanej na konferencję, którą otrzymali jej uczestnicy.

- 24 listopada 2015 roku w Akademii Obrony Narodowej odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. **„Obrona powietrzna w systemie bezpieczeństwa państwa. Współczesne wyzwania i kierunki rozwoju”**. Jej organizatorem byli: Akademia Obrony Narodowej, Wojskowa Akademia Techniczna, Akademia Marynarki Wojennej, Wyższa Szkoła Oficerska Sił Powietrznych, Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Lądowych, Polskie Lobby Przemysłowe, Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych i Narodowe Centrum Studiów Strategicznych. Podczas Konferencji prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka w imieniu Polskiego Lobby Przemysłowego wygłosił referat pt. **„Możliwy udział polskiego przemysłu obronnego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego w realizacji programów „Wisła” i „Narew”**”.

2016

- 7 stycznia 2016 roku w siedzibie Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” w Warszawie odbyło się spotkanie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego i Sekretariatu Metalowców oraz przedstawicieli Sekcji Krajowej Przemysłu Teleelektronicznego NSZZ SOLIDARNOŚĆ w sprawie opracowania wspólnego Stanowiska dotyczącego odbudowy polskiego przemysłu elektronicznego.
- 18 stycznia 2016 roku w siedzibie Zarządu Głównego SIMP, tradycyjnie już, odbyło się noworoczne spotkanie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego w rozszerzonym składzie. Prowadzący spotkanie koordynator PLP prof. Paweł Soroka podziękował swoim kolegom za aktywną działalność w poprzednim 2015 roku i życzył sukcesów i wszelkiej pomyślności w nowym roku. Podczas noworocznego spotkania miała miejsce dyskusja o planach i zamierzeniach Polskiego Lobby Przemysłowego w nowym 2016 roku. Ustalono również datę uroczystości XXII-lecia Polskiego Lobby Przemysłowego, która odbędzie się 19 marca 2016 r. w sali konferencyjnej Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych. Z tej okazji zostanie wręczona IV edycja Honorowych Wyróżnień Polskiego Lobby Przemysłowego pt. **„Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu)**.
- 21 stycznia 2016 r. w Warszawie odbyła się konferencja prasowa zwołana przez Polskie Lobby Przemysłowe, podczas której przedstawiło ono dziennikarzom swoje Stanowisko dotyczące pozyskania nowoczesnych technologii w zakresie obrony przeciwlotniczej oraz przeciwrakietowej i realizacji programów „WISŁA” i „NAREW”. W konferencji prasowej oprócz dziennikarzy wzięli udział przedstawiciele Polskiej Grupy Zbrojeniowej S.A.
- 3 lutego 2016 r. w Warszawskiej Szkole Zarządzania-Szkole Wyższej odbyło się trzecie spotkanie powołanego przez Polskie Lobby Przemysłowe Konwersatorium „O lepszą Polskę”

- w sprawie opracowania trzeciej części Raportu dotyczącego globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego. Swój pogląd na ten temat przedstawił prof. dr hab. Włodzimierz Bojarski.
- 29 lutego 2016 r. – odbyło się posiedzenie Kapituły Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego pt. „Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu), która wyłoniła laureatów IV edycji tego Wyróżnienia.
 - 19 marca 2016 roku w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie odbyła się uroczystość dwudziestej trzeciej rocznicy powstania Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. W uroczystości wzięło udział trzech posłów na Sejm RP: Kornel Morawiecki – Marszałek Senior oraz Andrzej Smirnow i Artur Soboń – obaj reprezentujący Sejmową Komisję Obrony Narodowej, a ponadto Adam Fiszer – reprezentujący Sekretarza Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej i płk Witold Lewandowski-reprezentujący Biuro Bezpieczeństwa Narodowego przy Prezydencie RP. Ponadto uczestniczyli w niej prezesi przedsiębiorstw i firm, dyrektorzy instytutów, prezesi i działacze organizacji społecznych i stowarzyszeń, pracownicy naukowcy i działacze związków zawodowych współpracujących z PLP oraz dziennikarze. Najważniejszą częścią uroczystości 23-lecia PLP było wręczenie po raz czwarty przyznanych Wyróżnień Honorowych Polskiego Lobby Przemysłowego pt. „Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu). Listę tegorocznych laureatów tego Wyróżnienia podajemy w osobnym komunikacie.
 - 23 maja 2016 r. r. w siedzibie PIT-Radwar S.A. odbyło się robocze spotkanie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego poświęcone opracowaniu koncepcji Urzędu ds. Uzbrojenia, Nauki i Technologii Obronnych.
 - 18 czerwca 2016 r. w Warszawie Związek Rzemiosła Polskiego, Instytut Służby Publicznej i Polskie Lobby Przemysłowe zorganizowały Konferencję pt. **Odrodzenie Polskiego Samorządu Gospodarczego.**

- 28 czerwca 2016 r. w Warszawskiej Szkole Zarządzania-Szkole Wyższej odbyło się posiedzenie ekspertów Polskiego Lobby Przemysłowego, w trakcie którego prof. dr hab. Andrzej Karpiński przedstawił założenia do opracowywanego przez PLP dokumentu, zawierającego propozycje dotyczące formułowania strategii rozwoju gospodarczego w Polsce ze szczególnym uwzględnieniem rozwoju przemysłu.
- 20 lipca 2016 r. Polskie Lobby Przemysłowe zorganizowało konferencję prasową, w trakcie której eksperci PLP przedstawili swoją koncepcję Urzędu ds. Uzbrojenia, Nauki i Technologii Obronnych.
- 8 września 2016 r. w Kielcach odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. **Międzynarodowa współpraca gospodarczo-obronna**, która towarzyszyła XXIV Międzynarodowemu Salonowi Przemysłu Obronnego. Jej organizatorami byli: Instytut Nauk Politycznych Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach i Targi Kielce S.A. wspólnie z Warszawską Szkołą Zarządzania – Szkołą Wyższą, Wyższą Szkołą Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych w Kielcach im. prof. Edwarda Lipińskiego, Wyższą Szkołą Ekonomii i Innowacji w Lublinie, Instytutem Technicznym Wojsk Lotniczych, Polskim Lobby Przemysłowym i Polską Agencją Przemysłowo-Obronną.
- 16 września 2016 r. w Krakowie odbyły się obchody Europejskiego Dnia Maszynisty, zorganizowane przez Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, w których brał udział maszyniści z całej Polski oraz z zagranicy. W czasie uroczystej akademii głos zabrał Koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.
- 2 października 2016 r. w Piotrkowie Trybunalskim odbyło się Regionalne Święto Polskich Maszynistów Kolejowych PKP CARGO S.A. zorganizowane przez tamtejsze Koło Związku Zawodowego Maszynistów, w którym wzięł udział koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.
- 21 listopada 2016 r. w siedzibie Studium Celnego w Białej Podlaskiej odbył się finał **I Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemysle Lotniczym**, w którym rywa-

lizowało prawie 40 uczestników z różnych regionów Polski, a także z zagranicy. Organizatorami Olimpiady byli: portal interwizja.edu.pl, Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Stowarzyszenie Polska w Unii, Naczelna Organizacja Techniczna w Białej Podlaskiej oraz Podlaska Agencja Consultingowa RECTUS – WOC Sp. z o.o.. Patronat honorowy objął Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego, Sekretarz Stanu – Paweł Soloch. Patronatem medialnym objęło 18 tytułów prasowych, internetowych, radia i telewizji. Przewodniczącym Rady Głównej Olimpiady był prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka-koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego.

- 6 grudnia 2016 r. odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.

2017

- 7 lutego 2017 r. odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 14 lutego 2017 r. Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego, sekretarz stanu Paweł Soloch, w obecności Gen. dr Jarosława Kraszewskiego – Dyrektora Departamentu Zwierzchnictwa nad Siłami Zbrojnymi BBN przyjął laureatów i organizatorów I Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemysle Lotniczym, wśród których był koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.
- 6 marca 2017 r. – odbyło się posiedzenie Kapituły Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego pt. „Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu), która wyłoniła laureatów V edycji tego Wyróżnienia.
- 25 marca 2017 roku w Instytucie Technicznym Wojsk Lotniczych w Warszawie odbyła się uroczystość dwudziestej czwartej rocznicy powołania Polskiego Lobby Przemysłowego im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. W uroczystości wzięło udział dwóch posłów na Sejm RP: Kornel Morawiecki – Marszałek Senior oraz Andrzej Smirnow – reprezentujący Sejmo-

wą Komisję Obrony Narodowej, a ponadto Mateusz Sarosiek – Zastępca Dyrektora Departamentu Polityki Zbrojeniowej reprezentujący Ministerstwo Obrony Narodowej. Ponadto uczestniczyli w niej prezesi przedsiębiorstw i firm, dyrektorzy instytutów, prezesi i działacze organizacji społecznych i stowarzyszeń, pracownicy naukowcy i działacze związków zawodowych współpracujących z PLP oraz dziennikarze. Najważniejszą częścią uroczystości 24-lecia PLP było wręczenie po raz piąty Wyróżnień Honorowych Polskiego Lobby Przemysłowego pt. **„Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu)**.

- 28 czerwca 2017 roku w Stoczni Marynarki Wojennej w Gdyni pod Honorowym Patronatem Marka Gróbarczyka – Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej, Poseł Doroty Arciszewskiej-Mielewczuk – przewodniczącej Komisji Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Sejmu RP, Jerzego Kwiecińskiego – Wiceministra Rozwoju oraz Wojciecha Szczurka – Prezydenta Miasta Gdyni odbyło się Ogólnopolskie Forum pt. **„Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stocznioowego a realiami ekonomicznymi państwa – w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju”**. Organizatorami Forum byli: Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich oraz Stocznia Marynarki Wojennej S.A., Centrum Techniki Morskiej S.A., Polski Klaster Morski, Ogólnopolski Klaster Innowacyjnych Przedsiębiorstw, Sekcja Krajowa Przemysłu Okrętowego NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”, Wolny Związek Zawodowy Pracowników Gospodarki Morskiej, Sekcja Krajowa Pracowników Cywilnych MON NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”, Związek Zawodowy Sektora Obronnego, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „SOLIDARNOŚĆ-80” w Morskiej Stoczni Remontowej „Gryfia S. A., Międzyzakładowy Związek Zawodowy Pracowników Stoczni z sie-

dzibą w Morskiej Stoczni Remontowej „Gryfia” S.A. – Wydział Produkcyjny w Świnoujściu i NSZZ „SOLIDARNOŚĆ” w Morskiej Stoczni Remontowej „Gryfia” S.A.

- 7 września 2017 r. w Kielcach odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. **„Udział zaplecza badawczo-rozwojowego przemysłu obronnego w rozwoju i modernizacji uzbrojenia”** zorganizowana przez Instytut Polityki Międzynarodowej i Bezpieczeństwa Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach i Targi Kielce S.A. wspólnie z Wyższą Szkołą Ekonomii, Prawa i Nauk Medycznych w Kielcach, Warszawską Szkołą Zarządzania-Szkołą Wyższą, Wyższą Szkołą Zarządzania Bezpieczeństwem w Koszycach, Staropolską Szkołą Wyższą, Instytutem Politologii Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, Instytutem Technicznym Wojsk Lotniczych, Wojskowym Instytutem Technicznym Uzbrojenia, Polską Agencją Przemysłowo-Obronną i Polskim Lobby Przemysłowym. Konferencja towarzyszyła XXV Międzynarodowemu Salonowi Przemysłu Obronnego.
- 11 września 2017 roku w Bełchatowie odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa **„Przyszłość polskiej elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym”** zorganizowana przez Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i przez Międzyzakładową Komisję Wolnego Związku Zawodowego „Sierpień 80” PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A.
- 15 września 2017 r. w Dębicy odbyły się obchody Europejskiego Dnia Maszynisty, zorganizowane przez Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, w których brali udział maszyniści z całej Polski oraz z zagranicy. W czasie uroczystej akademii głos zabrał Koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.
- 9 października 2017 r. odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego.
- 15 października 2017 r. w Piotrkowie Trybunalskim odbyło się Regionalne Święto Polskich Maszynistów Kolejowych PKP CARGO S.A. zorganizowane przez tamtejsze Koło Związku Za-

wodowego Maszynistów, w którym wziął udział koordynator PLP prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka.

- W dniach 18-19 października 2017 r. w Akademii Sztuki Wojennej w Warszawie odbyła się Ogólnopolska Konferencja Naukowa pt. **„Wyzwania i rozwój obrony powietrznej Rzeczypospolitej Polskiej – obronność RP XXI wieku”**, której głównym organizatorem była Akademia Sztuki Wojennej, a Polskie Lobby Przemysłowe jednym z jej współorganizatorów.
- 24 października 2017 r. w Białej Podlaskiej odbył się finał **II Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Lotnictwie i Przemśle Lotniczym**, w którym rywalizowało prawie 17 uczestników z różnych regionów Polski. Organizatorami Olimpiady byli: Portal internetowy www.interwizja.edu.pl, Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Stowarzyszenie Polska w Unii, Naczelna Organizacja Techniczna, Podlaska Agencja Consultingowa RECTUS-WOC sp. z o.o. oraz Stowarzyszenie Seniorów Lotnictwa Wojskowego RP. Patronat honorowy objął Szef Biura Bezpieczeństwa Narodowego, Sekretarz Stanu Paweł Soloch. Przewodniczącym Rady Głównej Olimpiady był prof. nadzw. dr hab. Paweł Soroka-koordynator Polskiego Lobby Przemysłowego.

2018

- 24 stycznia 2018 r. odbyło się posiedzenie Gremium Koordynacyjnego Polskiego Lobby Przemysłowego w rozszerzonym składzie.
- **5 marca 2018 r. – odbyło się posiedzenie Kapituły Honorowego Wyróżnienia Polskiego Lobby Przemysłowego pt. „Bene Meritus pro Industria Poloniae” (Dobrze Zasłużony dla Polskiego Przemysłu), która wyłoniła laureatów VI edycji tego Wyróżnienia.**

BIBLIOGRAFIA

dotychczasowych wydawnictw PLP

Dotychczas ukazały się następujące wydawnictwa Polskiego Lobby Przemysłowego:

- Polskie Lobby Przemysłowe. Materiały programowe i informacyjne, Warszawa, marzec 1994 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 2, Warszawa, marzec 1995 r.
- Sektor naftowy w Polsce, Polskie Lobby Przemysłowe (oprac. mgr inż. Marian Bardecki i dr Paweł Soroka), Warszawa, maj 1995 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 4, Warszawa, marzec 1996 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 5, Warszawa, marzec 1997 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 6, Warszawa, marzec 1998 r.
- I Ogólnopolskie Sympozjum „LNG Poland '98” (materiały i opracowania), Polskie Stowarzyszenie Budowniczych Rurociągów, Polskie Lobby Przemysłowe i Biuro Promocji Inwestycji EGERIA, Jastrzębia Góra, czerwiec 1998 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 7, Warszawa, marzec 1999 r.
- Konferencja „Strategia przekształceń polskiej energetyki” (opracowania). Ogólnokrajowe Zrzeszenie Związków Zawodowych Ruchu Ciągłego, Polskie Lobby Przemysłowe, Legnica, 18 listopada 1999 r.

- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne. Publikacja nr 8, Warszawa, marzec 2000 r.
- Polska Racja Stanu. Elementy alternatywnego programu gospodarczego. Polskie Lobby Przemysłowe. Publikacja nr 9, Warszawa, marzec 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Perspektywy kompleksu paliwo-energetycznego w Polsce” (referaty), Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Kwiatkowskiego, Porozumienie Związków Zawodowych „Kadra”, Związek Zawodowy Górników w Polsce, Katowice, 7 marzec 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Militarne i ekonomiczne aspekty modernizacji polskiego lotnictwa wojskowego” (Referaty i Komunikaty), Polskie Lobby Przemysłowe i Krajowa Rada Lotnictwa, Warszawa, 9 maja 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Czyja będzie polska kolej? Alternatywne koncepcje przekształceń PKP” (Referaty i Komunikaty), Polskie Lobby Przemysłowe i Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, Warszawa, 30 maja 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Perspektywy polskiego hutnictwa”, Krajowa Sekcja Hutnictwa i Koksownictwa Związku Zawodowego „Kontra”, Polskie Lobby Przemysłowe, Krajowy Sekretariat Hutnictwa, Koksownictwa i Przeróbki Metali NSZZ „Solidarność 80”, Dąbrowa Górnicza, 13 lipca 2000 r.
- Ogólnopolska Konferencja „Alternatywne koncepcje przekształceń polskiego systemu gazowniczego” (materiały), Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Kwiatkowskiego, Federacja Związków Zawodowych Górnictwa Naftowego i Gazownictwa, Sekcja Krajowa Górnictwa Naftowego i Gazownictwa NSZZ „Solidarność” i Sekcja Górnictwa Naftowego i Gazownictwa Porozumienia Związków Zawodowych „Kadra”, Warszawa, 14 listopada 2000 r.
- Ogólnopolskie Forum „Kierunki przekształceń strategicznych dziedzin polskiej gospodarki a suwerenność polskiej gospodarki (w warunkach globalizacji) (materiały), Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Kwiatkowskiego, Ogólnokrajowe Zrze-

- szenie Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, Porozumienie Związków Zawodowych „Kadra”, Warszawa, 9 stycznia 2001 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska. Publikacja nr 10, Warszawa, marzec 2001 r.
 - Ogólnopolskie Forum „Sposoby ratowania polskiego hutnictwa”, Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, NSZZ „Solidarność 80”, Porozumienie Związków Zawodowych „Kadra”, Ogólnokrajowe Zrzeszenie Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego, Wolny Związek Zawodowy „Sierpień 80” i Związek Zawodowy „Kontra”, Częstochowa, 19 kwietnia 2001 r.
 - Ogólnopolskie Forum „Zagrożenia dla polskiego przemysłu samochodowego” (teksty wystąpień), Polskie Lobby Przemysłowe im. E. Kwiatkowskiego, Federacja Związków Zawodowych „Metalowcy”, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, Wolny Związek Zawodowy „Sierpień 80”, Tychy, 13 czerwca 2001 r.
 - Ogólnopolska Konferencja „Ustawa o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego PKP. Naprawa czy destrukcja polskiej kolei?” Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego i Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, Warszawa, 6 listopada 2001 r.
 - Ogólnopolskie Forum „Modernizacja polskiej armii i przemysłu obronnego a przyszłość polskiej gospodarki” (Referaty i Komunikaty), Polskie Lobby Przemysłowe, Warszawa, 12 grudnia 2001 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2001 i początku 2002 roku. Publikacja nr 11, Warszawa, marzec 2002 r.
 - Ogólnopolskie Forum Programowe „Alternatywne koncepcje przezwyciężenia kryzysu gospodarczego w Polsce”

- (teksty wystąpień), Ogólnopolski Komitet Protestacyjny i Polskie Lobby Przemysłowe, Forum Związków Zawodowych, Związek Zawodowy Inżynierów i Techników, Związek Zawodowy Maszynistów Kolejowych w Polsce, Ogólnokrajowe Zrzeszenie Związków Zawodowych Pracowników Ruchu Ciągłego, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność 80”, Porozumienie Związków Zawodowych „Kadra”, Wolny Związek Zawodowy „Sierpień 80”, Warszawa, 14 listopada 2002 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2002 i początku 2003 roku. Publikacja nr 12, Warszawa, marzec 2003 r.
 - Ogólnopolska Konferencja „Polska potrzebuje narodowych kolei. Alternatywne propozycje funkcjonowania i rozwoju Polskich Kolei (materiały)”, Krajowy Komitet Protestacyjno-Strajkowy Kolejarzy i Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Warszawa 2 marca 2004 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2003 i początku 2004 roku. Publikacja nr 13, Warszawa, marzec 2004.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2004 i początku 2005 roku. Publikacja nr 14, Warszawa, marzec 2005 r.
 - O stanie państwa i sposobach jego naprawy. Raport Konwersatorium „O lepszą Polskę”, Polskie Lobby Przemysłowe. Publikacja nr 15, Kongregacja Przemysłowo-Handlowa OIG, Warszawa, czerwiec 2005 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, uchwały, opinie i stanowiska z 2006 i początku 2007 roku. Publikacja nr 16, Warszawa, marzec 2006 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska. Publikacja nr 17, Warszawa, marzec 2007 r.

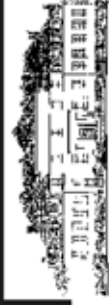
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2007 i początku 2008 roku. Publikacja nr 18, Warszawa, marzec 2008 r.
- Seminarium pt. „Możliwości wyprodukowania polskiego samolotu szkolno-bojowego nowej generacji we współpracy międzynarodowej”, Polskie Lobby Przemysłowe, Dęblin 29 października 2008 r.
- Ogólnopolska Konferencja pt. „Przekształcenia polskich kolei w warunkach globalnego kryzysu gospodarczego”, Polskie Lobby Przemysłowe i Konfederacja Kolejowych Związków Zawodowych, Warszawa 2008 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2008 i początku 2009 roku, Publikacja nr 19, Warszawa, marzec 2009 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe i Wydział Dowodzenia i Operacji Morskich Akademii i Marynarki Wojennej, Modernizacja Marynarki Wojennej RPA przezwyciężenie kryzysu gospodarczego w Polsce, AMW Gdynia 1009.
- Krajowa Rada Spółdzielcza i Polskie Lobby Przemysłowe, Spółdzielczość i akcjonariat pracowniczy jako elementy bezpieczeństwa społecznego i trwałego rozwoju, Warszawa, 12 października 2009 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2009 i początku 2010 roku, Publikacja nr 20, Warszawa, marzec 2010 r.
- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2010 i początku 2011 roku, publikacja nr 21, Warszawa, marzec 2011 r.
- Modernizacja Wojsk Lądowych impulsem rozwojowym dla polskiej gospodarki (materiały konferencyjne), (redakcja naukowa i wstęp P. Soroka), Polskie Lobby Przemysłowe i Wojskowa Akademia Techniczna, Warszawa 2011 r.
- Raport. Przyczyny i konsekwencje globalnego kryzysu finansowo-gospodarczego i jego przejawy w Polsce, (redakcja J. Ho-

- rodecki, P. Soroka), Polskie Lobby Przemysłowe – Konwersatorium „O lepszą Polskę”, Warszawa 2011 r.
- Przyszłość Wojskowych Przedsiębiorstw Remontowo-Produkcyjnych (referaty i wystąpienia), Polskie Lobby Przemysłowe i Zarząd Okręgu Przedsiębiorstw Wojskowych i Działalności Pozabudżetowej NSZZ Pracowników Wojska, Warszawa, 19 września 2011 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2011 i początku 2012 roku, publikacja nr 23, Warszawa, marzec 2012 r.
 - Organizacja i struktura polskiego przemysłu zbrojeniowego i jego zaplecza badawczo-rozwojowego jako istotnego elementu systemu obronnego państwa, Polskie Lobby Przemysłowe, Polska Izba Producentów na Rzecz Obronności Kraju, Zarząd Okręgu Przedsiębiorstw Wojskowych i Działalności Pozabudżetowej NSZZ Pracowników Wojska, Kielce, 5 września 2012.
 - Wojska Specjalne w systemie obronnym RP – aspekty organizacyjne, dotkrynalne i modernizacyjne. Materiały z konferencji, Akademia Obrony Narodowej, Dowództwo Wojsk Specjalnych, Polskie Lobby Przemysłowe, Warszawa 2013.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. XX-lecie powstania. Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2012 i początku 2013 roku, publikacja nr 24, Warszawa 2013 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2013 i początku 2014 roku, publikacja nr 25, Warszawa marzec 2014 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego, Materiały programowe i informacyjne, opinie i stanowiska z 2014 i początku 2015 roku, publikacja nr 26, Warszawa marzec 2015 r.
 - Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjnej, opinie i stanowiska z 2015 i początku 2016 roku, publikacja nr 27, Warszawa marzec 2016 r.

- Polskie Lobby Przemysłowe im. Eugeniusza Kwiatkowskiego. Materiały programowe i informacyjnej, opinie i stanowiska z 2017 i początku 2018 roku, publikacja nr 28, Warszawa marzec 2017 r.
- Ogólnopolskie Forum „Odbudowa i modernizacja Marynarki Wojennej RP: konieczność kompromisu między jej zdolnościami bojowymi, potrzebami i możliwościami polskiego przemysłu stoczniowego a realiami ekonomicznymi państwa –w nawiązaniu do Strategii Odpowiedzialnego Rozwoju”, Gdynia, 28 czerwca 2017. Zbiór referatów wygłoszonych podczas Forum.
- Polskie Lobby Przemysłowe, WZZ Sierpień 80 KWB Bełchatów, Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Przyszłość polskiej elektroenergetyki opartej na węglu brunatnym”, Bełchatów 11.09.2017. Zbiór referatów wygłoszonych podczas Konferencji.

WARSZAWSKA SZKOŁA ZARZĄDZANIA SZKOŁA WYŻSZA

01-204 Warszawa, ul Siedmiogrodzka 3 A, tel.(022) 862 32 24

Rok założenia 1992. Nr rej. MENiS 12.

Studia /dzienne, zaoczne, wieczorowe/
LICENCJACKIE MAGISTERSKIE UZUPEŁNIAJĄCE
oraz studia podyplomowe

Kierunek ZARZĄDZANIE

Specjalności:

- Przedsiębiorstwo
- Klastry
- Projekty
- Jakość
- Innowacje
- Logistyka
- Finanse i bankowość
- Kapitał ludzki
- Marketing
- Administracja

DOJAZD		Przystanek "SZPITAL WOLSKI"	
A	105	109	178
T	501	506	507
	10	11	

Wszystkie zajęcia prowadzone są w zabytkowym pałacyku, który jest siedzibą Uczelni.

www.wsz-sw.edu.pl

e-mail: manage@wsz-sw.edu.pl

Amunicja 155 mm

Rozmiar ma znaczenie

AWAT Spółka z o.o.

PRZEDSIĘBIORSTWO PROJEKTOWO-WDROŻENIOWE

00-908 Warszawa, ul. Gen. Witolda Urbanowicza 2 B, tel.: (+48) 519 088 194

Internet: www.awat.com.pl, e-mail: centr@awat.com.pl

Przedsiębiorstwo Projektowo-Wdrożeniowe **AWAT** zostało założone w 1989 roku przez Wojskową Akademię Techniczną i jej pracowników w celu komercjalizacji dorobku naukowego i technicznego WAT.

Przedsiębiorstwo zatrudnia etatowo około 20 pracowników, zaś około 300 osób corocznie wykonuje prace techniczne i naukowo-techniczne zawierając umowy o dzieło i umowy zlecenia.

PPW **AWAT** podejmuje zadania, które wymagają wysokich specjalistycznych kwalifikacji i nowatorskich rozwiązań. Ma niezwykle elastyczną strukturę organizacyjną. Zespoły – często interdyscyplinarne – są tworzone dla wykonania konkretnych zadań. W wyniku ich działalności powstają nowe unikalne wyroby, urządzenia i systemy. Satysfakcjonują one zarówno użytkowników, jak i twórców.

W PPW **AWAT** pracują naukowcy i specjaliści, w przeszłości lub aktualnie zatrudnieni w WAT oraz innych placówkach naukowych, głównie wojska. Daje to gwarancję rzetelności, wyniesioną ze środowiska wojskowego oraz wysoki, merytoryczny poziom realizowanych prac.

Główne dziedziny działalności AWAT stanowią:

- ❖ ELEKTRONIKA
- ❖ OPTOELEKTRONIKA
- ❖ INFORMATYKA
- ❖ TECHNIKA SAMOCHODOWA I MASZyny ROBOCZE
- ❖ TECHNIKA LOTNICZA
- ❖ INŻYNIERIA LOTNICZA
- ❖ APARATURA KONTROLNO-POMIAROWA
- ❖ URZĄDZENIA TRENINGOWE
- ❖ I SYMULATORY

Przykładowe usługi i produkty:

- Analizatory zanieczyszczeń powietrza
analizatory gazów spalinowych (AGS-2, AG-4)
dymomierze DGS-1, alkometry A2.0
- Projektowanie systemów informatycznych
- Szkolenia w zakresie wysoko wyspecjalizowanych systemów informatycznych
- Projektowanie i wytwarzanie aparatury optoelektronicznej
- Wytwarzanie mieszanin ciekłokrystalicznych
- Wskaźniki ciekłokrystaliczne
- Techniczna ochrona obiektów
- Komputerowe przeliczniki artyleryjskie
- Urządzenia diagnostyczne stabilizatorów czołgowych
- Urządzenia diagnostyczne wojskowych układów optoelektronicznych
- Urządzenia testująco-diagnostyczne wyposażenia wozów bojowych
- Symulatory obiektów latających
- Mierniki energii promieniowania laserowego
- Filtry optyczne
- Okulary ochronne (przeciwlaserowe do pracy z komputerami dla kierowców)
- Certyfikacja urządzeń laserowych i termowizyjnych
- Analiza składu włosów na zawartość metali

PIAP FENIX®

LEKKI ROBOT ZWIADOWCZY

PIAP FENIX® – LEKKI ROBOT ZWIADOWCZY

Został stworzony do prowadzenia rozpoznania w bezpośredniej styczności operacji wojskowych, w tym miejsc niedostępnych dla człowieka. Kamery robota m.in. dziennie–nocna (opcjonalnie: termowizyjna, noktowizyjna), umożliwiają prowadzenie obserwacji przez całą dobę.

Znakomite właściwości terenowe robota PIAP FENIX® (system kołowo-gąsienicowy z ruchomymi, przednimi stabilizatorami) zapewniają łatwe przemieszczanie po drogach utwardzonych, gruntowych, bezdrożach, a także w terenie zurbanizowanym. PIAP FENIX®, w zależności od wyposażenia może być przeznaczony do obserwacji i nasłuchu, podejmowania i neutralizacji niebezpiecznych ładunków, transportowania środków dywersyjnych.

Przemysłowy Instytut Automatyki i Pomiarów PIAP
Dział Sprzedaży i Marketingu Produktów Specjalnych
Aleje Jerozolimskie 202, 02-486 Warszawa

Tel. 22 874 03 31
Fax. 22 874 03 40
e-mail: mds@piap.pl

IBIS®

ROBOT DO DZIAŁAŃ PIROTECHNICZNYCH
I ROZPOZNANIA

IBIS® jest robotem przeznaczonym do działań pirotechnicznych oraz prowadzenia rozpoznania. Po zamontowaniu dodatkowych urządzeń może być wykorzystywany między innymi do neutralizacji niebezpiecznych ładunków, rozpoznania chemicznego czy działań ratowniczych.

Sześciokołowa platforma mobilna z niezależnym napędem na każde z kół sprawia, że robot z łatwością porusza się w trudnym i zróżnicowanym terenie (podłoże skalne, tereny podmokłe i grząskie, rumowiska).

IBIS® jest robotem szybkim (10 km/h). Konstrukcja zawieszenia bazy mobilnej zapewnia optymalny kontakt kół z podłożem, a co za tym idzie sprawne pokonywanie nierówności terenu, dużą stabilność podczas jazdy oraz właściwe rozłożenie mocy na poszczególne koła. Dzięki tym rozwiązaniom IBIS® charakteryzuje się dużą zwrotnością i mobilnością.

Manipulator z wysuwym ramieniem gwarantuje duży zasięg (ponad trzy metry) i duży zakres ruchu w każdej płaszczyźnie. Za pomocą manipulatora można podejmować i przenosić ładunki o masie do 50 kg.

INSTYTUT TECHNICZNY WOJSK LOTNICZYCH

ul. Księcia Bolesława 6, 01-494 Warszawa, skr. poczt. 96

tel.: 261 851 300, tel./faks: 261 851 313

e-mail: poczta@itwl.pl

65 lat ITWL

www.itwl.pl

Instytut Techniczny Wojsk Lotniczych jest instytutem badawczym nadzorowanym przez Ministra Obrony Narodowej. Misją Instytutu jest wspomaganie eksploatacji techniki lotniczej.

Wkład Instytutu w rozwój lotnictwa polskiego wynika przede wszystkim z prac prowadzonych w zakresie niezawodności i szeroko pojętego bezpieczeństwa lotów. Istotny dorobek, znaczący w kraju i za granicą, obejmuje setki opracowań o charakterze naukowo-badawczym, doświadczalno-konstrukcyjnym, które zastosowano w lotnictwie Sił Zbrojnych RP.

OBSZARY BADAWCZE:

- Badania naziemne i w locie
- Systemy diagnostyczne dla techniki lotniczej
- Wspomaganie sterowania eksploatacją
- Symulacja i modelowanie
- Awionika
- Uzbrojenie lotnicze
- Systemy rozpoznania, dowodzenia i szkolenia
- Integracja systemów C4ISR
- Bezzałogowe statki powietrzne
- Diagnostyka powierzchni roboczych lotnisk
- Badania paliw i cieczy roboczych
- Testy i certyfikacje wyrobów

POSIADAMY:

- Koncesję Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Nr B-404/2003
- Natowski Kod Podmiotu Gospodarki Narodowej (NCAGE) 0481H
- Wewnętrzny System Kontroli Nr W-45/8/2015 w zakresie naukowo-badawczego wspomaganie eksploatacji lotniczej techniki wojskowej
- Akredytowane przez PCA laboratoria badawcze
- Uprawnienia do nadawania tytułu naukowego doktora habilitowanego

WYSOKOMANEWROWY SAMOŁOT SZKOLNO-TRENINGOWY I LEKKI SAMOŁOT WSPARCIA

PRZEZNACZENIE

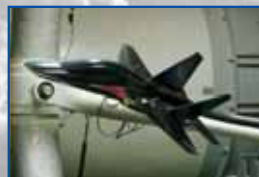
- ♦ W wersji AJT do szkolenia podstawowego i zaawansowanego pilotów
- ♦ Bezpośrednie wsparcie walczących wojsk

DANE TECHNICZNE

- ♦ Rozpiętość 7,1 m
- ♦ Długość 10,8 m
- ♦ Wysokość 3,8 m
- ♦ Powierzchnia nośna 16,3 m²
- ♦ Pojemność zbiornika paliwa 1500 l
- ♦ Masa własna 2450 kg
- ♦ Masa startowa normalna 3500 kg
- ♦ Masa startowa maksymalna 5000 kg
- ♦ Prędkość maksymalna (h=0) 1100 km/h
- ♦ Dopuszczalna liczba Macha 1,2
- ♦ Prędkość wznoszenia (h=0) 80÷120 m/s*
* w zależności od wersji silnika
- ♦ Pułap 14 000 m
- ♦ Zasięg maksymalny 2000 km
- ♦ Obciążenie dopuszczalne +9/-3 g

WYRÓŻNIAJĄCE WŁASNOŚCI

- ♦ Skrzydło pasmowe – duże kąty natarcia (do 50°)
- ♦ Układ sterowania pośredniego „fly by wire”
- ♦ Kabina „glass cockpit” z fotelami katapultowymi „zero-zero”
- ♦ Silnik dwuprzepływowy 2500÷3000 dN
- ♦ Uzbrojenie zewnętrzne (4÷5 punktów podwieszeń, 1200 kg)
- ♦ Minimalizacja gabarytów – redukcja masy i kosztów

ITWL

ULEPSZYMY KAŻDĄ TECHNOLOGIĘ

Targi Kielce
exhibition & congress centre

■ ■ ■
Patronat Honorowy Prezydenta
Rzeczypospolitej Polskiej
Andrzeja Dudy
w roku 100-lecia Odzyskania
Niepodległości 1918-2018

XXVI Międzynarodowy Salon Przemysłu Obronnego

4-7.09.2018
KIELCE

www.mspo.pl

Partner strategiczny
 PGZ
POLSKA GRUPA ZBRÓJOWA

■ ■ ■
**KOMPLEKSOWA OFERTA
DLA SŁUŻB
MUNDUROWYCH**

**XXIV Międzynarodowe
Targi Logistyczne**

4-7.09.2018

KIELCE

www.logistyka.targikielce.pl

80 lat

HUTA STALOWA WOLA S.A.

*dla obronności
dla bezpieczeństwa*

 HSW **PGZ**

www.hsw.pl

PRODUKTY

120 mm moździerz samobieżny M120K

120 mm autonomiczna wieża moździerza M120

120 mm moździerz samobieżny M120G

155 mm samobieżna haubica KRAB

30 mm zdalnie sterowany system wieżowy na KTD ZSSW 30

155 mm samobieżna haubica KRYL

Wyrzutnia rakiet LANGUSTA

98 mm oraz 120 mm moździerze ciągnięte

Platforma minowania narzutowego BAOBAB

Artyleryjski wóz dowodzenia AWD

Wóz dowódco-sztabowy / dowódczy WDSZ/WD

Artyleryjski wóz dowodzenia AWD

Artyleryjski Wóz Amunicyjny AWA

Artyleryjski wóz remontu uzbrojenia AVRUE

Warsztat remontu uzbrojenia i elektroniki WRUE

Wóz amunicyjny WA

REMONTY I MODERNIZACJE

Transporter minowania narzutowego KROTON

122 mm samobieżna haubica GOZDZIK

Wyrzutnia rakiet LANGUSTA II

Uniwersalna maszyna inżynierska UMI 9.50

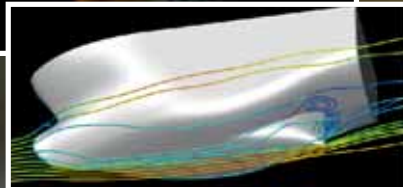

Spycharko - Ładowarka SL-34C

CENTRUM TECHNIKI OKRĘTOWEJ S.A.

ul. Szczecińska 65 | 80-392 Gdańsk |
tel. 58 307 46 97 | e-mail: marketing@cto.gda.pl |
www.cto.gda.pl

Centrum Techniki Okrętowej S.A. to nieszablonowy ośrodek badawczo-projektowy z nowoczesnymi urządzeniami i laboratoriami oraz doświadczonymi pracownikami.

Na rynku działamy od 47 lat, kierując usługi i produkty do przedstawicieli różnych branż: **budowlanej, kolejowej, energetycznej, szeroko rozumianej gospodarki morskiej, a także do sektora zbrojeniowego czy medycznego.**

- Projektowanie, wykonanie i uruchomienie urządzeń oraz stanowisk badawczych.
 - Projektowanie i wykonanie wyposażenia badawczego oraz aparatury pomiarowej.
-

- Badania modelowe okrętów i obiektów oceanotechnicznych: hydromechaniczne, kavitacyjne, aerodynamiczne.
 - Analizy numeryczne w zakresie hydromechaniki i wytrzymałości konstrukcji.
-

- Badania ogniowe.
 - Badania akustyczne.
 - Badania drgań i uderzeń.
 - Badania materiałowe.
 - Badania w terenie.
-

- Proces weryfikacji stałości właściwości użytkowych wyrobów budowlanych.
 - Ocena zgodności przeciwpożarowego wyposażenia morskiego.
-

- Współpraca z przedsiębiorstwami, które poszukują rozwiązań, pozwalających wprowadzić na rynek nowy lub udoskonalony produkt (TRL1 - TRL4).
-

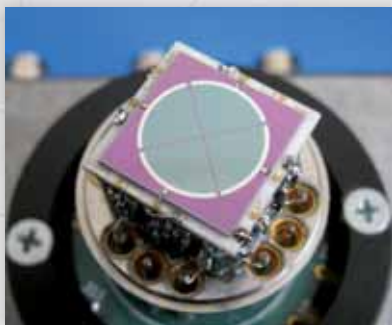

- Badania nad bioimplantami stosowanymi w kardiochirurgii i chirurgii naczyniowej (eksperymenty *in vitro* i obliczenia numeryczne przepływu krwi).

T TELESYSTEM

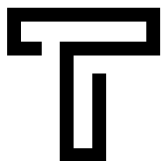
Centrum Rozwojowo-Wdrożeniowe Telesystem-Mesko Sp. z o.o. jest miejscem, w którym powstają m.in. części detekcyjno-sterujące polskiego uzbrojenia kierowanego, a więc jego „INTELEKT”. To właśnie tu opracowano i uruchomiono produkcję kluczowych zespołów optoelektronicznych i elektronicznych pocisku przeciwlotniczego **Grom**, a obecnie powstają analogiczne do najnowszego **Pioruna**.

Opracowano również kilka wariantów **Mobilnego Systemu Przeciwlotniczego Kusza**, skonstruowano **Laserowy Podświetlacz Celu LPC-1** do systemów uzbrojenia naprowadzanych półaktywnie laserowo, zainicjowano prace nad laserowymi półaktywnymi głowicami naprowadzania artyleryjskiej amunicji precyzyjnego rażenia i lekkiego systemu przeciwpancernego **Pirat**.

Realizacja tych zadań wymagała m.in. opracowania konstrukcji i technologii wytwarzania, unikalnych w skali światowej, **fotodetektorów-fotorezystorów InSb, PbS i PbSe**, specjalistycznej optyki podczerwieni oraz nowoczesnych, hybrydowych przedwzmacniaczy.

Za największe osiągnięcie firmy należy uznać opracowanie **fotodiody InSb**, pracującej w warunkach chłodzenia ciekłym azotem, przewidzianej do zastosowania w układach detekcyjnych samonaprowadzających się rakiet przeciwlotniczych bliskiego zasięgu.

TELESYSTEM

CRW Telesystem-Mesko produkuje także wiele modułów elektronicznych do przenośnych przeciwlotniczych zestawów rakietowych m.in.: blok elektroniki głowicy samonaprowadzania, elektronikę zapalnika, elektronikę mechanizmu startowego, układ zabezpieczenia rakiety przed niepowołanym użyciem, a także współpracujący z nimi sprzęt kontrolno-pomiarowy.

Podjęto prace nad głowicami samonaprowadzającymi do amunicji artyleryjskiej precyzyjnego rażenia, podsterowywanej w końcowej fazie lotu na promieniowanie laserowe do pocisku kalibru 155 mm (armatohaubica KRAB) i 120 mm pocisku moździerzowego (RAK).

CRW Telesystem-Mesko dysponuje też technologią produkcji laserów Nd:YAG, pracujących na fali długości 1064 nm, przy czasie trwania impulsu 10-20 ns i jego energii <100 mJ, w wykonaniu wojskowym.

Opracowano także „cichy” dalmierz podszumowy, wykorzystujący moduł laserowej diody półprzewodnikowej, pracujący na fali długości 905 nm.

Centrum Rozwojowo-Wdrożeniowe Telesystem-Mesko Sp. z o.o.
Lubiczów, ul. Warszawska 51, 05-082 Stare Babice, Polska
Tel. (+48 22) 722 00 05, 722 00 15, www.telesystem.eu

Wojskowe Zakłady Uzbrojenia S.A.

Czynimy niebo bezpiecznym dla Ciebie
www.wzu.pl

GOTOWI DO STARTU

technika raketowa
- ziemia - powietrze
- ziemia - ziemia

GOTOWI DO OBSŁUGI

- modernizacja
- modyfikacja
- serwisowanie na poziomie przemysłowym
- serwisowanie w miejscu lokalizacji sprzętu

POLSKIE KOLEJE PAŃSTWOWE
Spółka Akcyjna

ZMIENIAMY OBLCZE
DWORCÓW

PROGRAM Inwestycji Dworcowy

► DRUK CYFROWY

- przygotowanie publikacji do druku,
- druk cyfrowy czarno-biały i kolorowy,
- cyfrowy druk wielkoformatowy,

► DRUK OFFSETOWY MATERIAŁÓW

- okolicznościowych i edukacyjnych,
- promocyjnych i reklamowych,
- książek, map i czasopism,

► ARCHIWIZACJA I BEZPIECZNE SKŁADOWANIE DOKUMENTACJI

- przechowywanie,
- udostępnianie dokumentów,
- segregowanie dokumentacji archiwalnej kat. A i niearchiwalnej kat. B,
- klasyfikacja i kwalifikacja dokumentów,

► DIGITALIZACJA MATERIAŁÓW I DOKUMENTÓW

- bezpieczne skanowanie i przechowywanie dokumentacji cyfrowej,
- realizacja projektów w siedzibie Klienta lub na terenie WZKart,

► KARTOGRAFIA

- opracowanie i przygotowanie do druku atlasów i map:
 - topograficznych,
 - topograficzno-turystycznych,
 - planów miast,
- innych opracowań kartograficznych na życzenie Klienta,

► PONADTO

- przechowywanie elektronicznych nośników danych,
- mechaniczne składanie map i folderów przy pomocy wielkoformatowej złamywarki oraz oprawy intrologatorskie,
- wielkonakładowe duplikacje płyt CD/DVD.

Z nami bezpiecznie*

* usługi potwierdzone świadectwem bezpieczeństwa przemysłowego

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich
z siedzibą w Warszawie, ul. Świętokrzyska 14a
tel. 827-17-68; 826-45-55; 826-31-57; fax 826-03-54
e-mail: sekretariat@simp.pl; simp@simp.pl; http: //www.simp.pl

Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich (SIMP) jest dobrowolną demokratyczną, samorządną i trwałą organizacją użyteczności społecznej, zrzeszającą ok. 10.000 inżynierów i techników mechaników wszystkich specjalności oraz zawodów pokrewnych. SIMP założony w 1926 r. jest organizacją o 89-letniej tradycji.

Stowarzyszeniem kieruje Zarząd Główny. Prezesem SIMP w bieżącej kadencji (2014-2018) jest kol. Piotr Janicki.

Organizacyjnie SIMP składa się z 48 oddziałów oraz z 22 sekcji i towarzystw naukowo-technicznych o charakterze branżowym (np. Sekcja Spawalnicza, Poligrafów, Towarzystwo Naukowo-Techniczne Pojazdy Szynowe, Polskie Towarzystwo Inżynierów Motoryzacji, Towarzystwo Polskich Inżynierów Lotnictwa, Towarzystwo Okrętowców Polskich KORAB).

Największym oddziałem Stowarzyszenia jest Oddział Poznański SIMP, skupiający 670 członków. Pracami Oddziału kieruje jego Prezes – kol. Piotr Janicki.

Działalność statutową SIMP, która skupia się w domach technika NOT i domach mechanika, wspiera sieć około 80 ośrodków działalności gospodarczej, realizujących prace inżynierskie, głównie w obszarze mechaniki. Podstawowe agendy działalności gospodarczej SIMP to: Zamek SIMP w Rydzynie im. prof. Henryka Mierzejewskiego, Zespół Ośrodków Rzeczoznawstwa i Postępu Technicznego w Warszawie, Zespół Ośrodków Doskonalenia Kadr w Warszawie, Zespół Ośrodków Kwalifikacji Jakości WYROBÓW w Katowicach, Oficyna Wydawnicza SIMPRESS. SIMP jest wydawcą 8 czasopism naukowo-technicznych. Najstarszym czasopismem jest „Mechanik”, założony w 1909 r.

Od 28 czerwca 2006 r. SIMP posiada certyfikat nadany przez UDT-CERT, potwierdzający wdrożenie i stosowanie Systemu Zarządzania Jakością zgodnego z normą PN-EN ISO 9001 : 2009.

SIMP od początku istnienia PLP uczestniczy w jego pracach, a ukoronowaniem dotychczasowego współdziałania między naszymi organizacjami jest podpisane w dniu 10 marca 2004 roku porozumienie o współpracy.

Szczególnie aktywnie w pracach Polskiego Lobby Przemysłowego, w charakterze przedstawicieli w komisjach problemowych PLP, uczestniczą członkowie SIMP Oddziału Warszawskiego.

